

صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
تربیتی نبعیر میری خوا

له قورئان و ذر موردہ کانا

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

نور سبھی

محمد رانا محمد سید احمد زوری

پر کی دورہ م

۷
عَلَّامٌ غُیُوبٍ
رَبَّانِی تَعْرِیْبِ رِیضَا

لَقُرْآنٍ وَ ذُرُورِهِ كُنَا

مُحَمَّدٌ عَلَیْهِ سَلَامٌ وَ زُورِی

پیناسی کتیب

ناوی کتیب: ژبانی پیغہ مبهری خوا ﷺ له قورئان و فہرموودہ کاندہ

نوسەر: موچه ممہد مهلا فایه ق شارہ زووی

تایپ و دیزاین: ئومید موچه ممہد

سالی چاپ: ۲۰۲۳ز- ۱۴۴۵ک

تیراژ: ۲۰۰۰

له بهر پڑوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی
(۱۱۳۸) ی سالی (۲۰۱۷) پیدراوه.

مافی له بهر گر تنه وهی پار پڑراوه

بوگه یاندنی هر سه رنج و تبیینیه ک ده توانن

په یوهندی ئه م ژماره مؤبایله وه بکه ن

(۰۷۷۰۱۵۵۴۰۸۵)

muhammadmalafayaq

www.muhammadmalafayaq.com

۷ صَلَّوْا عَلَیْهِ وَسَلَّمَ
زبانی نبیؐ میری خوا

لہ قورٹان و ذر موردہ کا نزا

نور سینی

محمد لافاویہ سہ زوری

بہرگی دووہم

سریه و غه زاکانی نیوان ئوحوود و خه ندهق

غه زای ئوحوود ئاسه واریکی گرانی له سه ر موسولمانان جی هیشته، جوله که گان و دوور ووه گان دوورژمنایه تی خۆیان ئاشکرا کرد بۆ پیغمبر و ئایینه که ی و که وتنه دوورخستنه وه و ساردکردنه وه ی خه لکی له چوونه ناو ئایینی ئیسلامه وه.

ئیبنو شیهابی زوهری ﷺ ده فهرمویت: (دووور ووه گان له کاتی گریانی موسولمانه گان پیلانیان ده گپرا له دوورخستنه وه ی خه لکی له چوار ده وری پیغمبر ﷺ و ده که وتنه غه مبارکردنی موسولمانان، فیل و پیلانی جوله که گان ئاشکرا بوو، دوور ووه گان نه و قسانه ی که له پێشدا نه یان ده توانی بیلین دوا ی نه م کاره ساته به ئاشکرا ده یان وت و جموجۆلیان ده ستپیکرد. جوله که گان قسه ئۆکیان بلاوده کرده وه و ده یان وت: نه گه ر محمد پیغمبر بوایه نه یان ده توانی سه رکه ون به سه ریدا، ئاویان به سه ر نه ده هات، به لام محمد ته نها پاشایه تی ده ویت جارێک سه رده که ویت و جارێک دوورژمنانی سه رده که ون، نه مه ش کاری دنیا ویستیه و دووره له پیغمبرایه تی، دوور ووه گانیش به موسولمانانیان ده وت: نه گه ر ئیوه قسه ی ئیمه تان جیبه جی بکر دایه ئاوه اتان به سه ر نه ده هات)^(۱).

سریه ی نه بو سه له مه بۆ ناوچه ی (قطن)

ورده کاریه گانی نه م سریه یه ته نها واقیدی باسی کردوه نه ویش (متروک) ه و ریوایه ته که ی وهر ناگیریت، به لام بۆ ئاشنا بوون کورته که ی باس ده که ی: (هه واله گان گه یشتن به پیغمبر ﷺ که (طلحه) و (سه له مه) هه ردوو کور ی خوه یلید خۆیان و هۆزه که یان له گه ل گوپرایه لانیان له (به نی نه سه دی کور ی خوزه یمه) خۆیان ساز ده که ن بۆ جهنگ و په لاماردانی موسولمانان، بۆیه ده ست به جی پیغمبر ﷺ سریه یه کی نارد که سه د و په نجا که س بوون، وه نه بو سه له مه ی کرده سه رۆکیان و ئالا که ی دایه ده ست، سریه که به رێ که وتن، له نا کاودا په لاماری دوورژمنیان دا، ده ستیان گرت به سه ر هه ندیک وشتر و ئاژه لدا و دوورژمن رای کرد، پاشان له سه ره تای مانگی (المحرم) دا گه رانه وه شاری مه دینه)^(۲).

(۱) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۲۱۶/۳).

(۲) انظر: (المغازي) للواقدي (۳۴۲/۱)، (الدلائل) للبيهقي (۳۱۹/۳).

ناردنى عەبدوﻟﻻى كورى ئونەيس

موسا كورى عوقبە ﷺ دەفەرموئیت: (پيغەمبەرى خوا ﷺ عەبدوﻟﻻى كورى ئونەيسى سولەمى نادر بۇ لە ناوبردى سوفيانى كورى عەبدوﻟﻻى نەبيحى ھوزەلى پاشان لحيانى) كە لە دۆلى عورنەى بەردەم دەشتى عەرفەى پشت مەككەوہ بوو، لەئەویدا خەلگانىكى لى كۆبوونەوہ بە مەبەستى خۇسازدان بۇ ھىرش كردنە سەر موسولمانان.

عەبدوﻟﻻش رۆيشت و لە رېگەدا لەگەﻝ خەلكى ئەو ناوچەدا بەرپەكەوتبوو خۆى بەيەكەك لە ھۆزى خوزاعە دەناساند، بە ھەر كەسيك بگەيشتايە پىي رادەگەياند كە ئەو دەيەوئیت خۆى بگەيەنئیتە سوفيانى ھوزەلى، تا عەبدوﻟﻻ بەرپەكەوت خۆى گەياندە سوفيانى ھوزەلى كەلەئەو كاتەدا لەدۆلى عورنە بەرپەكەوتبوو، وە ھەموو ئەحابىشەكانى ھاوپەيمانانى چواردەورى كەعبەى بە دواوہ بووہ عەبدوﻟﻻ دەئیت: كاتيك كە سوفيانم بينى زۇر زۇرى لئىترسام وتم: خوا و پيغەمبەرەكەى راستيان فەرمووہ، پاشان خۆم بۇ مەﻻس داو لە كەمىندا بووم بۇى تا خەلكى ئارام بوون و ھەوانەوہ پاشان فرسەتم لئەينا و لە ناوم برد)^(٣).

وردەكارىەكانى ئەم بەسەرھاتە لە دوو رپوايەتدا ھاتووہ:

١- رپواتەكەى ئىمامى ئەحمەد ﷺ لە عەبدوﻟﻻى كورى عەبدوﻟﻻى ئونەيسەوہ ﷺ دەگيرپتەوہ و دەفەرموئیت:

(پيغەمبەرى خوا ﷺ بانگى كردم و پىي وتم: (ھەوالم پيگەيشتووہ كە خالدى كورى سوفيان نەبيحى ھوزەلى خەلكى كۆ دەكاتەوہ بۇ جەنگ لەگەﻝ مندا لە ناوچەى (عورنە) لە رپوايەتتىكى تردا (لە نەخلە) تۆش ئەو كەسە بگرە و بىكوژە) منيش وتم: ئەى پيغەمبەرى خوا ﷺ شيويم پىي بلى تا بيناسمەوہ. پيغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((نیشانەى ناسينەوہى نيوان تۆ و ئەو ئەو مەى كە دەيبينيت شەيتانت بىردەكەوئیتەوہ و ھەستەمكەيت لەرزۆكە)).

عەبدوﻟﻻ ﷺ دەفەرموئیت: منيش شمشيرەكەم لەگەﻝ خۆم برد تا گەيشتە لای

(٣) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٤٠/٤).

لە ناوچەى عورنە ئەو لەگەڵ يەكئىك لەژنەكانىدا چىگەيەكيان چاكدەكرد، ئەويش لەكاتى نوپىزى عەسردا بوو، كاتىك كە بىنىم بە ئەو شىوازە لەرزۆكەيە ناسىمەووە كە پىغەمبەر ﷺ بۆى باسكرد بووم، لەئەوئىدا ترسام كە هەولدانم بۆ لە ناوبردى بىتە ھۆى لەبىر چوونەوھى نوپىزەكەم، لە دلى خۇمدا وتم: دەترسم ھەول و پەلامارەكەم بۆ لە ناوبردى بىتە ھۆى دواخستنى نوپىزەكەم، بۆيە ھەر بەرپۇشستەوھ رپوبە ئەو نوپىزەكەم كرد و نامازەم بە بەرزكردنەوھ و نزم كردنەوھى سەرم دەكرد لە (ركوع) و (سجود)دا تاگەيشتمە لای و ئەو پىي وتم: پياومكە كىي؟ منىش وتم: پياويكى عەرەبىم باسى تۆ و نامادەكردنى سوپاكەتم دز بە ئەو پياوھ پىگەيشتوھ و ھاتووم تاكۆمەكىت بكەم لەئەو كارەتدا. وتى: بەلى من سەرقالى ئەو كارەم. منىش تۆزىك لەگەلدا رپۇشتم تافرسەتم لىھىناو بەشمشپىرەكەم لىمدا تا كوشتەم و ھەلھاتم.

ئىنجا ژنەكانى گەيشتنە سەرى و ئەو ناوھ بەجىھىشت و گەرەمەوھ لای پىغەمبەر ﷺ و كاتىك منى بىنى فەرمووى: ((أَفْلَحَ الْوَجْهُ!)) واتە: سەركەوتن رپووتا ديارە. منىش وتم: من ئەوم كوشت ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ. پىغەمبەرىش ﷺ فەرمووى: (راستكرد) پاشان ھەستا و منى لەگەل خۇيدا برد بۆ ناو مالمەكەى خۇى و گۆچانىكى كوئى داىە دەستم و فەرمووى: ((أَمْسِكْ هَذِهِ عِنْدَكَ يَا عَبْدَ اللَّهِ فِي رَاوِيَةِ [تَخْصُرْ بِهِذِهِ حَتَّى تَلْقَانِي])). واتە: ئەمە بەدەستەوھ بگرە تاكو بە من دەگەيت. منىش لە مالى پىغەمبەر ﷺ چوومە دەرو ئەو گۆچانەم بەدەستەوھ بوو ھاوھلانم پىيان وتم: ئەم گۆچانە جى يە بەدەستەوھ؟ وتم: ئەم گۆچانە پىغەمبەر ﷺ پىي بەخسىم و داواى لىكردم كەلای خۆم بىھىلمەوھ، وتيان: بۆچى ناگەرپىتەوھ پىسىارى ئەو گۆچانە لە پىغەمبەر ﷺ بكەيت؟ منىش گەرەمەوھ خزمەت پىغەمبەر ﷺ وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆ چى ئەم گۆچانەت پىبەخسىم؟ پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: ((آيَةُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، إِنَّ أَقْلَ النَّاسِ الْمُتَخَضَّرُونَ يَوْمَئِذٍ)) واتە: ئەو گۆچانەم پىبەخسىت تا نىشانەيەك بىت لە نىوان من و تۆدا لە رپۆزى قىامەت لەئەو رپۆزەدا كە زۆركەم لەخەلكى نىشانەى واىان بەدەستەوھ بىت. عەبدوئلا دەفەرمووت: عەبدوئلاى باوكەم لەئەو رپۆزەوھ لەگەل شمشىرەكەيدا بوو، وھ ھەردەم لەگەلى بوو تا مرد و دواجار كرايە ناو كفنەكەى و بەيەكەوھ نىززان^(۱).

(۴) أخرجه: أحمد (۱۶۰۴۷، ۱۶۰۴۸)، وابو داود (۱۲۴۹)، وابو يعلى (۹۰۵)، وابن حبان (۷۱۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲/۴) وفي الكبرى (۲۵۶/۳) واسناده رجاله ثقات كما قال محقق مسند أبي يعلى (۲۰۲/۲)، وقال ابن كثير في (التفسير)

۲- رېوايەتەكەى ئەبو نەعیم ﷺ لەعەبدوﻟﻻى كورې ئونەيسى جوھەنيەوھ دەيگيرپتەوھ كە فەرموويەتى: (جاريكيان پيغمبەر ﷺ فەرمووى: ((من لي بخالد بن نبیح))؟ واتە: كى ھەيە خالدى كورې نەبيح)م بۆ لەناو ببات؟ ئەو رۆژە (خالد) پياويكى ھۆزى ھوزمىل بوو نىشتەجىي شىوى عورنە لای كىوى عەرەفە بوو، عەبدوﻟﻻ ﷺ دەفەرموويت: من لەوھەلامدا وتم: من ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ ئەو كارە ئەنجام دەدەم بەلام شىوھ و روخسارى ئەو پياوھم بۆ روونبەرموھ. فەرمووى ((إِذَا رَأَيْتَهُ هِبْتَهُ)) واتە: ھەركات بىينيت زۆرى لىدەترسيت. وتم: ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ سوئند بەئەوھى تۆى بەئەم پەيامە راستيە ناردووھ تا ئىستا لە ھىچ شتىك نەترساوم.

عەبدوﻟﻻ بەرپكەوت تا خۆى گەياندە كىوھكانى نزىك عەرەفە پيش رۆژ ئاوابوون. عەبدوﻟﻻ دەلالت: كە بەئەو پياوھ گەيشتم و بىينيم زۆرى لىتيرسام ئەو كات دلتيا بووم ئەمە ئەو كەسەيە كە پيغمبەر ﷺ بۆى باسكردم.

ئەو پياوھ بەمنى وت: تۆ كىيت؟ منيش وتم: بەدواى كارىكدا ھاتووم ئەم شەو جىگەم دەكەنەوھ؟ وتى: باشە وەرە لەگەئەم. منيش بەدوايدا رۆيشتم و نوئزى عەسرم بە دوو ركاتى خيرا ئەنجامدا و ترسام ھەستم پىبكات. ھەر لەدوايەوھ رۆيشتم تا فرسەتم لىھىناو بەشمشیرەكەم لىمدا و كوشتەم وپاشان رامكرد و دەرچووم تا خۆم گەياندەوھ شارى مەدينە و چوومە خزمەت پيغمبەر ﷺ و ھەوالەكەم بۆ گىرايەوھ پاشان پيغمبەر ﷺ كورته گۆچانىكى پىبەخشىم و فەرمووى: ((تَخَضَّرْ بِهَذِهِ حَتَّى تَلْقَانِي ، وَأَقْلُ النَّاسِ الْمُتَخَضَّرُونَ)) واتە: (ئەم كورته گۆچانە بە دەستەوھ بگرە تا بە من دەگەيت لە قىامەتدا چونكە كەمترىنى خەلكى لە ئەو رۆژەدا ئەم نىشانە و كورته گۆچانەيان بە دەستەوھ دەبىت) واتە: كەمترىنى خەلكى لە رۆزى كۆتاييدا كردهوھى وەھايان دەبىت كە خۆيانى پىراگرن.

(محمدى كورې كەعب ﷺ دەفەرموويت: عەبدوﻟﻻى كورې ئونەيسى وەسيەتى كرد كە ئەو گۆچانە لەگەئەيدا بخريتە گۆرەكەيەوھ، ئەوھ بوو عەبدوﻟﻻ وەفاتی كرد و گۆچانەكەى خرايە سەر سكى و كفن كرا و ھەر دوو بەيەكەوھ نىژران^(۵). ناوى

(۲۹۵/۱): إسناده جيد، وحسن إسناده أبي داود - الحافظ في (الفتح) (۴۳۷).

(۵) أخرجه: أبو نعيم في (الحلية) (۵/۲)، وفي (الدلائل) (۴۴۵)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۲۰۳/۶): رواه الطبراني ورجالہ ثقات وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۹۸۱): إسناده جيد.

ئەو پياوھ لای ھەندیک (سوفیانی کورپی عەبدووللا کورپی نەبیح) ە وەکو موسای کورپی عوقبە فەرمووی^(۶)، وەلای ھەندیکی تر ناوی (خالدی کورپی سوفیانی ھوزەلی) یە. وەکو ئیبنو ئیسحاق و ئیبنو ھیشام دەفەرموون^(۷)، وەلای ھەندیکی تر ناوی (خالدی کورپی نەبیحی عەنبەری) یە^(۸).

ناردنی ھەندیک بانگخواز بۆ (الرّجیع)

ھۆزی ھوزمیل ھەولێ تۆلە سەندنەوێ (سوفیانی ھوزەلی) یان دەدا لە موسولمانان و بۆ ئەنجامدانی ئەو کارە دەستیان دایە غەدر و ناپاکی دژ بە موسولمانان.

واقدی ﷺ دەفەرمویت: (بەنو لحيان تیرمیهکی ھۆزی ھوزمیل بوون چوونە لای خێلی (عەضل و قارە) و ھەندیک پارەیان پێبەخشین تا بڕۆن بۆ لای پيغمبەر ﷺ و داوای لێبکەن تا چەند کەسێک لە ھاوہەلانی لەگەڵیاندا بنیڕیت و خەلکی بانگەواز بکەن بۆ ئایینی ئیسلام و تییان بگەینەن بۆ ئەوێ دوچار ئەوان بتوانن دەست بەسەریان بکەن و پارمێکیان پێبەیدا بکەن و بیانفرۆشن لە مەککە)^(۹).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (لە داوای جەنگی ئوحد کۆمەلێک لە ھۆزی (عەضل) و (قارە) ھاتن بۆ لای پيغمبەر ﷺ وتیان: ئەم پيغمبەری خوا ﷺ ھەندیکمان موسولمان بووین، ئیمە ھاتووین داوات لێدەگەین کەسانێک لە ھاوہەلانت بنیڕیتەلامان تا ئەم ئایینەمان تێبگەینەن و ھورئانمان ھێربکەن لەگەڵ نەریت و یاساگانێ تری ئیسلامدا، پيغمبەریش ﷺ شەش کەس لە ھاوہەلانی لەگەڵ ناردن ئەوانیش: (مورسیدی کورپی ئەبو مورسیدی غەنەوی، خالیدی کورپی بەکیر، عاصمی کورپی ئابتی کورپی ئەلقەلح، زەمیدی کورپی دەئنە، عەبدووللای کورپی طارق، خوبەیبی کورپی عەدی، و سەرۆکی ئەم کۆمەلە مورسیدی کورپی ئەبو مورسید بوو) ئەمە لە رپوایەتەگەم ئیبنو ئیسحاق و موسای کورپی عوقبە و عوروەی کورپی زوبەیردا^(۱۰).

(۶) انظر: (التاريخ) لابن شبة (۴/۶۲۸)، و(الدلائل) (للبیهقي) (۴/۴۱۶).

(۷) انظر: (السيرة) لابن هيشام (۴/۶۱۹)، و(ابوداود) (۱۲۴۹)، و(ابن حبان) (۷۱۶۰).

(۸) انظر: (التهديب في أسماء الرجال) للحافظ المزني (۱۴/۳۱۴).

(۹) انظر: (المغازي) للواقدي (۱/۳۵۴).

(۱۰) انظر: (السيرة) لابن هيشام (۳/۱۲۴)، و(دلائل) للبيهقي (۳/۳۲۶-۳۲۸)، وقد ذكر الصلبي في (السيرة) (۲/۱۶۱): ان

بەلام لەراستیدا ئەوان دە کەس بوون، وە پیغمبەر ﷺ ناردنی تا هەوایی ئەو ناوێی بۆ بەینن^(۱۱). ئەمەش بەهێزترە و راستە وەک ئەبو هورمیرە ؑ دەفەر مویت: (پیغمبەری خوا ﷺ مەفرەزمیەکی دە کەسی بۆ هەواگیری نارد، عاصمی کوری ئابتی کردە سەرۆکیان، ئەوان لە (صەفەری سالی چواری کۆچیدا)^(۱۲) بەرپیککەوتن تا گەشتنە ناوچە (الهداه)ی نیوان عوسفان و مەککە لە دووری (حەوت میل) لە عوسفانەو، لەئەویدا هەوایی هاتنی ئەوان درا بە کورانی (بەنو لحيان) لە هۆزی (هوزمیل)، ئەوانیش نزیك دووسەد پیاوی تیرهاوێژیان هەبوو شوینیان کەوتن و بەدوای شوین پێیان رویشتن، (عاصم) و هاوێژانی بەرپیککەوتن تا لە پارشیودا گەشتنە لای ناوی (الرجیع) و لایاندا و حەوانەو و خورمای عەجومیان خوارد و ناوکه خورمایەکیان لەئەو جێگەیه لیبەر بوویەو چونکە ئەوان بەشەو دەر رویشتن و بەر رویش خۆیان مەلاس دەدا^(۱۳) (بەنولحيان) شوینیان کەوتن تا گەشتنە جیی حەوانەو و مەکیان ئەو ناوکه خورمایە یان لەئەویدا دۆزینەو و وتیان: ئەمە ناوکی خورمای مەدینەیه، پاشان بەشوینیاندا رویشتن تا پێیان گەشتنەو عاصم کە ئەوانی بینی لەگەڵ هاوێژکانیدا هەموو رایان کرد و چوونە سەر بەرزاییهک، [ئەوانیش هاتن و چواردەوریان لیگرتن] و پێیان وتن: دابەزن خۆتان بدەن بەدەستەو بەیمانان دەدەینئ ئەگەر خۆتان دابەزن و بێنە لامان هیچ کەسیکتان لێنەکوژین).

لە رپوایەتەکی ئیبنو ئیسحاقدا ؑ [وتیان: سویند بەخوا ئیمە نامانەویت ئیو بەکوژین، بەلام دەمانەویت پارمیەکتان پیومرگرین لای دانیشتوانی مەککە و پەیمان و بەئینی خواتان دەدەینئ کەنەتان کوژین]^(۱۴).

عاصمی کوری ئابت کەسەر کردە مەفرەزە کە بوو وتی: [خەلکینە] سویند بە خوا من لەسەر بەئینی کافر دانابەزم [کافر هیچ بەئین و متمانەیهکی نییه لای من]، پاشان وتی: [خوایە من نایینەکەت بۆ دەپاریزم تۆش جەستەم بیاریزە] خوایە ئەم هەواڵەمان بگەیهنەرە پیغمبەر ﷺ، ئیتر تیرهاوێژە کافرمان کەوتنە تیر باران کردنیان لە ئەنجامدا و عاصم حەوت کەسی تریان لیکوژرا، پاشان گفت

(۱۱) انظر: هذا الموضوع بتوسع في: (السريا والبعوث النبوية) لبريك محمد (ص: ۲۲۸)، والمجتمع المدني للعمرى (ص: ۸۸).

(۱۲) انظر: (المغازي) للواقدي (۱/۳۵۴).

(۱۳) هذا رواية ابي معشر في (مغازية) كما قال الحافظ في (الفتح) (۷/۴۸۴).

(۱۴) انظر: (السيرة) ابن هشام (۳/۱۲۴).

و به ئينه كه يان ليدو و باره كړدنه وه، و نهو سځ هاوه له ي كه له ژياندا ما بوون هاتنه خواره وه و به نهو به ئين و گفته يان خو ياندا به دمه سته وه نه وانيش (خوبه يبي كور ي عه دى و زميدى كور ي ده شنه وعه بدوللاى كور ي طارق) بوون، كاتيك ده ستي گريان كړدن به به تى كه وانه كانيان به ستياننه وه و له نه ويدا عه بدوللاى كور ي طارق وتى: نا نه مه يه كه م غه در و پابه ند نه بوون تانه سويند به خوا له گه لتاندا نايه م با بكوزريم وهك هاوه لانم. نه وانيش رايان كي شاو لي ياندا به لام هر له گه ليان نه چوو تا دوا جار له نه ويدا كوشتيان.

پاشان خوبه يب و زميديان پيش خو ياندا و گه يان دن يانه شارى مه ككه و نه مه ش له دواى رووداوى جهنگى به درى زورتال و دژوار به لاي فور ميشه وه روويدا، له مه ككه كوراني حارسى كور ي عامرى كور ي نه وفه ل خوبه يبيان كړى، چونكه خوبه يب حارسى كور ي عامرى كوشت بوو له جهنگى به دردا. خوبه يب لاي نه وان به ده ست به سمرى مايه وه، كچه كه ي حارس ده لئيت: كاتيك كوراني حارسى بر يارى كوشتنى خوبه يبياندا، خوبه يب داواى موسا كړد تا هه نديك شوينى بتا شيت بو نه وه ي خو ي ناماده بكات بو كوشتن، منيش موسيكم پيدا و ناگام له مندا له كه م نه بوو ته ماشام كړد وا چوو ته زووره وه بولاى خوبه يب، منيش چووم به دوايدا ته ماشا ده كه م خوبه يب مندا له كه ي خستو وه ته سهر رانى و موسه كه ي به دمه سته وه يه، كه نه وه م بينى زور توقيم و خوبه يبيش هه ستى پي كړدم وتى: ده تر سبت بيكو زم؟ من هه رگيز كارى وانا كه م (ان شاء الله). كچه كه ي حارس ده لئيت: سويند به خوا ده ست به سهر م نه ديوو ه چا كتر بيت له خوبه يب، وه لاهى روژيكيان بينيم هر دوو ده ستى به ستر ابو وه وه و هيشو وه تريه كى به ده سته وه بوو لئى ده خوارد له نهو كاته شدا هيچ ميومه ك له شارى مه ككه دا نه بوو، من دهمزاني كه نه وه (رزق) يكه خوا پي به خشيو وه. كاتيك كه خوبه يب يان برده دمره وه بو نه وه ي له دمره وه ي (الحرم) بيكو زن خوبه يب به نه وانى وت: ريگه م بدن تا دوو ركات نويزه بكه م، نه وان وازيان لئيه نا تادوو ركات نويزه كه ي خويند، پاشان چوو به رده ميان و پي وتن: نه گه ر له به ر نه وه نه بيت بلين له مردن ده تر سبت ماوه ي نهو دوو ركاته نويزه م زياتر ده كړد و دريژه م پيده دا، نينجا وتى: خوايه دانه دانه يان سهر زميربكه و هر يه كه يان به شيومه ك له ناو ببه و هيچيان له سهر زه ويدا مه هيله به زيندو ويى.

[ئیبین ہیشام رضی اللہ عنہ دەئیت: معاویہی کورپی ئەبو سفیان رضی اللہ عنہ دەموت: لەئەو رۆژمدا لەئەوئ نامادە بووم لەگەڵ باوکمدا، کەخوبەیب دوعاکەیی کرد باوکم منی دا بەسەر زمویدا لە ترسی دوعاکەیی خوبەیب، چونکە وا باو بوو دەیانوت: بیاو ئەگەر دوعا ی لیکرا خۆی بدات بەسەر زمویدا ئەو دوعا یە کاری لێناکات] پاشان خوبەیب چەند دێرە شعرێکی وت: کەباسی خۆراگری و ناپرەحتی و گەرانهوی بۆ لای خوا دەکرد^(۱۵).

[عوروه رضی اللہ عنہ دمفەرموئیت: بە سێدارەدا هەلیانواسی بوو کاتیک چەکیان لێنزیکردهوه بۆ کوشتنی لەئەو کاتەدا پێیان وت: بێت خۆشە ئیستا محمد لە جێگەکەیی تۆدا بێت؟ لەو ئەلامدا پێی وتن: سویند بە خۆی مەزن بێم خۆش نییە تەنھا درکێکیش بەھاجیدا بچیت]^(۱۶). عوقبەیی کورپی حارس کوشتی و بەئەم جۆرە خوبەیب یەگەم کەس بوو کە دوو رکات نوێزی پێش کوشتنی ئەنجامدا و ئەمەش بوو نەریت بۆ هەموو موسولمانیک پێش کوشتن و لە سێدارەدانی.

[ئیبینو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفەرموئیت: کاتیک زەمیدی کورپی دەننە یان هێنایە پێش بۆ کوشتن ئەبوو سوفیان پێی وت: زەمید سویندت دەدم بە خوا بێت خۆشە ئیستا محمد لای ئیمە بێت لەئەو جێگەیی تۆدا و لە گەردنی بدەین و تۆش لە ناو خیزان و مندالی خۆتا بێت؟ زەمید رضی اللہ عنہ وتی: سویند بە خوا بێم خۆش نییە (محمد صلی اللہ علیہ وسلم) ئیستا لە جێگەکەیی خۆیدا درکێک نازاری بدات و منیش لای خیزان و مندالی خۆم بەم (واتە: پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دوور لە هەموو نازاریک بێت ئەو دەم لاخۆشە ویستترە لە بوونم لە ناو مأل و مندالم) ئینجا ئەبوو سوفیان وتی: لە ژیانمدا بە جاوی خۆم کەسانیکم نەدیووە ھاوڕێیانی خۆشیان بویت بە وێنەیی خۆشەویستی ھاوڕێیانی (محمد) بۆ (محمد) لە پاشان نسطاس زەمیدی کوشت]^(۱۷).

خۆی گەورە دوعاکەیی عاصمی کورپی ثابتی وەرگرت و هەوأل و بەسەرھاتەکەیی عاصم و سەر جەم ھاوڕێیانی گەیانندە پیغمبەر صلی اللہ علیہ وسلم. لە پاشان کەسانیک لە بێ برۆیانی قورمیش لە دوا ی بیستنی کوشتنی عاصم بیاوانیکیان ناردە ئەو جێگەییە تا (سەرھەکەیی) عاصمیان بۆ بەیننەووە چونکە عاصم یەکیک لە گەورە بیاوانی قورمیشی

(۱۵) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۳۰/۳).

(۱۶) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۳۲۶/۳) من رواية عروة وموسى بن عتبة.

(۱۷) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۲۶/۳).

گوشت بوو لە جەنگى بەدردا. خۆى گەورەش پۆلىك زەردەموالەى زۆرى ناردە سەر جەستەى عاصم و بى برۆيان نەيان توانى لى نزيك ببەنەو و هيچ پارچە گوشتىكى لىبەنەو(۱۸).

لە رىوايەتەكەى ئىبنو ئىسحاقدا ﷺ دەفەرموئەت: (بىرۆيان كاتىك ئەو زەردەموالەيان بىنى وتيان: لى گەرپن تا شەو دادئەت ئەو جا زەردەموالەكان دەرپۆن ئىمەش سەرەكەى دەبەين. كە شەو داهاات خۆى گەورە بارانىكى زۆرى باراند و شىوەكان پىرپوون و لافاو هات و جەستەى عاصمى برد و بىرۆيان هەرچەند دواى ئەو پارانە ئەو ناوە گەرپان نەيان دۆزىەو. كە ئەم باسە گەيشتەو بە نىمامى عومەر ﷺ فەرمووى: خۆى گەورە بەندەى باومردار دەپارزئەت لە دواى مردنى وەك چۆن پاراستووئەتى لە ژياندا عاصم چۆن لە ژياندا خۆى دەپاراست لەئەوەى موشرىك بەر جەستەى بكوئەت خۆى گەورەش ناوھا جەستەى عاصمى پاراست لە موشرىكەكان لە دواى مردنى(۱۹).

لە رىوايەتەكى (ضعيف) لاوازدا هاتوو: (پېغمبەر ﷺ عەمرى كۆرى ئومىيەى زهەمرى وەك هەوالگىرىك ناردووئە شوپن كوشتەكەى خوبەيب، عەمر دەئەت: خۆم گەياندە ئەو دارەى كە جەستەى خوبەيبى پتوھە ئاسرا بوو دەترسام كەسانىك لەئەو جىگەدا پەيدا ببىن، من بەسەر ئەو دارەدا سەر كەوتم پەتەكەى خوبەيبم كردهو و كەوتە سەر زەوى، ئىنجا خۆم هەلداپە خوارەو بەپەلە كەمىك خۆم دوور خستەو لەئەوئ پاشان گەرپامەو سەرى، ديار نەما وەك ئەوەى زەوى قوتى دايت(۲۰).

(۱۸) أخرجه: البخاري (۳۰۴۵، ۴۰۸۶)، وعبد الرزاق (المصنف) (۲۵۳/۵) وأحمد المسند (۷۹۸۲، ۸۰۹۶) وقال محققه الشيخ الأرنؤؤط: اسناده صحيح.

(۱۹) انظر: (السيرة) لابن هشام (۱۲۴/۳).

(۲۰) أخرجه: الطبراني (الكلبي) (۴۱۹۳)، وأحمد (۱۷۲۵۲) وقال محققه: اسناده ضعيف، و البيهقي (الدلال) (۳۳۲/۳)، وقال الشيخ الأرنؤؤط في تخريجه لـ (زاد المعاد) (۱۲۲/۲): سناده ضعيف.

کارہ ساتہ کہی بیرى (المعونة)

له دواى جوار مانگ له جهنگى ئو خود، بياويكى كه لله رهقى خوْبه زلزان و ناودارى بهنى عامر كه ناوى (عامرى كورپى طوفه يل) بوو هاته خزمهت پيْغهمبهر ﷺ چونكه دميرانى كه دواچار هر پيْغهمبهر ﷺ سهرده كه ويت و دواروْز هر بوْ نهو دمبيت، بوْيه دميوست پيش وهخت شتِيك دهست خوْى بخات. هات و جووه خزمهت پيْغهمبهر ﷺ و (كرديه دهمه قائله له گهل پيْغهمبهر دا ﷺ و دهنكى بهرز كردموه له نهو كاته دا ثابتى كورپى فهيس له پشت پيْغهمبهر وه ﷺ به پيوه وهستا بوو وه شمشير كهى به دسته وه بوو به عامرى وت: عامر دهنكت نزم بكه له بهردهم پيْغهمبهر دا ﷺ... له نهو كاته دا برازا كهى عامر پزى و سوپاسى خواى كرد پيْغهمبهر يش ﷺ وه لآمى دايه وه (واته: وتى: يَهْدِيكَ اللهُ وَيُضَلِّحُ بِأَلْكَ)، پاشان عامر پزى و نه يوت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و پيْغهمبهر يش ﷺ هيچى پينهوت. عامر وتى: وه لآمى نهو مندالمت دايه وه و وتت (يَهْدِيكَ اللهُ وَيُضَلِّحُ بِأَلْكَ) به لآم وه لآمى منت نه دايه وه و هيچيت نهوت؟ پيْغهمبهر ﷺ فهرموى: (نهو سوپاسى خواى كرد وتى: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). عامر يش وتى: سويند بيت به چندها نه سپ سواره وه بيمه سهرت. پيْغهمبهر ﷺ پيى فهرموو: (يكفيك الله وابنا قيلة) واته: خوا بهر بهرچت دهداته وه پاشان دوو كورمكهى قيله (واته: ههموو انصارى ناو شارى مهدينه)^(۲۱).

له نهو ويدا عامر وتى: [سهرپسكت ده كهم له نيوان سى شتدا: شاره كان بوْ تو و لادئى كان بوْ من يان نه وه تا ده كهيت به جينشين له دواى خوْت يان نه و متا هيرشت دمكه مه سهر به هزار نه سپسوار و هزار و شترسوار]^(۲۲). پيْغهمبهر ﷺ ههموو وته كانى رهتكرده وه و عامر يش گهرايه وه لآى خزمانى خوْى تاخه لك كوْ بكا ته وه بوْ هيرش كردنه سهر پيْغهمبهر ﷺ.

پاشان سهركردهى بهنى عامر (ملاعب الاسنة) كه ناوى (أبو براء) عامرى كورپى مالك بوو گهيشته مهدينه و سهردانى پيْغهمبهرى ﷺ كرد: عهبدو لآلآى كورپى نه بوبه كر ﷺ دمه فرمويت: (نهبو لبراء عامرى كورپى مالكى كورپى جه عه فرى (ملاعب الاسنة) هاته وه خزمهت پيْغهمبهر ﷺ و [ديياريه كى له گهل خوْى هينابوو به لآم هيشتا هر

(۲۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۷۲۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۳۶/۶) فيه عبد المهمن ضعيف.

(۲۲) أخرجه: البخاري (۴۰۹۱)، وأحمد (۱۳۱۹۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

موشريك بوو].

پيغمبهرىش ﷺ نيسلامى بۇ باسكرد بهلام موسولمان نه بوو، وه نيسلامى رمتكرده وه و [پيغمبهر ﷺ پيى فهرموو: («إِنِّي لَا أَقْبَلُ هَدِيَّةَ مُشْرِكٍ»)]^(۳۳). واته: من ديارى كه سيكى هاوتا برپاردمر بۇ خوا قبول ناكم. عامريش وتى: نهى محمد بۇ پياوانيك له هاورپكانت بۇ ناوخه لكى نهجد نانيريت (تۇ پياوانيكمان له گه لدا بنيره تا قورئان و سوننه تمان فيريكهن) و نهو كات خه لكيش نهى ناپينه قبول دمكهن. پيغمبهر ﷺ فهرمووى: ((من دترسم خه لكى ناوچهى نهجد ريگه يان پيىبگرن)) نهويش وتى: من په نايمان دمدم توش هر كه سيك دم نيريت بهويستى خوت بينيره تا خه لكى بانگه شه بكن بۇ نهى ناپينه. پيغمبهرىش ﷺ مندرى كورى عهرى نارد له گه ل چل كهس له هاورپيانى^(۳۴). بهلام راستر وايه وهك له رپوايه تى (صحيح) داهاتوو كه نهوان حهفتا كهس و مفرمه بوون و بۇ چاوديري نهو ناوه چوونه ته نهوى.

موسا كورى عوقبه ﷺ دمفهرمويت: (پيغمبهر ﷺ مفرمه يه كى [چاوديري]^(۳۵)) نارد ناو خه لكى نهجد له رپوى زهوييه كانى (بهنى سليم) كه نهو روزه پيى دموترا (بئر المعونة)، سهركرده كه شيان مونذيري كورى عهر بوو، وه هه نديك دمفهرموون سهركرده كه يان مورئدى كورى نهبو مورثيدبوو)^(۳۶).

له رپوايه ته كهى نه نهسى كورى مالكا ﷺ دمفهرمويت: (هوزمكاني رمل و زهكوان وعوصه يه له (بهنى لحيان) هاتن واين راگه ياند كه نهوان پيستر موسولمان بوون، و داوايان له پيغمبهر ﷺ كرد شانديكى هاوه لى بنيريت بۇ پشتيوانيان دژ به دووزمنانان، پيغمبهرىش ﷺ) حهفتا كهسى له پشتيوانانى خه لكى مه دينه ي له گه ل ناردن)^(۳۷).

(۲۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۸)، و أبو نعيم (الدلائل) (۴۴۰)، والبزار (۱۳۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۶۸/۱): رجاله رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الفتح) (۲۳۰/۵): رجاله ثقات، و حسنه الشيخ الألباني في (الصحيحه) (۱۷۲۷).

(۲۴) أخرجه: أحمد (۱۳۸۵۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن هشام (السيرة) (۱۳۷/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۳۳۸/۳)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۲۹۸).

(۲۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷/۱۹).

(۲۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۴۱/۳) من رواية موسى بن عقبة.

(۲۷) أخرجه: البخاري (۴۰۹۰).

دهتوانریت نهم ریوایه تانه ریکبخریت و بگوتریت: (ئهوان داوای که سانیکی موسولمانیان کردووہ تا نایینیان پئیگه یهنن، وه موسولمان بوونی خویان راگه یاندووہ به لام له راستیدا نیازی سهره کییان نه وه بووه که کۆمه لیک موسولمان له گه ل خویان بهرن تا له نهوئ بیانکوژن و تۆلهی خویان له موسولمانان بکه نه وه و غه در وناپاکییان له گه لدا بکه ن)^(۲۸).

ئهنه سی کوری مالک ﷺ ده فهرمویت: ([پئیغهمبهر ﷺ حهرامی نارد له گه ل حه فتا سواردا] له ئهنصار [بۆ لای به نی عامر]^(۲۹) ئه وانه ئیمه پیمان دهوتن قورئان خویننه کان له کاتی ئیمه دا ئه وان به رۆژ ده چوون داریان ده هینا و ده میان فرۆشت و به شه ویش شه ونوئزیان ده کرد)^(۳۰).

له ریوایه تیکی تردا ئهنه سی ﷺ ده فهرمویت: (حه فتا گهنجی ئهنصاری ناویان (القراء) واته: قورئان خویننه کان، له مزگهوت دمبوون، که ئیوارمیان لیده هات ده چوونه گۆشه یه کی شاری مه دینه [بۆ لای مامۆستایه ک سهرتاسه ری شه و قورئانیان ده خویند و فیری دمبوون] و نوئزیان ده کرد، خزمانیان وایانده زانی که ئه وان ههر له مزگهوتن و کهسانی ناو مزگهوتیش وایانده زانی ئه وان گهراونه ته وه لای کهس و کاریان، تارپۆژ هه لده هات نینجا ده چوون ئاوکیشیان ده کرد و ده چوون داریان ده هینا و لای ژووره کانی مالی پئیغهمبهر ﷺ دایان دهن، [له ریوایه تیکی تردا که رۆزیان لیدمبووه وه ئه وانه ی که توانایان هه بوو ده چوون داریان ده بیری و ده میان هینا وئاوکیشیان ده کرد، نه وه شی توانای دارایی هه بووایه ده چوون مه پریان ده کپی و ده میان هینا و سه ریان ده بیری و چاکیان ده کرد و لای ژووره کانی مالی پئیغهمبهر ﷺ هه لیانده واسی بۆ خیر]^(۳۱) له ریوایه تیکی تردا [ده فهرمویت: ئه وان به رۆژ ده چوون ئاوکیشیان ده کرد و ناویان ده هینا بۆ مزگهوت، وه ده چوون دار فرۆشیان ده کرد و به پارمه کی خواردنیان ده کپی بۆ هه ژارمه کانی (أهل الصفة) واته: ئه وانه ی بیکه سوکار بوون و بئجیگه بوون]^(۳۲). [ئه و کۆمه له گهنجه هه موویان به یه که وه پئیغهمبهر ﷺ ناردنی

(۲۸) انظر: تفصیل ذلك في (السريا و البعث النبوية) (ص: ۲۳۸).

(۲۹) أخرجه: أحمد المسند (۱۴۰۷۴) و قال محققه: اسناده صحيح.

(۳۰) أخرجه: البخاري (۴۰۹۰).

(۳۱) أخرجه: أحمد (۱۳۴۶۲، ۱۳۴۶۳) و قال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والبيهقي (الدلائل) (۳۴۹/۳).

(۳۲) أخرجه: أحمد (۱۳۸۵۴) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم.

(واته: بۆ لای ئەهلى نهجد تا بانگه‌وازيان بکه‌ن بۆ ئىسلام و هه‌والى ئەو ناوه له نزیکه‌وه بزاندن^(۳۳) هه‌موو به رێککه‌وتن و پيغمبهر ﷺ پياويكى له‌گه‌ڵ ناردن تا رێگه‌ى ئەو ناوچه‌یه‌يان نيشانبدا ناوى (موظه‌لیبى سه‌همى) بوو^(۳۴)).

(هه‌موو چوون تا گه‌یشتنه لای (بئر المعونه) (که ۱۶۰کم له مه‌دینه‌وه دووره) ئەو ناوچه‌یه هبى به‌نى عامر و به‌رده‌لانه‌کانى به‌نى سوله‌یم بوو له‌هه‌ر دووکیانه‌وه نزیک بوو به‌لام زیاتر له به‌نى سوله‌یمه‌وه نزیک‌تر بوون، کاتیک لای بیره‌که له‌ئهوئى دابه‌زین ولایاندا چه‌رامى کوپى مه‌لحانیان (له‌سه‌ر داواى خۆى) نارد بۆ لای دووژمنى خوا عامرى کوپى طوفه‌یل تا نامه‌که‌ى پيغمبهریان ﷺ پيڤگه‌یه‌نیت چه‌رام به هه‌مووانى وت: ئیوه له‌ئهم ناوچه‌یه‌وه له من نزیک بن تاده‌چمه لایان ئەگه‌ر ئەوان رێگه‌یان پیدام ئەوا ئیوه‌شم لێنزیک ده‌بیت، وه ئەگه‌ر ئەوان منیان کوشت ئیوه‌ش هاوه‌لاننان ئاگادار بکه‌نه‌وه ئینجا چه‌رام و پياويكى شه‌ل و پياويكى تر رۆیشتنه‌لایان و چه‌رام پى و تن: رێگه‌م ده‌ده‌ن تا په‌يامه‌که‌ى پيغمبهرتان ﷺ پيڤراگه‌یه‌نم، وتیان: به‌ئى رێگه‌ت ده‌ده‌ین چه‌رامیش له‌گه‌ڵیاندا داوا پى و تن: [ئهى خه‌لكى ناوچه‌ى (بیرى معونه) من نیرراوى پيغمبهرى خوام ﷺ بۆ ئیوه تا شایه‌تى بدن که هه‌چ خوايه‌ک نیه‌ جگه له (الله) وه (محمد)یش به‌نده و پيغمبهرى خوايه ﷺ و ئیوه‌ش برواتان به خوا و پيغمبهره که‌ى هه‌بیت]^(۳۵).

ئهو له‌ئهو قسانه دابوو ئەوانیش ئیشاره‌تیان بۆ پياويکیان کرد تا بچیت له دواوه چه‌رام بکوژیت، چه‌رام قسه‌ى بۆ ده‌کردن ئەو پياوه‌ش له دوايه‌وه هات و رمیکى له پشته‌وه لێداو له‌سه‌ر سنگیه‌وه ده‌رچوو [چه‌رامیش که‌چیتى سه‌رى رمه‌که له‌سنگیه‌وه ده‌رچوو و خوین له هه‌موولایه‌که‌وه هاته‌ده‌ر ئه‌ویش به هه‌ر دوو ده‌ستى مشتیک خوینى به‌سه‌ر ده‌م و چاو و سه‌ریدا رژاند]^(۳۶) وتى: (الله أكبر) برده‌مه‌وه سویند به خواى که‌عبه. به‌ئهو جوړه شه‌هیدیان کرد و غه‌دریان لى کردن و (ئهو دووانه‌ى تریشیان له ناوبرد)^(۳۷) و پاشان عامر کوپى طوفه‌یل داواى له به‌نى عامر کرد

(۳۳) أخرجه: أحمد (۱۳۴۶۲) و قال محققه: اسناده على شرط مسلم.

(۳۴) انظر: (فتح الباري) لحافظ (۳۹۰/۷).

(۳۵) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۵۴۹/۳).

(۳۶) أخرجه: البخاري (۴۰۹۲).

(۳۷) أخرجه: البخاري (۴۰۹۱)، وأحمد (۱۳۱۹۵) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

تا شوینیان کہون و له ناویان بہرن بہلام ئەوان بہدەم بانگہوازہ کہیہوہ نہہاتن وتیان: ئەبو لبرائی سەرکردەیان رینگە ی داون و پەنای داون و ئیمەش ئەو رینگە دانە ی ئەبولبراء ناشکینین و رینگریان ناکەین و ئەو بەئیننامیہ ناشکینین. ئینجا عامری کورپی طوفەیل چوو ہەر سێ ھۆزە کہی بہنی سولەیم (عُصیة و رعل و ذکوان) ی ناگادار کردنەوہ و ہانیدان بۆ شوین کہوتنیان و لەناو بردنیان، ئەو سێ ھۆزەش قایل بوون و [بەنزیکہی (۱۰۰) تیرھاویژ، شوینیان کہوتن تا پێیان گەیشتن لە ناوچە ی (بئر المعونە) و چوار دەوریان گرتن] (۳۸) بێئەوہی ئەوان ناگیان لە خۆیان بێت، ئەوانیش کوتوپر ئەوانیان بینی شمشیرەکانیان گرت بەدەستیانەوہ و لەئەو کاتەدا وتیان: خواہیہ ئیمە ہیچ کہ سیک شک نابەین ئەم ھەوآلەمان بگەییەنیتە پیغەمبەری خوا ﷺ جگە لە تۆ، خواہیہ سەلامی ئیمە ی پێبگەییەنە و ئەم ھەوآلەمانی پێرا بگەییەنە].

پاشان کہوتنە شەرکردن لەگەڵیان، بہلام چونکہ دووژمن پێشتر چوار دەوری دابوون و لەئەو شوینانەدا خۆیان قایم کردبوو، وە ھەموویان تیرھاویژبوون، کہوتنە تیربارانکردنی موسوئمانەکان لە ھەموو لایە کہوہ تا ھەموویان شەھیدبوون تەنھا بیاویکی شەلیان کہ لەسەر چیاکە بوو، لەگەڵ کہعبی کورپی زەھد مابووہوہ، بہلام کہعب لەناو کوژراوہ کاندای بوو، وە بەسەختی بریندار کرابوو ئەوان وازیان لێھێنا بوو کہ ئەوان رۆیشتن ئەویش توانی خۆی رزگار بکات لەژێراندای مایەوہ تا لە جەنگی خەندەقدا شەھید کرا، وە سێ کہسی تریشیان رزگاریان بوو کہ ئەوانیش (عەمری کورپی ئومیہی ضەمری لەگەڵ [مونذیری کورپی محمد کہ و شترەکانیان دەلەومراندن، و شتریکیان لێونبوو بوو دوور کہوتبوونەوہ و بەدوایدا دەگەران تەماشایان کرد بآئندە دلوپە خوین لە قاجیان دەکہویتە خوار و بەسەر ناوچە ی دابەزینی موسوئمانە کاندای دەسورپنەوہ] (۳۹) وتیان: سویند بە خوا شتیک روویداوہ وایکردووہ ئەو بآئندانە بەسەر ئەویدا بسورپنەوہ، ہاتن و تەماشایانکرد ھەموو ھاوہلانیان کوژراون و لەخوینی خۆیاندا گەوتوون و ئەسپ سوارە تیرھاویژەکان بەسەریانەوہ و مستاون [ئەوانیش وتیان: سویند بە خوا ئەوانە ھاوہلەکانی ئیمەیان کوشتووہ نەک بەنو سولەیم و بہنی عامر ئیوہ دەلین چی؟ ئیستا چی بکەین؟] (ئەنصاریہ کہ بەعەمری

(۳۸) أخرجه: عبد الرزاق المصنف (۹۷۴)، والطبرانی (الکبیر) (۶۷۱۹)، وقال الهیثمی فی (المجموع) (۱۲۷/۶): رجاله رجال الصحیح.

(۳۹) أخرجه: البهقي (الدلائل) (۳/۳۴۴) من رواية موسى بن عقبة رحمه الله.

کوری ئومیه ی وت: تۆ ده لئیت چی؟ عه مریش وتی: وا به چاکی ده زانم بگه پرینه وه و هه واله که به پیغمبر ﷺ بگه یه نین، نه نصاریه کهش (واته: موندیر کوری محمد) وتی: من خۆمم ناویت له دوا ی ئه وان و دوورناکه ومه وه له نه و جیگه یه ی که موندیری کوری عه مری تیا شه هیدکراوه و ناتوانم ئارام بم که پیاوانیک هه وائی کوژرانی نه وم پیگه یه نن [ئینجا به ره و نه وان چوو] جهنگا له گه لئان تا کوژرا، پاشان عه مری کوری ئومه یه یان ده سته سه ر کرد، کاتیک هه وائی نه وه ی پئیدان که نه و خه لکی ناوچه ی (المضّر) عامر کوری طوفه یل پئشه سه ری قزی عه مری تاشی و نازادی کرد له جیاتی دایکی که له سه ری بوو به نده یه ک نازاد بکات و [عامری کوری طوفه یل پئی وت: نه وه کییه؟ ده سته راکیشا بۆ یه کیک له کوژراوه کان. عه مریش وتی: نه وه عامری کوری فوه هیره یه. عامر وتی: له دوا ی کوژرانی بینیم به رزکریه وه بۆ ئاسمان تا گه یشته نیوان زه وی و ئاسمان پاشان هینرایه خواره وه و له سه ر زه وی دانرا] (۴۰)

[له نه وئیدا عه روه ی کوری زوبه یر ﷺ ده فه رمویت: له پاشانیش جه سته ی عامری کوری فوه هیره یان نه دۆزیه وه، وایانده زانی که فریشته کان شار دوویانه ته وه و له ژیر خاکیان ناوه] (۴۱) [پاشان عامری کوری طوفه یل به عه مری کوری ئومیه ی وت: بگه پیره وه بۆ لای هاوړیکه ت (واته: پیغمبر ﷺ) و هه واله که ی بۆ باسکه ئینجا عه مر گه راپه وه] (۴۲) [و جبریل علیه السلام پئشته نه وه هه واله ی گه یانده بووه پیغمبر ﷺ] (۴۳). [پیغمبر ﷺ به موسوئمانانی راکه یاند و فه رموی: [هاوړیانتان هه موو به رکه وتن (واته: کوژراون)] (۴۴). [به خوا ی خۆیان گه یشتن و لئیان پازیبوو، وه نه وانیشی رازی کرد] (۴۵). نه وان داوایان له خودا کرد وتیان: [خوایه هه وائی ئیمه بگه یه نه به پیغمبر ﷺ] (۴۶) و هاوه لانه مان [و پئیان راکه یه نه که ئیمه به تۆ

(۴۰) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

(۴۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۷/۱۹)، والبيهقي (الدلائل) (۳۴۲/۳)، وابونعيم (الدلائل) (۴۴۲)، و قال الهيثمي في

(المجمع) (۱۲۷/۹): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(۴۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۴۲/۳) من رواية موسى بن عقبة.

(۴۳) أخرجه: البخاري (۲۸۰۱).

(۴۴) أخرجه: البخاري (۴۰۹۳).

(۴۵) أخرجه: البخاري (۲۸۰۱).

(۴۶) أخرجه: مسلم (۶۷۷)، و البيهقي (الدلائل) (۳۴۲/۳).

گه‌یشتین و ئیمه پازین له تۆ، وه تۆش پازیت له ئیمه [پاشان خواى گه‌وره [چه‌ند ئایه‌تیکی له باره‌ی نه‌وانه] نارده‌ خواره وه پاشان (نسخ) کرایه‌وه و ده‌قه‌که‌شى نه‌مه‌بوو: ((أَنَا قَدْ لَقِينَا رَبَّنَا فَرَضِيَ عَنَّا وَأَرْضَانَا)) واته: ئیمه به خواى خۆمان گه‌یشتین له ئیمه پازیبوو، وه ئیمه‌شى پازیکرد.

ئه‌نه‌س ﷺ ده‌فه‌رمویت: [نه‌مبینه‌وه پیغه‌مبهر ﷺ] خه‌فه‌ت بخوات له هه‌یج کاره‌ساتیکی دلته‌زین وهك نه‌و خه‌فه‌ته‌ی نه‌وجاره] (٤٧)، [هه‌یج کات پیغه‌مبهر ﷺ زۆر زۆر غه‌مبار نه‌بووه به‌ئه‌وه‌ینه‌ی غه‌مباری نه‌و رۆژه] (٤٨) [بۆیه پیغه‌مبهر ﷺ یه‌ك مانگ [له‌دواى ركوع له‌پرکاتی دووه‌مى] نوێژى به‌یانیدا دو‌عاى لێده‌کردن] (٤٩) و [ده‌یفه‌رموو: ((اللَّهُمَّ! الْعَن بَنِي لِحْيَانَ وَرِعْلًا وَدَكْوَانَ. وَعَصِيَّةَ عَصَا اللّٰهِ وَرَسُولَهُ)) (٥٠). واته: خوايه نه‌فرمت بکه له (به‌نى لحيان و رعل و زکوان و عوصه‌یه) که سه‌رپه‌یجی خواو پیغه‌مبهریان کردوو. پاشان فه‌رمووی ((هَذَا عَمَلٌ أَبِي بَرَاءٍ، قَدْ كُنْتُ لِهَذَا كَارِهًا مُتَخَوِّفًا)). واته: ئه‌مه کارى ئه‌بو به‌رائه، من به‌ئه‌مه‌ قایل نه‌بووم، وه ئه‌م کاره‌م به‌لاوه ترسانک بوو. دواجار ئه‌م هه‌واله‌ش گه‌یشته‌وه به ئه‌بو به‌راء و زۆر ئه‌م کاره‌ی له‌سه‌ر گرانبوو که عامر په‌نا دانه‌که‌ی ئه‌وى شکاندوو و ئه‌و کاره‌ساته تووشی هاو‌په‌یانی پیغه‌مبهر ﷺ بووه به‌هۆی رێگه‌ پێدان و په‌نادانی نه‌وه‌وه بووه) (٥١).

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌فه‌رمویت: (عه‌مرى كورى ئوميه له‌ئه‌و کاره‌ساته گه‌رايه‌وه و له رێگادا گه‌یشت به دووکه‌سى له خزمانى (عامرى كورى طوفه‌یل) به‌یه‌که‌وه له زێر سێبه‌رێکدا لایانداو دانێشتن و عه‌مر نه‌یزانى که ئه‌و دووانه پیغه‌مبهری خوا ﷺ رێگه‌ی داوون کاتیک به‌یه‌که‌وه دانێشتن له هه‌ر دووکیانى په‌رسى ئیوه له چ هۆز و تیره‌یه‌کن؟ ئه‌وانیش وتیان: ئیمه له‌هۆزى به‌نى عامرين، عه‌مرى كورى ئوميه‌ش لێیانگه‌را تا خه‌وتن، ئینجا هه‌ر دووکیانى گوشت له تۆله‌ی هاوه‌لانى پیغه‌مبهر ﷺ که‌له‌سه‌ر ده‌ستی به‌نى عامردا کوژران. کاتیک عه‌مر گه‌رايه‌وه و چووه خزمه‌ت

(٤٧) أخرجه: مسلم (٦٧٧).

(٤٨) أخرجه: البخاري (١٣٠٠).

(٤٩) أخرجه: البخاري (٤٠٨٨).

(٥٠) أخرجه: مسلم (٦٧٧-٦٧٩).

(٥١) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٥٤٥/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٣٣٨/٣)، والطبراني (الكبير) (٣٥٥/٢٠)، وابن هشام (السيرة)

(١٣٧-٣:١٣٨).

پِيْغَه مَبَهْرِي ﷺ وَ هِهْوَالَه كَه ي پِيْگَه يَانِد، پِيْغَه مَبَهْرِي ﷺ فِهْر مَووِي: ((لَقَدْ قَتَلْت قَتِيْلِيْنَ، لَادِيْتَهُمَا))^(۵۲) وَ اْتَه: تُو دُوو كَه سْت كُوْشْتُوَه دَه بِيْت خُوِيْنَه كَه يَان بَدَه م.

غَه زَاي بَه نُو نَه ضِيْر

جِيْمَالَه كَانِي بَه نُونَه ضِيْرِي جُوْلَه كَه نَشِيْن سِيْ مِيْل لَه مَه دِيْنَه وَه دُوور بُوو هُوْزِي بَه نُونَه ضِيْرِي جُوْلَه كَه لَه دُوَاي جَه نْگِي نُوحُوْدَا شَكْسْتِي مَوُوسُوْلْمَانَه كَانِيَان بِيْنِي لَه نُو وَ جَه نْگَه دَا، نُو وَا نِيْش وَه ك مَوُوشْرِي كَه كَان وَ دُوور وُوَه كَان بُو هَه لِيْكَ دَه گَه رَان تَا نُو وَا نِيْش زَهْبْرِي كُوْتَايِي بْگَه يَه نَه نَه مَوُوسُوْلْمَانَان. نُه م تَه مَاع وَ مَه رَا مَانَه ش لَه دُوَاي شَه يِد كَرْدَنِي هَا وُه لَانِي (رَجِيْع) وَ حَه فْتَا كَه سِي (بُر المَعُوْنَة) زِيَا تَر پَه رَه ي سَه نِد، بَه نُونَه ضِيْر لَه دُوَاي نُه مَانَه كَه وَتَنَه خُوْ پَرْچَه ك كَرْدَن وَ خُوْ قَايْم كَرْدَن وَ نَامَا دَه بَاشِي بُوْ پَه لَامَا رَدَانِي مَوُوسُوْلْمَانَان، نِيْنَجَا كَه وَتَنَه پِيْلَان گِيْرَان وَ هَه لُوَه شَانْدَنَه وَه ي پَه يْمَان نَامَه كَانِيَان لَه گَه ل مَوُوسُوْلْمَانَان وَ پَه نَادَانِي مَوُوشْرِي كَه كَان وَ نَاگَا دَا ر كَرْدَنِيَان لَه خَالَه لَا وَا زَه كَانِي مَوُوسُوْلْمَانَان وَه ك لَه غَه زَاي (سُوِيْق) ي پِيْشُوودَا بَاسْكَرَا پِيْلَان وَ نَه خَشَه يَان دُرْ بَه مَوُوسُوْلْمَانَان گَه يَشْتَه نَاسْتِي هَه وُلْدَان وَ پِيْلَان گِيْرَان بُوْ لَه نَا وَا بَرْدَنِي پِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ لَه كَاتِي سَهْر دَانَه كَه يِدَا بُوْ لَايَان بُوْ بَزَا رْدَنِي بَه شِي خُوْيَان لَه خُوِيْنِي نُه و دُوو كَه سَه ي كَه عَه مَرِي كُوْرِي نُومِيَه ي ضَه مِيْرِي بَه هَه لَه كُوْشْتَبُوُونِي لَه دُوَاي گَه رَانَه وَه ي لَه (بُر المَعُوْنَة).

بَه رَوَار وَ مِيْزُوُوِي نُه م غَه زَايَه رَاسْتَر نُه وُه يَه كَه لَه دُوَاي جَه نْگِي نُوحُوْد بُووَه وَه ك پِيْشَه وَايَانِي زِيَان نَامَه نُووسَان: مَوُوسَا كُوْرِي عُوْقَبَه وَ عُوْرُوَه ي كُوْرِي زُوْبِيْر وَ نِيْبَنُو نِيْسَحَاق وَ نِيْبَنُو كَه ثِيْر وَ نِيْبَنُو قَه يْمَش نُه مَه يَان پَشْتَرَا سْتَر كَرْدُووَه تَه وَه^(۵۳).

وَرْدَه كَارِيَه كَانِي بَه سَهْرَهَاتِي نُه م غَه زَايَه لَه دُوو رِيوَايَه تِي نَاسْرَا وَا دَا هَاتُووَه:

رِيوَايَه تِي يَه كَه م:

لَه (عَبْد الرَّحْمَن بِن كَعْب بِن مَالِك عَن رَجُل مِّنْ أَصْحَابِ رَسُوْلِ اللّٰهِ ﷺ) هَاتُووَه كَه

(۵۲) آخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۳۸/۳)، والطبراني (الكبير) (۳۶۵/۲۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۳۲): رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۳۰۰).

(۵۳) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۱۸۰/۳)، و (زاد المعاد) لابن القيم (۱۱۰/۲)، و (البدایة و النهایة) لابن كثير (۱۰/۴)، و (السيرة الصحيحة) للعمري (۳۰۴/۱).

دەفەر مویت: (بیباوهرانی قورمیش نامەیهکی ناگادار کردنەوه و هەرپەشه ئامیزیان ناردە سەر عەبدووللای کورپی ئوبەیی کورپی سەلول و هەندیک لەئەوانەیی که بەبەت پەرستی مابوونەوه لە (ئەوس و خەزەرەج) لە دواي جەنگی بەدر لە دەفە کەیدا هاتبوو:

”ئێوهی زۆرینەیی دانیشتوانی شاری مەدینەن ئەو هاوئەلی ئیمەتان گرتوووتە خو، سویند بە خوا یان ئەووتە بە جەنگ دین لەگەڵیدا و دەریدەکەن لە ناوتاندا، یان ئەوه تا لەگەڵ هەموو عەرەب بەیەکەوه هیرش دەهینینە سەرتان هەموو جەنگاومرانتان دەکوژین و نافرەتانتان بۆ خویمان بە تالان دەبەین“.

کاتیک ئەم هەرپەشەیه گەیشتە عەبدووللای کورپی ئوبەیی و ئەو بت پەرستانەیی که لەگەڵیدا بوون هەموو یەکتریان ناگادار کردەوه و کۆبوونەوه و خویمان ئامادە کرد بۆ شەرکردن لەگەڵ پیغمبەر ﷺ و هاوئەلانی، ئەم هەوالە گەیشتەوه بە پیغمبەر ﷺ و چوو بییان گەیشت و فەر مووی: ((لَقَدْ بَلَغَ وَعِيدُ قُرَيْشٍ مِنْكُمْ الْمَبَالِغَ، مَا كَانَتْ لَتَكِيدَكُمْ بِأَكْثَرِ مِمَّا تُرِيدُونَ أَنْ تَكِيدُوا بِهِ أَنْفُسَكُمْ، فَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُرِيدُونَ أَنْ تَقْتُلُوا أَبْنَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ)). واتە: هەرپەشەکی قورمیش بەجاری کاریگەر بووه لە ئێوهدا و نەیتوانیوه ئەووتان لیبکات کەئێوه بە دەستی خووتان دەتانەوێت بەرانبەر بە خووتانی بکەن، ئێوه دەتانەوێت بجەنگین لەگەڵ کوران و برایان و خزمانی خووتاندا و بیانکوژن. که ئەمەیان بیست لە پیغمبەر ﷺ ئینجا بلاویان کردەوه دەستبەرداری ئەو کارە بوون و ئەم هەوالەش گەیشتەوه بە قورمیش پیش جەنگی بەدر.

پاشان بیبروایانی قورمیش لە دواي جەنگی بەدر نامەیهکیان ئاراستەیی جولەکەکان کرد و ئەمەش دەفە کەیی بوو: ”ئێوهی جولەکە خاوەن چەک و قەلان، یان ئەووتە بە جەنگ دین لەگەڵ ئەو هاوئەلی ئیمەدا یان ئەووتە ناوهاو ناوہاتان بەسەر دینین و دەست دەگەپەننە خرخالەکانی ژنەکانتان“.

لەدواي گەیشتنی ئەم نامەیه هۆزی بەنونهضیر کۆبوون لەسەر غەدر و پەیمان شکینی، وپیاویکیان نارد بۆ لای پیغمبەر ﷺ وتیان: ئەی محمد خووت لەگەڵ سی کەس لە هاوئەلانت وەرن، وئیمەش سی کەس لە زاناگانمان دین و هەردوولا لە ناوچەیی (المنصف)ی نیوان هەردوولادا کۆدەبینەوه، لەئەویدا بازاناگانمان گویت

لیگرن، نهگهر نهوان تۆیان بهراستزانی و باومریان پیهینایت نهو کات ئیمه ههموو باومرت بی دهینین.

دواجار پیغمبهر ﷺ لهگهئ سی کهس له هاوهلانی رۆیشتن و جولهکهکانیش سی کهس له زاناکانیان لهمال دمرچوون و بهرپیکهوتن بۆ جیگهی دیاریکراو، لهپنگادا هندیك له جولهکهکان له ناو خۆیاندا وتیان: چۆن ئیمه دهمستان پیی دهگات تا لهناوی بهرین له کاتیکدا نهو سی کهسی له هاوهلانی لهگهئداین که ههموو بهکیکیان پیی خۆشه فیداکاری بیت و پیش نهو بمریت. ئینجا گهپانهوه و نوینهریکی تریان نارد بۆ لای پیغمبهر ﷺ وتیان: تۆ نا توانیت له ئیمه تیبگهیت وه ئیمهش ناتوانین لیت تیبگهین به نامادهموونی شهست کهس. لهبهرنهوه خۆت تهنها لهگهئ سی کهس له هاوهلانت وهرن، ئیمهش تهنها سی کهس له زاناکانمان دین تا گویت لیگرن، نهگهر نهو سی زانیهمان باومریان پیهینایت ئیمهش ههمومان نهو کات باومرت بیدههینین و بهراستت دهرانین.

پاشان پیغمبهر ﷺ لهگهئ سی کهس له هاوهلانی رۆیشتن، جولهکهکانیش نهو سی کهسهیان خهنجهریان له خۆبهست لهژیر جلهکانیانهوه تا پیغمبهری پی له ناوبهرن و فرسهتی لیبهینن، بهکیك له ئافرمتانی بهنو نهضیر که دلسۆز بوو بۆ خزمیکی موسولمانی خۆی بهنهکارهی زانی و نهو ههوالهی به نهینی گهپانده خزمه موسولمانهکهی خۆی که بهنو نهضیر دهمانهویت غدر له پیغمبهر ﷺ بکهن و لهناوی بهرن. نهو موسولمانهش بهراکردن و خیرا خۆی گهپانده پیغمبهری خوا ﷺ پیش نهوهی بگاته نهو جیگه دیاریکراوه و ههوالهکهی پیراگهپاند. پیغمبهریش ﷺ دستهبه جی گهپایهوه ناو شاری مهدينه بۆ رۆژی دواتر بهسوپاوه چوووه سهریان و ئابلوقهی دان و پیی وتن: سویند به خوا ئیوه هیچ متمانهیهکتان لای من نییه مهگهر پهیمانم بدهنی لهبهر نهوه دهبیت پهیمانتان لیومربرگم، جولهکهکانیش ناماده نهبوون هیچ پهیمانیک بدهنه پیغمبهری خوا، بویه لهئهویدا پیغمبهر ﷺ و موسولمانان لهگهئیان به شهپهاتن نهو رۆژه تا ئیواره، بۆ رۆژی دوایی بهسوپاکیهوه ههئیانکو تاپه سهر بهنو قورمیهی جولهکه و بهنونهضیریان جیهپشت. وه داوایان له بهنوقورمیه کرد پهیمان بههستن لهگهئ پیغمبهر ﷺ نهوانیش پهیمانان بهست لهگهئ پیغمبهر ﷺ پاشان پیغمبهر و موسولمانهکان نهو پیان جیهپشت

و گەرانەوه، وە بۆ رۆزی دوایی بە سوپاگەیهوه چوووە سەر بە نونەضیر و نابۆقەهی دان و لەگەڵیان بە شەرھاتن جولهگەکان قایل بوون بەئەوهی کە رێبکەون و ئەوی بەجیبهێڵن و ئەوهی توانیان بەسەر پستی و شتر لەگەڵ خۆیانی ببەن جگە لە چەگەکانیان کە دەبێت لەئەوی بەجیبهێڵن.

ئینجا بە نونەضیر کەوتنە کۆکردنەوهی کەل و پەلەکانیان ئەوهی بەپستی و شتر هەلبگیریت هەتا دەرگای مائەکان و دارو تەختەکانیان لەگەڵ خۆیان برد و کەوتنە رۆوخاندنی مائەکانیان و ئەویان بەجیبهێشت و بەرەو شام رەویان کرد و ئەمەش یەكەم کۆکردنەوه بوو بەرەو شام چونکە بە نونەضیر یەکیک بوون لە تیرەگانی جولهگە کەپێشتر راکواستنیان تووش نەهاتبوو، لەبەرئەوهش بوو کە پیغمبەر ﷺ راکواستن و گەرواش نەبووایە خواى گەورە سزای توندی دەدان لە دنیادا.....^(٥٤).

رەویەتی دووهم:

موسای کورپی عوقبە ﷺ و عورووی کورپی زوبەیر ﷺ فەرموویانە: (ئەمەش بەسەرھاتی پیغمبەری خواپە ﷺ کاتیک لەگەڵ [هەندیک لە ھاوہلانیدا کە ئەبو بەکر و عومەر و عەلی یان ﷺ لەناو دابوو] چوونە لای بەنو نەضیر تا ئەو برە پارمە بەدەن کە بەگوێرەى رێککەوتنامەى مەدینە پێویست بوو لەسەریان بیدەن وەك بەژداریکردنیان لە دانى پارەى خوینی دوو کوزراوەکەى بەنى عامر چونکە پەنادرا و بوون لەلایەن پیغمبەری خوا ﷺ، وە پێشتریش بە نونەضیر سیخوریان دەکرد بە سەر موسولمانانەوه کاتیک کە قورمیش هاتبوونە لای کێوی ئوحود بۆ شەرکردن لەگەڵ موسولماناندا و پەيوندیان پێوه کردبوون و هانیاندابوون بۆ دزایەتیکردن و جەنگاندن لەگەڵ موسولمانان.

کاتیک پیغمبەر ﷺ چوو لە لایان بۆ ئەو مەبەستە، ئەوان وتیان پێشوازی تێبیت ئەبو لقاسم بۆچی هاتوویت؟ پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((پیاویک لە ھاوہلانم دوو پیاوی لە کیلاب یاخود بەنى عامر کوشتوووە کە پێشتر پە نادراو بوون لەلایەن

(٥٤) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٩٤٢٢، ٩٧٣٣)، وأبو داود (٣٠٠٤)، والبيهقي (الدلائل) (١٧٨/٣)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٢٣/٧): أخرجه ابن مردويه بأسناده صحيح، وقال الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٥٩٥): أسناده صحيح.

منهوه و داواکراوه لەمن که پارەى خوینی هەر دووکیان بدم و دەمهویت ئیووش لەئەمەدا کۆمەکیم بکەن)) وتیان: بەئێ خۆشەویستی و ریزمان هەیه بۆت ئەى ئەبولقاسم [دانیشه تا پێویستییهکەت بۆ دابین بکەین و نان بخۆیت لامان و ئیمەش راپوێژى ناوخۆمان بکەین تا [کۆمەکیت بکەین لەئەوهى بۆى هاتووی بەشیوێهەک که تۆ پیت خۆشە] [دانیشه لامان تابۆت کۆدەکەینەوه] پيغمبەر ﷺ و ئەو هاوولانەى که لەگەڵداوون دانیشتن لەژێر سێبەرى دیوارى [قەلاکەیاندا و لەئەو کاتەدا ئەبو بەکر لای راستیهوه دانیشت و عومەرىش لای چەپى دانیشت وە عەلیش لەبەردەمیدا دانیشت] و هەموو چاومرۆانى ئەوانیان دەکرد.

جولەکەکان چوونە ناو قەلاکەیانەوه و شەیتان لەگەڵیان بوو لیان جیا نەدەبووهوه و هەموو پیلانیان گێرا بۆ لەناوبردنى پيغمبەر ﷺ و لەناو خۆیاندا وتیان: هیچ کات ئەوهندە لیمان نزیك نابیت تا ئیمە لەناوی بەرین و بجهوێنەوه و ئەم بەلایەمان لەسەر لاجییت و بیترس ژيان بەسەر بەرین [ئیستاش کێ دەچیتە سەربانى ئەو خانوو و بەردیكى گەورەى بەسەردا بخاتە خواروو و رزگارمان بکات لە دەستى]؟ پیاوکیان که ناوی [عەمرى کورى جەحاش بوو] وتی: ئەگەر پیتان باشە دەچمە سەربانى ئەو مالهى که [ئەو لەژێر سێبەرى دیواره کەیدایە] و بەردیكى بەسەردا بەردە دەمهوه و دەیکوژم. [ئەو پیاوه چوو تا ئەو کارەى ئەنجام بدات وەك خۆى دەیویست] و لەئەویدا خۆى گەورە جبریلی ﷺ نارد بۆلای پيغمبەر ﷺ و هەوائى پیلانەکەیان و گەتوگۆیان لە ناو خۆیاندا بۆ ئەنجامدانى ئەو کارەیان پێگەیاندا، خۆى گەورەش پيغمبەرى ﷺ پاراست. لەئەویدا پيغمبەر ﷺ هەستا و وەك بەرە و پێویستی دەست بەناو بجییت [پاشان ئەبو بەکر و عومەر و عەلى ﷺ بەدوایدا چوون] و هاوولانى تری هەر لەشوین دانیشتنەکانى خۆیاندا مانەوه و پيغمبەر ﷺ دەستبەجێ گەراپەوه بەرەو شارى مەدینە و [جولەکەکانى دووژمنى خوا هەر لە چپەچپ و پیلانگێرانی خۆیاندا بوون، کاتیک که پیلانى خۆیان گێرا و نەخشەى خۆیان تەواوکرد بۆ لەناو بردنى پيغمبەر ﷺ، ئینجا سەرکردەکانیان هاتن و لەگەڵ هاوولانى پيغمبەر ﷺ دانیشتن و چاومرۆپى پيغمبەریان ﷺ دەکرد] زۆر لەئەویدا چاومرۆپیانکرد، تا لەدوایدا پیاویک لەمەدینەوه هات و پرساریان لیکرد لە بارەى پيغمبەر ﷺ و پیاوکهە وتی: پێى گەیشتم [دەگەراپەوه ناو شارى مەدینە

و گه یشتبووه کۆلانه کانی مه دینه [جوله که کانیس له ئه ویدا وتیان: محمد په لهی کرد و چاومرپی نه کردین تا ئه وهی بۆی هاتبوو بۆی جیبه جی بکهین. پاشان هاوه لانی پیغمبهر ﷺ ئه و پیان به جیبه یشت و گه پانه وه بۆ شاری مه دینه [پاشان قورئان دابهزی بۆ سهر پیغمبهری خوا ﷺ و پیلانی دووژمنانی خوای ئاشکرا کرد و ئه م ئایهت پیروژه دابهزی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾ (المائدة). واته: [ئه ی ئه وانهی باومرتان هیناوه ده بی یادی نیعمه ته کانی خوا بکه نه وه به سهرتانه وه، کاتیک هۆزی به نو نه ضیر ویستیان ده ستردیژی بکه نه سهرتان، خواش ده ستردیژی که ی راگرتن و ئیوهی پاراست، ده ی که واته له خوا بترسن و پاریزگاری بن، ده بیته ئیمانداران ههر پشت به خوا به ستن (تا هه میسه فریایان بکه ویت)].

دواى ئاشکرا بوونی غه در و پیلانه که یان، خواى گه وره فه رمانی به پیغمبهره که ی کرد [هیرش به ریته سه ریان و بجه نگیت له گه ئیاندا] و رایانگوازیته و دووریان بخاته وه له مه دینه، به ره و هه رجیگه یه ک که خۆیان دمیانه ویت ره بوکه ن. [پیغمبهریش ﷺ هه ستا به ئه نجامدانی فه رمانه که ی خواو، داواى لیکردن که له شاری مه دینه دهریچن و ئه وئ به جیبه یلن. جوله که کان وتیان: بۆ کویمان دمرده که یته و بۆ کوئ برۆین؟ پیغمبهر ﷺ فه رمووی: بۆ جیگه ی (الحشر) (واته: ولاتی شام) کاتیک دووره کانی مه دینه ئه مه یانزانی که ج کارساتیک رووبه رووی براو پشتیوانه جوله که کانیان هاتوو نوینه ری خۆیان نارده لای جوله که کان و پیمان وتن: ئیمه له گه ئتانین هه تا مردن ئه گه ر جهنگان [ئیمه له گه ئتانین] و سهرتانه خه ین وه ئه گه ر دمرکران [هه موو له گه ئتان دین] و لیتان جیانابینه وه دوانا که وین.

سه رکرده ی جوله که ئه و رۆژه (حیی بن الاخطب) بوو، جوله که کان متمانه یان به به ئینه کانی دووره کانی هه بوو، له هه مان کاتدا وره یان به رز بووه وه و شه یتان خه یالی سه رکه وتنی خسته دلپانه وه له ئه ویدا هه موو بانگیان له پیغمبهر ﷺ و هاوه لانی کرد وتیان سویند به خوا هه رگیز دهرناچین وه ئه گه ر بجه نگیت له گه ئماندا ئیمه له گه ئت ده جهنگین.

ئىنجا پيغمبەر ﷺ فەرمانى دايە ھاوولانى ھەموو چەکیان ھەنگرت و لە [مانگی (ربیع الأول)دا] بەرپیککەوتن بۆ ئەنجام گەياندى فەرمانەکەى پيغمبەرى خوا و جەنگ لەگەڵ جولەکەکانى بەنو نەضیر. جولەکەکانیش خۆيان لە خانوو قەلاکانياندا قایمکرد. پيغمبەر ﷺ و ھاوولانى کاتیک گەيشتنە نزیک خانوو و کولان و قەلاکانيان نەیانویست بواری شەر کردنیا بەدەن لە خانوو و قەلاکانياندا، خواى گەورەش ورەى بەرز و ژیرى پيپەخشین و بواری بۆ رەخساندن و پيغمبەر ﷺ فەرمانیدا خانووە نزیکەکانيان بڕوخنریت و ھەندیک لە دارخورماکانيان بېرپان بسوتینن [بۆ ئەوێ جیگەى شەرگەکە فراوانتر بیت بۆ جەنگ]، [جولەکەکانیش دەیانوت: محمد تۆ رپگريت دەکرد لە خرابەو خرابەکارانت گازندە دەکرد ئەى بۆ چى تۆ دارخورماکان دەپرى و دەیان سوتینت؟] [دیسان لەئەویدا جولەکەکان موسولمانانیا لە کەدار دەکرد لەدواى روخاندنى ھەندیک لەمالەکانيان و بېرپى ھەندیک لە دارخورماکانيان و پيپاندەوتن: ئايە درەخت چ تاوانیکى ھەيە خۆ ئیوہ خۆتان بە چاکەکار دەزانن]. خواى گەورە جولەکەکان و دوورومەکانى تۆفاند و ھیچیان نەیانتوانى دەست لە موسولمانان بکەنەوہ. ھەر کاتیکیش موسولمانان پيشى خانووہکیان بڕووخاندایە زیاتر دەتۆقین و دواوہى خانووہکانى خۆيان دەرووخاند و لى دەرباز دەبوون ورەو ھیزی ئەوہیان نەبوو کە بپنەدەر بۆ شەر لەگەڵ پيغمبەر ﷺ و ھاوولانى دا.

بەئەم جۆرە موسولمانان مال بەمالیان رووخاندو [جولەکەکان ھەرکات کولان و خانووہکیان لە دەست بەدایە لە دواوہ کونیا دەکرد پاشان دەیانگرت وەک شورایەکیان لیدەکرد] کاتیک نزیک بوو جولەکەکان دواھەمین خانوويان بڕوخیت و ھەر لەچاومروانى بەئینى دوورومەکاندا بوون تا بەتەواوہتى بپھيوا بوون [ئەو کات ورمیان بە تەواوى رووخاو خۆيان دا بەدەستەوہ، پيغمبەرىش ﷺ رپکەوت لەگەئياندا کە خوینيان نەرپژیت و لەئەوئ دەریان بکات و بیاننریتە ناوچەى (اذرعات) ی شام] و ھەر کەلوپەل و پارە و شتومەکیکیان لەسەر پشتى و شتر بۆيان دەروات لەگەڵ خۆيان ببەن [جگە لە چەک و قەئغانەکانيان کە پيويستە بەجیببھیلن و لەگەڵ خۆيان نەیبەن. [لە ھەموو بەنۆنەضیردا تەنھا دوو پياويان موسولمان بوو یەکیکیان (يامينى کورى عومەير) بوو ئەوئ تریشيان ناوى (ئەبو سەعدى کورى

وہہب] بوو [یہکیکیان بہئہوی تری وتبوو: سویند بہخوا ئیمہ باش دہزانین کہ
 ئہوہ پیغمبهری خواہہ ئیتر چاومروانی چی بکہین؟ با موسولمان بین و خوین
 و مالمان پاریزراو دمبیت. ہر لہ شہودا ئہو دووانہ بہ نہینی ہاتن موسولمان
 بوونی خوین راگہیاند و خوین و مال و سامانیان پاریزراو بوو^(۵۵) ئیتر جولہکہکان
 تہواو شپرزہ بوون و (ئہوی توانیان لہ مال و سامانہکانیان باریان کردہ سہر
 پشتی و شترہکانیان. پیای وایان ہہبوو خانوودہکی خوئی دہرووخاند و چوارچیوہی
 دہرگاگہی دہہینا و باری دہکردہ سہرپشتی و شترہکی و خوئی نامادہ دہکرد. [محمدی
 کوری مہسلمہ ﷺ دہفہرمویت: پیغمبہر ﷺ منی نارد بو لای بہنونہضیر و ماوہی
 سی رۆژی دانئ تا خوین نامادہبکہن و ئہوی بہجیبہیلن^(۵۶) بہلام لہ ریوایہتیکی
 تردا دہفہرمویت: [پیغمبہر ﷺ ماوہی دہ رۆژی دانئ تا خوینی تیدا نامادہ بکہن
 و ئہوی بہجیبہیلن^(۵۷). پاشان ئہوییان بہجیبہشت ہہریہکہیان بہلایہکدا رۆیشت و
 کورانی ئہبو حہقیقی سہرکردہیان مال و سامانیکی زوریان لہ نالتون و زیو لہ پیش
 جاوی پیغمبہر ﷺ و ہاودہلانی لہگہل خو برد کاتیک کہ دہرجوون خوای گہورہش
 ئہو چہند ئایہتہی سورہتی (الحشر) سہبارمت بہئہوان دابہزاند کہ دہفہرمویت:
 ﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَتْهُمْ
 اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِينَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِي
 الْأَبْصَارِ ﴿٢﴾ وَلَوْلَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ﴿٣﴾ ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ. وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٤﴾ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَسْتُمْهَا
 فَأَيْمَةٌ عَلَى أَصُولِهَا فَيَاذَنْ لِلَّهِ وَلِخِزْيِ الْفَلْسَفِيِّينَ ﴿٥﴾﴾ (الحشر)^(۵۸).

واتہ: [ہہرجی لہئاسمانہکان و زہویدا ہہیہ یادی خوایان کردوہ بہپاکی و
 بیگہردی، ہہر ئہویش بالادہست و دانایہ^(۱). ئہو خواہہ ئہو زاتہیہ، ئہوانہی
 بیباومر بوون لہ خاومنانی کتیب، ہہلیکہندن لہ شوینہواریان و ناچاری کۆچی

(۵۵) أخرجه: أبو نعیم (الدلائل) (۴۲۷)، والواقدي (المغازي) (۳۵۳/۱).

(۵۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۶۰/۳).

(۵۷) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۳۶۹/۱) - والصالحي (السيرة الشامية) (۴۵۵/۴).

(۵۸) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۵۵۱ / ۲)، وابن هشام (السيرة) (۱۴۲/۳) عن ابن اسحاق، و أبو نعیم (الدلائل) (۴۲۵)،

(۴۲۶) عن عروة بن الزبير، و البيهقي (دلائل) (۱۸۰، ۳۵۹/۳) عن موسى بن عقبة و عروة بن الزبير رحمهما الله تعالى.

کردن له یهكهم دستپیکردنی کۆکردنهوهو دهرکردنیاندا، ئیوه بهتەما نهبوون و گومانتان نهدهبرد ناوا بهئاسانی برۆن، ئهوانیش گومانیان وابوو که بهراستی قهلاکانیان بهرگریان لیدهکات له ویست و فهرمانی خوا، ئهوسا ئیتر له لایهکهوه خوا بهلای بهسههینان که بهخهیاڵیاندا نههاتبوون و حسابیان بۆ نهکردبوو، ئهوسا خوا ترسیکی فریادیه دلایانهوه، بهناچاری دهستیان کرد بهکاوالکردنی خانوبههره و مالهکانیان بهدهستی خویان و دهستی ئیمانداران، کهواته: ئهی خاوهن بیروهوئوش و دوور بینهکان دهرس و پهندو نامۆزگاری ومربگرن (جولهکه ههروا بۆیان ناچیته سهر) (۱). خۆ ئهگەر خوا چۆلکردنی لهسهر بریار نهदानایه، ئهوه ههر له دنیادا سزای دهمان، له قیامهتیشدا سزای ئاگری دۆزهخ بۆیان ئامادهیه (چونکه زۆر دلپهق و پیلانگێرن) (۲). ئهو سزایه بههۆی ئهوهوه بوو بهراستی ئهوانه دووژمنایهتی خواو پیغمبهرهکهیان کرد، ئهوهش دزایهتی ئایینی خوا بکات، با چاک بزانیتهت خوا سزاو تۆلهی زۆر بهئیش و ئازاره (۳). ههر درهختیکی تهپتان بری بیت یان وازتان لتهینابیت و لهسهر بنجی خۆی ما بیت (له خهپبهردا)، بهفهرمانی خوا بووه و ویستی ئهوی لهسهره، تا تاوانباران و له سنوور دهرچوووهکان سهرشۆر و خهجالتهت بکات (۴).

دایکی برواداران عائیشه ؓ دهفهرمویت: [پیغمبهر ﷺ رایگواستن بهرهو شام چونکه ئهوان لهئهو بهشهی جولهکه بوون که پێشتر راگواستنیان نههاتبوووه ری و خوای گهوره پێویستی کردبوو لهسهر جولهکه ههریهکیکیان بهشی خۆی له دهربهدهری و راگواستنی بهربکهویت ئهگەر ئهمهیان تووش نههاتایه خوای گهوره سزای دهمان به گوشتن و کۆیلایهتی] (۵).

ئیبنو ئیسحاق ؓ دهفهرمویت: (بهنو نهضیر راگوپیزران و ژنان و مندالان و سامانهکانیان به سهر پشتی وشترهوه بهرپیککهوتن بهفیز و له خۆباییهوه و له دوایانهوه دمف بهدهست و جوزهله لیدم و گۆرانی بیژیان به دواوه بوو گۆرانیان دموت به شیومهیک لهئهو زهمانهدا وینهیان نهبوو، لهئهوکارمیاندا [یهکیک لهسهرکردهکانیان پێسته وشتریکی پر له خشل وزیرو زیوی بهرزکردبووهوه و

(۵۹) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۹۷۳۲)، والحاكم (المستدرک) (۴/۴۸۳) وصححه علی شرطهما ووافقهما الذهبي، و البيهقي (الدلائل) (۱۷۸/۳)، وصححه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (۱۷۸/۳).

بەفیزەو دەگوت: ئا ئەمەمان نامادە کردووہ بۆ بەرز کردنەوہ و نزم کردنەوہی زەو، ئەگەر دارخورماشمان لەپاش بەجىمايىت خورماکانى خەيبەرمان بەسە. ئىنجا ھەموو کەلۆپەل و پىويستىيەکانيان بەسوارى شەسەد و شتر بارکرد و ھەندىکيان بەرەو خەيبەر رۆيشتن و ھەندىکيان بەرەو (ازعات)ى شام، وە ھەندىک لە سەرکردە و ناودارەکانيان کەرەويان کردبوو خەيبەر: سەلامى کورپى ئەبو حەقىق و حويەى کورپى ئەخەب و کىنانەى کورپى رەبىعى کورپى ئەبو حەقىق، ئەوانە چوونە خەيبەر و دانىشتوانەکەى بە گەرەو سەرکردەى خۇيانيان قبو لکردن^(۶۰).

ھەندىک لە موسولمانەکانى ئەنصارى ناو شارى مەدینە ويستيان رىگربن لە چوونى ھەندىک لە مندالەکانيان کە پىشتر بووبوونە جولەکە و لەگەل بەنو نەضير دەزيان.

ئىبنو عەباس ؓ دەفەرمويىت: (ھەندىک لە ئافەرتانى ناو شارى مەدینەکە منداليان بۆ نەئەما و زوو دەمردن، بەئىنيان دەدا ئەگەر منداليان بۆ بمىنيت بيکەنە جولەکە، کاتىک بەنو نەضير راکويزران و ھەندىک لە مندالانى ئەنصاريان لە ناودا بوون، ئەنصاريەکان وتيان: ئىمە ناھيلىن مندالەکانمان لەگەليان برۆن، ئىنجا خواى گەرە ئەم ئايەتەى دابەزاند: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ...﴾ (البقرة). واتە: [زۆرە ملئ نىيە لە قبو لکردنى ھىچ ئايىنىکدا]].^(۶۱) پاشان دەستکەوتەکانى بەنۆنەضير سەرچەم بۆ پىغەمبەرى خوا ﷺ بوو تا لە ھەر کارىکدا خۆى دەيەويت بەکارىبھيىت، وەك ئىمامى عومەرى کورپى خەتاب ؓ دەفەرمويىت: ”سامانەکانى بەنو نەضير لەئەو دەستکەوتانە بوو کە بەتايبەت خواى گەرە بەخشيىووى بە پىغەمبەر ﷺ و موسولمانان رۆليان نەگىرا بوو لە دەستەبەسەر اگرتنىدا. لەبەر ئەوہ ئەو سامانە تايبەتبوو بە پىغەمبەرى خوا ﷺ و خواردنى سالىكى خىزانەکانى لىجىادە کردەوہ و ئەوھشى کە دەمايەوہ ھەمووى بەکار دەھيئا بۆ کرپنى ئەسپ و چەك و تفاقى سەربازى بۆ تىکۆشان لە پىناوى خواى گەرەدا“^(۶۲).

(۶۰) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۳۷۴/۱)، والصالحي (السيرة الحلبية) (۵۶۵/۲).

(۶۱) أخرجه: ابوداود (۲۶۸۲)، والنسائي (الكبرى) (۱۰۹۸۲)، و البيهقي (الكبرى) (۱۸۶/۹)، وابن حبان (۱۴۰) وقال محققه:

اسناده صحيح على شرطهما، و صححه الشيخ الألباني في (صحيح ابى داود) (۲۳۳۳).

(۶۲) أخرجه: البخاري (۴۰۳۳، ۴۸۸۵)، ومسلم (۱۷۵۷)، و ابوداود (۲۹۶۵).

له ئه ویدا پیغمبهر ﷺ له ئه و دهستکه وتانه به شی کۆچکارانی یه کهم جاری شاری مه کهه ی دا تا ئه رکی سه رسانی پشتیوانانی برایان که مبیته وه، و له پشتیوانان دا ته نها به شی دوو که سی هه زارو که مدهستی دا ئه و دووانهش (سیماکی کورپی خه رشه، سه هلی کورپی حونه یف) بوون.

له دوای ئه و دابهش کردنه کۆچکاران خانووه گانی پشتیوانانان به جیهیشت و نیشته جپی خانووه گانی به نو نه ضیر بوون و نۆزه نیان کرده وه بۆ خۆیان^(۶۳).

به ئه م جۆرهش خوای گه وره راگواستنی به نو نه ضیری کرده هۆکاری شکاندنی و ره و هیزی جوله که و دووروه گان له شاری مه دینه دا و به نو قوره یضه ی ناچارکرد په یمان له گه ل موسولمانان تازه بکه نه وه له کاتی ئابلقه دانی به نو نه ضیردا دوو روه کانیش هه رگیز به ئینی خۆیان نه هینایه دی، جوله که گان بۆیان روونبووه وه که چیر نابییت پشت ببهستن به دووروه گان. به ئه م جۆرهش قه واره ی موسولمانه گان زیاتر به هیزبوو له دوای رزگاربوون له به نو نه ضیر و که لک وهرگرتن له زهوی زاره گانیان و سوککردنی ئه رکی سه رسانی پشتیوانانی دانیشتوانی شاری مه دینه^(۶۴).

غه زای نه جد

ئه م غه زایه بۆ ته می کردنی ئه و هۆزانه بوو که له ئاماده کردندا بوون بۆ هیرش کردنه سه ر موسولمانان. هه وائ گه یشته مه دینه که هه رسێ هۆزی به نو محاریب و به نو سه عله به و به نی فه طقان له خۆ ئاماده کردندان بۆ په لاماردانی شاری مه دینه. پیغمبهر ﷺ ده ستپیشخه ریکرد له ئاماده کردنی سوپایه ک له موسولمانان و هیرشیان برده سه ر هۆزی به نو لعیان که پیشتر خوبه یب و هاوڕێیانان شه هید کرد بوو له بیر (الرجیع)ی ناوچه ی نه جد. کاتیک دووزمان هه وائی ئاماده بوونی سوپای موسولمانانان پیگه یشت به هه موو لایه کدا هه ئه اتن و له به رزایی جیاکاندا خۆیان قایمکرد.^(۶۵)

(۶۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۴۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۲/۳).

(۶۴) انظر: (السيرة النبوية الصحيحة) (۳۱۰/۱).

(۶۵) انظر: (السيرة) لابن هشام (۳۲۱/۳)، و (البداية) لابن كثير (۸۱/۴)، و (التاريخ) لخليفة بن خياط (ص: ۷۷).

غەزاي به درى كۆتايى

دەرچوونى پيغمبهر ﷺ و هاوه لانى بۇ ئەم جەنگە بۇ ئەوۋە بوو بە ئىنى خۇي بىتاتە سەر كە لەدواي تەواو بوونى جەنگى ئوحدو دابووى بە ئەبوسوفيان كە سالى نائىندە ھەردوو سوپا بە يەك بگەن لەمەرزى بە دردا.

عوروى كورى زوبير ﷺ و موساي كورى عوقبە ﷺ فەرموويانە: (پيغمبهر ﷺ هاوه لانى ناگادار كرده و ۋە كە خۇيان نامادە بگەن بۇ بە يەكگە يىشتى سوپاي ئەبو سوفيان لە بە در. پيغمبهر ﷺ بە راستى راستگۇ و پەيمان بەرە سەربو. لەئەو كاتەدا شەيتان پياوانى خۇي (واتە: دوور و ۋە كان)ى ھاندا تا بە ناو موسولماناندا بلا و بىنەوۋە و پەرو پاگەندەى ترسناكيان لە ناودا بلا و بگەنەوۋە و بىانترستىن و پىيانبلىن: ھەوالمان پيگە يىشتوۋە كە قورەيش سوپايەكى گەورەى ژمارە زۇرى وەك تاريكى شەوى بۇ نامادە كر دوون و ئاواتيانە پىتان بگەن و لە ناواتان بىنەن ئىوھش و رىابىن و مەرپۇن.

خوای گەورەش موسولمانانى لەئەو ترس و دلە راو كىيەى شەيتان و دوور و ۋە كان پاراست و ھەموو گوپرايەلى خواو پيغمبهر ﷺ بوون. خۇيان سازدا بۇ دەرچوون و ھەندىك كالای بازىرگانىشان لە گەل خۇيان برد و تيان: دەچىن ئەگەر بە ئەبوسوفيان گە يىشتىن ئەوا ئەو كارەبوو كە بوى چووين، ئەگەر پىي نەگە يىشتىن ئەو كات كالاکانى خۇمان دەفرۇشىن و مامەلە دەكەين. چونكە بە در مەرزىكى بازىرگانى بوو ھەموو سالىك بازىرگانە كان روويان تىدە كر و كرپن و فرۇشتىيان تىدا ئەنجام دەدا.

موسولمانان لە [مانگى شەعباندا مەدىنەيان بە جىھىشت و بەرىككە و تن بۇ رووبەروو بوونەوى ئەبو سوفيان] رۇيشتن تا گە يىشتە ناوچەى بە در، [لەئەوى ھەشت رۇژمانەوۋە و چاوەرپى ئەبوسوفىيانىان كر] و پىويستى خۇيان لەئەو ناوۋە بە جىگە ياندا و مامەلەى خۇيان كر، وە ئەبوسوفىيان نەخۇي و نەسوپاكەى نەھاتنە ئەو جەنگە و لەئەويدا [مەخشى كورى عەمر ضەمرى كە پىشتەر پيغمبهر ﷺ پەيمانى ناشتى لە گەل مۇر كر بوو وەك سەركردە يەكى بەنو نەضومرە لە غەزاي وەدان] لەئەويدا مەخشى كورى عەمر وتى: سوپىند بە خوا ئىمە ھەوالى ئەو ھەمان پيگە يىشتبوو كە ئىوۋە ھەموو لە ناوچوون، ئىستا چى ئىوۋە گە ياندا و ۋەتە ئەم مەرزە؟ [نايا بۇ بە شەركردن لە گەل قورپىش گە يىشتوونەتە ئەم مەرزو كانىاۋە؟ پيغمبهر ﷺ

فهرمووی: ((بهائی نهی برای کوری ضمه‌ره)) له‌ئویدا پیغمبر ﷺ مه‌بستی بوو مه‌خش ئەم هه‌واله‌ بگه‌یه‌نیتته قوره‌یش.

دواجار پیغمبر ﷺ فهرمووی: (ئیمه له‌سەر به‌ئینه‌که‌ی ئەبوسوفیان بۆ شه‌پرکردن له‌گه‌ئیان هاتووینه‌ته ئیره نه‌گه‌ر تۆش ئارمزووت لیه‌ ئیمه په‌یمان‌که‌مان له‌گه‌ئتان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه و به‌شمشیره‌کانمان له‌گه‌ئتان به‌شه‌ر دین و ئەم شوینه به‌جیناهیلین [تا خوای گه‌وره نیوان ئیمه و ئیوه په‌کلاده‌کاته‌وه]؟ مه‌خشی کوری عه‌مر وتی: [ناسویند به‌خوا ئیمه هیچ پیوستمان به‌جنگ کردن له‌گه‌ل تۆ نییه] و په‌نا به‌خوا په‌یمان‌که‌مان له‌گه‌ئتان ده‌به‌ینه سه‌ر و ده‌ستان لینا‌که‌ینه‌وه.

دواجار واده‌گیرنه‌وه که‌پیاویکی خوزاعی ناوی (حومام) ده‌بیت به‌ئویدا تیده‌په‌ریت و موسولمانان ده‌بینیت و ده‌ئیت: ئەوانه کین؟ ئەوانیش له وه‌لامدا ده‌ئین: ئەوانه پیغمبر ﷺ و هاوه‌له‌کانییه‌تی و چاوه‌روانی ئەبوسوفیان و قوره‌یش ده‌که‌ن. دواجار ئەم پیاوه خوزاعیه خۆی ده‌گه‌یه‌نیتته قوره‌یش.

عوروه ﷺ ده‌فهرمویت: [ئهو پیاوه خوزاعیه که ده‌گاته ناو شاری مه‌که‌که هه‌موو لپی کۆده‌بنه‌وه و هه‌والی مه‌رزی به‌دری لیده‌په‌رسن] و ئەویش له‌ئوه‌لامیاندا ده‌ئیت: محمد و هاوه‌لانی له‌ئهوئ چاوه‌روانی ئیوه ده‌که‌ن، [و دواتر باسی ئاماده باشی موسولمانان ده‌که‌ن و ده‌مه‌قاله‌یان له‌گه‌ل به‌نی ضومه‌ره، ئەم هه‌واله‌ش قوره‌یش به ته‌واوی ده‌توقینیت]. ئەبو سوفیان ده‌ئیت: سویند به‌خوا هه‌واله‌کانی راسته. ئینجا قوره‌یش هه‌موو که‌وتنه خۆ ئاماده‌کردن و پاره کۆکردنه‌وه و هاندانیان و که‌متر له ئوقیه ئالتونیان له که‌س وهرنه‌ده‌گرت.

[پاشان ئەبو سوفیان له‌گه‌ل سوپای مه‌که‌که] به‌رپیکه‌وتن تا گه‌یشتنه ناوچه‌ی (میجنه) له (عوسفان) له‌ئهوئ ماومیه‌ک مانه‌وه پاشان ئەبو سوفیان و هاوه‌لانی که‌وتنه راگۆرپینه‌وه و برپاریان هاته سه‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو بگه‌رپینه‌وه [وتیان: نه‌ی کۆمه‌لانی قوره‌یش له‌شکر کیشیتان له‌ئهم سالتا به‌که‌ک نایه‌ت] به‌لکو له سالتیدا به‌که‌ک دیت که باران زۆر باری بیت و له وه‌ری باش هه‌بیت بۆ ئازه‌له‌کانتان و [شیری باش هه‌بیت بۆ خواردنه‌وه‌تان، به‌لام ئەم سالتان وشکه سالییه و له‌به‌ر ئه‌وه من وا ده‌گه‌رپیمه‌وه و ئیوه‌ش بگه‌رپینه‌وه. پاشان هه‌موو گه‌رانه‌وه و دانیشتوانی مه‌که‌که

ئهم سوپايه يان ناونا: سوپای (سوميق) واته: شۇربا، پټيان دهوتن ئيوه دياره تهنه بۇ شۇربا خواردن رۆيشتوون^(۶۶).

ئيبنو عباس ؓ دمه رمويت: (لهئهويدا ترسنۆكان گه رانهوه، و نازاكان خويان بۇ جهنگ و مامه له ناماده كرد كه چوونه جيشه رگه كه لهئهوي كهسيان نه بييني و كهوتنه كرپن و فروشتن و مامه له و خوي گهورمش ئهم نايه ته ي دابه زاند كه دمه رمويت: ﴿فَأَنْقَلِبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهْمُ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ (آل عمران)^(۶۷). واته: [ئهوسا ئيتر موسولمانان گه رانهوه هاوړئ له گه ل فهزل و نازو نيعمه تي خويي دا، هيچ ناخوشيه كيشيان بۇ پيش نه هات، چونكه شويني رهمه ندى خوا كه وتبوون و (همر ئه وه شيان مه به ست بوو)، خوي گهورمش ههر خوى خاومنى فهزل و ريزيكي زور گهورميه]. به ئهم جوړه خوي گهوره سه ربازه كانى خوى شكومه ند كرد و ريز و پايه يانى له ناو سه رجه م عه رميدا به رزكرده وه و موشريكه كانى تيا سه ر شۇر كرد و بۇ هه موو كه سى دهرخست كه چه نده ترسنۆك و بيورهن پاشان موسولمانان به سه لامه تي و شكومه ندى و قازانجى باشى كالاكانيانه وه گه رانه وه ناو شارى مه دينه .

غه زاي (دومة الجندل)

هه وائل گه يشته مه دينه كه هه نديك له خيله عه رمبه كان خويان كۆكر دووه ته وه له ناوچه ي (دومة الجندل) به مه به ستى په لاماردانى ئه و كاروانه بازرگانيانه ي كه به ناوچه كه دا تيده په رن، وه له بيري ئه وه دان كه له مه دينه نزيك ببنه وه و په لامارى بدمن.

له سه ر روودانى ئهم غه زايه تهنه دوو گي رانه وه هه يه :-

۱- له گي رانه وه كه ي ئيبنو ئيسحاق ؓ به ئهم شيوه يه دمه رمويت: (دواتر پيغمبهر ﷺ غه زاي (دومة الجندل) ي ئه نجام دا وه ئيبنو هيشام ؓ ده لئيت: [ئه وه

(۶۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۸۱/۳-۳۸۷)، وابن هشام (السيرة) (۱۶۴، ۱۶۵)، والطبري (التاريخ) (۵۵۹/۲) واللفظ لموسى بن عتبة و الزياتاد لعروة وابن اسحاق.

(۶۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۱۶۳۲)، و النسائي (التفسير) (۱۰۳) وقال محققه: حديث صحيح، و قال الهيتمي في (المجمع) (۱۲۱/۶): رواه الطبراني و رجاله رجال الصحيح غير سعيد بن المنصور و هو ثقة، وقال السيوطي في (اسباب النزول) (ص: ۶۱)، وفي (الدر المنثور) (۱۰۱/۲): أخرجه النسائي وابن أبي حاتم و الطبراني بسند صحيح.

غەزایە لە (ربع الاول) دا روویدا پیغمبەر ﷺ سیبای کوری عورفطەیی غفاری بەسەرکاری مەدینە دانا لە شوینی خۆی تا دەگەرپتەو. ئیبنو ئیسحاق دەئیت: پیغمبەر ﷺ دوو چاری هیچ رووبەر و بوونە و مەیک نەبوو مەتەو بەر لەئەوێ بگاتە شوینی مەبەست پاشان گەراوتەو بەدریژایی ماوەی ئەو سائە لە مەدینە مایەو (٦٨).

٢- لە گێرپنەوێ وەکی واقیدیدا کە گێرپنەوێ مەیک درێژ بەلام لەرووی (سەنەد) هەو بەشتی پینابەستریت، چونکە واقیدی لەئەو روو هەو گۆی پینەدراو تەنھا بە مەبەستی شارەزابوون باسیدەکەین.

واقیدی ﷺ دەئیت: (عبدالرحمن کوری عبدالعزیز لە عەبدوللای کوری ئەبو بەکرەو بۆمان دەگێرپنەو، کە هەردووکیان ئەم رووداوە دەگێرپنەو، بەلام یەکیکیان زیاتر لەئەوێ تریان بیجگە لەئەوانیش کەسانی تر دەگێرپنەو دەئین: پیغمبەر ﷺ دەیویست نزیک ببیتەو لەناوچەکانی شام، چونکە بە نزیک بوونەوێ موسولمانان ترس و بیم دەخاتە نیو دڵ و دەروونی قەیسەری رۆمەکان و هەوایش گەشتبوو پیغمبەر ﷺ کە لە ناوچە (دومة الجندل) خێلێکی زۆری تیدایە خەریکی چەتەگەری و پەلاماردانی ئەو کاروانە بازارگانیانەن کە کەلوپەل و پێویستی خەلک بۆ شارەکان دەبن و بە ناوچەکاندا تیدەپەرن، چونکە بازارێکی گەورە لەناوچەکاندا هەبوو لەگەڵ ئەو هەمدا دەیانویست لە مەدینە نزیک ببنەو تا هێرش بکەن سەر شاری مەدینە بۆیە پیغمبەر ﷺ بۆیان دەرچوو لە مەدینە و روو و ناوچەکیان رۆیشت، موسولمانان بەشەو دەرپۆیشتن بەرپۆیشتن لە بۆسە دابوون و بە پەنەنانی دەرپۆیشتن پیغمبەر ﷺ رێبەر و چاوساگەکی لە بەنی (عوذرة) لەگەڵ خۆیدا برد کە ناوی (مذکور) بوو بە مەبەستی رێگا نیشانەکان و شارەزای ناوچەکان. پیغمبەر ﷺ بە پلانێکی ورد رێگەێ دەبری لە رێگای سەرەکی لای دابوو تاکو سەریان لیتیکبات و لەپەر هەلبکوتیتە سەریان کاتیک گەشتە نزیک (دومة الجندل) شوین هەلگرمە هەوایی دایە کە لەئەومرگا و مەر و مالاتی بەنی (تمیم) لەئەو ناویدا نزیک دواتر لەپەر هێرشیان کردە سەر مەر و مالات و شوانەکانیان و دەستکەوتییکی زۆریان لیگرتن و هەندیکیان لیدەستگیرکردن ئەوانی تریش هەریەکە بە لایەکاندا رایانکرد، هەوایی گەشتە خەلکی

(٦٨) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٤٧/٢)، والطبري (التاريخ) (٥٦٤/٢)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٨٩/٣)، وابن كثير (البدایة) (١٠٥/٤)، وابن هشام (السيرة) (١٦٨/٣).

(دومة الجندل) ئهوانيش رايان كرد و بلاوهيان ليكرد، پاشان پيغمبهر ﷺ چووه ناوچه كه يان، وهيچ كه سيكيان بهرچاو نه كه وت چهندين رۆز له ئه وئ مانه وه تيبه چه كداره كاني به ئه ملاولادا دهنارد پاشان له كاتي گه پرانه وه دا محمدى كورپى موسله مهى ئه نصارى كه سيكى ليده ستگير كردن و هينايه خزمهت پيغمبهر ﷺ و پرسىارى ليكرد له باره ي خه لكه كه وتى: دوينى رايان كرد پيغمبهر ﷺ باسى ئيسلامى بو كرد، ئه و كه سهش موسولمان بوو پاشان گه پرايه وه بو شارى مه دينه^(۶۹).

غه زاي (بني مصطلق) يان (مريسيغ)

بني مصطلق لقيك بوون له هؤزى خوزاعه (خوزاعهش هؤزىكى قه حطاني يه مهنى بوون)، (مصطلق) ناوى باپيره گه وره يانه ناوى خؤى جوديمه ي كورپى سه عدى كورپى عه مر بوو، ئه و غه زايه له مانگى شه عباني سالى پيئجه مى كؤچيدا روويدا به پيى راسترين فه رمووده ي زانايانى سيره له ئه وانه (موساي كورپى عوقبه، عوروه ي كورپى زوبه ير، قه تاده، ابن سعد، حاكم، ئيبنو قتيبه، البلازى، الذهبى، ئيبنو قيم، ئيبنو حجر، ئيبنو كئير).

ئه وه ي ئه م بو چوونه پشتراسته كاته وه ئاماده بوونى سه عدى كورپى موعاذى ئه نصاريه ﷺ له ئه و غه زايه دا چونكه سه عدى كورپى موعاذى ئه نصارى له پاش غه زاي (بني قوريطه) به شه هيدى مرد به هؤى خوئنبه ربوونى شاده ماري قؤلى كه له غه زاي خه نده قدا دووچارى بوو بوو، غه زاي (بني قوريطه) ش له مانگى (ذي القعدة) له سالى پيئجه مدا داروويدا وه به پيى راسترين بوچوون غه زاي بهنى مصطلقيش له پيش ئه و دابووه^(۷۰).

بو ئه نجامدانى ئه م غه زايه گه ليك هؤكار هه بوون له ئه وانه: به ژداريكردى ئه م خيئه له گه ل هاوبه شان ره كاني مه ككه له غه زاي ئو حوددا، وه ههروه ها له رووى جوگرافيا وه شوئنى نيسته جيئبوونيان كه وتبووه سه ر ريگاي سه ره كى نيوان مه ككه و مه دينه ئه مهش وا يكرديوو ببنه له مپه ر له به رده م بلاو بوونه وه ي ئيسلام له ئه و

(۶۹) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۴۰۳/۱، ۴۰۴)، ونقله البيهقي في (الدلائل) (۳/۳۹۰).

(۷۰) أنظر: (فتح الباري) (۵۴۶/۷)، (البدایة) (۱۵۱/۴)، (تأريخ الاسلام) (۲/۲۷۲)، وأخرجه: ابن قتيبة (المعارف) (ص: ۷۰)،

ابن سعد (الطبقات) (۶۳/۲)، البلاذري (انساب الاشراف) (۱/۶۴)، البيهقي (دلائل النبوة) (۴/۴۴، ۴۵)، وانظر

(مرويات غزوة بني المصطلق) (ص: ۹۷) و (سبيل الهدى والارشاد) (۴/۳۵۵).

ناوچانەدا وەپەکیکیش لەبەتە گەورەکانی عەرەب لەناوچەگەیاندا بوو کە ناوی (مناة) ه و زۆریک لە خێلە عەرەبەکان بەگەورەیان دەزانی و دەیانپەرست وە لەرووی ماددی و مەعنەوی قازانجیان لێدەکرد.

سەرەتای ئەمەش کاریان دەکرد بۆ کۆکردنەوەی مأل و سامان و چەك و سەربازو دانانی گۆسپ لەرێگەی بانگەوازی ئیسلامیدا بەتایبەتی دواى نەسکۆی ئوحوود لەبەر ئەوانە زۆر پێویست بوو هیزو توانا سەربازییەکانیان ئاسان تێکشکێنرێت و لەناو بێرین و پەیکەری (مناه) بپۆخێنرێت لەبەرئەو دەسەلاتیان نەگاتە لوتکە و هیچ پێگەییەکی نایینی و سەربازی و بازرگانیان نەمێنیت، ناوچەگەشیان بلکێنرێت بەدەولەتی ئیسلامی تازە گەشەسەندووە، فراوانکردنی دەسەلاتی موسولمانەکان بەسەر ئەو ناوچانەدا بۆ بپهێزکردنی قورەیش و ترساندنی خێلە عەرەبەکانی تر بوو کە هەمان بێرکردنەوی قورەیشیان هەبوو.

ئەبنو ئیسحاق رحمته الله دەئیت: (بە پیغمبەری خویان ﷺ راگەیاندا کە (بنی مطلق) بەسەرگردایەتی حارثی کورپی ئەبو ضیرار خۆیان کۆکردووەتەو بەمەبەستی هێرش هێنانە سەر مەدینە)^(۷۱).

واقیدی دەئیت: (... ئەسپ سوارەکانیان لەناوچەگەیی خۆیان هاتنە دەرەو و پێشڕەویان کرد بەرەو مەدینە هەوالەگەیان بە پیغمبەری خوا ﷺ راگەیاندا ئەویش بوری دەی کورپی حەصیبی ئەسلەمی نارد بۆ دلتیابوون لەراستی هەوالەگە، ئەویش پاش دلتیابوون لەراستی هەوالەگە گەرایەووە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ وەلەهاتنی سوپاکە ئاگاداری کردەووە پیغمبەری خواش ﷺ خەلکی کۆکردەووە پێپراگەیاندا)^(۷۲).

ئەبنو سعد رحمته الله دەئیت: (پیغمبەری خوا ﷺ بوری دەی کورپی حەصیبی ئەسلەمی نارد بۆ ئەوێ زیاتر لەبارودۆخەگە ئاگاداری بکاتەووە ئەویش خۆی وانیشاندا کە بۆ هاوکاریان هاتوووە تا دواجار لەمەبەستیان تێگەشت کە دەیانەوێت هێرش بکەنە سەر مەدینە و ئەویش هەوالەگەیی گەیاندا خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ)^(۷۳).

(۷۱) أخرجه: الطبري (التاريخ) ۶۰۸/۲، ابن هشام (السيرة) ۲۴۷/۳، ابن كثير (البدایة) (۱۸/۴).

(۷۲) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۴۰۴/۱)، والبيهقي (دلائل النبوة) (۴۶/۴).

(۷۳) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۶۳/۲).

پَیغەمبەری خوا ﷺ بە خَیْرابی موسوڵمانانی هاندا بۆ بەژداریکردن و دەرچوون بۆ ئەو غەزایە، لەئەم غەزایەشدا پَیغەمبەری خوا ﷺ و هاوسەری بەرپێزی عایشەیی کچی ئەبوبەکرێ صدیقی لەگەڵ خۆیدا برد، هەر وەک خۆی دەفەر مویت: (پَیغەمبەری خوا ﷺ ئەگەر بیویستایە سەفەر بکات یاخود دەر بچیت بۆ غەزایەکی تیروپشکی لەنیوان هاوسەرەکانیدا ئەنجام دەدا، هەرکامێکیان ناوی دەرچووبایە لەگەڵ خۆیدا دەبێرد) (٧٤).

(غەزای (بني مطلق) ڕوویدا پَیغەمبەری خوا ﷺ تیروپشکی لەنیوان هاوسەرەکانیدا ئەنجامدا هەر وەک کاری هەمیشەیی بوو من لەناویاندا دەرچووم) (٧٥). لەگەڵ پَیغەمبەری خوا ﷺ ڕۆژی دوو شەممە دەرچووین لەمەدینە کە تەنها دووشەو لەمانگی شەعبان مابوو [حەوت سەد جەنگاوم] (٧٦). [وہ سی سەد ئەسپسواری لەگەڵدا بوو] (٧٧). زەمیدی کورێ حارثی کردە سەرکاری مەدینە لەجینگای خۆی. لەگێرانەویەکی تردا [ئەبوزەری غەفاری یاخود نومیەلی کورێ عەبدووللای لیثی داناو] (٧٨).

پَیغەمبەری خوا ﷺ بەپەلە موسوڵمانانی کۆکردووە و بەخَیْرابی ڕۆیشتن دوور و وەکان بەسەرکردایەتی عەبدووللای کورێ ئوبەیی بۆ یەکەم جار لەئەم غەزایەدا بەژداربوون بەمەبەستی دەستخستنی دەستکەوتی شەڕ و دروستکردنی پەشێوی و نازاوەنانهووە و دلەراوکی لەناو موسوڵماناندا و هەولدان بۆنانهووی جیاوازی و دووبەرەکی و ناکۆکی لە نیوانیاندا لەبەر ئەمانە بەژداری ئەم غەزایەیان کرد، لە ڕینگادا موسوڵمانەکان سیخوڕێکی (بني مطلق) یان دەستگیرکرد بەر لەگەیشتیان، پَیغەمبەری خوا ﷺ جابری کورێ عەبدووللای ئەنصاری نارد بۆ کاریکی نەینی و پێویست کاتێک گەراپەووە پَیغەمبەری خوا ﷺ نوێژی دەکرد لەسەر پشتی و شترەکی، جابر ﷺ دەئیت: (أَرْسَلَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ [لِحَاجَةٍ] وَهُوَ مُنْطَلِقٌ إِلَيَّ بَنِي الْمُضْطَلِقِ [فَرَجَعْتُ] وَأَتَيْتُهُ وَهُوَ يُصَلِّي عَلَيَّ بَعِيرِهِ [وَوَجَّهَهُ عَلَيَّ غَيْرَ الْمُبَلَّةِ] فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، فَلَمْ يَرُدَّ عَلَيَّ [فَأَشَارَ إِلَيَّ] وَقَالَ لِي بِيَدِهِ هَكَذَا [وَأَوْمَأَ زُهَيْرُ الرَّائِي بِيَدِهِ نَحْوَ الْأَرْضِ] وَأَنَا أَسْمَعُهُ يَقْرَأُ، يَوْمَئِذٍ بِرَأْسِهِ. فَلَمَّا فَرَغَ [دَعَانِي فَقَالَ]: ((مَا فَعَلْتَ فِي

(٧٤) أخرجه: البخاري (٤١٤١).

(٧٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٥١/٣).

(٧٦) أخرجه: الذهبي (تاريخ الاسلام) (٢٣٠/١).

(٧٧) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٤٠٤/١).

(٧٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٥/٣).

الَّذِي أَرْسَلْتَهُ لَهُ؟ [إِنَّكَ سَلَّمْتَ عَلَيَّ آتِنَا وَأَنَا أَصْلِي] (و) [إِنَّهُ لَمْ يَنْعِنِي أَنْ أَرُدَّ عَلَيْكَ إِلَّا أَيُّ كُنْتُ. أَصْلِي] (۷۸). واتہ: (پیغمبر صلی الله علیه و آله) [بؤ کاریکی پیویست منی نارد] له نهو کاتہی که دمر جووم بؤ غزای (بنی مطلق) کاتیک [گہرامه وه] پییگہ یستم نوپڑی ده کرد له سہر ہستی و شترہ کہی [بئ نه وهی رووشی له پروگہ (قبیلہ) بیت] سہ لامم لی کرد وه لامی نہ دامه وه [نامازہی بؤ کردم] بہدہستی کہ دابنیشم منیش گویم لی بوو قورئانی ده خویند له نوپڑہ کہیدا (زوهیری راوی کہ رودا وه کہہ ده گپڑتہ وه بہدہستی نامازہی رووهو زہوی کرد) کاتیک تہ واو بوو [بانگی کردم] فہر مووی: ((چیت کرد بؤ نهو مہبہستہی نارد میت [تؤ سہ لامت لی کردم بہر له ئیستا و منیش نوپڑم ده کرد] [وہ لامم نہدایہ وه ہیچ شتیک ریگر نہ بوو له وه لامدانه و مت تہنہا نوپڑ کردنہ کہم نہ بیت])).

دواتر موسولمانان گہ یشتنہ ناوہکانی (بنی مطلق) کہ کہوتبووہ نیوان (کدیر) بہدووری (۱۲۰کم) و عہسغان بہدووری (۸۰کم) له مہککہ وه موسولمانان له ناکاو ہیرشیان بردہ سہریان بیتہ وهی ناگیان له خوئیان بیت ماوہیکہ خوئیان پراگرت و شہریان کرد پاشان خوای گہورہ تیکی شکاندن و بہزین و ہہموویان دہستگیر کران تہنہا سہرؤگہ کہیان نہ بیت کہ ناوی (حرثی کوری ضرار) بوو، له ئیبینو عومہرہ وه ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبر صلی الله علیه و آله) ہیرشی بردہ سہر (بنی مطلق) کہ له بیتا گایدابوون خہریکی ناودانی نازہ لہ کانیان بوون شہر کرا لہ گہل نہوانہی شہریان کرد و ہہندیکیان کوژران و نہوانی تریش دہستگیر کران، له نهو رؤژہدا (جویریہ کچی حارث) دہست پیغمبر صلی الله علیه و آله کہوت پاشان بووبہ ہاوسہری بہرپڑی (۸۰).

لہ گپڑانہ وهی ئیبینو ئیسحاقیش ﷺ دہلئیت: (پیغمبر صلی الله علیه و آله) رویشت تاگہ یشتہ سہر ناوی (مریسع) کہ ناویکی (بنی مطلق) بوو نہم غہزایہ بہناوی غہزای ((مریسع) ہاتووه کہ بہناوی نہم ناوہویہ). له ناوچہی (کدیری بہرہو کہناری دہریا) پیغمبر صلی الله علیه و آله موسولمانہکانی نامادہ کرد و خہ لگہ کہشی بہرہ و ناوچہ کہہ بردوو شہر دہست پی کرد خوای گہورہش (بنی مطلق) ی تیکشکاند نہ وهی کوژرا کوژرا نہوانی تریش لہ گہل مال و مندال و نازہ لہ کانیان بوون بہدہستکہوتی موسولمانان

(۷۹) أخرجه: احمد (۱۴۵۹۴)، البخاري (۱۲۱۷)، مسلم (۵۴۰)، النسائي (۱۱۸۸)، ابن ماجه (۱۰۱۸) و اللفظ لمسلم والزيادة للبخاري واحمد وغيرها..

(۸۰) أخرجه: احمد (۴۸۷۳)، والبخاري (۲۵۴۱)، ومسلم (۱۷۳۰)، وابوداود (۲۶۱۶، ۲۶۳۳).

و پیغمبر ﷺ خواش دابہ شیکردن به سہر موسولماناندا^(۸۱). له گپرانہ و مہیہ کی تردا: (پیغمبر ﷺ خوا مال و مندالئیکی نیجگار زوری دہستکوت و به سہر موسولمانانہ کاند دابہ شیکرد له ناویاندا (جویریہ کی کچی حارث) هه بوو که گه وره ی ئافرہ تانی هۆزه که ی بوو)^(۸۲). له گپرانہ و مہیہ کی تردا: (له ئه نجامدا ده که سیان لیکوژرا ئه وانی تریش هه مووی به دلیل گیران)^(۸۳).

حافظ ئیبنو حه جر هه ردوو گپرانہ و مہیہ کی گوکردوو مته ووه و ده ئیت: (پیده چیت له کاتی دہستپیکردنی شہرہ که دا (بني مطلق) که میک خویان راکرتبیت کاتیک کوژراو زوربوو له ناویاندا شکستیان خوارد و رایانکرد و کتوپر موسولمانانہ کان گه یشتنه سہریان ئه وان له سہر ئاوه که خویان گرتہ ووه و ریزیان به ست و دامه زران وه ک خوئاماده کردن دووباره بو جهنگ و دواچار شہر دہستیپیکردہ ووه له نیوانیاندا پاشان موسولمانانہ کان سہرکه و تن به سہریاندا)^(۸۴). دروشمی موسولمانانہ کان له ئه م غه زایه دا بریتی بوو له (ئہی سہرکه و توو بکوژہ، بکوژہ).

له سنانی کوری و برہی جوہنی ﷺ دہفرمویت: [«كُنَّا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي غَزْوَةِ الْمُرَيْسِعِ (وهي) غَزْوَةِ بَنِي الْمُصْطَلِقِ فَكَانَ [شعارنا]: (يَا مَنْصُورُ أَمِتْ أَمِتْ»)]^(۸۵). واتہ: (له گه ل پیغمبر ﷺ خوا به ژداری غه زای (مریسع) مان کرد که غه زای (بني مطلق) بوو دروشمان بریتی بوو له (ئہی سہرکه و توو بکوژہ، بکوژہ). پیغمبر ﷺ خوا ماوهیہ که له خاکی دووژمندا مایه ووه و بته گه وره که ی که ناسرابوو به (مناة) تیکشکاند وه بتخانہ که ی رووخاند. له عوروه ی کوری زوبهیره ووه دہفرمویت: (پیغمبر ﷺ خوا غه زای (مریسع) کوئای پئینا هه رله ئه و شہ ودا (مناہ) ی گه وره ی تاغوه تی تیکشکاند و پهرستگاکه شی رووخاند که که و تیبووہ نیوان سہرووی (مشلیل) و دہریاوه)^(۸۶).

(۸۱) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۲/۶۰۴)، وابن هشام (السيرة) (۳/۲۴۶)، وسنده ضعيف كما قال الشيخ الالباني في تخريج

(فقه السيرة) (ص: ۳۰۸)، وأخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴/۴۶).

(۸۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۴/۴۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۶/۱۴۲): رجاله ثقات.

(۸۳) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۱/۴۰۷).

(۸۴) أنظر: (فتح الباري) (۷/۵۴۲).

(۸۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۲۴۹۱۳)، والطبراني (الكبير) (۶۴۶) واسناده حسن كما قال الهيثمي (المجمع)

(۱۴۵/۶)، وقال الارناؤوط في تخريج (زاد المعاد) (۳/۹۹): أخرجه ابو الشيخ في (اخلاق النبي ﷺ) (ص: ۱۵۵) (رقم:

۴۷۴) باسناد منقطع، وقال صاحب (صحيح السيرة) (رقم: ۴۰۹): اسناده حسن.

(۸۶) أخرجه: ابن ابي حاتم (ال تفسير) (۴/۲۵۰)، وقال الحافظ في (الفتح) (۸/۸۳۷): مرسل جيد.

هەولدان بۆ ھەنگیرساندنی ئازاوه لەنیوان كۆچكارەكان و پشتیوانەكاندا

سەرۆكى دوورووهكان عەبدووللاى كورپى ئوبەى ھەلىكى قۆستەوھ ئەویش بەرپووداويك بوو لەنیوان كەسىكى كۆچكارو يەككى پشتیواندا روويدا ويستی بەئەم جۆرە دەمارگيرى خىلايەتى بوروژىنىت ئازاوه و پەشپوى و ناكۆكى بنیتەوھ لە نیوان كۆچكردووھكان و پشتیوانەكاندا، لەپراستیدا ئەو رووداوه بووھ ھۆى دەرختنى رووى راستەقىنەى ئەوان بۆ موسولمانان.

لە زەيدى كورپى ئەرقەمەوھ دەئیت: (بەژدارى ئەم غەزايەمان كرد لەگەڵ پىغەمبەرى خوا ﷺ خەلكىكمان لەعەرەبە دەشتەكییەكان لەگەڵدا بوو پەلەمان دەكرد بۆ گەشتن بە ئاوەكە بەلام دەشتەكییەكان ھەموو جار پيشمان دەكەوتن، يەككە لەئەوان زووتر گەشتە سەرئاوەكە، ھەوزىكى لیدروست كرد و چواردەوورەكەى لەبەرد ھەلچنى و رىكى خست بۆ [ھاوھلەكانى] خۆى ھەتا دین لەئەویدا: پياويكى ئەنصارى ھات بەرھە لای ھەوزەكە و ريشمەى وشترەكەى شلكردبووھوھ بۆئەوھى ئاوبخواتەوھ كۆچەرييەكە رىگەى ئەدا [ئەنصاريەكەش بەردىكى لەديوارى ھەوزەكە دەرھینا و فریديايە ئاوبخواتەوھ وئاوەكەش رژاوبەرى رپوشت و لىلبوو وھ كەمى كرد و، كۆچەرييەكەش تورپوو دارىكى بەرزكردەوھو كيشاى بەسەرى ئەنصارييەكەداو سەرى شكاند] (٨٧).

لەگىرپانەوھەكەى ئىبنو ئىسحاقدا دەئیت: (كاتىك غەزای (بنى مطلق) تەواو بوو پىغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوھلانى لەسەر ئاوەكە خپووتەكەيان ھەلدا بە مەبەستى ماوھەك مانەوھ لەئەویدا، خەلكەكەش ئاويان دەبرد، عومەرى كورپى خەطاب ﷺ كرى گرتەيەكى لە ھۆزى غەفقارى لەگەڵ بوو بەناوى (جەھجەھى كورپى مەسعود) جەھوى ئەسپەكەى بۆ رادەكيشا لەسەر ئاوەكە لەگەڵ سىنانى كورپى وەبرەى جوھەينى ھاوپەيمانى بنى عوفى كورپى خەزرج بوو بەشەريان) (٨٨).

(٨٧) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٥٠٤١)، والترمذي (٣٣١٣) وقال حسن صحيح واللفظ له، والحاكم (٤٨٨/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الاباني في (صحيح الترمذي) (٢٦٤٠): صحيح الاسناد.

(٨٨) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٦٠٤/٢)، وابن هشام (السيرة) (٢٤٥/٣)، واللفظ له، والبيهقي (الدلائل) (٤٦/٤)، ويؤيده رواية عروة وقال عنه الحافظ (الفتح) (٧٣٨/٨): مرسل جيد، واصله في الصحيحين، وقال صاحب (صحيح السيرة)

دوو گپرانه وهی تریش ههن چۆنییه تی روودانی ئەم کارساته مان بۆ باسده کهن که له نیوان ئەو دوو کهسه دا روویداوه:

له جابره وه ﷺ ده ئیت: ((له گه ل پیغمبهری خوا ﷺ به ژداری غه زای (بنی مصطلق) مان کرد))^(٨٩) [له ناو کۆچه رییه کان که سیکی سوعبه تچی هه بوو به دهستی له پستی ئەنصارییه کی دا ئەنصارییه کهش زۆر توڕه بوو له سه ر ئەمه بوو به شه ریان ئەنصارییه که هاواری ده کرده]^(٩٠) ئەنصارییه کان و کۆچه رییه کهش هاواری ده کرده کۆچکاره کان [خه لکه کهش کۆبوونه وه له سه ر هه ردوولایان هه ندیکیان ده یانوت: کۆچکاره کان هاواربمان گهنی و فریامان که ون هه ندیکیش ده یانوت: ئەنصارییه کان بمان گهنی و فریامان که ون]^(٩١). [ئینجا بوو به کیشمه کیشمیان تاوه کو که وتنه ناو بژیوانیان]^(٩٢). ده ئیت: کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ ئەمه ی بیست فه رمووی: ((مَا بَالَ دَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ)) (ئوه چیه؟ هاوارکردنی سه رده می نه قامی ده کهن) [پاشان فه رمووی: ئەو کیشیه چیه؟]^(٩٣) وتمان: [ئهی پیغمبهری خوا ﷺ دوو میرد مندال بوو به شه ریان].^(٩٤) یه کیک له کۆچه رییه کان له یه کیکی ئەنصاری داوه. فه رمووی: ((دَعْوَاهَا فَإِنَّهَا مُنْتَهَى فِي رِوَايَةِ [حَبِيئَةَ]: [لَا بَأْسَ، لِيَنْصُرَ الرَّجُلُ أَخَاهُ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا، فَإِنْ كَانَ ظَالِمًا فَلْيَنْتَهَهُ، فَإِنَّهُ لَهُ نُصْرَةٌ، وَإِنْ كَانَ مَظْلُومًا فَلْيَنْصُرْهُ]))^(٩٥). واته: (وازی لیبه یین ئەوه بۆگه نه له گپرانه ومیه کی تردا [ئوه بیسه] هیچی تیدا نییه هه موو که سیکی با براکه ی خۆی سه ربیخات ئەگه ر سته م کاربیت ریگه ی نه دا سته مه که ی بکات، ئەوهش سه رکه وتنه بۆ ئەو ئەگه ر سته م لیکراو بوو پستی بگریت و سه ربیخات).

[جابر ﷺ ده ئیت: ئەنصارییه کان ژماره یان زۆرتر بوو له کۆچکره کان له سه رته ی هاتنیان بۆ مه دینه پاشان کۆچکاران ژماره یان له ئەوان زیاتریبوو]^(٩٦). (هه والی

(٤١٣): حسن لغیره.

(٨٩) أخرجه: احمد المسند (١٥٢٢٣) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٠) أخرجه: البخاري (٤٩٠٣).

(٩١) أخرجه: احمد المسند (١٤٦٣٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٢) أخرجه: ابن ابي حاتم (التفسير) (٢٧/٥) وقال الحافظ (الفتح) (٨٣٧/٨): مرسل جيد.

(٩٣) أخرجه: البخاري (٣٥١٨).

(٩٤) أخرجه: مسلم (٢٥٨٤).

(٩٥) أخرجه: احمد (١٤٤٦٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، ومسلم (٢٥٨٤).

(٩٦) أخرجه: البخاري (٤٩٠٥).

نهم رووداوش گه یشت به عبدوئلائی کوری ئوبهیی (سه روئی دوورووه کان) له گیرانه وهیه کی تر دا: (هه موو دوورووه دل نه خو شه کان خو یان دایه پال عبدوئلائی کوری ئوبهیی و پئیان وت: تو جیی ئومیدمان بوویت و هانت ده داین ئیستاش سوود و زیانت به ده دست نییه وه ئه و جل شرو گه ریدانهت به سه ر ئیمه دا زال کرد که (مه به ستیان له تازه کۆچکاران بوو) (۹۷). (عبدوئلائی کوری ئوبهیی تورهبوو پاشان وتی: [ئه وه شیان پیمان کرد ئیمه به سه ر خو ماندا زانمانکردن له ولاتی ئیمه دا زوربوون و زیادیان کرد]. (۹۸) [تا کار گه یشته ئه وهی به گزماندا دین و شه رمان له گه ل ده کن] (۹۹). دواتر به ئه وانهی ده ورو بشتی خو ی وت: (ئیوه هیچ مه به خشن به ئه وانهی له گه ل پیغه مبه ردان بو ئه وهی له ده وری کۆنه بنه وه و بلا وهی لیبکه ن (مه به ستی خه لکه کۆچکاره کان بوون) چونکه ئه وان له گه ل پیغه مبه ر ﷺ خو اردنیان ده خو ارد و له مزگه وت ده مانه وه ئه نصاریه کانیش خو اردنیان بو ئاماده ده کردن پاشان وتی: (ئه گه ر ئه وانه ده وری (محمد) یان چۆل کرد ئینجا خو اردن بو (محمد) به رن بو ئه وهی بو خو ی لئی بخوات له گه ل ئه وانهی له گه لیدان پاشان به ها وه لانی خو ی وت) (۱۰۰): [وه ئلاهی ئه گه ر گه راینه وه بو مه دینه ده بیئت به هیزو خاومن ده سه لاته کانمان بیه یزو زه بوونه کانی شار دهر بکه ین ئینجا رووی کرده ناماد مبووانی ده وری خو ی له خزمه کانی و پییوتن: ئه وه خو تان چیتان به خو تان کرد؟ ولاتتان بو خستنه سه ریشت و مالتان له گه ل به شکردن وه ئلاهی ئه گه ر ده ستتان به سامانی خو تانه وه بگرتایه و هیچتان پینه به خشینایه [ئه وکاته له ولاته که تانه وه به ره و شوینیکی تر دهرۆیشتن] (۱۰۱).

زه میدی کوری ئه رقه م ده ئیت: (من له پستی مامه وه سواری وشتره که بووم گویم له قسه کانی عبدوئلائی بوو ئیمه له خالوانیان بووین] قسه کانم بو مامم گیرایه وه ئه ویش رویشت به پیغه مبه ری خوای ﷺ وت: [پیغه مبه ری خواش ﷺ ناردی به شوین عبدوئلائی کوری ئوبه یدا] ئه ویش هات ده ستیکرد به سویند خو اردن و نکۆلی کرد

(۹۷) أخرجه: ابن ابي حاتم (التفسير) (۲۷/۵)، وقال الحافظ في (الفتح) (۸۳۷/۸): مرسل جيد.

(۹۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۵/۳).

(۹۹) أخرجه: البخاري (۳۵۱۸). أخرجه: البخاري (۳۵۱۸).

(۱۰۰) أخرجه: الترمذي (۳۳۱۳)، وقال الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۴۰): صحيح الاسناد.

(۱۰۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۶/۳).

و [بیانوی هینایه وه] [بهئوهی ئه و قسانه‌ی نه کردوه] هاوه له کانی ئه و دوو رووهش هاتن سویندیان خوارد له سه‌ری، وه پیغمبهری خواش ﷺ باوه‌ری پیکردن منیش به‌درؤ خرامه وه و [ئه‌نصاریه‌کانیش کهوتنه سه‌رزه‌نشست کردنم] ^(۱۰۲). [هه‌ندیک هاوه‌لانی عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئوبه‌ی له‌به‌رده‌م پیغمبهردا ده‌یانوت: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ ده‌کریت ئه و میرد منداله به هه‌له‌دا چوو بیت و قسه‌کانی ئه‌وی جوان نه‌بیست بیت و تپی نه‌گه‌یشتبیت]. ^(۱۰۳) [دواتر وتیان: پیغمبهری خوا ﷺ زه‌یدی به‌درؤ خسته‌وه] [مامم هات بؤ لام وتی: ئه‌ومت ده‌ویست پیغمبهری خوا و موسولمانان لیت تورپه‌بن]، [لیرده‌دا دوو چاری خه‌م و خه‌فه‌تیکی گه‌وره بووم هاوشیوه‌ی نه‌بوو له زینامدا] [گه‌رپامه وه ماله‌وه زور به‌دلته‌نگی و غه‌مباریه‌وه]. ^(۱۰۴) [دواتر نووستم].

[عومه‌ری کورپی خه‌طاب ﷺ کاتیک ئه‌وه‌ی بیست هات بؤ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ وتی]: [لیم گه‌رئ ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ باله‌گه‌ردنی ئه و دوو‌پوه بده‌م پیغمبهری خواش ﷺ فه‌رمووی: ((یا‌عمر! دَعُهُ لَا يَتَحَدَّثُ النَّاسُ أَنَّ مُحَمَّدًا يَقْتُلُ أَصْحَابَهُ)) ^(۱۰۵) [لَا وَلَكِنْ أَدْنُ بِالرَّحِيلِ]]. واته: ((ئه‌ی عومه‌ر! وازبه‌ینه خه‌لکی ده‌لین محمد ﷺ هاوه‌لانی خوی ده‌کوژیت]. [ئه و کاره‌ ناکه‌ین به‌لگو فه‌رمان ده‌ده‌م به‌ رو‌یشتن و بارکردن لیره‌]]، ئه‌ویش له‌کاتیکدا بوو که پیغمبهری خوا ﷺ هه‌رگیز تیایدا نه‌ده‌رو‌یشت خه‌لکه‌کش هه‌ستان و بارییان کرد...

ئیبنو ئیسه‌حاق ﷺ ده‌لیت: [له‌ئه‌و کاته‌ی پیغمبهری خوا ﷺ بپاری رو‌یشتنی دا و رو‌یشتن گه‌یشتن به‌ ئوسه‌یدی کورپی حوضه‌یری ئه‌نصاری سه‌لامی له پیغمبهری خوا ﷺ کرد و وه‌لامی دایه‌وه و پاشان وتی: ئه‌ی پیغمبهری خوا ﷺ وه‌للاهی تو له‌ کاتیکدا ده‌رو‌یت کاتی رو‌یشتن نییه هۆکاره‌که‌ی جیهه؟ پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((أَوْ مَا بَلَغَكَ مَا قَالَ صَاحِبُكُمْ))؟ واته: ((نه‌ت زانیوه و بیت نه‌گه‌یشتوه وه‌وه‌له‌که‌تان چی وتوه؟ وتی: کام هاوه‌ل ئه‌ی پیغمبهر ﷺ. پیغمبهری خواش ﷺ فه‌رمووی: (عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ئوبه‌ی) وتی: چی وتوه؟ فه‌رمووی: ((رَعَمَ أَنَّهُ إِنْ رَجَعَ إِلَى الْمَدِينَةِ أَخْرَجَ الْأَعْرَجَ مِنْهَا الْأَدْل)) واته: ((پپی وایه بگه‌رپینه‌وه بؤ مه‌دینه ده‌سه‌لات

(۱۰۲) أخرجه: البخاري (٤٩٠١-٤٩٠٣).

(۱۰۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٦/٣)، والطبري (التاريخ) (٦٠٤/٢)، والبيهقي (الدلائل) (٤٦/٤).

(۱۰۴) أخرجه: الترمذي (٣٣١٤)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (٢٦٤١).

(۱۰۵) أخرجه: البخاري (٣٥١٩)، ومسلم (٢٥٨٤)، ابوداود (٢٧٥٣)، ابن حبان (٥٩٩٠) واللفظ له.

دارەکان زەبوونەکان دەردەگەن)) وتی: ئەى پېغمبەرى خوا ﷺ سویند بەخوا تۆ ئەو وەدەردەنیت لە مەدینە ئەگەر حەزبکەیت وەللاھى ئەو بېرپرزو زەبوونە و تۆش دەسەلاتدار و بەرپزى لامان، پاشان وتی: ئەى پېغمبەرى خوا ﷺ نەرمى بنوینە لە بەرامبەرى دا وەللاھى کەخوای پەرورەدگار تۆى بۆ ناردين خزمەکانى خەریكى دروستکردنى تاجى پاشایەتى بوون بۆى تا بیکەنە سەرى، ئەو ئیستا وا هەست دەکات تۆ دەسەلاتت لى زەوتکردوو، پېغمبەرى خوا ﷺ ئەو رۆژە خەلکەکەى بە رۆیشتن سەرقال کرد هەتا ئیوارە شەوگەشى تابەیانى، سەرەتای ئەو رۆژەش هەرلە رۆیشتنابوون هەتا گەرمای رۆژ زۆرى بۆ هینان ئینجا لە شوینیک خستیان پاش کەمیک بەھۆى زۆر رۆیشتیانەو خەویان لیکەوت پېغمبەرى خوا ﷺ ئەم رى رۆیشتنەى بۆ ئەو کرد تا خەلکەکە سەرقال بکات قسە و قسەلۆک لە سەر عەبدوللاى کورپى ئوبەى نەکەن کە سەربیکشیت بۆ نانەوى ئازاوه لەناو موسولمانەکاندا^(١٠٦).

[زەمید دەلێت کاتیک لەگەل پېغمبەرى خوادا ﷺ دەرپۆیشتەم.... سەرم داخستبوو بەخەمبارى پېغمبەرى خواش ﷺ گەیشتەلام و گوێچکەى راتەکاندم بە زەردەخەنەو تەماشای کردم ئەوئەندە دلخۆشى کردم وەک ئەوئەى کەبەنەمى لەدونیادا بمینمەو پاشان ئەبوبەکرى صدیق پیم گەیشت و وتی: پېغمبەرى خوا ﷺ چى پى وتیت؟ منیش وتم: هیچ شتیک تەنها ئەوئەندە نەبیت دەستى بەگوێچکەمدا هیناو بەروومدا پیکەنى ئەویش وتی: مژدەت لیبیت پاشان عومەرى کورپى خەطابیش پیم گەیشت بەهەمان شیوەى ئەبوبەکرم وەلامم دایەو کاتیک رۆژ بوووە پېغمبەرى خوا ﷺ سورەتى (المنافقین)ى بۆمان خویندەو^(١٠٧). [پېغمبەرى خوا ﷺ بانگى کردمە لای خۆى منیش هەستام چووم] [سورەتەکەى بۆ خویندەو دواتر فەرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ قَدْ صَدَّقَكَ يَا زَيْدٌ) فَدَعَاهُمُ النَّبِيُّ ﷺ (اي: المنافقین) لِيَسْتَعْفِرَ لَهُمْ، فَلَوُوا رُءُوسَهُمْ وَ كَانُوا رِجَالًا أْجْمَلِ شَيْءٍ)). واتە: خوای گەورەى راستگۆیى تۆى دەرخت (ئەى زەید) پاشان پېغمبەرى خوا ﷺ بانگى دوورووەکانى کرد بۆ ئەوئەى داواى لیخۆش بوونیان بۆ بکات لەلای خوای گەورە بەلام ئەوان کەوتنە سەر بادان بە لەخۆبایى بوونەو و گوێپرایەلى نەکردن و هەمووشیان پیاوانیکى روخسار جوان بوون^(١٠٨).

(١٠٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٦/٣).

(١٠٧) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٥٠٤١)، الترمذي (٣٣١٣)، والحاكم (٤٨٨/٢) و صححه و وافقه الذهبي، و صحح اسناده

الشيخ الالباني رحمه الله في (صحيح الترمذي) (٢٦٤٠).

(١٠٨) أخرجه: البخاري (٤٩٠٣، ٤٩٠٢، ٤٩٠١).

هه لکردنی بایه کی به هیژ بو مردنی سه رکرده یه کی دوورووه کان

له ریگای گه پانه و هدا بایه کی توندی به هیژ به سه ر موسولمانه کاندا هه لیکرد به جۆریک ترسیان لینیشت، پیغمبهری خوا ﷺ پنی راگه یاندن که ئه وه له بهر مردنی گه وهه پیاویکی دوورووه کان هه لیکردوه، ئیبنو ئیسه قاق ﷺ ده لیت: (له دوایدا پیغمبهری خوا ﷺ فه رمانی رۆیشتنی بو خه لکه که ده رکرد و ریگای حیجازی گرت بهر هه تا وه کو گه یشته حیجاز له سه رو ناوی نه قیغ له سه ر ناویکی هه لقولاوی سارد و سازگار دابه زین و خستیان که ناوی (بقعاء) بوو پاشان پیغمبهری خوا ﷺ رۆیشت [کاتیک نزیك مه دینه بوونه وه] ^(١٠٩). بایه کی به هیژ به سه ر خه لکه که دا هه لیکرد [هه تا وای لیها ت باره کانی ده خستن] ^(١١٠). [وه زۆری نه مابوو سواره کانی ش بخاته ژیر خو له وه و بزریان بکات] ^(١١١). خه لکه که ترسیان لینیشت پیغمبهری خوا ﷺ فه رمووی: ((لَا تَخَافُوهَا، فَإِنَّمَا هَبَّتْ لِمَوْتٍ عَظِيمٍ مِنْ عَظَمَاءِ الْكُفَّارِ فِي رَاوِيَةِ [بُعِثْتُ هَذِهِ الرِّيحِ لِمَوْتٍ مُتَافِقٍ] فَلَمَّا قَدِمُوا الْمَدِيْنَةَ وَجَدُوا رِفَاعَةَ بِنَ زَيْدِ بْنِ التَّائِبِ، أَحَدَ بَنِي قَيْنِقَاعَ، وَكَانَ عَظِيْمًا مِنْ عَظَمَاءِ يَهُودَ [وَكَانَ قَدْ أَظْهَرَ الْإِسْلَامَ، وَكَانَ] كَهْمًا لِلْمُتَافِقِينَ، مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ فِي رَاوِيَةِ [فَوَجَدْنَا مُتَافِقًا عَظِيْمَ النَّفَاقِ مَاتَ] [يَوْمَئِذٍ]) ^(١١٢). واته: ((لئی مه ترسن ئه وه هه لیکردوه له بهر مردنی یه کی که له سه رکرده کانی بیباوهران. له گیرانه وه یه کی تر دا [ئه وه بایه نیردراوه بو مردنی دووروویه ک] کاتیک گه یشته وه مه دینه بیستیان ریفاعه ی کوری زهیدی کوری تابوت مردوه که یه کی بوو له سه رکرده کانی جوله که ی بنی فه ینوقاع [که به رواله ت موسولمان بوونی خو ی ناشکرا کردبوو] له ژیره وهش له گه ل دوورووه کان دهستی تیکه ل کردبوو به مردنی له نه وه رۆژهدا که لینیکی له ریزی دوورووه کاندا دروست کرد)).

(١٠٩) أخرجه: مسلم (٢٧٨٢)، احمد (١٤٣٧٨) وقال محققه: حديث صحيح اسناده قوي على شرط مسلم.

(١١٠) أخرجه: ابن حبان (٦٥٠٠) وقال محققه: حديث صحيح.

(١١١) أخرجه: مسلم (٢٧٨٢).

(١١٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٧/٣)، والطبري (التاريخ) (٦٠٤/٢)، ومسلم (٢٧٨٢)، واحمد (١٤٣٧٨) وقال محققه:

حديث صحيح، ابن حبان (٦٥٠٠) وقال محققه: صحيح، وابو يعلى (٢٣٠٧)، واللفظ لابن اسحاق والزيادة للمسلم

وابن حبان.

لەگێرانه و ميهكى تردا [بينيان ئەو رۆژه دوورپوهيهكى گهوره له دوورپوهكان مردوو]. لەگێرانه و ميهكى تردا جابر ﷺ دەئێت: (لەگەڵ پېغەمبەرى خوا ﷺ بووم بايهكى بۆگهنى پيس هه ئيکرد فەرمووى: ((أَتَذُرُونَ مَا هَذِهِ؟ هَذِهِ رِيحُ الَّذِينَ يَغْتَابُونَ الْمُؤْمِنِينَ)) واته: ((دمزانن ئەو بايه چييه؟ ئەوه باو بۆنى ئەو كهسانهيه كه غهيبهتى باومرداران دهكهن)). له گێرانه و ميهكى تردا ((إِن أَنَا مِنِ الْمُتَأَفِّفِينَ اغْتَابُوا أَنَا مِنِ الْمُسْلِمِينَ، فَبَعَثْتُ هَذِهِ الرِّيحَ لِذَلِكَ))^(١١٣) واته: ((خه لکيک له دوورپوهكان غهيبهتى خه لکيک له موسولمانهكانيان کردوو له بهر ئەوه ئەو بايه هه ئيکردوو)). ئەمهش موعجزهيهكى پېغەمبەرى خوايه ﷺ ئەگينا ديارده سروشتيهكان هيج پهيوهنديهكيان نيه به ژيان و مردنى هيج كهسيكهوه (بۆ زياتر دلنيايي سهيري باسى مردنى ئيبراهيم كورى پېغەمبەرى خوا ﷺ بکه).

ئەم رووداوئەش ههريهكه له موسای كورى عوقبهئەو عوروهى كورى زوبهير باسيانكردوو و دەئێن: (كاتيک پېغەمبەرى خوا ﷺ گهيشته سه ر ئاوى (بقعاء) له سه ر ڤيگای عوسفان خه لکه كه باريان دادهگرت و پشتيان ئيکردوو و بهمه به ستي حه سانهوه و سه روهتن، دووچارى بايهكى بههيز بوون به جۆريک ترسيان لينيشت و ترا: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەو بايه چييه له ئەم كاته دا؟ پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((مَاتَ الْيَوْمَ مُنَافِقٌ عَظِيمٌ النَّفَاقِ؛ وَلِذَلِكَ عَصَفَتْ، وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ مِنْهَا بَأْسٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ، وَكَانَ مَوْتُهُ غَائِظًا لِلْمُتَأَفِّفِينَ)) واته: ((ئهمرۆ يه كيك له گهورهى دوورپوهكان مردوو، هه ر له بهر ئەوه شه ئەم بايه هه ئيکردوو (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) بۆ سه ر ئيوه هيج زيانىكى نابيت، مردنه كه شى دوورپوهكانى خه فه تبار و تورپه کردوو)). له كۆتايى ئەو رۆژمدا بايه كهى خست و خه لکيش خۆيان كۆگرددوو و بۆ ئەوهى بړۆن، له ناو وشتره كاندا وشترى پېغەمبەرى خوا ﷺ ديارنه ما، هاوه له بهر پيزمکان به په له رۆيشتن بۆ دۆزينه وهى، يه كيك له دوورپوهكان كه له ناو ئەنصاريه كاندا بوو وتى: ئەوه ئەوانه وابه گورجى بۆ كۆى دمرۆن؟ هاوه له كان وتيان: بۆگه ران به دواى وشتره كهى پېغەمبەرى خوا ﷺ كه ونبوو.

دوورپوه كه ش وتى: ئايا خوا بۆ پيى ناييت وشتره كهى بۆ كۆى جووه و له كۆييه؟! هاوه له كان فه سه كه يان پيئاخۆش بوو پييان وت: خوا بت كۆزيت دوورپوويى ده كه يت،

(١١٣) أخرجه: البخاري (الادب المفرد) (٧٣٣، ٧٣٢) وحسنه الشيخ الالباني رحمه الله في (صحيح الادب المفرد) (٥٦٢، ٥٦٣).

ئەى بۆچى غەزا دەكەيت كە ئەومت لە دلتدايه؟ دووروو كهش وتى: هاتووم لەگەلتان تاكو شتيكم لەدونيادا دەست بكەويت، وەللاھى (محمد) هەوالى زۆر گەورەترمان لە نبوونى و شترەكەى پێدەدات! هاوئەكەنى سەرزەنشتيان كرد و پتيان وت: وەللاھى تۆ و ئيمە هەرگيز بەيهكەوه هەلناكەين ئەگەر بمانزانايە ئەوه لەدل و دەروونتدايه بۆ ساتيكيش لەگەل تۆدا نەدەبووين، دووروو كه ماوەيهك لەگەلتان مايهوه، پاشان هەستا و بەجبيھتشتن خواى گەورەش بەويستى خۆى قسەكانى گەيانە پيغەمبەرى خوا ﷺ و گوئى بيستى بوو، پيغەمبەرى خوا ﷺ فەر مووى: دووروو كهش گوئى ليبوو ((إِنَّ رَجُلًا مِنَ الْمُتَافِقِينَ سَمِيَ أَنْ صَلَّتْ نَاقَهُ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: أَفَلَا يُحَدِّثُهُ اللَّهُ مِمَّا كَانَ رَاحِلَتِهِ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ أَخْبَرَنِي بِمَكَانِهَا، وَلَا يَعْلَمُ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّهَا فِي هَذَا الشَّعْبِ الْمُقَابِلِ لَكُمْ وَقَدْ تَعَلَّقَ زَمَامُهَا بِشَجَرَةٍ)).

واتە: ((بیاویك لە دوورووەكان خوشحاله كە وشترەكەى پيغەمبەرى خوا ﷺ بزر بوو دەئيت: ئەوه بۆ خوا شوئى وشترەكەى پينا ئيت تالبي نەگەرپن من خواى پەروەردگار هەوالى پندام كە لەكوئيه، هيج كەسيش غەيب نازانيت تەنها خواى گەورە نەبيت وشترەكە ئەومتا والەناو ئەو دۆلەى بەرامبەرتانە ريشمەكەى بەداريکەوه گيربوو و بەستراوتەوه پاشان هينايانەوه بەئەو شيوميهى كە فەر مووى، دووروو كهش بە خيراى رويشت تاگەيشته ئەو كەسانەى كە قسەكەى لە لاكر دبوون ئەوانيش لە شوئى خويان دانيشتبوون و كەسيان لە شوئى خويان هەلنەستاوون وتى: سوئندتان دەدم بەخوا هيج كەسيك لەئيوە لە شوئى خۆى هەلنەستاوه و چوو بيت بۆ لای (محمد) قسەكانى منى بۆ گيرايتهوه؟ وتیان: وەللاھى شتى وانەبوو كەسمان لە شوئى خۆى هەلنەستاوه لەدواى رويشتنى تۆ لەلامان، وتى: من گوئيبىستى قسەكانى خۆم بووم لە لای محمد ﷺ وەللاھى ئەمرۆ موسولمان بووم، من گومانم هەبوو لەسەر پيغەمبەرايهتى ئەو. گەواھى دەدم كە ئەو پيغەمبەرى خوايه ﷺ هاوئەكەنى وتیان برۆ بۆ لای پيغەمبەرى خوا ﷺ بۆ ئەوهى داواى ليخوش بوونت بۆ بكات لای خواى گەورە، پاشان چوو خزمەت پيغەمبەرى خوا ﷺ وە دانى نا بە تاوانەكەيدا و پيغەمبەريش ﷺ داواى ليخوش بوونى بۆ كرد لای خواى گەورە جابر ﷺ دەئيت: پاشان گەراينەوه بۆ مەدينە بينيمان ئەو رۆژە يەكيك لەسەرانى دوورووەكان مردووە)^(١١٤).

(١١٤) أخرجه: ابو نعيم في (الدلائل) (رقم: ٤٤٣)، والبيهقي في (الدلائل النبوة) (٥٩/٤).

عەبدوﻟﻻي كورپى عەبدوﻟﻻي كورپى ئوبەي داواي مۆﻟەت دەكات لە پېغمبەرى خوا ﷺ بۇ كوشتنى باوكى

عەبدوﻟﻻ هاوﻩﻟﻴكى بەرپىزى پېغمبەرى خواﺑوو ﷺ ناوي خۆي (حرياب) بوو
پېغمبەرى خوا ﷺ ناوي گۆرپى بۇ عەبدوﻟﻻ (واتە: بەندەي خوا) پاشان خوا لىي
رازى بېت لەجەنگى يەمامە لەگەﻥ موسەيلەمەي درۆزن شەھيد كرا.

عكرمه و ئيبنو زيد دەﻟﻴن: (عەبدوﻟﻻ لەرپووي باوكيدا كەناوي عەبدوﻟﻻي كورپى
ئوبەي بوو لەسەر رېڭاي چوونە ژوورەووي مەدينە راوﻩستا بوو پىي وت: بوﻩستە
سوﻳند بە خوا ناچيتە ناو شار ھەتاوﻩكو پېغمبەرى خوا ﷺ مۆﻟەت نەدات كاتايك
پېغمبەر ﷺ ھات داواي مۆﻟەتى چوونە ناو شاري لىكرد پېغمبەرى خواش ﷺ
مۆﻟەتى داو عەبدوﻟﻻي كورپى لەگەﻟيدا رۆيشت ھەتا برديە ناو مەدينە).^(١١٥) وە
پىي وت: (وﻩﻻھى ناچيتە ناو شار ھەتاوﻩكو دانى پېداندەنپيت كە تۆ زەبوون و
بېدەسەﻻتيت و پېغمبەرى خوا ﷺ دەسەﻻتدار و رېزدارە، ئەويش دانى پيانا و ئەووي
كرد).^(١١٦) عەبدوﻟﻻ ھەربەئەوﻩ نەوﻩستا داواي مۆﻟەتى لە پېغمبەرى خوا ﷺ كرد
بۇ ئەووي باوكى بكوژيٲ، پېغمبەرى خوا ﷺ رېڭەي نەدا و داواشي لىكرد ئەوﻩندەي
لە زيانيدا ماوﻩ بەباشترين شيوﻩ ھەئسوگەوتى لەگەﻟدا بكات.

لە ئەبو ھورەيرەوﻩ ﷺ دەفەرمويٲ: [عەبدوﻟﻻي كورپى عەبدوﻟﻻ وتى: سوﻳند
بەئەو زاتەي رېزى لە تۆ گرتووﻩ ئەگەر بتەوويت كەﻟﻠە سەريت بۇ دېنم؟ پېغمبەرى
خواش ﷺ فەرمووي: ((لَا وَﻟَڪِنْ بَرَّ أَبَاڪَ وَأَحْسِنُ صُحْبَتَهُ)) واتە: ((نەخېر بەئكو چاكە
لەگەﻥ باوكت بکە و بەباشترين شيوﻩش رەفتارى لەگەﻟدا بنويئە))^(١١٧). لە
گېرآنەوﻩھيەكى تردا ((بَلْ نَتَرَفَّقُ بِهِ وَنُحْسِنُ صُحْبَتَهُ مَا بَقِيَ مَعَنَا)) واتە: ((بەئكو نەرمونيان
دەبين لەبەرامبەريدا و بەباشترين شيوﻩش ھەئسوگەوتى لەگەﻟدا دەكەين ئەوﻩندەي
لەزيانيدا ماوﻩ لەگەﻟماندا)). لەئەوﻩ بەدواوﻩ ئەگەر ھەر كاريكى نەشياوي بگردايە ئەوﻩ

(١١٥) أخرجه: ابن كثير في (التفسير) (٣٧٢/٤)، (البداية) (١٥٨/٤)، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (٤١٤): حسن لغیره.

(١١٦) أخرجه: الترمذي (٣٣١٥)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (٢٦٤١).

(١١٧) أخرجه: الطبراني (الوسط) (٢٣١)، والبخاري (٢٧٠٨)، وابن حبان (٤٢٨)، الحميدي (١٢٤٠)، والبيهقي (الدلائل)

(٣٣٤/٤)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٣٤/٨): أخرج ابن منده نحوه باسناد حسن، وقال الهيثمي (المجمع) (١٥٧٦١):

رواه البخاري ورجاله ثقات، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٢٢٣): اسناده حسن.

خزمه کانی رووبه پرووی دهبوونه وهو زۆر به توندی سه رزمه نشتیان دهکرد، پیغمبهری خوا ﷺ کاتیگ ئه وهی پیگه یشت له باره ی هه لسوکه وتی خزمه کانی له گه ل عه بندو لادا به عومه ری کوپی خه طابی فه رموو: ((كَيْفَ تَرَى يَا عَمْرُ، أَمَا وَاللَّهِ لَوْ قَتَلْتُهُ يَوْمَ قُلْتِ لِي: أَقْتُلُهُ لَأُرْعِدَتْ لَهُ أَنْفٌ لَوْ أَمَرْتَهَا الْيَوْمَ بِقَتْلِهِ لَقَتَلْتُهُ)) قال: قال: عمر: قَدْ وَاللَّهِ عَلِمْتُ لِأَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَعْظَمَ بَرَكَهً مِنْ أَمْرِي))^(۱۱۸). واته: ((دهبینی ئه ی عومه ر سویند به خوا ئه گه ر بمان کوشتایه ئه و رپۆزه ی که پیت وتم بیکوژم ئه وه بارو دوخه که ده شله ژا له به رژه ومندی ئه و خه لکمان پیوه نه ده ما، ناوی به رزمه بووه وه به لام ئه گه ر ئه مپرو فه رمان بکه م به کوشتنی خه لکه که ده یکوژن)) عومه ر ﷺ وتی: (به دنئیاییه وه ده زانم فه رمانی پیغمبهری خوا ﷺ به ره که تدار ترو به جیتره له بیرو بۆ جوونی من).

روودای ئیفک (واته: بوختان)

دوای هه رهس هینانی دوو پرووه کان له هه لگه ر ساندنی ئازاوه و دووبه ره کی نانه وه و وروژاندنی ده مارگیری سه رده می نه فامی له نیوان هاوه له به رپژه کانی پیغمبهری خوا ﷺ رووداو ئیکیان فۆسته وه ئه ویش دواکه وتنی دایکی باوه رداران عانیسه بوو له سوپای موسو لمانان بۆ ئه وه ی پیغمبهری خودای ﷺ پینازار بدن وه تانه و ته شه ر له که سایه تی ریزدار و به رزی بدن دوای ئه وه ی شکستیان خوارد له تانه دان له ئایینی پیروزی نیسلام، خوی گه وره ش پیلانه که ی پوچه ل کردنه وه و رپساو نا ئومیدی کردن.

وه پاکی و عیفته و راستگویی کچی راستگویی له ئاسمانه وه نارده خواره وه بۆ سه ر زه وی له سورته ی (نور) دا، چۆنییه تی روودانی چیرۆکه که عانیسه ﷺ بۆمان ده گپه رپته وه و ده فه رمویت: ((پیغمبهری خودا ﷺ ئه گه ر به نیازی سه فه ر بووایه تیروپشکی له نیوان هاوسه ره کانی دا ده کرد هه ر کام ئیکیان ناوی ده ربچوایه له گه ل خوی ده مبه رد، [کاتیگ عه زای (بنی مطلق) هاته پێش وه ک کاریکی هه میشه یی تیروپشکی

(۱۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۴۸)، والطبري (التاريخ) (۲/۶۰۸)، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۴/۴۱۴) والحديث حسن لغیره، وفي رواية عن عروة قال: استأذن حنظلة بن ابي عامر وعبدالله بن عبد الله بن ابي سلول في قتل أبيهما فنهاهما عن ذلك أخرجه ابن شاهين باسناد حسن الى عروة كما قال الحافظ في (الاصابة) (۱/۳۶۱). (۱۸۶۳).

له نیاوان هاوسهره کانیدا کرد^(۱۱۹). ناوی من دهرچوو، منیش له گهڵ پیغمبهری خوادا ﷺ رۆیشتم ئەمەش دواى دابهزینی نایهتی (حجاب) بوو، منیان ههڵدهگرت له ناو کهژاوهدا و له سهر پستی و شتر دایان دهنام، [ئهگەر به نیازی رۆیشتن بوونایه کهژاوه کهیان دادهگرت و وشتریان بۆ نامادده کردم منیش دهچوومه ناو کهژاوه کهوه و دادەنیشتم، ئینجا ئەو کهسانه‌ی تهرخان کرابوون دههاتن، پایه‌کانی کهژاوه کهیان دهگرت و به‌رزیاں دهکردوه بۆ سه‌رپستی وشتره که دواى دانانی به‌حه‌بل توند دهیان به‌سته‌وه ئینجا ریشمه‌ی وشتره کهیان دهگرت و دهرۆیشتن، کاتیك پیغمبهری خوا ﷺ له غه‌زا که بووه‌وه گه‌رپایه‌وه به‌ره‌و مه‌دینه هه‌تاوه‌کو له مه‌دینه نزیکبوونه‌وه له شوینیک لایاندا و خستیان به‌مه‌به‌ستی هه‌سانه‌وه، به‌شیک له‌شه‌و له‌ئه‌ویدا مانه‌وه پاشان فه‌رمانی رۆیشتنی دهرکرد خه‌لکه‌گه‌ش که‌وته‌ن رۆیشتن]^(۱۲۰). من له‌سه‌رو به‌ندی خو‌ن‌اماده‌کردن بۆ رۆیشتن [هه‌ستام چووم بۆ سه‌رئاو ملوانکه‌یه‌کم له‌ملا‌بوو که‌نقیمکی له‌سه‌ر بوو له‌ شاری (ظفاری) یه‌مه‌ن دروست کرابوو]، رۆیشتم هه‌تا‌کو له‌سوپا که دوورکه‌وته‌وه (به‌مه‌به‌ستی ده‌سته‌ئاو گه‌یاندن) کاتیك ته‌واو بووم [ملوانکه‌که‌م له‌ملا نه‌ما‌بوو بی‌ئه‌وه‌ی بزانه‌م من گه‌رپامه‌وه لای که‌ژاوه‌که‌م]، ده‌ستم له‌گه‌ردنمدا ده‌بینم ملوانکه‌که‌م پساوه ده‌ستم برد بۆ ملوانکه‌که‌م بینیم نه‌ماوه له‌ئه‌و کاته‌شدا خه‌لکه‌که‌ خه‌ریکی بارکردن و رۆیشتن بوون، [گه‌رپامه‌وه بۆ ئەو شوینیه‌ی که بۆی رۆیشت بووم به‌دوایدا گه‌رام تا دۆزیمه‌وه]^(۱۲۱).

دواى ئەوه‌ی ملوانکه‌که‌م ده‌ستکه‌وته‌وه ئەو که‌سانه‌ش که که‌ژاوه‌که‌ی منیان هه‌ڵده‌گرت هاتبوون که‌ژاوه‌که‌یان هه‌لگرتبوو خستبوویانه [سه‌ر] پستی وشتره‌که‌م له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌گه‌له‌کۆمه‌کی [که‌ژاوه‌که‌یان به‌رزده‌کرده‌وه وایانزانیبوو من له‌ناویدام]، ئافره‌تانیش له‌ئه‌و رۆژگارهدا سوکه‌له‌بوون گوشتن و قه‌له‌و نه‌بوون پارویه‌ک خواردن ده‌خوارد خه‌لکه‌گه‌ش هه‌ستیان به‌گۆران نه‌کردبوو له‌که‌ژاوه‌که‌دا [پاشان به‌رزیاں کردبووه‌وه وشتره‌که‌یان پێش خو‌یاں دابوو] رۆیشتبوون دواى ئەوه‌ی سوپا که رۆیشت. هاتمه‌وه [شوینی خو‌م] هیچ که‌سیکی لینه‌بوو [که بانگی بکه‌م و وه‌لامم بداته‌وه] چوومه [هه‌مان شوینی] پێشوم واگومانم برد که‌ئه‌وان هه‌ستیان کرد بێت منیان

(۱۱۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۴/۳).

(۱۲۰) أخرجه: نفس المصدر.

(۱۲۱) أخرجه: نفس المصدر.

لەگەڵ نەماوم و دواتر بە دوامدا دینەووە کاتیک [لەشۆینەکەى خۆم] دانیشتبوووم خەو زۆرى بۆ هینام و نووستم، صەفوان کورپ موعطلی سولەمى لەدواى سوپاکەووە دەمایەووە بەمەبەستى کۆکردنەووەى کەلوپەلى بەجیماوى سوپاکە، صەفوان دیتە لای شۆینەکەى من رەشایى مرۆفیکى نووستووى بەرچاوى دەکەوێت لەمن نزیک دەبیتەووە دەمناسیتەووە چونکە پێش فەرزبوونى بالاپۆش (حجاب) منى بینى بوو [کە منى بینى وتى: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ئەووە ژنەکەى پىغەمبەرى خوايە ﷺ. من خۆم لەجلەکانم پىچابوو] لەدەنگى ئەو بەخەبەرەاتم، [سەرەتا بەگەراندەووەى ترسم لىنیشت] (۱۲۳). [کاتیک ناسیمەووە دەموچاوم داپۆشى وەللاهی نەمن قسەیهکم لەگەڵ کرد نەقسەیهکیشم لەئەو بیست تەنها وشەى (إِنَّا لِلَّهِ....) نەبیت ئینجا وشرەکەى نزیک کردەووە لىم و منیش هەستام و سواربووم] (۱۲۳).

ئینجا ریشمەى وشرەکەى گرت بەدەستیهووە رۆشت بەرەو سوپاکە [ئەمەش کاریکى ناسایى بوو لەناو عەرەبدا باووبو جىگەى سەرسورمان نەبوو] هەتا گەشتین بەسوپاکە [وەللاهی خەلکەکە نەیانزانى کە منیان بەجیھتتوووە هەتاکو بەرەو لایان چووین]، خەلکەکە لایاندابوو لە گەرماى دوانیومرۆدا ئینجا ئەوەى خۆى خستە تاوانەووە کەوتنە قسە و قسەئۆک لەبارەى منەووە [بوختانچیهکان دەستیانکرد بەقسە هۆنینهووە و سەربازگەکەیان شلەژاند بوو بەبوختان و قسەى نابەجى خۆى گەرە زانترە بەئەو شتانەى ئەوان دەیان وت]. ئەوەى سەرکردایەتى بلأوکردنەووەى ئەو درۆ و بوختانەى دەکرد (عەبدوئاللاى کورپ ئوبەى کورپ سەلول) بوو. [عورو دەلئیت: پىم گەشتوووە کە عەبدوئاللاى کورپ ئوبەى درۆ و بوختانەکەى بلأودەکردەووە و کلک و گوێى بۆ دەکرد و بەچرپە چرپ بەگوێى خەلکى دا دەدا]، هاتینهووە مەدینە و نەخۆش کەوتم نەخۆشییهکى [زۆر توند]، [ماوەى یەك مانگ بەسەر رووداوەکە تىپەرى بوو]. خەلکى کەوتبوونە قسەکردن لەسەر قسەى بوختانچیهکان [من هیچ شتىکم لەبارەووە نەدەزانى] [وہ هیچ شتىك لەبارەى ئەو بوختانەووە بەمن نەگەشتبوو دواچار قسەکە گەشتبوو پىغەمبەر ﷺ و دایکم و باوکم نەزۆر و نەکەم هیچیان لەئەو بارەووە بۆ من باس نەدەکرد]، تەنها ئەووە نەبیت شتىکم لە

(۱۲۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۸/۲۳).

(۱۲۳) أخرجه: البخاري (۴۱۴۱).

دەم و چاوی پيغهمبەردا بەدیده کرد ئەو سۆزو بەزهییەى جارنم نەدەبینی لەکاتی نەخۆشییەکەمدا [جاران کەنەخۆش دەگەوتم سۆزو بەزهییەکی زۆری دەنواند لە بەرامبەردا بەلام ئەم جارمیان ئەووم تیدا بەدینه کرد] [وہ دایکم لەلام بوو کە نەخۆش بووم] [لەبەردەم دەرگا کە دەوستا] پيغهمبەرى خوا ﷺ ھات سەلامی کرد پاشان فەرمووی: ((نەخۆشەکەتان چۆنە ئیستا؟)) [ھیچ قسەییەکی ترینە کرد]

[پاشان رۆیشت ئەمەش گومانى لەلا دروست کردم بەلام ھەستم] بەھیچ شتێک نەکرد ھەتا کو چاکبومەوہ شەویک لەگەڵ دایکی (میسطەحى کورى ئونائە) دەرچووم بۆ دەستبەئاو گەیاندن ئیمە دەرئەدەچووین تەنھا بەشەو نەبیت ئەوہ پيش ئەوہى ئاودەست لەنزیک مائەکانماندا دروستبکەین، چونکە نەریتی عەرەبە کۆنەکانمان ھەبوو دەچووینە دەرەوہ [پیشتر بیزمان دەکردەوہ ئاودەست لەمائەکانماندا دروستبکەین] دواى ئەوہى تەواو بووین لەگەڵ دایکی میسطەحى کورى ئونائە ھاتینەوہ [کەدایکی پورى ئەبو بەکر بوو] [لەبەردەمى مائماندا دایکی میسطەح قاجى لەکراسەکەى گیربوو] سەرسمیکی کرد (واتە دایکی میسطەح) وتی: ئای لەناوچیت میسطەح، پیم وت: [ئەوہ چۆن ئەو قسەییە بەگورەکەت دەئیت؟] ^(۱۲۴) خراپت وت [بیدەنگ بوو پاشان سەرسمیکی تری کرد بەھەمان شیوہ قسەم لەگەڵ کرد، بۆ جارى سێھەم سەرسمیکی کردەوہ و ھەمان قسەى بە میسطەح وتەوہ]، منیش بەروویدا ھەئشاخام وتم: خراپترین قسەت کرد دەرھەق بە پیاویک کە بەژداری غەزای بەدرى کردوہ . [وتی: وەئلاھى لەبەر تۆ قسەى پیدەئیم وتم: بۆجى لەبەر من؟] [وتی: بۆ نەترانیوہ ئەى کچى ئەبوبەکر؟ وتم: چیم نەترانیوہ؟] وتی: ئەى ھاوار بۆ نەت بیستوہ [چى دەئین؟ وتم: چى دەئین؟].

ئینجا ھەوالى دامى بە قسەو قسەئۆکی و بوختانچییەکان [وتم: تۆ ئەوتم بیستوہ لەبارەى منەوہ؟ وتی: بەئى سویندبە خوا]، [ئەوانە ئەوہ دەئین] [منیش گەرپامەوہ بۆ مائەوہ و زۆر بێتاقەت بووم] نەخۆشکەوتم، بەرەبەرە نەخۆشییەکەم زیادیکرد [لەئەو کاتەى گەرپامەوہ بۆ مائەوہ پيغهمبەرى خوا ﷺ ھاتەوہ سەلامى کرد و فەرمووی: حالت چۆنە؟ وتم: پێگەم بەدە] [بچمەوہ مالى باوکم]، دەئیت: من دەمویست لە دەنگ و باسەکە دنیابم لەرێگەى دایکم و باوکمەوہ، پيغهمبەرى خواش

ﷺ ریگهی پیدام و [منداڵیکی له گهه ناردم] و گهیشتمه مائی باوکم، [له دهرگا چوو مه ژووره وه بینیم دایکم ئوم رومان له خواره وه مه باوکیشم نه بو به کر له سه ره وه بو نوێزی ده کرد و قورئانی ده خویند، دایکم پئی وتم: ج شتیک تۆی هینایه وه نهی کچی شیرینم؟ منیش دهنگوباسه کهم بۆ گێرپایه وه، قسه کان کاریگه ر نه بوون به لایه وه، وه ک چون به لای منه وه کاریگه ر بوو؟ وتی: نهی کچی شیرینم له سه رخۆبه گوئ مه ده مه، وه لّاه ی هیچ کاتیک نه بو وه ئافرمتیکی وه ک تۆ جوان له لای پیاویک بیت و خوشی بویت] و [قسه و قسه لۆکی بۆ هه لّنه به ستریت] ئیره یی پینه بریت، وتم: باوکیشم به مه دزمانیت وتی: به ئی، وتم: نهی پیغمبهری خواش ﷺ دزمانیت؟ وتی: به ئی، منیش [وتم: (سُبْحَانَ اللَّهِ) خه لکی به نه وه جو ره له باره ی منه وه قسه ده که ن]، هه نسکم ده دا و ده گریام و فرمیسک له چاوم نه ده وه ستا نه بو به کری باوکم گوئی له ده نگم بوو له سه ربان قورئانی ده خویند هاته خواره وه به دایکم وتی: نه وه چییه تی؟ دایکم پئی وتی: نه وه قسانه ی بیستوو ه که ده رباره ی ده وتریت، چاوه کانی پر بوون له فرمیسک وتی: سویندت لیده خۆم نهی کچی شیرینم، ده بیت برۆیته وه بۆ مائی خۆت، منیش گه رامه وه ماله وه، نه وه شه وه ده ستم به گریان کرد تا به یانی و فرمیسک وشکنه بو وه له چاوم خه ویشم لینه که وت.

پیغمبهری خوا ﷺ بانگی هه ریه ک له علی کورپی نه بو طالب و ئوسامه ی کورپی زه میدی کرد پرسیاری لیکردن ده رباره ی من که لیم جیا بپیته وه، ئوسامه ئاماژه ی [به نه وه پاکیه کرد که له باره ی منه وه ده یزانی، وه ده سیزانی که پیغمبهری خوا ﷺ] ج خوشه ویستییه کی هه یه بۆ هاوسه ره که ی! [به چاکترین شیوه باسیکرد وتی]: هاوسه ری خۆته نهی پیغمبهر خودا ﷺ، سویند به خودا له چاکه به نه وه لا وه هیچی لی نه بیسترا وه، [نه وه ی باسه ده کریت درۆ و بوختانه] به لام علی کورپی نه بو طالب وتی: خوی گه وه ره په کت ناخات و ده رووت لیده کاته وه و ئافرمتی هاوشیوه ی نه ویش زۆرن، بۆ زیاتر دلنیا بوونیش پرسیار له نه وه ئافرمته خزمه تکاره بکه راست پیده ئیت: ئینجا [پیغمبهری خوا ﷺ] هاته ماله وه و پرسیاری ده رباره ی من له خزمه تکاره که کرد [پیغمبهری خوا ﷺ] بانگی بوره یه ی کرد [تا کو پرسیاری لیبکات] فه رمووی: ((نه ی بوریره هیچ شتیکت لیبینیوه جیگه ی گومان بیت))؟ بوریره وتی: سویند به نه وه زاته ی تۆی به حه ق بۆ ناردووین هیچم لینه بینیوه بۆی

بشارمەو، تەنھا ئەو نەبیت ئەو ئافرمىتىكى تازە پېگەشتوو، جارى واھەبوو
لەسەر ھەویرەكەى خەوى لێدەكەوت و پەلەئەومرە مالىەكان دەھاتن لەھەویرەكەيان
دەخوارد [ھەندىك لە ھاوئەكان خۇيان لى مرو مۆج كرد].

لەگىرەنەوھەكەى تردا [على كورپى ئەبو طالب ﷺ ھەستا و لىيدا و خستى بەزەوى
دا] و پىي وت: لەگەل پېغمبەرى خوا ﷺ راستگۆبە، ئەویش وتى: (سُبْحَانَ اللَّهِ)
وئەللاھى ھىج شتىك لەبارەوى نازانم بەخراپە وەك ئەوئى زەرپەنگەر دەمىزانىت لە
بوختەكردنى زىردا لەناو كانزاكاندا عائىشە ﷺ دەفەرموئىت: ئەو باسە گەشتەو
بە صەفوان كە قسەكانى بۆ ھەئەسترا بوو، وتى: [وئەللاھى ھىج شوپىنىكى ئافرمەم
بە ناشەرى نەدیو].

[لەئەو بارەو و ھاوسەرەكەى ئەبو ئەيوبى ئەنصارى بە ئەبو ئەيوبى وت:
بىستوتە كە خەلكى چى دەئىن، قسەكانى بوختانچىيەكانى بۆ گىرپاھەو ئەویش وتى:
(سُبْحَانَ اللَّهِ) بۆ ئىمە نەھاتوو قسەى لەبارەو بەكەين، پاك و بىگەردى بۆ خوا ئەو
بوختانىكى گەورمەه[^(۱۴۰)]. پېغمبەرى خوا ﷺ رۆژىكىان [لەسەر مینبەرەكەھەو]
وتارىكى بۆ موسولماناندا لەبەر بىتابروپىيەكانى عەبدوئەللاى كورپى ئوبەى.

لەگىرەنەوھەكەى تردا [عائىشە ﷺ دەئىت: پېغمبەرى خوا ﷺ ھەستا بۆ وتاردان
لەسەر من سەرمتا دەستىكرد بەسوپاس و ستایشى خواى پەروەردگار پاشان فەرمووى]:
[ئەى كۆمەلانى موسولمان] كى لە ئىوہ عوزرمان دەداتى و لۆمەمان ناكات لەسەر
ئەو پیاوئى ئەگەر بەسزیمان گەياند لەسەر ھاوسەرەكەم؟ وئەللاھى لە چاكە و خىر
بەئەولاو ھىج شتىكم لىنەدیو، باسى پیاوئىك دەكەن كە لەچاكە و خىر بەئەولاو
ھىچمان دەربارەى نەزانىو. (لە گىرپاھەوھەكەى تردا) فەرمووى: [رېگەھەكم بۆ
دابئىن لەسەر خەلكىك كە قسەوقسەئوك دروست دەكەن، وئەللاھى ھىج خراپەھەكم
لینەدیو لەگەل ھىج كەستىكىش، وئەللاھى ھىج خراپەھەكى لەبارەو نەزانراو [ھىج
كاتىكىش نەھاتۆتە مائەكەم ئەگەر من لەمالەو] نەبووم، بۆ ھەر سەفەرىكىش
جووبم لەگەلما بوو و دانەبىراو].

سهعدى كورې موعازى نه نصارى ههستاو وتى: نهى پيغمبهرى خودا ﷺ وه لّاهى من پشتيوانت دهيم نه گهر له هؤزى (نهوس)ه نهوه خؤمان دهيكوزين، ومه گهر له براكانيشمانه له هؤزى خه زرهج فهرمانت بده و چى بلّيت جببه جپى دهكهن؟ سهعدى كورې عوباده كه گه ورهى خه زره جيه كان بوو پياوځكى خواناسيش بوو ليرمدا دهمارگيرى جولاندى و ههستاو به سهعدى وت: وه لّاهى درؤده كه يت ناتوانيت بيكوژيت [نه گهر له هؤزه كهى خؤت بوايه هه زتنه ده كرد بكوژريت] ئوسه يدى كورې حوضه ير ههستاو وتى: وه لّاهى تو درؤ ده كه يت له نه وه دا، سويندبه خودا دهيكوزين، توش دووړوويت پشتگيرى له دووړووه كان ده كه يت، نهوس و خه زرهج خهريك بوو ببيت [به شهريان ئينجا پيغمبهرى خودا ﷺ له سهر (منبر) دوانگه كهى] هاته خواره وه و بپدنهنگى كردن، له گيرانه وهى ئيبنو عباس دا ﷺ [نهو نايه تهى به سهر دا خويندنه وه ﴿وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا﴾ (ال عمران).]

نهم نايه تهى بو دووباره ده كرده نه وه هه تاكو هيوربوونه وه پاشان ده ستيان كرده مى يه كترى و ناشتبوونه وه و رويشتن] ^(۱۲۶). پيغمبهرى خودا ﷺ بپدنهنگبوو نهو رؤزه من هه ربه شم گريان بوو فرميسك له چاوه كانم نه ده برا خه ويش نه ده چووه چاوه كانم دايكم و باوكم له لامبوون دوو شهو و رؤژيك له سهر يه ك گريام هه تا گومانم و ابوكه گريان جه رگى پارچه پارچه كرووم ده لّيت: دايكم و باوكم له لام دانيشتبوون منيش هه رده گريام، ئافره تيكي نه نصارى [داواى هاتنه زووره وهى كرد تا بيت بؤلام يارمه تيم بدات] ^(۱۲۷)، منيش ريگه مدا هاته زووره وه و دانيشت له گه لمدا ده گريا. (له گيرانه وه كهى نوم روماندا ﷺ ده لّيت): [له كاتيكا من له لاي عايشه دانيشتبووم ئافره تيكي نه نصارى هات وتى: خواى گه وره و ابكات به فلان و فلان، نوم رومان وتى: له بهر چى؟ وتى: كوره كهى منيش به نه مجوره قسه له سهر بوختانه كه دهكات وتى: قسهى چى؟ ئافره ته كه وتى: قسه و قسه لؤكى ناوا ده لّين، عايشه پيى وت: پيغمبهرى خوداش به نه م جوره بيستويه تى؟ وتم: به لّئ، وتى: نه بويه كرش وتى: به لّئ، نوم رومان ده لّيت: عايشه به لادا هات و له هؤش خؤى چوو، كه هاته وه سهر خؤى دوو چارى له رزو تايه كى توندبوو، دامپؤشى.

(۱۲۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۸/۲۳).

(۱۲۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۴/۲۳).

ئینجا پیغمبهری خودا ﷺ ہاتھوہو فہرمووی: ((مَا شَأْنُ هَذِهِ؟)) ئەوہ چیبہتی؟ ئیستا چۆنہ؟ وتم: لەرزو تاي گرتووه فہرمووی: ((فَلَعَلَّ فِي حَدِيثٍ تُحَدِّثُ بِهِ)) واتہ: (لەئەوانە یە بەھۆی ئەو قسانەوہ بیت کہ دەربارە ی دەگریت) وتم: بەئێ [١٢٨]. [عائیشە دەئیت: باوکم و دایکم لەلامبوون کاتیک پیغمبهری خودایش ﷺ دوا ی ئەوہی نوێزی عەسری کرد ہاتھ زوورەکەم و دایکم و باوکم لەئەملاولام دانیشتبوون، [سەلامی کرد و دانیشت] وەلەئەو پۆژوہی بوختانەکەم بۆ کرابوو لەلام دانەنیشتبوو، وەماوہی مانگیك بوو هیچ لە وەحی بۆ پیغمبهری خودا ﷺ نەہاتبوو لەبارە ی منەوہ، دەئیت: [کہ دانیشت] [سوپاس و ستایشی خوای گەورە ی کرد] و [پاشان فہرمووی]: ((يَا عَائِشَةُ فَإِنَّهُ بَلَّغَنِي عَنْكَ كَذَا وَكَذَا، فَإِنْ كُنْتَ بَرِيئَةً فَسَيُرْثِكِ اللَّهُ، وَإِنْ كُنْتَ أَلَمَمْتِ بِذَنْبٍ وَفِي رِوَايَةٍ إِنَّ كُنْتَ قَارَفْتَ سُوءًا أَوْ ظَلَمْتَ [فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُؤَيِّ إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبٍ ثُمَّ تَابَ إِلَى اللَّهِ] تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)).

واتہ: ((ئە ی عائیشە قەسە ی ئاواو ئاوام پیگەیشتووہ لەبارە ی تۆوہ ئەگەر تۆپاکیت و دووریت لەئەو کارە خوای گەورە پاکی تۆ دەر دەخات لەئەو کارە ی کہ دوو چاری بوویت] لەگێرپرانەوہ یەکی تر دا [ئەگەر ئەو تاوانە خرابەت ئەنجام داو] ئەوہ داوا ی لیخۆش بوون لەخودابکە و تۆبە بکە چونکہ ئەگەر بەندە دانینا بەتاوانی خۆیدا و پاشان تۆبە ی کرد خوای گەورەش تۆبە ی لیومر دەگریت]،، [عائیشە دەئیت: ئافرەتیک ی ئەنصاری لەئەو کاتە دا ہاتبوو لەبەر دەم دەرگا کہ دانیشتبوو، پیم وت: ئەوہ بۆ لەبەر دەمی ئەو ئافرەتە ئەو شتانە باس دەکات پیغمبهری خودا ﷺ نامۆزگاری کردم]. کہ پیغمبهری خودا ﷺ لە قەسەکانی بووہوہ فرمیسکە کانم سەریبەوہ و [پرووم کردە باوکم وتم]: لە حیاتی من وەلامی بدەرہوہ وتی: وەللاھی نازانم چی بە پیغمبهری خودا ﷺ بلیم؟ ئینجا [پرووم سووراند بەلای دایکە دا] و بەھەمان شیوہ بە ئەویشم وت ئەویش نەیتوانی وەلامم بداتەوہ، عائیشە ﷺ دەفەر مویت: [سویند بەخوا ئەوہی لەئەو پۆژگارە بەسەر مالی ئەبوبە کردا ہات بەسەر هیچ بنەمالە یەکی تر دا نەہاتووہ، کاتیک ئەوان بیدەنگ بوون، من ئافرەتیک ی تازە پیگەیشتوو بووم زۆرم لە قورئان لەبەر نەبوو [سوپاس و ستایشی خوای گەورەم کرد بەئەوہی کہ شایستە یەتی].

ئینجا وتم: وه لّاهى دهمانم گوى بیستی قسانیک بوون که خه لکی له باره ی منه وه دهیلین تا له دمروونتاندا جیگیربووه باومریشان بیکردوو [ئه گهر من بلیم ئه وه کاره شم نه کردوو] و [خوای پاک و بیهاوتاش ئاگاداره که من پاکو راستگوم] ئه وه کات ئیوه باومرم پیناکهن، وه هیج سوودیکی نییه، له بهر [ئه وه ی چووته دلئانه وه و برینداری کردوون]، وه نه گهر بلیم ئه وه کاره م کردوو له بهر ئیوه خوایش ئاگاداره که من بیبه ریم و نه مکردوو ئه وکات ئیوه باومرم پیدمکه ن و [دهلین بو دوا جار چوو زئیرباری و ساغی کرده وه له سه ر خو ی] وه لّاهى هیج نالیم ته نها ئه وه قسه یه ی باوکی یوسف ده لیمه وه [له نه وه کاته ناوی یعقوبه بیرچوو بوو] که ده یفه رموو: ﴿رَجَاءُ رَ عَلَى قَيْصِهِ، بِدَمْرِ كَذِبٍ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ حَمِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ﴿۱۸﴾﴾ (یوسف) واته: [ئارامگرتنیکی جوان ئارام ده گرم خوا پشتیوانم بیت له سه ر ئه وه ی ئیوه بوم باس ده که ن].

پاشان رووم سوړاند و پال که وتم له سه ر جیگا که م ئومیده وار بووم خوای په رومردگار پاکیم دمریخات به لام [وه لّاهى گومانم به نه وه نه ده برد که خودای گه وره] وه وحی له باره ی منه وه بنیریتته خواره وه بخوینریتته وه له مزگه وته کان و نوپزی پیکریت، من خوم له نه وه به بچو کتر ده بینی که خودا له قورئاندا قسه م له سه ر بکات به لام به هیوای ئه وه بووم له خه ودا شتیک به پیغه مبه رى خودا ﷺ نیشانبدات و [پاکى منى بو روونبیتته وه]. وه لّاهى هیشتا قسه ده کرا که س له دانیشته که هه لئه ستا بوو که [وه وحی] بو پیغه مبه رى خودا ﷺ دابه زى، ئیمه هه موو بیدمگ بووین پیغه مبه رى ﷺ ئه وه حاله ته ی به سه رده ات که پیشتر دوو چاری ده بوو زور به توندی عاره قه ی ده کرد وه ک دهنکه مرواری له له شی دهمده چوو ئه گهر له رپوژیکى زستانیشدا بووایه [له بهر قورسى ئه وه قورئانه ی که بو ی ده هاته خواره وه]، [ئیمه ش به پۆشاکیک دامان پۆشى و سه رینیکی پیسته مان ده خسته زئیر سه رى، من کاتیک بینیم به نه وه شیومیه زور دلخوش بووم هیج باکم نه بوو، چونکه ده مزانی پاکو بیگونا هم و خوای بالادمستیش سته مم لیناکات، به لام دایکم و باو کم سویند به نه وزاته ی گیانی عانیسه ی به ده سته هیشتا هیج له پیغه مبه رى خودا ﷺ دیاری نه دابوو دهمترسام گیانیان دمریچیت له ترسا نه کو ئه وه قسانه ی خه لکی ده یکه ن راست دمریچیت] [ئه بو به کری صدیق ده لیت: ته ماشای پیغه مبه رى خودام ده کرد دهمترسام که شتیک له ئاسمانه وه بیت و گه رانه وه ی

نییہ، وہ تہ ماشای عایشہ م دہ کرد بیدار بوومتہ وہو باکی نییہ دلخوش دہبووم و بہر دہوام سہیری نہ ملاولام دہ کرد^(۱۲۹)، کاتیک وحی تہ او بوو رووی گہ شایہ وہ و [دانیشت]. [من ہستم پیدہ کرد کہ ناوچہ وانی گہش دہبوودہ] و پیدہ کەنی، و ابزانم یہ کەم وشہی کہ فہر مووی پیی وتم: ((يَا عَائِشَةُ اِحْمَدِي اللّٰهَ فَقَدْ بَرَّكَ اللّٰهُ فِي رَاوِيَةِ [اَبْنِ بَرِي يَا عَائِشَةَ، فَقَدْ اَنْزَلَ اللّٰهُ بَرَاءَتَكَ])).

واتہ: ((عائیشہ سوپاسی خوا بکہ خواہی گہورہ پاکی توئی دمرخست) نہ گپرانہ و میہ کی تردا [موژدہ بیت نہی عائیشہ خواہی گہورہ پاکی توئی نہ ناسمانہ وہ دمرخست] وتم: [سوپاس بو خودا، دایکم پیی وتم: ہستہ] [سہری پیغہ مہری خودا ﷺ ماج بکہ و سوپاسی بکہ، دلنیت: من زور تورہ بووم^(۱۳۰) وتم: نہ خیر و دللاہی ہہ ناسم و سوپاسی نہو ناکہم، [بہ لکو سوپاسی نہو خواہی دہ کەم کہ پاکی منی دمرخست]، خواہی گہورہش نہم نایہ تہی نارده خوار ﴿ اِنَّ الَّذِيْنَ جَاءُوْا بِالْاِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكَ لَا تَحْسَبُوْهُ شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ اَمْرِ يَنْتَهِيْ مِنْهُم مَّا اَكْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيْمٌ ﴿۱۱﴾ اَوْلَا اِذْ سَمِعْتُمُوْهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُوْنَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بِاَنْفُسِهِنَّ خَيْرًا وَّقَالُوْا هٰذَا اِفْكٌ مُّبِيْنٌ ﴿۱۲﴾ ﴾ (النور).
واتہ: [بہ دلنیاہی وہ نہوانہی بوختانہ کە بیان ہہ لبہست دہستہ یہ ک بوون نہ خوٹان، (وا خوٹان نیشان دہدا کہ لہ خوٹانن)، و امہ زانن کہ نہو بوختانہ شہرو خراب بوو بوٹان، بہ لکو خیر بوو بوٹان (تا ئیمانداران لہ دوو رووہ کان جیابیتہ وہ، ئیماندارانی دلپاک وریا ببنہ وہ)، بیگومان تاوانی ہہر کەس لہ نہو بوختانچیانہ لہ گہردنی خوٹادیہ تی، نہو کەسہش سہرؤک و گہورہ و ہہ لبہستی بوختانہ کە یہ، سزایہ کی سہخت و گہورہی بو نامادیہ. دہبووایہ ہہر کہ نہو بوختانہ تان بیست ئیمانداران لہ پیاوان و لہ نافرمتان گومانی چاکیان بہ خوٹان ببوویہ و بوختانیکی ناشکرایہ].

لہ گپرانہ و میہ کی تردا عائیشہ ﷺ دہ فہر مویت: [کاتیک خواہی گہورہ پاکی منی نارده خوار وہ نہ بو بہ کری باوکم سہری ماج کردم. وتم: بوچی پاساوت بو نہ دہ ہی نامہ وہ، نایا نیستا عیفہ تی من دمر کەوت؟ وتی: [أَيَّ سَمَاءٍ تُظَلِّنِي، وَأَيَّ اَرْضٍ تُقَلِّبُنِي، اِنْ قُلْتَ مَا لَا اَعْلَمُ] ^(۱۳۱) واتہ: [ج ناسمانیک سبہر دہکات بہ سہر مہ وہ و چ زہویبہ ک دہ مگریتہ خوئی

(۱۲۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۷/۲۳).

(۱۳۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳/رقم: ۱۴۹).

(۱۳۱) أخرجه: البزار (۲۶۶۵)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۵۴۰۲): رواه البزار ورجاله رجال الصحيح.

ئەگەر من بدویم سەبارەت بە باسێک کە ئاگاداریم لێی نەبێت؟ [باشان پیغمبهری خوا ﷺ جوو بۆ مزگەوت و تاریکی بۆدان و ئەو نایەتەیی خۆیندەووە کە خۆی گەورە لەسەر ڕووداوی ئیفک ناردووەتیە خوارەووە، ئینجا فەرمانی دا (حەد) و سزای بوختان بەسەپنریت بەسەر میسپەحی کۆری ئوثانە و حەسانی کۆری ثابت و حەمنەیی کچی جەحش ئەمانەش موسوئەمانی راستەقینە بوون، بەلام کەوتنە تاوانەکەووە و بەروونی قەسەیان لەسەر بوختانەکە دەکرد]. عائیشە ﷺ دەئیت: کاتیک خۆی گەورە ئەم نایەتەیی ناردە خوارەووە لەسەر پاکی من ئەبو بەگەری صدیق ﷺ کە لەئەووە و پیش ھاوکاری (میسپەحی) دەکرد بەهۆی خەزماپەتی و نەداریی ئەووە، وتی: وەللّٰهی لەمەودوا بەهیچ جووریک ھاوکاری میسپەح ناکەم لەبەر ئەو قەسەییە لەبارەیی عائیشەووە ﷺ کردوویەتی، خۆی گەورەش ئەم نایەتەیی دابەزاند لەسەر ئەبو بەگەری ﷺ: وَلَا يَأْتِلْ أَوْلُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢﴾ (النور) واتە: [ئەوانەیی کە خاوەنی سامان و بەخشندهیین لە ئێوە باسویند نەخۆن کە یارمەتی خەزما و هەزاران و گۆچکەران لە پێناوی خوا نەدەن، (لەبەر ئەووەی بەژداربوون لە وتنی بوختانەکەدا)، دەبا لێبوور دەبن، دەبا چاوپۆشی بکەن، مەگەر حەز ناکەن خوا لێتان خۆش ببێت، خۆداس هەمیشە لێخۆشبوو میهرەبانە].

ئەبو بەگەری ﷺ وتی: بەئێ وەللّٰهی پێم خۆشە خۆی پەرورەدگار لێم خۆش بێت یارمەتیەکەیی گەراندهووە بۆ میسپەح و [بەریاری دا هەرگیز لێی نەبێت] لەئەووە پیش پیغمبهری خوا ﷺ پرسیاری کرد بوو لەزەینەبی کچی جەحش، و فەرموو بووی: ئەی زەینەب هیچ شتیک دەربارەیی عائیشە دەزانیت؟ هیچت لێدیووە؟ ئەویش وتبووی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ گوئی و چاوی خۆم دەپاریزم لەخراپە بەخودا لە چاکە بەئەو لاوە هیچ لەبارەییەووە نازانم، عائیشە ﷺ دەئیت: لەناو ھاوسەرەکانیدا ئەو ھاوشانی من بوو لەهەموو ڕوویەکەووە بەلام خۆی گەورە پاراستی بەهۆی لەخواترسانەکەییەووە [چاکە نەبێت نەگوت لەبارەیی منەووە] [بەلام خوشکەکەیی حەمنەیی کچی جەحش لەبەر زەینەب وەک بەر بەرەکانی لەدژی من کەوتە ناو بوختانەکەووە] و [هەستا بەبلاوکردنەووەی بەئەمەش خۆی تووشی سزا کرد و دوو جاری سزای (حەد) بوو] [لەگەڵ ئەوانی تردا] [کە بەگەرم و گۆری قەسەیان تێدا

دەکرد میسطح و حەسان و حەمنە لەگەڵ سەرکردەى دوو پوووەکان (عەبدوڵلای کورپ ئوبەیی) کەرپۆلى سەرەکی دەگیرا و خەلکی بۆ کۆدەکردووە و بەناوایاندا بلاوی دەکردووە] (١٣٢).

بەئەم جۆرە خَواى گەورە پارێزگاری لە خیزانی پَيَغَمبەرەکەى کرد ﷺ ئەو نایەتە راجلەکینەرانی ناردە خوارووە و پلانی دوو پوووەکانی پوچەنگردووە و ترساندنی بەسزایەکی گەورە وە هەروەها بوختانەکەیانى روونکردووە و موسولمانانیشی ئامۆزگاری کرد و بە ئاگای هینان لە دوو پوووەکان و ئاکارە بیس و پیلانگیرپەکانیان لەسەرئەم روداوە.

زەمەخشرى ﷺ دەئیت: ((ئەگەر قورئان هەموو سەیر بکەیت و چاو بگێریت بەئەو سزایانەى کە خَواى گەورە سەریچی کارانى پێدەترسینیت نابینیت لە هیچ جیگایەک بەئەندازەى ئەو بوختانەى بۆ عایشە کراوە تورەبوو بیت... بەئەو شیویمە کە بوختانچییەکانى بەنەفرمت کردووە لەدوونیا و دواروژدا، وەبەئینى سزایەکی گەورەى پێداون لەرپۆزى دوایدا بەجۆرێک زمان و دەست و قاچیان دیتە گۆو گەواهیان لەسەر دەدات بۆ ئەو بوختان و درۆیەى هەلیانبەست، خَواى گەورەش سزایەکی شایستە بەخۆیانى بۆداناون، تابزانن کە خَواى گەورە حەقەو ئاگادارە.... ئەم سزایە بۆ هاوبەش پەیداگەران و بتپەرستانیش بپارێنەدراوە مەگەر بۆ کەسێک هاوشیوەى ئەوان بیت لە بێئابروویدا.

ئینبو عباس ﷺ لە بەصرە دەیوت: هەرکەسێک تاوانێک بکات و تۆبە بکات خَواى گەورە تۆبەى لیۆمردەگریت، تەنھا کەسێک نەبیت کە قەسە لەسەر عایشە بکات ئەمەش بۆ گەورە نیشاندانى ئەو درۆ و بوختانەیه، خَواى گەورە پاکی چوارشتى بەچواری تر دەرخستوووە پاکی یوسفى دەرخت بە زمانى شاهیدەکەى (وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ أَهْلِهَا)، وە پاکی موسای دەرخت لەبەرامبەر قەسەى جولەکەکان کە دەیانوت: عەبیدارە لاشەى بەئەو بەردەى کە جلەکانى برد لەکاتى خۆشوستندا، وە پاکی

(١٣٢) أخرجه: البخاري (٢٦٦١، ٤١٤١، ٤١٤٣، ٤٧٥٠، ٤٧٥٧)، مسلم (٢٧٧٠)، احمد (٢٥٦٨٠)، ابوداود (٤٧٣٥)، الترمذي (٣١٨٠)، ابن ماجة (٩٧٠)، عبدالرزاق (٩٧٤٨)، الطبراني (الكبير) (١٣٣/٢٣-١٤٨)، والنسائي (عشرة النساء) (٤٥)، ابن حبان (٤٢١٢)، البيهقي (٣٠٧/٧) وابو يعلى (٤٩٢٧). واللفظ للبخاري في رواياته والزوائد لابن هشام والطبراني وغيرهم.

مريه می دمرخست به قسه کردنی کۆرپه له که ی له ناو بيشکه که دا که بانگی کردوو وتی: من به ندهی خوام، وه خوی پاکی عائیشهی دمرخست به نهو نایه ته گه و رانه ی که له قورئاندا نار دوو یه تیه خواره وه که هه تاهه تیه ده خوینریتته وه. سه یربکه ن خودا پاکی عائیشه ی چۆن به رز کردو ته وه به سه ر نه واندا! نه وهش به هۆی پایه به رزی پیغمه مبه ری خودامانه ﷺ نه مهش بۆ به ئاگاهینانه وه و دمرخستنی به رزی پله و پایه ی سه روه ری نه وه ی ناده مه که هه ئبژاردی سه رمتاو کۆتایی مرؤفه کانه وه نیشانه و به لگه ی خودایه بۆگشت جیهان هه رکه سه یك دمه ویت له پله و پایه ی پیغمه مبه ری خودا ﷺ تیبگات باسه یری نایه ته کانی ئیفک بکات و ورد بیتته وه که چۆن خوی گه و ره تورمه بوو له نهو که سانه ی قسه یان بۆ هاوسه ره که ی هه ئبه ستوو ه؟ بوختانه که شیانی بوچه ل کرده و وته وه و په رده ی له سه ر لاداو ه)) (١٣٣).

صه فوان له حه سانی کور ی ثابت ده دات

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده گپرتته وه له محمدی کور ی ئیبراهیمی ته میمی که ده ئیت: حه سانی کور ی ثابت له رووداوی ئیفکدا زیاد له پیویست له سه ر صه فوانی کور ی موعطل قسه ی کرد بوو ته نانه ت به هۆنراوش دزایه تی ده کرد وه ک نه م دپره شیعه:

أَمْسى الْجَلَابِيبُ قَدْ عَزُوا وَقَدْ كَثُرُوا
وابن الغضریة امسى بیضة البلد

صه فوان شه وێکیان که ده هاته وه له مائی خالوانی له ناوچه ی به نی ساعده رپگه ی به حه سان گرت و شمشیرکی له سه ریدا له نهو کاته دا ثابتی کور ی قه یسی کور ی شه ماسی نه نصاری خه طیبی پیغمه مبه ری خودا ﷺ به سه ریدا راگه یشت، صه فوانی گرت و توند ده سه ته کانی به سه ته وه به گه رده ی دابه په تیکی رهش، بردی بۆ دیوه خانی بنی حارثه له رپگادا گه یشتن به عه بدوللای کور ی ره واحة پیی وت: نه وه چییه؟ نه ویش وتی: تۆ پیت سه یر نییه به شمشیره که ی له حه سانی داوه، وه للاهی وابزانم کوشتوو یه تی عه بدوللا وتی: نایا پیغمه مبه ری خودا ﷺ ناگاداره

به نه و کاره ی که کردووته؟ وتی: نه خیر، وتی: وه لآلهی کاریکی خرابت کردووه، بهرهلای بکه بابروات، ئینجا چون بۆلای پیغمبهری خودا ﷺ و رووداوه که بیان بۆ گپراپه وه و فهرمووی: کورپی موعطل له کوئییه؟ سهفوان ههستاو له خزمه تیدا وتی: نه وه تان نهی پیغمبهری خودا ﷺ پپی فهرموو: ((مَا دَعَاكَ إِلَىٰ مَا صَنَعْتَ))؟ واته: ((چی وای لی کردیت نه و کاره بکهیت؟)) وتی: نهی پیغمبهری خودا نه و به قسه گانی زیاد له پیویست نازاری داوم، ومبه هۆنراوه له باره ی منه وه دهدویت و به نه وه وش نه وه ستاوه شیعیی داشۆرینی له سه ر وتووم، منیشی تورهر کرد ئیستاش من له خزمه تدام بۆ ههر تۆله یه ک که لیم ومربگر نه وه.

وه له گپرا نه وه ی موسای کورپی عوقبه ﷺ دا ده فهرمویت: [پیغمبهری خودا ﷺ پپی فهرموو: ((خُدُوهُ فَإِنَّ هَلْكَ حَسَانُ فَأَقْتُلُوهُ بِهِ فَخُدُوهُ فَأَسْرُوهُ وَأَوْثِقُوهُ)) واته: بیبه ن لای خۆتان بیبه ستنه وه نه گهر حه سان مرد بیکوژنه وه] نه م هه واله گه شته سه عدی کورپی عوباده سه رداری خه زره جیه گان، نه ویش له گه ل خزمه گانی رۆیشتن بۆلایان و پپی وتن: نه و پیاوه بنیرنه وه ئیمه ش به گویمان نه کرد ئینجا پپی وتن: ده جن قسه به خزم و که سی پیغمبهری خودا ﷺ ده ئین و نازاریان دمه دن، بانگه شه ی نه وه وش ده که ن که ئیوه سه ریان ده خه ن، سه عد تورهبوو له به ر پیغمبهری خودا ﷺ و موهاجیرمه گان و وتی: نه و پیاوه به رده ن و بینیرنه وه دیسان به گوئیان نه کرد، هه تاکو نزیك بوو ببیت به شه ر له نیوانیاندا ئینجا به ریاندا و نه ویش له گه ل خۆی بردییه وه بۆ ماله وه ورپیزی گرت و به رگ و پۆشاکى نوپی له به ر کرد ئینجا ناردییه وه، ده گپرا نه وه کاتیک سه فوان چوو بۆ مزگه وت نوپز بکات، پیغمبهری خودا ﷺ چاوی پیکه وت فهرمووی: ((مَنْ كَسَاكَ كَسَاهُ اللَّهُ مِنْ ثِيَابِ الْجَنَّةِ)) واته: ((نه وه کی پۆشته ی کردیته وه خوی په رومردگار له جل و به رگی به هه شت پۆشته ی بکات))، وتی: سه عدی کورپی عوباده] (١٣٤).

ئینجا پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: (حه سانم بۆ بانگبکه ن) هینایانه خزمه تی و له گپرا نه وه ی عوره له عانیشه وه ﷺ ده فهرمویت: [حه سان هات بۆ خزمه ت پیغمبهری خودا ﷺ داوای کرد تۆله ی بۆ له سه فوان ومربگریته وه له سه ر نه و

شمشیره ی که ئییداوه [١٣٥]. پیغمبهری خودا ﷺ فەر مووی: ((يَا حَسَّانُ أَتَشَوَّهْتَ عَلَيَّ قَوْمَكَ أَنْ هَدَاهُمُ اللَّهُ لِلْإِسْلَامِ يَقُولُ: تَنَفَّسْتَ عَلَيْهِمْ)، يَا حَسَّانُ أَحْسِنُ فِيمَا أَصَابَكَ))؟. واته: (ئهی حسان دمه ویت خه لکیک بشیوینیت و ناشیرینیان بکهیت که خودای گه وره پینمایێ کردووون بۆ ئیسلام، واته: رقه بهرایه تییان ده کهیت ئهی حسان به جوانی بجوئیره وه بهرامبهر ئهو کارهی دوو چارت هاتوو، ئه ویش وتی: ئه وه خۆت سه رپشک ببه ئهی پیغمبهری خودا ﷺ، پیغمبهری خودا ﷺ جاریه کی قیبطی پی به خشی به ناوی (شیرین) که له گه ل ماریه له لایهن (موقوفص) ی میسری به دیاری بۆی هاتبوو پاشان عبدالرحمن کوری حسانی لیبوو [ههروه ها باخیکی گه وره ی دارخورمای پی به خشی که (ئه بو طلحه) ی ئه نصاری دابووی به پیغمبهر ﷺ] [١٣٦].

ئازادکردنی گیراوهکانی (بنی مطلق)

ئیبنو ئیسحاق رضی الله عنه ده ئیت: پیغمبهری خودا ﷺ له غه زای (بنی مطلق) ژماره یه کی زۆر بیاو و ئافرمتی به دیل گرت و هه موویانی دابه شکرد به سه ر موسولمانه کاندا له ناویاندا جوهریه ی کچی حارثی کوری ضراری سه رکرده ی (بنی مطلق) ی تیدا بوو.

محمدی کوری جعفری کوری زوبهیر له عوروه وه ئه ویش له عائیشه وه رضی الله عنها ده ئیت: [کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ گیراوهکانی دابه شکرد جوهریه ی کچی حارث بهر ثابتی کوری فهیس کهوت یان بهر کوره مامه کهی ثابت کهوت [که ناوی سه فوانی کوری مالیک بوو] جوهریه کتبه کهی کهوا بۆ کویلایه تی دهنووسرا [له سه رخۆی (نۆ ئوقیه ی) نووسی] که بیداته خاونه کهی کاتیک بیه ویت خۆی ئازاد بکات جوهریه ش ئافرمتیکی جوان و بهر چاوی خوین شیرین بوو هه رکه سیک چاوی پێبکه وتایه ده چوو ده لیه وه، هاته خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ و داوای لیکرد هاوکاری بکات، له ئازاد کردنه کهیدا. عائیشه ده ئیت: وه للاهی یه کهم جار که بینیم له ده رگای ژووره کهم وهستا

(١٣٥) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٩٦/٢٣) (رقم: ١٥١)، والبيهقي (الكبرى) (٥٦/٨)، وقال الهيثمي في (المجمع) (٢٣٦٩/٩) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(١٣٦) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٦١٧/٢)، ابن هشام (السيرة) (٢٥٧/٣)، البيهقي (الدلائل) (٧٤/٤)، ابن كثير (البدایة) (١٨٦/٤)، وقال الحافظ ابن حجر في (تعجيل المنفعة) (ص: ١٢٨) سنده صحيح وقد وصلها موسى بن عقبه في مغازيه عن هشام بن عروة عن ابيه عن عائشة رضي الله عنها.

خوښم نه ويست زانيم نه گهر پيغمبهر چاوى پيېكه ويټ ده كه ويټه به ردلى (دياره سهر كردن بۇ مه به ستي هاوسه رگيرى بووه چونكه پيغمبهرى خدا ﷺ زور له نه وه كه ورمتر بووه و سهرى ئافرمت نامه حرمى نه كرده وه) چووه ژووره وه وتى: ئه ي پيغمبهرى خدا ﷺ من جوهرى به يه كچى حارثم گهره ي هوزه كه ي له نه وه به لايه ي من توشى هاتووم خوټ ئاگادارى كه من بووم به كه نيزه ك و نه وه يش له به پرزت شراوه نييه، له دابه شكر دنه كه دا بهر ثابتى كورپ قهيس يان كوره مامه كه ي كه وتم له سهر (نوٴوقيه) كتابه كه م نووسيه وه بۇ نازاد كردنم منيش هاتوومه ته خزمه ت تاكو يارمه تيم بدمه ت نازادم بكن پيغمبهرى خدا ﷺ پيى فهرموو: ((فَهَلْ لَكَ فِي خَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ))؟ واته: ئايا له نه وه باشرت ناويټ؟ وتى چى له نه وه باشره ئه ي پيغمبهرى خدا ﷺ فهرمووى: ((أَقْضِي عَنْكَ كِتَابَتَكَ وَأَتَزَوَّجُكَ))؟ واته: ((پاره ي نازاد كردنه كه ت له سهر من و خوازبينيټ ده كه م بۇ هاوسه رگيرى؟)) وتى: ئه ي پيغمبهرى خدا ﷺ رازيم فهرمووى: به لئ منيش به لئنى خوٴم جي به جئ ده كه م.

عائيشه ؓ ده لئټ: [هه واله كه گه يشته خه لكى كه پيغمبهرى خدا ﷺ جوهرى به يه كچى حارثى هيناوم خه لكى وتيان: نه وان هه موو بوون به خزمى پيغمبهرى خدا ﷺ ئيتر نه وانيش گيراوه كانيان نازاد كرد و نارديان نه وه به هوى هاوسه رگيرى به كه ي سه د كه س له خزم و كه سى خوٴى نازاد كرد له (بني مصطلق) نه زمانيوه هيچ ئافرمتيټك له جوهرى به خيرو به ره كه ت تر بوو بيټ بۇ هوزه كه ي] (١٣٧).

له گيرانه وه يه كى تر دا ئيبنو هيشام ؓ ده لئټ: (وتراره: كاتيټك پيغمبهرى خدا ﷺ گه رايه وه له غه زاي (بني مصطلق) جوهرى به يه كچى حارثى كورپ نه بو ضرارى له كه ئدا بووه نه وه له گه ل گيراوه كانى تر له ناو سوپا كه دا بوو كه گه يشته مه دينه باوكى جوهرى به يه كچى حارثى كورپ نه بو ضرار هاته خزمه ت پيغمبهرى خدا ﷺ بۇ نه وه ي بارمه ت و (فديه ي) كه كه ي بدات و نازادى بكات كاتيټك گه يشته دو له كانى

(١٣٧) أخرجه: احمد (٢٦٣٦٥)، وقال محققه: سنده حسن، والطبراني (الكبير) (٤٩/٢٤)، ابوداود (٣٩٣١)، ابن حبان (٤٠٥٤)، (٤٠٥٥) وقال محققه: اسناده قوي، الحاكم (٣٦/٤)، البيهقي (الكبرى) (٧٤/٩) و (الدلائل) (٤٩/٤)، ابو يعلى (٤٩٦٣) وقال محققه: اسناده صحيح، ابن هشام (السيرة) (٢٥٠/٣) (رقم: ٨٠٢) وقال محققه: اسناده حسن، وحسن اسناده الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (٣٣٢٧)، وفي (الارواء) (١٢١)، وقال الارناؤوط في تخریج (زاد المعاد) (١١٣/٣): اسناده صحيح، وقال الشيخ مقبل في الصحيح المسند (١٦٤٥) حديث حسن، واللفظ لابن هشام والزيادات لابي داود والحاكم.

(عەقیق) سەیریکی ئەو و شترانەیی کرد کە هینا بووی، دلی چوووە سەردوانیان شاردیەووە لەناو دۆلێک ئینجا هاتە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ وتی: ئەی محمد کچەگەم گیراوە لەلاتان ئەووە (فدیە) و بارتەگەییەتی بۆم ئازاد بکەن، پیغمبەری خودا ﷺ فەرمووی: ((فَأَيْنَ الْبَعِيرَانِ اللَّذَانِ غَيَّبْتَهُمَا بِالْعَقِيقِ، فِي شَعْبٍ كَذَا وَكَذَا))؟ واتە: ((ئەی کوا ئەو دوو و شترەیی کە لەناو دۆلی عەقیق شاردووتەتەووە؟ حارث وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنْكَ رَسُولَ اللَّهِ) واتە: (شایەتی دەدەم کە هێج خوایەک نییە تەنها (الله) نەبێت وەشایەتی دەدەم کە تۆش پیغمبەری خودایت)، وەللاهی بیجگە لەخودا کەس ئاگادار نەبوو کە شاردوومەتەووە، پاشان حارث خۆی و دوو کۆری لەگەڵ خەلکیکی زۆر لەهۆزەگەیی موسوئمان بوون، وەناردی دوو و شترەگەییان هینایە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ جوویریەیی کچیشی ئازاد کرد و بەباشترین شیوێش موسوئمان بوو پیغمبەری خودا ﷺ داخوازی کرد لەباوکی ئەویش لێی مارەکرد و پیغمبەریش ﷺ چوارسەد درهەمی کردە مارەیی^(١٣٨).

ئەمەش گێرپانەوومیەکی بچراو بوو (مقطوع) بەلام لە گێرپانەوومیەکی (مرسل) دا هاتوووە لە ئەبو قەلابە دەئیت: (پیغمبەر ﷺ جوویریەیی لەگەڵ گیراوەکانی (بنی مصطلق) دەستگیرکرد، پاشان مارەیی کرد باوکی هاتە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ وتی: کچەگەم نابێت بکریتە کەنیزەک و پێویستە ئازادی بکەن پیغمبەری خودا ﷺ فەرمووی: ((ئەگەر بانگی بکەیت خۆی سەرپشک بێت باشتر نییە؟)) وتی: بەئێ. هات بۆ لای وە کیشەگەیی بۆ باسکرد و جوویریەیی و تێ: خوا و پیغمبەری خودا ﷺ هەلدەبێژێرم^(١٣٩). شەعبی ﷺ دەئیت: (خۆی ئازاد کرد وە هەموو گیراوەکانی هۆزەگەشی وە ناویشی (بِرّة) بوو^(١٤٠). پیغمبەری خودا ﷺ ناوێکی گۆری بە (جوویریە) لە زەینەبی کچی ئەبو سەلمەووە ئەویش لە جوویریەیی کچی حارثەووە دەئیت: (ناوی (بِرّة) بوو پیغمبەری خودا ﷺ گۆری بە (جوویریە) ناوی (بِرّة) ی پیناخۆشبوو^(١٤١).

(١٣٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٥٠/٣) وقال الحافظ في (الاصابة) (٢٥٠/٣) أخرجه ابن عابد في المغازي منقطعاً.
(١٣٩) أخرجه: ابن منده (٥٠/٢)، وقال الحافظ في (الاصابة) (٢٦٥/٤) (رقم: ٢٥١) أخرجه الترمذي وابن منده من مرسل أبي قلابة بإسناد صحيح، وانظر: (السيرة الصحيحة) (٤١٣/٢).
(١٤٠) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (١٣١٨)، الطبراني (الكبير) (١٥٤)، قال الهيثمي في (المجمع) (٢٥٠/٩) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(١٤١) أخرجه: احمد (٤٢٩/٦)، مسلم (٢١٤٠)، الحاكم (٢٧/٤) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي

داوای نهوهی (بنی مطلق) موسولمان بوون پیغمبهری خوا ﷺ داوای لیکردن که زهکات له ماله کانیاکان دهریکهن [له عهلقه مهی کورپی ناجیهی کورپی چوندبه نهوه دهگیریته وه که پیغمبهر ﷺ له هه مان سالی رپو داوای (مریسع) دابوو کاتیک (بنی مطلق) موسولمان بوون پی فهرموون: ((إِنَّ مِنْ قَمَامِ إِسْلَامِكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ))^(١٤٢). واته: ((له کامل بونی موسولمانیتان نهوهیه که زهکاتی سامانه کانتان بدن))].

حارث و هۆزه کهی دینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ به زهکاتی ماله کانیا نهوه

حارثی کورپی نه بو ضراری خوزاعی ﷺ دهفه رمویت: (هاتمه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و بانگی کردم بۆ موسولمان بوون منیش موسولمان بووم به دلنیایی ته واوه، پاشان داوای لیکردم که زهکات بدهم منیش دانم پیداناو وتم: نهی پیغمبهری خوا ﷺ دهگیریته وه بۆ ناو هۆزه کهم بانگیان ده کهم بۆ نیسلامهتی و زهکاتدان، ههر که سیک وهلامی دامه وه زهکاته کهی کۆده که مه وه توش نهی پیغمبهری خوا ﷺ له فلان کات و ساتدا نیردر اوئیکی خۆت بنیره تا زهکاته کۆکرا وه کهی پیدابنیرم، کاتیک حارث زهکاتی نهو که سانهی کۆکرده وه که به پیر بانگه وازه که یه وه هاتبوون نهو کاتهش هات که به لاین بوو پیغمبهری خوا ﷺ نویتنه ره کهی تیدا بنیریت به لام کهسی نه نارد حارث وای گومان برد که خواو پیغمبهره کهی لی تورهبوون داوای کرد زهکاته کهی بۆ کۆبکه نه وه و وتی: پیغمبهری خوا ﷺ کاتیک بۆ دیاری کردووم و ابپیار بووه زهکاته که ببات که له لامانه، پیغمبهری خوا ﷺ ههر گیز پیچه وانهی به لینی خۆی هه ئسوکه وت ناکات، وادمبینم نیردر اوی نه ناردووه له بهر تورهبوونیک بووبیت؛ با ئیمه برۆین بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ، له نهو لاشه وه پیغمبهری خوا ﷺ له کاتی دیاریکراودا وه لیدی کورپی عوقبهی ناردبوو بۆ وهرگرتنی زهکاته کۆکرا وه کهی لای حارث، کاتیک وه لید له رینگا پینان دهگات له بهر کۆنه قینیک ترسی لیده نیشیت و دهگیریته وه دهچیته خزمهت پیغمبهر ﷺ و ده لیت: نهی پیغمبهری خوا ﷺ حارث زهکاتی نه دامی و ویستیشی بمکوژیت له گیرانه وهیه کی تردا [نهی پیغمبهری خوا ﷺ چوو مه ناو نهو هۆزه له ناو نه فامیدا رۆچوو بوون جلی جهنگ و شهریان پۆشی

(١٤٢) أخرجه: الطبراني (الکبير) (٨/٧/١٨) وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٢٣٢): اسناده حسن.

بوو زهکاتیان نه ده دا [١٤٣] [پیغمبهری خوا ﷺ زۆر تورهبوو] [١٤٤]، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ به په له سڕیه یه کی له هاوه لانی نارد بۆ لای حارث، حارثیش به ره و مه دینه دههات [له گه ل کۆمه لیک له خزمه کانی له گه ل باره زهکات و به خشینه کان هه تا له دهره وهی مه دینه گه یشتنه نیردراوه که ی پیغمبهری خوا ﷺ که چاویان پیکه وت و تیان: ئه وه حارثه کاتیک به ره و روویان هاتن وتی: بۆلای کێ نیردراون؟ و تیان بۆ لای تو. وتی: بۆچی؟

وتیان: پیغمبهری خوا ﷺ وه لیدی کورێ عوقبه ی ناردوو به بۆ لات گه راوته وه ده لیت: گوایه تو زهکات نه داوه و نیازی کوشتنیت هه بووه، وتی: راست نییه، سویند به نه و خودایه ی محمدی به راستی ناردوو نه دیومه و نه هاتوو، کاتیک حارث هاته خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ پێی فەر موو: ((مَنْعَتَ الرَّكَاةِ، وَأَرَدَتْ قَتْلَ رَسُولِي))؟ واته: ((زهکات نادهیت و ده ته ویت نیردراوه که شمان بکوژیت))؟ حارث وتی: سویند به نه و زاته ی تو ی به حه ق ناردوو چاوم پێی نه که وتوو منیش هه ره له بهر ئه وه هاته خزمهتتان کاتیک نیردراوی پیغمبهری خوا ﷺ نه هات بۆ لامان ترسام که توربه بوونیک بووبیت له خودا و پیغمبهره که یه وه ﷺ (له گێرانه وه یه کی تر دا) و تیان: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ هه و آلمان پیکه یشت که نیردراوه که ت ته شریف دینیت شادومان بووین و وتمان پێشوازی ده که ی [١٤٥]. [ئێمه زانیبوومان که نیردراوه که ت له نیوه ی رینگادا گه راوته وه ئێمه له نه وه ترساین به هۆی گه یشتنی په یامیکی تو وه گه را پێته وه که له ئێمه توربه بووبیت په ناده گرین به خودا له تورهبوونی خودا و پیغمبهره که ی ﷺ. پیغمبهری خواش ﷺ بایه خێ پێدان و دلنه وایی کردن خوای په رومردگار به وه حی قسه کانی پشت راست کردنه وه] [١٤٦]، ئایه ته کانی سورته ی (حجرات) ی نارد هه خواره وه بۆ پیغمبهر ﷺ که ده فەر مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصِحُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾﴾ (الحجرات) [١٤٧] واته: ئه ی ئه وانه ی باومرتان

(١٤٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٦/١٨)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٣٢/٧): اسناده حسن.

(١٤٤) أخرجه: الطبري (التفسير) (٧٨/٢٥)، البيهقي (٥٤/٩)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٠٨٨).

(١٤٥) أخرجه: ابن ابي عاصم (الافراد) (٣٠٩/٤)، الطبراني (الكبير) (٦/١٨) وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٢٣٢/٧) اسناده حسن.

(١٤٦) أخرجه: الطبري (التفسير) (٧٨/٢٥)، البيهقي (٤٥/٩)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٣٠٨٨).

(١٤٧) أخرجه: احمد (١٨٤٥٩) وقال محققه: حسن بشواهد، الطبراني (الكبير) (٣٣٩٥)، الواحدي (اسباب النزول) (ص: ٢٩٢)، ابن ابي حاتم (الافراد) (٢٣٥٣)، البيهقي (٥٥/٩)، وقال الهيثمي (المجمع) (١١٠/٧): فيه يعقوب بن حميد

هیناوه نهگەر کهسیکی متمانه پینهکراو ههوائیکی گرنکی بو هینان، خیرا برپوای پیمهکهن، بهلکو سهرنج بدن، لئی بکوئنهوه تا بوئان رووندەبیتهوه نهوهکو نازار و ناخۆشی و گیروگرفت بو خهنگی دروستبکهن بهنهزانی، جا دوای پهشیماندهبنهوه لهئهو کارهی که پئی ههستاون].

له گیرانهوهیهکی تردا [ئهوهی پیمان بوو دایان به پیغمبهری خوا ﷺ، پیشنیازی کرپنهوهی ئهو شتانهی خویمان خستهروو تا له پیغمبهری خوای ﷺ بکرپنهوه، پیغمبهریش ﷺ پئی فهرموون: ((ارْجِعُوا بِنَفَقَاتِكُمْ لَا نَبِيعُ شَيْئًا مِنَ الصَّدَقَاتِ حَتَّى تَقْبِضُوا)) واته: ((بگهڕینهوه وکهل و پهل و پارهکانتان ببهنهوه چونکه ئیمه هیچ لهزهکاتهکان نافرۆشینهوه تا بهدهستمانهگات)). ئهوانیش گهڕانهوه بهرهو شوینی خویمان، پاشان کهسیکی تری لهگهڵ ناردن بو وهرگرتنی ئهو زهکاتهی که له لایان مابوو[^(١٤٨).

وبقية رجاله ثقات، وقال السيوطي في (اسباب النزول) (ص: ١٩٦) وفي (الدر المنثور) (٨٧/٦): أخرجه احمد وسنده جيد، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (٢٣٤/٧) اسناده صحيح.

(١٤٨) أخرجه: ابن ابي حاتم (الافراد) (٣٠٩/٤)، والطبراني (الكبير) (٦/١٨)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحة) (٢٣٢/٧): اسناده حسن.

غەزای خەندەق

میژووی پروودانی ئەم غەزایە:

ئەم غەزایە لە مانگی شەوالی سالی پینجەمی کۆچیدا پرووداوه، بەپێی بۆجوونی زۆربەى زانایان و میژوو نووسانی ئیسلامی وسیرەى پيغمبەر ﷺ لەئەوانە ئیبنو ئیسحاق و قەتادە و ئەبو عوبیدە و ئیبنو سەعد و واقیدی و البیهقی و الذهبی^(۱۴۹).

هۆکاری پروودانی ئەم غەزایە

بۆ پروودانی ئەم غەزایە گەلیک هۆکار هەبوون لەئەوانە ئەو بوو کە قورمیشییەکان دووچارى نوشوستییەکی گەورە هاتبوون لە پزگارکردنی پزگای بازرگانیان بەرەو شام، لەبەرامبەریشدا سیرە و نیردراوه سەربازییەکانی موسولمانان چالاکانە کەوتبوونە جموجۆلی سەربازی لەدوای غەزای (ئوحد)ەو بەجۆریک بەتەواوی دەستیانگرتبوو بەسەر ناوچەکەدا و پزگا بازرگانییەکانی نیوان مەککە و مەدینەیان خستبوو زێر کۆنترپۆلی خۆیانەو، لەئەولاشەو قورمیشییەکان دەیانویست خۆیان پزچەک و بەهیز بکەنەو و پارێزگاری بکەن لەسەرکەوتنە سەربازییەکی (ئوحد) یان بەشیوەیەک سنوورەکانیان لەگەڵ هاوێپەیمانەکانیان دوورخەنەو لەمەترسی و دەستەبەری دنیایی تەواو بکەن بۆ چالاکیی یە بازرگانییەکانیان.

ئەو لەپروویەکەو لەپروویەکی ترەو: جولهکەکانی بەنی (نضیر) لەدوای ئەوێ کە پيغمبەری خودا ﷺ دەریکردن لە مەدینە بەهۆی پیلانگێرپیان بەرامبەر پيغمبەر ﷺ بەرەو خەیبەر پوشتن و لەئەوێ گیرسانەو، پزیشیان بەرامبەر موسولمانان لێ دەچۆرا، کاتیک بەتەواوی لەخەیبەر جیگیربوون کەوتنە پیلانگێران و دانانی پیلانیکى یەکلاکەرەو بۆ تۆلە سەندنەو لە موسولمانان و گەرانهو بۆ جیگە و پزگەى خۆیان و دەرخستنی هیز و پۆلی پیلانگێرانیان، ئەوێ لەپزگەى بەستنی پزکەوتننامەییەکی سەربازی بەهاوێپەیمانی لەنیوان جولهکەکان و قورمیشییەکان و هۆزەکانی غەطەفان، بۆ ئەو مەبەستەش شانديکی جولهکەکان بەپزکەوتن کەپزک

(۱۴۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳/۳۹۴)، وابن هشام (السيرة) (۴/۱۷۰)، وابن سعد (الطبقات) (۲/۱۶۵)، وابن القيم (الزاد) (۳/۲۶۹)، والذهبي (تاريخ الاسلام) (ص: ۲۸۳)، والواقدي (المغازي) (۲/۴۴۰)، وابن حجر (الفتح) (۷/۵۰۰)، وابي عبيدة (الاموال) (ص: ۲۳۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۷۱): رواه الطبراني ورجاله ثقات من قول ابن اسحاق.

هاتبوون لهههريهك له (سهلامى كورى نهبو حهقيق و حويى كورى نهخطب و كينانهى كورى رهبيع، هوزهى كورى فهيسى وائىلى و نهبو عهمار).

ئىبنو ئىسحاق رضي الله عنه دهئيت: (هوى روودانى غهزاي خهندهق نهوه بوو كهشانديك لهكسه بالا دهستهكانى جولهكهكان كهپيك هاتبوون له (سهلامى نهبو حهقيقى نهضرى، هوزهى كورى فهيسى وائىلى و نهبو عهمار) لهگهله چهندين كهسى ترله بهنى نهضر و بهنى وائىل، و كومهله و هوزدهكانيان كوكردوهه لهدزى پيغهمبر صلى الله عليه وسلم رويشتن ههتا گهيشتنه لاي قورميشيهكان لهشارى (مهككه)، كهوتنه جوشدان و بانگکردنيان بوشهركردن لهگهله پيغهمبرى خودا صلى الله عليه وسلم، گروتينيان بيبهخشين و بيان وتن: ئيمهش لهگهلتانداين و پشتيوانيتان دهكهمين ههتاكو لهپرگ و ريشه دهريان دهكيشين، قورميشيهكان بيان وتن: ئهى كومهلهى جولهكه ئيوه لهزاناكانى جولهكه و خاوون يهكهم كتيبى ناسمانين زانياريتان ههيه بهئهوشتهى كهئيمه و محمد لهسهرى ناكوكين ئايا ئايىنى ئيمه باشتهر ياخود ئايىنى محمد؟ وتيان: بهلكو ئايىنى ئيوه چاكتره له ئايىنى نهو بهراستى ئيوه شايستهتر و راستترن لهئهو. لهگيرانهوميهكى تردا] ئيوه رينمايى كراون ريگهى راسترتان گرتووه بهر له محمد و شوين كهوتووانى) لهبارميهانهوه نهه ئايهتهى سورمى (النساء) هاتوته خوارهوه: ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيْلًا﴾ (النساء) (١٥٠) واته: [ناخو سهيرى نهوانهت نهكردوه

(١٥٠) لهگيرانهوميهكى تردا هاتووه له ئىبنو عباس رضي الله عنه دهئيت: لما قدم كعب بن الاشرف مكة قالت له

قريش: انت خير اهل المدينة وسيدهم؟ قال: نعم، قالوا: [نحن اهل السقاية والسدانة فنحن خير ام هذا الصنبيبر المنبتر من قومه انه خير منا؟ قال: انتم خير منه فنزل على رسول الله صلى الله عليه وسلم ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (٣) و نزلت ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَالطَّلُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا سَبِيْلًا﴾ (النساء) (١٥١) واته: (كاتيك كهعبى كورى نهشرف هاته مهككه قورميشيهكان بيان وتن تو باشتهرين و گهورمترين بياوى مهدينهى؟ وتى: بهلج وتيان: ئيمه ناودمر و نان دهرى مالى خوداين دهرگاوانى كهعبهين ئايا ئيمه چاكترين ياخود نهو وهجاخ كويژه كهدابراهو لهخزم و كهسى خوى پيى وايه باشتهر له ئيمه؟ وتى: ئيوه باشتهر له نهو. بهمهوهويهش نايهتى ﴿إِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْأَبْتَرُ﴾ (٣) وه ههرومها ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيْبًا﴾ هاته خوارهوه. أخرجه: الطبري (التفسير) (٩٧٨٦)، والبخاري (٢٢٩٣) وقال ابن كثير (التفسير) (٥٦٠/٤): وقال محققه: اساده صحيح، والنسائي (التفسير) (٧٢٧) وقال محققه: اساده صحيح، وابن حبان (٦٥٧٢) وقال

که بەشیک لەکتیبی (تەورات)یان پیدراوه؟ که چی باوەریان بەبت و تاغوت و فالگرتنەوهو جادوو و شەیتان هەیه، واتە: پەیرەوی لەبەرنامە دنیاییەکان دەکەن!! بەموشریک و ببیاومرەکان دەئین: رێ و رێبازی ئەوانە (موشریک و کافرەکان) لەرێی باوەردارەکان چاکترە].

دەئیت: [ئەوهمیان بۆ ئەو و ت وەك ئیرمییەك بەرامبەر بە عەرەبەکان که خودای گەرە محمدی لەناو یان هەلبژاردوو و کردوو یەتی بە پيغمبەرﷺ]. کاتیک ئەمەیان و ت بەقورمیشییەکان زۆر دلخۆش بوون بەگورجی وەلامی داخوایییە شەرپانگیزەکانیان دانەوه بۆ ئەووی شەرپ لەگەڵ پيغمبەری خودا ﷺ بکەن دواتر کەوتنە خۆکۆردنەوه و خۆنامادەکردن بۆ ئەو مەبەستە. پاشان شانده جولهکەکه رۆیشتن هەتا گەیشتنە لای غەطەفان کەلە نەوهی (قەیسى عیلان) بوون بەهەمان شیوەش بانگیان کردن بۆشەرکردن لەگەڵ پيغمبەری خودا ﷺ وە پيشیان راگەیاندن که بۆ ئەو مەبەستە خۆشیان پشتگیرو هاوکاریان و لەگەڵیاندا دەبن، قورمیشیان لەگەڵدایە بۆ ئەو مەبەستە هەر بۆیە ئەوانیش کۆک بوون لەگەڵیان و لەئەو بارمیهوه رازیبانکردن^(۱۵۱).

دەرچوونی هاوبەش پەیداکەران بەرەو مەدینە

موسای کورپی عوقبە و ئەبو شیهابی زوهری دمفەرموون: (قورمیشییەکان بەسەرکردایەتی ئەبو سوفیان و بەهاوکاری ئەوانەى لەگەڵیان بوون لەهاوبەش پەیداکەرانى عەرەب و سەرکردەى جولهکەکانى بەنى نەضرى کەناوى حویبى کورپی ئەخەتەب بوو بەرپیککەوتن بەرەو مەدینە، لەهەمان کاتدا داواى هاوکاریانکرد بوو لە عویەینەى کورپی حوصەینى کورپی حوزەیفەى کورپی بەدر ئەویش وەلامى داخوایییەکەى دانەوه لەگەڵ ئەو کەسانەى گوێرپایەلیماندهکرد لەهۆزى (غەطەفان) هەموو لەگەڵیان بەرپیککەوتن کورپانى ئەبو حەقیق لەناویاندا کینانەى کورپی رەبیبى کورپی ئەبو حەقیق چالاکانە خۆى گەیانده ناو (غەطەفان) و کەوتە جۆشدانیان

محققه: اسنادە صحیح.

(۱۵۱) أخرجه: ابن هشام(السيرة) (۱۷۰/۳)، والطبري (۲۵۱/۱۱)، وقال الهيثمي (المجمع) (۶/۷) فيه يونس بن سليمان لم اعرفه وبقية رجاله رجال الصحیح، واخرجه السيوطي (اسباب النزول) (ص: ۱۰۶) موصولاً، وقال صاحب (صحیح السيرة) (۴۲۴): مرسل رجاله ثقات، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۱۹/۲): اسناده صحیح الى عروة ولكنه مرسل، واورده ابن كثير في (التفسير) (۵۱۳/۱) من رواية ابن اسحاق باسناد حسن الى ابن عباس.

لەسەر بەژداریکردنیان لەئەو شەڕە یەکلاکەرەو بە بۆچوونی خۆیان لەبەرامبەردا نیوەی بەروبوومی خەیبەریان بۆ هەیه، دەلێن گوایه حاریشی کۆری عەوفی مریی کەلە بەنی (مرە) بوو بە عویەینە کۆری حوصینی و غەطەفانییەکانی و توو:

ئەو خزم و کەسی خۆم بەگوێی من بکەن واز لەشەرکردنی ئەو پیاو بەینن (مەبەستی پیغمبەری خودا بوو ﷺ) لێی بگەرێن باخوی لەگەڵ دووژمنەکانی لە عەرەبەکان یەکلای بکاتەو. پاشان شەیتان بەسەریاندا زال بوو چاو چنۆکی و تەماح بەری قورگی گرتن و چاویان تەنها ئەوێ دەبینی، پاشان هەموو چوونە ژێرباری فەرمانی عویەینە کۆری حوصین لەسەر ئەوێ شەر لەگەڵ پیغمبەری خودا ﷺ بکەن، نامەیان نووسی بۆ هاوپیەمانەکانیان لە بەنی ئەسدى کۆری خوزەیمە بۆ ئەو مەبەستە و طولیجە لەگەڵ ئەوانەى گویراپەلێیان دەکرد لە بەنی (ئەسد) بەدەم داخووزیەکیانەو چوون (ئەسد و غەطەفان) دوو هاوپیەمانی یەکتەر بوون لەناوچەکەدا، هەر لەئەومیانەدا قورەیشییەکان نامەیان نووسی بۆ پیاو ماقولانی بەنی (سولەیم) کە ئەوێ خۆیان بوون لەنێوانیاندا پەيوەندى خزمایەتى هەبوو ئەبو ئەعور لەگەڵ ئەوانەى گویراپەلێ بوون لە (بەنی سولەیم) بەدەم داخووزیەکیانەو چوون بۆ پشٹیوانی قورەیشییەکان^(۱۵۲).

ئەبنو ئیسحاق رحمته الله دەلێت: (قورەیشییەکان دەرچوون بەسەرگردایەتی ئەبو سوفیانی کۆری حەرب، غەطەفان بەسەرگردایەتی عویەینە کۆری حوصینی کۆری حوزیفە کۆری بەدر، حاریشی کۆری عوفی کۆری ئەبو حاریشە مۆری لەبەنی مۆرە، و مسعری کۆری رەحیلە. لەگەڵ ئەوانەى کە گویراپەلێیان دەکرد لەخزمانی خۆی لەهۆزی (ئەشجەع)^(۱۵۳).

هەموویان رێککەوتن لەسەر شوینی گۆبوونەوێ سوپاکەیان قورەیشییەکان و هاوپیەمانەکانیان هەموو لە (مر الظهران) گۆبوونەوێ کە شوینەکە (٤٠) کم لە (مەککە) وە دوورە، هاوپیەمانەکانیان بەئەمەکبوون بەرامبەر بەلێنەکانیان لە (بەنی سولەیم) و کینانە و خەلکی (تەمامە) و حەبەشەییەکان^(۱۵۴).

(۱۵۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣/٣٩٨).

(۱۵۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣/١٧١).

(۱۵۴) أنظر: (السيرة الصحيحة) للعمرى (٢/٤١٩).

خەندەق ھەلکەندن

دوای ئەوەی موسولمانەکان ھەوائیان پێگەشت کە قورەیش و ھۆزەکانی تری ھەرمب خۆیان کۆکردوووتەو ھەبۆ ھێرش ھێنانە سەریان و شەپکردن لەگەڵیاندا، بۆ ئەو مەبەستە پيغمبەری خودا ﷺ وەك کاری ھەمیشەى ھەستا بەراویژکردن بە ھاوھەلانی بۆ ئەوەی ھەم دئیشیان جیگیربكات و پەيوەستبن بەیەكتری وە ھەم رینگە چارەمەکی گونجاو و راستیشی دەستبەكەوێت بۆ رۆوبەرۆو بوونەوھەى ئەم بارودۆخە چاومرۆاننەگراو، لەئەو كاتەدا يەك لەھاوھەلە بەرپزەكان بەناوی سەلمانی فارسی ﷺ بۆچوونی خۆی خستە رۆو كە ئاماژەكردنبوو بەھەلکەندن و لیدانی خەندەق بەچوار دەوری خۆیاندا ھەروەك وتی: (ئەى پيغمبەرى خودا ﷺ ئيمە لەولاتی فارسدا كاتيك گەمارۆ بەدراينايە لەلایەن ھێزێكى دەرەمكیەو ھەو ھەندەمقان بەچواردەوری خۆماندا لیدەدا)^(١٥٥).

پيغمبەرى خودا و ھاوھەلانی نەخشەكەیان پيپاشبوو بەكۆی دەنگ بەسەنديان كرد و ھەستان بەھەلکەندنی خەندەق لەناوچەيەك كەرۆوی والا بوو بۆ ھێرش كردنە سەريان و تاكە رینگە بوو كەبتوانن لايەو ھەزبەريان لايەوشينن بۆ ئەوھەش كە ھەردوو ناوچەى بەرەلانی (گەرمی واقەم و ناوچەى بەرەلانی رەشى وەبەرە) بەیەكەو ھەستەو ھەدەكەوێتە بەرەدەم ھاوبەش پەيدا كەرەكان.

لە گيڕانەو مەيەكى لاوازا ھاتوو ھە عەمرى كورپى عەوفى موزنى ﷺ دەفەر مویت: (پيغمبەرى خودا ﷺ نەخشەى ھەلکەندنی خەندەقى پەسەند كرددو دەستپيكرد لە رۆژى ئەھزابدا لەناوچەى (أجم السمر) كە دەكەوێتە شوینی نیشتەجیبوونی (بەنى حارثە) وە ھەتاکو دەگاتە ناوچەى (میداد)، پاشان ھەر چل گەزەى دابەش كرد بەسەر (دە) كەسدا بۆ ئەوھەى ھەلبيكەنن، دواتر كۆچكردووھەكان و پشٹیوانەكان كەوتنە كۆبەرکی لەسەر سەلمانی فارسی لەبەر ئەوھەى نەخشەكەى دانا و پياوێكى بەھیزیش بوو، پشٹیوانەكان دەیان وت: سەلمان لە ئيمەيە، كۆچكردووھەكانیش: دەیان وت: سەلمان لە ئيمەيە، پيغمبەرى خودا ﷺ فەر مووی: ((سَلْمَانُ مِنَّا أَهْلُ الْبَيْتِ))

(١٥٥) أخرجه: الطبري (التاريخ) (٥٦٦/٢)، والواقدي (المغازي) (٤٤٥/٢)، وابن هشام (السيرة) (١٧٤/٣) أخرجه كلهم بدون اسناد، وانظر (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ٢١٥).

واته: ((سهلمان له ئيمه يه له نههلي بهيت))^(١٥٦).

ئيبنو ئيسحاق ﷺ دهفهر مويت: (كاتيك پيغهمبهري خودا ﷺ گوڤبىستى هاوه لاني بوو له سهر گوڤوونه ويان بۇ هه لکه ندى خه ندهق به دهورى مه دينه دا پيغهمبهري خودا ﷺ خۇشى كاري تيداده كرد به مه به ستي هاندان و جۇشدانى موسولمانان بۇ كار كردن تييدا ههر بۇيهش موسولمانه كانيش له گه ئيدا خه ندهق يان هه لده كند وه پيغهمبهري خودا ﷺ بيگويدانه ماندويىتى و شه كهت بوون به رده وامبوو كۆلى نه ده دا و هاوه لانيش چاويان لى ده كرد و به هه مان شيوه به لام كه سانيك له دوور و وه كان به خاوو خليچكيه وه كاريان ده كرد و خۇيان وه كه ستيكي بيهيرو نه شارمزا دمرده خست له كار كردندا و ناوبه ناو خۇيان ده دزييه وه بۇ ماله وه به بى مؤلته و ناگادارى پيغهمبهري خودا ﷺ به لام كاتيك يه كيك له موسولمانان بيويستايه بۇ كاريك بروت كه پيوست بوو له سهرى جيبه جيبى بكات ده هاته خزمهت پيغهمبهري خودا ﷺ باسيده كرد و داواى مؤلته لى ده كرد بۇ نه نجامدانى نه و كاره پيوسته نه ويش ريگه ي پيدهدان كاتيكيش كاره كه يان ته واوده كرد ده ست به جى ده گه رانه وه شويى كار كردنيان بۇ نه وهى خيرو پاداشتيان ده سبكه ويىت له سهرى، ههر به نه وه هوييه وه خوداى پهرومردگار نه م نايه ته پيروزه ي نارده خواره وه:

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا كَانُوا مَعَهُ عَلَىٰ أَمْرٍ جَامِعٍ لَّمْ يَذْهَبُوا حَتَّىٰ يَسْتَأْذِنُوا ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ فَإِذَا أَسْتَأْذِنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأَذَنَ لِمَن شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّكَ اللَّهُ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١١٦﴾ ﴾ (النور) نه م نايه ته پيروزه دمباره ي نه و موسولمانانه هاته خواره وه كه گوڤرايه لى خودا و پيغهمبهره كه يان ده كرد و به ته ماي پاداشت و به ده سته ينانى خيري زياتر بوون و به ژدارى هه لکه ندى خه ندهقه كه يان ده كرد پاشان خواى پهرومردگار دمباره ي نه و دوور و وانه ي كه خۇيان له كار كردن ده دزييه وه و به بى مؤلته خواستن له پيغهمبهري خودا دمرويشته ماله وه نه م نايه ته ي دابه زاند:

﴿ لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ لِيُنذِرَكُمْ كُدُوعًا ۖ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَسْتَلُونُ

(١٥٦) أخرجه: الحاكم (٥٩٨/٣)، وقال الذهبي: سنده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (٤١٨/٣) وفي سنده كثير بن عبدالله متروك، والطبراني (الكبير) (١٠١٣٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (١١١/١٠): فيه كثير بن عبدالله وقد ضعفه الجمهور وبقية رجاله ثقات، وضعفه الشيخ الالباني في (السلسلة الضعيفة) (٣٧٠٤)، و (ضعيف الجامع) (٣٢٧٢).

مِنْكُمْ لَوْ اَدَّا فَلَیَحْذَرِ الَّذِیْنَ یُخَالِفُوْنَ عَنْ اَمْرِیْ اَنْ تُصِیْبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ یُصِیْبَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ﴿۱۳﴾ (النور) (۱۰۷)
 واته: [ئهی باوهرداران نهکهن بانگی پیغمبهر بکهن، وهک ئهوهی خۆتان له نیوان
 یهکترا بانگی یهکدهکهن (چونکه دهبیت ریژی پیغمبهری خودا ﷺ تایبته بیت)
 بیگومان خودا دهمانیت بهئهوانهی خۆیان پهنهان دهکهن و خۆدهدزنهوه له کارو
 فرمان، دها ئهوانهی که سه ریچی له فهرامنی دهکهن بترسن لهئهوهی که تووشی
 تاقیکردنهوهیهکی سهخت، یان تووشی سزایهکی بهئیش ببن].

عومهیری ﷺ دهفهرمویت: (موسولمانهکان بریاراندا بههلهکهندی خهندهق
 که دریز دهبوووه له (أم الشیخین) ههوارگی بهنی حارته له رۆژههلاتهوه ههتاکو
 ناوچهی (میداد) له رۆژئاواوه، پینج ههزار گهزیبوو (واته: نزیکهی (۵) کم (۵۴۴)
 مهتره) وه پانییهکهی نو گهز بان بوو (واته: نزیکهی (۴) مهتره (۶۱) سم).

قولیهکهشی (۷) تا (۱۰) گهز بوو (واته: نزیکهی (۳) مهتر (۲۳۴) سم) بۆ ههریهک
 له ده کهسی موسولمانهکان ههلهکهندی چل گهزی بۆدانرا بوو (واته: ههرکهسیکیان
 (۱) مهتر (۸۸۴) سم بهردهکهوت). کۆچکردوووهکان ههلهکهندی ناوچهی قهلاهی (راتج)
 یان گرته ئهستوی خۆیان له رۆژههلاتهوه بۆ قهلاهی (ذباب)، پشتیوانهکانیش له
 قهلاهی (ذباب) وه بۆ کئیوی (عبید) له رۆژئاواوه^(۱۰۸). ماوهی ههلهکهندی خهندهق (۹) تا
 (۱۰) رۆژی پیچوو بیباومرهکانیش دواي چوارده رۆژ گهیشتنه سهه خهندهقهکه^(۱۰۹).

پیغمبهری خودا ﷺ له گهڵ هاوهلانیاندا بهژداری ههلهکهندی خهندهق دهکات

پیغمبهری خودا ﷺ و هاوهلانی ههستان به ههلهکهندی خهندهقهکه لهبارو
 دۆخیکی سهختدا که ئهوکات ههوایهکی سارد و بایهکی بههیز و باری گوزهرانی
 خراب و کهمی بهروبووم، لهگهڵ دژواری و قورسی کارکردندا له خهندهق لیدانهکه و
 گواستنهوهی خۆل و خاشاکی ناو خهندهقهکه بهپشتیان، بهلام بهئهوپهیری ورهبهرزی

(۱۰۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۲/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴۱۰/۳) والطبري (التاريخ) (۵۶۵/۲)، وقال محققه في
 (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ۲۱۶): اسناده مرسل.

(۱۰۸) أوردته: العمري (السيرة الصحيحة) (۴۲۱/۲)، وشوقي ابو خليل في (غزوة الخندق) (ص: ۹۲).

(۱۰۹) أوردته: الحافظ (الفتح) (۵۰۱/۷) عن موسى بن عقبه، و أوردته أيضاً شوقي ابوخليل (غزوة الخندق) (ص: ۹۳).

و لە خۆبەردوویی و بێماندوو بوون کارەكەیان ئەنجام دەدا. پيغمبەرى خۇدا ﷺ كاری لەگەڵ دەکردن و هاوبەشى ناسۆرى و ناپەهەتییەكانیانبوو مژدەى خودای پيغمبەردان و خۆشى دەخستە دلەكانیانەوه وه هۆرى بەكۆمەلى لە هۆنراوەكانى عەبدوللای كۆرى رەواحەى لەگەڵدا دەوتنەوه و بەمەبەستى جۆشەدانیان، كەكارىگەرى باشى هەبوو لەسەر تەواوکردنى كارەكەیان بەئەوپەرى گورج و خیرایى وه سووكردنى ئەو بارە دەرروونیە نالەبارەى كەتیايدا دەژيان بەهۆى ئەو بارو دۆخانەى كەباسمانكرد ئەوهش لەچەندین گێرپانەوهدا هاتوو لەئەوانە:

لە ئەنەسەوه ﷺ دەفەرمویت: (پيغمبەرى خۇدا ﷺ دەرچوو بۆ غەزای (خەندەق) كۆچكردوووەكان و پشەتیوانەكان كەوتنە خەندەق لێدان بەدەست، لەبەرەبەیانكى ساردا، هیچ كۆیلە و بەردەستىكیان نەبوو كاریان بۆ بكات، كاتىك پيغمبەرى خۇدا ﷺ لەئەو حالەتەدا بېنىنى كە دووچارى چ ماندووئەتى و برسەتییەك هاتوون فەرموو: (ئەى پەرورەدگار ژيان تەنها ژيانى دوارپۆزە لەپشەتیوانەكان و كۆچكردوووەكان خۆشەبە). ئەوانیش وەلامیان دایەوه و دەهیان وت:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْجِهَادِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە: (ئیمەین ئەوانەى پەیمانمان داوه بە محمد ﷺ لەسەر تىكۆشان و جیهاد كردن بە بەردەوامى لە ژياندا)^(۱۶۰).

لەگێرپانەوهیەكى تردا: (كۆچكردوووەكان و پشەتیوانەكان خەندەقیان هەلكەند بەدەورى مەدینەدا و خۆل و خاشاكە كەشیان بەشانیان دەگواستەوه) و دەیان فەرموو:

نَحْنُ الَّذِينَ بَايَعُوا مُحَمَّدًا عَلَى الْإِسْلَامِ مَا بَقِينَا أَبَدًا

واتە: (ئیمەین ئەوانەى پەیمانمان داوه بە محمد ﷺ لەسەر دەستگرتن بەئىسلامەوه هەتا ماوین لە ژياندا).

پيغمبەرى خۇدا ﷺ لەئەوهلامیاندا دەى فەرموو: ((اللَّهُمَّ إِنَّهُ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُ الْآخِرِهُ فَبَارِكِ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِهُ)) واتە: ((ئەى پەرورەدگارە هیچ خیرو چاكەیهك نییه تەنها خیرو خۆشى رۆزى دواى نەبیت و خودایە فەرۆ بەرەكەت بخەیتە مأل و حالى

(۱۶۰) أخرجه: البخاري (۴۰۹۹)، ومسلم (۱۸۰۵)، والبيهقي (الدلائل) (۴/۴۱۰).

بشتیوانەکان و کۆچکردووەکان))^(۱۶۱).

لە بەرائەتووە ﷺ دەفەر مویت: [لە کاتی روودانی غەزای (ئەحزاب)دا کە پەغەمبەری خۇدا ﷺ بپاری هەلکەندنی خەندەقی دا ئیمە لەگە ئیدابووین ئەوان خەندەقیان هەلکەند و ئیمەش خۆلمان دەگواستەو بەشانی خۆمان]^(۱۶۲) من بینوومە پەغەمبەری خۇدا ﷺ خۆلی خەندەقی دەگواستەو. لەگێرپرانەو مەیهکی تردا [خشتی دەدایە دەستیان]^(۱۶۳) خۆل سەر تاپای جەستەى داپۆشیبوو نەم دەبینی لەئەو پۆرژەدا قزی زۆر بوو گویم لیبوو لەئەو کاتەى کە خۆلی دەگواستەو بەشیوەى هۆرە چەند پارچە هۆنراو مەیهکی کورپی رەواحەى ﷺ دەگوتەو و دەى فەر موو:

((اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا
وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَأَنْزِلْ لَنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا
وَوَثِّبْ لَنَا الْأَقْدَامَ إِنَّ لَاقِنَا))

واتە: (ئەى پەروردگار ئەگەر تۆ نەئەبوا یەى ئیمە پینمای نەدەکراین نەزەکاتمان دەدا و نەنویژیمان دەکرد ئۆقرە و ئارامی بپژینە بەسەرمان دا خۆراگر و جیگیرمان بکە لەکاتی رووبەر و بوونەو دەدا).

لەگێرپرانەو مەیهکی تردا ئەم دێرەى خوارەوشى لەکۆتاییدا دەوتەو:

إِنَّ الْأُولَىٰ قَدْ بَعَّوْا عَلَيْنَا
وَإِنْ أَرَادُوا فِتْنَةً أَبَيْنَا

واتە: (دووژمن هێرشى زۆردارى هیناوتە سەرمان ئەگەر شەرمان پێبفرۆشن بەرپەرچیان دەدەینەو).

لەکۆتای هەر بەیتیکدا مەدى دەدایەو و درێژى دەکردەو لەگێرپرانەو مەیهکی تردا دەنگى بەرز دەکردەو: (ابینا ابینا)^(۱۶۴).

لەگێرپرانەو مەیهکی لاوازدا (ضعيف) لەسەلمانەو ﷺ دەفەر مویت: كَاتِيكَ پَيَغَمبەرى خۇدا ﷺ هەر قازیمەیهکی دەدا لەزەوى لەغەزای خەندەقدا دەى فەر موو:

بِسْمِ اللَّهِ وَبِهِ هُدَيْنَا
وَلَوْ عَبْدَنَا غَيْرَهُ شَقِينَا
يَا حَبْدًا رَبًّا وَحَبَّ دِينًا)^(۱۶۵)

(۱۶۱) أخرجه: البخاري (٤١٠٠).

(۱۶۲) أخرجه: البخاري (٢٩٦١)، والترمذي (٣٨٥٧)، وابن حبان (٥٧٨٩).

(۱۶۳) أخرجه: احمد (٢٦٤٨٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابو يعلى (١٦٤٥)، وقال الحافظ في الفتح (٥١٠/٧): اسناده صحيح.

(۱۶۴) أخرجه: البخاري (٤١٠٦، ٣٤٠٤) و (٤١٠٦)، ومسلم (١٨٠٣)، والبيهقي (الدلائل) (٤١٣/٣).

(۱۶۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤١٤/٣)، وقال ابن كثير في (البدایة) (٩٦/٤): حديث غريب.

واتە: بەناوى خۇدا و بەئەوئىش رېنموىى كراوئىن جگە لەئەوئىش ھەرشتىكى تر بېەرستىن زەبوون و رېسوا دەبىن خۆزگە بەخۇمان بۇخودا كەمان وە خۆزگە بەخۇمان بۇئايىنە كەمان).

لەئەبو سەئىدى خۇدى ﷺ دەفەرموئىت: پيغمبەرى خۇدا ﷺ عەمارى كورى ياسر ﷺ دەبىنئىت لەكاتىكدا خەرىكى ھەلكەندى خەندەق بوو كە تۆزو خۆلى سەرى دەسرىپىه وە لايدەدا و دەفەرموو: ((بُؤَسَ ابْنِ سَمِيَةَ، تَقْتُلْكَ فِئَةَ بَاغِيَّةٍ)) واتە: ((واى بۇ كورى سومەيه كۆمەل و تاقمىكى ياخى دەتكوزن))^(۱۶۶).

كەمبوونى خواردەمەنى لەكاتى ھەلكەندى خەندەقدا

غەزای خەندەق لەسائىكى فات و قرى و نەھاتى دا روويدا لەگەل ئەوھشدا كەمى بەرووبوم و بەگران بەدەستەئىنانى ئەو خۇراكە پېوئىستانەى كە پېوئىستى سەرەكى رۆژانەى ھەموو تاكو خىزانىك بوون لەگەل ھەموو ئەمانەشدا موسولمانەكان زۆر لەخۇ بوور دووانە و تىكۆشەرانە كەوتنە كاركردن لەھەلكەندى خەندەقەكەدا و خۇيان و مال و مندالىان بەر بەرەكانى ئەو برسئىتییە سەختەيان دەكرد، خۇاى گەورە وەك موەجىزەمىەك لەسەردەستى پيغمبەرى خۇدا ﷺ خواردنى كەمى زۆركرد بۇيان وەك بەرەكەتلىكى خۇى بۇ پيغمبەر ﷺ و ھاوئەلانى، ئەنەسى كورى مالك باسى پىخۆر و خواردنەكانىانمان بۇ دەكات دەفەرموئىت: (بەژداربووانى غەزای خەندەق بەئەندازەى مشتىك جۇيان بۇ دەھئىنرا كەمىك بەزىان تىكەل دەكرد لەبەر كۆنى رەنگى دەگۆرا ئەومندە كۆنبوو بۇنىشى لئىدەھات كاتىك ئامادە دەكرا بۇ خواردن لەبەربرسىەتى ناچار بوون بىخۆن لەبىنئان دەگىرا لەبەر زەبرىيەكەى)^(۱۶۷).

جابرى كورى عەبدوئىللا ﷺ دەفەرموئىت: (لەغەزای خەندەقدا لەخزمەت پيغمبەرى خۇدا ﷺ بووئىن دەستمانكرد بەھەلكەندى خەندەق سى رۆژ بەسكى برسسىەتى ماينەو ھىچ شتىكمان نەخوارد بوو بىتافەتبووئىن لەكاتى ھەلكەندەكەدا

(۱۶۶) أخرجه: مسلم (۷۲۴۹۹)، وأحمد (۲۶۴۸۲۹) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والنسائي (الكبرى) (۸۲۷۵)،

وابن ابى شيبه (المصنف) (۲۹۳/۱۵).

(۱۶۷) أخرجه: البخاري (۲۸۳۶)، (۴۱۰۰)، والحاكم (۱۱۷/۴) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي.

بەردىكى [گەورە] ھاتەرىمان ھىچمان بۇ لەگەل نەكرا چوومە خزمەت پىغەمبەرى
خودا ﷺ وتەم: ئەو بەردە بۆتە رىگر لەبەردەمان لەناو خەندەقەكەدا، [پىغەمبەرى
خودا فەرمووى ﷺ: ((ناورپىنى بىكەن) [من خۆم بۆى دەچمە خەندەقەكەوہ])
ئىمەش ئاورپىنمان كرددو ئىنجا پىغەمبەر ھەستا و [ھات] بەرەولای بەردە گەورەكە
[لەبىسىيەتیدا] بەردى لەسكى بەستبوو، دەیفەرموو: [بىسىيەتییەكى لەرادە بەدەرم
بە پىغەمبەرى خودا ﷺ وە بىنى سكى بەقولدا چوو بوو، ئەویش پاچەكەى گرتە
دەست یاخود پىكەكە و سىجار ناوى خودای ھىنا وتى: (بِسْمِ اللّٰهِ) پاشان كىشای
بەبەردەكەدا و وردو و خاشى كىرد و كىردى بەلمى ورد، كاتىك ئەووم لە پىغەمبەرى
خودا بىنى ﷺ، وتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ مۆلەتم بەدە سەر [لەمالەوہ] دەدەم؟
دەفەرمووت: مۆلەتى دام و ئىنجا چوومە مالەوہ خىزانم ھات پىم وت: داىكت
رۆلەرپۆت بۇ بىكات من شتىكم لە پىغەمبەرى خودا ﷺ بىنىوہ ناتوانم نارام بگرم
لەسەرى، [پىغەمبەرى خودام بىنى ﷺ لەبىسا سكى بەپىشتیا نووسابوو] ھىچت
لەخواردن لەلایە؟ [ئەویش چووہ دەرووہ و تورەكەيەكى ھىنا بەئەندازەى جامىك
جۆى تىدابوو] وتى: جامىك جۆ و چتىرىكمان ھەيە (چتىر: ئەو بزنىيەكە تەمەنى
گەيشتووہتە (۶) مانگى بەرەو ژوور)، دەفەرمووت: جامە جۆكەمان كىرد بەناردو
چتىرەكەشمان سەربىرى و چاكمان كىرد و كىردمانە مەنجەلەوہ و جۆيەكەمان
دواى ئەوہ كىرد بەنارد و ھەویرەكەمان شىلا [لەدەرفەتتىكدا] گەرامەوہ خزمەت
پىغەمبەر ﷺ و [لەلای دانىشتم] ماوہيەك لەلای مامەوہ، پاشان بۇ جارى دووم داواى
رۆخسەتم لىكرد و مۆلەتى پىدام و كەچوومەوہ مالەوہ بىنىم [ھەویرەكە ھەلھاتووہ]
و [گۆشتەكەش] نامادەيە پىموت كە ھەویرەكە بىكات بەنان و گۆشتەكەش لەناو
مەنجەلدا دابنىت لەسەر سى بەردەى ئاگردانەكە [نزیكبوو بكوئىت] [خىزانەكەم وتى:
لەخزمەت پىغەمبەر ﷺ و ھاوہلانىدا شەرمەزارم نەكەيت]، (مەبەست ئەوہ يە كەزۆر
خەلك بانگنەكەيت) دەفەرمووت: [كاتىك رۆژ بەرەو ئاوابوون چوو، پىغەمبەرى خودا
ﷺ دەيوست دەستەلېگرىت و بگەرىتەوہ چونكە ئىمە بەرپۆز كارمان دەكردو كاتىك
ئىوارە دادەھات دەگەراپنەوہ ناو مال و مندالى خۆمان]. دەفەرمووت: پاشان چوومە
خزمەت پىغەمبەرى خودا ﷺ بەدزىيەوہ پىموت: ئىمە تۆزىك خواردنمان نامادەيە
لەمالەوہ ئەگەر خۆت و پىاويك يان دووان يان [چەند كەسىك] لەئەوانەى لەگەلتان

بینہ و تا له خزمہ تاندا بین؟ فہر مووی: (چیہ و چہندہ)؟ پیم وت: جامیک جو و جتیریکہ.

فہر مووی: ((کثیر طیب) ارجع إلى أهلک فقل لها لا تنزع البرمۃ من الأثافي ولا تخرج الخبز من الثور حتی آتی)) واتہ: ((زوره و به پیزہ) بروره و لای خیزانہ کہت پی بلی با گوشتہ کہ له سر ناگردانہ کہ دانہ گریٹ و نانیش له تہندورہ کہ دمرنہ ہینیت (واتہ: ہویرہ کہ نہکات بہ نان ہتا کو دہگہ مہ لاتان)). نینجا بہ خہ لکہ کہی فہر موو: ((یا أهل الخندق، إن جابرًا قد صنع لکم سورًا، فحیی ہلا بکم) قوموا إلى بیت جابر)) واتہ: ((ئہی خہ لکینہ ئہوہ جابر خوانیکی بو نامادہ کردون) ہستن بابرؤین بو مالی جابر)) دلئیت: پاشان [فہرمانی کرد بہ بانگہرئیک بانگبکات له گہل پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ھموو برؤن بو مالی جابری کوری عہدوللا. جابر ھدی دلئیت: وتم (إنا لله وإنا إليه راجعون) شہرمہ زاریہک دایگرتہم تہنہا خودا پی ناگادار بوو [پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا فہر مووی:

((گوشتہ کہتان له سر ناگر دامہ گرن و نانہ کەش لیمہ کہنہوہ و جتیر پیوہی مہدن ہتا کو من دیم))) دلئیت: [جوومہوہ لای خیزانم] و وتم: دایکت رولہرؤت بو بکات [شہرمہ زار] بووین، ئہوہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ھموو بہرہو مالی نیمہ دین. [ئہویش وتی: ئہوہش بہووی تووہ بوو. منیش پیم وت: ئہوہی بیت وتم جیبہ جیم کرد]، وتی: پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ھموو پرسیاری کرد خواردنہ کہ [چہندہ؟] وتم: بہلن، وتی: کہواتہ خوا و پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ھموو باشتر دزمان [نیمہ ناگادارمان کردؤتہوہ بہئہوہی کہلہ مالماندا ہہیہ]، دہفہرموئیت: ہندیک لہئہو خہمہی ماندووی کردبووم بہئہوہسانہ سوکیوو لهسہرم و [خہمو خہفہ تیکی زور لہروودا دمرکہوتبوو] وتم: بہدلتیایہوہ راستدہ کہیت، دہفہرموئیت: پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ھموو تہشریفی ہینا و [خہ لکہ کەش له خزمہ تیا بوون] نینجا ہاتہ زوورہوہ پاشان بہاوہ لانی فہر موو: ((وہرنہ ژوورہوہ) بہلہسہر خوئی و بیپالہ بہستؤکردن)) [دلئیت: نینجا دانیش] [ہویرہ کہم ہینایہ خزمہ تی فوی پیروزی پیدا کرد و نزای بہرہ کہتی بو کرد و پاشان [جوو بؤلای قاورمہی گوشتہ کہ و بہہمان شیوہی ہویرہ کہ دوعا و نزای بہرہ کہتی بو کرد نینجا فہر مووی: ((ادعی خابزہ فلتخیز معک واقدجی من برمتکم ولا تنزلوها)) واتہ: ((بانگی ہاوسہرہ کہت بکہ بانانہ کہ بکات له گہل

بەلام گۆشتهكه دامهگره و سهرهكهى له سه رلابه و لئيدمەربينه)).

پاشان نزاى بهرگهتى بۆ تهن دوورى نانهكه و قاورمهى گۆشتهكه كرد، لهتهندورهكه نانمان دمردههينا و گۆشتمان له سه ر مهنجهلى سه ر ناگردانهكه دمردههينا، [نانهكه مان كه رتدهكرد و پارچه گۆشتيكمان له سه ر دادنا پاشان سه رى مهنجهله گلينهكه و تهنوورمهكه مان دادمپۆشيهوه كاتيك ليماندمردههينا نزيك دهكرابهوه لههاوهلانى پيغمبەرى خوا ﷺ] پاشان لهقاپ دمكراو بهتيگۆشه دهخرابه بهردهميان، پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((با له سه ر قاپيك چهوت ياههشت كهس دابنيشيت)) كاتيك نهوان تيريان دهخوارد، سه رقاڤى تهن دوورهكه و سه رى مهنجهلى گۆشتهكه مان لادهدا دووباره پردمبوونهوه وهك جارى يهكهم ئينجا دهمانكردهوه بهتيگۆشه و لهقاپدا پيشكهشمان دهكردهوه بۆ ههنديكى تر، ههريهئو شيويه بهردهوام بووين هه رجارئيكيش سه رى تهنوور و مهنجهلى گۆشتهكه مان لادهدا ده مان بينى كه پر بووتهوه وهك نهوهى هيجى لئنه خورابيت هه تاكو موسولمانهكان تيريان خواردلئى، وه ههنديك له خواردن مايهوه پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((خهلكى دووچارى برسيتيهكى نارچه تبهون بۆخۆشان بخۆن و خواردنى لئيدن بهخهلكيش)) نهو رۆژه بهردهوام نهوانهى لئيان خوارد ههشت سه د كهس بوون. (لهگيرانهوميهكى تردا) (۱۰۰۰) ههزار كهس دمبوون^(۱۶۸).

ئهنهسى كورپى مالك ﷺ دمه رمويت: (ئهبوطه لحهى ئهنصارى كه ناوى زميدى كورپى سه هله و زىبابى ئهنهسه به ئوم سولهيمى هاوسه رى فەرموو: [گويم له دمنگى پيغمبەرى خوا بوو ﷺ زۆر بهكزى]، وادهمزانم برسيهتى وايلىكردبيت هيج شتاك شكنهبات. نهوئيش فەرمووى: بهئى، (ئهنهس ﷺ دمه رمويت): چه ند كولىرميهكى جۆى دمرهينا پاشان سه رپۆشيكى هينا تيويه پيچا بهجۆريك كولىرمان كهوتنه سه ريهك [پاشان خسته ژير جلهكهى منهوه] (چونكه ئوم سولهيم دايقى راسته قينهى ئهنهس بوو شووى به ئهبوطه لحه كرىبووهوه، دواى مردنى مالك كورپى نضرى هاوسه رى) دواتر گه راندميهوه و ههنديكيانى له شوينى خۆى دانايهوه پاشان نهبو

(۱۶۸) أخرجه: احمد (۱۵۰۲۸) وقال محققه: حديث صحيح واللفظ له والزيادات: للبخاري (۴۱۰۱، ۴۱۰۲)، ومسلم

(۲۰۳۹)، وابن هشام (السيرة) (۱۷۳/۳) وقال محققه: اسناده حسن من طريق احمد، والحاكم (۳۰/۳)، والطبراني

الطوال (۵۱).

طلحه منى نارد بۇ خزمەت پيغمبەرى خۇا ﷺ، رۇيشتەم بينيم پيغمبەرى خۇا ﷺ لەمزگەوت بوو ھەندىك خەلكيش لەخزمەتيا بوون [جوومه خزمەتيان راوہستام] پيغمبەرى خۇا ﷺ فەرمووى: ((ئەبو طلحه تۆى ناردووه؟)) وتم: بەئى. پيغمبەرى خۇا ﷺ فەرمووى بەئەوانەى لە خزمەتيا بوون ((ھەستەن بابروين))، ئينجا ھەستان بەرەو مالى ئەبو طلحه كەوتنەرى منيش پيش ئەوان بۆى دەرچووم لەناويان دابووم ھەتاکو گەيشتمە لای ئەبو طلحه و ھەوالەكەم پيدا ئەويش وتى: ئەى دايكى سولەيم پيغمبەرى خۇا ﷺ لەگەل ھاوہلانى تەشرىفيان ھيناوہ بەرەو مالى ئيمە ئەوھندەشمان پيخۆر لەمالەوہ نييە كەبەشى خزمەتكردى ھەموويان بكات، ئوم سولەيم وتى: خۇا و پيغمبەرى خۇا ﷺ باشتەر دزمان، ئەبو طلحه چووہ دەرەو و ھەتا گەيشتمە خزمەتى پيغمبەرى خۇا ﷺ، پيغمبەرى خۇا كاتيك تەشرىفى ھينا ئەبوطلەجەى لەخزمەت دابوو ئەوہ بوو ھەردووکیان ھاتنە ژوورەوہ و پيغمبەرى خۇا ﷺ فەرمووى: ((ئوم سولەيم ھەرجيتان ھەيە بيھينە)). ئەويش نانەكەى ھينايە خزمەتى و دواتر پيغمبەرى خۇا ﷺ ئەمرى كرد كە نانەكە ورد بكات و پارچە پارچەى بكات بيكاتە تيگوشە ئينجا لەناو ديزەكەيدا پيخۆرى بۇ ھينا كەرۆنە كەرەكەى تيدا بوو پاشان پيغمبەرى خۇا ﷺ ئەوھندەى خۇا ويستى نزاى بەسەردا خویند پاشان فەرمووى: ((با دە كەس بيئە ژوورەوہ)) ئينجا ئەو دە كەسە ھاتنە ژوورەوہ و تيريان خوارد و چوونەدەرەوہ پاشان فەرمووى: ((با دە كەسى تربيئە ژوورەوہ). بەئەو شيوہيە خەلكەكە ھەموويان تيريان خوارد و تير بوون كەژمارەيان ھەفتا كەس ياخود ھەشتا كەس دەبوون)^(۱۶۹).

ئيبنو ئيسحاق رەفەرمويت: (سەئىدى كورى مينا بۆى گىرپامەوہ كە كچىكى بەشیری كورى سەئىدى ئەنصارى رەفەرمويت: خوشكى نوعمانى كورى بەشیری رەفەرمويت: (دايكم عمرەى كچى رەواحە بانگيكردم، دوو مشت خورماى پيدام و خستیه كۆشمەوہ پاشان پىي فەرمووم: كچەكەم برۆ ئەمە ببە بۇ باوكت و خالت عەبدوئلاى كورى رەواحە بابۆخۆيان بيخۆن، ئەويش دەئيت: وممرگرت و بۆى دەرچووم، لەرپىگادا بەلاى پيغمبەرى خۇا ﷺ رۇيشتەم من لەباوكم و خاتم دەگەرەم پيغمبەرى خۇا ﷺ

(۱۶۹) أخرجه: البخاري (۵۲۸۱)، ومسلم (۲۰۴۰)، ومالك (۲۲۲/۲)، واحمد (۲۱۸/۳)، والترمذي (۳۶۳۰)، وابن حبان (۶۵۳۴).

فهرمووی: ((ومره کچه کهم ئه وه چیت بپیه؟)) ده لیت منیش وتم: ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ ئه وه خورمایه دایکم پیدایا ناردووم که بیده مه باو کم به شیری کوری سهد و خالم عهبدو لای کوری رواجه وهک پبخور بیخون. فهرمووی: ((بیهینه بۆلای من)) ده لیت: منیش رۆمکرده ههردوو دهستی پیغمبهری خوداوه ﷺ پری نهکردن، پاشان ئه مری کرد پۆشاکیکی بۆراخه ن، ئینجا خورماکه ی خسته سهر پۆشاکه که و په رشو بلاویکرده وه پاشان به ئه وه که سه ی فهرموو که له خزمه تیا بوو: ((بانگبه که با خه لکی خه نده فه که هه موو بیت بۆ نان خواردن)) خه لکی خه نده فه که کۆبوونه وه له سه ر ئه و خورمایه، به ئه وه شیویه هه موو لیانخوارد هه ر زیادیده کرد هه تاکو خه لکی خه نده ق له سه ری هه ستان، که چی خورما که هه ر زیاد بوو له چوار چپوه ی پۆشاکه راخراوه که ده که وته ئه ملا و لای چارشپوه که وه^(۱۷۰).

پیغمبهر ﷺ مژده ی فه تحکردنی ولاتی فارس و رۆم ده دات به هاوه لانی

له ناو ئه و بارودۆخه دژوار و سه خته دا پیغمبهری خودا ﷺ مژده ی پزگاریبوون و سه ر که وتنی دها به هاوه لانی، وره ی به رز ده کردنه وه و گیانی برپا بوون به خودا پاشان به خویانی تیدا به هیز ده کردن له ئه و کاته دا خودای گه وره کۆشک و ته لاره کانی شام و (مه دائن) ی کيسرا و یه مهنی پيشاندا ومبه هاوه لانی به رپزی راکه یاند که خودای گه وره کلله کانی ئه و جیگایانه ی پببه خشیوه، ئه وه ش له چه ندين گپرا نه وه دا ها تووه له ئه وانه: له ئه بو سه کینه که که سه یکه له ئازاد کراوه کان (واته: له ئه وانه یه که مژده ی نازاد بوونی له ناگر پیدراوه). له که سه یکه له هاوه لانی پیغمبهره وه ﷺ ده لیت: (کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ فه رمانیکرد به هه لکه ندى خه نده ق، به ردیکی گه وره ها ته رینگه ی هاوه لان، بووه هوی رینگریان له هه لکه ندى خه نده فه که دا توانیان به سه ریدا نه ده شکا، پیغمبهری خودا ﷺ هه ستا و قازمه که ی گرت ه ده ست، عه باکه ی سه رشانی له لایه کی خه نده ق دانا و فهرمووی: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (الانعام) ۱۱۵ واته: [گشت وته کانی په رومردگارت (قورئان) و سه رجه م برپاره کانی، له راستی و دادگه ربیدا، ته واو به ئه نجام گه یشتوون و بیوینه ن

(۱۷۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۳/۳)، وابو نعیم (الدلائل) (رقم: ۴۳۱)، والبيهقي (الدلائل) (۴۲۷/۳)، وقال ابن كثير

(البدایة) (۹۸/۴) فيه انقطاع، وقال الحافظ العراقي في تخريج (الإحياء) (۲/۲۸۴): اسناده جيد.

و هیچ که سنیک دهستکاری و نالوگوریان تیداناکات هه رنه و خوی چاک ده بیست باش زاناو ناگاداره بهه موو شتیک]. دستبه جی سیه کی تاشه بهرده که وردوخاش بوو سهلمانی فارسی ﷺ به دیاریه وه وهستا بوو سهیریده کرد که بلایسه ی رووناکی لیبهرز بووه وه له گه ل پیداکیشانی پیغمبهری خودا ﷺ چۆن بلایسه یه ک، پاشان بوو جاری دووه م قازیمه یه کی تری لیداو فهرمووی: ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ (الانعام) به شیکی تری وردو خاش بوو، بلایسه یه کی تری لی بهرز بووه وه چۆن بلایسه یه ک سهلمان ﷺ بینی، پاشان بوو جاری سیه م پیایدا کیشایه وه و فهرمووی: ﴿ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ ۗ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۱۵﴾ (الانعام) به شه که ی تری شی وردو خاش بوو، پیغمبهری خودا ﷺ هاته دهره وه عه باکه ی هه لگرته وه و دانیشته.

سهلمان ﷺ وتی: نه ی پیغمبهری خودا ﷺ تۆم بینی کاتیک قازمه که ت له بهرده که هدا له گه ل لیدانی هه ر قازمه یه ک رووناکیه ک بهرز ده بووه وه؟ پیغمبهری خودا ﷺ پیی فهرموو: (سهلمان نهومت بینی)؟ وتم: به لی به نه وزاته ی تۆی به هه ق ناردوه نه ی پیغمبهری خودا ﷺ، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((فَإِنِّي جِنَّ الضَّرْبَةَ الْأُولَى رُفِعَتْ لِي مَدَائِنُ كِسْرَى وَمَا حَوْلَهَا، وَمَدَائِنُ كَثِيرَةٌ حَتَّى رَأَيْتُهَا بَعِيَّتِي)) واته: (من کاتیک قازمه ی یه که مم پیداکیشا، مه دائینی کيسرام پيشاندره دهورو پشتی مه دائینیش وهشاری زۆریش هه تا به چاوی خۆم هه موویانم بینی).

نهوانه ی له خزمه تیدا بوون له هاوه لانی پییان فهرموو: نه ی پیغمبهری خودا ﷺ، نزامان بوو بکه له خودا که بوومان فه تحبکات و مال و جیگه یان ببیته غه نیمه و دهستکه وتمان وه به دهستی ئیمه دهسه لاتیان تیدابجیت و کاول بیت.

پیغمبهری خودا ﷺ نزای بوو کردن به نه و شیوه یه: ((ثُمَّ ضَرَبْتُ الضَّرْبَةَ الثَّانِيَةَ، فَرَفِعَتْ لِي مَدَائِنُ قَيْصَرَ وَمَا حَوْلَهَا حَتَّى رَأَيْتُهَا بَعِيَّتِي)) واته: (فهرمووی پاشان قازمه ی دووه ومم پیداکیشا شاره گانی قیصر و دهروپشتیم پيشاندره هه تاگو به چاوی خۆم هه موویانم بینی).

بهه هه مان شیوه ی جاری پیشوو نه و هاوه لانه ی که له خزمه تیدا بوون داویان کرد که نزایان بوو بکات که خودای گه وره فه تحبکات بویان و ببیته دهستکه وت و

غەنیمەتیان، ئەویش بۆیان پاراپهوه له خودای گهوره بهئهو شیومیه‌ی که دهیانویست. ((ثُمَّ صَرَبْتُ الثَّالِثَةَ فَرَفَعْتُ لِي مَدَائِنُ الْحَبَشَةِ وَمَا حَوْلَهَا مِنَ الْقُرَى حَتَّى رَأَيْتُهَا بَعِيْنِي)) (پاشان که جاری سییه‌م لیمدا کۆشکو ته‌لاری حه‌به‌شه‌م پیشاندرای و ئەوه‌ی له‌ده‌ورو پستی بوو له‌شارو ئاوه‌دانی به‌جۆرێک به‌چاوی خۆم بینیم)، پیغه‌مبهری خودا ﷺ له‌ئه‌وه‌کاته‌دا فه‌رمووی: ((دَعُوا الْحَبَشَةَ مَا وَدَعُوْكُمْ، وَاتْرُكُوا التُّرْكَ مَا تَرَكُوْكُمْ)) واته: (واز له‌حبه‌شه‌ بینن ئەوه‌نده‌ی ئەوان واز له‌ئێوه‌ دینن ده‌ستبه‌رداری (تورک) بن مادام ئەوان ده‌ستبه‌رداریتانبن)^(۱۷۱) (ولاتی حه‌به‌شه‌ (ئه‌ثیویای) ئیستایه‌).

به‌رائی کوری عازب ﷺ ده‌فه‌رموویت: (له‌ئه‌وه‌کاته‌دا که پیغه‌مبهری خودا ﷺ فه‌رمانی پیکردین به‌خه‌نده‌ق لیدان له‌یه‌کێک له‌جاله‌کان تووشی به‌ردیکی [به‌هێز و گه‌وره] بووین پاچ و قولینگ هیچ کاری تینه‌ده‌کرد هه‌ر بۆیه‌ سکا‌لامان برده‌ خزمه‌ت پیغه‌مبهری خودا ﷺ بۆئه‌وه‌ی رینگه‌ چاره‌یه‌که‌مان بۆ دابنیت ئەویش ته‌شریفی هینایه‌لامان و [کاتیک بینی]، قازمه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و [جله‌که‌ی سه‌رشانی داناو] فه‌رمووی: ((بِسْمِ اللّٰهِ) و پێدا کیشانیک پێدا کیشا سییه‌کی تیکشکاند و [گویم] له‌گرمه‌یه‌ک بوو هه‌رگیز گرمه‌ی وام نه‌بیستبوو)^(۱۷۲).

فه‌رمووی: ((الله أكبر] کلیلی گه‌نجینه‌کانی شامه‌ پیدرا وه‌للّاه‌ی من ئیستا کۆشک و ته‌لاره‌ سووره‌کانی ده‌بینم [له‌ئه‌م شوینه‌ی خۆمدا])) پاشان بۆجاری دووهم پێدا کیشایه‌وه‌ به‌شی دووهمی تاوێره‌که‌ی پارچه‌ پارچه‌ کرد [گویبیستی گرمه‌یه‌ک بووم هاوشیوه‌ی نه‌بووه‌ و نه‌مبیس‌توو] فه‌رمووی: ((الله أكبر] کلیلی گه‌نجینه‌کانی ولاتی فارسه‌ پیدرا وه‌للّاه‌ی من ئیستا کۆشک و ته‌لاره‌ سپیه‌کانی مه‌دائینم لیدیاره‌ [له‌ئه‌م شوینه‌ی خۆمدا]))، پاشان جاری سییه‌م قازمه‌که‌ی کیشا به‌ به‌رده‌که‌دا و فه‌رمووی: ((بِسْمِ اللّٰهِ) [گویم] له‌گرمه‌یه‌ک بوو هاوشیوه‌ی ئەوه‌م گوئ لینه‌بوو بوو هه‌رگیز ئەوه‌ی مابوو له‌پاش ماوه‌ی تاشه‌ به‌رده‌که‌ وردو خاشی کردو فه‌رمووی: ((الله أكبر] کلیلی گه‌نجینه‌کانی یه‌مه‌نم پیدرا، وه‌للّاه‌ی من ئیستا ده‌رگا‌کانی (صنعا) ده‌بینم

(۱۷۱) أخرجه: ابو داود (۴۳۰۲)، والنسائي (الكبرى) (۴۳۸۵)، وفي (الصغرى) (۴۴/۶) واللفظ له، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۳۶۱۵)، و (صحيح النسائي) (۲۹۷۶)، و (الصحيحة) (۷۷۲)، و (صحيح الجامع) (۳۳۸۴).
(۱۷۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵۴/۱۳)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۳۹): رواه الطبراني باسنادين في احدهما: حبي بن عبدالله وثقه ابن معين وضعفه جماعة وبقية رجاله رجال الصحيح.

لەنەم شوپنەى خۆمدا^(۱۷۳).

ئىبنو عباس رضي الله عنه دەفەرمویت: (پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ و ھاوہلانى خەندەمقيان ھەلەدەگەند لەبرسا بەرديان لەسكيان بەستبوو... فەرمووى: (بِرْؤن، بابچين بۆلای سەلمان رضي الله عنه بەدەست بەردیكى گەورەوہ گرفتارە و كارى بۇ ناكريت لەگەلى و توانای بەسەريدا ناسكيت پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ فەرمووى بەھاوہلانى: ((دَعُونِي فَأَكُونُ أَوَّلَ مَنْ ضَرَبَهَا، فَقَالَ: بِسْمِ اللّٰهِ)) واتە: ((لَيَمَّ گەپرین با من يەكەم كەس پييدا بكيشم فەرمووى: بسم الله)). قازمەيەكى پيدا كيشاو پارچەيەكى وردوخاش كرد كەسيەكى بەردەكە بوو فەرمووى: (الله أكبر) ئەوہ كۆشكو تەلارەكانى رۆمە بەخودای كەعبە).

باشان جاريكى تريش لئيدايەوہ پارچەيەكى تری وردو خاش كرد و فەرمووى: ((اللّٰهُ أَكْبَرُ فَصُورُ فَارِسَ وَرَبِّ الْكُعْبَةِ)) واتە: ((الله أكبر) كۆشكو تەلارەكانى ولاتى فارس ئەومتان بەخودای كەعبە))، دەفەرمویت: دوورووەكان لەئەويدا وەستا بوون وتیان: ئيمە خەندەق ھەلەدەگەنين لەدەورى مەدينە ئەويش بەئىنى كۆشكو تەلارى ولاتى فارسى و رۆمامان پيەمدات^(۱۷۴).

لەگيرانەوہيەكى تردا لە سەھلى كورى سەعدەوہ رضي الله عنه دەفەرمویت: (من لەخزمەت پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ بووم لەغەزای خەندەق دوو پاچە كۆلەى بەدەستەوہ بوو زەوى پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ بەردىك ھاتە رینگای و بەپيەكەنينەوہ پيى وترا: چ شتيك بەپيەكەنينت دينت ئەى پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ ؟ فەرمووى: ((صَحِكتُ مِنْ نَاسٍ يُؤْتِي بِهِمْ مِنَ الْمَشْرِقِ فِي النُّكُولِ يُسَاقُونَ إِلَى الْجَنَّةِ)) واتە: ((بەخەلكيك پيەدەكەنم لەخۆرەھەلاتەوہ دەھيترين لە زنجيردان و بەرەو بەھەشت دەبرين))^(۱۷۵).

(۱۷۳) أخرجه: احمد (۱۸۶۹۶) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن ابى شيبة (۳۷۹۷۵)، وابو نعيم الدلائل (۴۳۰)، والنسائي في الصغرى (۴۳/۶) وفي (الكبرى) (۴۳۸۵)، وابو يعلى (۱۶۸۵) وقال محققه: اسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۴۱۷/۳)، وقال ابن كثير (البداية) (۱۰۱/۴): حديث غريب، وقال الحافظ في الفتح (۵۰۵/۷) و الكافي الشاف (۳۵۰/۱): اسناده حسن.

(۱۷۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۵۲)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۴۰): رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح غير عبدالله بن احمد بن حنبل و نعيم العبدى وهما ثقتان.

(۱۷۵) أخرجه: احمد (۲۳۸/۵) برقم (۲۲۸۶) وقال محققه: اسناده ضعيف. واصل الحديث عند البخاري (۳۰۱۰) بلفظ: عجب الله من قوم يدخلون الجنة في السلاسل.

كۆكردنەھەى ژن و مندال لەناو قەلای بەنى حارثە

لەدوای تەواو بوونی خەندەق لێدان پيغەمبەرى خۇدا ﷺ ژن و مندالەکانى لە يەكێك لە قەلای قایم و سەختەکانى مەدینەدا دانان کەئەویش قەلای بەنى حارثە بوو ئەوھش لەبەر ئەوھ بوو تاكو شوینیکی ئاسایش و ئارامیان بۆ مسۆگەر بکات دووربیت لەھەر مەترسییەکی دووژمن بۆ سەریان وە بۆ بەرزکردنەھەى وەرەى موسولمانەکانیش و نەھیشتنی دلە راوکیى و سەرقالبوونیان بەمالو مندالیان تا دلنیاين کە لەمەترسیدا نین و بەئەورەھەى پۆلایینەوھ راوھستا و وجیگىریان بکات لەسەر بەرگریکردن و جەنگکردن دژ بەدووژمنەکانیان.

لە زوبیری کورپی عەوامەوھ ﷺ دmfەر مویت: (پيغەمبەرى خۇدا ﷺ رپوشت بۆ غەزای خەندەق خیزانەکانى پورى کەناوى صەفیهى کچی عبد المطلب (دایكى زوبەیر) بوو لەناو قەلایەك داینان بەناوى (فارغ)^(۱۷۶) ئەو قەلایەش لەقایمترین و پتەوترین قەلایەکانى مەدینە بوو ھەرۆھك رافعى کورپی خودەبیج ﷺ دmfەر مویت: (قەلانیبوو پارێزراوتر و قایمتر بیت لەقەلای بەنى حارثە، پيغەمبەرى خوداش ﷺ ژن و مندالەکانى لەناو ئەویدا دانا)^(۱۷۷) پاشان پيغەمبەرى خۇدا ﷺ سوپاکەى رپکخست و پشتیاندایە پال کئوى (سلج) لەناو مەدینە و رپوھ و خەندەق دەیانرپوانى بەسەر دووژمناندا ئەو خۆل و خاشاکەى لەخەندەقەھە کە دمریان دابوو خستبوویانە لای موسولمانەکان و رپکیانخست تا ببیتە ساترپکی بەرگری بۆ موسولمانەکان ھەتا دووژمنیش نەتوانیت بەھۆى نزیکى لەخەندەقەھە دایرپوخینیت و پرى بکاتەوھ پاشان خۆیان تپبخزینە ئەمبەر و دووچارى شەرى دەستەو یەخەیان بکەن^(۱۷۸)، ژمارەى سوپای موسولمانەکان سئ ھەزار جەنگاومر بوون سى و شەش ئەسپ سواریان لەگەندا بوو^(۱۷۹).

(۱۷۶) أخرجه: البزار (۱۸۰۷)، وابويعلى (۶۸۳) وقال محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الوسط) (۳۷۵۴)، وابن هشام

(السيرة) (۱۸۵/۳) وقال محققه (۷۲۳): الحديث حسنٌ لغيره.

(۱۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۴۳۷۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۳۳/۶): رجاله ثقات.

(۱۷۸) أنظر: (السيرة الصحيحة) (۴۲۵/۲).

(۱۷۹) أنظر: (السيرة) لابن هشام ۱۷۶/۳، و (فتح الباري) (۴۰۸/۷).

گه‌یشتنی سوپای موشریکه‌کان و (بیباوه‌ره‌کان)

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه‌رموئیت: (کاتیک پیغمبري خودا ﷺ له‌خنده‌ق هه‌لکه‌ندن بووه‌وه و ته‌واویکرد به‌ر له‌هاتنی قوریشییه‌کان بو نزیك سنووری شاری مه‌دینه، قوره‌یشییه‌کان هاتن به‌کۆمه‌ل له (الاسیال) له‌ناوچه‌ی بیری (رومه) که‌ده‌که‌ویته نیوان (جرف) و (زغابة) دابه‌زین به‌ ده‌هه‌زار که‌سه‌وه له‌ئه‌حابیشه‌کان و ئه‌وانه‌ی شوئینیان که‌وتبوون له‌هۆزی (کینانه) و خه‌لکی (توهامة) و (نجد) یه‌کانیش رۆیشتن به‌ره‌و مه‌دینه هه‌تاگو له‌ناوچه‌ی (زنب نقمی) دابه‌زین و له‌ئه‌ویدا خستیان لای کپوی (ئو‌خود) مه‌وه^(۱۸۰).

ئیبنو مسعود رضی اللہ عنہ باسده‌کات که‌ قوره‌یش و ئه‌حابیشه‌کان و ئه‌وانه‌ی تر که‌له‌گه‌لیان هاتبوون له‌عه‌ره‌ب چوار هه‌زار که‌س بوون سی سهد ئه‌سپسواریان له‌گه‌لدا بوو هه‌زارو پینج سهد و شتریان پیبوو پاشان به‌نی (سوله‌یم) چوونه‌ته پالیان که‌حه‌وسهد که‌س بوون.

ئینجا به‌نی (فوزاره) که‌ هه‌زار که‌س بوون و به‌نی (ئه‌شجعه) که‌ چوارسهد که‌س بوون و به‌نی (موره) که‌ ئه‌وانیش چوار سهد که‌س بوون له‌گه‌ل ئه‌وانیشدا به‌نی (ئه‌سه‌د) ی کورپی خوزه‌یمه و (غه‌طه‌فان) ئه‌وه‌ی که‌ مابوووه، کۆی گشتی سوپاکه‌یان ده‌هه‌زار جه‌نگاوهر بوون^(۱۸۱). به‌ئه‌و شیوه‌یه سوپای موشریکه‌کان له‌باکوری مه‌دینه دابه‌زین و خستیان هه‌روه‌ک دایکی باوه‌رداران عائیشه رضی اللہ عنہا دمه‌رموئیت دهرباره‌ی ئه‌و نایه‌ته که‌ خودای گه‌وره دمه‌رموئیت: ﴿إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ﴾ (الاحزاب) ئه‌وه رۆژی غه‌زای خنده‌ق بوو^(۱۸۲).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه‌رموئیت رضی اللہ عنہ: (چه‌ند ئه‌سپسواریکی قوره‌یشییه‌کان که‌ دیارترینیان عه‌مری کورپی عه‌بدو‌دی عامیری و عیکرمه‌ی کورپی ئه‌بوجه‌هل و هوبه‌یره‌ی کورپی ئه‌بو له‌هه‌ب هه‌ردووکیان مه‌خزومین: (دواتر ئه‌م دووانه موسولمان ده‌بن هوبه‌یره شاعیری قوره‌یش بووه می‌ردی ئوم هانی کچی ئه‌بو طالب نامۆزای پیغمبر ﷺ، عیکرمه‌ش له‌غه‌زای یه‌رموک شه‌هید بوو یه‌کێک بوو له‌ئه‌و سی

(۱۸۰) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۱۷۵/۳)، وقال صاحب صحيح السيرة (۴۳۰): مرسل رجاله ثقات.

(۱۸۱) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۲/۲۶۶).

(۱۸۲) أخرجه: البخاري (۴۱۰۳).

برینداره‌ی که له بهر په کتر ئاویان نه خواردوه تا کو ههر سیکیان شههید بوون).
 ضیراری کورپی خهطایی کورپی مهرداس شاعیری قوره‌یش بوو له هۆزی (محاری
 کورپی فیهر) بوو، جل و پۆشاکێ جهنگیان پۆشیبوو، خۆیان به زری قائمکرد بوو،
 له ئه‌ویدا به ئه‌سهپه‌کانیان هه‌هاتنه دهره‌و هه‌تا کو به‌لای چادری بنی (کنانه) دا تیپه‌ر
 بوون وتیان: ئه‌ی به‌نی (کنانه) ئاماده‌بن بۆ شه‌ر و جه‌نگ به‌ریاکردن، ئه‌مه‌رۆ
 دهرانن کێ سوارچاکی مه‌یدانه‌ پاشان به‌ره‌و رووی خه‌نده‌قه‌که ئه‌سهپه‌کانیان تاوده‌دا
 به‌خیرایی تا گه‌یشتنه لیواری خه‌نده‌قه‌که کاتیک چاویان کهوت به‌ئهو خه‌نده‌قه
 گه‌وره‌یه‌ی که له به‌رده‌میاندا هه‌لکه‌ندراوه، وتیان وه‌للاهی ئه‌مه‌ فی‌ل و پلانیکی تازمه
 عه‌رمب هه‌رگیز ئه‌م جو‌ره ته‌کتیکه و فرۆ فی‌له‌ی به‌کار نه‌هێناوه^(۱۸۳).

موسا کورپی عوقیه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (کاتیک تاقم و هۆزه جیاوازه‌کان دابه‌زین
 له‌ده‌ور و به‌ری مه‌دینه به‌نی (قورمیظه) که جوله‌که بوون دهرگای قه‌لاکانیان
 داخست به‌سه‌ر خۆیاندا)^(۱۸۴).

عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌باس و فه‌ضلی برای و خزمه‌تکاره‌که‌یان ئه‌بو رافیع هاتنه
 ریزی موسو‌ل‌مانه‌کانه‌وه به‌کۆچکردوویی که له‌گه‌ل قورمیش و ئه‌حزاب هاتبوون
 به‌ره‌و مه‌دینه له‌ئه‌ویدا خۆیان دزیبووه‌وه و به‌په‌نهانی هاتبوونه ناو شاری مه‌دینه،
 له عه‌بدو‌ل‌لای کورپی عه‌باسه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (گه‌یشتنمان به‌ پیغمبهری خودا
 ﷺ له‌سالی (۵) کۆچی بوو، دهرچووین قوناغ به‌ قوناغ له‌گه‌ل قورمیش دهرپۆشتین
 له‌غه‌زای (ئه‌حزاب)، من و براهه‌م فه‌ضل، وه خزمه‌تکاره‌که‌مان ئه‌بو رافیع هه‌موو
 له‌گه‌ل‌یه‌کدا بووین هه‌تا کو گه‌یشتینه (عه‌ره‌ج) ئینجا له‌ریگه‌ی سه‌ره‌کی لاماندا
 چووینه سه‌ر ریگه‌ی (رکوبه) وه له‌ئه‌و‌یشه‌وه چووینه سه‌ر ریگه‌ی (الججائنه) هه‌تا
 گه‌یشتینه لای مال‌ه‌کانی به‌نی (عه‌مری کورپی عه‌وف) له (قوباء) له‌ئه‌و‌یشه‌وه چووین
 بۆ ناو شاری مه‌دینه، گه‌یشتینه خزمه‌ت پیغمبهری خودا و ﷺ بینیمان لای
 خه‌نده‌قه‌که وه‌ستابوو، من ئه‌و رۆژه ته‌مه‌ن هه‌شت سالان بووم، وه براهه‌م (فه‌ضل)

(۱۸۳) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۱۷۹/۳).

(۱۸۴) أخرجه: ابن كثير (البدایة) (۱۰۳/۴).

(۱۳) سالان بوو^(۱۸۵) لهئەو کات و ساتە دزوار و پرمەترسیەدا پیغمبهری خودا ﷺ بەیمانی لەھاوہلانی بەرپزێی و مردەگرت.

حاریتی کورپی زیادى ساعدی ﷺ دەفەر مویت: (من هاتمه خزمەت پیغمبهری خودا ﷺ لەغەزای خەندەفدا لەکاتیکدا ئەو بەیمانی لەخەلکی و مردەگرت لەسەر کۆچکردنیان)، وتم: ئەو پیغمبهری خودا ﷺ بەیمان لەمە و مرگەرە، فەر مووی: (ئەووە کتیه؟) وتم: کورپی مامم حوصلی کورپی یەزید یاخود یەزیدی کورپی حوصلە. دەئیت پیغمبهری خودا ﷺ فەر مووی: ((لَا أُبَايِعُكُمْ إِنَّ النَّاسَ يَهَاجِرُونَ إِلَيْكُمْ، وَلَا تَهَاجِرُونَ إِلَيْهِمْ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَا يُجِبُّ رَجُلٌ الْأَنْصَارَ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى، إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ، وَهُوَ يُجِبُّهُ، وَلَا يَنْغُضُ رَجُلٌ الْأَنْصَارَ حَتَّى يَلْقَى اللَّهَ، إِلَّا لَقِيَ اللَّهَ وَهُوَ يَنْغُضُهُ))^(۱۸۶) واتە: ((بەیمان لەئێوە و مرناگرم چونکە خەلک بۆلای ئێوە کۆچدەکات ئێوە بۆلای ئەوان کۆچناکەن سویند بەئەوزاتەى گیانی محمدی بەدەستە هەر کەسێک ئەنصاری خۆشبویت هەتا دەگاتە لای خودای پەر و مردگار خوداش ئەو کەسەى خۆشدهویت، هەر کەسێکیش رقی لە ئەنصار بیت هەتا دەگاتەووە خزمەت خودای پەر و مردگار خوداش رقی لەئەو کەسە دەبیت)).

بەئەوشێوە (ئەحزاب) بە هەموو گرۆھو ھۆزو و خێلەکانەووە هاتن کەخاومنی ھیزو توانایەکی گەورە بوون لەرووی ژمارەى سوپای بێئەندازە و کەلوپەلی سەربازی چەک و چۆلی تۆکمەى ئەوکاتە هەموو پیکەووە هاتن و لە هەموو لایەکەووە موسولمانانیان گەمارۆدا بوو. بەلام لەگەڵ هەموو ئەوانەشدا بیروباومرپی ھاوہلانی بەرپزێی پیغمبهری خودا ﷺ دووچارى راجلەکین و لاوازی نەبوون بەلکو دنیایی و چەسپاویان لەسەر پەپرە و کردنی ئایینی پیرۆزى ئیسلام و رپی و شوینی پیغمبهرەکیان زیاترو دامەزرانتر دەبوو ھەر وەک خودای بالادەست خۆی ستایشی ھەلۆیستی بویر و جوامیرانەیان دەگات دەفەر مویت: ﴿وَلَمَّا رَمَا الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾^(۲۲) (الاحزاب).

(۱۸۵) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۳۶۲۴)، وقال الهيثمي في (المجمع) (رقم: ۹۹۲۷): رواه الطبراني في (الوسط) من طريق عبد الله بن عمارة الانصاري عن سليمان بن داود بن الحصين وكلاهما لم يوثق ولم يُصَغَف، وبقيّة رجاله ثقات.
(۱۸۶) أخرجه: البخاري (التاريخ الكبير) (۲۵۹/۲)، والطبراني (الكبير) (۳۳۵۶)، واحمد (۱۵۵۴۰) وقال محققه: اسناده قوي. واللفظ له، والطحاوي (شرح مشكل الآثار) (۲۶۳۶)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۶۷۲): اسناده حسن.

موشرىكەكان هەولئى هپرشكردنه سەر موسولمانەكان دەدەن

موشرىكەكان زۆر هەولئاندا لەخەندەقەكە بپەرنەووە ئەسپسوارەكانيان هەموو شەوئىك بەدەورى خەندەقەكەدا غارغارئىنيان بوو لەدەرفەتئىك دەگەرآن كە موسولمانەكان بئىئاگابن و ئەوان بتوانن لە كەلتىنىكەووە دزەبەكن و بپەرنەووە و دەست لە موسولمانەكان بوەشئىنن و بئىئاگابى بەرگرىكارى موسولمانەكان بەهەل بزائن بۆ بەكۆمەل پەرىنەوەيان بەلام موسولمانەكان زۆر بەوردى چاودئىرى جموجۆلئى موشرىكەكانيان دەكرد بەردەوام لەئامادە باشيدا بوون بۆ هەر رووبەروو بوونەووەيەك وەپلانىەكانيان پوچەئدەكردەنەووە، رۆژانى گەمارۆكە درئىژەى كئىشا لەئەو ماووەيەدا تەنها تىربارانكردن رووى دەدا بە بئىرودانى هىچ رووبەروو بوونەووەيەكى توند لەنئىوانياندا، هەندىك لەسوارچاكەكانى قورمىش بئىتافەتبوون لەدرئىژە خاياندىنى ماوەى گەمارۆكەدا، چاودروانى كۆسپئىكى بەئەو شئىووە نەبوون بۆيە لەهەولئدا بوون تاهئرشئىكى ستمكارانە ئەنجام بدەن و بپەرنەووە لەخەندەقەكە، بۆيە ناوچەيەكى تەسكى خەندەقەكەيان هەئبزارد و توانيان دزەبەكن و بپەرنەووە لئى و هەرىبەپەلە كەتئبەيەك لەهاوولانى پيغمبەر ﷺ لئىيان هاتنە دەست و بئىشانئىگرتن و توانيان ئەسپسوارە هپرشبەرەكان راوبئئىن و سەركردەكەشيان كە عەمرى كورئى عەبدود بوو بكۆژن.

ئىبنو ئىسحاق رحمەتە اللە علەه دەفەرموئت: (پيغمبەرى خودا ﷺ و موسولمانەكان وەستا بوون بەرامبەر بە (ئەحزاب)، دووژمنەكانئىشان گەمارۆياندا بوون بەلام هىچ رووبەروو بوونەووەيەكى سەربازى بەشئىووەى تئىكروژان رووى نەدا لەنئىوانياندا، تەنها ئەووە نەبئت چەند سوارچاكئىكى قورمىش لەناوئاندا عەمرى كورئى عەبدود و عىكرمەى كورئى ئەبوچەهل و هوبەيرەى كورئى ئەبو وەهبى مخزومى ضىرارى كورئى خەطاب خۇيان ئامادەكرد و بەرگى جەنگيان پۆشى پاشان دەرچوون بەئەسپەكانيانەووە. ئىنجا شوئنىئىكى بەرتەسكيان رەچاو كرد لەخەندەقەكەو ئەسپەكانيان لئىخورئى و لەئەوئىووە پەرىنەووە و كەوتنە ناو قوراوئىك تئابىدا چەقئىن لەنئىوان خەندەق و كئىوئى (سەلەع)دا عەلى كورئى ئەبو طالب رحمەتە اللە علەه لەگەل دەستەيەك لەموسولمانان بۇيان چوون

هەتاکو گەشتە سەریان لەئەو دەرۆزەى لىوھى پەرىبونەو بەئەسپەکانیانەو و هەولیانەدا بەخىراى بەرەو روویان برۆن، عەمرى كۆرى عەبدو لەپالەوانە ناسراوەکانى قورەيش بوو بەژداری غەزای بەدرى كۆردبوو لەئەویدا بریندار بوو، بەژداری غەزای ئوحدى نەكۆردبوو كاتىك غەزای خەندەق هات بەژداری كۆرد و پەروپەكى بۆ ناسینەوھى لەئىوچاوانى خستبوو بۆ ئەوھى پایەى خۆى دەرپخت و ببینریت، كاتىك خۆى لەسەر ئەسپەكەى بوو وتى: كى بۆم دیتە مەیدان بۆ شمشىربازى؟ عەلى كۆرى ئەبو طالب بۆى چوو مەیدان و پى پەرموو: عەمر تۆ شەرت و پەیمانەت لەگەل خۇدا بەستوو كە هەركەسىكى قورەيشى داواى دوو شتە لىبكات يەككىيانى بۆ جىبەجى بكەیت، پى وت: بەلئى، عەلى فەرموو: من بانگت دەكەم كەباومر بەخۇدا و پىغەمبەرەكەى و ئایىنى پىروزی ئىسلام بەئىت.

وتى: پىوېستەم بەئەو نىيە، فەرموو: كەواتە داواى دابەزىنت لىدەكەم بۆ شەره شمشىر، بەعەلى وت: بۆچى ئەى كۆرى برام؟ وەللاھى من پىم خۆش نىيە تۆ بكۆزم، عەلى پى پەرموو: (بەلام، وەللاھى من پىم خۆشە بتكۆزم)، عەمر رقى هەستا كە ئەو قسەيەى گوى لىبوو، لەئەسپەكەى خۆى هەلدايە خوارەو و لەدەم و چاوى ئەسپەكەى داو كۆشتى، پاشان بەرە و رووى عەلى رۆشت، كەوتە شەره شمشىر لەگەلیدا و يەكترىان دەھىنا و دەبرد ئەو بوو عەلى ﷺ دواچار كۆشتى و ئەسپ سوارەكانى تر لەترسان بەشكست خواردوو بەپەلە لە خەندەقەكەو راپانكۆردەو . عىكرمەى كۆرى ئەبو جەھل لە پەلە پەلىان و لە ترسان (پەكەى) لەبىر چوو لەئەو رۆژەدا لەبەرئەوھى كە بەسەر عەمردا هات و هەلھات.....^(۱۸۷)

بەئەوشىوھىە شكستىان خوارد و راپانكۆردو جەستەى عەمرى كۆرى عەبدو يان لەگۆرەپانى جەنگ بەجىھىشت ئەویش لەھەندىك گىرانەوھدا هاتوو لەئەوانە:

ئىبنو عەباس ﷺ دافەرموئىت: (پىاوئىك لەموشرىكەكان كۆزرا لەغەزای خەندەقدا داوايانكۆرد كەبىشارنەو، پىغەمبەرى خۇدا ﷺ رىگەى نەدان كەبىشارنەو تاپارەى خۆئىكەى بدن)^(۱۸۸) بەلام پىغەمبەرى خۇدا ﷺ پارەى خۆئىكەى وەرنەگرت.

(۱۸۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۸۰/۳)، والحاكم (۲۲/۳) (رقم: ۴۳۸۵) وقال محققه: سنده الى ابن اسحاق صحيح وهو معضل، والبيهقي (الدلائل) (۴۳۷/۳).

(۱۸۸) أخرجه: الحاكم (۲۲/۳) وصححه ووافقه الذهبي.

له ئىبنو عه باسه وه ﷺ دمفهرمويت: (موسولمانه كان له غه زاي خه ندمهدا پياويكيان له موشريكه كان گوشت و ئه وان داواي لاشه كه يان كردبو وه له حياتي ئه وهش پاره يان نارد بوو)، له گيرپانه وه يه كي تردا: [دوانزه هزار دره ميان ناردبوو] (۱۸۹)، له گيرپانه وه يه كي تردا [ده هزار] (۱۹۰)، پيغهمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: ((لاشه كه يان بدمنه وه لاشه كه ي پيسه و پاره ي خوينه كه شى پيسه [نه خير له لاشه كه پيدا يه و نه خير له پاره ي خوينه كه شيدا يه]) (۱۹۱).

ئىبنو هيشام ﷺ دمفهرمويت: (ئه وهش لاشه ي عه مرى كورپى عه بدود بوو). موسا كورپى عوقبه ﷺ دمفهرمويت: (به لكو ئه وه لاشه ي نوفه يلى كورپى عه بدوللاي كورپى موغيره بوو) (نوفه يل ئه وه كه سه بوو كه له سريه كه ي عه بدوللاي كورپى جه حش رايكردو به دليل نه گيرا)، عيكرمه ش ﷺ له ئه م قسه يه دا پشتگيري ده كات: (نوفيل له ئه سپه كه ي كه وته خواره وه و كوزرا له غه زاي خه ندمهدا، ئه بو سوفيان فديه و پاره ي خوينه كه ي نارد سه د و شتر بو خزمه تي پيغهمبهرى خودا ﷺ، پيغهمبهرى خودا ﷺ رمتيكرده وه فهرمووى: ((بيبه نه وه ئه وه لاشه يه پيسه)) (۱۹۲).

له گيرپانه وه يه كي لاوازا هاتو وه (ضعيف) كه سه عدى كورپى ئه بو وه مقاص به تير پياويكى له موشريكه كان پيكاوه له غه زاي خه ندمهدا به جوريك پيغهمبهرى خودا ي ﷺ هينا وه ته پيكه نين، له عامر وه ئه ويش له باوكيه وه سه عدى كورپى ئه بو وه مقاص ﷺ دمفهرمويت:

(سه عد يه كي كه له ئه وه ده كه سه ي مزده ي به هه شتيان پيدراوه): (له كاتي غه زاي خه ندمهدا پياويك خوي زيپوش كردبوو تاسه رى لوتى ئاسنبوو قه ئغانى له ده ست بوو، پاشان فهرمووى به ئه وشيويه به ره و پشت كه وت، دمفهرمويت ده ستم برد بو جوعبه ي تيره كانم تيريكم دهره ينا كه خوينى پيوه بوو خسته بهر كه وانه كه م، كاتي ك

(۱۸۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴/۴۴۰).

(۱۹۰) أخرجه: ابن أبي شيبة المصنف (۳۳۹۲).

(۱۹۱) أخرجه: احمد (۲۳۳۰، ۲۲۴۴) وقال محققه: اسناده ضعيف، والترمذي (۱۷۱۵)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۷/۲) وبقم (۱۸۱۷۱)، والطبراني (الكبير) (۱۲۰۵۸)، والحاكم (۳۲/۳)، والبيهقي (الكبرى) (۱۳۳/۹)، وقال الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) ۲/۲۶۱: صحيح مقطوع، وقال عن الطريق الاخرى في (ضعيف الترمذي) (ص: ۱۹۰): ضعيف الاسناد.

(۱۹۲) أخرجه: ابن أبي شيبة المصنف (۳۳۹۳۱، ۳۷۹۷۹) وقال محققه: اسناده صحيح الى عكمة.

فہ لغانہ کہی ہہ لہ دسوران تیمگرت لہ بیرم چوو تیرہ کہ بہرکوی کہوت نہو پیاوہ بہ پستا کہوت و قاچہ کانی دہ جولاند، نہو دیمہ نہش پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودای ﷺ ہینایہ پیکہ نین تاددانی خری دہر کہوت، وتم: بہ چی پیدہ کہنی؟ فہرمووی بہ جولانہ وہی نہو پیاوہ) (۱۹۳).

ئاگاداری پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بو موسولمانان

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودای ﷺ ہیمای موسولمانہ کانی دانا کہ بریتی بوولہ (نہوان سہرناکون) بو نہوی لہ شہودا ئەگەر لہ گہل دووژمندا دووچاری پیکہ لپزانندی دستہ ویہ خہ بوون یہ کتری بناسنہ وہ:

لہ موہلہی کوری نہبو صخرہ وہ دہفر مویت: گویم لہ کہ سیك بوو ئەمہی لہ پیغمبر دہگیراپہ وہ (لہ گیرانہ وہ میہ کی تردا) لہ بہرائی کوری عازمہ وہ بووہ ﷺ دہفر مویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودای ﷺ کہ لہ لیدانی خہندہق بووہ وہ لہ شہویکدا ترسی نہوی ہہ بوو نہبو سو فیان ہیرش بئیتہ سہریان فہرمووی: ((إني لا أرى القوم الأميئتم الليلة) إِنْ بِيْتُمْ فَلْيَكُنْ شِعَارَكُمْ حَم لَا يُنْصَرُونَ)) (۱۹۴) واتہ: ((من وادمينم کہ بیباومرہگان ئەمشہو ہیرشان بہیننہ سہر) بویہ واباشہ لہ ئامادہ باشی دابین وہ ئەگەر بہ لاماریشدران با ہیمای نہینیمان (نہوان سہرناکون) بیت)) لہ گیرانہ وہ میہ کی تردا فہرمووی: ((إِنَّكُمْ تَلْقَوْنَ عَدُوَكُمْ غَدًا فَلْيَكُنْ شِعَارَكُمْ حَم لَا يُنْصَرُونَ)). واتہ: ((ئيوہ سبہینی پروبہرووی دووژمنہ کانتان دہبنہ وہ نہینیمان: (نہوان سہرناکون) بیت)) (۱۹۵) بیباومرہگان لہ ہہ ولد ابوون بو ہیرش وپہ لامار و خونزیکردنہ وہ لہ خہندہق ہہرکاتیک ئەوہ ولہ یاندہدا موسولمانہ کان بویان پوجہ لہ دہکردنہ وہ بہ تیر بارانکردنیان، لہ دہرفہ تیکدا توانیان دزبکہن و نزیکبہنہ وہ لہ موسولمانہ کان

(۱۹۳) أخرجه: احمد (۱۶۲۰) وقال محققه: اسناده ضعيف، والترمذي (الشمال) (۲۳۴)، والبزار (۱۱۳۱)، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۳۵/۶): رواه احمد والبزار ورجالهما رجال الصحيح غير محمد بن محمد بن الأسود وهو ثقة، وضعفه الشيخ الالباني في (مختصر الشمال) (۱۹۹) واصل القصة عند مسلم (۲۴۱۲) وان ذلك وقع في أحد.

(۱۹۴) أخرجه: النسائي (الکبری) (۸۸۶) - (عمل اليوم) (۶۱۷)، واحمد (۶۵/۴)، وابوداود (۲۵۹۷)، والترمذي (۱۷۴۹)، والحاكم (۱۰۷/۲) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۲۶۲) و (صحيح الترمذي) (۱۳۷۵).

(۱۹۵) أخرجه: النسائي (عمل اليوم والليلة) (۶۱۵) وقال محققه: رجاله ثقات.

لەیه کێک لە ئەوتیربارانکردنە دەستەو یەخانەدا تیرێک بەرشانی سەعدی کۆری موعاذی ئەنصاری کەوت.

برینداربوونی سەعدی کۆری موعاذ ﷺ

لەدایکی باوەرداران عائیشەو ﷺ دەفەرمویت: (کەئەو لەقەلای بەنی حارثە دابوو کە لەقایمترین و پتەوترین قەلاکانی مەدینە بوو وە دایکی سەعدی کۆری موعاذیشی ﷺ لەگەڵدا بوو لەئەو قەلایە، عائیشە ﷺ دەفەرمویت: (ئەو بەرلە دابەزینی ئایەتی (حجاب) بوو، سەعد بەلاماندا تێپەری زریهکی کورتی لەبەر کردبوو کە ئەلقەکانی هەموو دەرھات بوو، کێردیکی بچوکی بە دەستەو بوو بەگورج و گۆلی و خۆدەر خستنی کەووە دەرۆیشت ئەم دێرە ھۆنراوێیە دەوت:

لَبْتُ قَلِيلًا يُشْهَدُ الْهَيْجَا حَمْلٌ لَا بَأْسَ بِالْمَوْتِ إِذَا حَانَ الْأَجَلُ

واتە: (پاش کەمێکتر ئەم شەر و جەنگە ھەلمەتی بویرانە دەبینیت باکمان نییە لەمردن ئەگەر ئەجەل کاتی ھات).

دایکی فەرمووی: بگە پێیان وەللاھی دواکەوتیت ئەی کورەکەم، عائیشە ﷺ دەفەرمویت پێم وت: ئەی دایکی سەعد وەللاھی پێم باشبوو کە زریکە ی سەعد لەئەوێ ئیستای باشتر بووایە دەفەرمویت وتم: دەترسم کە لەئەوێیەو تیریکی بەرێکەوێت دواتر سەعدی کۆری موعاذ ﷺ بەتیرێک پیکرا کە بەر شانی کەوت و شاپرەگی بچراند، ھەر وەک عاصمی کۆری عەمەری کۆری قوتادە دەفەرمویت: لەلایەن حەبانی کۆری قەیس کۆری عەرەقە کە لە بەنی عامری کۆری لوتی بوو کاتێک تیرەکە ی تێگرت، وتی: بیگرە لەمن کۆری عەرەقەم، سەعد پێی وت: خودا پرۆوت بەئاگر بسوتینیت، ئەی خودایە ئەگەر غەزایە کمان ماوە لەگەڵ قورەیش ئەو بەمھیلەو بو ئەو غەزایە، خۆت دەزانی ھیچ شتیکم ئەو نەدە ی جیھاد کردن لەلام خۆشەویست نییە لەگەڵ ئەو کەسانە ی کە ئازاری پێغەمبەرە کە ی توێیان داو ﷺ و بەدرۆیان زانیو لەجیگا و رێگای خۆی وە دەریان ناو...^(۱۹۶).

(۱۹۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۸۲/۳) وقال محققه (۷۲۰): اسناده حسن، والطبري (التاريخ) (۵۷۴/۲) والبيهقي (الدلائل) (۴۴۰/۳)، واحمد (۱۴۱/۶)، والحاكم (۲۰۷/۳) و صححه.

له گێرانه وهیهکی تر خاتوو عائیشه ؓ دهفهرمویت: (لهغهزای خهندهمدا دهرچوو م بهرهو خهندهق شوین پێی خه لکه کهم هه لگرت، گویم له ته په ی سهر ئه زه که بوو له دوا ی خۆمه وه، دهفهرمویت ئاورم دایه وه سه عدی کورپی موعاذم بینی کورپی براهکی حاریتی کورپی ئهوسی له گه ل بوو قه لغانی له دهست بوو ده لیت له سهر زهویه که دانیشتم، سه عد خۆی زری پۆش کردبوو به ئاسن له ئه ملا و لاه سه رشانه که ی دهرچوو بوو من ترسام له ئه وه ی له لاکانی ئاسنی زری که وه تیری به ربکه ویت دهفهرمویت: سه عد له گه وره ترین که له پیاوانی ئه نصار بوو، وه بالابه رز بوو که ته پهری ئه م دپهری به ئاوازه وه دهوت:

لَبِثْتُ قَلِيلًا يُدْرِكُ الْهَيَجَا حَمَلٌ مَا أَحْسَنَ الْمَوْتَ إِذَا حَانَ الْأَجَلُ

دهفهرمویت: ئینجا هه ستام خۆم گه یانده باخیک که هه ندیک له موسولمانه کانی لیبوو عومه ری کورپی خه طابیان ؓ له ناودا بوو، پیاویکی به ئاسن پۆشراویان له گه لدا بوو.

عومه ر ؓ فهرمووی: ج شتیک تۆی هینا وه ته ئیره، وه للاهی تۆ ناترسی، تۆ دنیا ی له ئه وه ی دوو چاری به لاو ده ستگیر کردنیک نابیت. دهفهرمویت: ئه وه نده ی سه رزه نشتی کردم تاخۆزگه م ده خواست که زهوی ببووا یه ته دووله ت و له ئه وکاته دا بچوو مایه ته ناوی دهفهرمویت: پیاوه که ی تر ئاسنه که ی سهر ده موچاوی لابر دو سه یر ده که م طه لحه ی کورپی عوبیدو للایه، فهرمووی: هاوار بۆ تۆ ئه ی عومه ر ئه مرۆ تۆ زۆرت قسه کرد به رامبه ری ئه مرۆ را کردن و لایه نگری له کوپیه و بۆ کپیه؟ ته نها بۆ لای خودای په روه ردگاره، دهفهرمویت: له ئه ویدا سه عد ؓ پیکرا به تیری که سیک له بپاوه ره کانی قوره یش که ناوی ئیبنو عه رقه م بوو، پێی وت: بیگره لیم من ئیبنو عه رقه م به رشانی که وت شاره گی سه ر شانی بری ئه ویش دوعای لی کرد له لای خودای په روه ردگار... وه برینه که ی خوینی لی ده رپۆشت و نه ده وه ستایه وه... (۱۹۷). به ئه و شیویه سه عد پیکراو بریندار بوو له ئه و شوینه ی دایکی باوه رداران عائیشه ؓ مه ترسی ئینیشتبوو له سه ری ئه و روداوه هه ردوو هاوه ئی به رپیزی پیغمبهری خودای

(۱۹۷) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حديث حسن، والبخاري (۴۱۲۲) مختصراً، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۸۶۴)،

وابو نعيم (الدلائل) (۴۳)، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وصححه الحافظ في (الاصابة) (۲۷۴/۱)،

وقال ابن كثير (البدایة) (۱۲۳/۴): هذا الحديث اسناده جيد.

ﷺ خه مبار کرد، ههروهک عه مری کورپی شرحیل ﷺ دمه فرمویت: (له کاتیکدا سه عدی کورپی موعاذ به تیر پیکرا له غه زای خه نده قدا خوینه که ی پرژابه پیغمبهری ﷺ، نه بوبه گر ﷺ هاته خزمه تی و فه رمووی: هاوار پشتم شکا، پیغمبهری خودا ﷺ فه رمووی) (له سه ر خۆبه نه بوبه کر) ئینجا عومه ر هات ﷺ فه رمووی: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ^(۱۹۸) پیغمبهری خودا ﷺ به دهستی خۆی شوینی برینه که ی به ئاگر بۆ داخ کرد بۆ نه وه ی دوو چاری خوینبهر بوون نه بیت و برینه که ی نه ئاوسیت و کیمنه کات.

له جابره وه ﷺ دمه فرمویت: (سه عدی کورپی موعاذ تیریک به رسانی که وت پیغمبهری خودا ﷺ شوین برینه که ی به دهستی خۆی به مقاش داخ کرد دمه فرمویت: پاشان ئاوسا و کیمیکرد دووباره داخیکرده وه) ^(۱۹۹). پاشان پیغمبهری خودا ﷺ سه عدی کورپی موعادی گواسته وه بۆ مزگه وتی (فه تح) له لای خه نده قه که بۆ نه وه ی له نزیکه وه ئاگاداری بیت و به سه ریبکاته وه ههروهک دایکی باوه رداران عائیشه ﷺ دمه فرمویت: (سه عد ﷺ به تیریک پیکرا که به رسانی که وت له غه زای خه نده قدا بیاویک تیره که ی لیدا ئیبنو عه رقه می پیده و ترا، پیغمبهری خودا ﷺ برديه مزگه وت و خیمه یه کی بۆه لدا بۆ نه وه ی چاره سه ر بکریت و له نزیکه وه چاودپیری بکات) ^(۲۰۰).

دواکه وتنی نویتزه کانیان به هوی جهنگه که وه

له یه کیک له رۆژه کانی که مارۆکه دا موشریکه کان هه ستان به هیرشیکی توند و تیز و که تیبه یه کی به هیزو پرچه کیان به ئاراسته ی باره گای پیغمبهری خودا ﷺ له پیشره ویدا بوو موسولمانه کان له نه و رۆژه دا هه تا شه و داها ت به جۆریک له به ر سه رگه رمیان به جهنگه وه نویتزی عه صریان بۆنه کرا، نه و روودا وه ش پیغمبهری خودا ﷺ و هاوه لانی زۆر خه مبار کرد به جۆریک پیغمبهری خودا ﷺ دوعای له موشریکه کان کرد له دوا ی کۆتایی هاتنی نه و ده وره ی تری جهنگ، پاشان پیغمبهری خودا ﷺ نه و نویتزه ی که له ده ستیان چوو بوو به کۆمه ل بۆ هاوه لانی کرد. له ئیبنو سه عده وه

(۱۹۸) أخرجه: احمد (فضائل الصحابة) (۱۵۰۲) باسناد جيد - كما قال محقق (المصنف) (لابن ابی شيبه) تحت الحديث رقم (۳۲۹۸۸).

(۱۹۹) أخرجه: مسلم (۵۷۱۲)، واحمد (۳۱۲/۳)، والحاكم (۴۱۷/۴) و صححه علی شرطهما ووافقاه الذهبي.

(۲۰۰) أخرجه: مسلم (۴۵۷۳) واللفظ له، وابن ابی شيبه (المصنف) (۳۷۹۶۱).

ﷺ ده فهرمویت: (موشریکهکان پیغمبهری خودایان ﷺ سه رقائی جهنگرد و بواری جوار نوژیان پینهدان (نیومرۆ و عهسر و مهعرب و عیسا) لهغهزای خهندهمدا)^(۳۰۱) ئه وهش پیغمبهری خودای ﷺ خهفتهبارگرد وه نزای له موشریکهکان کرد، ههر وهک عهلی ﷺ ده فهرمویت: [پیغمبهری خودا ﷺ لهغهزای ئه حزابدا دانیشته بوو لهسه ر لیواریک له لیوارهکانی خهندهمهکه و فهرمووی: ((مَلَأَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ يُوتَهُمْ وَبُطُونَهُمْ وَقُبُورَهُمْ نَارًا، كَمَا سَعَلُونَا عَنِ الصَّلَاةِ الْوُسْطَى [صَلَاةُ الْعَصْرِ] حَتَّى غَابَتِ الشَّمْسُ؟))^(۳۰۲) واته: ((خودای گهوره مال و سک و قهبرهکانیان پربکات له ناگر ههروهک سه رقائی جهنگیانکردین بهئهو هویهوه نوژی عهسرمان جوو ههتا خورئاوا بوون).

پاشان پیغمبهری خودا له گههلا ههوه لانی له دوولی (بطحان) دهستنوژیان گرت ههروهک له جابروهوه ﷺ هاتوهوه ده فهرمویت: (عومهری کورپی خهطاب ﷺ هات لهغهزای خهندهمدا له دوای خورئاوا بوون قسهی به موشریکهکانی قوریش دهوت، فهرمووی: ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ ههول و تهقه لای زورمدا بو ئه نهجامدانی نوژی عهسر به لام ههتا خور نزیکبوو له ئاوا بوون ئهوجا فریاکهوتم پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی وه لاله منیش هیشتا ئه و نوژهم نه خویندوهوه). له دوولی بطحان دابهزین و پیغمبهری خودا ﷺ دهستنوژی گرت و ئیمهش به ههمان شیوه دهستنوژیان گرت)....^(۳۰۳).

نافع به عهبدو لای کورپی عومهری ﷺ فهرموو: (پیغمبهری خودا ﷺ له کوئی نوژی دهکرد لهغهزای ئه حزابدا؟ فهرمووی: ئه و نوژی له ناو شیویک دهکرد لای که لاهویهک ههر له نهویدا پیغمبهری خودا ﷺ ئیزنی رویشتنی دا به خه لکه که پاشان فهرمانی پیکردم که بانگیان بکه مهوه، منیش فهرمانه کهم جیه جیکرد)^(۳۰۴).

پاشان پیغمبهری خودا ﷺ نوژی بوکردن به شیوهی یهک له دوای یهک ههروهک عهبدو لای کورپی مهسعود ﷺ ده فهرمویت: (...فهرمانیکرد به بیلال بانگبدات و پاشان

(۲۰۱) أخرجه: النسائي (۱۷/۲)، واللفظ له والزيادة لاي يعلى (۲۶۲۸)، وصحه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۶۳۹).

(۲۰۲) أخرجه: البخاري (۴۱۱۱)، ومسلم (۱۴۲۳).

(۲۰۳) أخرجه: البخاري (۴۱۱۲)، ومسلم (۱۴۲۸)، (۱۴۲۵).

(۲۰۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۳۷۰)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۴۹): رجاله ثقات.

قامه تیکرد و نوپژى نیومړوى کرد ههروهک چۆن له کاتى خويدا به ناسايى دهیکرد، پاشان داواى ليکړد قامهت بۇ نوپژى عهسر بکات و نوپژى عهسريشى بۆکردن وهک کاتى ناسايى چۆن دهکريت پاشان قامهت بۇ نوپژى شيوان کراو نوپژى شيوانيش وهک کاتى خوى بۆکردن و پاشان قامهت بۇ نوپژى عيشا کراو نوپژى عيشاشى وهک کاتى ناسايى خوى بۆکردن) ^(۲۰۵) له گيپرانه وهيهکى تر دا: (پاشان فهرمووى: ((مَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ عَزَّوَجَلَّ)) ^(۲۰۶) واته: ((ئىستا له سهر پووى ئەم زه مينه خهک نييه يادى خودا بکات جگه له نپوه)).

خيانه تکردنى بهنى قوره يظه و هه لوه شاندينه وهى په يمانى مهدينه

له نه و کاته وه پيغمبهرى خودا ﷺ ته شريفى هينا يه مهدينه نووسراوئىكى نووسى له نيوان موسولمانه كان و جوله كه كان كه ناسراوه به (په يماننامهى مهدينه) له نه و په يماننامه يه دا هاتبوو: (جوله كه كان خه رجي خويان هه يه وه موسولمانه كانيش خه رجي خويان، وه له نيوانياندا په يمانى پشتيوانيكردن و سه رخستن هه يه دژ به ههر كه سيك كه جهنگ له گه ل خه لگى ئەم هاوپه يماننيه دا بکات) ^(۲۰۷). له نيوانياندا ناموزگارى و پرس و راپويز و چا كه كارى هه يه له نه وه به دا وه له گه ل يه كتريدا خرابه كارى و تاوان نابيت هه بيت. وه له به نديكى تر دا هاتوو: (جوله كه كان ها وراو يه كدهنگ دهب له گه ل با وهر داراندا هه ركات شهريان له گه لدا كرا.... له نيوان هه ردوولادا پشتيوانى و سه رخستنى يه كترى هه يه دژ به نه وه كه سانهى هه لده كوئنه سهر شارى مهدينه، په يماننامه كهش پيويستى دهكات له سهر جوله كه كانى بهنى قوره يظه و موسولمانه كان كه بهر گريبه كن و بجهنگن دژى هه ركه سيك كه هيرش و په لامار دينيته سهر شارى مهدينه، وه له پرس و راپويزى يه كتر دابن، وه ببنه يه كه يزي خوراگرو

(۲۰۵) أخرجه: النسائي (۱۷/۲)، وابن ابي شيبة (۳۷۹۶۹) والزيادة له، والطيايى (۲۹۵)، وابن خزيمه (۱۷۰۳) وقال محققه:

صحيح، وابن حبان (۲۸۹۱) وقال محققه: اسنده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في صحيح

النسائي (۶۳۹) و (التمر المستطاب) (۱۰۹/۱).

(۲۰۶) أخرجه: البزار (۳۶۵)، والطبراني (الاوسط) (۱۲۸۵) وقال محققه: اسنده ضعيف، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۹۱۵):

رواه البزار والطبراني في الاوسط وفيه عبدالكريم بن ابي المخاريق وهو ضعيف.

(۲۰۷) أوردته: العمري في (السيرة الصحيحة) (۲۷۵/۱) وقال: الوثيقة ترتقي مجموعها الى مرتبة الأحاديث الصحيحة.

یہ گگرتوو دژ بہ ہر دووژمنیکی پہلاماردہر، بہ لام جولہ کہ کان ئہو پہیمانہ بیان شکاند و پالیاندایہ پال ئہ حزاب بؤ دژایہ تیکردنی موسولمانہ کان بہ ئہو شیویہ ہوول و تہ قہ لاکہی حویہیی کورپی ئہ خطہب سہرکہ وتنی بہدہستہینا لہ گہل بہنی قورہیظہ دا و بہشینہیی بہرہو ہہ لوہ شانندنہ وہی پہیمانہ کہ و دژایہ تیکردنی موسولمانہ کانی بردن.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمفہرموئیت: (حویہیی کورپی ئہ خطہبی نہضیری دووژمنی خودا رپوشت بہرہو بہنی قورہیظہ ہہ تاکو گہیشتہ لای کہ عیبی کورپی ئہ سدی قورہیظی کہ سہرپہرشتیاری ہہ موو پہیمان و بہئینہ کانی بہنی قورہیظہ بوو کہ لہ گہل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بہستبوویان بہنوینہ رایہتی ہوزہ کہی، وہ پہیمان بہ جیہینان و بردنہ سہری ئہو پہیمان نامہ یہی دایہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم، کاتیک کہ عیب ہہ والی ہاتنی حویہیی کورپی ئہ خطہبی بہرگوی کہوت دمرگای قہ لاکہی لہ سہرخوی داخست) ^(۲۰۸).

موسا کورپی عوقبہ رضی اللہ عنہ دمفہرموئیت: (بہنی قورہیظہ دمرگای قہ لاکانیان داخست بہرووی حویہییہ دا چونکہ بہ پیاویکی بہد و خرابیان دمرانی، وہ زور بہرہ شہینییہ وہ دہیانروانیہ حویہیی کورپی ئہ خطہب، وہ وتیان: بہ ہیج جوریک ناجینہ پال ئہ وانہ ہیج شتیکنان لہ ئہ وان نہبینیوہ (واتہ: لہ موسولمانہ کان) لہ پہیمانیشکیئی ئیوہش نازانین کی شکست دینیت لہ جہنگہ کہ دا؟ چونکہ حویہیی ہوزہ کہی خوی (بہنی نہضیر) دووچاری لہ ناوبردن کرد بویہ پیویستہ ناگاداری خوتانین وہ بہ قسہ کانی فریو نہخون، حویہیی لہ شہودا ہاتہ بہر دمرگای قہ لاکہیان و ئہ وان لہ سہر خویان داخستبوو وہ گہورہ کہیان لہ ئہو رپوزگارہدا کہ عیبی کورپی ئہ سہد بوو، بہ جولہ کہ کانی بہنی قورہیظہی وت: [ئہو پیاوہ (مہبہستی حویہیی بوو) خرابہ کار و بہدہ، وہ من رہشبینم بہرامبہری، باحویہیی دووچاری بہدبہختی و چارہرہشیتان نہکات.

ئینجا حویہیی بانگی کرد: ئہی بہنی قورہیظہ ئایا وہ لام نادمنہ وہ؟ ئایا ناتانہ وئیت بیئمہ ناوتان؟ وہ میوان داریم ناکہن؟ بہدئنیایہ وہ ژمارہیہ کی زورم لہ سوپای بیشومار کؤ کردووہتہ وہ؟ بہنی قورہیظہ وتیان: وہ للآہی دمرگای لیدہ کہینہ وہ پاشان حویہیی وتی: ئہو کہ عیب لہ کوئیہ؟ ہاوسہرہ کہی وہ لامیدایہ وہ وتی: لیرہ نییہ

دەرچوووە بۆهەندیک پێداویستی خۆی، حویەیی وتی: بەلکو لەلاتە لەسەر سفرەى نان خواردنەکەیه و نان دەخوات و نایەوێت لەئەو خواردنەى ئیوارەى بەشمبەت [حویەیی بانگیکرد: هاوار بۆ تۆ کەعب دەرگاکەم لێبکەو، ئەویش وتی: هاوار لەدەست تۆ حویەیی، تۆ کەسێکی خرابەکار و چارمەش و رسوایت وازم لێبێنە من پەیمانم بە محمد ﷺ داوە بەهیچ جۆرێک ئەو گریبەستە هەلناوەشینمەووە کە لەنیوان من و ئەو دایە و وەللاهی لەراستگۆیی و ئەمەگداری بەئەولاوە هیچیترم لەئەو پیاووە نەدیو، وتی: هاوار بۆ تۆ دەرگاکەم لێبکەو قسەت لەگەڵدا دەکەم، وتی: بەهیچ جۆرێک نایکەمەو. وتی: وەللاهی بۆیە دەرگای قەلاکەت لەسەر داخستووم لەترسی ئەوێ تالە نان و خواردنەکەت بەزدار نەبم لەگەڵتدا و خواردن بچۆم بەئەو کەعبی تۆرە کرد، کەعب وتی: دەرگاکەى لى بکەنەووە بابێتە ژوورەو پیاویکی خرابەکار و شومە وەللاهی هیچ پێگەیهکی چاکەو خیری لێناوەشینتەووە بۆمان دانیت، [حویەیی هاتە ژوورەو کاتیک هاتە ناویان لەناو قەلاکە وتی: ئەى بەنى قورمىظه سەربەرزى و شکۆمەندى رۆژگارم بۆ هێناون، هاتووم سوپایەکی بێنەژمارى وام بۆ هێناون کە هیچ کەسێک ناتوانیت رۆبەرپووی بومستیتەووە و دەستکەوتیکی بێماندو بوونم خستۆتە بەردەستان، گەورەکەیان کەعب پێی وت: بەئێنى دەستکەوتى بێماندو بوون و سوپای بێنەژمارمان پێدەدمیت کەسەر شۆرو زەلیلمان بکەن و پشتمان تێبکەن، بانگەوازی دەریای هەتا هەتایی دەدەى بەگۆیماندا کە لێمان جیانا بابێتەووە وەللاهی تەنها بەئێنىکی پر کەش و فش و لەخستەبەرۆ پر لەخۆبایی بوونە].

حویەیی وتی: من هاتووم شکۆمەندى و سەرۆمى زەمانەم بۆ هێناون تۆ ئەووە بۆ من لێگەرێ، [قورمیشم بەهەرچی سەرکردەو پیاو ماقولەووە هەیه هێناوەتە (مجمع الاسیال) لە (دومە)، وە هەردوو هاوپەیمانەکەشم ئەسەد و غەطەفان [بەسەرکردە و پیاو ماقولانییەووە هێناووە لە (ذنب نەمی) خستوویمانە من بەتەنیشتی (ئوحود)ەو، بەئین و پەیمانیان پێداوم کە ناگەرێنەووە و واز ناهێنن هەتا محمد ﷺ و یارانى لەرەگ و ریشەووە دەرناهێنن. کەعب پێی وت: وەللاهی تۆ هاتوویت زەلکاو و ریسوایی رۆژگارت بۆ هێناوم بەئێنى هەورێکی بێبارانم پێدەدمیت کەدیت و دەروات و هەوورە بروسکەو چەخماخەى هەیهو هیچیتر، پاشان لەناو دەچیت خوا لەناوت بەریت (حویەیی)! وازم لێبێنە لەسەر ئەو پەیمانە کە لەسەریم ئەم دۆخەمان لێتیک مەدە

من هيچ شتيكم له محمد ﷺ نه ديوه تهنه راستگويى و وفادارى نه بيت [له ناوچيت (حويهى) وازمان لايينه له سهر ئه و په يمانه له گه ل ئه و بياوه هه مانه (مه به ستي پيغمبهره ﷺ) من هيچ كه ستيكم نه ديوه راستگوترو به ئه مه كتر بيت له (محمد) ﷺ و هاوه لاني و دللاهي به زور ئاييني خويان به سهردا نه سه پاندووين وه ماليان ليزهوت نه كردووين وه ئيمه رمان له هيچ شتيكى محمد و كردهوى توش ناييته وه تهنه ئه وه نه بيت تو بانگمان ده كه يت بو له ناوچوون و فهوتان، ئيمه خودات بير ده خه ينه وه كه تهنه له ئه وه داخوازيه ي هه ته وازمان لايينيت، وتي: وه دللاهي به هيچ جوريك ده سته ئناگرم تارووزى قيامت ناييت محمد له ناسايش و دنيايدا بزي، وه ئيمه و ئه و سوپا و له شكره زورهش ليكجيانا بينه وه هه تا له به يني نه به ين.

عه مري كورى سه عدى قوره يظى وتي: ئه ي كومه ئه ي يه هود ئيوه په يمانتان به (محمد) ﷺ داوه له سهر ئه و شتانه ي كه خوتان باش دميرانن كه خيانه تي له گه لدا نه كهن و پشتيوانى و كومه كي دووژمنان نه كهن بو سهرى، وه سه رخه رو پشتيوانى بن له دزي هه ر كه ستيك هه لېكوتيته سهر (يه ثريب، واته: مه دينه)، كه واته به ئه مه ك بن له سهر ئه و په يمانه ي كه مورتان كردوو و تائيسا له سهرين، نه گه ر پشتيوانى ليناكهن و سه ري ناخه ن ده لتيگه رين باخوى له گه ل دووژمنه كانى يه كلالي بكا ته وه ئيوه خوتان كه نارگير بگرن. [حويه ي له كو ل كه عب نه بو وه و تاناچار به هه ئوه شانده وي په يمانه كه ي كرد و به ئه و مه رجه ي په يمانى له گه لدا به ستيك و به ئيني پيبدات نه گه ر قوره يش و غه طه فان گه رانه وه و هيچيان له گه ل (محمد) ﷺ بو نه كرا ئه و حويه ي له گه ل كه عب بجي ته فه لآكه يانه وه هه رشتيك دووچارى ئه وان بو له زه مره و زيان به ر ئه ويش بكه ويت]، له ئه و كاته دا گوپرايه لئانكرد و ناپاكيانكرد به رامبه ر ئه و په يمانه ي كه پيشتر به پيغمبهر ﷺ و موسولمانه كانيان دابوو، [كه عبى كورى ئه سه د په يمانه كه ي هه ئوه شانده وه و نكو لئيكرد له ئه وه ي كه په يمان له نيوان خوى و پيغمبهردا ﷺ هه بيت] هه موويان كو كبوون له ئه و ناپاكيه دا تهنه سى كه سيان نه بيت له به ني (شه عيه) به ناوى ئه سه د و ئوسه يد و ئه عله به (...)^(٢٠٩). به ئه و شيوه جوله كه كان بوون به هاوپه يمانى موشريكه كان له سهر جه نك به رپا كردن له دزي پيغمبهرى خودا

(٢٠٩) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤٠٠/٣٤) عن موسى بن عقبة واللفظ له، والزيادة لابن اسحاق كما في (السيرة) (١٧٦/٣)،

مع زيادة رواية سعيد بن المسيب كما في (المصنف) لعبد الرزاق (٩٧٣٧).

ﷺ سەعیدی کۆری موسەیب ﷺ دەفەرمویت: (بەنى قورەيظە کەوتنە پیلانگێران لەدژی پيغمبەرى خودا ﷺ وە نامەیان نووسی بۆ موشریکەکانى مەككە و عوینییهى کۆرى حوصەین و ئەبو سوفیانی کۆرى حەرب لەغەزای (ئەحزاب) دا کەدامەزراو و خۆراگربن لەشوینى خۇتان ئیمە بەیمانمان لەگەڵ موسولمانەکان هەلۆمشاندوووتەوه و دزایەتیان دەکەین هەتا لەناو کولانەیان دەخەین و لەناووه لێیان دەدەین)^(۳۰).

چەندین پروپاگەندا بلاوووهوه بەناو موسولماناندا کە بەنى قورەيظە بەیمانیان هەلۆمشاندوووتەوه و ئەوان دەتوانن کە لەپشتەوه جەنگ لەگەڵ موسولمانەکان بەرپاڤکەن و بەسەریاندا بەدن، پيغمبەرى خودا ﷺ زوبەیری کۆرى عەوامى نارد ﷺ بۆ ئەوهى لەراستیهى هەواله کە ئاگاداریان بکاتەوه:

لەجابری کۆرى عەبدوڵلاوه ﷺ دەفەرمویت: (لەغەزای خەندەقدا کاتیک بارودۆخەکە زۆر ناپەحەت بوو وە بەشیوهیهکی ترسناک پەرهى سەند پيغمبەرى خودا ﷺ فەرمووی: ((کەسێک هەیه هەوالی بەنى قورەيظەمان بۆ بێنیت))؟ ئەوه بوو زوبەیر رۆیشت هەواله کەى هینا پاشان بارودۆخەکە زیاتر شلەژا و سەختتر بوو. ئەو کارەى سێجار دووبارە کردەوه و لەدوایدا پيغمبەرى خودا ﷺ فەرمووی: ((هەموو پيغمبەریک حەواری هەیه حەواری منیش زوبەیره))^(۳۱).

عەبدوڵلاى کۆرى زوبەیرهوه ﷺ دەفەرمویت: (لەکاتى غەزای خەندەقدا من و عومەرى کۆرى ئەبو سەلمەى مەخزومی لەناو قەلایەکدا بووین کەهاوسەرەکانى پيغمبەرى خودای ﷺ تیدا بوو قەلای حەسان بوو، [ئەو خۆى چەماندەوه منیش سەرکەوتمە سەر پىشتى بۆئەوهى سەیر بکەم تابزانم چۆن شەر دەکەن دواتر من پىشتم چەماندەوه بۆ ئەوهى عومەر سەرکەوتتە سەر پىشتم تانەویش بەهەمان شیوه سەیر بکات] بەئەو شیوهیه ئەو منى بەرزەکردەوه منیش ئەوم بەرزەکردەوه جارێکیان منى بەرزکردەوه باوکم بینى و ناسیمەوه کاتیک بەئەویدا تێدەپەرى بەرهو بەنى قورەيظە بەسواری ئەسپه کەى چونکە پيغمبەرى خودا ﷺ داواى لە

(۲۱۰). أخرجه: الحاكم (۳/۳۴)، والبيهقي (الدلائل) (۴۳۶)، وقال الحافظ في الفتح (۵۱۹/۷) (أخرجه: الطبراني والبيهقي في

الدلائل باسناد صحيح الى الزهري عن عبدالرحمن بن عبدالله بن كعب عن عمه عبيدالله بن كعب.

(۲۱۱) أخرجه: البخاري (۳۷۱۹)، ومسلم (۲۴۱۵) والترمذي (۳۷۴۵)، وابن ماجه (۱۲۲)، وابن حبان (۷۹۸۵).

موسولمانان کرد و فهرمووی: ((کی ههوالی بهنی قورهیظهمان بۆ دینیت؟...)). تا دواجار باوکم بهئهو کاره ههستا [منیش سهیری باوکم دهکرد بهتاودان جارێک لیڤه تیپهڤی و جارێک لهئهولا تیدهپهڤی ههشرستیکی بهرز ههبووايه گورج دهگهیشه سهری، کاتیک ئیواره داهات هاتهلامان لهقهلاکه پیم وت: باوکه گیان ئهمرۆ تۆم بینی ئهوه جیت دهکرد] وهللاهی من تۆم ناسیهوه کاتیک بهئهنهناوده تیدهپهڤیت بۆلای بهنی قورهیظه [فهرمووی: منت بینی ئهی کوره شیرینهکه؟ وتم: بهئێ] فهرمووی: وهللاهی ئهی کورهکهم پیغمبهری خودا ﷺ دایکو باوکی بهقوربان کردم و فهرمووی: (دایکو باوکم بهقوربانتم)^(۲۱۲).

لهگێرانهوهیهکی واقیدیدا ﷺ هاتوو: (کهئهو رۆیشتوو و پاشان گهراوتهوه فهرموویهتی: ئهی پیغمبهری خودا ﷺ بینیم قهلاکانیان رێکدهخست و خویان ئامادهکرد و رێگاوه بانهکانیان چاکهکرد و مهرو مالاتیان کۆدمکردهوه)^(۲۱۳).

بهئهوچۆره بهلگهیهکی زۆر بهردهستهکوت ئهوهیان پشت راست دهکردهوه کهبهنی قورهیظه پهیمانکهیان شکاندوو و ههلیانوهشاندهوتوه ههر لهبهر ئهمهش پیغمبهری خودا ﷺ شانیدیکی لهدیارتیرین بیاوانی ئهنصاری نارد بهرهو بهنی قورهیظه تالهئهو دهنگو باسه دنیابن و بچنه ناو قهلاکانیهوه، وه ئهگه راستبوو لهناکامی کارهکهیان بیان ترسین و وه ههوالهکهش بگهیهننه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ وه بانگیشیانکهنهوه بۆ بهئین و پهیمانبهستنیکی تازه ههتا بۆیان بکریت:

موسا کورپی عوقبه ﷺ و زوهری ﷺ دهفهرموون: (پیغمبهری خودا ﷺ سهعدی کورپی موعادی ئهشهل و سهعدی کورپی عوباده و عهبدووللای کورپی رهواحه و خهواتی کورپی جوبهیری نارد بۆلای بهنی قورهیظه بۆ قسهکردن و گفتوگو لهبارهی پهیمانکهوه ههروهها هاندانیان بۆ پابهند بوون پییهوه، و مترساندنیان لهناکامی دواي شکاندنی پهیمانکه، لهگێرانهوهکهی ئیبنو ئیسحاقدا ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی پێیان: ((برۆن سهیر بکهن بزنان ئایا راسته ئهوه دهنگوباسه

(۲۱۲) أخرجه: البخاري (۳۷۲۰)، ومسلم (۲۹۱۶)، والترمذي (۳۷۴۳)، والبخاري (۹۶۶)، والبيهقي (الدلائل) (۳۴۹/۳)

والزيادات له.

(۲۱۳) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۴۵۷/۲).

لهبارهی بهنی قورمبزهوه پیمانگه‌یشتووه یاخود نا؟ نه‌گەر راستبوو ئه‌وه به نامازهو ناراسته‌وخۆ پیمبلین، وه به‌ناو خه‌لکی دا بلا‌ویمه‌که‌نه‌وه با شپرزهنه‌بن وه نه‌گەر له‌سه‌ر په‌یمان‌ه‌که‌ش به‌ئه‌مه‌که‌بوون و وه‌ک خۆیان مابوونه‌وه ئه‌وه به‌ ئاشکرا له‌ ناو خه‌لکدا باسیبکه‌ن).

ئه‌وانیش رو‌یشتن هه‌تا‌کو گه‌یشتنه‌ به‌ردم‌رگای قه‌لای به‌نی قورمبزه و دا‌وای کردنه‌وه‌دیانتکرد پاشان دم‌رگای قه‌لاکه‌یان بۆ کرایه‌وه ئه‌وانیش چوونه‌ زووره‌وه، دا‌وای دووباره‌ گه‌رانه‌وه بۆ به‌ستنی په‌یمان و تازه‌ کردنه‌وه‌ی به‌ئینیان لیکردن، وتیان: نیستا ئیمه‌ ئه‌و کاره‌بکه‌ین پاش ئه‌وه‌ی ئیوه هه‌ردو‌ولای ئیمه‌تان شکاند [مه‌به‌ستیان له‌ دوو با‌ئه‌ شکاوه‌که‌ را‌گو‌یزانی به‌نونه‌ضیر و به‌نوقه‌ینوقاع بوو]. [موسولمانان له‌ئه‌ویدا قسه‌ی زۆر ناشیرینتریان لیبیستن وه هه‌لسوکه‌وتی دووژمنکارانه‌یان لیبینین ئینجا پیغه‌مبهری خ‌وایان ﷺ خسته‌وه‌یادیان تا زیاتر هۆشیاریان‌بکه‌نه‌وه، ئه‌وانه‌ وتیان: پیغه‌مبهری خودا کیه‌؟ هیچ گریبه‌ست و په‌یمانیک له‌ نیوان ئیمه‌ و (محمد)دا نییه‌]. پاشان دم‌ریان کردنه‌دمره‌وه و جنیو و قسه‌ی نارپکیان به‌ پیغه‌مبهری خودا وت زۆر به‌ناشیرینی.

سه‌عدی کورپی عوباده ﷺ قسه‌ی ناشیرینی پین‌وتنه‌وه، زۆر توورمه‌بوو لێیان. سه‌عدی کورپی مو‌ع‌ادیش ﷺ به‌سه‌عدی کورپی عوباده‌ی فهرموو: ”وه‌لاهی ئیمه‌ بۆ ئه‌وه نه‌هاتو‌وین، له‌نیوانمان قسه‌ی ناشیرین زۆر زیاتر له‌ پێویست کرا پاشان سه‌عدی کورپی مو‌ع‌اد بانگیکردن و فهرمووی: ”ئیه‌و دهمان که‌ چ شتیک له‌ نیوان ئیمه‌ و ئیه‌و‌دا هه‌یه‌ ئه‌ی به‌نی قورمبزه‌؟ وه‌من دم‌ترسیم رۆژیکێ وه‌ک به‌نی نه‌ضیر چاوم‌پیتان بکات و به‌لکو تات‌ریش له‌ئه‌و رۆژم‌تان به‌سه‌ربیت، وتیان: عه‌ورمت و پيسایی باوکت خ‌وارده‌؟. فهرمووی: ئه‌و قسه‌ ناشیرینه‌تان نه‌وتایه‌ و له‌ئه‌وه‌ باشت‌رتان چاک‌تر له‌ئه‌وه‌م‌تان بوتایه‌ وگ‌ونج‌او‌تر بوو به‌حالتان ئینجا گه‌رانه‌وه‌ خزم‌ت پیغه‌مبهری خودا ﷺ له‌کاتی‌کدا هیچ شتیکی دلخۆشکه‌ریان پینه‌بوو له‌ناخۆشی به‌ئه‌ولاوه‌، کاتیک هاتنه‌وه‌ خزم‌ت پیغه‌مبهری خودا له‌ دم‌ و چاویاندا بپ‌زراوی و نار‌ه‌حه‌تی به‌دی‌کرد له‌ئه‌و هه‌واله‌ی که‌زان‌ییان. فهرمووی: ((دم‌نگوباسی ئه‌وانه‌ی پشته‌وم‌تان (مه‌به‌ست به‌نوقورمبزه‌یه‌)؟ وتیان: ((عه‌ضل و قاره‌) (واته‌ ناپاکی

ھۆزی (عەضل و قارەیان) دووبارە کردووہتەوہ کہ لەسەر ئاوی (رەجیع) بەرامبەر (خوبەیب) و ھاوہلانی کردیان) ئەوی پیغمبەری خودا ﷺ ھاووینەوہ خزمەتت لەلایەن پیستەری و ناپاکترین دروستکراوی خودا و دووژمنکارتەری دروستکرا و بۆ خودا و پیغمبەرەکەوی ﷺ، وە ھەواییاندا یە دەربارەوی ئەو قسانەوی کردبوویان.

پیغمبەری خودا ﷺ فەرمانی پیکردن کہ ئەم دەنگ و باسە بلأومە کەنەوہ و بەنھینی با لای خۆتان بێت. پیغمبەری خودا ﷺ پاشان رپوی سوپاندەوہ بەلای ھاوہلانی کہ لەناو ناپەحەتی و دژواریدا بوون و مەترسییەکی رپوی تیکردبوون زۆر بەھیزتر لەغەزای (ئوحد)، کاتیک بینیان پیغمبەر ﷺ بۆ لایان دیت وتیان: دەنگوباسی پشت خۆمان لەبەنی قورەیظە چیبە ئەوی پیغمبەری خودا ﷺ؟ فەرمووی: [خیر دەبیت و مژدەوی پیدان و دلخۆشیدانەوہ]. پاشان بەجلەکانی خۆی داپۆشی و راکشا بۆ ماومەیکە درێژ ھاوہلان ترس و دلەپراوکی و ناپەحەتیان زۆر زیاتر بوو کاتیک بینیان پیغمبەری خودا ﷺ راکشاوہ بۆیان دەرکەوت کہ هیچ ھەواییکی دلخۆشکەری لە بەنی قورەیظەوہ لای نییە، پاشان سەری بەرز کردەوہ و فەرمووی: ((أَبْشُرُوا بِفَتْحِ اللَّهِ وَتَصْرِهِ))^(۳۱۴) واتە: ((مژدەتان لیبیت بەسەرکەوتنی خودا و رزگار بوون لەئەم دۆخە)).

سەعدی کورپی موعاذ ﷺ زۆر پەستبوو بەئەو ناپاکیبەیی بەنی قورەیظە و لەدلی دەرئەدەچوو بۆیە نزای کرد کہ خودا چاوی رۆشنگاتەوہ بەلەناوچوونی بەنی قورەیظە، لە جابەرەوہ ﷺ دەفەر مویت: [لەغەزای ئەحزابدا سەعدی کورپی موعاذ ﷺ تیریک بەرشانی کەوت شادەماری باسکی بری پیغمبەری خودا ﷺ بەئاگر بۆی داخ کرد و دەستەکانی ئاوساو کیمیکرد ئەویش وازی لیبینا، دواتر دووچارای خوینبەر بوون بوو چاریکی تریش داخی کردەوہ بەئاگر و دووبارە ھەلئاسایەوہ سەعد کاتیک ئەوہی بینی فەرمووی: ئەوی خودایە گیانم دەرئەچیت ھەتاکو چاوم رۆشندەبیتەوہ بە لەناوچوونی بەنی قورەیظە ئینجا سەری دەمارەکەوی بەستەوہ و یەکتک خوینی لیبینەھات]^(۳۱۵).

(۲۱۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۰۳/۳) عن موسى بن عقبه عن ابن شهاب الزهري، وابن اسحاق (سيرة ابن هشام)

(۱۷۷/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۷۱/۲).

(۲۱۵) أخرجه: الترمذي (۱۶۴۷) وحسنه كل من الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۱۲۸۷)، والشيخ مقبل في (الصحيح

پيغمبهرى خودا به نه و پهرى وره به رزى و دامه زراوويه وه دستا به رامبه ر ناپاكي و پهيمانشكيني بهنى قوره يظه، وه هه موو هووكارى به رهنكاري و پاريزگاري خسته كار و به كاريه پنا بو دسته به ركردنى گرنى پاراستنى موسولمانان و به رزگردنه وهى وره يان، بو نه و مه به سته چه ندين كه تيبه ي سهر بازي له هاوه لانى بيكه پنا و فهرمانى پيكردن كه دهر چوونى سهر بازي به شيوه ي خوواندن نه نجامبدن به هه موو لايه كى شارى مه دينه دا به تايبه تى ناوچه كانى روزه لات و روزه او او باشوور بو ريگه گرتن له ههر دزه كردنىكى هيزه كانى دووژمن له نه و ناوچانه دا. سه له مه ي كورپى نه سلمى نه نصارى به دووسه د كه سه وه نارد و زه يدى كورپى حاريتيش به سى سه د كه سه وه نارد تا پاريزگاري له شارى مه دينه بكهن و به ناويدا بگه رپن بو دورخستنه وهى مه ترسيه كانى پهيمانشكيني بهنى قوره يظه له پشته وه (الله اكبر) بكهن به دهنكى به رز بو ترساندنى بهنى قوره يظه و به رزگردنه وه وره ي موسولمانان، پيغمبهرى خودا ﷺ خوى به تايبه ت به ژداريده كرد له گه ل هاوه لان له پاسه وانى كردنى خه نده فه كه دا هه تاكو بارودوخه كه هپوربووه [٢١٦].

پيغمبهرى خودا ﷺ فهرمانى به ژن و منداله كان كرد له فه لاي بهنى حارثه دا نه گه ر كه سيكيان دى لتيان نزيكده بيته وه نه وان شمشيره كانيان به رزبكه نه وه و هه لى بسورپنن بو نه وهى موسولمانه كان له ريگه ي بريسه كى شمشيره كانه وه بزنان كه دووژمن هه لى كوتا وه ته سه ر نه و ناوچه يه.

رافعى كورپى خوده يجى نه نصارى ﷺ ده فهرمويت: (هيج قه لايه ك نه بوو قائمتر و پاريزگاريتر بيت له فه لاي بهنى حارثه، پيغمبهرى خودا ﷺ ژن و مندال و كويله و پير و په كه وته كانى له ناودانا بوو، فهرمووى پتيان: ((نه گه ر هه سستان به بوونى كه سيك كرد لتيان نزيكده بيته وه شمشيره كانتان هه لى بسورپنن باببريسكيته وه)). پياويكى بهنى نه عله به ي كورپى سه عد كه پى ده چوو جوله كه بيت ناوى (نجدان) بوو له بهنى ججاش بوو به سواري نه سپه وه هات بولايان، هه تاكو هاته به رده م قه لايه كه پاشان به نافرته كانى وت: (وه رنه خواره وه بو لام له خيرو چا كه به نه و لاوه بو نيوه هيجم پى

المسند (٢١١).

(٢١٦) أخرجه: الواقدي (٤٥٠/٢)، وابن سعد (٤٨/٢).

نییہ). ئەوانیش شمشیریان بەرزکردووە و ھەئیانسوراند، ھاوئەلانی پیغمبهری خودا ﷺ بینیان و بەپەلە بەرھەو لای قەلاکە رۆیشتن پیاویکیان لەگەڵ بوو لەبەنی حارنە ناوی ظوھەیری کورپی رافیع بوو فہرمووی: ”نەجدان و مرھ دابەزە بۆم بۆ شەری دەستەویەخە لەگەڵ یەکتەر ئەویش ھات تا رۆوبەرھووی ببیتەووە ظوھەیر بەئەسپەووە ھەئیکوتایە سەری و گوشتی...“^(۳۱۷).

صەفیە کچی عەبدالمطلب ﷺ پوری پیغمبهری خودا ﷺ ھەستا بەکارئیکی پائەوانانە و سیخوڕیکی جولەکەیی بەنی قورەیظەیی گوشت کە دەیویست دزە بکاتە ناو قەلاکەیان، لە زوبەیرمووھ ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبهری خودا ﷺ دەرچوو بۆ غەزای (خەندق)، ھاوسەرھەکانی لەگەڵ پوری خۆی صەفیە لەناو قەلاکە دانا بەناوی (فارغ)، وەحەسانی کورپی ثابتیش ﷺ لەگەئیانبوو: (لەوانەییە بەھۆی نەخۆشی و بەسالاجوونییەووە بووبیت) خەئکێک لەجولەکەیی بەنی قورەیظە دەھاتن بۆ قەلاکە بۆ ئەووی دەستیان بگات بەھاوسەرھەکانی پیغمبهر ﷺ وە لەپەرھەئبکوتنە سەریان... جولەکەییە ھات ھەتاکو گەیشتە دەوروبەری ئەو شوئینەیی کە ھاوسەرھەکانی پیغمبهری ﷺ لیبوو لەگەڵ صەفیە پوری، صەفیە فہرمووی: بە حەسان: ھەستە بۆی بیکوژە فہرمووی: وەئلاھی من ناتوانم ئەو کارە بکەم ئەگەر توانای ئەووم ھەبووایە لەگەڵ پیغمبهری خودا ﷺ دەرھەچووم [ئینجا صەفیە بەپۆشاکێک دەمامکی خۆی کرد و تەوڕیکی گرت بەدەستەووە بۆی چوووە خوارووە سەری لە لەشی جیاکردووە...] پاشان سەرھەکەیی ھەلگرتەووە و بەرھەو لای جولەکەکان ھەئیدا، جولەکەکان وتیان: ئیمە وامان زانیبوو (محمد) کەسی بەسەرماڵ و خیزانییەووە جیئەھیشتوووە کە بەرگریان لیبکات لە شوئینی خۆیدا بۆیە رۆیشتن و بلأوھیان لیکرد^(۳۱۸).

(۲۱۷) أخرجه: الطبراني (الكبير)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۳۳/۶): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۲۱۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۸۴/۳) (۷۲۳) وقال محققه: حديث حسن لغیره، والحاكم (۵۰/۴) وقال: روي باسناد

صحيح، والطبراني (الكبير) (۸۰۴/۲۴)، وفي (الوسط) (۳۷۵۴) والبزار (۱۸۰۷)، و ابی یعلی (۶۸۳)، و ابن سعد

(۳۴/۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۴۵) رواه البزار و ابو یعلی... و اسنادهما ضعيف وقال (۱۰۱۴۶): رواه الطبراني

ورجاله الى عروة رجال الصحيح ولكنه مرسل. واللفظ للحاكم والطبراني والبزار.

زیادبوونی مہینہ تی موسولمانہ کان

سو پای موشریکہ کان گہ مارؤی سہر موسولمانہ کانیناندا تا دہات زیاتر و توندتر دہکرد، وہ جولہ کہانی بہنی قورہ میظہش چوونہ پالیان، بہئہمہش دژوارہ کان بؤ سہر موسولمانہ کان سہختتر بوو دوو چاری بہگیرہاتنیکی ناوازه و سہختگیربوونہ وہ و ترس و دلہراوکی و شلہژان و ہک مؤتہ کہہ بالی بہسہردا کیشابوون ہہر وہک خوی گہورہ لہ بارہیانہ وہ دمفہرمویت: ﴿ إِذْ جَاءُوكُمْ مِّنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونًا ١٠﴾ هُنَاكَ ابْتَلَى الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ١١﴾ (الأحزاب) واتہ: [کاتیکیش دووژمنان لہ سہروخوارتانہ وہ ہاتنہ سہرتان، کاتیکیش چاودہ کان ئہ بلہقبوون، دلہ کان گہیشتبوونہ گہروو، گومانی جؤراو جؤرتان دہبرد بہ بہئینہکانی خوی گہورہ (بہسہرکہوتنی ئیمانداران)] بہلام لہ گہل ہہموو ئہوانہشدا موسولمانہ کان برپا و متمانہیان زیاتر دہبوو بہرامبہر خودای گہورہ وہ زیاتر ملکہچی خوداو پیغمبر ﷺ دہبوون و باومریان پتہوتر دہبوو ہہر وہک خوی گہورہ دمفہرمویت: ﴿ وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا ١٢﴾ (الأحزاب) واتہ: [کاتیکی ئیمانداران ئہو ہہموو دہستہ و گرؤہانہیان بینی وتیان: ئہمہ ئہوہیہ کہہ خوا و پیغمبرہ کہی بہئینی پیداوین (کہئاوا دژایہ تی ئاپینہ کہی دہکریٹ و کافران و دوورپوہ کان نہخشہ و پیلاندہ کیشن بؤ ریشہ کیشکردنی)، دیارہ کہہ خودا و پیغمبرہ کہی راستیان فہرموو لہ پیشہاتندا، بیگومان ئہو دژایہ تیہ باومرملکہچی نہبیت ہیچیتری بؤ زیادنہ کردن (واتہ: سوورتر بوون لہسہر ئیمان)] دوورپوہ کانیش دوورپووی و کردہوہی پیس و ناپہسندیان دہرکہوت و ہہئویستہ کانیان بہترسنؤکی و داچلہکین و ورہ روخاوی و سہرشؤری و درؤکردن ناوزہد دہکرا و نیشانہی ناسراوی ئہوان بوو بہرامبہر بہ بہئینہکانی خودا و پیغمبرہ کہی ﷺ، ہہر وہک خودای گہورہ و بالادہست ہہئویستہ ناجوامیرہ کانیان و ئہو قسہ نابہ جتیانہیان کہہ دہیانکرد بؤ داروخاندنی ورہی موسولمانہ کان لہ قورناندہ بہ جوانی روونیکردؤتہ وہ بؤ موسولمانان و ہک لہئہ و بارہیہ وہ دمفہرمویت:

﴿ وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ١٣﴾ (الأحزاب)

واتہ: [کاتیک دووروہکان و ئەوانہی دلیان نہخۆشی تیدا بوود میانوت: بہ لئینی خودا و پیغمبر مہر مہکی تہنہا بۆ خہلہ تاندن بوو، ہیچیتر نہبووا، یاخود دمفہرمویت: وَإِذْ قَالَتْ طَافِيَةٌ مِّنْهُمْ يَا أَهْلَ يَرْبِ لَا مَقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَرِسْتَدِينُ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ اتَّبَعَ يَقُولُونَ إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ إِلَّا فِرَارًا ﴿١٣﴾ وَلَوْ دَخَلْتَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا الْفِتْنَةَ لَأْتَوْهَا وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا لَآلِئِكَ مِنَ الْفِتْنَةِ وَكَانَ وَعْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ﴿١٥﴾ قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِن فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ الْقَتْلِ وَإِذًا لَا تَمْنَعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ إِن أَرَادَ بِكُمْ سُوءًا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧﴾ قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْوِيَّةَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٨﴾ أَشِحَّةً عَلَيْكُمْ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ بِأَلْسِنَةٍ حِدَادٍ أَشِحَّةً عَلَى الْخَيْرِ أُولَئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١٩﴾ يَحْسَبُونَ الْأَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوا وَإِن يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوا لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ أَنْبَائِكُمْ وَلَوْ كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢٠﴾ (الأحزاب).

ئەم نایەتانه ئەوہ پووندەکە ئەوہ کە دووروہکان کەسانیکی ترسنۆک و بیتممانەن بەرامبەر بەبەلئینەکانی خودای گەورە لە کاتی ناپەختی و دزواریدا لەگەڵ ئەو شەدا زۆر جەقاوہ سووون بەرامبەر بە پیغمبر صلی الله علیه و آله، وە لە بارودۆخە سەختەکاندا نەدەگەرانیەوہ بۆ لای خودا و بە پەناگیری راستەقینەیان دانەدەنا وە هەڵدەستان بە جەندین کرداری دزیوی ترسنۆکانە و سەر شوپۆرکەرانیە لە کاتی کارکردن و دەستپێکردنی شەردا ئەوان داوای مۆلەتیاں لە پیغمبر صلی الله علیه و آله دەکرد بە جەندین برۆبیانوی بیبنەما کە گواہی مائەکانیاں و آلو بیسەنگە و بەربەستە و بەردەستی دووزمەکانە بەئەو شیوہیەش مەبەستیاں بوو لەمردن پراکەن و نەجەنگین لە پیناوی خودادا لەبەر ئەوہی باومپیان بەدیاریکردنی ئەجەل نەبوو لەلایەن خوداوە هەر بەئەو شەوہ نە دەوستان خەلکی تریشیاں هاندەدا تا سەنگەرەکانیاں جیپھیلن و بەرەو مائەکانیاں پراکەن بەبێرەچاوەکردنی ئەو پەیمانەیی کە لەسەریوون بەرامبەر بە خودا و پیغمبر مہر مہکی صلی الله علیه و آله.

موسای کوری عوقبە ﷺ دمفہرمویت: (کاتیک بارودۆخەکە سەختگیر و ناپەختبوو لەسەر پیغمبر صلی الله علیه و آله و هاوولانی لەئەویدا خەلکیکی زۆر دووچاری دوورووی بوون و

قسهی زۆر نارێک و نابه جێیانده کرد چۆن قسه کردنیکی؟! کاتیکی پیغمبهر ﷺ بینی که خه لکه که دوو چاری ج بارودۆخیکی سهخت و پر مهترسی و نارچه تبوونه ته وه کهوته مژده پیدانیان و فهرمووی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَيُفْرَجَنَّ عَنْكُمْ مَا تَرَوْنَ مِنَ الشَّدَةِ، وَإِنِّي لَأَرْجُو أَنْ أَطُوفَ بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ آمِنًا، وَأَنْ يَدْفَعَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَيَّ مَفَاتِيحَ الْكَعْبَةِ، وَلِيُهْلِكَ اللَّهُ كِسْرَى وَفَيْصَرَ وَلِتَنْفِقُنَّ كُنُوزَهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واته: ((سویند به نه و زاتهی گیانی منی به دهسته نه و بارودۆخه سهختهی دوو چاری بوون و دهیبینن له سهرتان لاده چیت و من وا دهبینم و تکام وایه که ته وافی مائی خودا بکهه به بیترس و به نه و په ری ناسایشه وه وه خودای گه وه کلیله کانی که عبه دهخاته وه دهستم وه خودای گه وه کیسرا و فهیسه ره له ناو دهبات و ئیوهش گهنجینه کانیان له پیناوی خودادا ده به خشن)).

پیاویکی له نه وانهی له گه ئیدا بوو به هاوه لانی وت: سهرتان سوپا مینیت له محمد به ئینی ته وافی بهیت و دابه شکردنی گهنجینه کانی فارس و رۆمان پیده دات له کاتیکی ئیمه لیره دا هیچ که سه یکمان ناتوانیت به دلنیا یه وه بجیت بۆ سه ره ناو، وه لاهی نه و به ئین پیدانهی نه و هیچ نییه ته نها چاو به ست و فریودانه» ههندیکی تریان له نه وانهی له گه ئیدا بوون دهیانوت: «رێگه مان بده بجینه ماله کانمان چونکه والا و کراوه ن به رووی دوو ژمندا»

ئیبنو ئیسحاق رضی الله عنه ده فهرمویت: (ئهوسی کورپی قه یظی له به نی حارنه ی کورپی حاریت بوو دهیوت: "ئهی پیغمبهری خودا ﷺ ماله کانمان هیچ شو رایه کیان نییه به ناسانی دهستی دوو ژمن دهیانگاتی و [که وتوونه ته دمره وهی مه دینه] روخسه تمان بده. نه و که سه له ناو کۆمه لیک له پیاوانی هۆزه که ی نه م قسه یه ی ده کرد وتی له جیاتی نه وانیش روخسه تمان پیده تا برۆین و بگه رپینه وه بۆ ماله کانمان وه [بۆلای ژن ومندا له کانمان] و فریایان بکه وین چونکه له دمره وهی مه دینه دان)^(۲۱۹). ههندیکی تریان دهیانوت: «ئهی خه لکی یه ثریب ئیتر ئیره شوین و جیگی ئیوه نییه تیایدا راوه ستاو و خۆرا گر نابن له بهر نه وه بگه رپینه وه بۆ ماله کانتان... له گه ل نه وه شدا موسولمانه کان خۆرا گر و دامه زراو بوون به بینی زما ره ی زۆری کۆمه ل و تاقمه کان و

(۲۱۹) أخرجه: ابن اسحاق (السيرة) (۱۷۸/۳) عن عروة بن الزبير رضی الله عنه ، والبيهقي في (الدلائل) (۴۳۵/۳)، والطبراني (الكبير)

سهختى و دژوارى بارودوخه كه زياتر باومريان دهچهسپا و دنئياتردمبوون بهرامبهر بهلئنهكانى خوداى بالا دهست كه بهلئنى پيدا بوون... تا دههات بارودوخه كه سهخترو گه مارؤكه توندتر دمبوو لهسهر موسولمانهكان نهونده سهرفالئيكردبوون بهشهو و بهرؤژ بوارى حهسانهوهيان نهبوو...))^(۴۴).

ئيبنو عومر ﷺ ههلوئستىك لههلوئسته راست و پر لهباومرپى هاوهلانمان بؤ دهگيرپيتهوه كه بؤ سهرخستنى خودا و پيغمبهر ﷺ داويانه. ئيبن عومر ﷺ دهفهرموئيت: (خالء عوئمانى كورپى مهظعون ناردمى بؤ نهوهى بچم تا ليفهيهكى بؤ بئيم منيش چوومه خزمهت پيغمبهرى خودا ﷺ لهلاى خهندهمهكه بوو بؤ نهوهى داواى روخهستى لئبكهه نهوئيش ريگهه پيدام و فهرمووى: ((به هر كه سئيك گه يئشى لهريگادا پئيان بلئ كه پيغمبهرى خودا ﷺ فهرمانتان پيدهكات كه بگهريئنهوه شوئنى خوئان [واته: بؤ نهوانهه پئيشتر ريگهه گه پرانهوهه پئدابوون بؤ مائهوهه]). نهوئيش له رؤژئكى زؤر ساردابوو، رؤيشتم لهريگادا بهخهلكهكه گه يئشم پيم وتن: كه پيغمبهرى خودا ﷺ دهفهرموئيت: وهللاهى يهك يا دونيان نهبيت ههوالهكهيان رمتكردهوه نهوانئتر ههموويان بهگورجى گه پرانهوه خزمهت پيغمبهرى خودا ﷺ))^(۴۵).

تهنها گه مارؤى موشريكهكان موسولمانهكانى دووچارى تهنگ پيئه لچنين و بارگرژى نهكردبوو، بهلكو بارودوخى ناوخؤ نهومندهئتر ترس و بيم و پهريئشانى و نازار ومهينهتهى خستبووه ناويان.... خواردمههنييهكان رؤژ له داوى رؤژ كه متر دمبوو ديومزمهه برسيئتى بيئهزهههه بئلى بهسهردا دهكئشان، هاوكات لهگهه سهرماو سؤلهه شهوانى دريژى زستاندا لهگهه نهو جهنگه دمروونيهه لهپادهبهدمرهه كه له دئلى دوورپوهكانهوه بهرپاكرا بوو بهناو ريزى موسولمانهكاندا بهشيوهيهكى سهرشؤرانه و ترسنؤكانه ونهزؤكانه.... شهونخونى سهخت لهنهو شهوه دريژانهدا بهجؤريك بوو كه محمدى كورپى مهسلههه ﷺ دهفهرموئيت: (له غهزاي خهندهمهقا شهو و رؤژمان وهك يهك بوو ههتاكو خوداى گه وره دمرووى ليكردينهوه و رزگارمانوو). پاشان پهيمانشكئنى بهنى قورميهظهش بهسهردههات نيشانهيهكى ترسناك و پيلائنگيرپيهكى پر

(۲۲۰) آورده: البيهقي (الدلائل) (۴۰۲/۳، ۴۰۴، ۴۰۶)، وابن عبدالبر في (الدرر في اختصار المغازي والسير) (ص: ۱۶۹-۱۷۷).

(۲۲۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۳۳۶۹)، والبيهقي (الدلائل) (۴۳۵/۳)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۵): رجاله رجال

الصحيح، وقال الحافظ في (فتح الباري) (۵۱۲/۷): اسناده صحيح.

مەترسیتەر بوو بۆ سەربازگەى موسولمانە خۇراگر دامەزراوەکان، تادەهات نارەحەتى زیاتر دەبوو باردۆخەکە پر مەترسیتەر دەبوو بەجۆرێک پيغمبەرى خودا ﷺ ڕيگەى بە هیچ کەس لە هاوێلانێ نەدەدا کە بەرەو مەدينە بڕۆنەووە مەگەر چەک لەگەڵ خۆيان ببهن وەك نامادە باشيەك لە ناپاکى بەنى قورەيظه..^(۲۲۲).

رۆژنيکیان يەکیک لە هاوێلانێ پيغمبەر ﷺ داواى پوخسەتى گەرانەووە بەرە و مالهەوى لە پيغمبەر ﷺ کرد بۆلای هاوسەرەکەى کە تازەبوک بوو، پيغمبەريش ﷺ فەرمانی پيکەرد کە چەکەکەى لەگەڵ خۆى ببات وەك ئاگا لە خۆبوونیك بەرامبەر ناپاکى بەنى قورەيظه ئەم رووداوەش ئەبو سەعیدی خودری ﷺ بۆمان دەگيرپیتەووە دەفەر مویت: ((کۆرە مامیکم لەئەو مالهەدا بوو (ئاماژەى بۆ مائیکى ئەوئى کرد))، تازە زاوا بوو کە دەرچووین بۆ غەزای خەندەق لەخزمەت پيغمبەرى خودادا ﷺ، ئەو گەنجە داواى پوخسەتى چوونەووە بۆ مالى لە پيغمبەرى خودا دەکرد ﷺ لەکاتى نيوەرۆدا دەگەراپەووە بۆلای هاوسەرەکەى، رۆژنيکیان داواى پوخسەتى کرد و فەر مووی: [ئەى پيغمبەرى خودا ﷺ مۆلەتى چوونە مالهەوم دەوئیت من تازە زاوام ئەوئيش ڕيگەيدا]، پيغمبەرى خودا ﷺ فەر مووی: ((چەکەکەت بەدەستەووە بگرە و لەگەڵ خۆت بيبە من دەترسێم بەنى قورەيظه زيانت بپيگەيەن)). پياووەکەش چەکەکەى هەلگرت و پاشان گەراپەووە بۆ مالهەووە ببنی ئەوا هاوسەرەکەى لەبەر دەرگادا و مستاوە و یستى ڕمەکەى دريژ کات بۆى تا لئیدات، لەئەو کاتەدا غیرەى جولاً، هاوسەرەکەى پيوت: لەسەر خۆبە و ڕمەکەت بکيشەرەووە و پەلەمەکە و بڕۆ ژوورەووە سەیر بکە و بزانه چ شتیک منى و مدەرناو، ئینجا چووە ژوورەووە ببنی ماریکی گەورە لەسەر جيگای نووستنەکەى خۆى لولداووە و جنگلی خوار دوو، ئەوئيش بەرپمەکەى بۆى چوو تا لئیدات و بيکوژيەت ئەووە بوو مارەکەى کرد بەسەرى ڕمەکەووە پاشان نووکی ڕمەکەى چەقاند بەزەويدا مارەکەش پەلەقاژەى کرد [بەسەر نوکی ڕمەکەووە و گەنجەکەش کەوت و مرد]، نەزانرا کامیان زووتر لە ناوچوون مارەکە یاخود گەنجەکە، ئیمەش هاتینە خزمەت پيغمبەرى خودا ﷺ ئەووەمان بۆ باس کرد وە پیمان وت: کەداوا لە خودا بکات تا زیندووێ بکاتەووە بۆمان، فەر مووی: ((داواى لئیخۆشبوون بۆ هاوێلەکەتان بکەن)). پاشان فەر مووی: ((إِنَّ بِالْمَدِينَةِ جِنَّا

قَدْ أَسْلَمُوا، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهُمْ شَيْئًا، فَادْنُوهُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَإِنْ بَدَا لَكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فَاقتُلُوهُ، فَإِمَّا هُوَ شَيْطَانٌ)) واتہ: ((لہ ناو شاری مہدینہدا جنوکی لئیہ موسولمانبوون، ہر کاتیک شتیکتان لہئہوانہ بینی داوای رۆیشتنیان لیبکہن تاسی رۆژ، ئەگەر لہ دواى ئەوہ دمرکہوتنہوہ و خویمان پیشاندان بیانکوژن ئەوانہیان شہیتانین))^(۳۳). لہئہو کاتہدا ترس و دلہراوکچی ہاودلان زۆر زیادیکرد و ہاتنہ خزمت پیغمبری خودا ﷺ داوایانلیکرد کہلہ خودا بۆیان بپارپتہوہ تائہو ترس و راجلہکینہیان لہسەر لابدات، ئەبو سہعیدی خودری ﷺ دہفہرمویت: (لہغہزای خہندہفدا وتمان: ئەى پیغمبری خودا ﷺ شتیک نیبہ کہ نزای پیبکہیت و بیلیت لای خودا؟ چونکہ وا دلہکانمان لہم کاتہدا گہشتوتہ گہروومان لہ ترسان، فہرمووی: بەئى ہہیہ بلین: ((اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا، وَامْنِ رِعَابَتَنَا)) واتہ: ((خودایہ عہیب و عارمان بپۆشہ و ترس ودلہراوکیمان لہسەر لابدہ و بیگۆرہ بہئاسایش)).

شکانی ہیژی دووژمن

یارمہتی و کۆمہکی پەروردگار گہیشتہ موسولمانان، ئەوہ بوو خوای گہورہ بای بہرہووی ببیاومراندہ ہہئکرد و ورہوتوانای رپوخاندن))^(۳۴). پیغمبری خودا ﷺ کہوتہ ئامۆژگاری و ہاندانی ہاودلانی لہسەر ئارامگرتن و دامہزراوی بہرامبہر بہدووژمنہکان، پاشان دوعای کرد لہ موشریکہکان:

عہبدوللای کوری ئەبوئہوفا ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبری ﷺ لہ چہند رۆژیکدا کہتیدا دووچارى رپوبہرپوو بوونہوہ بوو لہگہل دووژمنہکانی چاومرپیکرد ہہتاکو خۆر لہ ناومرہستی ئاسماندا لایدا نینجا ہہستا لہ ناویاندا فہرمووی: ((يا أَيُّهَا النَّاسُ لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَأَسْأَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فَإِذَا لَقِيْتُمُوهُمْ فَاصْبِرُوا وَاعْلَمُوا أَنَّ الْجَنَّةَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّوفِي [ودعا رسول الله a على الاحزاب] فقال: اللَّهُمَّ مُنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعِ الْحِسَابِ، مُجْرِيِ السَّحَابِ، اهْزِمِ الْأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ [وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ])^(۳۵) واتہ: ((ئەى خەلکینہ ئاواتہ خوازی

(۲۲۳) أخرجه: مسلم (۵۸۰۰)، ومالك (۹۷۶/۲)، وابوداود (۵۲۵۹)، والبغوي (۳۲۶۴)، والطحاوي (مشكل الآثار) (۹۴/۴)

واللفظ لمسلم والزيادات لابي داود ومالك.

(۲۲۴) أخرجه: احمد (۲/۳)، والبخاري (۳۱۱۹)، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۰۱۸).

(۲۲۵) أخرجه: البخاري (۲۹۶۵، ۴۱۱۵)، ومسلم (۱۷۴۲، ۴۵۱۷) واللفظ لهما.

رووبہروو بوونہوہی دووژمندا مہکن بہلکو داوا له خودا بکہن کہ بتانباریزیت و تہندروستیتان باش بکات نہگہر رووبہرووش بوونہوہ ئارامگرو دامہزراو بن وہباش بزائن کہ بہہشت لہژیر سیبہری شمشیرہکاندایہ، ئینجا [پیغمبر ﷺ] دوعاشی له نہحزاب کردو] فہرمووی: (ئہی خودای دابہزینہری قورئان تو حساب ولیپرسینہومت خیرایہ و بزویئہرو گویزہروہی ہورہکانی ئہم پارت و تاقمہ موشریکانہ تیکبشکینہ خواہہ تیکیانبشکینہ و ژیر پییان دووچاری راجلہکین بکہ و ئیمہش زال بکہ بہسہریاندا)).

لہگیرانہوہیہکی تردا پاشان فہرمووی: ((اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَرَبَّهُمْ، وَنَحْنُ عِبَادُكَ، وَهُمْ عِبَادُكَ، وَنَوَاصِينَا وَنَوَاصِيَهُمْ بِيَدِكَ، وَأَنْصُرْنَا عَلَيْهِمْ))^(۳۳۶). واتہ: (ئہی خواہہ تو پەرورگاری ئیمہ و ئہوانیشی، ئیمہ بہندہی توین ئہوانیش بہندہی تون چارہنووسی ئیمہ و ئہوانیش بہدہست توہ سہرمانبخہ بہسہریاندا). لہگیرانہوہیہکی تردا له عہدوللای کوری عہمری کوری عاصوہ ﷺ دہفہرمویت: (پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خودا ﷺ فہرمووی: ((لَا تَتَمَنَّوْا لِقَاءَ الْعَدُوِّ، وَسَلُّوْا اللّٰهَ الْعَافِيَةَ، فَاِذَا لَقِيْتُمْوَهُمْ فَانْبِتُوْا، وَاذْكُرُوْا اللّٰهَ، وَاِنْ اَجْلَبُوْا وَصَاحُوْا فَعَلَيْكُمْ بِالصَّمْتِ)) واتہ: ((ئاواتہخوازی رووبہروبوونہوہی دووژمن مہکن، بہلکو داوا پاریزگاری وسہلامہتی له خودا بکہن، نہگہر دووچاری رووبہروبوونہوش بوون خوږاگر و دامہزراوین و یادی خودا بکہن وہگہر لہہموو لایہکەوہ ہئیانکوتایہ سہرتان و ہاوار و قیزہ قیزیان بہسہردا کردن ئیوہ بیدہنگبن))^(۳۳۷).

لہگیرانہوہیہکی جابری کوری عہدوللادا ہاتوہ ﷺ دہفہرمویت: (کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خودا ﷺ تہشریفی ہینا بو مزگہوتی (نہحزاب) عہباکە ی دانا و ہہستا، دہستہکانی بہرزکردوہ و لیکی نزیککردنہوہ و کہوتہ نزاکردن لہ موشریکەکان، نوژی نہکرد، پاشان تہشریفی ہینایہوہ و دووبارہ دوعای لیکردنہوہ وئہمجارہیان نوژیکرد)^(۳۳۸).

خودای گہورہ نزاکە ی گیراگرد و موسولمانہکانی سہرخست و دووژمنہکانی دووچاری شکستخواردن کرد له رۆژی چوار شہمەدا له نیوان نوژی نیومرۆ و عہسردا، لہ جابروہ ﷺ دہفہرمویت: ((پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خودا ﷺ سی رۆژ لہسہر یەک

(۲۲۶) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۵۱۴)، والبيهقي (الكبرى) (۱۵۲/۹).

(۲۲۷) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۵۱۸)، والبيهقي (الكبرى) (۱۵۳/۹).

(۲۲۸) أخرجه: احمد (۱۵۲۳۰) وقال محققه: اسناده ضعيف. واوردناہ للعلم فقط.

نزای کرد له ناو مزگهوتی (فہتج) دا له رۆژی دووشه مہمہ و شی شہ مہمہ و چوار شہ مہمہ دا، خودای گہورہ نزا کہی گیرا کرد و بۆی حیبه حی کرد له رۆژی چوار شہ مہمہ دا له نیوان نویژی نیوہرۆ و عہسردا لہدہ موچاویدا مژدہی خو شی و سہر کہوتن دہبیرا و ہہستی پیدہ کرا..^(۲۲۹).

پيغهمبهری خودا ﷺ زۆر زیکی و ہلامدانہ وہی خودای دہ کرد: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) واتہ: (خوایہ و ہلامی دوی و ہلامتدہ مہوہ لہ گوپراہ لیتدا).

لہ ئیبنو عہباسہ و ﷺ دہفہرمویت: (پيغهمبهری خودا ﷺ ئەم دپرہی دہفہرموو: ((لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ)). واتہ: ((خوایہ و ہلامی دوی و ہلامت دہدہ مہوہ لہ گوپراہ لیتدا، ہیج هاوبہ شیکت نییہ و ستایش و مولک ہہ موو شایستہی تۆیہ ہیج شہریک و هاوبہشت نییہ)) ئەمہی فہرموو لہئہ و پەری نازونیعہ تدا لہ رۆژی عہرفہ لہ کاتی حہ جدا و لہ نارہ حترین و سہختترین کاتیشدا لہ غەزای خەندہ قدا ئەمہی فہرمووہ^(۲۳۰). لہئہ و رۆژہ دژوار و سہختانہ دا هاوہ لانی پيغهمبەر ﷺ دارخورمایان بینی بہر و بوومی دہر کہوت و سہری دہردہ هینا بہ مہ زۆر شاد و دلخۆش بوون چونکہ بژیوی ژیانیان لہ بنچینہ دا پستی بہ بہر و بوومی دارخورماکانیان بہستبوو، لہ عوروی گوری زوبہ یرہوہ ﷺ دہفہرمویت: (پيغهمبهری خودا ﷺ رۆبہ پرووی موشریکہ کان بووہوہ لہ غەزای خەندہ قدا رۆژیکی زۆر سہخت و دژوار بوو موسولمانہ کان ہەرگیز دوو چاری رۆژگاری هاوشیوہی ئەو رۆژہ نہ بوو بوون، پيغهمبهری خودا ﷺ دانیشتبوو ئەبوہ کری صدیقیش ﷺ لہ خزمہ تیدابوو، ئەو کاتہ ساتہ و ہختی دہر کہوتنی بہر و بوومی خورما بوو، ئەوان زۆر پیدلخۆش دہبوون کاتیک دەیان بینی بہ جۆریکی لہ ئەندازہ بہدەرہ ئەبوہ کر ﷺ سہری بہرز کردہوہ دارخورمایہ کی بینی چونکہ لہ لقی کدا دہر کہوتبوو ئەوہ یہ کہم لقبوو کہ بینی بہدہستی نامازہی بۆ کرد: ئەو لقہ ئەی پيغهمبهری خودا ﷺ خورمای گرتووہ. بہئہ و پەری دلخۆشییہوہ، پيغهمبهری خودا ﷺ سہیری کرد و بہز مردہ خەنہ

(۲۲۹) أخرجه: احمد (۱۴۵۶۳) وقال محققه: اسنادہ ضعیف. والبخاري (الادب المفرد) (۷۰۴)، والبيهقي (شعب الایمان)

(۳۸۷۴)، وقال الهیثمی (المجموع) (۱۲/۴) ورجال احمد ثقات، وقال المنذري (الترغيب) (۱۷۸۸): واسناد احمد جيد،

وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الترغيب) (۱۱۸۵)، و (صحيح الادب المفرد) (۵۴۲).

(۲۳۰) أخرجه: البیهقي (الکبری) (۴۸/۷).

و خو شحالیه وه فهرمووی: ((اللَّهُمَّ لَا تَنْزِعْ مِنَّا صَالِحَ مَا أَعْطَيْتَنَا))^(۲۳) واته: ((ئهی خوایه بیبهشمان مهکه له باشتین و چاکترین بهروبوومی ئهوانهی که بیماندمبهخشی)).

ههولدان بو ریکهوتن له گه ل غهطهفاندا

گه مارۆکه تا دههات توندتر و سهختتر دهبوو لهسهر موسولمانهکان، پیغمبهری خودا ﷺ ههولیدا سوپای موشریکهکان لیکتبرازینیت، بو ئه و مهبهستهش غهطهفانی ههلبژارد چونکه ئهوان هیج ئامانجیکی رامیاری و ئایینیان نهبوو لهپرووی بیروباومرپوه لهئهو جهنگهدا بهلکو ئهوان بو داخوازی مالمو سامان و دستکتهوتی شهر هاتبوون بهتهنها ئه و مهبهستهیان ههبوو، بهپیچهوانهی دوو دووژمنه سهرهکیهکهی تری که قورمیش و جولهکهکان بوون، پیغمبهری خودا ﷺ پهیوهنديکرد بهسهرکردهکانی غهطهفانهوه دوان لهسهرکردهکانیان هاتنه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ کهئهوانیش حارثی کوری عهوف وعویهینهی کوری حوصهین بوو بهنهینی لهگه ئیاندا کۆبووهوه، پیغمبهری خودا ﷺ ههستا بهوتووێژ لهگه ئیاندا بهئوهی کهسێیهک یاخود نیوهی بهروبووی مهدينهیان بداتی بهئهو مهرجهی لهئهو جهنگه پاشهکشه بکهن و قورمیش بهتهنها جیبهیلن باسی ئه و رووداوه له دوو گیرانهومدا هاتوو که یهکیکیان پلهکهی (حسن) و ئهوهی تریشیان لاوازه (ضعیف)ه:

۱- لهسهعیدی کوری موسهیهئهوه ﷺ دهفهرمویت: (پیغمبهری خودا ﷺ ناردی بهشوپین عویهینهی کوری حوصهین کوری بهدری فوزاری که ئه و لهئهو رۆژگارهدا سهروکی موشریکهکانی هۆزی غهطهفان بوو لهگه ل ئه بوسوفیاندا بوو پیی فهرموو: ((ده ئی جی نهگهر سێیهکی بهروبووی ئهنصارت بدهینی ئایا تو دهگهرپیتهوه خۆت و ئهوانهی لهگه لئندان له هۆزی غهطهفان و لهپیزی ئه حزاب دپیته دمهوه و پشتیان تپدهکهیت؟ عویهینه وهلامیدایهوه: وتی نهگهر نیوهی بهروبووهکهم بدهنی ئه و کاره جیبه جیدهکهم...))^(۲۴).

پاشان حارث و عویهینه هاتن بو دانووستان لهگه ل پیغمبهری خودا ﷺ ههروهک ئه بو هورمیره ﷺ دهفهرمویت: (حارثی کوری عوفی مورپی غهطهفانی هاته خزمهت

(۲۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۷۹۶۳) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۲۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب ومراسيله صحبة.

پیغمبهری خودا ﷺ وتی: ئەهی محمد ﷺ نیوہی بہرہووی خورمای مہدینہمان بدہیتی دەستہ لڤدہگرین ئەگەر نا ئەم شارمت لڤدہگہم لہ ئەسپسوار و پیاوی شەرکەر، فہرمووی: ((بوہستہ با راویژ بہسەعدەکان بکەم (سەعدی کوری عوبادەیی خەزرجی و سەعدی کوری موعاذی ئەوسی ہەردووکیان سەرۆکی ئەنصاربوون). پاشان [ناردی بەشوینیاندا و پیتی فہرموون: ((إِنَّ عُنَيْنَةَ بَنَ حِضْنٍ قَدْ سَأَلَنِي نِصْفَ تَمْرِكَمَا عَلَيَّ أَنْ يَنْصَرَفَ مَعَهُ مِنْ عَطْفَانٍ، وَيَحْدَلَ بَيْنَ الْأَحْزَابِ، وَإِنِّي قَدْ أَعْطَيْتُهُ التُّلْتَّ، فَأَبَى إِلَّا الشُّطْرَ])، [إِنِّي قَدْ عَلِمْتُ أَنَّ الْعَرَبَ قَدْ رَمَتَكُمْ عَنْ قَوْسٍ وَاحِدَةٍ، وَإِنَّ الْحَارِثَ سَأَلَكُمْ تُشَاطِرُونَ تَمْرَ الْمَدِينَةِ، فَإِنَّ أَرْدَنُكُمْ أَنْ تَدْفَعُوا عَامَكُمْ هَذَا فِي أَمْرِكُمْ بَعْدُ]])) واتە: ((عوینە کوری حوصەین داوای نیوہی بہرہووی مہدینہی لڤکردووم بہئەو مەرجەیی کەبگەرپیتەوہ بہخۆی و ئەوانەیی لگەلیدان لہ ہۆزی غەطەفان و پینە دەرہوہ لہ ریزی ئەحزاب و پشتیان تیبکەن وەمنیش سنیہکی بہرہووی کەم داوہتی ئەو پڤیرازی نییە تەنہا بہنیوہی نہبیت [من چاک دەرنام کەعەرب ہەموویان خۆیانکۆکردۆتەوہ بوٹان وەحاریش داوای نیوہی بہرہووی خورمای مہدینہ دەکات ئەگەر دەتانەویت ئەوہ ئەمسالی بیدەنی و لەئەمەو داوای خۆتان چۆنی بہباش دەرنام ناوا بکەن]]))؟

وتیان: ئەهی پیغمبهری خودا ﷺ ئەوہ بہ وەحی لہ ئاسمانەوہ بوٹ دابەزیوہ؟ ئەگەر وایە ئیمە ملکہچی فەرمانی خوداین یاخود بہبیرورای خۆتە وای بو دەجیت بوچوونی ئیمەش لەئەوہدا شوین بوچوون و بیروورای تو دەکەوین ئەگەر بتەویت بہسەرماندا جیبەجیبکەیت، وەللاھی ئیمە و ئەوان چۆن دەبنیت ہەر ناوہابووین لەسەردەمی بتپہرستی ئەوان نہیانتوانیوہ یەک دەنکە خورمانان لڤبستین مەگەر بہکەرین و فرۆشتن و ئالوگۆر و میوانداری نہبوو بیت وەللاھی ئیمە لەسەردەمی نہفامیدا کەمترین شتمان نەدەدانی چۆن نیستا دەیاندەینێ لہکاتیکدا خودای گەورە سەر بہرزی کردوون بہئیسلام. ئینجا پیغمبهری خودا ﷺ گەرپایەوہ لای حاریث (کەوہک نوینەری ئەو کات لای موسولمانان بوو) وە ئەوہی پڤیراگەیاندن... (٢٣٣).

(٢٣٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٣٣/٦) (٥٤٠٩)، والبزار (١٨٠٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٣٢/٦) رواه البزار والطبراني، ورجال البزار والطبراني فيهما محمد بن عمرو وحديثه حسن وبقيّة رجاله ثقات، وقال محقق (المصنف) لابن أبي شيبة (٣٧٩٧١): رواه البزار موصولاً بأسناد حسن، وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (٤٢٧/٢): رواه البزار والطبراني وساندهما حسن. واللفظ لبزار والزيادات للطبراني وعبدالرزاق.

۲- ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمهفرمویت: کاتیک باردۆخه که زۆر سهخت و دژوار بوو له سههر موسولمانان و نارچه تیکردن پیغمبهری خوا ﷺ ههروهک عاصمی کورپی عومهری کورپی فهتاده و کهسانی تریش که ناویان نههاتوووه له محمدی کورپی مهسهلمه می کورپی عهبدو لالی کورپی شیهابی زوههیری باسیان کردوووه و فهرموویانه پیغمبهر ﷺ ناردی بۆ لای عویهینهی کورپی حوصهینی کورپی حوزهیضهی کورپی بهدری فوزاری و حارشی کورپی عهوفی کورپی ئهبو حارشی مورپی که ههر دووگیان له سههر کردهکانی غهطهفان بوون سییهکی بهروبوومی مهدیینهی پیدان بهئوه مهرجهی خویان و ئهوانهی لهگه لئاندا له سوپاکهیان بگه پینهوه و پشت له دووژمنهکانی موسولمانان بکهن ئهوه بوو له نیوان پیغمبهر و ئهواندا دانووستان روویدا و کاتیک نووسرا به لام مؤرنه کرا و په کلاهی نه بووه وه ئهوه سولحه، وه ئهوه سولحه رهمانهندی په کجاری ماوو کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ ویستی رهمانهندی نیشان بدات ناردی به شوین سهعدی کورپی موعاد و سهعدی کورپی عوبادهدا ﷺ وه کهوته راویژکردن لهگه لئاندا ئهوهی روویدا بوو بۆی باسکردن، ئهوانیش وتیان: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئهگهر ئهوه کاریکه خۆت پیتخۆشه و دهتهویت ئه نجامیدهیت یا خود شتیکه خودا فرمانی پیکردوویت ههر چۆنیک بیت پئویسته جیبه جیبیکهین، یا خود کاریکه و له بهر ژهوهندی ئیمه دا دهیکهیت؟ فهرمووی: ((بَلْ سَاءَ مَا أَصْنَعُ لَكُمْ، وَاللَّهُ مَا أَصْنَعُ ذَلِكَ إِلَّا لِأَنِّي رَأَيْتُ الْعَرَبَ قَدْ رَمَتْكُمْ عَنْ قَوْسٍ وَاحِدَةٍ، وَكَالْبُؤُكُم مِّنْ كُلِّ جَانِبٍ، فَأَرَدْتُ أَنْ أُكْسِرَ عَنْكُمْ مِنْ شَوْكِهِمْ إِلَى أَمْرِ مَا)) واته: ((به لکو شتیکه له بهر ژهوهندی ئیوه دا دهیکه، وه للاهی تهنها له بهر ئهوهی دهبینم عه رب به تیکرا خویان کۆ کردوووه تهوه و بوون بهیهک بۆتان و له هه موولایه که وه له بۆسه دان بۆتان و دهیانهویت په لامارتانبدن ویستم به شتیك له هیزو توانایان تیک بشکینم بۆتان ئه وه مندهی بکریت و له توانادا بیت)).

سهعدی کورپی موعاد ﷺ پئی فهرموو: ئهی پیغمبهری خوا ﷺ ئیمه و ئهوان له سههر شیرک و بت په رستی بووین، خودامان نه ده ناسی و به ندایه تیشمان بۆ نه ده کرد ئهوان نه یانده توانی په کدهنکه خورماشمان لیخۆن مهگهر به کپین و فرۆستن و میوانداری نه بیت، نیستا دواى ئهوهی که خودا ریزی لیگرتووین به نیسلام و پینمایى کردووین و موسولمان بووین و به هوی تۆوه به عیزهتی کردووین مالى خۆمانیان پیدیهن وه للاهی ئیمه کاری وانا کهین و پئویستمان به ئهوه نییه، وه للاهی هیچ

شتیکیان نادہینیٰ مہگر شمشیر نہ بیت ہہ تا کو خودای گہورہ نیوان ئیمہ وئہوان یہ کلا دہ کاتہوہ. پیغمبر صلی الله علیه و آله فہرمووی: ((ئہوہ تو و بہیمانہکہ)) سہعدی کورپی موعاذ ریککہ و تننامہکہی و مرگرت و ئہوہی تئیدا نووسرابوو رہشیکردہوہ و فہرمووی: ” دەبا شەرمان لە دژ بەرپابکەن“ (۲۳۴).

بلاوکردنہوہی پروپاگاندہ بۆ پہرتہوازہ کردنی ریزی دووژمنان

لہ نیوان ریزہکانی دووژمن دووبہرکی و درزتیکی و تنیکی سہرہتایی دەستیپیکرد بہووی نہبوونی متمانہی ہہریہکەیان بہنہووتریان و باومر نہبوونی تہواویان لہ بہژداریکردنیان لہئہو جہنگد، پیغمبر صلی الله علیه و آله ہہوئی زوریدا بۆ دہرخستن و ئاشکراکردنی ئہو ناکوکی و دووبہرہکییہ و قوستانہوہی ئہو ہہلہ بۆ لیکترازاندنی بہرہی موشریکہکان، لہ کوتایدا ئہو ہہلمتہ راگہیانندنہ جہنگیہ سہرکەوتنی بہدہستہینا، وہ بووہ ہوی چاندنی گیانی دوو دئی و گومان و نہمانی متمانہ لہ نیوان سہرکردہکانی (ئہحزاب) دا لہ موشریکہکان وجولہکەکان ئہوہش ہیزو وریایی تیکشکاندن و پارچہ پارچہی کردن ئہو کردارہش تیکناگیریت لہ گہل بنچینہ شہرعیہکان بہتایبہتی ئہو بنچینہیہی کہ دہفہرموویت: (جہنگ فروفیل و تاکتیکیہ).

لہئہو بارہوہ دوو گیرانہوہ ہہیہ گیرانہوہی موسا کورپی عوقبہ و ئیبنو موسہیب و عوروہ کہ گیرانہوہیکی باشہ (حسن) ہ لہ گہل گیرانہوہکەی ئیبنو ئیسحاق کہ بہبی ئیسنادہ. ئیمہ لیرہدا ہہر دوو گیرانہوہکە باسدہکەین:

۱- موسا کورپی عوقبہ ﷺ دہفہرموویت: (ئہبوسوفیان ناردی بۆلای بہنی قورہیظلہ کہمانہوہمان لہئہم شوینہ دریزہی کیشا و ہہرچی پیمانبوو لہ ئازوقہ خواردمان و ہیج شتیکمان بہدہستہوہ نہماوہ کہ پشتی پیبہستین، گہروا بروات دووچاری فات و قرپی دہبینہوہ وئابرومان دہچیت، ئیمہ دہمانہوویت ہیرش بکہینہ سہر محمد و ہاوہلانی تا خودا نیوانی ئیمہو ئہوان یہ کلایدہکاتہوہ و بہلایہکدا دہیخات ئیوہ لہم بارہوہ دہلین چی؟ ہہر بہہمان شیوہش وتیان: ئہوہ بۆ چوونیکی زور باشہ ئہگہر

(۲۳۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۷۸/۳) (رقم: ۷۱۶)، والطبري (التاريخ) (۵۷۲/۲)، وهو مرسل، واورده محمد بن طاهر

البرزنجي في (صحيح تاريخ الطبري) (برقم: ۱۴۹).

دەتانهوێت هێرش بکەن و دەست و بردی لێبکەن ئیمە لەگەڵتانین بەمەرچیک ئێوە چەندەھا پیاوتان بەبارمتە بنێرنە ناومان.

لەگێرپانەو مەیهکی تردا: [بەنی قورەیظە نارەیان بۆ لای ئەبوسوفیان کە چەندین پیاوی خۆتان بەبارمتە بنێرنە لامان با لەناو قەڵاگانمان بن لەگەڵماندا بەمەبەستی متمانە بەیەککردن هەتاگو ئیمە لەلای خۆمانەووە لەپشتەوێ مەدینە شەر لەگەڵ محمد بکەین، وئێوەش لە لای سەروی خەندەقەکەووە شەر لەگەڵ محمد بکەن ئەوکارەش زۆر سەخت و دژوار بوو بۆ پیغمبەر ﷺ کە لە دوو لاوە جەنگ بکات لەگەڵ دووژمنەکانی] (۳۵) "لەئەو کاتەدا پیاویک لە بەنی ئەشجەع ھاتە خزمەت پیغمبەر ﷺ بەناوی نوعەیمی کورپی مەسعود [کە ھەر دوولا (قورەیش و جولەکەکان) متمانەیان پێدەکرد و کەسایەتیەکی باومر پیکراویان بوو] لەگەڵ ئەوھشدا قەسە لە لانەدەما و زوو بلاویدەکردەووە و دەھیئنا و دەیبەرد، وە ئەوھی بیستبوو کە قورەیش و غەطەفان نێردراویان ناردوووە بۆ لای بەنی قورەیظە وە ئەوھشیان پێ گەشتوووتەووە، کاتیک پیغمبەری ﷺ بینی ئاماژە بۆ کرد ئەوھش لەکاتی عیشادا بوو، نوعەیمی کورپی مەسعودیش ھات هەتاگو چوووە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ لەناو دەوارەکەھی خۆی کە تورکی بوو چەندین کەس لە ھاوہلانیشت لە خزمەتیابوون پیغمبەری خودا ﷺ پێی فەرموو: دەنگوباس چییە؟

وتی: [من لە لای عویەینە و ئەبوسوفیان بووم] وەللاھی تۆ توانای ڕووبەرپووبونەوھی ئەوانت نییە ھەموویان خۆیان گۆکردۆتەووە بۆ هێرش ھێنانە سەرتان ئەوان دەیانەوێت لەپەر ھەلگوتنەسەرتان بۆ ئەو مەبەستەش ناردوووانە بۆ لای بەنی قورەیظە، کە مانەوھیان لێرەدا درێژە کێشاووە و ھەرچی پێیانبوو بەدەستیانەووە نەماووە و دووچارە و شکە سالی و قات و قری بوون، ئیمە پێمانخۆشە لەپەر بەلاماری محمد و ھاوہلانی بدەین بە زووترین کات تارزگارمانبیت لە دەستیان، بەنی قورەیظەش لە وەلامدا وتووانە ئەووە باشترین بیروراپە ھەر کاتیک ویستتان دەست پێبکەن ئەو کات چەندین کەسایەتی خۆتان بەبارمتە بنێرنە لامان، مەگەر خۆتان دەنا یەک کەس پێشمانناکەوێت لە هێرش کردنە سەریان.

[پيغمبهرى خدا ﷺ فهرمووى: ((دهگونجى خۆمان فهرمانمان بهئەوشيوهيه پيكردين)) نوعهيم پياويك بوو قسه له لاي نهدهما ههستا و وتهكهى پيغمبهرى بيست و بردى بۆ ناو (ئهحزاب)، عومهر ﷺ هاته خزمەت پيغمبهرى خدا ﷺ و فهرمووى: ئەى پيغمبهرى خدا ﷺ ئەگەر ئەو كارمەت فهرماننيكه له خواوه له سهرى سوورببهو جيبهجيى بكه، ئەگەر تهنه بىروپراى خۆته ئەوه قورميش و بهنى قورمىظه پلهو پايه وئاستيان زۆر لهئەوه نزمتره كه كهسيك بهناوى تۆوه وتهيان له بارهوه بلت، گوايه كه تۆ فهرمووته پيغمبهرى خدا ﷺ فهرمووى: ((ئەو پياوهم بۆ بگيرنهوه)) ئەوانيش گيپرايانهوه^(۳۳۶). پيغمبهرى خدا ﷺ پيى فهرموو: ((من شتيكت بهنهينى لابس دهكەم لاي كهس مهيدركينه و باسيمهكه)) ئەويش وتى: بهئى، فهرمووى: ((ئەوانه (مهبهستى بهنى قورمىظه بوو) نيردراويان ناردووه سولج بكهين تا من بهنى نهضير بگيرمهوه بۆ سهر مال و مولكى خويان))؟

لهگيرانهوهيهكى تردا: [جولهكهكان وهك دئنيابيهك ناردوويانه بۆ لام ئەگەر من رازييم ئەوان چهندين پياوى گهوره و خانهدان له قورميش و غهطهفان بهبارمه و مردهگرن و تهسليم بهمنيان دهكەن تا بيان كوژم]^(۳۳۷). نوعهيم لهخزمەت پيغمبهرى خدا ﷺ ههستا رويشت بهرهو لاي غهطهفان پيغمبهرى خدا ﷺ فهرمووى: ((جەنگ فرۆفيل و تاكتيکه بهئکو خودا بههوى ئەمکارهوه شتيکمان بۆ بکات)) [نوعهيم رويشت ههتاكو گهيشته لاي عويهينه و ئەبوسوفيان وتى: دهتانهويت گوئيگرن وتهكهى محمدتان پيپلیم كه راسته و گومانی تيدا نييه وتیان: بهئى، وتى: من لهخزمهتيدا بووم کاتیک باسى بهنى قورمىظه کرد له بارهى پهيمان شكينيهكهيانهوه. فهرمووى: ((لهئەوانهيه خۆمان فهرمانمانپيكردين بهئەوکاره)).

ئينجا نوعهيم بهعويهينه و ئەبوسوفيانى وت: كهبهنى قورمىظه دانوستانيان كردووه لهگهئ محمد لهسهر ئەوهى كه هاوئاپينهكانيان لهبهنى نهضير بۆ بگيرپتهوه سهر جيگا و ريگاي خويان و مولكهكانيان پيبداتهوه... لهبهرامبهردا ئەوان ئەو بارمتانهى كه له ئيوه و مردهگرن بيدهنى و لهگهئ ئەودا له دژى ئيوه بجهنگن و ههر دوولا دووباره بگهپنهوه سهر ئەو پهيمانهى كه پيشتەر له نيوانياندا ههبوو.

(۲۳۶) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب ومراسيلة صحيحة عند اهل العلم.

(۲۳۷) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۴۷/۳)، وقال محققا (السيرة) لابن هشام (۱۸۶/۳) رقم (۷۲۴): اسناده حسن.

ئەبوسوفيانىش رۆيشت بۆ لاي پياو وماقولانى قورەيش و وتى: له ناوخۆتاندا راپويزم بۆ بگەن بەراستى ئەوندە راپانگرتين تا بيزارايانكردين و له تاقەتماندا ئەما ئەوانىش شارى خۆيانە، وتيان: ئيمە پيمانوايه بگەرپينهوه و چيتر ليرهدا ئەمپينهوه بپهؤ، بەراستى ئەو قسانەى گە نوعەيميش دەيکرد هەموو بەراست گەران....

بەراستى ئەو جولهگانه خەلگىكى خائن و ناپاكن ئەو كەسانەى گە بۆ بارمته دانرا بوون گووييىستى ئەم قسانەبوون وتيان: وه للآهى ئيمە بههيج جورىك ناجينه ناو قەلاكانيانەوه چونكە لەخۆمان دئنيانين گە بەرامبەرمان هيج شتىك نەكەن، ئەبو سوفيان وتى: با پەلە نەكەين هەتاكو نيردرأوى خۆمان دەنيرين بۆلايان تاكو بەروونى بۆمان دەرگەويت ئەوان بەنيازى چين؟ ئەبوسوفيان عيكريمەى كورپ ئەبوجەهل و چەند سوار چاكيكى نارد بۆ لايان و ئەو شەوەش شەوى شەممە بوو ئەوان گەيشتنە لايان و كەوتنە قسەكردن لەگەلئيان و وتيان: ئيمە سبهينى دەست بەشەرکردن دەكەين ئيوەش وەرنە پالمان و تا هيرش بگەينه سەريان، ئەوانىش وتيان: سبهينى شەممەيه و ئيمەش هەرگيز لەشەممەدا شەر ناكەين، عيكريمە وتى: ئيمە تواناي مانەوهمان نەماوه ليرهدا هەرچى پيمان بوو لەدەستمان دا هەموومان خوارد و هيجمان بەدەستەوه نەماوه و هيج لەومرپىكيش دەستناكەويت پشتى پيببەستين بۆ نازەلەكانمان، جولهگەگان وتيان: ئيمە لەرۆژى شەممەدا هيج كارىكمان بەجەنگ و هەرا نيبە، بەلام ئەگەر دەمپينهوه بۆ رۆژى يەكشەممە و بارمتهكانىستان دەنيرن بۆ لامان تا لەگەلئمانداين لەقەلاكە ئەوكات ئيمە دەستبەگاردەبين لەگەلئاندا ئينجا عيكريمە گەرايهوه وتەواو نائوميد بوو لە پشتيوانيان، ئەبوسوفيان وتى: ئيوە لەناو بۆسەو پلانى فرت و فيلاوى بەنى قورەيظه دان باركەن بابەرپينهوه... (٢٣٨).

٢- گيرپانهوى دووهم گيرپانهوى ئيبنو ئيسحاقه ﷺ دەفهرمويت: (پاشان نوعەيمى كورپ مەسعود كورپ عامر.... هاته خزمەت پيغمبهرى خودا ﷺ وتى: ئەى پيغمبهرى خودا ﷺ: من موسولمان بووم و خزمەكانم بە موسولمان بوونەكەميان

(٢٣٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٤٠٤/٣) عن موسى بن عقبه وهو من اصح المغازي كما في رواية البيهقي (الدلائل) (١٠١/٣)

عن محمد بن الضحاك قال: (كان مالك رحمه الله اذا سأل عن المغازي قال: عليك بمغازي الرجل الصالح موسى بن عقبه

فانه من اصح المغازي). واللفظ هنا له والزيادات لعبد الرزاق وعروة وسعيد بن المسيب رحمهم الله تعالى.

نەزانیوۋە فەرمانمىپىكە بەھەرشتىك خۆت دەتەوۋىت و پىتباشە، پىغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمووى: ((إِنَّمَا أَنْتَ فِينَا رَجُلٌ وَاحِدٌ، فَخَذَلْنَا عَنَّا إِنْ اسْتَطَعْتَ، فَإِنَّ الْحَرْبَ خَدَعَتْ)). واتە: ((تو لە ناو ئىمە تەنیا كەسىكى ئەوئەندە دىمىتوانىت خەلكمان لەكۆلكەرەوۋە و دووبەرەكى بىخەرنەئاۋىيان چۈنكە جەنگ فرۇفۇئىل و پىلانە)).

نوعەيمى كورپى مەسعود ﷺ رۇيشت ھەتاكو گەيشتە لای بەنى قورەيظە كە دۇست و ھاۋنىشىنى سەردەمى نەفامىيان بوو پىيوتن: ئەى بەنى قورەيظە ئىوۋە دەزانن من چەندە ئىوۋەم خۇشەدەوۋىت بەتايبەتى ئەو دۇستايەتى و گەرم و گورپەى كە لەنىۋانمان دا ھەيە. وتيان: راستدەكەيت، ھىچ كەس لەئەوان ناگاتە پايەى تو لای ئىمە پىيوتن: قورەيش و غەطەفان وەك ئىوۋە نىن، ئەم شارە شارى خۇتانه و زىيان و گوزمەرناتانى تىدايە و مالىو ژن و مندال و مولكتان لەسەريەتى ناتوانن بۇ شوپنىتر برۇن و دەستبەردارى بن قورەيش و غەطەفان ھاتوون بۇ شەركردن لەگەل محمد ﷺ و ھاۋەلانى، ئىوۋەش پىشتياندەگرن لە دزى محمد لەكاتىكدا ئەوان مەنزىگا وژن و مندال و مولكتان لە شوپنىكى ترە وەكو ئىوۋە نىن بەردەستبەكون ئەگەر ھەلىكتان بۇ رەخسا ھەلدەكوتنە سەر مەدینە و داگىرى دەكەن ئەگەرنا شىكستخواردن بەئەو جۇرە كاريان تىناكات و دەگەرپىنەوۋە سەر جىگا و رىگای خۇيان، ئىوۋەش لەگەل ئەو پىاۋەدا لىرە بەتەنھا جىدەھىلن و ئىوۋەش تەنھا تواناى خۇپراگرتن و بەرمەنگارى ئەوتان پىناكرىت، ئەگەر بەقسەى من دەكەن مەچنە شەپەوۋە لەگەلئاندا لە دزى محمد ﷺ ھەتاكو چەندىن كەس لە پىاۋ ماقولانىيان بە بارمتە لىومرەنگرن كە بۇ دىنىايى و متمانە لە ژىر رىكىفى خۇتان بن لەسەر ئەوۋە كەلەگەلئان دەچنە جەنگى محمدەوۋە ﷺ ھەتاكو لايەك بەلايەك دەپىت لەگەل ئەودا (مەبەستى پىغەمبەر ﷺ بوو) وتيان: بەراستى نامازمەت بەرەئو و بۇ چۈننىكى جوان كرد.

پاشان رۇيشت لەلای ئەوان ھەتاكو گەيشتە لای قورەيش و بە ئەبوسوفىيانى كورپى حەرب و ئەو پىاۋانەى لەگەلئىدابوون لە ھۆزى قورەيش وت: ئىوۋە دەزانن من چەندەم خۇشەدەوۋىن و چەندەش جىاۋازى لەنىۋان من و محمد ﷺ ھەيە ئەو شتىكى پىپراگەياندووم پىماۋايە ئەركە لەسەرم وەك نامۇژگارى و رىنۋىنى بەئىوۋەى رابگەيەنم بەمەرجىك نەپنى بىت و بەكەس نەئىن. وتيان: زۇر باشە وا دەكەين. وتى: بزائن كەجولەكەكان پاشگەزبوونەتەوۋە لەئەوۋەى كەروویداۋە لەنىۋان خۇيان

ومحمددا ﷺ جولهگهكان نىراوى خۇيان ناردوته لای (محمد) و پىيانوتوو: ئىمه پەشىمانىن ئەنەوکارەى كەكردىمان لەهەئەوشاندنەوہى پەيمانەكە ئايا بەئەوہ لىمانپرازی دەبىت كە چەندىن پىاو ماقول و سەركردهى ھەر دوو ھۆزى قورەيش و غەطەفان و مەربگىرەن بەبارمتە و بىدەينە دەستتان تا لەگەردنىان بەدەيت، پاشان ئىمه لەگەلتدا دەبىن لەدزى ئەوانەى تریان ھەتاکو لەرەگ و رىشەوہ دەرياندىنەن ئەویش بەنىردراوہگەياندا وەلامى بۇ ناردوونەتەوہ و پرازىبووہ، لەبەر ئەوہ ئەگەر جولهگەكان ناردىان بۇلاتان داواى بارمتەيان لىکردن لەپىاوانتان، ئەوہ بەھىچ جۆرەك تەنھا يەك كەسيان نەدەنى. پاشان رۆيشت ھەتاکو گەيشتە لای ھۆزى غەطەفان و وتى: ئەى ھۆزى غەطەفان ئىوہ خزم و كەسى ھۆزى خۇمن وەخۇشەويستىن خەلكن لەلام وەنابىنم لای ئىوہ بىرپىزو بىبايەخ سەير بىكرىم و بۇچوونەكانم پىشتگوى بخرىت؟ وتيان: راست دەكەيت تۆ لای ئىمه پىشتگوى ناخرىيت و جىگەى بايەخ پىدانى، وتى: ئەوہى پىتان دەلەيم بانھىنى بىت لە نىوانماندا لای كەس باسىمەكەن. وتيان: زۆرباشە وا دەكەين ئەو قسە و باسە جىيە؟ پاشان نووعەيم ئەوہى بەقورەيشى وتبوو بەئەوانىشى وت چ ھۆشيارىەكى بەئەواندا بوو بەئەوانىشى دا كەورىاى خۇيان بن.

كاتىك شەوى شەممە ھات لەمانگى شەوال سالى (۵) كۆچى خوداى گەورە پىشتىوانى لە پىغەمبەرەكەى كرد ﷺ بەئەوہى كە ئەبوسوفيانى كورپى حەرب و سەركردهكانى غەطەفان: عىكرىمەى كورپى ئەبوجەھل لەگەل چەندىن كەسى تر لە قورەيش و غەطەفانىان نارد بۇ لای بەنى قورەيشە و پىيانوتن: ئىمه ھىچىتر ناتوانىن لىردەا بەمىنىنەوہ ئەسب و وشترەكانمان خەرىكە لەناودەچن لەبى لەوەرپىدا سەبەى و مرنەدەرەوہ بۇ جەنگ كردن ھەتاکو ھەلەبكتىنە سەر محمد و سزای بەدەين بەجۆرەك ھىچ شتىك نەھىلەنەوہ لەنىوان خۇمان و ئەودا ئەوانىش نویتەريان ناردەوہ بۇ لايان و پىيانوتن: كە سەبەى رۆزى شەممەيە ئىمه لەئەو رۆژەدا ھىچ شتىك ناكەين، ئىوہ شاراوہ نىيەلاتان كە لەمىزوى ئىمەدا ھەومەكەمان لەئەوہوپىش لەئەورۆژەدا كارىكەيان كەردوہ و دووچارى سزابوون، ئىمه لەگەل ئەوہ نىن و بەژدارىش لەگەل ئىوہدا ناكەين بەئەوہى شەر لە دزى محمد ﷺ بكەين مەگەر چەندىن كەسى خۇتان بەبارمتە بەدەن بەئىمە بۇ دۇنيابوون و متمانەى نىوانمان، وە لەژىر رەكەفى ئىمە دابن نەوہك ئىوہ شەكستبەخۇن پاشان بەپەلەو ھەلەداوان بگەرپىنەوہ بۇ جىگە و

ريگه خوتان و نيمهش ليرهدا به جيبهيلن به تهنهها نهو پياوش له ولاتي نيمهيه و نيمهش تواناي رووبه رووبونه وهو به رهنگاري نهومان نيمه.

كاتيك نيردراوه كانيان گه رانه وه به نهو وتانه ي كه به نو قورميطه پييانوتبوون، قورميش و غه طه فان وتيان: وه للآهي نهو قسانه ي نوعه يمي كوري مه سعود دميكردن هه موو راسته مرچوون، نه وانيش نيردراويان نارده وه بو لاي به ني قورميطه و پييانوتن: وه للآهي نيمه يه كه كهستان به بارمته له نيوان خو ماندا بو نانيرين تا له لاتان بيت، نه گهر ده تانه وي ت جهنگبكه ن نه وه ومرنه خواره وه له قه لآكانتان و له گهل نيمه دا بن و شهر بكه ن، به ني قورميطه ش، له نه وكاته دا كه كوتا نيردراوي موشريكه كان نيردرايه وه بو لايان بو نهو مه به سته وتيان: نه وه ي نوعه يمي كوري مه سعود بوي باسكردن به راست گه را، نه وانه هيج شتيكيان ناويت ته نها شه پر كردن نه بيت له گه لايان له دزي محمد ﷺ، نه گهر هه ليكيان بو ره خسا نه وا له دمرفه تيكا دهستي خويان ده وه شينن، وه نه گه رنا دوو چاري شكست بوون نه وان به به له و را كردن خويان ده گه يه ننه وه جيگه ورپيگه ي خويان و نيواني نيمه و نه و پياوش جيبه هيلن له شوين و هه واري خو ماندا تا نيمه خو مان به ته نها رووبه رووي ببينه وه. نينجا نارديان بو لاي قورميش و غه طه فان وتيان: وه للآهي هه تاكو بارمته كانى خوتانمان پينه دهن نيمه به زداري له نه م جهنگه دا ناكه ين نه وانيش ره تيانكرده وه و رازينه بوون، خوداي گه ورمش ليكي جيا كرده وه و دووبه ره كي خسته ناويانه وه^(۲۳۹).

(۲۳۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۸۵/۳) رقم (۷۲۴) عن ابن اسحاق بدون اسناد، وكذلك فعل الطبري في (التاريخ) (۵۷۷/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۴۴۵/۳)، وقد ضعف هذه الرواية الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۲۲) وكذلك العمري في (السيرة الصحيحة) (۴۳۰/۲) واورده محمد بن طاهر البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ۲۲۲).

زانینی بارودۆخی موشریکهکان

ورهی موشریکهکان رووخوا بههوی درێژبوونهوهی گه ماروۆ ئابلوقه کهی سه ر شاری مه دینه و هه لگردنی زریان و بایهکی بههیزی وهها که خیمه و دهوارهکانی هه لکهندن وئاگرهکانی کوژاندنهوه و مه نجه لهکانیانی سه ره ونخون ده کردنهوه، له گه ل ئه وه شدا ئامانجی گرۆهو تاقمه کان زۆر لیکدوو ربوو له بیرو پادا قوره ش ده یویست ده ست له موسو ئمانه کان بوه شینیت وله بنیانده ربه ینیت بۆ دهسته به رکردن و دئنیاکردنی رێگای بازرگانیان و سه رخستنی بیرو باوه ری پووچی بته رستی، به لام ده شته کی و خێله کییه کان سه رکه وتنیکی خیرایان ده یویست که هه لیکوتنه سه ر مه دینه و تالانیبکه ن و ده سته وتیکی باش ده سته بخه ن، وه جوله که کانیش که وتبوونه گێژاوی گومانه وه له هه لئویسته که ی خۆیاندا له ئه وه دا که به ژداری جهنگنه که ن و نه چنه ناویه وه له ترسی ئه وه ی ئه حزاب به ته نها جێیان به یلن له به رامبه ر موسو ئماناندا^(۴۰).

پیغمبهری خودا ﷺ هه سته به جموجوێکی نا ئاسایی ده کرد له ناو ریزهکانی سوپای موشریکهکان بۆیه ده یویست یه کێک له هاوه لانی بنیریت بۆ ئه وه ی ده نگوباسی ئه وانی بۆ به ینیت، بۆ ئه م کاره گرنگه ش حوزه یفه کوری یه مانی ئه نصاری هه لبژارد ﷺ چونکه ئه و ده یزانی که حوزه یفه زۆر به جوانی و به ئه و په ری شاره زاییه وه توانای خۆی ده خاته گه ر بۆ ئه وه ی ئه و کاره گرنگ و تر سناکه که داوای لیکراوه به بیکه موکوری ئه نجامی بدات. ئه م رووداوه ش حوزه یفه ﷺ خۆی بۆمان ده گێرپه ته وه به درێژی ئیمه ش ده مانه ویت چیرۆکه که به گشتی و بیکه موکوری باسبکه ین هه ر له به ر ئه وه ش رووداوه که مان کو کرده وه له کۆمه لیک سه رچاوه و هه و ئماندا وه گونجاو و یه ک له داوای یه کی له نیوان رووداوه که دا هه بیت له داوای ئه وانه رووداوه که ش به مجۆره ی خواره وه ده بیت.

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فه رمویت: (کاتیک هه والی دووبه رکی و نا کوکی نیوان موشریکهکان و ئه و لیکجیابوونه وه یه ی خودا خسته ناو ریزهکانیانه وه گه یشته وه خزمه ت پیغمبهر ﷺ به هوی ئه و کاره ی که له لایه ن نوعه یمه وه ئه نجامدرا ئیپیغمبهر ﷺ ویستی که سیک بنیریت بۆ ئه وه ی بزانیته که موشریکهکان جییان

به سهر هاتوو؟ و دهنگ و باسیان چیه؟] پیغمبهر ﷺ له خنده قه که هاته دهره وه و بانگی حوزمیفه کوری یه مانی کرد ﷺ. وه ناردی بۆ ناویان بۆ ئه وهی سهرنجیدات تا بزانیت موشریکه کان ئه مشه و چی دهکن؟....

حوزمیفه ﷺ ده فهرمویت: [شهوی غه زای ئه حزابمان بینی و به ژداریمانکرد و هه موو به دانیشتنه وه ریزمان به ستبوو به رامبهر دووژمنه کانمان، ئه بسوفیان و ئه وانهی له گه لیدا بوو له ئه حزاب که وتبوونه لای سه روومان وه به نی قورمیطله و جوله که کانیش که وتبوونه لای خواریومان و پشته وه مان، ئیمه دهرساین له ئه وهی ده ستیان بگات به ژن و منداله کانمان، هیچ شهویکی وهک ئه و شه وه مان به سهردا نه هاتوو، ئه وه نده تاریک و شه وه زهنگ و بایه کی به هیزی تیدا هه لکردبوو ئه وه نده به هیز بوو گیغه گیف و دهنگی ده هات، دتوت زریان و هه وره تریشه یه تاریکیه که ی به جوړیک بوو که س ئه نگوست و هامکی خو ی نه ده دیت، له ئه و کاته دا دوو رووه کان داوای مؤلته ی جوونه ماله وه میان له پیغمبهری خودا ﷺ ده کرد که گوایه ماله کانیا ن ده که ویته دهره وه ی شار و هیچ به ره به ست و پێگرێکی له به رده مدا نییه و دووژمن به ئاسانی ده ستی پێیان ده گات له گه ل ئه وه شدا راستیا نه ده کرد ته نها له بهر خو دزینه وه میان بوو، هه رکه سیکیان داوای روخه ستی بکردایه ئه وان ی تریان یه ک له دوای یه ک خو یان ده دزییه وه ئیمه ش له ئه ویدا ته نها سی سه د که س ده بووین یا خود نزیکه ی سی سه د که س] [وه ئه و شه وه بایه کی زۆر به هیز هه لیکردبوو، وه زۆر ساردیش بوو] [خه لکه که که سی به ده وری پیغمبهری خودا وه ﷺ نه مابوونه وه بلا وه میان لیکردبوو... ته نها دوانزه که س له خزمه تیدا مابوونه وه].

[پیغمبهر ﷺ شه ونوێژی ده کرد له کاتێ نیوه شه ودا، پاشان ئاوړی دایه وه بۆ لامان و فهرمووی: ((مَنْ رَجُلٌ يَقُومُ فَيَنْظُرَ لَنَا مَا فَعَلَ الْقَوْمُ، ثُمَّ يَرْجِعُ؟)) يَشْتَرِطُ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الرَّجْعَةَ ((أَسْأَلُ اللَّهَ أَنْ يَكُونَ رَفِيقِي فِي الْجَنَّةِ)) واته: ((ج که سیك هه لده ستیت بپروات تا بزانیت ئه و موشریکه نه دهنگو باسیان چیه؟ و چیده کهن؟ پاشان هه وائله که مان بۆ بهینیت و بگه رپته وه)) پیغمبهری خودا ﷺ مه رچی بۆ دانا که بگه رپته وه به بیته وه ی هیچ کاریک ئه نه جامیدات: ((فهرمووی داوا ده که م خودای گه وره بیكات به هاوه ئم له به هه شتدا)) هیچ که سیك له ناو خه لکه که دا هه ئه ستا له ترسی برسیتی و سه رما و مه ترسی دووژمن] [ئیمه ش خو مان بیده نگ کرد وهیج که سما ن وه لامان

نه دایه وه بو جاری دووهم و سیهیم دووباره ی کرده وه و فهرمووی: ((أَلَا رَجُلٌ يَأْتِي بَخْبَرِ الْقَوْمِ يَكُونُ مَعِيَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ((نایا که سیک نییه دمنگوباسی نه و موشریکهانه مان بو بینیت؟ نه و کهسه له رۆژی دوا پیدا له گه ل مندا بیت)) [کاتیک هیچ کهسه هه لئه ستا] [یه که بهیه که ته ماشای کردین هه تاکو گه یشته سه ره ی من منیش هیچ شتیکم پینه بوو له سه رما و له دووژمن بمپاریزیت ته نها نه و کراسه نه بیت که هی هاوسه ره کهم بوو له سه ر چۆکم تینه ده په ری، ده فه رمویت پیغمبهر ﷺ گه یشته لام و من له سه ر چۆک دانیشتبوو فه رمووی: ((نه وه کییت؟)) منیش وتم: حوزیفه م نه ی پیغمبهری خودا ﷺ پیمخوشنه بوو هه ستم هه تاکو نه منیریت فه رمووی: ((هه سته)) [کاتیک (به ناوی خۆم بانگی کردم) هیچ شتیک ی بو نه هی شتمه وه که بو ارم پیدات که هه لئه ستم فه رمووی:

((حوزه یفه برۆ ناو موشریکه کان بزانه چی ده کهن؟ و به نیازی چین؟ [به هیچ جوریک جموجوئیکی مه ترسیدار له دزیان ئه نجام نه ده ییت] له بهر ئیمه، وه هیچ فه سه یه کیش نا که ییت هه تاکو ده گه رپیته وه لامان چونکه نه وان جو له یان نا ناساییه و هه وائیکیان له لا هیه هه رشتیک هه بوو له هه وائ و دمنگوباسه مان له نه وان هه و پیمان بگه یه نه ره وه)) [وتم: نه ی پیغمبهری خودا ﷺ سویند به نه و زاته ی توی به راستی ناردوه بویه له بهرت هه لئه ستام شه رمم کرد له تو و له بهر برسیتی و سه رما بوو نه و هه لویتسه م نواند [کاتیک باسی برسیه تم کرد پیغمبهری خودا ﷺ پیکه نی] و فه رمووی: ((برۆ نه ی کوپی یه مان ترسته بیت له سه رما و کهرما هه تاکو ده گه رپیته وه لام)) [ئینجا منیش رویشتم] [من له هه موویان زیاتر سه رما و دله خورپه م بوو که رویشتم پیغمبهری خودا ﷺ بۆم پاراپه وه له خودا و فه رمووی: ((اللَّهُمَّ، احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ، وَعَنْ يَمِينِهِ وَعَنْ شِمَالِهِ، وَمِنْ قَوْفِهِ وَمِنْ تَحْتِهِ!)) واته: (خودایه بیپاریزه له پیشه وه ی و له پشته وه ی و له لای راستی و له لای چه پی و له لای سه رمیه وه وه له ژیره وه ی [هه تاکو ده گه رپیته وه لامان]). وه لله ی هه رچی ترس و دله راوگن و سه رما له لاشه مدا هه بوو هیچی نه ما وه هه ستم به هیچ دله خورپه و سه رمایه که نه ده کرد] [شمشیر و تیروکه وانه کهم هه لگرت و پاشان خۆم توند و تو لکرده وه و به ره و لای نه وان به ریکه وتم] [دهتوت له ناو حه مامدا ده رۆم]، [رویشتم هه تاکو گه یشته ناویان، سه ربازمهکانی خودا و نه و بایه به هیزه

ئەوێ پێیاننەکرابوو لەئەوێ پێش پێکردبوون هیچ مەنجه ئێکیان بەسەر ناگرهوه نەمابوو قەلبی نەکردبیتەوێ ناگریانی کوژاندبووێو هەرچی دروستیان کردبوو لەدەوارو ڕەشمال هەموو تیکوپیک دابوو [لەسەربازگەکیان نزیکبووێو مەوێ سەیرمکرد روونای ناگریکیانم بەدیکرد دەسوتیت و پیاویکی زلی کەتە لەدەوریەتی بەدەستی خەریکی ناگرهوه بوو فوی لەچیلکە و جەوآل و پشکۆکان دەکرد بەر لەئەوکاتە ئەبوو سوفیانم نەبیینبوو نەمدەناسی] [لەئەوێدا بینیم خەریکی داگیرساندنی ئەو ناگرهوه بوو کۆمە ئێکیش لە خۆیان بەدەوریەوێ بوون] [هەرچی ئەحزاب و گروھەکانی تر بوو هەریەکە بەلایە کەدا بلأومیان لێکردبوو، وە لەدەوری ئەو نەبوون] [پشتی خۆی بەناگرهوه گەرم دەکردهو، تیریکم خستە ناو کەوانە کەم و ویستم] [لەژێر روونای ناگرهوه دا] تییگرم ئینجا فەرموودە کە پیغمبەرم ﷺ بێرکەوتەوێ کە فەرمووی: ((هیچ کاریکی تۆقینەرانی مەکە بەرامبەریان و مەیانورویژنە ئەگەر من تیمبگرتایە دەمپیکا و بەریدە کەوت)) [رۆیشتم لە ناویان دانیشتم ئەبوسوفیان هەستی کرد یەکیک هاتۆتە ناویان لەخۆیان نییە] [هەستا و وتی: ھۆزی قورمیش با ھەر یەک لە ئێوە تەماشای بکات بەدیقەت تا بزانیت کێ لەتەنیشتیەو مەیتە؟] [کەسیکیان وتی: ناگادارین پێدەچیت سیخوڕیکی دووژمن لەناوتاندا هەبیت] [ھەرکەسیکتان لەناو کۆری دانیشتنە کەدایە با دەستی ئەو کەسە تەنیشتی خۆی بگرت]، [منیش بەدەستی راستم] دەستی راستی ئەو کەسەم گرت [کەلای راستم بوو]، پیم وت تۆ کیت؟ وتی: فلانی کۆری فلانم، [پاشان بەدەستی چەپیشم دەستی ئەو کەسەم گرت کە وتبوو لای چەپمەوێ پیموت: [تۆ کیت؟ وتی: فلانم].

ئینجا دلخۆش بووم و ماوەیک لەناویاندا بیکیشە مامەو، پاشان ئەبوسوفیان وتی: ئەو ھۆزی قورمیش وەللاھی ئێوە هیچتر ناتوانن لێردا بمیننەوێ و ئیتر شوین و جیگای ئێوە نییە ئەوێتا هەموو و شتر و ئەسپەکانمان خەریکە لە ناودەچن لەبەر بیلەوێ و نەبوونی خۆراک بۆیان [بەنی قورمیشەش راستیاننەکرد لەگەڵماندا] و بەپێچەوانەوێ جولانەوێ و ئەوێ لە ئەوانیشەوێ پیمانگەیشتووێ زۆر ناخۆشە و جیگە دلخۆشی نییە، ئەوێتا دەبینن دووچاری ئەو بایە بەھێزەش بووین و چی پێکردووین، نەدەتوانین بەدلتیایەوێ ناگریک بکەینەوێ و نەمەنجه ئەکانمان لەسەر ناگردان رادەوێستیت و هیچ پەسارگەو دەوارو ڕەشمالێکمان بەپێوە نەماوێ با

باربکەین و برۆینەووە ئیتر من دەپۆمەووە چیتەر لێرە نامینمەووە پاشان هەستا رۆیشت بۆلای وشترەکەى که بەسترا بوووەووە جوووە سەر پشتی دانیشت و تییخوړی هەئیساند لەسەر سى فاج هەستا وەللاهی هیشتا پەتەکەى قاچەکەى تریانى نەکردبوووەووە که هەستا لەئەویدا ئەگەر لەبەر ئەو پەیمانەى پیغمبەرى خودا نەبووایە ﷺ کە پێسپاردبووم هیچ شتێک نەکەم هەتاگو دەگەرپۆمەووە خزمەتى ئەگەر بمویستایە لەئەویدا دەمتوانی بەیەکتیر بیکوژم]، [ئەو خەلکە لەئەویدا لیم نزیك بوون بەنى عامر بوون دەیانوت: ئەى بەنى عامر: بارکەن بابروینەووە چیتەر ناتوانین لەم شوینەدا بمینینەووە ئەو بایەش کەوتبوووە ناو سەربازگە کەیانەووە کاریکی پیکردبوون بەجۆرێک یەگبستیش لەناو ئەوان تینەدەپەرى وەللاهی گویم لەدەنگى وەردە بەرد بوو بایەکە دەیهینا و دەیکیشا بەدەوارو رەشمالەکانیاندا و تەواو هەراسانیکردبوون].

[حوزەیفە ﷺ دەفەرمووت: ئینجا گەرآمەووە دەتوت لەناو حەمام دادەرپۆم] [لەنیوہى رینگاکەدا بووم یاخود نزیکی نیوہى بووم گەیشتم بەبیست یاخود لەئەو نزیکانە لەئەسپسوار کە دەمامکی خۆیان کردبوو فەرمووین: هەوالبدە بەهاوئەکەت کەخوای گەورە ببیاووەرەکانی لەکۆل کردووەتەووە ولەدەستی ئەوان پاراستووێت]، [ئینجا گەیشتمەووە خزمەت پیغمبەرى خودا ﷺ دووبارە دووچارى سەرمابووومەووە ھەر کەکارەکەم تەواوکرد و گەرآمەووە لەرز داگیرتمەووە] [لەسەرمادا کەوتمە لەرزین] [کەگەیشتمە خزمەت پیغمبەر ﷺ لەئەوکاتەدا ئەو بەپێوہ وەستابوو نوێژى دەخویند جلیکی خەتخەتى لەبەردابوو کە ھى یەکیک لە ھاوسەرەکانى بوو بەخۆیدا دابوو] [لە ناو نوێژەکەیدا] [ناماژەى بۆ کردم بەدەستی موبارەکی کەلێى نزیکبمەووە منیش نزیکبوومەووە بۆ جارى دووہمیش ئاماژەى بۆ کردمەووە کەنزیکبمەووە منیش نزیکبوومەووە] [کاتێک منى بینى بەئەو شیوہیە خستمیە پال خۆیەووە] و [بەشێک لەئەو پۆشاکەى کەبەخۆیدا دابوو بەسەرمادا شۆریکردەووە بۆ ئەوہى گەرمامبکاتەووە] پاشان گەرآپایەووە و کەرنوشى خۆى بردەووە و منیش لەناو پۆشاکە کەدابوووم [پیغمبەرى خودا ﷺ کاتێک دووچارى غەزای ئەحزاب بوو یاخود ھەر نارەحەتیەکی توش ببوایە نوێژى دەکرد] کاتێک [لەنوێژەکەى بوووەووە] و سەلامى دایەووە [فەرموو: ئەى کورى یەمان دەنگوباسى ئەو خەلکە جییە؟]. وتم: ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ هیچ کەسێک لەدەورى ئەبو سوفیانەووە نەماوەتەووەو تەنھا چەند کەسێک نەبیت

هه موویان بلاوه یانلیکردوو و نهو ناگری بو دهکردنه وه خوی گه وره دوو چاری سه رمایه کی کردبوون وهك نه وهی ئیمه تووشی هاتین به لام تکامانویه که پاداشتی له سه ر و مر بگرینه وه له لایه ن خواوه نه وان به ته مای نه وه نین [پاشان دهنگوباسی موشریکه کانم پیرا گه یاند وهك نه وهی بینیبوو، وه پیشم را گه یاند که کاتیک من حی مه یشتن نه وان باریان ده کرد و ده گه رانه وه] [کاتیک هه واله که م پیرا گه یاند نه وه نده پیکه نی هه تاکو ددانه کانی دمر که وتن له تاریکی شه ودا] و [پیغه مبهری خودا ﷺ نه و عه بایه ی به سه رشانی دادا بوو وه نو یژی پتوه ده کرد له به ریکردم له بهر نه و کاره و به هیواشی رو یشت له لام منیش خه وم لیکه وت هه تاکو کاتی نو یژی به یانی کاتیک رو ژبو وه پیغه مبهری خودا ﷺ هات و فه رموی: ((ههسته نه ی خه والو)) خودای گه وره ش نه م نایه ته ی دابه زاند ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَ تَكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِم رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿١٠﴾﴾ (الأحزاب) واته: [نه ی نه وان ه ی نی مان و با و مر تان ه ی نا وه یادی نی عمه ته کانی خودا بکه نه وه له سه رتان (مه به ست له نه م جه نگیه که خودا یار مه تیدان) کاتیک سه ربازانی کو فر هاتنه سه رتان ئیمه ش بایه کی به هیزو سه ربازانی کمان نارده سه ریان که نه تانده بینین خوی گه وره بینا بوو به هه وئ و کو ششتان (چو ن خه نده مقتان هه لده کهنه و پاسه وانیتان ده کرد)؟] _ غه طه فانیش به کاره که ی قوره یشیان زانی نه وانیش به هه مان شیوه دو اتر به گور جو گوئی و به په له گه رانه وه بو شوینی خو یان] (٢٤١).

گه رانه وه ی سو یای موشریکه کان

خاتوو عایشه دایکی با و مر داران ﷺ، ده فه رمو ییت: (خودای بالاده ست بایه کی نارده سه ر موشریکه کان و با و مر دارانی پاراست له نه وه ی دوو چاری جه نگی و هه رابن و هه ر خو ی خا و من هیز و ده سه لاتی له بن نه هاتوو ه. نه بو سو فیانی ش به خو ی و نه وان ه ی که له گه ئیدابوون گه رانه وه و گه یشتنه وه خا کی (توهامه)، و عویه ی نه ی کو ری

(٢٤١) أخرجه: مسلم (٤١٦٦) مختصر، واحمد (٢٣٣٣٤) وقال محققه: حديث صحيح وهذا اسناد حسن مرسل، وابن هشام (السيرة) (١٨٧/٣)، وابو نعیم (الدلائل) (٤٣٢)، والحاكم (٣١/٣) و صححه و وافقه الذهبي، والبزار (١٨٠٩) - وابو عوانة (٦٨٤٢)، والبيهقي (الكبرى) (١٤٨/٩) وفي (الدلائل) (٤٥٠/٣، ٤٥١، ٤٥٤) و (٤٠٦/٣) وقال الحافظ في (المطالب العالیة) (٤٢٧٣): حديث حسن، واللفظ لابن اسحاق والزيادات لمسلم واي عوانة والحاكم والبزار واي نعیم والبيهقي.

حوصهینی کوری بہدر و ئەوانہی لەگەئیدابوو گەرانہوہ و گەیشتنہوہ خاکی (نەجد) وە بەنی قورمہیظەش چوونہوہ ناو فەلاکانیان و خۆیان تێیدا قایمکرد^(۲۴۲).

موسا کوری عوقبە ﷺ دەفەر مویت: (لەئەو ساتەدا ئەبو سوفیان بانگی کرد وتی: باربکەن بابەرۆینەوہ، ئەوانیش کەلوپەلی قورسیان بارکرد و رۆیشتن بە و شترەکانیان وە ئەسپەکانیشیان بۆ ماوەی سەعاتیک لەشەودا وەستان تا بەتەواوی برۆن پاشان ئەوانیش بۆی دەرچوون، غەطەفان هاوار و دەنگۆی کەلوپەل پێچانەوہ و بارکردنی قورمیشیان بەرگۆی کەوتبوو ناریدیان بۆلای، هەوائیان بۆ هاتەوہ کەباریان کردوہ و گەراونەتەوہ ئینجا ئەوانیش کەوتنە بلأوہ کردن و رۆیشتن بەجۆریک نەدەپرزانەوہ سەر هیچ شتیک خودای بالادەستیش بەر لەبارکردن و رۆیشتیان بایەکی ناردە سەریان بۆ ماوەی زیاتر لە دەشەو هەتا هەرچی دروستیان کردبوو بۆ حەوانەوہی خۆیان لە رەشمال و دەوار و لەسەر زەویەکەئەویدا خۆی گەورە هەمووی تەختی زەویەکە کرد بۆیان هەتا وایلیکردن لەسەر زەویدا سەختترین ناوچە بێت بەلایانەوہ و لەهەموو شوێنیک زیاتر رقیان لیبیبت بەئەو جۆرە پەرتەوازە بوون بلأومیانلیکرد ئەو ناردەحەتیە بایەکە هینابووہ سەریان زۆر سەختبوو لەگەڵ ئەو سەربازە نادیارانەئەو خۆی گەورە نەدەبیران هەرەک خۆی بالادەست دەفەر مویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤٣﴾ (الأحزاب)).

سەعیدی کوری موسەیب ﷺ دەفەر مویت: (... دەستیانکرد بەبارکردن و رۆیشتن خۆی پەرۆمردگار بایەکی ناردە سەریان و ترسی خستە ناو دلایان و ئاگرەکانی کۆژاندنەوہ و هەموو خیمە و دەوارەکانیان پێچراند و لیکترازاند و بەشکست و سەرشۆرپییەوہ گەرانەوہ بەبێ جەنگ بەرپابوون هەر لەئەو بارمییەوہکە خۆی پەرۆمردگار دەفەر مویت: ﴿وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيمًا ﴿٢٤٥﴾ (الأحزاب) واتە: [خو کافرانی تیکشکاند و گیراندنییەوہ

(۲۴۲) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وابن أبي شيبه

(۲۰۸/۱۴) والطبراني (۵۳۲۰)، وحسن اسناده الحافظ في (الفتح) (۴۳/۱۱)، وحسنه أيضاً الشيخ الالباني في (الصحيحه)

(۶۷).

(۲۴۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۰۶/۳).

دواوه به خۇيان و كينه و رفيا نه وه هيچ دستكه وتيكيان دهسته كهوت و هر خوا خۇي ئيمانداراني له جهنگ پاراست (هر خۇيشي به بايه كي به هيز له شكري تايبه تي كافراني تيكشكاند) جا هميشه و بهردهوام خوا به هيزه و بهدهسته لاتّه]. نينجا بِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ هاوه لاني هاندا به گورجي تا شوئينيانبكهون نه و مبوو شوئينيانبكهون ههتا گه يشته ناوچه ي (حمراء الاسد) پاشان گه رانه وه^(۴۴).

بِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ مزده ي دا به هاوه لاني كه قوره يش له دواي ئهم رويشته يانه وه هرگيز جاريكي تر ناتوان هيرشيان به يننه سر و له ناو مهدينه دا شهر يان له گه ئدا بكهن، به لكو به بِيْغَه وانه وه خوي گوره هيز ودهسته لاتي موسولمانان زياد دهكات نه و منده توانايان بِيْغَه خشيت كه نه وان شهر دژ به قوره يش دهست بيبكهن و هيرشيان بكهنه سر.

له سوله يمانى كور ي صهر د ﷺ ده فهر مويت: (گويم له بِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ بوو له نه و كاته دا كه نه حزاب ناوچه كه يان چۆلكرد ههستا و فهر موي: ((الآن نَعْرُوهُمْ وَلَا يَعْرُؤْنَا ونحن نسير اليهم))^(۴۵) واته: ((ئيستا و له نه مپرو به دواوه ئيمه دهچين بۇيان و غه زايان له گه ل دهكهين ئيتر نه وان ناتوان بينه وه سرمان)).

جابري كور ي عهبدو لالا ﷺ ده گير يته وه كه بِيْغَه مَبَهْرِي ﷺ فهر مويته ي: ((لَا يَعْرُؤْنَهَا بَعْدَكُمْ أَبَدًا وَلَكِنْ نَعْرُوهُمْ))^(۴۶) واته: ((له دواي ئهم غه زايه هرگيز ناتوان هيرشتان به يننه سر به لكو ئيمه بۇيان دهچين و غه زايان له گه ل دهكهين)).

به نه و شيويه موشريكه كان گه رانه وه له دواي نه وه له هه موو لايه كه وه گه ماروي شاري مهدينه يان دا بۇماوه ي بيست وچوار رۆژ ياخود مانگيك^(۴۷). سهره راي نه و ماوه دريژ ههش كه گه مارو درابوون ته نها ههشت كهس له موسولمانان شه هيد بوون له ناوياندا سه عدي كور ي موعاذ ﷺ سهر كرده ي نه وسه كان و نه نه سي كور ي نه وس

(۲۴۴) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷)، وابو نعيم (الدلائل) (۴۳۶).

(۲۴۵) أخرجه: البخاري (۴۱۱۰).

(۲۴۶) أخرجه: البزار (۱۸۱۰)، وقال الهيثمي (۱۳۹/۶): رجاله ثقات، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۱۶/۷): اسناده حسن.

(۲۴۷) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۷۳/۲) باسناد رجاله ثقات من مرسل سعيد بن مسيب ومراسيلة قوية وهو اقوى ما

ورد حول مدة الحصار. كما قال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۲۰۱/۲).

و عبدوللای کوری سہل و طوفہیلی کوری نوعمان و ئەعلبہی مورپی لەبەنی غەنمە و کەعبی کوری زەید کەشەل بوو لە (بئرمعونە) رزگاری بوو بەبرینداری وە ئەنەسی کوری موعاذ ﷺ، وەلە موشریکەکانیش سێ کەس کوژران^(۲۴۸). پیغمەمبەری خودا ﷺ بەسوپاسگوزاری خودای گەورە وە گەپرایەووە بۆ شاری مەدینە ھەر وەک عبدوللای کوری عومەر ﷺ دہفەرموویت: (پیغمەمبەری خودا ﷺ کاتیک لە غەزا یاخود حەج و عەمرە تەواو دہبوو دہگەپرایەووە سێ جار (اللہ أَكْبَرُ)ی دہکرد و پاشان دہیفەرموو: ((لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، أَيُّونَ تَأْتِيُونَ عَابِدُونَ سَاجِدُونَ. لِرَبِّنَا حَامِدُونَ. صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ. وَنَصَرَ عَبْدَهُ. وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ))^(۲۴۹). واتە: (ھیچ پەرستراویک نییە بەحەق تەنھا اللہ نەبیت تاک و تەنھا و بیھاووبەشە، مولکو سوپاس و ستایش ھەر بۆ ئەووە و ئەویش بەسەر ھەموو شتیکیا بەتوانایە، گەپرایەووە و تۆبەمانکرد و بەندایەتی و سوجدە دہبەین سوپاس و ستایش بۆ پەروردگارمان دہکەین بەئینی خودا راستبوو بەندەیی خۆی سەرخت و ھەر خۆشی تاقم و کۆمەلەکانی بیباومرانی تیکشکاند).

سەعیدی کوری موسەیب ﷺ دہفەرموویت: (لەکاتیکیا خودای گەورە کۆمەلەیی بیباومرانی تیکشکاند و پەرتەوازەیی کردن حویەیی کوری ئەخەبەبی نەضیری جولەکە لەگەڵ موشریکەکان بۆی دەرچوو ھەتاکو گەیشتە ناوچەیی (روحاء) لەئەویندا ئەو پەیمان و بەئینەیی بیرکەوتەووە کە دابووی بەبەنی قورەیظەیی ھاوئایینی خۆی بۆیە لەئەوینووە گەپرایەووە ناویان ھەتا لەگەڵیاندا بیت و ئەویش جووہ ناوقەلاکانیان)^(۲۵۰).

غەزای بەنی قورەیظە

موسا کوری عوقبە ﷺ دہفەرموویت: (رۆژ بووہووە خودای گەورەیی خاوەن دہسەلاتی بیسنوور دەرویی خیری لە پیغمەمبەر ﷺ و موسولمانەکان کردەووە و چاوی رۆشکردنەووە بەئەوسەرکەوتنەیی کەپییبەخشین، ئینجا گەپرایەووە بەرەو شاری

(۲۴۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۹۶۸)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۷۰): رجاله رجال الصحيح، وابن هشام (السيرة)

(۲۰۸/۳)، وابن سعد (۶۸/۲).

(۲۴۹) أخرجه: البخاري (۴۱۱۶).

(۲۵۰) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب ومراسلة صحبة.

مه دینه له دواى ئه وهى كه دوو چارى تافى كرده وهيهكى سهخت و دزوار بوونه وه، و مرووبه پرووى گه مارۆيهكى نارچهتى دووژمن بوون له زستانىكى سهختدا بۆيه كاتىك گه پرانه وه زۆر ماندوو بوون و چه كه كانيان دانا^(۲۵۱).

به ئه و شيوهيه پيغه مبهرى خودا ﷺ و موسولمانه كان گه پرانه وه له ئه و غه زايه دوو چارى شه كهتى و ماندوو به تيهكى زۆر هاتبوون، به لام خوداى گه و ره (جوبرمئيل ﷺ)ى نارده خزمهت پيغه مبهرى خودا ﷺ و فه رمانى پيكرده به دهر چوون بۆ غه زاي بهنى قوره يظه: خاتوو عائيشه ؓ ده فه رمويت: (... پيغه مبهرى خودا ﷺ گه پرايه وه مه دينه و چه كه كهى دانا و فه رمانى كرده وه اريك هه لبدريت له مزگه وتدا بۆ سه عدى كورى موعاذ تا له نزى كه وه ئاگاي له برينه كهى بيت، [وه پيغه مبهرى خودا ﷺ چوو ه شوينى خو شوۆردن تا خو ى بشوات] [له ئه و كاته دا كه پيغه مبه ر ﷺ سه رى شانه ده كرده لايهكى داهينا بوو لايهكى ترى مابوو (جوبرمئيل ﷺ) هاته خزمهتى له سه ر ئه سه به كهى بوو زرى له به ردا بوو هه تاكو له دهرگاي مزگه وته كه را وه ستا له لاي شوينى جه نازه كان] [ئىنجا كه سيك له (اهل البيت) هاته لاما ن سه لامى ليكردين ئيمه له ماله وه بووين پيغه مبه ر ﷺ به گورجى هه ستا و [به ده ميه وه چوو ه دهره وه] بۆ لاي جوبرمئيل ﷺ [منيش به شوينى دا له درزى دهرگا كه وه بينيم جوبرمئيله ﷺ سه رى به پارچه قوماشيك پيچا بوو، تۆز و خو ى پيوه بوو]^(۲۵۲) هه تاكو سه ر شانه كانيشى تۆزو خو ى له سه ر بوو، فه رمووى: [سه رمانخستى و پشتيوانت بووين له دزى شه پر كه ره كان] وا ده بينم كه چه كت دانا وه، وه للآهى فريشته كان هيشتا چه كيان دانه نا وه و داينانين [وه به دواى موشرى كه كان كه وتين هه تاكو (حمراء الأسد)] له گي پرانه وه يه كى تر دا [جوبرمئيل ﷺ] فه رمووى به پيغه مبه رى خودا ﷺ: (خوداى گه و ره ليتخوشبيت ئه وه چه كه كهت دانا وه؟ فه رمووى: ((به ئى)) فه رمووى: (به لام له ئه و كاته وه دووژمن بو ت هاتوون و دا به زيون له ده ورت ئيمه ي فريشته چه كمان دانه نا وه و ئيستاش ئيمه واين به شوينى نا وه و خواى گه و ره دوو چارى شكستى كرده وون و تىكى شكاندوون [تۆش و ره دهر بۆيان و جيهادى ان له گه ل بكه، فه رمووى: ((بۆ كوئى))؟ فه رمووى (بۆ ئيره) و نامازه ي بۆ لاي بهنى قوره يظه كرده]^(۲۵۳) وه پيغه فه رموو: (خواى گه و ره

(۲۵۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴۰۷/۳) من كلام موسى بن عقبه رحمه الله.

(۲۵۲) أخرجه: احمد (۲۶۳۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۲۵۳) أخرجه: البخاري (۴۱۱۷).

فهرمانت پیدمکات که شهر له گه ل بهنی قورمیطه دا بکهیت، وه من و نهو فریشتانهی که له گه لمدان پشتیوانیتان ده کهین و نهوان دوو چاری راجله کین وهه لته کاندن ده کهین] توش دمر بچو بو لای بهنی قورمیطه و شهریان له گه لدا بکه [له سهر نهو بهیمان شکی نییهی کردیان] پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به گورجی به دهم داخو ازیه که یه وه هاته دمره وه و فهرمووی:

((هَذَا جِبْرِيلُ يَا مُرِّي اَنْ اَذْهَبَ اِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ [فَلَيْسَ رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ لِأَمْتِهِ [وقال لأصحابه: عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُصَلُّوا صَلَاةَ الْعَصْرِ، حَتَّى تَأْتُوا بَنِي قُرَيْظَةَ]]))^(۲۵۴) واته: ((نهوه جو برمئیله فهرمانم پیدمکات که برؤم بو سهر بهنی قورمیطه] نینجا زریکهی له بهر کرد و فهرمووی به هاوه لانی: [فهرمانتان پیدمکم کهس نوژی عه سر نه کات هه تاکو ده گهینه بهنی قورمیطه!]). نینجا فهرمانیکرد بانگ بریت به ناو خه لکدا تا برؤن و دمرچن به ره و بهنی قورمیطه [وفهرمانیپکردن چه که کانیان هه لگرن نینجا خه لکه که به دهم داوا که یه وه چوون و خو یان ناماده کرد بو جهنگ]، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم هاته دمره وه و رویش [به لای کومه لیک له نه نصاریه کاندا] له بهنی غه نم [که چاو پرپی پیغمبریان ﷺ ده کرد] و نهوان دراوسی مزگهوت بوون وله دهور و پشتی بوون پیغمبر ﷺ پیی فهرموون: ((هیچ که سیک به لاتاندا تینه بهرپی))؟ [فهرموویان: [دوحیهی کوری خه لیفهی که لیبی به لاماندا تیبهرپی له سهر نیسترک بوو]، له گیرانه و میه کی تردا [له سهر نه سپیکی به له ک بوو قوماشیکی قه یفه ی رووکار سووری له ژیردا بوو] [زریشی بو شیبوو].

پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((نهوه دوحیه نه بوو، نهوه جو برمئیل بوو نیردراوه له لایه ن خوداوه بو لای بهنی قورمیطه قه لاکانیا ن هه لده ته کینیت وترس ده خاته دلایه نه وه] دوحیهی که لیبی ریش و شیوهی دهم و چاوی له جو برمئیل ده چوو ﷺ [واته: جو برمئیل ﷺ له سهر شیوهی نهو داده به زی])^(۲۵۵).

(۲۵۴) أخرجه: ابو نعیم (الدلائل) (۴۳۶)، والحاكم (۳۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة)

(ص: ۳۳۹): حديث صحيح.

(۲۵۵) أخرجه: احمد (۲۵۱۹۷) وقال محققه حسن، وابن ابي شيبة (المصنف) (۲۹۸/۱۴)، والطبراني (۵۳۳۰)، وابن حبان

(۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وحسنه أيضاً الحافظ في (الفتح) (۴۳/۱۱) والشيخ الالباني في (الصحيحه)

(۶۷). واللفظ له، والزيادات لـ: الحاكم (۳۵/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والطبراني (۷۹/۱۹) وعبدالرزاق (المصنف)

ئەنەسى كورى مالك ﷺ دەفەرموئیت: (ئىستا دەئلى تەماشای ئەو تۆز و خۆلە دەكەم كە بەرز دەبوو و ئەو لە كوچە و كۆلانەكانى بەنى(غەنم) لەئەو كاتەدا كۆمەئى فریشتەكان لەگەڵ جوبرمئیلدا ﷺ دەرۆیشتن بەرەو لای بەنى قورمىظە)^(۲۵۶).

كەعب ﷺ دەفەرموئیت: (...پىغەمبەرى خودا ﷺ بپاریدا و فەرمانى بەخەلكەكە كرد هيج كەسێك نوێزى عەسر نەكات مەگەر لەبەنى قورمىظە نەبیت و فەرمووى: ((لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُ الْعَصْرِ إِلَّا فِي بَنِي قَرِيظَةَ)) واتە: ((با هيج كەسێك نوێزى عەسر نەكات مەگەر لەبەنى قورمىظە نەبیت))، [خەلكەكە] چەكيانەنگرت و زىيانپۆشى و دەرچوون، كاتێك گەيشتنە بەنى قورمىظە كاتى خۆرئاوا بوون بوو.

لەگىرانە و مەيهكى تردا: [هەندىكيان لە رىگادا وتیان: نوێز ناكەين هەتاكو نەگەينە بەنى قورمىظە و هەندىكيان وتیان: ئىمە نوێز دەكەين ئەو بە ئۆ ئەو نەبوو كە هەر نوێز نەكەين، بەلكو بۆ ئەو بوو بەپەلە بگەينە بەنى قورمىظە] ^(۲۵۷)، خەلكەكە كەوتنە ناكۆكى [لەكاتى خۆرئاوا بووندا] لەسەر نوێزى عەسر، هەندىكيان وتیان: نوێزى خۆتان بكەن پىغەمبەرى خودا ﷺ مەبەستى ئەو نەبوو هەر نەيكەن، هەندىكى تریان وتیان: پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەو بە ئۆ بپاریدا و ئىن كە بەهيج جۆرىك نوێز نەكەين هەتاكو دەگەينە بەنى قورمىظە وە ئىمە لەزىر ئەمرو فەرمانى پىغەمبەرداين ﷺ هيج گوناھمان لەسەر نانووسرئیت، كۆمەئىكيان نوێزىان كرد بەبروای تەواو بە تەماى پاداشت و كۆمەئىكى تریشيان نوێزىان نەكرد هەتاكو گەيشتنە بەنى قورمىظە و لەئەوئى دابەزىن لەئەو كاتەدا خۆرئاوا بوو ئىنجا نوێزىان كرد بەئەو پەرى بروای تەواو بەنيازى پاداشت دواتر ئەو ميان [بۆ پىغەمبەر ﷺ باسكرد] پىغەمبەرى خودا ﷺ هيج كەسێكى [لەئەو دوو كۆمەئە] سەرزەنشتەكرد ^(۲۵۸).

(۹۷۳۷)، وابو نعيم (الدلائل) (۴۳۶)، والبيهقي (الدلائل) (۷/۴، ۱۲، ۱۴) و صححه الحافظ في (الاصابة) (۲۷۴/۱)، و

(الفتح) (۵۱۹/۷).

(۲۵۶) أخرجه: البخاري (۴۱۱۸).

(۲۵۷) أخرجه: البخاري (۴۱۱۹)، ومسلم (۴۵۷۷) وعنده صلاة الظهر بدل صلاة العصر.

(۲۵۸) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷)، والطبراني (الكبير) (۷۹/۱۹)، والحاكم (۳۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۷/۴)،

وقال الحافظ في (الفتح) (۵۱۹/۷): اسناده صحيح الى الزهري.

پيغمبهرى خوا ﷺ كه رويشت عهبدوئلاى كورې نوم مهكتومى له جياى خوى دانا له شارى مهدينه بو سهرؤكارى شارهكه^(۵۹). عوروهى كورې زوبهير ﷺ دمفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ عهلى كورې نهبو طالبى ﷺ نارد بو پيشرهوى سوپاكه و نالايهكى دايه دهست، وه فرمانى پيكرده كه پروات سوپاكه ببات و لاي قهلاى بهنى قوره يظه بيان وهستينيت نهو يش فرمانه كهى به جيهينا ئينجا پيغمبهرى خواش ﷺ به شوينيدا رويشت....)^(۶۰).

پيغمبهرى خوا ﷺ كه دهرچوو بهره و بهنى قوره يظه به سوارى گويدرئزئيك رويشت وهك خو به كه م زانينيكى بهرامبهر به خواى كه و ره ههروهك نهبو رافيع دمفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ نهو روزهى ته شريفى چوو بو غزاي بهنى قوره يظه به سوارى گويدرئزئيك پشت روت رويشت پيياندهوت (يعفور))^(۶۱).

گه مارؤدانى بهنى قوره يظه

پيغمبهرى خوا ﷺ گه يشته لاي قهلاكانى بهنى قوره يظه و بانگيكردن بو ئيسلام نهوانيش رازينه بوون و ره تيانكرده وه پاشان گه مارؤيدان وشه رى له گه ل كردن. ئيبنو ئيسحاق ﷺ دمفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ عهلى كورې نهبو طالبى ﷺ به نالاكهي وه كرده پيشرهوى سوپاكه بو لاي بهنى قوره يظه، خه لكى دهستپيشخهريان كرده بوو زووتر گه يشتبوونه نزيك قهلاكانيان، عهلى كورې نهبو طالب رويشت تا نزيك بووه وه له قهلاكانيان، گوئبيستى قسه و گوفتارى زور ناشرين بوو له جوله كه كان دهر بارهى پيغمبهرى خوا ﷺ و [هاوسه ره به ريزه كانى، عهلى ﷺ پييناخوش بوو پيغمبهر ﷺ خوى ئه م قسه نابه جيانه ببيستيت]، بويه گه رايه وه تا له ريگادا به خزمهت پيغمبهرى خوا ﷺ گه يشت، فهرمووى: ئه ي پيغمبهرى خوا ﷺ تو هيچ شتيكت له سهر نيه، وه له سه ريشت ناكه و يت تكام وايه له نه و نزيك نه بيته وه، پيغمبهرى خوا ﷺ پي فهرموو: ((بؤچى داوام ليده كه يت بگه ريمه وه))؟ نهو يش نه وهى له نه وان بيستبوو حه زينه ده كرد ناشكراييكات و بيليت له بهر ناشيرينى قسه كانيان، پيغمبهرى خوا ﷺ فهرمووى: ((أَطْنُكَ سَمِعَتْ لِي مِنْهُمْ أَدَى، قَامُضٍ فَإِنَّ أَعْدَاءَ

(۲۵۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۹۰/۳)، وابن سعد (الطبقات) (۷۴/۳).

(۲۶۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۴/۴) وقال العمري في (السيرة الصحيحة) (۳۱۴/۱): حسن لغيره.

(۲۶۱) أخرجه: الطبراني (الاوسط) (۹۱۱۶)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۰۱۶۶): رجاله ثقات.

اللہ لَوْ قَدْ رَأَوْی لَمْ یَقُولُوا شَیئًا مِّمَّا سَمِعَتْ)) واتہ: ((وای بؤ دەچم تۆ لەئەوانە قسە ی نارپکت بەرامبەر بە من بیستبیت، برۆ ئەگەر دووژمنانی خوا من ببینن هیچ شتیک لەئەو قسانە ناکەن کە تۆ پێشتر گۆیبیستیان بوویت))^(۶۶۹)، [هاوہلانی پیغمبەری خوا ﷺ گەمارۆیان دابوون].

کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ نزیکبووہوہ لە قەلاکانیان [ئەوان کەوتنە سەر ووی پیغمبەرەوہ ﷺ] [بۆیە فەرمانیکرد بەھاوہلانی کە لە دەوری گۆیبنەوہ بە قەلغانەکانیان بیپاریزن وەک کە پریک لەسەری تا بەردی بەرنەکەویت کە لەسەرەوہ ھەلیاندەدایە خوارەوہ بۆ ئەوہی نزیکیشبیت تا گویان لەدەنگی بیت و تەکانی بیستن، ئەوانیش بەئەو شیوہیەیانکرد] [پیغمبەری خوا ﷺ بەدەنگیکی بەرز بانگی چەند کەسانیکی کرد لە پیاو ماقولان و سەرکردەکانیان ھەتا گویان لیبوو فەرمووی: (وہلامانبدەنەوہ ئەی کۆمەلئی جولەکەکان) و مبانگی کردنەوہ و فەرمووی: ئەی برایانی مەیمون و بەرازەکان، [خوای گەورە سەرشۆر و رساو زەبوونیکردن] لەوہلامدا وتیان: ئەی ئەبو قاسم تۆ قەت قسە ی ناشرینت نەوتووہ، ئەویش بانگیکردن بۆ ئەوہی موسولمان بن پیش ئەوہی شەریان لەگەلدا بەرپابکات، ئەوان رەتیانکردوہ و رازینەبوون وەلامبدەنەوہ و بەرەو ئیسلام بیتن، ئینجا پیغمبەری خوا ﷺ و ئەوانە ی لە خزمەتیدابوون لە موسولمانان شەریان لەگەلدا کردن]^(۶۷۳).

(کاتیک پیغمبەری خوا ﷺ گەیشتە بەنی قورەیظە لەیەکیک لە بیرە ئاوەکانیان دابەزی بەناوی بیری (ئەنا) کە دەکەویتە ناوچە ی مولک و زەوی و زاریانەوہ)^(۶۶۱)، ھەر لەکاتی گەمارۆکەدا چەندین شەری دەستەو یەخە و تیربارانکردن لە نیوانیاندا روویدا، زوبەیری کوری عەوام ﷺ یەکیکیانی کوشت لەکاتی دابەزین و رووبەر و بوونەوہ ی یەکتەردا، وەچەندین شەرە قسە و ھەلبەست و ھۆنراوہ ی داشۆرینیان بەیەکتەر

(۲۶۲) أخرجه: سعيد بن منصور (۹۸۷)، والبيهقي في (الدلائل) (۱۳/۴)، وابن عبد البر في (الدرر) (ص: ۲۰۳) عن موسى بن عقبة.

(۲۶۳) أخرجه: الحاكم (۳۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابي نعيم (الدلائل) (۴۳۶)، وعبدالرزاق (المصنف) (۹۷۳۷) عن سعيد بن المسيب، والبيهقي (الدلائل) (۸/۴)، وقال ابن كثير (البدایة) (۱۱۸/۴): لهذا الحديث طرق جيدة، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۱۹/۷): اسناده صحيح الى الزهري، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۳۸): ضعيف.

(۲۶۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۹۰/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۸۲/۲)، وقال محمد بن طاهر البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ۲۲۵): اسناده ضعيف. واللفظ لابن اسحاق والزيادات لسعيد بن المسيب وموسى بن عقبة.

دهوت وه حهسان ﷺ به هونراوه كانى له نهو رۆزه دا بهرگري له موسولمانان دهگرد و هانيدهدان و جوش و خرۆشى به بهردا دهگردن، له عكريمه وه ﷺ دهفه رموويت: پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ فه رمووى: (ههسته بۆى زوبهير)، صفهيه كچى عبد المطلب پورى پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ ودايكى زوبهير فه رمووى: (بهتهنيا ده ميممه وه نهى پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ؟ پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ فه رمووى: ((كاميان به سهر نهوى تريان سهر كه ویت نهوى تريان ده كوژیت)) زوبهير سهر كهوت و كوشتى، پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ كه لوپه لى كابراى وهك دهستكه وتى جهنگ دا به زوبير))^(۶۶۵).

له عوتبهى كورى عهد ﷺ دهفه رموويت: پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ له غهزاي بهنى قورميه ظه دا فه رمووى: ((مَنْ أَدْخَلَ هَذَا الْحِضْنَ سَهْمًا فَقَدْ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ)) واته: ((ههركه سيك تيريك بهاويزيت و بكه ويته ناو نهو قه لايه وه نهو كه سه به ههشتى بۆ مسۆگه ر ده بيت)) واته خوا دهيباته به ههشته وه. عوتبه دهفه رموويت: منيش سى تيرم هاويشت خسته ناو قه لاکه يانه وه))^(۶۶۶).

له بهرائه وه ﷺ دهفه رموويت: [پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ له غهزاي بهنى قورميه ظه به حهسانى كورى ثابتى نه نصارى ﷺ فه رموو: ((اهْجُ الْمُشْرِكِينَ، فَإِنَّ جِرِيلَ مَعَكَ)) واته: ((هيرش بكه ره سهر موشريكه كان به هونراوه دى داشۆرين جبرائيل له گه لتدايه))^(۶۶۷). له گيرانه وه ميه كى تردا له جابره وه ﷺ دهفه رموويت: (پَيَغَمبەرى خَوا ﷺ فه رمووى: ((مَنْ يَحْمِي أَعْرَاضَ الْمُسْلِمِينَ))؟ واته: ((كى پاريزگارى له نابرو و كه رامه تى موسولمانان دهكات))؟ كه عىبى كورى مالك و عهد و لئلاى كورى ره واحه و حهسان ههستان، به حهسانى فه رموو: ((اهْجُهُمْ أَنْتَ فَإِنَّهُ سَيُعِينُكَ عَلَيْهِمْ رُوحُ الْقُدْسِ)) واته: «تۆ به هونراوه كانت هيرشيان بكه سهر، به هه لبهستى داشۆرين دايان بشۆرن گيانى پيرو ز پشتيوانتان ده بيت له دزيان))^(۶۶۸).

(۲۶۵) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۷۹۷۸)، وعبدالرزاق (المصنف) (۹۴۷۰)، وسعيد بن منصور (۲۶۹۴)، والبيهقي

(الكبرى) (۱۳۰۴۵) وفي (الدلائل) (۳۰۸/۶) والطحاوي (۲۲۶/۳) واللفظ للبيهقي وعبدالرزاق - وهو حديث مرسل.

(۲۶۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۹۷/۱۷) وفي (مسند الشاميين) (۱۶۳۱)، والقسوي (المعرفة) (۳۴۹/۲) واورده السيوطي

عن ابن منده وابن عساكر وابو نعيم - كما في (كنز العمال) (۴۵۹۶۷).

(۲۶۷) أخرجه: احمد (۲۸۶/۴)، والبخاري (۴۱۲۴)، وانظر (الصحيحه) (۸۰۱).

(۲۶۸) أخرجه: ابن مردويه = كما في (فتح الباري) (۵۲۹/۷).

سئ کهس موسولمان بوون له جوله کهکانی بهنی (ههدل) وهاتنه خواره وه بو
خزمهت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و موسولمان بوونی خوئان راگه یاند و بهئه وهش خوئین
و مال و مولک و کهسوکاری خوئان و خیزان و منداله کانیان پاراست له تیاچوون.

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دهفهر مویت: (لهئه و کاته دا تهعله بهو ئوسهیدی کوری سهعیه
و ئهسهدی کوری عوبهید که کهسانیک بوون له بهنی (ههدل) وله بهنی قورمیطه
نه بوون وه نه دهه چوونه وه سهه بهنی نهضیریش رستهی باوکیان له سهرووی ئهوانه وه
بوو ئهوان له کورانی مامیان بوون ههر لهئه وه شه ودا موسولمان بوون...) (۴۶۹).

چیرۆکی موسولمان بوونیان بهدریژی له گپرانه وه میهکی تردا له عاصمی کوری
عهمره وه ئه ویش له بیاویکی پیری بهنی قورمیطه وه دهگپرانته وه دهفهر مویت: (...
بیاویک له جوله کهکانی خه لکی شام که پپیاندهوت: (ئیبن ههیبان)، هاته لامان پیش
هاتنی ئیسلام به جهند سالیک له ناوما لدا مایه وه وه لاهی هیج که سیکمان نه بوو
پینج فهزهی نوێژ لهئه و ریکو پیکتر ئه ناجمبدا، دواي ئه وهی جیگیر بوو له لامان
نیمه دوو چاری بیبارانی و وشکه سالی بووین و تمان پتی: (ئیبن ههیبان ههسته
نوێژی باران بارینمان بو بکه، ئه ویش له وه لامدا فهرمووی: (وه لاهی کارواناکم
ههتا زهکات له ماله کانتان دهرنه کهن وه له بهردهستی مندا دابنن، وتیان: جهنده
فهرمووی: (بو هه موو که سیک یه کپیوانه خورما و مشتیک جو پیره میرد ده لیت:
(نیمه زهکاته که مان لیدر کرد ئه ویش نیمه ی برده دهره وه بو گهرمه سیریکی خو مان
لهئه و دهسته، نوێژه بارانهی بو کردین، وه لاهی ئه و هیشتا له کۆرو دانیشتنه که مان
هه ئه نه ستا بوو که بو نوێژ خویندنمان وه ستا بوون، لهئه و کاته دا په له هه وری په رته وازه
کۆبوونه وه و بوو به باران و به هوی ئه وه وه بارانمان بو باری و تیر ئاو بووین، ئه وهی
جهندی نچار دوو پاتده کرده وه نه جاریک و نه دوان و نه سیان هه تا کو گه شته سه ره
مه رگ، کاتیک زانی دهمریت فهرمووی: (ئه ی کۆمه لی جوله که کان به بو چوونی ئیوه ج
شتیک منی له خاکیکی پر دارو درهخت و شینایی وه دهرناوه بو خاکیکی پر له برسیتی
و نه هاهمه تی؟

(۲۶۹) أخرجه: ابن اسحاق (السيرة) (۱۹۴/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۸۵/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳/۴). وفي رواية ابن عمر
رضی اللہ عنہما قال: (... الا ان بعضهم (اي: بني قريظة) لحقوا برسول الله ا فأمّهم واسلموا) رواه مسلم (۴۵۶۷).

دهلئ وتمان: خودا زاناره. فهرمووی: من هاتووم بؤ ئەم ولاته له چاوهروانی هاتنی پیغمبهریکدا بووم که سهردهمی هاتنی نزیکووتهوه، ئەم ولاتهی ئیوهیه که کۆچی بؤ دهکات، من تکام وابوو رهوانه بکریت و شوینیبکهوم، بهلام کاتی هاتنی له ئیوه نزیکه، ئەی کۆمهلی جولکهکان باهیج که سیک پیش ئیوه نه که ویت له شوین که وتن و چوون به دەم بانگه وازه که یهوه، ئەو دهنیردیت کوشتار و دهستکهوتی جهنگی بؤ چه لال ده بیت ته نانهت زن و منالیش بؤ هر که سیک که دزایهتی بکات و پیچه وانهی ئەو بجولیتهوه با ئەو شاننه نه بنه ریگر له بهردهمتان له ئەوهی که بگن به خزمهتی. کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ رهوانه کراو هات بؤ گه مارۆی بهنی قورهیظه، ئەوانه گهنجبوون و تازه پیده گه یشتن. له گیرانه وهیه کی تر دا: [کاتیک ئەو شهوه هات که بؤ به یانییه که ی بهنی قورهیظه فه تحکرا و خویان دابه دهسته وه ئەو سی که سه (ته علبه ی کوری سوعنه وئوسهیدی برای و ئەسه دی کوری عوبهید به جولکه کانیان وت: ئەی کۆمهلی یه هود، ئەی بهنی قورهیظه وه للاهی ئەوه ئەو پیغمبهریه ﷺ که ئیبن (هه یبان) ئیوهی لیتا گادار کردبووه وه و رایسپارد بوون [که شوینی بکهون ئیوهش له خودا بترسن شوینیبکهون] بهلام جولکهکان گوینانپینه دان و سه ریچیانکردن و وتیان: ئەوه ئەو که سه نییه.

وتیان: وه للاهی ئەوه خویهتی به نیشانه کانی دیاره که ئەوه، ئەوان دابه زین و موسولمان بوونی خویان راگه یاند و سه رو مال و مولک و خیزان و مندالی خویان پاراست. ده لیت: مال و سامانیان له ناو قه لاکه دا مابوو له گه ل جولکه کان، کاتیک فه تحکرا هه موویان بؤ گه راندنه وه و دایانه وه پیمان^(۲۷۰)

له موسولمانه کانیش خه لادی کوری سوهدی ئەنصاری شههید بوو له کاتی که مارۆی بهنی قورهیظه دا ئافره تیکی جولکه که ده ستاریکی به سه ردا به ردا یه وه هه روه ک ئیبنو ئیسحاق رضی الله عنه ده فهرمویت: (له غه زای بهنی قورهیظه دا له موسولمانه کان یه ک کهس شههید بوو به ناوی خه لادی کوری سوهدی کوری ته علبه له بهنی حارثی کوری خه زره ج ده ستاریکیان به سه ردا به ردا یه وه سه ریان ته قاند.... وه ئەبوسینانی

(۲۷۰) أخرجه: ابو نعیم (الدلائل) (۴۲)، وابن سعد (الطبقات) (۱۶۰/۱)، وابن هشام (۲۱۳/۱)، والبيهقي (الکبری) (۱۱۳/۹)

وفي (الدلائل) (۳۱/۴، ۳۲)، وابن عبد البر (الدرر) (ص: ۲۰۴-۲۰۵)، وقال الحافظ في (الأصابة) (۳۳/۱): أخرجه: ابن

السكن باسناد قوي، وقال الشيخ الالباني في (صحيح السيرة) (ص: ۶۱): اسناده صحيح.

کۆری موحسین کۆری حەرئان لە بەنی ئەسەدی کۆری خوزەیمە کۆچی دوايیکرد، لەئەوکاتەدا کە پیغمبەری خوا ﷺ گەمارۆی بەنی قورەیظە دیابوو لەقەبرستانی بەنی قورەیظە ناستیان کە لەدوای موسولمان بوونیان مردووەکانیان تیدا دەناشت تا ئەمڕۆش مردووی تیدا دەنیزێت^(٢٧١).

گەمارۆکە تادەهات سەختتر دەبوو لەسەر بەنی قورەیظە وەخودای گەورەش ترسی خستە دلێانەوه، وەدلتیابوون کە لەناودەچن و لەئەوکاتەدا توانای جەنگکردنیا نەما لەگەڵ موسولمانەکان بۆیە داویان کرد لەهاوێپیمانەکانی خۆیان لە ھۆزی ئەوس کە ئەبو لوبابە بێت بۆلایان تا گەتوگۆی لەگەڵ بکەن لەسەر ئەو دۆخە کەتێیکەوتوون، ڕووداوێکە بەکورتی و راست و دروستی. لە گێرپانەوێیەکی خاتوو عایشەدا ﷺ ھاتوو دەفەرموێت: (... کاتێک گەمارۆکە لەسەریان توندکرا و دووچارى سەختترین نارەحەتی و دژواری ھاتن پێیانوترا: وەرنە دەروە ڕازیبین بەھوکی پیغمبەری خوا ﷺ لەمەدا ڕاویژیان بەھاوێپیمانیا لە سەردەمی نەفامی ئەبو لوبابە کۆری عبد المنزیری ئەوسی کرد ئەویش نامازەیکردە گەردنی واتە: سەریان دەپرن...) ^(٢٧٢).

ئەم ڕووداوێکە لەچارچێوەی فەرموودەییەکی (مۆرسەل) دا بەلاوازی ھاتوو لەگێرپانەوێیەکی موسا کۆری عوقبە ﷺ دەفەرموێت: (...خودای گەورە ترسی خستە دلێانەوه گەمارۆکەش زۆر لەسەریان سەختبوو ھاواریان لێھەستاو بانگی ئەبو لوبابە کۆری عبدوالمنزریان کرد چونکە ئەوان لەسەردەمی نەفامی دا ھاوێپیمانیا ئەوسیاکان بوون لە ئەنصار [ئەوھبوو نارديان بۆ خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ کە ئەبو لوبابەمان بۆ بنێرە... بۆ ئەوھى ڕاویژی لەگەڵدا بکەین لەسەر ئەو بارودۆخەى خۆمان تێی کەوتوین]، ئەبو لوبابەش فەرمووی: نارۆم بۆلایان ھەتا پیغمبەری خوا ﷺ مۆلتەم نەدات، پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ئەوھ من ڕوخسەتمداى) ئینجا [ناردى بۆ لایان] کاتى ئەبو لوبابە گەیشتەلایان [وچارویان پێیکەوت پیاوھکانیا لەبەرى

(٢٧١) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٠٩/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٣٩/٢)، واسنادہ ضعیف انظر (ضعيف تاريخ الطبري) (٢٢٩).

(٢٧٢) أخرجه: احمد (٢٥٠٩٧) وقال محققه حسن، وابن ابى شيبة (المصنف) (١٨٦٤٣)، وابن حبان (٧٠٢٨) وقال محققه: حديث حسن، وقال ابن كثير (البدایة) (١٢٣/٤): اسنادہ جيد، وصححه الحافظ في (الاصابة) (٢٧٤/١).

هەستان و ژن و مندائیش بە دەم ھاوار و هەنسکو گریانەو بەرەو ڕووی ڕۆیشتن ئەویش بەزە پێیاندا ھا تەو، وتیان: ئەبۆلوبابە تۆ بارو دۆخەکە چۆن دەبینی؟ بەچی فەرمانمان پێدەکەیت؟ [ئایا پێت باشە بێنە دەرەو و ڕازی بین بە حوکمی موحەممەد ﷺ] چونکە ئێمە تواناوە هێزی شەرکردنی ئەومان نییە؟ فەرمووی: [بەئێ] ئینجا ئەبو لوبابە بە دەستی ئاماژەیی بۆ گەردنی کرد [کە چارەنوستان سەرپرێنە] بەنچەکانیشی دەهێناو دەبرد بە گەردنیاو ئەوانیش سەیریاندا کرد ئەووی بڕیاری لە سەرە بۆ ئێوە تەنھا کوشتن، کاتێک ئەبو لوبابە گەرایەو و بە جێبەجێشتن هەستی کرد تازە لە دەستی دەرچوو و قەسەیی کردوو نەدەبوو بیکات وای بۆ چوو کە دوو چاری تاقیکردنەوویەکی گەورە دەپێت.

[ئەبو لوبابە دەفەرمووت: وەللاھی هەر لەشوینی خۆیان قاچەکانم بەردەوام دەلەرزین بێهێج هۆیک تا زانیم کە من ناپاکیم کردوو لەگەڵ خودا و پیغمبەرهکەیی ﷺ] ئەبو لوبابە فەرمووی: سویند بەخوا ناتوانم سەیری دەموچاوی پیغمبەری خوا ﷺ بکەم هەتا خۆی گەورە لەبارەیی منەو وەحی بۆ دەنیریت و تۆبەییەکی نەصوحم لێوێردەگریت کە خۆی گەورە خۆی ئاگاداری دەروونی منە و دەزانی چی تێدا یە ئەبو لوبابە گەرایەو بۆ شاری مەدینە [و نەھا تەو خەزەمت پیغمبەری خوا ﷺ] دەستەکانی خۆی بەستەو بە کۆلەکەییەک لە کۆلەکانی مزگەوتەو و [فەرمووی: ئەم شوینە بە جێناهیتم هەتا خۆی گەورە تۆبەو پەشیمانیم لێوێردەگریت لەسەر ئەو کارەیی کە کردومە پەیمان دەم بەخۆی گەورە کە هەرگیز پێمانخەمە خاکی بەنی قورەیظەو وە من نابینن لەشوینتیک کە تێدا ناپاکیم کردوو لەگەڵ خودا و پیغمبەرهکەیی ﷺ جارێکی تر، بۆیە پێیانوایە کە نزیکەیی بیست ڕۆژ بە کۆلەکەیی مزگەوتەو بوو، هەر وەک باسکراو کاتێک ئەبو لوبابە ماویەکی زۆری پێچوو نەگەرایەو پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ئەبو لوبابە کارەکەیی تەواو نەکرد لەگەڵ ھاوپیمانەکانی؟) وتیان: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ وەللاھی لە قەلاکە ھاوتە دەرەو ڕۆیشتوو نازانین چ ڕێیەکی گرتوو تە بەرو بەرەو کۆی چوو؟ پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: (ئەبو لوبابە کارێکی بەسەر ھاوتوو کە پێشتر بەسەری نەھا توو)، لەئەوکاتەدا کەسێک لە مزگەوتەو ھا تە خەزەمت پیغمبەری خوا ﷺ و فەرمووی: ئەی پیغمبەری خوا ﷺ من ئەبو لوبابەم بینی بەسرابوو بە کۆلەکەییەک لە کۆلەکانی مزگەوت، پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((لَقَدْ أَصَابَتْهُ بَعْدِي فِتْنَةٌ، وَوَلَّوْا جَانِي لاسْتغفرت

له. فإذا فَعَلَ هَذَا فَلَنْ أُحْرَكَهُ مِنْ مَكَانِهِ، حَتَّى يَقْضِيَ اللَّهُ فِيهِ مَا يَشَاءُ))^(٢٧٣) واته: ((لهدواى من دووچارى به لاو نارهحه تیبوووه نه گهر بهاتایه بۆلای من داواى لیخوش بوونم بو دهکرد، کهواى کردوووه له جیگهى خۆى نای جوئینین وه لاینا بهین ههتا خواى گهوره بهویستی خۆى دهروووی لیدهکاتهوه)).

پاشان خودای پاك و بیهاوتا نایهتی دابهزاند لهسهر تۆبهکهى ئه بو لوبابه خهنگی بهههله داوان چوون بو خزمهتی بو ئهوهی له کۆلهکهکهى بکه نهوه فهرمووی: وه لااهی نابیت بکه نهوه تا پیغمبهری خوا ﷺ خۆی ته شریف دینیت و به دهستی موبارهکی خۆی دهمکاتهوه، کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ هاته دهرهوه بو نوێزی بهیانی به لایدا گوزهریکرد و کردیهوه^(٢٧٤).

کاتیک جولهکهکان دنیابوون له ئهوهی که پیغمبهری خوا ﷺ بهردهوامدهبیت لهگهمارۆ دانیان و دهوریان چۆنناکات ههتا قه لاکانیان فهتخ دهکات له نهو کاتهدا سهروکه کهیان کهعبی کورپی ئهسهد وهک ئاموژگاریکاریک بۆیان سێ پێشنیازی خسته بهرده میان ههر وهک ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهفهرمویت: (باوکم ئیسحاقی کورپی یهسار له مهعبدی کورپی کهعبی کورپی مالیکهوه ﷺ بۆی گێرپامهوه: (که پیغمبهری خوا ﷺ ماوهی بیست و پینچ رۆژ گهمارۆیدان ههتا گهمارۆکه شهکه تیکردن و توانای لیبرین، خودای بالادهستیش ترسی خسته ناو دنیانهوه، حویهیی کورپی ئه خطه بیش لهگهڵ بهنی قورهیظهدا چوو بووه ناو قه لاکانیانهوه کاتیک قورهیش و غهطه فان پاشهکشهیانکرد وهک ئه مهگداریهک بهرامبهر به کهعبی کورپی ئهسد که پێشتر پهیمان پێدا بوو کهبیت و لهگهلیان له قه لاکهدا بمینیتهوه، کاتیک جولهکهکان دنیایا بوون پیغمبهری خوا ﷺ پاشهکشهناکات ههتا بارودۆخه که به لایه کدا نه خات کهعبی کورپی ئهسهد وتی: ئه ی کۆمه ئی یههود ئه و پیاوه گهمارۆیداون و دووچارى

(٢٧٣) أخرجه: الطبري (التفسير) (١٥٩٢٣) وفي (التاريخ) (٥٨٢/٢)، وعبدالرزاق (المصنف) (١٦٣٩٧)، وسعيد بن منصور (السنن) (٩٨٧) وصححه محقق (اسباب النزول) للسيوطي (ص: ١٧٢)، والبيهقي (الدلائل) (١٢/٤)، وابن هشام (السيرة) (١٩٢/٣)، والواحدي (اسباب النزول) (ص: ١٧٥)، وضعفه محمد بن طاهر في (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ٢٢٥)، واللفظ لموسى بن عقبه والزيادات لابن اسحاق.

(٢٧٤) أخرجه ابن هشام (السيرة) (١٩٢/٣)، والبيهقي (الدلائل) (١٧/٤)، والطبري (التاريخ) (٥٨٥/٢)، وضعف اسناده صاحب (ضعيف تاريخ الطبري) (رقم: ٢٢٦).

ئەو نەھامەتییەى کردوون خۆشتان دۆخەكە بەباشى دەبینن من سى پيشنيازتازان بۆ دەخەمە روو بەوئىستى خۆتان يەك لەئەو سى پيشنيازه هەئبژيرن، وتیان: جين؟ وتى: شوئىنى ئەو پياوه بکەون و باوهرى پيبهئینن، وهئلاھى چاک بۆتان روونبوئەووه كە پيغەمبەرى رەوانەکراوى خوايه و هەر ئەوگەسەيه كە لەتەورات دا چاوتان پيیکەوتوووه و دەيخوئیننەووه ئەگەر واتانکرد ئەووه لەخۆتان و مال و منداڵ و مولکتان دئنيا دەبن، وتیان: هەرگيز لەدەستورى تەورات لانادەين و بەھيچ شتییكى ترى ناگۆرینەووه،

پاشان وتى: ئەگەر لەئەووش بەقسەم ناکەن وەرن با ژن و منداڵەکانمان بکوژين پاشان بچينه دەرەووه بۆ لای محمد ﷺ بە خۆمان وشمشيرەکانمانەووه ئەوکات لەدواى خۆمان هيچ شتیک بەجینناھيئین خەفەتى بۆ بخۆين هەتا خودا لە نىوان ئيمە و ئەوان دا خۆى حوکم دەکات و بەلایەكى دا دەخات ئەگەر لەناو چووین ئەو لەناودەچين و هيچ نەووه ژن و منداڵ نەماوه كە جيگەى داخ و پەژارە بيت و ئيبترسين لە دواى خۆمان، وه ئەگەر سەريش کەوتين ئەووه سوئند بيت كە ئيمە ژن و منداڵ دەستدەخەينەووه پەيدا دەبیتەووه، وتیان: ئەو هەژارو بەسەزمانانە بکوژين؟ ئينجا توخوا ژيان چ تاميکى دەبیت لەدواى ئەوان، وتى: باشە ئەگەر لەئەووش بەقسەم ناکەن ئەمشەو شەوى شەممەيه لەوانەيه محمد ﷺ و هاوہلانى دئنيابن ئيمان لەئەم شەوہدا ئيمە با بۆيان بچينه دەرەووه لەوانەيه بتوانين دەستیکيان لى بوەشئينين؟ وتیان: ئەووه کارتيكى خراب و پرمەترسيه و بەسەر خۆماندا دەشکيتەووه دووچارى هەمان بەلاو کارەساتى ئەوانەى پيش خۆمان دەبين، خۆت باش دەزانيت كە خواى گەورە دووچارىکردن و بوون بەمەيمون و لەسەر شپۆه و روخسارى خۆيان لايدان. ئينجا بەبيزاريهووه وتى: لەئەووتەى لەدايکبوون رۆژيک نەبووه پياويکتان تيدا هەئبکەويت برپاريکى يەکلاکەرەووه بدات^(٢٧٥).

(٢٧٥) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١٥/٤) واللفظ له، وابن هشام (السيرة) (١٩٢/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٨٣/٢).

خۆ بە دەستەووە دانى بەنى قورەيظە و رازىبوونيان بە حوكمى سەعدى كورپى موعاژ

لەدواى ئەوێ گەمارۆكە سەختتر بوووە نەهامەتیهكان زیاتریوو بۆ سەر بەنى قورەيظە دواچار ناچاربوون خۇيان بە دەستەووە بدن و بێنە دەرەو بە مەرجێك پېغەمبەرى خوا ﷺ سەعدى كورپى موعاژ ﷺ بكات بە حەكەم و بە قسەكانى ئەو حوكمیانبكات ئەوان وا گومانیان دەبرد كە بەزمى پىياندا بێتەو بەهوى ئەو هاوپەیمانیهى كە لەنێوان ئەوان و هۆزەكەى سەعد هەبوو، واتە: (الأوس) لەپیش ئىسلامدا.

لەم بارەیهووە چەندین گێرانهوى جياواز لەسەر ئەم رۆوداووە هەیه لە دواى رێكخستن و ریزبەندى لەنێوان گێرانهوكاندا رۆوداووەكە بەم شێومیهى خوارەووە دەبێت:

لەخاتوو عائىشەووە ﷺ پېغەمبەرى خودا ﷺ گەمارۆيدان پاشان ئەوان رازىبوون و هاتنە دەرەووە و خۇيان دابە دەستەووە و رازىبوون بە برپارى پېغەمبەر ﷺ^(٢٧٦).

موسا كورپى عوقبە ﷺ دەفەرموێت: (داوايان لە پېغەمبەرى خوا ﷺ كرد پياويك دەستنيشان بكات كە حوكمبكات وەبرپار بدات لەسەريان، پېغەمبەرى خواش فەرمووى ﷺ: ((خۆتان سەرىشكبن لەناو هاووەلانم يەكێك هەلبێژرن بەويستى خۆتان [و گۆيگرن بۆ قسەكانى و بە قسەى بكەن]. [وتيان: ئيمە رازى دەبين لەسەر ئەوێ سەعدى كورپى موعاژ حوكمان بكات؟ پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((وەرنە دەرەووە لەسەر ئەوێ سەعدى كورپى موعاژ حوكمتانبكات))^(٢٧٧).

سەعیدى كورپى موسەيەب ﷺ دەفەرموێت: [نەيانويست كە پېغەمبەرى خوا ﷺ حوكمیانبكات و نەهاتنە ژێر برپارى ئەو]^(٢٧٨). دواى ئەوێ سەعديان دەستنيشان كرد پېغەمبەرى خوا ﷺ رەزامەندى دەربرپى لەسەرى، [ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرموێت: (كاتێك بەيانى بوو، وە هاتنە دەرەووە بۆ ژێر حوكمى پېغەمبەرى خوا ﷺ هۆزى ئەوس

(٢٧٦) أخرجه: البخاري (٤١٢٢، ٤٥٧٣).

(٢٧٧) أخرجه: احمد (٢٥٠٩٧) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (٧٠٢٨) وقال محققه: حديث حسن.

(٢٧٨) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (٩٧٣٧).

هااتە خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ و داوايانکرد و زۆر تکايانکرد بۆيان و فەرموويان: ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ ئەوانە هاوپەيمانى ئيمە بوون ھەرۆك چۆن لەئەو دەو پيش چاکەت لەگەڵ هاوپەيمانى براگانمان لە ھۆزى خەزرج کرد، ھەرۆك خۆشتەزانی ئەوانەش چاويان لە ئيمەيە... کاتیک ئەوسيهگان قسەيان تەواو کرد پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((ئەى ھۆزى ئەوس ئايا رازیدەبن کەسێک لە خۆتان حوکميانبکات؟)) وتیان: بەئى. پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((ئەو داما نە دەست سەعدى کورپى موعاذا)) پيغمبەرى خوا ﷺ سەعدى کورپى موعاذا ﷺ لە دەواری ئافرەتیکى ھۆزى ئەسەلم دانابوو پيياندەوت (رفیدە) لە ناو مزگەوتەکەى بۆئەو ھى لەنزیکەو ھى چاوديريبکات، ئەو ئافرەتەش بريندارى تيمار و چارەسەر دەکرد بۆ ئەوکارەش خۆى تەرخانکردبوو کە خزمەتى ھەموو موسولمانیک بکات کە پەکیکەوتبیت بەھۆى بريندارى غەزاوھ] (۲۷۹).

جولەکەگان خۆياندا بەدەستەو ھى لەسەر ئەو ھى سەعدى کورپى موعاذا ﷺ حوکميانبکات پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمانیدەرکرد کەچەکەکانيان کۆبکريتەو ھى و [بخريتە خانويەگەوھ]، و ھى فەرمانيشیدەرکرد کەئەوانيش لەپشتەو دەستيانبەستەو ھى و بيانبەنە مالى ئوسامە و دايانبنين. [لەگيرانەو ھىکى تردا لە محمدى کورپى مەسلەمەو ھى دەفەرمويت: کاتیک پيغمبەرى خوا ﷺ حوکميدا بەسەر بەنى قورەيظەدا ھۆزى ئەوس ئەوکارەيان بەلاو ھى ناخۆش بوو، پيغمبەرى خوا ﷺ بۆ ھى مالى ئەمەلى ئەوسيهگان دوو دىلى ناردبوو ھى بۆ بەنى (حارثە)ش کە بەرەبابى من بوو ئەوانيش دوو دىلى نارد بوو] (۲۸۰).

پيغمبەرى خوا ﷺ ناردى بەشوين سەعدى کورپى موعاذا ﷺ [کەسوکارەگەى سەعد چوونە خزمەتى و ھەينايان خستيانە سەر پشتى گویدريژيک و پالپشتەکانيان بۆ دانا کەلە چەرم دروستکراوو لەبەر ئەو ھى سەعد پياويکى بەشانوشەوکەت و جوان بوو]، [سەعد] تەشريفى ھىنا لەسەر گویدريژيکى ئەعرابى بوو کە گوايە کورتانەگەى لە ريشووى خورما بوو، [خستيانە سەر پشتى گویدريژيکە و خزم و کەسوکارەگەى بەدەوريەو ھى بوون، پييانوت: ئەى ئەبو عمرو خۆت باش دەزانی

(۲۷۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۱۹۴/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۸۵/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۰/۴).

(۲۸۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۳۱/۱۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۶۰): فيه ضعف.

كە ئەوانە ھاوپەيمانى خۆتبوون، وە دۆست و پشتیوانى پىشتىرت بوون وەخەلكى (كىنانەن)، سەعدىش بەھىچ جۆرىك لاينەدەدەردەو بەلاياندا ھەتا ئاورپىشى لى ئەدەدانەو كاتىك لەناوچەكەيان نىكبوونەو ەروويكرده كەسوگارى و فەرمووى: كاتى ئەو ھاتوو كەمن گوى بەكەس نەدەم وەلەبەر خودا لە لۆمەى لۆمەكاران نەترسم]]^(۲۸).

پياويك لە بەنى عەبدولئەشھەل شوینی كەوتبوو، لەخزمەتیدا دەروپىشت وەمافى بەنى قورەيظە و گەورەيى و چاكەى ئەوانى بىردەخستەو، ھاوپەيمانىتەكەى ئەوانى دەخستە بەرچا، كەئەوان لەجەنگى (بوعا)دا دووچارى چ بەلايەك بوون لەسەر تۆ، پىي فەرموو: ئەوان تۆيان ھەلئىزاردوو لەناو ھەموو خزموكەس و كارەكانت تكانلیدەكەم بەزەيى و سۆزو نەرمونىانیت بنوینە بەرامبەريان پارىزگارى لەزىانيان بكە چونكە ئەوان جوانى و پشت وپەنا و ژمارەى زۆرن بۆ تۆ. دەفەرموويت: پياوھەكە ھەر قەسى دەكردو زياتر پىداگرى دەكرد سەعدىش بەھىچ شىوہەك لای نەدەكردەو بەلايدا، ھەتاكو لىيان نىك بوونەو، پياوھەكە وتى: ئەرى ئاورپىكمان لىنادەيتەو لەسەر ئەو قسانەى لەگەلم كرى لەبارەى بەنى قورەيظەو؟ سەعد ﷺ فەرمووى: كاتى ئەو ھاتوو كە من لەبەر خوا لەلۆمەى لۆمەكاران نەترسم وەھىچ شتىك رىگر نەبىت لەئەوہى بۆ خودا دەيكەم، پياوھەكەش لىجىابوو و بەجىيەپىشت دواى ئەوہى [كەنا ئومىد بوو لەئەوہى كەبىانھىلئىتەو وە فەرمانى مانەوہيان بدات] ئەو پياوھەكە ھاتەو لای كەسوگارى و پىيان وت: دەنگوباس جىيە؟ ئەویش ھەوالى پىدان كە ئەو فەرمانى مانەوہيان نادات، ھەروہا ئەوہى پىوتن كە چۆن قەسى لەگەل كرددوو وە سەعدىش چۆن وەلامى داوہتەو. [كاتىك سەعد لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرگەوت و [لەمزگەوت نىك بوو وە پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: بە ئەنصارىەكان] ((ھەستن برۆن بەدەم سەردارو [پياو چاك] و خانە دانەكەتانەو و دايگرن)) عومەر ﷺ فەرمووى: سەردار و گەورەمان ھەر خودايە (عز و جل)، فەرمووى: ((دايگرنە خوارەو)) ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ پىي فەرموو: ((سەعد

(۲۸۱) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حديث حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حديث حسن، وقال ابن كثير

(البدایة) (۱۲۳/۴): اسنادہ جيد، وحسنہ كل من الحافظ في (الفتح) (۴۳/۱۱)، والشيخ الالباني في (الصحيحۃ) (۶۷).

ئەوان بۆ حوکمی تۆ ھاتونەتە دەرەوھ) [٢٨٢] تۆش فەرمانیکە بەسەریاندا)). سەعد ﷺ فەرمووی: [خودا و پیغمبەرەکی ﷺ شایستەترن حوکمبەکن وە حوکمیان باشترە لە من، پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((خودای گەورە فەرمانت پێدەکات کە ناوژیوان بیت وە فەرمانیان بەسەر دا بدەیت)) [٢٨٣].

[بەنی قورەیظە یەخە ی سەعدیان گرت ھاوپەیمانیتی نیوانیان خستەوە یادی بۆ ئەوێ کە ئاگای لیاننیت، سەعدی کورپی موعاذ ﷺ خۆی رزگارکرد لە دەستیان و بەرەو لای پیغمبهری خوا ﷺ ناوړی دایەو وە تا فەرمانی پێبکات، چاوپرێدەکرد تا بزانی ت بەج شتیک فەرمانی لەسەرە کە حوکمبکات؟ دەویست بلت: رازیت بە ئەوێ من دادوهریتان بکەم] [٢٨٤] ئەنصاریهکان ھەستان و بەسەعدیان فەرموو: ئەی ئەبو عمرو پیغمبهری خوا ﷺ فەرمانی دۆست و ھاوپەیمانەکانتی داووتە دەست خۆت کە فەرمان بکە بەسەریاندا، سەعد ﷺ فەرمووی: (کەواتە پابەندین بەئەو بەئین و پەیمانە ی کە بە خوداتان داوہ ئایا حوکمی من بەسەریاندا جیبەجی دەکریت کاتیک فەرماندا بەسەریاندا؟ وتیان: بەئێ. فەرمووی: بەسەر ئەو کەسەش کە لێرە ی؟ نامازە ی کرد بۆ ئەو جیگە یە ی کە پیغمبهری خوا ﷺ لێ بوو وە ک پێزو بەگەرە زانی نیک بۆ پیغمبهری خوا ﷺ. پیغمبهری خواش ﷺ فەرمووی: ((بەئێ بەسەر ئێمەش دا جیبەجیدەکریت)).

سەعد ﷺ فەرمووی: من فەرمان بە ئەو دەکەم کە پیاوھکانیان بکوژین وە ژن و مندالکانیشیان بەدیل بگیری ت وە مال و سامانەکانیشیان دا بەش بکری ت] [٢٨٥]. [وہ مال و مولکیشیان بابۆ کۆچەرەکان بیت بەبێئەوێ بدریت بەئەنصار] باس دەکەن کە پیغمبهری خوا ﷺ فەرموویە تی: ((حوکمکردنە کە ت پیکای و لە جیگە ی خۆبوو))، بە سەعدیشی ﷺ فەرموو: ((«لَقَدْ حَكَمْتُمْ فِيهِمْ بِحُكْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ [وَحُكْمِ رَسُولِهِ]»)) [٢٨٦] واتە: ((بەراستی بە حوکمی خودای پەروردگار و [پیغمبەرەکی ﷺ] حوکمکرد.

(٢٨٢) أخرجه: البخاري (٤١٣١، ٤٥٧١).

(٢٨٣) أنظر: فتح الباري (٥٢٤/٧).

(٢٨٤) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (٩٧٣٦).

(٢٨٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٤/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٨٥/٣).

(٢٨٦) أخرجه: احمد (٢٥٠٩٧) وقال محققه: حسن.

[کہ لہ سہرووی حہوت ئاسمانہ و ہ حوکمی بہ سہردا کردن] ((۲۸۷)).

ئیبنو ئیسحاق ؓ دہفہرمویت: [پاشان پیغمبهرى خوا ﷺ داوايکرد کہ بیانہ نہ و ہ ہموویانی بہ ندرکد لہ مالى زمينہبى کچى حارث ؓ کہ نافرمتيکى نہ نصارى بوو پاشان پیغمبهرى خوا ﷺ تہ شريفى رويشت بؤ بازارى مہدينہ و فہرمانیکرد و چہ ندين چاليان بؤ ہہ لگہندن، ئینجا ناردى بہ شوئنياندا و ہموویان کوژران کہ شہش سہد يان حہوت سہد کہس دہبوون ئہوہى بہ زیاتر ئہ ژمارى کردوون دہئیت لہ نيوان ہہشت سہد بؤ نؤ سہد کہس دہبوون. لہ گيپرانہ و ہيہکى تردا ہاتوہ [کہ جوار سہد کہس بوون] ((۲۸۸)) [۲۸۹].

حوکمکردنہکەى سہعدى کورپى موعاذ ؓ بہ سہر بہنى قورہيظہدا جيہہ جي کرا. ئیبنو ئیسحاق ؓ دہفہرمویت: (حويہي کورپى ئہ خطہبى دووژمنى خودايان ہينا بؤشاکيکى سوورباوى لہ بہردا بوو کہ لہ ہہموو لايہکەوہ شہقو شرکرا بوو و زور بيکە لگبوو بؤ ئہوہى سوودى لئینہ بينریت و کہس لہ بہرى نہکات دہستہکانى لہ بن گہردنيہوہ بہ گوريسنک بہيہکەوہ بہسترا بوو، [پیغمبهرى خوا ﷺ پيى فہرموو: ((خودا رسوا و سہرشورپى کردیت؟))]] ((۲۹۰)) وتى: وە للآهى ہہرگيز لہ دزايہتى کردنت بہ شيماننيم لہ ئہوہش [کہ سہرکہ و توويت بہ سہرمدان]، [تہنہا سہرزہنشتى خؤم دہکەم کہ زیاتر بہ ربہرہگانيم نہ کردیت و بہ سہختى لہ گہئت نہ جہنگاوم] ((۲۹۱)).

بہلام ہہر کہ سنيک خوا دووچارى شکستيبکات ہہر ژير دہکەویت، ئینجا پرووى کردہ خہ لگہکەوہ پيپوتن: ئہى خہ لگينہ کارى خودا دہبيت بہ سہرماندا تيپہریت

(۲۸۷) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۵۰۶/۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۲۶/۷): سنده مرسل.

(۲۸۸) أخرجه: احمد (۳۵۰/۳)، والنسائي (۴۸/۲)، والترمذي (۱۵۸۲) - والحاکم (۴۱۷/۴) وصححه، وابن حبان (۴۷۸۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال الحافظ (۵۲۷/۷): اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۱۲۸۷)، و (الارواء) ۳۸ / ۵.

(۲۸۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۹/۴) عن موسى بن عقبة واللفظ له، والزيادات لابن هشام (۱۹۴/۳)، واحمد (۳۵۰۹۷)، والطبراني (الكبير) (۲۳۱/۱۹)، وعبدالرزاق (۹۷۳۷).

(۲۹۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳۲۷)، عن عروة، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۵۶): مرسل وفيه ابن لهيعة وحديثه حسن.

(۲۹۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۲، ۴/۴) عن موسى بن عقبة.

چونکہ نہ وہ فہرمان و قہدہری خودایہ لہسہر بہنی ئیسرائیلی نووسیوہ گوئیمہدہنی
ئینجا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم [فہرمانی کرد ببریته ناوچہی بہردہلانہکہی نہو سہری
مہدینہو..... لہنہوئ کوژرا] (۲۹۲) لہگیرانہوہیہکی تردا لہ محمدی کوری سیرین ﷺ
دہفہرمویت: (حویہی کوری نہخطہب پھیمانیدا بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم: ہیچ
کہسیکی لہدژی ہانہدات و پشتیوانی کس نہکات لہدژی نہو خودای گہورہی کردہ
وہکیل لہسہر نہو پھیمانہ کہ جیبہجیدہکات، کاتیک غہزای بہنی قورہیظہ رپویدا
خوی و کورہکہی بہدیل گیران و ہینایانہ خزمہتی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و پی
فہرمو: ((بہنہمکبہ بہرامبہر نہوہی کہ کردووتہ بہنہوہکیل)). پاشان فہرمانیکرد
خوی و کورہکہی کوژران) (۲۹۳).

فہرمانہکہی سہعدی کوری موعاذ ﷺ جیبہجیکرا بہسہر نہو کہسانہی کہ
پیگہیشتبوون و نیشانہی کامل بوونیان تیدا دمرکہوتبوو و ہک مووی ریش و دامین،
عطیہی قورہیظی ﷺ دہفہرمویت: (من لہنہو کہسانہبووم کہ لہبہر مندالی وازیان
لئہینام لہ گیرانہوہیہکی تردا: من لہناو دیلہکانی بہنی قورہیظہدا بووم سہیریان
دہکردین ہر کہسٹیک ریش وسمیلی ہاتبووایہ دہیانکوشت، وہہرکہسیکیش ریش و
سمیلی نہہاتبووایہ نہیاندہکوشت منیش لہنہوانہ بووم کہ ہیشتا مووم لئنہہاتبوو
لہبہر نہوہ نہیانکوشتم) (۲۹۴).

موسولمانان ہیچ نافرہتیکیان لہ بہنی قورہیظہ نہکوشت تہنہا یہک نافرمت نہبیت
کہ ناوی (بونانہ) بوو ہاوسہری حہسہنی قورہیظی بوو و ہک تۆلہکردنہوہ کوشتیان
چونکہ دہستاریکی لہ قہلاکہوہ بہردا بووہوہ خواروہ و بہر سہری خہلادی کوری
سوہید کہوتبوو کوشتبووی، لہ خاتوو عائیشہوہ ﷺ دہفہرمویت: (ہیچ نافرہتیکیان

(۲۹۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۳۲۷) عن عروة و (۷/۶)، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۳۹/۶): مرسل، وابن هشام (السيرة)
(۱۹۶/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۸۹/۲).

(۲۹۳) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۳۷۹۸۳) وقال محققه: مرسل واسناده صحيح.

(۲۹۴) أخرجه: احمد (۳۱/۴)، وعبدالرزاق (المصنف) (۱۸۷۴۲)، وابوداود (۴۴۰۴)، والطبراني (الكبير) (۱۵۱/۱۷)، والحميدي
(۸۸۸)، والترمذي (۱۵۸۴)، والنسائي (۱۵۵/۶)، وابن ماجه (۲۵۴۱)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۷۳۷۶): سندہ حسن،
وصحہ الشیخ الالبانی فی (صحیح الترمذی) (۱۲۸۸)، و (صحیح ابن ماجه) (۲۰۵۹)، وحسن اسنادہ الارناؤط ایضاً فی
(الزاد) (۱۰۰/۳).

نه کوژرا تهنهها په کیکیان نه بیت، وه لّاهی نهو له لای من بوو قسه ی له گه لدا ده کردم زور روو خوښ و دموچاو به پیکه نین بوو هه موو کات پیده که نی، پیغمبهری خوا ﷺ فه رمانیکردبوو پیاوه کانیان بکوژرین له ناو بازاره که یان دا، کاتیک بانگیانکردن و ناویان هینا وتیان: فلان نافرمت له کوپیه؟ وتی: وه لّاهی نهوه بانگی من ده که ن. وتم: هاوار بو تو بوجی بانگتده که ن؟ وتی: بو کوشتن، وتم: له بهرچی؟ وتی: له بهر رووداوئیک به دهستی من روویداوه (کوشتنی خه لاد). ئینجا هاتن و بردیان و کوشتیان وه لّاهی نافرته تیکی نهوه نده ساده و دلخوښ و روو خوښ و دم به پیکه نین بوو هه رگیز له بیرم ناچپته وه که چهند دلخوښ و دم به پیکه نین بوو له کاتیک دا که دهیزانی ده کوژریت) (۲۹۵).

ثابتی کوړی قه یسی نه نصاری ﷺ که خه طیبی پیغمبهر ﷺ بوو داوای له پیغمبهری خوا ﷺ کرد که یه کیک له جوله که گانی پنبه خشتیت که ناوی (زوبه پیری کوړی باطای قوره یظی بوو له بهر نهوه ی چاکه یه کی به سه ریه وه بوو له شه ری (بوعاث) ده یویست پاداشتی بداته وه به هوی نهو به خشینه یه وه، پیغمبهری خوا ﷺ به داواکه ی رازیبوو نه م رووداوه ش به گپرانه وه یه کی لاواز (ضعیف) گپرداوه ته وه تهنهها بو زانیاریتان باسیده که ین:

ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده فه رمویت: (ثابتی کوړی قه یسی کوړی شه ماس ﷺ هه روه ک ئیبنو شیهاب زوه ری بو ی باسکردم چوو له لای زوبه پیری کوړی باطای قوره یظی..... زوبه پیری چاکه یه کی سه رده می نه فامی به سه ر ثابتی کوړی قه یسه وه هه بوو..... له جه نگی (بوعاث) دا به دیل گپراو به دهستی نهو چاره نووسی که وته مه ترسییه وه پاشان نازادی کرد، ثابت که هاته لای زوبه پیر پیاویکی [کوړی] پیرو په ککه وته بوو فه رمووی... نایا من دهناسیته وه؟ وتی: [نایا هیچ که سیک برای خو ی له بیر ده کات و خو ی لینه ناس ده کات] [به ئی تو ثابتی کوړی قه یسی]، ثابت وتی: [من نه مرپو ده مه ویت پاداشتی نهو روژمت بده مه وه که له جه نگی (بوعاث) دا له گه ل مندا کردت].

(۲۹۵) أخرجه: احمد (۲۶۳۶۴) وقال محققه: اسناده حسن، وابو داود (۲۶۷۱)، والبيهقي (الكبرى) (۸۲/۹)، والحاكم

(۳۵/۳) وصححه على شرط مسلم، وابن هشام (السيرة) (۱۹۷/۳) رقم (۷۴۰) وقال محققاه: اسناده حسن، وحسنه

الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۲۵)، والشيخ مقبل الوداعي في (الصحيح المسند) (۱۵۷۶).

وتی: پیاوی به خشنده و خاوهن پیز هر به خشندهیی لیچاوه پری ده کریت و پاداشتی چاکهش هر چاکهیه. پاشان ثابتی کوری قهیس چوو خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ [زوبهیر چاکهیهکی به سهرمهوه ههیه له رۆژی (بوعا) دا منی نازاد کرد له مهرگ، پیمخۆشه پاداشتی ئەو چاکهیهی بدهمهوه] بویه له بهرمن نازادی بکهو به منی ببه خسه [باببیته پاداشتی ئەو کاره]؟ پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئەوه به خشیمان بهتۆ)) ثابت هاتهوه لای وه فهرمووی: که پیغمبهری خوا ﷺ تۆی به خشیوه به من منیش ئەوه نازاد کردی ناتکوژین. ئەویش وتی: پیاویکی پیری به سالآ چوو هیچ [په لکیش و سه رۆککاریکی نه بیت] نه خیزان و منداڵ کهی پئویستی به زیانه؟ ده فهرمویت: ثابت رۆشتهوه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ پپی فهرموو: به دایک و باوکمهوه به قوربانتم ئەی پیغمبهری خوا ﷺ هاوسهرو منداڵه کانیسی پیبه خسهوه بابۆی بگپرمهوه، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((ئەوانیش به خشان بهتۆ)) ده فهرمویت: ثابت هاتهوه لای و پپی فهرموو: پیغمبهری خوا ﷺ مال و منداڵه کهشی به خشی به من ئەوانیش ده گه پرنهوه خزمهت؟ وتی: [باخچهیهکی تازه دارخورمای بچووکم ههیه خۆم و مال و منداڵم بژیوی زیانمان تهنا له سه ره ئه وهیه بیئه و زیانم نییه]. ثابت گه پرایهوه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ئەی پیغمبهری خوا ﷺ ماله کهشی پیبه خسهوه داوای [باخه خورماکهی زوبهیری کرد ئەویش پپی به خشیوه]. فهرمووی: ((ئەویش ده به خشینه تۆ)) ثابت هاتهوه لای و پپی فهرمووی: پیغمبهری خوا ﷺ ماله کهتی به من به خشیوه وه ئەوه منیش دهیده مهوه دهستخۆت [خودای گه وره خپرو بییری زۆری به سه ردا رزاندی]

[ئەوه تا پیغمبهری خوا ﷺ خیزان و مال و منداڵی گه راندهوه بۆت ئینجا موسولمان ببه له هه موو شتیک به ته واوی ده پارێزپیت و سه لامهت ده بیت] وتی: ئەری ثابت که عبی کوری ئەسه د چی به سه ره هات؟ فهرمووی: کوژرا وتی: ئەی گه وره ی شار و ده شتودهر حویهیی کوری ئە خطه ب چی به سه ره هاتوو؟ فهرمووی: ئەویش کوژرا. وتی: ئەی پیشه وا و هیرش بهرمان له کاتی به هیزیدا و پارێزهر و فه لغانی رۆزی پشته لکردن و شکستمان عه زالی کوری سمونال چی به سه ره هاتوو ؟ فهرمووی: ئەویش کوژراوه. وتی: ئەی ده وره بهری کوژرو کۆبونه وه مان [ناوی چه ندين کهسی له کهس و کاری خۆبهرد] واته به نی که عبی کوری قوره یظه و به نی

عمروى كورى قورمىظه. فەرمووى: ھەموويان كوزران و نەماون لەژياندا [لەئەوانەنە خوداى گەورە توى ھىشتبىتەو ھە خىرو بەرەكەتتەك بىھەيت ھىدايەتت بەدات بەرەو ئىسلام] وتى: ثابت من داوات لى دەكەم [لەبەر خوا] بەئەو دەستانەى خۆت بەمگەيەنە بە كەسوكار و ھۆزەكەم، سویند بەخوا ژيان لەدواى ئەوان ھىچ خىر و خۆشییەكى تیدا نییە من ناتوانم خۆم رابگرم، بەخوا [ماوەى تىكردنى سەتلىك ناو لە ھەوزتەك دا ھەتا نەگەم بە خۆشەويستەكانم وھنپوان من وبەيەگگەيشتنى خۆشەويستەكانم تەنھا بەقەد بەتال كوردنەوھى ئەو سەتلیەه]، [ثابت ئەوھى لەخزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ باسكرد ئەويش فەرمانىكرد بە زوبەيرى كورى عەوام ﷺ و كوشتى...] كاتتەك ئەمە گەيشت بە ئەبو بەكرى صديق ﷺ كەوتويەتى ھەتا بگەم بەخۆشەويستەكانم فەرمووى: وەللاھى خواى گەورە دەيانگەيەنەيت بەيەك لە ئاگرى دۆزەخ بە نەمرى و ھەتا ھەتايى تيدا دەمىننەوھ] (٢٩٦).

كەسكى تری بەنى قورمىظه كەناوى رىفاعى كورى سەموئال بوو پەناى بردەبەر سەلمى كچى قەيس كەيەكەك بوو لەخالۆژنەكانى پيغمبەرى خوا ﷺ، ئەويش لەخزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ تكاى بۆ كرد و فەرمووى: (ئەى نيردراوى خوا بە داكوباوكمەوھ بەقوربانەت بەم رىفاعە بەمن بىخەش بانگەشەى ئەوھ دەكات كە نوێژ دەكات لەئەمەودوا گوشتى و شتریش دەخوات (پيغمبەرى خوا ﷺ ژيانى پاراستو بەخشی بەئەو) (٢٩٧).

دابەشكردنى دەستكەوتەكان

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەفەرمووت: (پاشان پيغمبەرى خوا ﷺ دەستىكرد بەدابەشكردنى مولكومائى بەنى قورمىظه و خيزان و مندالەكانيشيان بەسەر موسولمانەكاندا دابەشكرد، بۆ زانيارى لەئەو رۆژەدا بەشى ئەسپسوارو پيادەى جياگردۆتەوھ و پينج يەكى بۆ (بيت المال) ليدەرھيئاوھ، بۆ ھەر سوارچاكتەك سى بەشى داناوھ، دووبەش بۆ

(٢٩٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٨/٣) (٧٤١) وقال محققه: اسناده ضعيف لانه مرسل، والطبراني (الايوسط) (٨٢٢٦) وقال محققه: اسناده ضعيف فيه موسى بن عبيدة ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (٢٣/٤) عن موسى بن عقبه. واللفظ لابن اسحاق والزيادات للطبراني والبيهقي.

(٢٩٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٩٩/٣)، والطبري (التاريخ) (٥٩١/٢).

ئەسپەکەى و بەشیکیش بۆ خواوئەگەى، بۆ پیادەش بەشیکى دانا. له غەزای بەنى قورمىظەدا موسولمانان سى و شەش ئەسپسواریان لەگەڵدا بوو، ئەمەش یەكەم جار بوو كە دەستكەوت بەشکردن پێوانەى تیدا ئەنجامدرا بێت و پینچ یەكی لیجیاكرايەووە بۆ (بیت المال) بەهەمان شیوەى پێشوو هەرۆك لەئەووە پێش پیغمبهرى خوا ﷺ بەرپۆ شوینی تايبەت دابەشیدەکرد ئەو رپۆ شوینەشمان لە غەزوەکاندا باسکرد، پاشان پیغمبهرى خوا ﷺ ژن و مندالەکانى بەنى قورمىظەى بەسەعدى كورپى زەیدى ئەنصارى لەبەنى عەبدولئەشەهەلدا نارد بۆ خاكى نەجد تالەئەویدا بیانفرۆشیت و پارەكەشیان چەك و ئەسپى جەنگى پێبکړیت(۲۹۸).

ئیمامى شافعى ﷺ دەفەر مویت: پیغمبهرى خوا ﷺ ژن و مندالی بەنى قورمىظەى گرت و بە موشرىكەکانى فرۆشتن، جابرى كورپى عەبدورەحمان ئەبو شەحمى یەهودى كە پیریزنیک و مندالەکانى هەبوو هەموویانى كړى لە پیغمبهرى خوا ﷺ، پیغمبهرى خوا ﷺ ئەوێ مایەووە لەژنو مندالەکانیان كړیە سى بەشەووە بەشیکى نارد بۆ (توھامە) بەشیکى تریشى بۆ (نجد) وەبەشیکى تریش بۆ رینگای شام بوو، فرۆشتى بە ئەسپ و چەك و وستر(۲۹۹).

مالو خانووەکانیشیان بوووە موئكى كۆچکردووەکان بەبرپارى یەكلاکەرەوێ سەعدى كورپى موعاذ ﷺ لە حەمیدى كورپى هیلال ﷺ دەفەر مویت: ((سەعدى كورپى موعاذ ﷺ فەرمانیکرد كە مالوموئك و خانووەکانیان بۆ كۆچكەرەکان بێت بێئەوێ بەدریتە ئەنصارىبەکان ئەوانیش (واتە: ئەنصارىبەکان) سەرزەنشتیانكرد لەسەر ئەو برپارە ئەویش بە كۆچكەرەکانى فەرموو: (من پیمخۆش بوو ئیووە نەچنەووە جیگای ئەوان و پێویستتان پێیاننەبیت)(۳۰۰). رەیحانەى كچى عەمروى قورمىظى كەوتە بەشى پیغمبهرى خوا ﷺ موسولمان بوو(۳۰۱). بار و گوزەرانى موسولمانەکان رووى لەباشیکرد بەهۆى فەتحرەدى قەلاکانى بەنى قورمىظەووە هەرۆك خاتوو عائیشە ﷺ دەفەر مویت: (هەرکەسێك قەستەن بۆ بکات لە بارەى ئیمەووە كە ئیمە تیرمان

(۲۹۸) نفس المصدر السابق.

(۲۹۹) أنظر: (السنن الكبرى) للبيهقي (۱۲۸/۹).

(۳۰۰) أخرجه: ابن سعد (۵۰۶/۲)، وقال الحافظ في (الفتح) (۵۲۶/۷): مرسل.

(۳۰۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۰۰/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۹۲/۲).

خواردوہ له خورما نہوہ درتوتان له گہل دہکات، کاتیک پیغمبر صلی الله علیه و آله فہتجی بہنی نہضیر و قورہیظہی کرد نہوسا ہہندیک خورماو رپونہ کہرمان دہستکوت^(۳۰۱).

ہہندیک له کوجکردوہکان نہو باخچہ دارخورما و شتانہی خواستبوویان له نہنصاریہکان گہراندیانہوہ بویان لہبہر باشبوونی گوزہرانیان ہہرودک نہنہس ﷺ دہفہرمویت: (پیاویک له نہنصارییہکان چہندین دارخورمای له زہویہگہی خوی بو پیغمبر صلی الله علیه و آله دانابوو ہہتا بہنی قورہیظہ و نہضیری فہتکرد و پاشان دہرووی لیکرایہوہ نہوہی کہ کابرا پییبہخشیوو بوی گہراندہوہ نہنہس ﷺ دہفہرمویت: من کہس و کارم فہرمانیانپیکردم بچمہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله و داوای نہو شتانہی لیبکہمہوہ کہ کہسوکارم داویانہتی نہگہر ہہمووی نہکرا با ہہندیکیمان بداتہوہ، پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ نہوہی دابوویہ نوم نہیمہن، من چوومہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله و نہوہی پیدامہوہ، نینجا دایکی نہیمہن ہاتہوہ پوشاکہہی له گہردنم نالاند و فہرمووی: وہللاہی نہوشتانہتان نادہمہوہ داوی نہوہی کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ بہ منی بہخشی، پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ پیی فہرموو: (نہی دایکی نہیمہن نہوہ واز لیبہینہ نہوہندہ و نہوہندہ بو تو) وتی: نہخیر نایدہمہوہ بہنہوزاتہی کہ بیجگہ لہنہو ہیچ پہرستراویکیتر نییہ، ہہر بہنہو جورہ بوی زیاد دہکرد نہویش ہہروای دہفہرموو ہہتا پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ دہنہوہندہی پیبہخشی نینجا رازیبوو^(۳۰۲).

پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ له پینج یہک و بہشی تاییبہتی خوی له بہنی قورہیظہ بہشی ہہموو نہنصارییہکانی لیدا. نہبو سہعیدی خودری ﷺ دہفہرمویت: (خہلگیک لہنہنصارییہکان لہکاتی فہتج کردنی بہنی قورہیظہدا داویان له پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ کرد کہ پییان بیہخشی^(۳۰۳)). ہہرکہسیک لہنہوان داوای لیدہکرد پییدہبہخشی ہہتا ہہرچی لہلای ہہبوو تہواوبوو ہیچی نہما نینجا فہرمووی پییان لہنہو کاتہدا کہ ہہموو شتیکی بہدہستی خوی بہخشی و ہیچی بہدہستہوہ نہما: ((مَا يَكُونُ عِنْدِي مِنْ خَيْرٍ لَا أُدْخِرُهُ عَنْكُمْ، وَإِنَّهُ مَنْ يَسْتَعْفِفْ يُعِفَّهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ، وَمَنْ يَسْتَعْنِ يُعْنِهِ

(۳۰۲) أخرجه: ابن حبان (۶۸۴) وقال محققه: اسنادہ قوي.

(۳۰۳) أخرجه: البخاري (۴۱۲۰، ۳۱۲۸)، ومسلم (۴۵۷۹) واللفظ له.

(۳۰۴) أخرجه: البزار (۳۷۵۲) وانظر: فتح الباري (۳۶۷/۱۱).

اللَّهُ، وَلَنْ تُعْطُوا عَطَاءَ خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنَ الصَّبْرِ))^(۳۰۵) واته: ((ههرجییهک له چاکه و خیر له لام بوو بیت لهئیووم نهشاردوووتهوه، ههركهسیك خوی به پاکی رابگریت وه دست له شتیک ههلبگریت که مافی ئهوی پیوه نییه خودا به پاکی رایدهگریت، و ههركهسیك دان بهخوی دا بگریت و نارامبگریت خودا نارامگرو راهوستاوی دهکات، ههركهسیك دهستهلگریت له داواکردنی خه لک خودا دهوله مهندی دهکات، هیج بهخشین و چاکهیهک نه به خشراوه چاکتربیت له نارامگرتن)).

بهئهم جۆرهی باسکرا حوکمی سهعدی کوری موعاذ ﷺ جیبهجیکرا بهسهر جولهکهکانی بهنی قورهیظه، ئهوه سزایهکی دادپهروهرا نهیه بۆ ههركهسیك بیهویت ناپاکی وستهم و پهیمانشکینی بکات و خیانهت له موسولمانان بکات و پاشقولیان لیبگریت، گیانی خویان خسته بهرمهترسی کوشتن و مال و سامانیشیان دهستی بهسهردا گیراو ژن و مندالهکانیشیان کران به کۆیله له پاداشتی کارهکانیان. پیاوانی بهنی قورهیظه تاوانباری جهنگ بوون چونکه پهیمانیان شکاند و ههلیان وهشاندهوه و پالیاندایه لای دووژمنهکانی خوا و پیغمبهری خوا ﷺ وه کهوتنه هاوکاری و یارمهتیدانیان له گۆرهپانی ئهوه جهنگهکی که ههلبگیرسابوو به فیتی ئهوان له نیوان موسولمانهکان و ئهحزابدا، ئهوه پهیمانشکینییهیان ناپاکییهکی گهورهبوو کههیج سزایهک هاوشان و دادپهروهرا نهتر نهبوو له کوشتن ئهوه هاوکات دهقاو دهقی شهریعت و ریسای خۆشیان بوو: ههروهک له (سفر التثنیه) دا هاتوووه: (کاتیک له شاریک نزیك دهبیتهوه بۆئهوهی جهنگی تیدا بکهیت ئهوکات بانگیانیکه بۆ ناشتی و دانووستان، ئهگهر وهلامیان دایهوه بۆ سوئحکردن ئهوه فهتحدهگریت بۆت، ههموو ئهوه خه لکهی تیدایه دهبیته ژیر دهستهی تۆ و هوگرت دهبن و دهبنه کۆیلهی تۆ، وهنهگهر ناشتهواییان لهگه ل نهکردیت وهجهنگیان لهگه ل کردیت ئهوه گه مارۆیان بده ئهگهر پهروهردگارت دهسهلاتی پیدای ئهوه ههموو نیرینهکانیان به شمشیری سهربیره بکۆزه، ژن و مندال و مهرو مالاتیشیان ههرجی لهناو شارهکهشیاندایه ههموو دهستهکوتی خۆته، تۆش له غهنیمهی دهستهکوتی دووژمنهکانت دهخۆیت که پهروهردگارت بههیز و دهسهلاتی ئهوهی پیبهخشیت)^(۳۰۶).

(۳۰۵) أخرجه: البخاري (۶۷۰).

(۳۰۶) أنظر: (السيرة) للندوي ص: ۲۶۳.

كۆچىدواي سەعدى كورى موعاز ﷺ

لەئەمەو پېش باسماڭىرد كە سەعدى كورى موعاز ﷺ بەھۆى تىرى يەكئىك لە موشرىكەكانەو شانىپىكراو برىنداربوو بەسەختى، پىغەمبەرى خوا ﷺ داخىكرد و خوئىنى برىنەكەى وەستايەو، وەسەعدىش لە خوا پاراپەو كە بېھىتەو و نەمرىت ھەتا چاوى رۆشندەبىت بە رىسوا بوونى بەنى قورەيظە، كاتىك كۆمەلى موشرىكەكان رۆيشتەو و مەيدانىان چۆلكرد، موسولمانان گەمارۆى قەلای بەنى قورەيظەياندا بۇ دواچار جولەكەكان رازىبوون كە بىنەخوارمەو لەسەر ئەو سەعد ﷺ حوكمىان بكات، چونكە سەعد ھاوبەيمانىان بوو لەسەردەمى نەفامىدا ئەوان تىكايان وابوو بەسۆز و بەزەبى بىت بەرامبەريان وچاكەيان لەگەندا بكات و ئاورپىكى پىر بەزەبىيان لىبدا تەو ئەوان نەياندەزەنى لە ھەموو دروستكراوكانى خواى گەورە زياتر رقى لىيانە و تورپە لەبەر ئەو بەرپاوەدارىكى راستەقىنە بوو، سەعدىيان ھىنا لەناو ئەو دەوارەى كە لەناو مزگەوتدا بەفەرمانى پىغەمبەرى خوا ﷺ بۆى ھەندارابوو بۇ ئەو سەرى لىبدا تە و لە نىكەو ناگای لىبىت. ھىنايان بۆلای بەنى قورەيظە و فەرمانىكرد بەكوشتنى پىاو ھەك ھەنگرەكانىان وە بە دىلگرتنى ژن و مندلەكانىان، بەئەمەش خواى گەورە چاوى رپوونكردەو و شىفاى دلودەروونىدا بە ئەو رىسواپىيەى كە بەسەر بەنى قورەيظەى داھىنا و بەچاوى خۆى بىنى، پاشان گەراپەو بۇ ناو رەشمالەكەى لەناو مزگەوتى مەدىنە و نزاكرد و پاراپەو لە خوا كەبرىنەكەى دووچارى خوئىن بەرپوون بكات بۇ ئەو پلەى شەھىدى پىببەخشرىت خواى گەورە نزاكەى گىراكرد و برىنەكەى كولايەو و خوئىنى لەئەو شەو دا نەو ستايەو ھەتا گىيانى پاكى سپارد ﷺ (۳۰۷).

ئەم روداوى كۆچىدوايى سەعد ﷺ لە چەندىن گىرانەو دا ھاتوو ھەرىكەيان لايەنىك لە لايەنەكانى روداوكەى باسكردوو داوى كۆكردنەو و رىكخستنى روداوكە تەواو رپوون و ئاشكرا دەبىت بەئەم شىوہى خوارەوہى:

لە خاتوو عائىشە ﷺ دەفەرموئىت: (سەعد ﷺ لەغەزای خەندەق دا شانى بەتير پىكرا شادەمارى شانى گرتبوو. پىغەمبەرى خواش ﷺ دەوارىكى لەناو مزگەوتدا

بۇ ھەلدا [كە پيئدەوترا خيمەي (رفيدة)] بۇ ئەوھى سەردانىبكات و لەنزىكەوھە ئاگادارى بىت]]^(۳۰۸). [روفەيدەي ئەسلەمى ئەو ئافرەتە بوو كە تيمارى بريندارەكانى دەكرد پيغەمبەرى خُوا ﷺ ھەركاتيك بەلای سەعدا تيدەپەرى ئەگەر ئيوارە بووايە دەيفەرموو: ئەمپووت چۆن بەسەر برد؟ ئەگەر بەيانی بووايە دەيفەرموو: ئەمشەوت چۆن بەسەر برد؟ ئەویش دەنگوباسى خۆي پيدەوت]]^(۳۰۹). لەگيرانەوھەيەكى تردا لە پياويكى ئەنصارىيەوھە دەئيت: (كاتيك سەعدى كورى موعاد لە بەنى قورەيظە پيكرائو گەپرايەوھە خوينى دەستى يان شانى، بەربوو ئەمە گەيشتەوھە بە پيغەمبەرى خُوا ﷺ لەگەل چەند كەسيك چوون بۇ لای و سەرى كرده سەر رانى فەرمووى: ((اللَّهُمَّ إِنَّ سَعْدًا قَدْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِكَ، وَصَدَّقَ رُسُلَكَ وَقَضَى الَّذِي عَلَيْهِ، فَأَقْبَلْ رُوحَهُ بِخَيْرٍ مَا تَقَبَّلْتَ بِهِ الْأَرْوَاحَ))^(۳۱۰). واتە: ((خوایە سەعد لە پيناوای ريگەي تودا جيهادى كردووھە پيغەمبەرەكەتى بەراست زانى، ئەو ئەركەي لەسەريبوو ئەنجاميدا توش رۇحەكەي وەرگەرە بە باشتري شيوازى رۇحورگرتن)).

دواتر برينەكەي ھەراسانىكرد بۇيە گواستىەوھە بۇ ناو كە سوكارى خۆي لەناو مائەكانى خۇيان لە عەبدوئەشەھل]]^(۳۱۱). [پيغەمبەرى خُوا ﷺ خۆي سەردانى سەعدى دەكرد بۇئەوھى لەنزىكەوھە ئاگادارىبىت و پي دەفەرموو: ((جَزَاكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْ سَيِّدِ قَوْمٍ فَقَدْ صَدَقْتُ اللَّهَ مَا وَعَدْتُهُ وَاللَّهُ صَادِقُكَ مَا وَعَدَكَ)). واتە: ((خوای گەورە بە باشتري شيوە پاداشتتباتەوھە ئەي گەورە و سەردارى ھۆزەكەت، بەراستى تۆ لەئەو بەئینەي كە داتبە خوا راستكرد و بەجيتھينا، خوای گەورەش بەراستى بەئینی خۆي لەگەل تودا دەباتە سەر))^(۳۱۲).

(۳۰۸) أخرجه: احمد (۵۶/۶)، والبخاري (۴۶۳)، ومسلم (۱۷۶۹).

(۳۰۹) أخرجه: احمد (الفضائل) (۱۴۸۹)، والبخاري (الادب المفرد) (۱۱۵۸)، والحاكم (۲۰۵/۳)، وابن سعد (۴۲۷/۳) واللفظ له، وصححه اسناده الحافظ في (الاصابة) (۳۰۳/۴)، والشیخ الالباني في (الصحيحه) (۱۱۵۸) و (صحيح الادب المفرد) (۸۵۹).

(۳۱۰) أخرجه: احمد (فضائل الصحابة) (۱۴۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۳۱۱) أخرجه: ابن سعد (۴۲۷/۳)، وصححه الشيخ في (الصحيحه) (۱۱۵۸).

(۳۱۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (۱۹۷۸۴) وقال محققه: اسناده حسن مرسل، وابن سعد (۴۲۹/۳)، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۴۶۸): رجاله ثقات.

کاتیک بریاردان لەسەر بەنی قورەیظە کۆتایی پێهات سەعد ﷺ گەرایەووە ناو خیمەکەیی خۆی [برینەکەش چاکبوووە و هەتا وایلیهات تەنها قەتماغەیی وەک روپۆشیک پێوە مابوو لە گێرپانەوویەکی تردا برینەکەیی بەئەندازەیی دەنکە نوکیک مابوو] (٣١٣). [پاشان سەعد ﷺ کەوتە نزاکردن و پارانەووە لە خوا و فەرمووی: (خوایە گیان تۆ دەزانی هیچ کەسێک نییە لە من زیاتر پێیخۆش بێت لە پێناوی تۆدا جیهاد بکات لەگەڵ خەلکێک کە پێغەمبەرە کەتیا ن بەدرۆ خستوو تەووە لەشاری خۆی و دەدریان ناووە شەریان لەگەڵ بەرپا کردوووە و ئەووی بۆیان کرابێت بەرامبەری درێغیاننە کردوووە، ئەی خوایە من وای بۆ دەچم کە جەنگکردن لەنیوان [ئیمە و ئەواندا کۆتایی پێهاتوووە و نەماووە]. ئەگەر جەنگێک ماووە لەگەڵ قورەیش ئەووە بمهیلەووە تاکو جیهاد بکەم لەدزیان، و ئەگەر جەنگ لەنیوانیشمان کۆتایی پێهاتوووە ئەوا برینەکەم بکولێنەووە و بیکەرە هۆی مردنم [ئەووە بوو هەر لەئەو شەویدا] (٣١٤) برینەکەیی کولایەووە و خوینی بەربوو] (٣١٥). [ئەو لەئەو شەویدا راگشابوو وە کەس پێینەزانیبوو برینەکەشی خوینی لێنەووستا هەتا کۆچی دوایی کردبوو] (٣١٦).

[خوینی برینەکەیی روپۆشتبوو تا چوو بوووە ناو خیمەکەیی تەنیشتیان کە روپویدەیی تێدابوو، ئەویش فەرمووی: ئەی خەلکی ناو ئەو خیمەییە ئەی خەلکی ناو ئەو خیمەییە ئەووە چییە لای ئێووە دیتە خواریووە بۆ لامان؟ تەماشایانکرد ئەووە خوینی برینەکەیی سەعدە بەربوووە دوچار گیانیسپارد ﷺ] (٣١٧). کاتیک خۆر ئاوابوو پێغەمبەری خوا ﷺ [نووست جو برائیل ﷺ هاتە خزمەتی... فەرمووی: ئەووە کێ بوو لە ئومەتە کەت ئەمشەو کۆچی دوایی کرد دەرگاگانی ئاسمانی بۆ خرایە سەرپشت و عەرشی خوای بۆ هاتە لەرزین] (٣١٨). وە خەلکی ئاسمان بە مردنەکەیی

(٣١٣) أخرجه: احمد (١٤١/٦)، وابن حبان (٧٠٢٨) وقال محققه: حسن، وقال ابن كثير (البدایة) (١٢٣/٤): اسناده جيد،

وقال الحافظ في (الفتح) (٢٧٤/١): اسناده صحيح، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٦٧).

(٣١٤) أخرجه: البخاري (٤١١٧، ٤١٢٢)، ومسلم (١٧٦٩)، وابو داود (٣٠٨٥)، والنسائي (٤٥/٢).

(٣١٥) في رواية حميد بن هلال قال: انه مرت عنز وهو مضطجع فاصاب ظلفها موضع الجرح فانفجر حتى مات. أخرجه:

ابن سعد (الطبقات) (٢٧/٣) وهي رواية مرسله.

(٣١٦) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٥٣٢٧) عن عروة، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠١٥٦): مرسل وفيه ابن لهيعة.

(٣١٧) أخرجه: البخاري (٤١١٧، ٤١٢٢)، ومسلم (١٧٦٩)، وابو داود (٣٠٨٥)، والنسائي (٤٥/٢).

(٣١٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٠٦/٣) والبيهقي (الدلائل) (٢٩/٤).

گه شانه وه! فه رمووی: ((به دنیا ییوه وه نه وه ده بیت سه عد بیت چونکه نه وه ئیواره حالی په ریشانبوو))^(۳۱۹). [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ته شریفی هینا هر وه ک جبرائیل علیہ السلام پرسیری کردبو] فه رمووی: ((سه عد چی به سر هاتووه؟)) فه رموویان نه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نه وه گیانیسپارد، [که سوکاره که ی هاتن هه لئانگرت و بردیانه وه] بو ناو مال و حالی خوین، پاشان پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نویژی به یانی نه جامدا [رؤیشت و نیمهش له خزمه تیدا دهرچووین زور به گورچی و خیرایی ههنگای دمن هه تا هه موولاکانی نه علهکانی بچرا، وه عهباکانمان له شان که وته خواره وه، هاوه لآن سکاالی نه وه یان برده خزمه تی و فه رموویان: نه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ماندووت کردین به رؤیشتنه خیراکه ت؟ له وه لام دا فه رمووی: ((إِنِّي أَخَافُ أَنْ تَسْقِنَا الْمَلَائِكَةَ إِلَيْهِ فَتَغْسِلَهُ كَمَا غَسَلَتْ حَنْظَلَةَ)) واته: ((له نه وه دهرسم فریشته کان زوتر له نیمه بگه نه لای و بیسون ههروه ک حنظله لهیان ﷺ شوردد)). (حنظله لهی کوری نه بو عامیر ﷺ له غزای نوحود شه هیدکرا جه نابه تی له سر بوو بو یه فریشته کان شوردیان).

که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم گه یشته مالی سه عد ﷺ بینی شوردرابوو، دایکی بو ی ده گریا و ده یفه رموو: نه ی دایکت نه زی سه عد نه ی خاوهن نه به ردی و جوامیری و کولنه دان. پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی: ((كُلُّ نَائِحَةٍ تَكْذِبُ إِلَّا أُمَّ سَعْدٍ))^(۳۲۰) واته: ((هه موو شیوهن

(۳۱۹) أخرجه: ابن ابی شیبه (المصنف) (۳۷۹۵۲) وقال محققه: اسناده حسن مرسل، وابن سعد (۴۲۳/۳)، واحمد (الفضائل) (۱۴۸۹)، والحاكم (۲۰۵/۳).

(۳۲۰) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۴۲۷/۳)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۱۵۸). له گپرانه وه یه کی تردا نه سمائی کچی یه زید دهره رموویت: [لما خرج بجزاة سعد صاحت امه فقال لها رسول الله ﷺ ((إلا يرقأ دمعك ويذهب حزنك فان ابنك أول من ضحك الله له وأهتز له العرش))] واته: (کاتیک ته رمی سه عد یان برد دایکی هاواری لئ هه نسا به کول بو ی ده گریا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ بی فه رموو: ((خه فه تی بو مه خو و فرمیستک بسره کوره که ت یه که م که سه که خودای گه وره به روویوه وه پیکه نیوه و عهرشی بو ی هاتوته له رزین))..... وهو حديث ضعيف أخرجه: ابن ابی شیبه (المصنف) (۳۲۹۸۴)، واحمد (۲۷۵۸) وقال محققه: اسناده ضعيف واحمد (الفضائل) (۱۵۰۰)، والطبراني (الكبير) (۵۳۴۴)، والحاكم (۲۰۶/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وابن خزيمة (التوحيد) (۵۰۸) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن ابی حاتم (السنه) (۵۹۹) وقال محققه الشيخ الالباني: اسناده ضعيف. له گپرانه وه یه کی تردا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فه رمووی به دایکی سه عد بلین: ((لاتريدي على هذا كان والله ما علمت حازماً وفي امر الله قوياً)) ((له نه وه زیاتر مه لئ وه لئاهی له نه وه کولنه دهرترو راسترم له چی به چی کردنی فه رمانی خودا نه بی نیوه)) اخرجه: الطبراني (۲۰۸۷)، وقال

و لاواندنہ و وہیک بؤ مردوو درؤیہ تہنہا لاواندنہ و ہوی دایکی سہعد نہ بیت)) . [لہ
 چہ ندین گیرانہ و ہدا ئہ و ہ بہر جا و دہکہ و یت کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له گہل تہرمہ کہی
 گہراو تہ و ہ مزگہوت ز خوی و ہا و ہ لانی نوئزیان لہ سہر کردو و ہ] ، [خاتوو عانیسہ
 دمفہرمو یت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له سہر تہرمہ کہی نامادہ بوو سو یند بہ ئہ و زاتہ ی
 گیانی منی بہدہستہ من گریانی ئہ بو بہ کر و عومہرم لیکی جیادہ کردو و ہ ئہ وان ہر و ہ ک
 ئہ و نایہ تہی خودابوون کہ دمفہرمو یت: ﴿..... رَحْمَاءٌ يَنْهَمُ...﴾ (۱۹) ﴿ (الفتح) پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 خوا کاتیک خہفہ تیکی دمبوو ریشیخوی دہگرت) (۳۴۱) .

ئہنہس دمفہرمو یت: [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له ئہ و کاتہدا کہ تہرمی سہعدیان
 دانا بوو فہرمووی: ((اَهْتَرَّ عَرْشُ الرَّحْمَنِ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ)) (۳۴۲) واتہ: ((عہرشی
 خوی بہخشنده ہاتہ لہرزین بؤ مردنی سہعدی کورپی مو عاذ)) . [دوو پروہکان
 دہستیانگرتبوو بہ تہرمہ کہی سہعد کاتیک ہہ ئیانگرتبوو وتیان: سہعد لہ بہر ئہ و
 حوکمہی کہ لہبارہی بہنی فورمیظہ و ہ دابووی ئا و ہایہ، وتیان: ئای چہند سوکہ؟
 ئہ و وتانہ بیان گہیشتہ و ہ بہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: ((لَا إِمَّا كَانَتْ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
 مَعَهُمْ)) (۳۴۳) واتہ: ((نا ئہ و ہ لہ بہر ئہ و ہیہ کہ فریشتہکان لہ گہ ئیاندا ہہ ئیانگرتو و ہ)) .
 لہ گیرانہ و ہیہ کی تردا: ((وَلَكِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَحْمِلْتَهُ)) واتہ: ((بہ لآم فریشتہکان ہہ ئیان

الحافظ (الاصابة) (۳۸/۲): اسنادہ ضعیف.

(۳۲۱) أخرجه: احمد (۲۵۰۹۷) وقال محققه: حسن، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حسن، وحسنه الشيخ الالباني
 في (الصحيحة) (۶۷). له گیرانہ و ہیہ کی تردا لہ خاتوو عانیسہ و ہ دمفہرمو یت: (ان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم
 کان اذا اهمه شيء اخذ بلحيته..) واتہ: ((کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا صلی اللہ علیہ وسلم خہمیکی ہہ بو وایہ لہ سہر شتیک
 ریشی مو بارہکی دمگرت)). أخرجه: البخاري (۳۲۴۸)، ومسلم (۲۴۶۹)، وابن حبان (۶۴۳۹). له گیرانہ و ہیہ کی
 تردا عانیسہ دمفہرمو یت: (کان رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم اذا اشد وجده اكثر من مس لحيته الكرمة) واتہ:
 ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ خہفہ تی لہ سہر شتیک زیادی دمگرت زیاتر دہستی لہ ریشی مو بارہکی
 دہدا)) أخرجه: ابو الشيخ (اخلاق النبي صلی اللہ علیہ وسلم) رقم (۱۵۷) وقال محققه: حسن الاسناد، وكذا قال الحافظ العراقي في
 (تخريج الاحياء) (۳۷۸/۲): اسنادہ حسن.

(۳۲۲) أخرجه: البخاري (۳۸۳).

(۳۲۳) أخرجه: احمد (۲۳۴۳/۳)، ومسلم (۲۴۶۷)، وابن ماجه (۱۵/۱)، والترمذي (۳۸۴۹)، والحاكم (۲۰۷/۳)، وابن حبان
 (۷۰۳۰-۷۰۲۹) وقال محققه: حديث صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۳۰۲۴)، و (الصحيحة)
 (۱۴۹/۳).

گرتبوو))^(۳۲۴). [...خه لکه که فهرموویان: نهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم هیج تهرمیکنان هه ئه گرتوو سوکتریت به لامانه وه له تهرمی سهد ﷺ؟ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فهرمووی: ((مَا يَمْنَعُهُ أَنْ يَخِيفَ وَقَدْ هَبَطَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ كَذَا وَكَذَا، لَمْ يَهْبِطُوا قَبْلَ يَوْمِهِمْ، قَدْ حَمَلُوهُ مَعَكُمْ))^(۳۲۵) واته: ((تهرمه که ی بؤ کیشی سوکنه بیت له کاتیکدا نه وهنده و نه وهنده فریسته دابه زیون که بیشتر نه وهنده دانه به زیون نه وان له گه ئتان هه ئیانگرتوو))].

[جابر ﷺ ده فهرمویت: (کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم نوژی له سهر کرد و ئیمهش دواتر خستمانه گوره که یه وه و خوئمانکرده سهر و ریکمانخست بؤ ماوه یه کی دریز پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ (سُبْحَانَ اللَّهِ) ی وت وخه لکه که ش وتیان وه پاشان (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی فهرموو خه لکه که ش وتیان وه ئینجا وتیان: نهی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بوجی له نه و کاته دا (سُبْحَانَ اللَّهِ) ت وت؟ فهرمووی: ((لَقَدْ تَصَاقَقَ عَلَى هَذَا الْعَبْدِ الصَّالِحِ قَبْرَهُ حَتَّى فَرَجَ اللَّهُ عَنْهُ)) واته: ((گوره که ته سکبووه وه له سهر نه و بهنده صالحه و گوره وشاردرا هه تا خوی گه وه درووی لیکرده وه))^(۳۲۶).

له گیرانه وه یه کی تردا فهرمووی: ((هذا الرجل الصالح) الَّذِي تَحَرَّكَ لَهُ الْعَرْشُ، وَفُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ السَّمَاءِ، وَشَهِدَهُ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، لَقَدْ صُمَّ صَمَةً، ثُمَّ فُرِّجَ عَنْهُ))^(۳۲۷) واته: ((نه و بهنده چاکه ی خوا که عهرش بوی هاته له رزین و دهرگاکانی ناسمانی بؤ خرایه سهریشت و هفته هه زار فریسته ناماده ی به ریکردنی تهرمه که ی بوون، گوره وشاریک درا چوون گوره وشاریک پاشان درووی لیکرایه وه و رزگاریبوو)).

له گیرانه وه یه کی تردا فهرمووی: ((لَقَدْ نَزَلَ لِمَوْتِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ مَّا وَطِئُوا الْأَرْضَ قَبْلَهَا وَقَالَ حِينَ دُفِنَ: سُبْحَانَ اللَّهِ لَوْ انْفَلَتَ أَحَدٌ مِنْ صَغْطَةِ الْقَبْرِ لَأَنْقَلَتَ مِنْهَا سَعْدٌ

(۳۲۴) أخرجه: احمد (۲۳۴/۶)، وابن حبان (۷۰۲۸) وقال محققه: حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۶۷).

(۳۲۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۴۲۷/۳)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۱۵۸).

(۳۲۶) أخرجه: احمد (۱۵۰۲۹) وقال محققه: اسناده حسن، والطبراني (الكبير) (۵۳۴۶)، والحاكم (۲۰۶/۳)، والبيهقي

(الدلائل) (۲۹/۴) وفي (اثبات عذاب القبر) (۱۱۳).

(۳۲۷) أخرجه: احمد (۳۲۷/۳)، والنسائي (۱۰۰/۴)، وابن حبان (۷۰۳۳) وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۲۰۶/۳)،

والبيهقي (الدلائل) (۲۲۸/۴)، وابن سعد (۴۳۰/۳)، والبخاري (۲۶۹۸)، وقال ابن كثير (البدایة) (۱۱۸/۴): رواه البخاري

واسناده جيد، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۳۴۸)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۷۸): اسناده

صحيح على شرط مسلم.

وَلَقَدْ ضُمَّ ضَمَّةٌ ثُمَّ أُفْرِجَ عَنْهُ^(۳۲۸) واتە: ((بۆ مردن و بەرپێکردنی سەعدی کورپی موعاذا ﷺ حەفتا هەزار فریشتە نامادەبوون بەر لەئەو پێیان لەسەر زەوی دانەنابوو)) وە لە کاتی شاردنەوێ تەرمەکەیدا فەرمووی: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ئەگەر کەسێک لە گۆرەوشاری گۆرپ رزگاریبوایە ئەو سەعد ﷺ رزگاریدەبوو ئەو گۆشین و گۆرەوشاریک درا چۆن گۆرەوشاریک پاشان رزگاریبوو)).

هەر وەها لەگێڕانەو هەیهکی تردا پیغمبرى خوا ﷺ دەفەرموێت: ((گۆرپ گۆشین و گۆرەو شاریک هەیه ئەگەر کەسێک لێی رزگاربووایە ئەو سەعدی کورپی موعاذا رزگاریدەبوو لێی))^(۳۲۹).

محمدی کورپی شەرەبیل دەفەرموێت: «پیاویک چنگیک خۆلی لەسەر گۆرپی سەعد ﷺ هەلگرت ئەو رۆژە، دواتر کردیەو و بینی بۆتە میسک»^(۳۳۰).

بەئەو چۆرە سەعدی کورپی موعاذا ﷺ گیانی پاکى سپارد، لەدەستدانی ئەو کۆسپێکی گەورەبوو بۆ سەر موسوڵمانەکان، خاتوو عائیشە ﷺ دەفەرموێت: هیچ کەسێک لەدەستدان و کۆچیدوایە کە لە دواى پیغمبرى خوا ﷺ و دوو هاوئەکەى یاخود یەکیکیان ئەوئەندە کۆسپێکی گەورە نەبوو کە موسوڵمانان دووچارى کۆسپێکی دلتەزین بکات بەتەنها سەعدی کورپی موعاذا ﷺ نەبێت^(۳۳۱). وە پیغمبرى خوا ﷺ هەوائى داوتە موسوڵمانان بەهەندیک لەئەو شتانەى کە خۆى گەورە بە سەعدی کورپی موعاذا ﷺ بەخشیووە لەبەهەشتى پرنازو نەعمەتدا. بەرائى کورپی عازب ﷺ دەفەرموێت: [جلیکی ئاوریشمی بەدیاری بۆ پیغمبرى خوا ﷺ هینابوو هاوئەلانیش

(۳۲۸) أخرجه: البزار (۲۶۹۸)، وقال ابن كثير (البدایة) (۱۲۸/۳): اسناده جيد، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۳۴۵): اسناده جيد.

(۳۲۹) أخرجه: احمد (۵۵/۶)، والنسائي (۱۰۰/۴)، وابن حبان (۳۱۱۲) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال ابن كثير (البدایة) (۱۲۸/۴): اسناده صحيح على شرطهما، وقال الحافظ العراقي (الاحياء) (۴۸۷/۴): رواه احمد واسناده جيد، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۶۹۴): اسناده صحيح.

(۳۳۰) أخرجه: ابن ابى شيبه (المصنف) (۳۷۵/۲۰)، وابو نعيم (المعرفة) (۶۹۷)، وابن سعد (۴۳۱/۳)، واحمد (الفضائل) (۱۴۹۴)، وقال السيوطي (كنز العمال) (۳۷۰۹۰): سنده صحيح.

(۳۳۱) أخرجه: ابن ابى شيبه (المصنف) (۳۷۴/۲۰) وقال محققه: اسناده حسن - أوردته بنفس الاسناد كل من: احمد (الفضائل) (۱۴۹۳)، وابن سعد (الطبقات) (۴۳۳/۳).

دستیان لیدہ داو سہریان لیسور مابوو له بہر نہرم و نیانیہ کہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا
 فہرمووی: ((لَمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ أَلْتُنُّ مِنْ هَذَا، أَوْ خَيْرٌ مِنْ هَذَا)) واتہ: ((دہستہ
 سہر کہی سعدی کوری موعاذ له بہہ ہشتدا لهئوہ باشتر و نہر مترہ))^(۳۳۲).

پاشماوہی روودا و ہکانی غہزای خہندہق

۱- ہاوسہرگیری پیغمبر صلی الله علیه و آله له گہل خاتوو زہینہ بی کچی
 جہ حش ﷺ:

خوای گہورہ ویستی لہ سہر نہوہ بوو حیواوای چینایہ تی و خونہریتی بہ کورکردن
 کہ لہ نہریتہ باوہکانی سہر دہمی نہ قامی بوون، لہ دل و دہروونی خہ لکیدا جیگیربوو
 بوون ہل بووہشینیتہوہ نہیہیتیت. بہیوہندی زن و میردایہ تی نیوان زہینہ بی
 کچی جہ حش و زہیدی کوری حاریتہ ﷺ زور خراپ بوو بہتایہ تی زہینہ ب خوی
 بہ شایستہی زہید نہ دہزانی، زہید ہاتہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا سکالای گوزہرانی
 خوی لہ گہل زہینہ ب لہ لابسکرد، پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا فہرمانی پیکرد کہ دہستہ برداری
 ہاوسہر کہی نہ بیت بشوو دریز و نارامگریبت و لہ خودا بترسیت لہ سہر نہو
 گرفتانہی دینہ ریگای، لہ گہل نہوہشدا تادہ ہات پہیوہندی نیوانیان خراپتر دہبوو
 ہتا گہیشتہ نہو نہندازہیہی کہ لیکجیابنہوہ کاتیک زہید ہاوسہر کہی تہ لاقدا
 ماوہی چوار مانگ و دہ رۆزی بہ سہردا تیہری خوای گہورہ لہ سہرووی حہوت
 ناسمانہوہ لہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا مارہ کرد ہر وہک و دہ فہرموویت: ﴿... فَلَمَّا قَضَى
 زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزُوجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا
 وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾ (الأحزاب)

واتہ: [... کاتیک زہید بیزار بوو لہ زہینہ ب و بیویستی پینہ ما و حیابوونہوہ نیمہ
 زہینہ بمان لہ تو مارہ کرد بو نہوہی ہیج شہرمہ زاریہک بو ئیمانداران دروستنہ بیت
 لہ ہینانی ہاوسہرانی بہناو کورپان ہہمیشہ فہرمانی خوا جیبہ جی گراوہ]] پیشتر
 بہ زہیدیان ﷺ دہوت زہیدی کوری محمد^(۳۳۳) چونکہ لہ مالی نہو دا گہورہ بوو بوو
 ہتا کو نہو نایہتہ ہاتہ خواروہ کہ خودا دہ فہرموویت: ﴿... أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ

(۳۳۲) أخرجه: البخاري (۳۲۴۸)، ومسلم (۲۴۶۹).

(۳۳۳) أخرجه: البخاري (۴۷۸۲).

أَسْطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوْلَاكُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ
فِيمَا أَخْطَأْتُم بِهِ، وَلَكِنْ مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٣٣٤﴾ (الأحزاب) واته: [ئەو
کورانه بهناوی باوکی خۆیانەووە ناویان بەرن و بانگیانبکەن، ئەووە پەسەندە لای
خوا ئەگەر باوکیاننان نەدەناسی خۆ برای دینیتانن سەر بەئێوەن و لە ئێوەن
(ئەگەر دوور لە سوکایەتی) هەلەیهکتانکرد ئەووە قەیناکە، بەلام ئەگەر لەدلتاندا
نییەتتکی ناپاکههبت بۆ سوکایەتی پیکردنیان ئەووە لێپرسینهووی دەبیت هەمیشە
وبەردەوامیش خوا لێخۆشبوو و میهرهبانە]. ئەو هاوسەرگیریهی پیغمبهر ﷺ
لەگەڵ خاتوو زەینب لەدوای غەزای بەنی قورەیظە بوو لەسالی پینجەمی کۆچی
بەرای زۆرینە زانایان^(۳۳۴)، لەکاتی گواستنهوهکهیدا پیغمبهری خوا ﷺ نان و
چیشتیکی زۆری ئامادهکرد و میواندارییهکی گهورهی بۆ ئەووە سازکرد بەشیوهیهکی
شایسته.

ههروهك ئەنەس ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهری خودام ﷺ نەبینووە نان و چیشتی
شایی بۆ هیچ کام لە هاوسەرەکانی ئامادهبکات وەك ئەووی بۆ زەینبی ئامادهکرد.
وهلیمە زەینبی بە مەرێك ساز کرد) (۳۳۵).

ئەو هاوسەرگیریه شانازیو ستایشیکی جوان بوو بۆ خاتوو زەینب ﷺ ئەو
هەموو کات شانازی بەسەر هاوسەرەکانی ترهوه دەکرد بەئەو هاوسەرگیریه پیرۆزهی،
ئەنەس ﷺ دمفهرمویت: (خاتوو زەینب ﷺ شانازی دەکرد بەسەر هاوسەرەکانی
تری پیغمبهرهوه ﷺ دەیفهرموو: (ئێوە کهسوکارتان مارەیانبریون من خودای گهوره
مارەبیریوم لە پیغمبهر ﷺ لەسەر ووی حەوت ئاسمانهکانهوه)^(۳۳۶). هەر بەئەو بۆنه
پیرۆزهشەووە ئایهتەکانی حیجاب دابەزین ههروهك ئەنەس ﷺ (۳۳۷) دمفهرمویت: (من
لەهەموو خەلکی زاناترم و دەزانم کهی حیجاب دابەزی... پیغمبهری خوا ﷺ
زەینەبی کچی جەحشی گواستهوه، پۆزی گواستنهوهکهی لە شاری مەدینە بوو، لەدوای
ئەووی خۆر بەرزبووهوه خەلکی بانگهێشتی خواردنی ژنگواستنهوه کرد، پیغمبهری

(۳۳۴) أنظر: (البداية والنهاية) (۱۴۷/۴).

(۳۳۵) أخرجه: البخاري (۵۱۶۸)، ومسلم (۱۴۲۸).

(۳۳۶) أخرجه: البخاري (۴۷۲۰).

(۳۳۷) أخرجه: البخاري (۷۴۲۱).

خودا ﷻ دانىشت و خەلكەكەش لە خزمەتيدا دانىشتن و خەلكەكە هەلنەستان، هەتاكو پيغمبەرى خودا ﷻ هەلنەستا دواتر رۆيشت، منيش لە خزمەتيدا رۆيشتەم هەتاكو گەيشتە بەر دەرگای ژوورەكەى خاتوو عائيشە ﷺ پاشان گومانىوابرد كە خەلكەكە رۆيشتوون، ئينجا گەراپەوه منيش لە خزمەتيدا گەراپەوه، كەچى ئەوان لە شوپنى خۆيان دانىشتبوونەوه، دووبارە تەشريفى گەراپەوه هەتاكو گەيشتەوه ژوورەكەى خاتوو عائيشە منيش لە خزمەتيدا بووم، دواتر گەراپەوه منيش گەراپەوه لە خزمەتيدا ئەمجارە بينم هەستابوون، پيغمبەر ﷺ لە ئىوان من و خۆيدا پەناگەيەكى دانا خودای گەورەش ئايەتەكانى حىجابى دابەزانده سەرى) (۳۳۸).

۲- كوشتنى ئەبو رافيع سەلامى كورپى ئەبو حەقيق

ئەبو رافيع سەلامى كورپى ئەبو حەقيق يەكێك بوو لە سەركرده جولهكەكانى بەنى نەضيركە پيغمبەرى خوا ﷻ دوورى خستبوونەوه لەشارى مەدينە لە دواى ئەوهى پەيمانى خۆيان شكاند لەگەڵ موسولمانەكاندا، وه لەدواى ئەوهى ئىبنو ئەبو حەقيق لەگەڵ سەركرده ناودارەكانى ترى بەنى نەضير رۆيشتن بەرەو شارى خەيبەر و لەئەوى دالەديانندان و پشتيوانيان لىكردن ئەو لەئەويدا نىشتەجى قەلايەكى تايبەت بەخۆى بوو. سەركردهكانى بەنو نەضير بەرەدەوام چاوەرپى دەرڤەتتىكى گونجاو بوون بۆ تۆلە سەندنەوه لەموسولمانەكان و ناواتيان دووبارە گەراپەوه بوو بۆ شارى مەدينە، بەلام ئەوان بەتەنها نەياندەتوانى بەئەوكارە هەلبستن بۆيە كەوتنە دروستكردى پەيوەندى بەربلاو و نوينەرى خۆيان بەهەموو لايەكدا بلاوكردهوه تا بەرەيەكى گەورە و بەهيز پيگهينن لەگەڵ سەرجهم عەرەبەكاندا بەمەبەستى پەلاماردانى موسولمانەكان لەشارى مەدينەدا، ئەم تاوانبارەش (سەلامى كورپى ئەبو حەقيق) رۆلئىكى گەورەى هەبوو لەپيگهينانى بەرەيەكى گەورە لەهۆزەكانى غەطەفان و هاوپەيمانهكانيان لەناوچەى نەجددا، وهك عوروهى كورپى زوبەير ﷺ دەڤەرمووت: (سەلامى كورپى ئەبو حەقيق پەيوەندى كرد بەغەطەفان و هۆزە عەرەبە موشريكەكانى چواردەورىيان و بەئىنى يارمەتى و دەستكەوتنى گەورەى پيدان تا ئەوانيش خۆيان ساز و ئامادەبكەن بۆ جەنگ دژ بەموسولمانەكان ئەوانيش بەژداربوونى خۆيان راگەياند و هەموو غەطەفان كەوتنە خۆئامادەكردى لەلايەكى

ترهوه حويهى كورى ئەخەببىش لەمەكە دانىشتوانەكەى هەئخەئەتاند بوو بۆ ئەو كارە پيپرگاەياندبوون كە سەرجهەم غەطەفان و هۆزەكانى تر لەگەئ جولهكەكان لەناوچەكانى خۆيان ئامادە و چاومرپى كۆمەك و پارەدەكەن بۆ سازدانى ئەوبەرەيه دژ بە موسولمانەكان^(۳۳۹).

لە دواچاردا بەرەيهكەيان پيكهيناو پەلامارى شارى مەدينەياندا و تووشى شكستىكى گەورە هاتن قورەيش و هۆزەكانى نەجد هەموو بەسەر شوپى گەرانەووە ناوچەكانى خۆيان، هۆزى بەنو قورەيظهى جولهكەنشينيئى وەك پيشتەر باسكرا تياچوون و حويهى كورى ئەخەببىش كوزا، بەلام (ئەبو رافيع)ى تاوانبار دەربازبوو چونكە لە قەلاكەى خۆيدابوو لە ناوچەى خەيبەر و لەگۆرەپانى شەردا ئامادە نەبوو، بەلام ئەم كارەشى واىكرد كە بە تاوانبارىكى ترسناك و پاكردوو بناسرئيت لای موسولمانان و هەولبدرئيت بۆ لەناو بردنى تا لە دوارۆژ دا ئەم جموجۆئە شەرخوازانهى نەخاتەووە گەر دژ بەموسولمانان و دووبارە تووشى كيشە و مەترسيان نەكات، ئەنصارىيەكان پيشتەر كيتيان دەكرد لەناو خۆياندا بۆ ئەنجامدان و جيبەجيكردنى فەرمانەكانى پيغەمبەرى خوا ﷺ لە دواى ئەووى ئەوسيهكان كارىكى پالەوانانەيان ئەنجامدا و كەعبى كورى ئەشرفى جولهكەى تاوانباريان لەناو برد، خەزەرەجيهكانش لە چاومروانيدا بوون بۆ ئەنجامدانى كارىكى ترى هاوشيوەى ئەوان، لەدواى ئەووى پيغەمبەرى خوا ﷺ موسولمانانى هاندا بۆ لەناو بردنى تاوانبار (ئەبو رافيع) سەلامى كورى ئەبو حەقيق، خەزەرەجيهكان ئامادەبوونى خۆيان راگەياند بۆ ئەنجامدانى ئەو كارەگران و پەر مەترسيهه؛ چونكە ئەو تاوانبارە لە ناو هۆز و شارى جولهكەكانى خەيبەردابوو دوور لە مەدينە، لەبەرگرانى و مەترسیدارى ئەم كارە پياوانىكى خەزەرەجى هەئبژارد كە مەرجى پيويستيان تيدابوو بۆ بە ئەنجامگەياندى ئەم كارە گرانه و عەبدوللای كورى عەتىكى كرده سەر كردهيان چونكە زمانى عبرى و جولهكەى بەباشى دەزانى وە پيشتريش پەيوەندى هەبوو بە ئەبو رافيعەو^(۳۴۰).

(۳۳۹) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (۳۸/۴)، وابن سعد (الطبقات) (۹۱/۲).

(۳۴۰) أنظر: (الطبقات) لابن سعد (۳۹۵/۲)، و (تأريخ خليفة بن خياط) (۱۰۳)، و (المغازي) للواقدي (۳۹۱/۱)، و

(المصنف) لعبد الرزاق (۴۰۷/۵)، و (السيرة) (لابن هشام) (۲۲۸/۳)، و (السرائيا والبعوث النبوية) للدكتور بريك محمد

بريك (ص: ۱۷۲).

بەسەرھاتەکانی ئەم سەریەپەش (صحیح) ه وە لە (صحیح البخاری) دا ھاتوو، بەلام ئیسنادەکانی لای نووسەرانی ژیاننامەى پيغهمبەرى خوا ﷺ (ضعيف) ه، بۆئەوھى رووداوەکانى ئەم سەریەپە بەباشى بزانین ھەستام بەگۆکردنەوھى سەرچەم رووداوەکانى تايبەت بەم باسە لەسەرچەم سەرچاوەکانى فەرمووده و ژیاننامە نووسان وە دواى رێخکستیان بەشیوەپەکی بابەتیانە کە ھەموو رووداوەکان بگریتە خۆ باسەکە بەم شیوەپەھى خواروھە دەرچوو:

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەفەرمویت: (لە دواى تەواو بوونی جەنگى خەندەق و بەنى قورەيظە (ابو رافع) سەلامى کورپی ئەبو حەفقیق یەكێك بوو لەئەوانەى کە رۆلى سەرەکی ھەبوو لەپیکھیتانی بەرەى (الاحزاب) دژ بەپيغهمبەرى خوا ﷺ. ئەوسپەکان لەپیش جەنگى ئوحوود دا کەعبى کورپی ئەشەرفیان لەناوبرد لەسەر ئەوھى دووژمنیكى سەرسەختبوو بۆ پيغهمبەرى خوا ﷺ وە بەردەوام خەلكى ھاندەدا بۆ دووژمنایەتى و بەگزارچونەوھیدا. ئینجا خەزەرەجیەکانیش مۆلەتیانومرگرت لە پيغهمبەرى خوا ﷺ بۆ لەناوبردنى لەخەیبەردا وە پيغهمبەرى خواش ﷺ رێگەى پێدان.

زوھرى ﷺ بۆى گێرپامەوھە لە عەبدووللای کورپی مالیک کەفەر موویەتى: ئەو کارەى کە خواى گەورە بۆ پيغهمبەرى خواى ﷺ رێخکستبوو ئەوھبوو ھەردوو ھۆزى ئەوس و خەزەرەج وەك دوو ئەسپى تیزرەو لە پيشبرگێدا بوون لە خزمەت پيغهمبەرى خوادا ﷺ، ھۆزى ئەوس ھەرگاریكى ئەنجام بەدایە لەبەرژەوھەندى پيغهمبەرى خوا ﷺ، ھۆزى خەزەرەجیش دەیان وت وەللاھى نابت بەم سەرورەپەتان بۆ ئیسلام پيشمان بەدەنەوھە لای پيغهمبەرى خوا ﷺ، ئەوانیش دەستبەردار نەدەبوون تا چالاکییەكى ھاوشیوھى ئەوانیان ئەنجامدەدا وە بەئەم شیوەپەش ئەگەر خەزەرەجیش ئەوکارەى ئەنجامبەدایە ئەوانیش دیسانەوھ دەکەوتنەوھ پيشبرگیتیان.

کاتیک ئەوس کەعبى کورپی ئەشەرفیان لەناو برد بە ھۆى دزایەتى لەگەڵ پيغهمبەرى خوا ﷺ ھۆزى خەزەرەجیش وتیان: وەللاھى ھەرگیز ناھیتلین بەئەو کارەتان پيشمانبەدەنەوھ، بۆیە لەناو خۆیاندا گفتوگۆیان کرد کى ھەپە لەدزایەتى بۆ پيغهمبەرى خوا ﷺ وەك کەعبى کورپی ئەشەرف؟ دواچار باسى سەلامى کورپی ئەبو حەفقیقیان کرد کەلە خەیبەر بوو لەرپوایەتیکى تردا [لە قەلایەكى خۆیدا بوو

له ناوچهی حیجاز^(۳۴۱) هۆزی خه زره ج هاتنه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ و داوای مؤلّه تیان لیکرد تارپگه یانبدات سهلامی کورپی ئه بو حه قیق له ناویهرن، پیغمبهری خواش ﷺ رپگه یدان به ئه نجامدانی ئه وکاره، له هۆزی خه زره جدا له به نی سهلمه: عهبدوئلائی کورپی عه تیک، مه سعودی کورپی سینان، عهبدوئلائی کورپی ئونه یس، وه ئه بو فه تاده، حهرسی کورپی رهبعی، وه خوزاعه ی کورپی ئه سوهد که له (اسلم) هاوپه یمانیان بوو، له گه ل [عهبدوئلائی کورپی عه تبه] ئه مانه خویان ناماده کرد به ره وه ئه وئ و پیغمبهری خوا ﷺ داوای لیکردن مندا ل و ئا فرمه ت نه کوژن^(۳۴۲).

ئه وان دهرچوون و رپوشتن تا گه یشتنه خه یبهر به شه وه گه یشتنه نزیك فه لاکه ی سهلامی کورپی ئه بو حه قیق زیاتر لپینزیك بوونه وه و [له ئه وه کاته دا خۆر به ته واوی ئاواوو خه لکی ئه وئ مه رو مالا ته که یان ده هینایه وه] عهبدوئلائی کورپی عه تیک به هاو رپیکانی وت: [له جیگه ی خۆتان دا بنیشن] چاومرپیکه ن هه تا من دهرپۆم و ته ماشای ئه وه ناوه ده که م [و به نه رمی ده دویم له گه ل دمرگاوانه که دا به لکو رپگه مبدا بجمه ژووره وه، پاشان عهبدوئلا رپوشت تانزیکبووه وه له دمرگا که] عهبدوئلا ده لئیت: له هه ولئ چوونه ژووره وه دا بووم، له ئه وه کاته دا گویدرپژکیان لیونبووو هه ندیکیان به مه شخه لئکی ئاگره وه له فه لاکه هاتنه دمره وه بۆ دۆزینه وه ی که ئه وان هاتن به روومدا من سه رمدا پۆشی و چوومه که ناره وه وه ک ده سته ناو بگه یه نم، دمرگاوانه که هاواریکرد وتی: هه رکه سیك ده یه ویت بپته ژووره وه بپته ژووره وه پپش ئه وه ی دمرگا که دا بجمه.

[پاشان دمرگاوانه که بانگی له من کرد و وتی: ئه ی به نه دی خودا ئه گه ر ده ته ویت بپته ژووره وه ئیستا ومه ژووره وه چونکه من ده مه ویت دمرگا که دا بجمه] عهبدوئلا ده لئیت: چوومه ژووره وه بۆ ناو فه لاکه له ته ویله یه کدا لای دمرگای فه لاکه خۆم شارده وه [دمرگاوانه که ش له دوای هاتنه ژووره وه ی خه لکه کان دمرگای فه لاکه ی داخست و کلپه کانی دمرگا که ی هه ئواسی به داریکدا که دا کوترابوو به دیواره که دا ئه بو رافعیعیش (سهلامی کورپی ئه بو حه قیق) له با له خانه که ی خۆیدا له گه ل چه ند

(۳۴۱) أخرجه: البخاري (۴۰۳۹).

(۳۴۲) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۱۴۵)، ومالك (۲۹۷/۱)، وعبدالرزاق (المصنف) (۹۳۸۵)، وابن ابی شیبه (المصنف)

(۲۳۷۸۷)، والحميدي (۸۷۴)، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۶۲)، والبيهقي (الکبری) (۷۸/۹).

کہ سانیکدا قسہی دہکرد] منیش کہ جیگای کلیلہ کانم زانی [ہہ ستام و کلیلہ کانم] ہینا و چووم دہرگای قہ لاکہم پیکردہوہ، وتم بابیدہنگ ولہ سہر خۆبم نہوہک پیمبران، پاشان چووم دہرگای مالہکانی ناو قہ لاکہم لہ دہرہوہ لہ سہر داخستن] (۳۴۳).

پاشان ہاوپنکانم ہاتنہ ژوورہوہ و ئہبو رافعیش لہ بالہ خانہ کہی خۆیدا بوو پہیزہیہ کی پیوہ بوو پیی دا سہر دہگہ وتیت ئینجا ہہ موومان بہ پہیزہ گہدا سہر کہ وتین تاجووینہ بہر دہرگای ژوورہوہ کہی لہ دہرگا گہ یماندا ژنہ کہی ہاتہ دہرہوہ و بیوتین: ئیوہ کین؟ ئیمہش وتمان: ئیمہ چہند کہ سیکی عہرہ بین ہاتوون مامہ لہ و کرین و فرۆشتن بکہین. وتی: و ہرنہ ژوورہوہ ئہوہ ئہبو رافیعہ. ئیمہش چووینہ ژوورہوہ و ژوورہوہ مان لہ سہر خۆمان و ئہو داخست لہ ترسی ئہوہی نہوہک لہ کاتی شہر و ہہرماندا ئہو بوی دہر بازبیت، ژنہ کہی ہاواری کرد و دہنگی لیبہرز کردینہوہ ہہ موو یہ کیگیش لہ ئیمہ شمشیرہ گہ مان لیبہرز کردہوہ تابیکوژین بہ لآم ئہوہ مان بیردہ گہ وتہوہ کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم داوای لیکردین کہ ٹافرت نہ کوژین، ئیتر ئیمہش نہ مانکوشت [عبداللآش ژوور بہ ژوور بہ دوای ئہبو رافیعدا دہگہرا کہ دہچووہ ناو ہہر ژووریکہوہ دہرگا گہی لہ ناوہوہ لہ سہر خۆی دادہخت بو ئہوہی ئہگہر ناشکرا بوون جولہ کہ کان نہ توانن بگہنہ فریای تانہو دہکوژیت، تا چوونہ ژوورہوہ گہیہوہ (عبداللآ دہلثیت): تہ ماشامکرد ئہبو رافیع لہ ژووریکہی تاریکدا لہ ناو خیزانہ گہیدا نووستوہ و نہ مدہزانی ئہو لہ کویدایہ]؟ منیش بانگم لیکرد و وتم: ئہبو رافیع. ئہبو رافیعیش وتی: ئہوہ کییہ؟ منیش بہرہو جیگہی دہنگہ کہ چووم [شپرزہ بووم و شمشیریکم لیدا بہ لآم بہرینہ کہوت ئہویش ہاواریکرد من چوومہ دہرہوہی ژوورہوہ گہو پاش ماوہیہک] ہاتمہوہ ژوورہوہ و ہک یہ کیگ پزگاری بکات و دہنگہ مگۆری وتم: ئہوہ جیہہ ئہبو رافیع؟ [ئہو دہنگہ دہنگہ جیہہ؟] وتی: دایکت لہ ناو بچئ بہ لاتہوہ سہیرنییہ پیاویگ ہانۆتہ ژوورہوہ و شمشیریکہی لیدام (بہرم نہ کہوت).

ئینجا منیش جیگہ کہیم بہ باشزانی و بوی چووم [شمشیریکہی ترم] لیداو [بریندارمکرد بہ لآم نہ مکوشت] و زۆر سوودی نہ بوو، ئہویش ہاواری کرد و ویستی لہ جیگہی نووستنہ گہیدا ہہ لبستیت منیش نوکی شمشیرہ گہم کرد بہ ناو سکیدا

خۆمدا بەسەر دەسکی شمشیره کهمدا تا گویم له فرجهی ئیسکی پشتی بوو [ئەو جار زانیم که گوشتومە^(۳۴۱)].

پاشان هاتمه دەرەوه و دەرگا بەدەرگام کردەوه [و چوومه دەرەوه بەپەله و شپرزەبووم هاتم بۆ لای پەیزەکه تا لەئەویوه دابەزمە خوارەوه [ئینجا پێیدا هاتمە خوارەوه و وامزانی گەیشتومەتە سەرزەوی بەلام چەند پلەیهکی مابوو لەئەویدا کەوتمه خوارەوه و قاجیکم شکا و بە جامانەکهەم بەستم و مانگە شەبوو] پاشان بە هەنگە شەله گەپامەوه بۆ لای هاوڕێکانم، ئەوانیش منیان هەلگرت، هەموو بەیهکەوه خۆمان کردە ناو جۆگە یەکیک لەکارپێزەکانیانەوه. جولهکەکانیش بەناگا هاتنەوه و ئاگریانکردەوه بۆ دۆزینەوهی ئێمە بە هەموو لایەکدا بلأوبوونەوه و بەدواماندا دەگەران، بەلام ئێمەیان نەدۆزیەوه و بئێئومیدبوون پاشان هەموو گەپانەوه و لە ئەبو رافیع کۆبوونەوه. ئێمەش لەناو خۆماندا وتمان: چۆن دلنایین که ئەو دووژمنە ی خوا لەناو جووه؟ پیاویک لە ئێمە وتی: من دەگەرپێمەوه ناویان و تەماشادەکهەم [بەلام پێشبکەون و برۆن مژدە بگەیهننە پیغمبەری خوا ﷺ بەلام من ئەم ناوچەیه جیناهێلم تادەنگی شین وگریان دەبیستم.

[پاشان گەپامەوه و چوومه ژوورەوه لە دەرگای قەلاکە دانیشتم، وتم: من ئێرە بەجیناهێلم ئەمشەو تا دلنیا دەبم لەکوژرانی] تا بەرە بەیان بوو، [کە لەشیر قوقانندی] لەئەو کاتەدا یەکیکیان بەگریانەوه چوو [سەر دیواری قەلاکە] وتی: ئەبو رافیع [تاجیرەکهی هەموو ناوچە ی شام کوژراوه] ئینجا خۆم کردە ناو قەرەبالغی جولهکەکانی ئەویدا و چووم بەرەو تەرمەکهی بینیم ژنەکهی لەگەڵ چەندەها پیاوی جولهکە لە چوار دەوری بوون ژنەکهی بەچراکهی تەماشای دەم و چاوی ئەبو رافعی دەکرد و بەسەر هاتەکهی بۆ دەگێرانەوه دەیوت: سویند بە خودا من گویم لەدەنگی عەبدوڵلای کوری عەتیک بوو پاشان خۆم بەدرۆخستەوه و وتم: عەبدوڵلای کوری عەتیک کهی دەتوانیت بگاتە ئێرە .

(۳۴۴) في رواية ابن اسحاق (السيرة) (۲۲۹/۳): (فلما ضربناه باسيافنا، تحمل عليه عبدالله بن أنيس بسيفه في بطنه حتى

انفذه وهو يقول: قطني قطني (اي حسبي حسبي) وخرجنا وكان عبدالله بن عتيك رجلاً سيء البصر، فوقع من

الدرجة (اي: من السلم).

ئینجا تہ ماشای دہموچاوی نہبو رافعی کرد وتی: مرد و گیانی دەرچوو سویند به خوای جولہ کہہ. نیتر منیش ہیج وشہیہ کم بہرگوئی نہ کہ وتووہ شیرینتر بیت لام وەک ئەو وشہیہ پاشان خۆم دەر باز کرد لہ ئەو ناوچہیہو بہر پتگہدا دەر ویشتم وە ہیج نازاریکم نہبوو تا گہیشتم وە ہاوپرکانم] [و پیموتن: خودا ئەبورافعی لہ ناوبرد ئیمەش باخۆمان رزگار بکەین]، [لہ گەل ہاوپرکانمدا گہرپینہو لہ شەودا دەر ویشتین و لہرۆژدا لہ جیگہیہک دہ حەواینہو و یەکیکمان دہ کرد بە پاسەوانمان بہ ئەو جۆرہ بہر دہوام بووین تا گہیشتینہو ناو شاری مەدینہ و چووینہ خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ [لەسەر مینبەری مزگەوتەکە ی وتاری بۆ خەلکی دەدا] گہ ئیمە ی بینی فہرمووی: ((پوخسارتان نازادبیت لہ ناگر)) ئیمەش وتمان: پوخساری تۆش ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ فہرمووی: ((نایا کوشتان؟)) وتمان: بە ئی، ئینجا داوای ئەو شمشیرہ ی کرد کہ پیکیوزراوہ. فہرمووی: ((شمشیرہ کم بدەنہ دەست)) ئیمەش شمشیرہ کانمان پیداو و لہ کیلان دەر ی کرد و بہ شمشیرہ کە ی عەبدو ئلای کوری عەتیک ی فہرموو: ((أَجَلٌ [هذه قتلہ] هَذَا طَعَامُهُ فِي ذُبَابِ السَّيْفِ))^(۳۴۵) واتە: ((بہ ئی [بە مەیان کوژراوہ] ئەو ہتا خواردنہ کە ی بہ نوکی ئەم شمشیرہ و ہیہ))^(۳۴۶). [لہ دوا پیدا پیغمبەری خوا ﷺ بہ عەبدو ئلای فہرموو: ((قاجت دریزکە)) ئەویش قاجی دریز کرد و دەستی بہ قاجیدا ہیئا و شکاوی قاجی چاکبووہ وە وادیار بوو کہ ہەرگیز نہ شکاوە و نازاری نہبووہ]]^(۳۴۶).

(۳۴۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۹/۴) مرسلًا، وعبدالرزاق (المصنف) (۵۳۸۲) مرسلًا، والبيهقي (الکبری) (۲۵۶/۳) بسندٍ فيه مجهول، والطبري (التاريخ) (۴۹۷/۲)، وابو يعلى (۹۰۷) وقال محققه: اسناده ضعيف، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۰۳۳۴) فيه.. ضعيف، وقال البوصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۱۰۶): اسناده ضعيف.
(۳۴۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۸/۳-۲۳۰) عن ابن اسحاق مرسلًا واللفظ له، والزيادات: للبخاري (۴۰۳۹، ۴۰۴۰)، وابي يعلى (۹۰۷).

سریه که ی عبدوئلائی کورپی ره واحة بو لای یه سیری کورپی روزام

له دواى ئەو سەرکه وتنه ی که مهفره زه که ی عبدوئلائی کورپی عه تیک به ده ستیان هینا و ئەبو رافیعی گه وره جوله که یان کوشت، جوله که کان پیاویکی نازاو قاره مانیان کرده پیشه وایان که ناوی (یه سیری کورپی روزام) بوو، ئەم پیاووش وهک ئەبو رافیعی پتیش خۆی که وته نازاوه گپری و دروستکردنی به ره مه یهک له جوله که کانى ناوچه کانى سه روو وه هاوپه یمانى له گه ل غه طه فان به مه به ستى هپرش برده سه ر شارى مه دینه. ئەم هه وئدانه ش گه یشته وه به پیغه مبه رى خوا ﷺ و ده ستبه جی سی که س وهک هه وائده ر ناره ناوچه ی خه یبه ر و به نه ینى خۆیان گه یانده ئەوئ و هه وائده کانیان پشتر پست کرده وه پاشان گه رانه وه لای پیغه مبه رى خوا ﷺ (۳۴۷).

له مانگی شه والى سالى شه شى کۆچیدا سريه یهک پیکه ینرا که ژماره یان سی که س بوو پیشه وایان عبدوئلائی کورپی ره واحة بوو هه ستان به ئەنه نجامدانى نه خشه یه کی هاوشیوه ی ئەو نه خشه یه ی که که عبی کورپی ئەشره فى پیکوزرا، ورده کاریه کانى ئەم باسه هه رسئ پیشه وایانى (السیره) موسا کورپی عوقبه، عوروه ی کورپی زوبه یه ر، وه محمدی کورپی ئیسحاق ده یگپرنه وه و دمفره موون: (پیغه مبه رى خوا ﷺ عبدوئلائی کورپی ره واحة ی نارد له گه ل سی سواردا که عبدوئلائی کورپی ئونه یسیان له ناودا بوو بو له ناو بردنى (یه سیری کورپی روزام) ی سه ر کرده و پیشه وای جوله که کانى خه یبه ر، دواى ئەوه ی هه وائی پیلانه شه رخوازییه کانى به کۆکردنه وه ی غه طه فان و دروستکردنی به ره مه یهک دژبه موسوئمانان ئەم گه یشته وه به موسوئمانه کان.

سریه که رۆیشتن تا گه یشتنه خه یبه ر و چوونه لای یه سرو [گفتوگۆیان له گه ل کرد و خۆیان لى نزیک کرده وه و پتییان راگه یاند [ئه گه ر تۆ بجیت بو لای پیغه مبه رى خوا ﷺ رپزت لى ده گریت] ئیمه شى ناردۆته لای تۆ تا بتکاته سه ر کرده ی خۆی له سه ر خه یبه ر، به ئەمه مجۆره به رده و امبوون له گوفتوگۆ له گه لیدا تاخه ئەتاندیان وه قایلان کرد که له گه لئاندا بیت بو لای پیغه مبه رى خوا ﷺ، یه سر خۆی له گه ل

سى كەس لە پاسەوانەكانى لەسەر وشترى موسوئمانەكان سواربوون لەپېشەو و هەموو يەكئىكيان موسوئمانىكى لە پاشەو سوار بوو و بەرپەگەدا هاتن بەرەو مەدينە تاگەيشتنە دەشتى [ئىبار] كە لەخەيبەرەو شەش ميل دوورە، لەئەوئىدا يەسى كورپى رەوزامى جولەگە پەشيمانبوو و [لەسەر هاتنى و رۆيشتنى بۇ لای پېغەمبەرى خوا ﷺ] بۆيە دەستبەرد بۆ شمشيرەكەى عەبدوئىللاى كورپى ئونەيس و عەبدوئىللايش بەئەمەيزانى وشترەكەى تاودا بەئەو جۆرەش [وشتر سوارەكانى تروش وشترەكانيان تاودا] تا عەبدوئىللاى كورپى ئونەيس دەستى لە يەسى كورپى رەوزام گيرکرد و [فرپى دايە خوارەو] و خۆيشى بازىدايە خوارەو بەدوايدا، و [شمشيرىكى] لە قاچى يەسى داو فرتاندنى، يەسىرىش گۆچانىكى دارى بەهيزى (شەو حەطى) بەدەستەو بوو كيشاى بە [دەموچاوى] عەبدوئىللاى كورپى ئونەيس دا بە سەختى دەموچاوى بريندارکرد و عەبدوئىللا ئەويكوشت [ئىنجا هەموو يەكئىك لە موسوئمانەكان پەلامارى ئەو جولەكەيەى دەدا كە لەگە ئىدا بوو، بەئەم جۆرە هەموو جولەكەكان كوزران تەنها يەك [پياو] لە جولەكەكان [كە لەپراکردندا تيزرەو بوو] لە دەستيان هەلات و پرايکرد وە بۆيان نەگىرا، هيج يەكئىكىش لە موسوئمانەكان بريندار نەبوون تەنها عەبدوئىللا نەبىت، پاشان هەموو گەپانەو خزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ وتقى پيرۆزى لەجىيى برينەكەى عەبدوئىللا دانا و نەجەرەعتى كرد و نەئازاريدا [هەتا مرد] (٣٤٨).

سريەيى موحەمەدى كورپى مەسلەمە بۇ ھۆزى (بنى القرطاء)

ھۆزە نەجديە بتپەرستەكان بوئىريوون بەرامبەر بە موسوئمانەكان و خاومنى ژمارە و كەرەستەى جەنگيش بوون، بەردەوام قورميش و جولەكەكان فرىوياندمدان دەيانخستنە ريزى بەرەى خۆيانەو دژبە موسوئمانەكان وەك لەجەنگى خەندەمقا روويدا، لەبەر ئەو كاتى تەمىكردنيان نزيكبوو بوو و لە شەش يان دەى مانگى موحەرەمى سالى شەشى كۆچيدا پېغەمبەرى خوا ﷺ سريەيەكى ئاراستەکردن

(٣٤٨) أخرجه: ابو نعيم (الدلائل) (٤٤٤)، والبيهقي (الدلائل) (٢٩٣/٤)، وابن هشام (السيرة) (٢٣١/٤)، والطبري (التاريخ)

(١٥٥/٣)، وابن سعد (الطبقات) (٩٢/٢)، وبقايش في (مرويات موسى بن عقبة) (٤٣١/٢) وقال: والحديث لا ينزل

عن درجة الحسن لغیره.

کە پێکھاتبوو لە سی کەس بە پێشەواوەتی محمدی کورپی مەسلەمە بۆ ھێر شکردنە سەر ھۆزی (بنی القرطاء) کە بە شیکبوون لە ھۆزی (بنی بکر بن کلاب) و نیشتەجیی ناوچەیی (ضریة) بوون لەسەر ڕینگەیی (البصرة) و ھەوت شەو دوور بوو لەشاری مەدینەو، سەرکە غافلگیرانە بەلاماریاندان و دە کەسیان لێ کوشتن و ئەوانی تریان ھەلاتن، موسوئمانەکان دەستیانگرت بەسەر و شترەکان و مەرھەکانیان و پاشان گەرانیوە بەرەو مەدینە لەرێگادا پیاویکیان دەستبەسەر کرد کەناوی ئومامەیی کورپی ئاتال بوو بەرەو مەدینە ھینایان بەلام نەیان دەزانی کە ئەمە سەرکردەیی ھۆزی (بنی حنیفە) یە^(۳۴۹).

موسوئمانبوونی ئومامەیی کورپی ئاتالی ھەنەفی

ئەو بوو مەفرزەمەکی محمدی کورپی مەسلەمە ئومامەیان دەستبەسەر کرد ھینایانە ناو شاری مەدینە و بەستیانەو بەیەکیک لە کۆلەکەکانی ناو مزگەوتەو، بەلام پیغمبەری خوا ﷺ بێبەرامبەر ئازادکرد و پاشان ئومامە موسوئمانبوونی خۆی ڕاگیاندا، ئەم ڕووداوەش ھاوئەلی پیغمبەری خوا ﷺ ئەبو ھورەیرە ؓ دمیگێرێتەو و دەفەر مویت: (پیغمبەری خوا ﷺ کۆمەئیک ئەسپسوارێ بەرەو ناوچەیی نەجد نارد و لە گەرانیوەیاندا پیاویکیان دەستبەسەر کرد لە (بنی حنیفە) کەناوی ئومامەیی کورپی ئاتال بوو، و سەرکردەیی ھۆزی (بنی حنیفە) بوو لە ناوچەیی (الیمامە) ھینایان و بەستیانەو بەیەکیک لە کۆلەکەکانی مزگەوتەو، پیغمبەری خوا ﷺ چوو بۆ لای و بێبەرامبەر موو: ((چیت لەلایە ئەی ئومامە))؟ ئەویش وتی: کاری چاکە و شتی بەنرخم لایە ئەی محمد. ئەگەر بیکوژیت پیاویکی خاوەن خوینی بەنرخ دەکوژیت، ئەگەر چاکەشی لەگەڵدا بکەیت ئەوا چاکە لەگەڵ پیاویکی بە ئەمەک و پیزان و خاوەن پاداشت دەکەیت، ئەگەر پارەشت دەوێت لە تۆلەیدا چەندە داوادەکەیت [بیت دەبەخسێت]. ئینجا پیغمبەری خوا ﷺ ڕۆیشت و بەجێبھێشت [ئیمە کۆمەئیک لەھەزارەکان لە ناو خۆماندا دەمان وت: پیغمبەری خوا ﷺ چ سودیکی دەستدەکەوێت لەکوشتنی ئومامە، سویند بەخوا ئیمە لەبەرامبەر ئازادکردنیدا پارویەک گۆشتی و شتریکی قەلەومان لاخۆشەویست ترە لەکوشتن و خوین رشتنی ئومامە]^(۳۵۰).

(۳۴۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۰/۴)، والطبري (التاريخ) (۱۵۷/۳)، والذهبي (تاريخ الاسلام) (ص: ۳۵۱)، وابن

سعد (الطبقات) (۷۸/۲).

(۳۵۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۰/۴).

بۆ رۆژى دووم پيغەمبەرى خوا ﷺ هاتەوه لای ئومامە و پىي فەرموو: ((چیت لا هەيه ئەى ئومامە؟)) ئەويش وتى: هەرئەوهيه كەپىم وتیت ئەگەر بيكوژیت پياويكى خاوەن خويى بهنرخ دەكوژیت، ئەگەر چاكەشى لەگەندا بكەیت چاكە لەگەل پياويكى بەئەمەك و پىزان و خاوەن پاداشت دەكەیت، ئەگەر پارەشت دەويت لەتۆلەيدا چەندە داوادمەكەیت پیت دەبه خشریت.

پيغەمبەرى خواش ﷺ بەجىيەشت بۆ بهيانى رۆژى سىهەم هاتەوه بۆلای و پييفەرموو: ((چیت لا هەيه ئەى ئومامە؟)) وتى: هەر ئەوهيه كەپىم وتیت ئەگەر بيكوژیت پياويكى خاوەن خويى بهنرخ دەكوژیت، ئەگەر چاكەشى لەگەندا بكەیت چاكە لەگەل پياويكى بەئەمەك و پىزان و خاوەن پاداشت دەكەیت، ئەگەر پارەشت دەويت لەتۆلەيدا چەندە داوادمەكەیت پیت دەبه خشریت، [ئىنجا پيغەمبەر ﷺ بەچاكيزانى كە نازاديبكات پاشان نازادىكرد و خودا ئىسلامى خستە دلى ئومامەوه]^(۳۵) [پيغەمبەرى خوا ﷺ] فەرموو: ((ئومامە نازادبەن)) ئومامە نازادكرا و چوو بۆلای هەندىك دار خورماى ئەنصارىبەكان كەنزيك مزگەوت بوو، [بىرىك ئاوى لىبوو] لەئەوى خوى شۆرد.

پاشان گەرايهوه ناو مزگەوت [پيغەمبەرى خوا ﷺ] هيشتا لەگەل هاوهدلانىدا لە مزگەوت دانىشتبوون]^(۳۵)، ئومامە هات وتى: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدَ رَسُولَ اللَّهِ) ئەى محمد سویند بەخوا هیچ رۆخسارىك نەبوو لەسەر زهويدا بوغزاوتر بىت لای من لەرۆخسارى تۆ بەلام ئیستا رۆخسارت خۆشهويستىن رۆخساره لەلای من، سویند بەخوا هیچ ئايىنىك نەبوو لەسەر زهويدا بوغزاوتر بىت لای من لە ئايىنەكەى تۆ، بەلام ئیستا ئايىنەكەى تۆ خۆشهويستىن ئايىنە لەلای من، سویند بەخوا هیچ ولاتىك نەبوو لەسەر زهويدا بوغزاوتر بىت لای من لە ولاتەكەى تۆ بەلام ئیستا ولاتەكەى تۆ خۆشهويستىن ولاتە لە لای من، ئەسپسوارەكانى تۆ منيان قۆلبەستکرد [هيشتا من لەسەر ئايىنى ھۆزو خزمانم بووم]، من دەمويست بچم عومرە ئەنجام بەدم تۆ رات چييه بەرامبەر عومرەكەى من؟ فیرمبەكە سەلامى خودات لەسەر بىت.

(۳۵) أخرجه: احمد (۷۳۶۱) وقال محققه: اسناده قوي، وقال الشيخ الالباني في (التمر المستطاب) (۷۷۱/۲): اسناده حسن.

(۳۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۰/۴).

پيغمبهرى خواش ﷺ مژدهى پيداو فيريکرد و كار ناسانى بۇ كرد داواى ليكرد عومره كهى خوى ئه نجامبدات. [ثومامه به رهو مهككه رويشت بۇ ئه نجامدانى عومره] كاتيك گه يشته شارى مهككه [به دسته واژهى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لِشَرِيكَ لَكَ لَبَّيْنَا) چوو ه ناو شاره وه]^(۳۰۳)، [و قوره يش بيستى ئيسلام بۇ خه لك باسده كات يه كيك له قوره يشيه كان پيوت: ئايا له ئايينى خوت هه ل گه راپي ته وه و بيدين بوويت؟ له وه لامدا وتى: نه خير [سوئند به خوا من بيدين نه بووم] به لكو من محمدم به راست زانيوه و بروام پي هيناوه] و له گه ل محمد پيغمبهرى خوا ﷺ موسولمان بووم، سوئند به خوا لي ره به داواه هه رگيز ته نها دنكه گه نميكتان ناهي لم پيگات له ناوچهى (اليامة) وه تا پيغمبهرى خوا ﷺ ريگه ده دات^(۳۰۴). [عومهرى كورى خه طاب ﷺ ده فهرمويت: سوئند به خوا ثومامه له پيش چاومدا بچوك تربوو له به راز، به لام ئيستا له پيش چاومدا گه وره تره له شاخ، ثومامه مهككهى به جي هيشت و گه راپه وه ناوچهى (اليامة) و قه دهغه يكرد هيج شتيك بگاته قوره يش له شارى مهككه، قوره يشيه كان دهنگو هه رايان لي به رز بووه وه و بيزار بوون و نامه يان نارد بۇ پيغمبهرى خوا ﷺ وتيان: تۇ له ئايينه كه تدا بانگه شه و فهران به چا كه كارى ده كه يت، پاشان پيغمبهرى خوا ﷺ نامه ي نارد بۇ لاي ثومامه و داواي ليكرد گه نميان لي قه دهغه نه كات]^(۳۰۵).

له رپوايه تيكي تردا ده فهرمويت: ((ثومامه گه يشته ولا تى خوى نه به يشت هيج بارئيك بگاته شارى مهككه، تا قوره يش ته واو به ريشان بوون و نامه يان نووسى بۇ پيغمبهرى خوا ﷺ وه له خزمه تيا داوايان ليكرد كه نامه بنووسيت بۇ ثومامه تا ريگه بدات كاروانى خواردن بگاته شارى مهككه)]^(۳۰۶). له رپوايه تيكي تردا ده فهرمويت: ((قوره يش له نامه كه ياندا بۇ پيغمبهرى خوا ﷺ نووسيويان: تۇ

(۳۰۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۱/۴).

(۳۰۴) أخرجه: البخاري (۴۲۶، ۴۶۹) ومسلم (۱۷۶۴)، واحمد (۹۸۳۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، وابو داود (۲۶۷۹)، والنسائي (۱۰۹/۱) وابن خزيمة (۲۵۲)، وابو عوانة (۱۵۹/۴)، وابن حبان (۱۲۳۹) وقال محققه: اسناده صحيح، والبيهقي (الكبرى) (۱۷۱/۱) وفي (الصغرى) (۱۱۲) وفي (الدلائل) (۷۸/۴) واللفظ لمسلم والزيادات لأحمد والبخاري وابن هشام والبيهقي. وانظر (التمر المستطاب) (۷۶۹/۲) للشيخ الالباني رحمه الله تعالى.

(۳۰۵) أخرجه: عبد الرزاق (۹۸۳۴)، واحمد (۷۳۶۱) وقال محققه: اسناده قوي، وقال الشيخ الالباني في (التمر المستطاب)

(۷۷۱/۲): اسناده حسن.

(۳۰۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۸۰/۴).

فہرمان بہ چاکہ کردن دہکەیت لەگەڵ خزماندا، بەلام تۆ خزمایەتی و چاکەیی خۆت
 ھەدەغە کردووہ لە ئیمە، تۆ پەییوہندی و چاکەیی خزمایەتیت بپروہ لەگەڵ ئیمە [تۆ
 خزمەکانت باوکەکانیان بەشمشیر کوشتووہ و مندالەکانیانیش لەبرسانا کوشتووہ]
 ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ نامەیی نووسی بۆ ئومامە و داوای لێ کرد ریگەیی بارە
 خواردنەکان بدات تا بگاتە شاری مەککە] (۳۰۷).

لە ریوایەتەکی ئیبینو عەباسدا ﷺ دہفەرمویت: (ئومامەیی کورپی ئائال بەدەست
 بەسەری ھینایانە خزمەت پیغمبەر ﷺ وە ئازادیکرد و چووہ شاری مەککە پاشان
 گەرایەوہ ولاتی خۆی ئالوگۆر ومامەلەیی نیوان (الیمامە) و شاری مەککەیی بچراند،
 قورمیش توشی قاتوقرپی بوون تاهەندیک لەقورمیشییەکان لەناچاریدا پیستی وشتی
 وشکیان دەھیناو تیکەڵ بەخویتیان دەکرد و پاشان بە ئاگر دەیانبرژاند، ناچارانە
 ئەبو سوفیان ھات بۆ لای پیغمبهری خوا ﷺ وتی: ئایا تۆ بانگەشەیی ئەوہ ناکەیت
 کەتۆ نێردراویت بە بەزمییت بۆ ھەموو جیھانەکان؟ فہرمووی: ((بەئێ)) وتی:
 باوکانت بەشمشیر کوشت مندالەکانیانیش بەبرستی خودای گەرەش ئەم ئایەتە
 پیروزی دابەزاندا: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَضُرُّعُونَ﴾ (المؤمنون)
 واتە: [بەرستی ئیمە تووشی سزاو ئازاری (جوراو جورمان) کرد، کەچی لەگەڵ
 ئەوھشدا نەملکەج بوون بۆ پەروردگاریان نەلێیدەپارێنەوہ].

غەزای بەنی لحيان

لەئەم غەزایەدا پیغمبهری خوا ﷺ ویستی تۆلە بسینیت لە ھۆزی بەنی لحيان
 و ھوزەیل کە غەدریان لەخوبەیب و ھاوڕیکانی کردبوو وە فرسەتیان لێھینابووون و
 شەھیدیان کردبوون لە پروودای رۆژی (الرجیع) دا.

ئیبینو ئیسحاق ﷺ دہفەرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ شەش مانگ دوای ئازاد
 کردنی بەنی قورەیظە بە ھیزیکەوہ بەرەو بەنی لحيان رۆشت بۆ ئەوہی تۆلەیی
 خوبەیب و ھاوڕیکانی (الرجیع) بسینیت لە بەنی لحيان [فەرمانیکرد کە لەھەموو دوو

(۳۰۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۵۱/۴).

(۳۰۸) أخرجه: الطبري (التفسير) (۱۱۱/۲۰)، والنسائي (الکبری) (۱۱۳۵۲)، والحاكم (۳۵۴۰) و صححه، وقال الحافظ في

(الاصابة) (۹۶۱) أخرجه ابن منده و اسناده حسن، وقال محقق (اسباب النزول) للسيوطي (ص: ۲۴۹): صحيح.

پیاویکدا له موسولمانه کان په کیکیان له نهم غهزایه بهژداریبکات وه پاداشته که شی بو هردووکیانه، نه بو سه عیدی خودری ﷺ دهفهرمویت: ((پیغمبر ﷺ هیزکی بو ناردن بهره و هوزی بهنی لحيانی هوزمیل وفهرمووی: ((لَيَنْبَغُ مِنْ كُلِّ رَجُلٍ أَنْ يَأْتِيَ بِمَا فِي يَدَيْهِ مِنَ الْبَيْتِ وَالْأَجْرُ بَيْنَهُمَا)). واته: ((له هموو دوو پیاویک با په کیکیان له م غهزایه بهژداریبکات وه پاداشت بو هردوولایان ده بیت)) آپاشان به نه وانهی فهرموو که مابوونه وه: ((أَيُّكُمْ خَلَفَ الْخَارِجَ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ بَخِيْرٍ، كَانَ لَهُ مِثْلُ نِصْفِ أَجْرِ الْخَارِجِ)). واته: ((هر که سینک له نیوه جیگه ی نه وان به باشی بگریته وه بو مال و سامان و خیزانه کانیان به نیوه ی پاداشتی نه وان و مرده گریته)) (۳۵۹).

پیغمبر ﷺ خوا ﷺ به هیزمه که یه وه و اینی شاندا که بهره و شام دهرات بو نه وه ی دووژمن پینه زانیت و له نا کاو فرسه تیان لیبه تینیت عه بدوللای کوری نوم مه کتومی کرده سهرکاری شاری مه دینه وله شار دهرچوو، به سهر چیای (غراب) نه و سهری شاری مه دینه بهره و شام به ریکه وت پاشان به سهر چیای (محیص) دا خیرا رویش تان گه یشته شیوی (گران) که ناوچه ی نیشته جی (بني لحيان) ه له نه و شیوه دا که له نیوان هردوو ناوچه ی (امج) و (عسفان) دایه له جیگه یه ک لایدا که پییده وترا (سایه) به لام بو ی دهرکه وت که بهنی لحيان به ناگا بوون و له سهر چیاکاندا خو یان دامه زران دووه دوا ی نه وه ی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ دابه زیه نه و ناوچه یه دووژمن غافل گیرانه ده سته سهر نه گران، فهرمووی: ((لَوْ أَنَا هَبَطْنَا عُسْفَانَ لَرَأَى أَهْلُ مَكَّةَ أَنَّا قَدْ جِئْنَا مَكَّةَ)). واته: ((نه گهر نیمه دابه زینه ناوچه ی (عوسفان) دانیش تووانی شاری مه ککه وادمرانن که نیمه ده مانه ویت بجینه ناو مه ککه وه)) پیغمبر ﷺ خوا ﷺ له گه ل دوو سهد سوار له هاوه لانی دابه زینه ناوچه ی (عوسفان)، پاشان دوو سواری نارد تا گه یشته ناوچه ی (کراع الغمیم) ی نریک مه ککه و پاشان گه رانه وه، نیمجا پیغمبر ﷺ خوا ﷺ له گه ل سهرجه م هاوه لانی گه رانه وه (۳۶۰) جابری کوری عه بدوللا ﷺ ده لیت: گویم لیبوو پیغمبر ﷺ له نه و گه رانه وه مه دا ده فهرموو: ((أَيُّونَ تَأْتِيُونَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ لِرَبَّنَا حَامِدُونَ، وَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ وَعْتَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمُتَقَلِّبِ وَسُوءِ الْمُنْظَرِ فِي الْأَهْلِ وَالْمَالِ)). واته: ((گه رانه وه و توبه مانکرد نه گهر خودا ویستی لیبت و سوپاسگوزاری خودای خو مان دهبین په نا

(۳۵۹) أخرجه: مسلم (۱۸۹۳، ۱۸۹۶) واللفظ له، واحمد (۳۴/۳)، وابو داود (۲۲۰۴)، وابن حبان (۴۷۲۹).

(۳۶۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۴/۳)، والطبري (التاريخ) (۵۹۵/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۶۴/۳).

دهگرم به خوا له ناسۆرى سهفه ر و خه مۆكى گه پانه وه و بينينى ديمه نى ناخۆش له كه سوكارو ساماندا))^(۳۶۱). هه ر له نه م غه زايه شدا پيغهمبهرى خوا ﷺ (صلاة الخوف) واته: نوپژى ترسى له گه ل هاوه لانى نه جامدا^(۳۶۲).

سريه ي عوكاشه بو ناوچه ي (الغمر)

رووداوه كانى نه م سريه يه واقيدى دهگيرپرتيه وه و كه (ضعيف)ه و دمه فرمويت: (له مانگى (ربيع الأول)دا يان (ربيع الثاني) دا سالى شه شى كوچى پيغهمبهرى خوا ﷺ عوكاشه ي كورپ موحصينى نه سه دى له گه ل چل پياودا نارده ناوچه ي (الغمر) كه سابتى كورپ نه قه رم و سباعى كورپ ومهه بيان تيدا بوو. به خيرايبى به ريككه وتن به ره وه نه و ناوچه يه به لام دانيشتووانى نه و ناوچه يه بيشتر پييانزانيبوون نه و ناوچه يه يان به جبه يشتبوو، عوكاشه خۆى و سريه كه ي لاياندايه لاي كانياوه كه يان و به هه موو لايه كدا مه فرزه يان بلا و كرده وه و كه سيكيان به ده مستكه وت كه جيگاي و شتره كانى نه و هۆزه ي ناشكرا كرد كه ژماره يان دوو سه د و شتر بوو، عوكاشه هه موويانى پيش خويدا به ره و شارى مه دينه.

واقيدى هه نديك سريه ي تر باسه ده كات له نه وانه: سريه كه ي محمدى كورپ سه له مه وه سريه كه ي زه يدى كورپ حاريسه بو ناوچه كانى (الحموم، الطرق، وادي القري) له گه ل سريه كه ي عه لى كورپ نه بو طالب بو ناوچه ي فذك....^(۳۶۳).

(۳۶۱) وفي رواية: عن ابن عمر رضي الله عنهما قال: (ان رسول الله ﷺ كان اذا استوى على بعيره خارجاً الى سفرٍ كبر ثلاثاً ثم قال **سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿١٣﴾ وَإِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿١٤﴾** (الزخرف: ١٣ - ١٤) اللهم انا نسألك في سفرنا هذا البر والتقوى ومن العمل ما ترضى، اللهم هون علينا سفرنا هذا، واطو عنا بعده، اللهم انت صاحب في السفر والخليفة في الاهل، اللهم اني اعوذ بك من وعشاء السفر، وكآبة المنظر وسوء المنقلب في المال والاهل، واذا رجع قالهنّ وزاد فيهنّ: آيبون، تائبون عابدون لربنا حامدون)). أخرجه: مسلم (١٣٤٢)، والترمذي (٣٤٤٤)، وابو داود (٢٥٩٩).

(٣٦٢) أخرجه: احمد (٥٩/٤)، وابو داود (١٢٣٦)، والنسائي (١٧٤/٣، ١٧٦)، والحاكم (٣٣٧/١) وصححه على شرطهما ووافقه

الذهبي، والترمذي (٣٠٣٨)، وصححه الشيخ الالباني في: (صحيح ابى داود) (١٠٩٦).

(٣٦٣) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٥٥٣-٥٥٠/٢) وعنه البيهقي في (الدلائل) (٨٤-٨٢/٤).

سریهیی زهیدی کورپی حارسه بۆ ناوچهی (العیص)

له مانگی (جمادی الاولی) سالی شهشی کۆچی پیغمبهری خوا ﷺ زهیدی کورپی حاریسهی له گهڵ سهد و حهفتا سوار نارده ناوچهی (العیص) بۆ رینگرتن به کاروانیکی بازارگانی قورمیش که پیشه واکهیان نهبو عاصی کورپی رهبعی میردی زهینهبی کچی پیغمبهری خوا ﷺ.

سریه که جوونه نهو ناوچهیه و دهستانگرت به سه رکاروانه که دا و نهوهی له گه لئانبوون جگه له نهبو عاصی کورپی رهبع که خۆی دمر بازکرد و هه لات، سریه که دهسته که وتهکانی له گه ل خۆی هینایه وه شاری مه دینه، نهبو عاصیش به نهینی له شه ودا خۆی گه یانده شاری مه دینه و چوو له لای زهینهبی خیزانی نهویش په نادانی بۆ و مرگرت له باوکی وه دهسته که وتی کاروانه که ی بۆ گپرایه وه بر دیه وه شاری مه که و نه مانه تهکانی دایه وه دهستی خاوه نهکانیان پاشان گه پرایه وه شاری مه دینه و موسولمانبوو، به چاکه ناو دمبراو جیتمانهی پیغمبهری خوا ﷺ بوو، میسه وری کورپی مه خر مه ﷺ ده فهرمویت: (گویملیبوو پیغمبهری خوا ﷺ باسی زاویه کی ده کرد له تیره ی (بنی عبد الشمس) و زۆر ستایشیده کرد وباسی به چاکه ده کرد له خزم و دۆستیدا و دهی فهرموو: ((أَنَّكَحْتُ أَبَا الْعَاصِ بْنِ الرَّبِيعِ، فَحَدَّثَنِي وَصَدَّقَنِي [وَوَعَدَنِي قَوْلِي لِي]) واته: [نهبو عاصی کورپی رهبعیم کرده هاوسه ری کچه که ی خۆم (واته: زهینهب) نهو گفتوگۆی له گه ل کردم و راستیکرد] وه به لئینی پیدام و بر دیه سه ر بۆم)) (۳۶۴).

به سه رهاتی نه م سریه یه ئیبنو ئیسحاق له دایکی برواداران وه عانیسه ﷺ ده گپریته وه که فهرموویته ی: (... نهبو عاص له سه ر هاوتا بریاردانه که ی خۆی مایه وه له شاری [مه که وه زهینهبی خیزانی شی له مه دینه مایه وه لای پیغمبهری خوا ﷺ و ئیسلام له یه کی جیا کردنه وه] تا جاریکیان نهبو عاص به کاروانیک دمر چوو به ره و شام [بیاوینک بوو جیی متمانه بوو، خاوه ن سامان بوو پاره ی هه ندیک له قوره شهکانی له لابوو] که به قازانج به شهراکهت بۆی ده خسته گه ر، چوو ه شام بازارگانی خۆی کرد به کاروانه که یه وه گه پرایه وه به ره و مه که، له کاتی گه پرا نه وهیدا سریه یه کی پیغمبهری خوا ﷺ ده سته سه ری کردن، وه دهنگوباسیش بلا بو وه وه که پیغمبهری خوا ﷺ خۆی

ئەو سەریەیی ناردوووە بۆ دەستبەسەرکردنی ئەو کاروانەیی ئەبو عاص کە لە شام دەگەرێت.

سەریەکش سەد و حەفتا سوار بوون و زەیدی کۆری حاریسەش پێشەوایان بوو لەمانگی (جمادی الاولی)ی سالی شەشی کۆچی، سەریەکش روێشتن و دەستیانگرت بە سەر هەموو کاروانەکاندا، و ئەوانەیی کە لەگەڵیان بوون جگە لە ئەبو عاص کە راپکرد و نەگیرا، سەریەکش بە دەستکەوتەکانییەوه گەڕایەوه شاری مەدینە، ئینجا ئەبو عاص لە شەودا هاتە شاری مەدینە بۆ داواکردنی سامانەکی تا چوو پەنای برده لای زەینەبی کچی پيغهمبەری خوا ﷺ وە زەینەبیش پەنایدا و ئەبو عاصیش پيیوت: [پەنا دانێکم بۆ وەرگیرە لای باوکت] کاتێک پيغهمبەری خوا ﷺ چوووە دەرەوه بۆ نوێژی بەیانی وە پيشنوێژی بۆ هاوێلانی کرد و کە وتی: (الله أكبر) وە هاوێلانیش هەموویان لە دواوەوه (الله أكبر)ی چوونە ناو نوێژیان وت [ئینجا زەینەب] [سەری دەرھێنا لە دەرگای زوورەکی لە کاتێکدا پيغهمبەری خوا ﷺ نوێژی بەیانی بە جەماعەت بۆ دەخویندن] و دەنگی بەرز کردەوه و وتی: خەلکینە [من زەینەبی کچی پيغهمبەری خوا ﷺ]، ئەبو عاص کۆری رەبیعم پەناداوه. لە دوایدا کە پيغهمبەری خوا ﷺ سەلامی دایەوه رۆوی کردە هاوێلانی و فەرمووی: ((أَيُّهَا النَّاسِ، هَلْ سَمِعْتُمْ مَا سَمِعْتُ؟)) واتە: ((ئەي خەلکینە نایا ئەوەی من بیستم ئیوەش بیستانت؟)) وتیان: بەئێ. فەرمووی: ((أَمَّا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، مَا عَلِمْتُ بِشَيْءٍ كَانَ [مِنْ ذَلِكَ] حَتَّى سَمِعْتُ مِنْهُ مَا سَمِعْتُ، إِنَّهُ يُجِيرُ عَلَى الْمُسْلِمِينَ أَذْنَاهُمْ)) واتە: ((بەلام سویند بەئەوهی کە گیانی محمدی بە دەستە من ناگام لەئەو کارە نەبووه و نەمرانیوه تانەوهی ئیوه بیستانت منیش بەرگویمکەوت و بیستم بچوکتەرین موسوڵمان مافی پەنادانی هەیه بەسەر موسوڵمانانەوه)).

پاشان پيغهمبەری خوا ﷺ چوووە زوورەوه بۆ لای زەینەبی کچی و پيی فەرموو: ((اي بُنَيَّةُ اِكْرَمِي مِثْوَاهِ وَلَا يَخْلُصَنَّ اِلَيْكَ فَا نَكِ لَا تَحْلِينِ لَه)) واتە: ((کچی خۆم ئەوهندهی لێرە دەمێنیتەوه ریزی لێبگرە و نەهێلێت نزیکت بکەوێت چونکە تۆحەلال نیت بۆ ئەو)) ئینجا پيغهمبەری خوا ﷺ بەئەندامانی مەفرزەکی کە دەستیان بەسەر سامان و کاروانەکی ئەبو عاصدا گرتبوو فەرموو: ((إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ مِنَّا حَيْثُ قَدْ عَلِمْتُمْ، وَقَدْ أَصَبْتُمْ لَهُ مَالًا، فَإِنْ تَحَسَّنُوا تَرَدُّوا عَلَيْهِ، فَإِنَّا نَحِبُّ ذَلِكَ، وَإِنْ أَبَيْتُمْ ذَلِكَ فَهُوَ قِيءُ اللَّهِ الَّذِي أَقَاءَهُ

عَلَيْكُمْ، فَأَنْتُمْ أَحَقُّ بِهِ)) واتە: ((ئەو پیاوێ خۆتان دەرمانن کە چ جۆرە خزمایەتییەکی هەیە لەگەڵ ئێمە؟ ئێوەش دەستتان بەسەر سامانەکە ی ئه‌ودا گرتوو، ئەگەر سامانەکە ی بۆ بگێرێنەوه کاریکی چاکتان ئەنجامداوه، و ئێمەش ئەوه‌مان پێخۆشه ئەگەر سامانەکەشی بۆ نەگێرێنەوه ئەوه بەشی خودایه کە داویەتیە ئێوه وه خۆتان شایسته ترن بەئەو سامانە)) ئەوانیش وتیان:

ئە ی پیغمبەری خوا ﷺ ئێمە هەمووی بۆ دەگێرێنەوه، بەئەو جۆرەش هەموو سامانی کاروانەکیان بۆ گێرێنەوه هەتا پیاوانی وایان هەبوو پەتییکی بۆ دەهێنایەوه، وه پیاوی وایان هەبوو مەشکە کۆنەیهکی بۆ دەهێنایەوه یاخود قاپێک، هیواشیان هەبوو ئەوچیکلەیهی بۆ دەهێنایەوه کە دەمی کونە ی پێدەبەستریت، بەئەو جۆرە هەموو سامانەکیان بۆ گێرێنەوه بێئەوی هیچی لێبزر بووبیت ئینجا ئەبو عاص هەمووی لەگەڵ خۆی بردەوه شاری مەککە، هەموو یەکی کە پارە ی قازانچ بە شەراکەتی پێدابوو هەموو پارەکی بۆ گێرێنەوه پاشان وتی: ئە ی کۆمەڵی قورمیش ئایا هیچ کەسێک لەئێوه ماوه پارە ی لای من بێت و من بۆم نەگێرێتەوه؟ هەموویان وتیان: نەخێر خودا پاداشتی چاکەت بداتەوه و بەراستی ئێمە بۆمان دەرکەوت کە تۆ پیاویکی دەستپاکو بەرپزیت، ئینجا پێیوتن: ئەوا منیش شاهیدی دەدەم کە هیچ خودایەکی نییه جگە الله وه شایەتی دەدەم کە محمد بەنده و پیغمبەری خوا یه [سوێند بەخوا] ئەوه ی رێگریوو لەبەردەم موسوڵمانبووندا ئەوه بوو کە من دەترسام ئێوه گومانتان واییت کە من بەموسوڵمانبوونم دەمەوێت پارە و سامانی ئێوه [بخۆم] کاتێک کە خودا هەمووی بۆ گێرێنەوه و بەرپرسیاریتی لەئەستۆی من نەما ئینجا موسوڵمان بووم. پاشان ئەبو عاص لەمەککە دەرچوو تاگەیشته مەدینە و هاتە خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ.

ئیبنو ئیسحاق رحمه الله دەرئەوێت: داودی کوری حوصەین بۆی گێرێنەوه له عەکریمەوه ئەویش له ئیبنو عەباسەوه رحمه الله کە فەرموویەتی: پیغمبەری خوا ﷺ زەینەبی گێرێنەوه لەسەر مارەکردنی یەکەمجار بۆ ئەبو عاص له دوا ی شەش ساڵ بێئەوه ی هیچ بگۆریت، پاشان لەدوا ی وەفاتی زەینەب ئەبو عاص گەراپەوه شاری مەککە و لەگەڵ پیغمبەری خوا ﷺ بەژداری جەنگەکانی تری نەکرد، پاشان دووبارە گەراپەوه شاری مەدینە و تێدا مایەوه تا لەمانگی (ذی الحجە) ی سالی دوانزە ی

كۆچيدا ومفاتى كرد له ماوهى خه لافهتى ئه بو بكرى صديقدا ﷺ وه سىتى كرد كه ماؤ سامانه كهى له دواى خؤى بدرئته زوبهبرى كورپى عهوام ﷺ (۳۶۵).

سريهى (الخبط)

بِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ هه وئيدهدا بؤ گرتنى رِيْگه بازركانىيه كانى قورهيش به مه بهستى لاواز كردنيان له پرووى دارايى و دهر وونىيه وه، ئه بو عوبه يدهى نارد له گه ل سى سهد كهس له پشتيوانان و كۆچكردووان بؤ ناوچهى (سيف البحر) له ناو خاكى (جهينة) دا بؤ رِيْگرتن به كاروانه بازركانىيه كانى قورهيش كه به ئه و ناوچه يهدا تئيده پهرين، ئه مهش پيش رِيْككه وتننامهى (الحديبة) بوو وهك په سه نده لاي زؤرِيْك له زانايان^(۳۶۶). ئه م به سه ره اتهش له چه نده ها رپوايه ت و گيرانه وهدا هاتووه له دواى كۆكردنه وه و رِيْكخستنيان به سه ره اته كه به ئه م جوړه ي خواره وه ده بيت.

جابر ﷺ ده فه رمويت: (بِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ [ئيمه ي نارد] كه سى سهد سوار بووين بؤ [ناوچه ي زهويه كانى جو هه ينه]^(۳۶۷)، ئه بو عوبه يدهى كورپى جه راحيش پيشه وامان بوو، رپويشتين تاجاودپيرى كاروانىكى قورهيش بكهين و [ته نها تووره كه خورمايه كى ده سته كوت و هه ر ئه وهى پيدايان]، ئيمه رپويشتين و [خواردنه كانمان كرد بووه ملمان و هه لمانگرتبوون (واته: له كه ميدا)]^(۳۶۸)، [هيشتا له نيوه ي رِيْگادا بووين خواردنمان نه ما ئه بو عوبه يده فه رمانيدا خواردنى هه موو سوپاكه كۆبكرئته وه، هه مووى كۆكرايه وه ته نها دوو تووره كه خورما بوو، هه موو رپوژِيْك [مشتيكي] كه مى

(۳۶۵) أخرجه: احمد (۲۷۶/۶)، وابو داود (۲۶۹۴)، واللفظ للحاكم (۲۳۶/۳) رقم (۵۰۸۸) وقال محققه: حديث صحيح، وابن هشام (السيرة) (۲۵۱/۲)، والبيهقي (الكبرى) (۹۵/۹) و (الدلائل) (۸۵/۴)، وقال الشيخ الالباني (فقه السيرة) (ص: ۲۶۶، ص: ۲۶۷): أخرجه: ابن هشام بسند جيد، ورواه الحاكم بسند جيد، واما خبر ابن عباس في رد زينب بالنكاح الاول فاخرجه: احمد (۱۸۷۶)، وابوداود (۳۲۷)، والترمذي (۱۱۴۳)، وابن ماجه (۲۰۰۹)، والطبراني (الكبير) (۱۱۵۷۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۹۵۷)، و (صحيح الترمذي) (۹۱۳)، و (صحيح ابن ماجه) (۱۶۳۵)، و (الصحيحه) (۲۸۱۹)، و (الارواء) (۱۹۲۱).

(۳۶۶) انظر: (فتح الباري) لابن حجر (۹۸/۸)، و (زاد المعاد) لابن القيم (۱۵۸/۲).

(۳۶۷) أخرجه: مسلم (۴۹۸۰).

(۳۶۸) أخرجه: مسلم (۲۹۸۳).

پیده‌داین تا ته‌واو بوو [ئینجا ئەبو عوبیدە یەك یەك خورمای پیده‌داین]^(۳۶۹) [پیاوی وا هه‌بوو له ئیمه له رۆژیکدا تهنه‌ها یەك خورمای ده‌خوارد] [و ده‌مانمزی وه‌ك مندال ئینجا ئاومان به‌سه‌ردا ده‌خوارد، به‌شی ده‌کردین رۆژیک هه‌تا شه‌وا] له‌ دوای ته‌واو بوونی ئەو دهنکه خورمایانه ناره‌حه‌تی نه‌بوونیمان زانی، ئینجا پیاویک له‌ سوپاکه‌دا (واته‌: قه‌یسی کورپی سه‌عدی کورپی عوباده) [له‌دوای ئەوه‌ برسیتی ته‌واو ناره‌حه‌تیکردین] سی و شتری بۆ سه‌ربرین، پاشان سی و شتری تریشی بۆ سه‌ربرین، له‌دوای ئەوه‌ش سی و شتری تری بۆ سه‌ربرین، ئینجا ئەبو عوبه‌یده‌ ریگه‌ی نه‌دا و شتری تر سه‌ر بپریت، له‌ دوای ئەوه‌ برسیتییه‌کی توندمان توشه‌هات [ناچارانه‌ گه‌لای دارمان ده‌هینا و به‌ دار لیمانده‌داو پاشان به‌ناو ته‌رمان ده‌کرد و ده‌مانخوارد] ئەو سوپایه‌شمان دواتر ناو نرا به‌ سوپای (الخبط) (واته‌: گه‌لا خۆره‌کان)، [ئینجا به‌ قه‌راغ ده‌ریاکه‌دا رۆشستین له‌ دووره‌وه‌ شتی‌کمان به‌رچاو که‌وت وه‌ك ته‌پۆلکه‌ وابوو گه‌یشتینه‌ لای و ته‌ماشامانکرد [نه‌هه‌نگیکی گه‌وره‌یه‌ وه‌ك ته‌پۆلکه‌] ناوی نه‌هه‌نگی (العنبر)ه‌.

ئەبو عوبیدە له‌ئه‌ویدا وتی: ئەوه‌ مردار بۆته‌وه‌ [و بۆ ئیمه‌ حه‌لال نییه‌، پاشان پیی وتین:]^(۳۷۰) نا ئیمه‌ نێردراوی پیغمبهری خویان ﷺ له‌پیناوی خوادا هاتووین و ئیستاش ناچارین له‌بهر ئەوه‌ بیخۆن [ئیمه‌ش گۆشته‌که‌یمان هه‌ندی جارده‌کولاند و هه‌ندی جاریش ده‌مانبرژاند تا تیر گۆشت وتیر ناو بووین] [له‌ئه‌ویدا یه‌ك مانگ که‌ سی سه‌د که‌س بووین له‌ گۆشته‌که‌یمان خوارد تاقه‌له‌و بووین ده‌تبینی به‌ گۆزه‌له‌ له‌ جاوه‌کانیدا رۆنمان پرده‌کرد پارچه‌ گۆشتی گه‌وره‌مان لێده‌بپی وه‌ك گا] به‌رده‌وام له‌ گۆشت و رۆنه‌که‌یمان ده‌خوارد تا [قه‌له‌و و نه‌رم بووین]^(۳۷۱) و [لاشه‌مان تیر و پیر بووه‌وه‌]، ئەبو عوبه‌یده‌ په‌راسویه‌ك له‌ په‌راسوه‌کانی نه‌هه‌نگه‌که‌ی هینا و چه‌قاندی [له‌سه‌ر ریگاکه‌دا] ئینجا بالابه‌رزترین پیاو که‌ له‌گه‌ئیدا بوو [له‌ سوپاکه‌دا سواری پستی به‌رزترین و شتری کرد به‌ ژیریدا رۆشست]، [به‌راسوه‌که‌ به‌ر سه‌ری سواره‌که‌ نه‌که‌وت] [ئەبو عوبه‌یده‌ سیانزه‌ پیاوی له‌ئیمه‌ برد و هه‌موویانی دانیشاند له‌ناو یه‌کیک له‌ جی‌جاوه‌کانیدا، ئینجا گه‌رپینه‌وه‌ هه‌ندیک پارچه‌ گۆشتی وشکراوی ئەو نه‌هه‌نگه‌مان

(۳۶۹) أخرجه: مسلم (۴۹۷۴).

(۳۷۰) أخرجه: ابو داود (۳۸۴۰)، وصحه‌ الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود (۳۲۵۳).

(۳۷۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۴۵/۴) واسناده صحيح كما قال صاحب (السرائيا والبعوث النبوية) (ص: ۱۲۱).

لەگەڵ خۆمان هێنايهوه کاتێک گەشتینه شاری مەدینە چوینە خزمەت پەغەمبەرى خَوا ﷺ و پەيووتين: ((جى ئيوهى وا دواخست؟)) وتمان: ئيمه به دواى کاروانهکانى قورميشدا دهگهراين، ئينجا باسى نهههنگه که مان بۆ گيرايهوه^(۳۷۲) [و پرسيارمانليکرد سهبارت به خواردنى گوشتى ئەو نهههنگه] پەغەمبەرى خَوا ﷺ فەر مووى: ((هُوَ رِزْقُ أُخْرَجَهُ اللَّهُ لَكُمْ، فَهَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٍ فَتَطْعَمُونَا مِنْهُ)) قَالَ: فَأَرْسَلْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ [بعضو مِنْهُ فَأَكَلَهُ]] واته: ((ئەو پەغەمبەرى خَوا ﷺ بۆ ئيوهى دهرهيناوه (واته: لە دەريادا) نایا هەندێک لە گۆشتە که يتان لاماوه تا لایببخوين)). ئيمهش پارچه يهک له گۆشته که مان نارد بۆ پەغەمبەرى خَوا ﷺ و ئەویش خواردى))^(۳۷۳).

سریه کهى عەبدولرەحمانى کورپى عەوف

له مانگی شهعبانى سالى شهشى گۆچيدا پەغەمبەرى خَوا ﷺ عەبدولرەحمانى کورپى عەوفى نارد بۆ ناوچهکانى (بنى كلب) له (دومة جندل) كه ماوهى پانزه رۆژ دووره له شاری مەدینە^(۳۷۴)، ئەو ناوچه يه عەرەب بوون چووبوونه ناو ئایینی گاوردەوه، ئەرکهکانى ئەم سەریه يهش ئەرکی سەربازی بوو بۆ سەپاندنى دەسلاتی موسولمانان لەئەو ناوچه يه دا، هەر وها ئەرکی ئایینیشی هەبوو بۆ گەياندنى ئایینی ئیسلام بەئەو ناوچه يه.

بەسەر هاتی ئەم سەریه يه عەبدوللای کورپى عومەر ﷺ دهگيرپیتەوه و دەفەر مویت: (پەغەمبەرى خَوا ﷺ عەبدولرەحمانى کورپى عەوفى بانگ کرد و پەيووتى: ((تَجَهَّزْ فَإِنِّي بَاعِثُكَ فِي سَرِيَةٍ مِنْ يَوْمِكَ هَذَا، أَوْ مِنَ الْغَدِ إِنْ شَاءَ اللَّهُ)) واته: ((خۆت ناماده بکه ئەمرو يان سبهينى (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) لەگەڵ سەریه يه کدا دەتنيرم))، منيش وتم به يانی له خزمەت پەغەمبەرى خَوا ﷺ نوێژ دهکەم ناماده دەبم بانامۆزگاریهکانى پەغەمبەرى خَوا ﷺ بۆ عەبدولرەحمان ببیستم، به يانی چووم نوێژمکرد و دانیشتم ته ماشام کرد

(۳۷۲) أخرجه: النسائي (۲۰۷/۷)، وصحه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۰۶۱).

(۳۷۳) أخرجه: البخاري (۴۳۶۰) و (۴۳۶۱) و (۴۳۶۲)، ومسلم (۴۹۷۴ - ۴۹۸۰)، وابو داود (۳۸۴۰)، والنسائي (۲۰۷/۷).

(۳۷۴) واحد (۳۰۹/۳)، ومالك (۹۳۰/۲)، وابن حبان (۵۲۳۵) واللفظ للبخاري والزيات لمسلم وابي داود والنسائي

وابن هشام.

(۳۷۴) أخرجه: الواقدى (المغازي) (۵۶۰/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۸۹/۲)، وابن القيم (الزاد) (۱۵۵/۲).

ئەبوبەکر و عومەر و کەسانیک لەگۆچکردووەکان کە عەبدولپەرەحمانی کورپی عەوفیان لەناو دابوو پیغمبهری خوا ﷺ فەرمانی پیکردبوو کە شەو خۆی ئامادە بکات بۆ دەرچوون بەرەو ناوچەی (دومە جندل) تا بانگیان بکات بۆ ئیسلام [عەبدولپەرەحمان بەیانی هات و جەمەدانەیهکی رەشی بەسەرەو بەستبوو نزیکبوو لە پیغمبهر ﷺ، پیغمبهری خواش ﷺ جەمەدانەکە ی بۆ کردووە و جەمەدانەیهکی سپی بۆ بەست و ماوەی چوار پەنجە چمکی جامانەکە ی بەپشتیدا شۆر کردووە و پێیفەرموو: ((هَكَذَا يَا ابْنَ عَوْفٍ اَعْتَمَّ فَإِنَّهُ اَعْرَبُ وَاَحْسَنُ)) واتە: ((ئاوھا جەمەدانەکەت بپێچەرەووە چونکە ئەوھا عەرەبیانە ترە و جوانترە)). پاشان پیغمبهری خوا ﷺ داوای لە بیلال کرد ئالاکە ی بدات بە دەستەو، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ سوپاسی خودای کرد و دروودی بۆ سەر پیغمبهرەکە ی نارد و فەرمووی: ((خُذْ يَا ابْنَ عَوْفٍ فَاغْزُوا جَمِيعًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ، فَقَاتِلُوا مِنْ كَفَرٍ بِاللَّهِ، لَا تَغْلُوا، وَلَا تَعْدِرُوا، وَلَا تَمْتَلُوا، وَلَا تَقْتُلُوا وَلِيَدًا)) واتە: ((بگرە ئالاکە) عەبدولپەرەحمان هەمووتان بەیەکەووە لەپیناوی خودادا بجەنگین دژ بەئەوانە ی کە باوەریان بەخوای نییە و دزی مەکەن لە دەستکەوت و غەدرو نامەردی مەکەن وە هیچ کەسێک ئەتک مەکەن و منداڵ مەکوژن))^(۳۷۵).

عەبدولپەرەحمان لەگەڵ هاوێلانێ بەرپیدا رۆیشتن تا گەشتنە ناوچەی (دومە جندل)، لەئەو ناو چەیهەدا سێ رۆژ مانەووە بانگی خەلکەکەیان کرد بۆ ئیسلام، ئەوان لە سەرھاتادا رازینەبوون بچنە ناو ئیسلامەووە بەلکو برپاری شەرکردنیاندا، بەلام لەرۆزی سێھەمدا (ئەصبەغی کورپی عەمرو ی کە لەبێ) کەگاور بوو ئیسلامی قبوڵکرد و موسوڵمانبوو، ئەو سەرکردەیان بوو، نامەیهکی بۆ پیغمبهری خوا ﷺ نارد هەوائی موسوڵمانبوونی خۆی پێراگەیاندا، هەلگری نامەکە پیاویک بوو لە هۆزی جوهەینە کەناوی رافیع کورپی مەکیث بوو، نامەیهکی عەبدولپەرەحمانیشی گەیاندا پیغمبهری خوا ﷺ وە تێیدا نووسیبوو ی کە دەیهوێت ژنیکیان لێبخواییت، پیغمبهری خوا ﷺ نامەیهکی بۆ نووسیبوووە و داوای لێکرد کچەکە ی ئەصبەغ کەناوی (قماض) بوو بخواییت. عەبدولپەرەحمانی کورپی عەوفیش ئەو کچە ی مارەکرد و گۆیزایەووە و

(۳۷۵) أخرجه: الخرائطي (مكارم الاخراق) (۳)، والحاكم (۵۴/۴) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الکبری) (۳۶۴/۶)

وقال: فيه عثمان بن عطاء ليس بالقوي، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۲۰/۵) و (۳۰۹/۱۰): رواه الطبراني (الصغير)

پاشان له گه‌ل خۆی هینایه‌وه بۆ شاری مه‌دینه و بووه دایکی ئەبو سه‌لمه‌ی کورپی عه‌بدولپه‌رحمانی کورپی عه‌وف^(۳۷۶).

سریه‌که‌ی عه‌لی کورپی ئەبو طالب

هر له‌مانگی شه‌عبانی سالی شه‌شی گۆچیدا، پیغه‌مبهری خوا ﷺ عه‌لی کورپی ئەبو طالبی ﷺ له‌گه‌ل سه‌د پیاو دا نارد بۆ ناوچه‌ی فه‌ده‌ک بۆ لای تیره‌یه‌ک له هۆزی به‌نی سه‌عدی کورپی به‌نی به‌کر، چونکه پیغه‌مبهری خوا ﷺ هه‌وائی ئەوه‌ی پیگه‌یشتبوو که ئەوان کۆمه‌لێ چه‌کداریان کۆکردۆته‌وه ده‌یان‌ه‌وێت پشتیوانی جوله‌که‌کانی خه‌یبه‌ر بکه‌ن، سریه‌که به‌شه‌وه ده‌رۆیشتن و به‌رۆژ له‌که‌میندا بوون تا هه‌والگریکی ئەوانیان قوڵ به‌ستکرد و دانینا به‌ئه‌وه‌دا که ئەوان ئەویان ناردوووه بۆ خه‌یبه‌ر که پشتیوانی له‌ئەوان بکه‌ن له‌به‌رامبهر هه‌ندی به‌روبوومی خه‌یبه‌ردا. سریه‌که‌ش په‌لاماری ئەو ناوچه‌یه‌یاندا و ئەو تیره‌یه‌ی به‌نی سه‌عد هه‌موویان رایانکرد و پینچ سه‌د و شتر و دوو هه‌زار مه‌ریان له‌دوای خۆیان به‌جیه‌یشت سریه‌که‌ش هه‌موویانی پینسخۆیدا و به‌سه‌لامه‌تی گه‌رایه‌وه ناو شاری مه‌دینه^(۳۷۷).

سریه‌که‌ی ئەبو بکری صدیق

ئوم قه‌ره‌فه ئافره‌تیکی به‌نی فه‌زاره‌ بوو له‌ناوچه‌ی (وادى القری) هه‌ولیده‌دا سوپایه‌ک پیکه‌یه‌نیت و هیرش بباته‌ سه‌ر موسوڵمانان. پیغه‌مبهری خوا ﷺ سریه‌یه‌کی بۆ ناوچه‌که‌یان نارد به‌سه‌رۆکایه‌تی ئەبو بکری صدیق ﷺ و په‌لاماریاندا هه‌ندیکیان لیکوشتن وه هه‌ندیکیان لیده‌ستگیرکردن پاشان گه‌رانه‌وه شاری مه‌دینه^(۳۷۸) به‌سه‌ر هاته‌که‌ش سه‌لمه‌ی کورپی ئەکووه‌ع ﷺ ده‌یگێرپه‌ته‌وه و ده‌فه‌رمووت: (پیغه‌مبهری خوا ﷺ ئەبو بکری صدیقی ﷺ کرده پینشه‌وامان و سریه‌که‌مان به‌رپیکه‌وت تاگه‌یشته ناوچه‌ی به‌نی فه‌زاره له هه‌وازن، وه‌هیشتا ماوه‌یه‌که‌مان ما‌بوو بۆ گه‌یشتنه‌ سه‌ر ئاوه‌که‌یان، ئەبو بکری ﷺ داوای لیکردین له‌ئەویدا لابه‌دین له‌دوای ئەوه‌ی نوێزی

(۳۷۶) أخرجه: الدارقطني (الافراد) كما في (الاصابة) (۱۰۸/۱)، و (کنز العمال) (۳۰۲۷۵).

(۳۷۷) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۵۶۲/۲)، وابن سعد (الطبقات) (۸۹/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۸۵/۴).

(۳۷۸) أنظر: (تاريخ الطبري) (۶۴۳/۲).

بەيانىمان ئەنجامدا دواتر فەرمانى پىكردين و بەلامارماندان كۆمە ئىكمان لىكۆشتن لەسەر ئاوەكەياندا [نیشانەو هێمامان: بكوژە بكوژە بوو ھەر لەئەویدا بە دەستی خۆم ھەوت يان نۆ لە موشرىكەگانم كوشت]^(۳۷۹).

لەئەویدا تەماشامکرد ھەندىكىيان راپاندهکرد كە ژن و منداڵ لە نىوانياندا بوو منىش بە راكردن دوايانكەوتەم ترسام لەئەوێ پىشمبەكەون بۆ چوونە سەر شاخى ئەو ناوچەيە، بۆيە تىرىكم تىگرتن كەوتە نىوان ئەوان و شاخەكەو [ئەوان كە تىرەكەيان بينى وەستان] منىش ھەموويانم پىشخۆم دا و ھىنامن بۆ لای ئاوەكەيان ئافرەتەكەيان لەناو داوو كە فەرروويەكى كۆنى لەبەردابوو كچىكى لەگەلدا بوو لەجوانترين ئافرەتى ھەرب بوو ئەبويەكر بەخشىبە من و بەھىچ جۆرىك نىزىكى نەكەوتەم تا گەراينەو ھە شارى مەدينە شەومان بەسەر ھات و بەيانىيەكەى پىغەمبەرى خوا ﷺ پىگەيشت [لە بازاردا] و فەرمووى: ((سەلەمە ئەو ئافرەتەى كە لاتە ببەخشە بەمن؟)) منىش وتەم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ سویند بەخوا بەدەلدا چوو و نىزىكى نەكەوتوم. پىغەمبەرى خوا ﷺ بىدەنگ بوو بەجىيەيشتم، بۆ رۆزى دواتر ديسان لە بازار پىم گەيشت و فەرمووى: واتە: ((سەلەمە باوكت چاك ئەو ئافرەتەى لاتە ببەخشە بە من)).

منىش وتەم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ [سویند بەخوا] نىزىكى نەكەوتوم و تائىستا جلىكم ھەلنەداوئەتەو من دەيبەخشم و پىشكەشى دەكەم بە تۆ. ئىنجا پىغەمبەرى خوا ﷺ ئەو ئافرەتەى نارد بۆ مەككە و ئالوگۆرپىيەكرد لەگەل ھەندىك دىلى موسولمانان لەئەوئى بەئەو ئافرەتە ھەموويانى ئازادكرد^(۳۸۰).

(۳۷۹) أخرجه: احمد (۴/۶۰۴)، والدارمي (۲۴۵۵)، وابن ابى شيبة (۵۰۳/۱۲)، وابن داود (۲/۲۲۸)، وابن ماجه (۲۸۴۰)، والحاكم (۱۰۷/۲) وصححه ووافقه، والبيهقي (۳/۳۶۱/۶)، والطبراني (۶/۶۲۳۹)، وابن حبان (۴/۴۷۴) وقال محققه: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۲/۲۲۹۷)، و (صحيح ابن ماجه) (۲/۲۲۹۲).

(۳۸۰) أخرجه: احمد (۵/۵۱/۴)، ومسلم (۱۷۵۵) (۴/۴۵۴۸)، وابن داود (۲/۲۶۹۷)، وابن ماجه (۲/۲۸۴۶)، والبيهقي (۹/۱۲۹/۹)، والطبراني (۷/۱۴)، وابن حبان (۴/۴۸۶۰) وقال محققه: حسن، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۲/۲۴۱۶)، و (صحيح ابن ماجه) (۲/۲۲۹۷).

سریه‌که‌ی کورزهی کوری جابری فههری

چەند کەسانێک لەهەردوو ھۆزی (عوکل و عرینە) ھاتنە خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ لە مەدینە و موسوڵمانبوونی خۆیان ئاشکراکرد و ھەموویان نەخۆش و ناساغبوون و گەرمای ناو شاری مەدینە نارەحەتی کردبوون، پێغەمبەری خوا ﷺ ڕینگەیبێدان بچن بۆ ناوچە (الغابە) واتە: بێشەلانەکە ی سەر و شاری مەدینە و لەگەڵ و شترەکانی زەکات لەئەوئ بێننەو، پاشان لە نەخۆشیەکیان چاکبوونەو و شوانەکیان بە ئەشکەنجە و سزا کوشت و شترەکانیشیان ڕفاند و ڕایانکرد. لەئەویدا سریهەک بە دوایاندا نێردرا ھەموویان گێرانەو و تۆلەیانلیکرایەو. سەلمەمی کوری ئەکووع ﷺ دەفەرموئ: (پێغەمبەری خوا ﷺ کورێکی لابوو ناوی یەسار بوو تەماشایکرد نوێژەکانی بە جوانی ئەنجامئەدات لە دوایدا نازادیکرد و کردیە شوانی و شترەکان لەناوچە (الحرّة) و لەئەوئ مایەو لەناویاندا بوو^(۳۸۱)).

ئەنەسی کوری مالیک ﷺ دەفەرموئ: ([ھەشت کەس] [لە دەستەکیەکانی]^(۳۸۲) عوکل [و عورەنییە] ھاتنە خزمەت پێغەمبەری خوا ﷺ [ھەموویان نەخۆش و ناساغ بوون] [و تەواو و بێھیزبوو بوون ڕەنگیان زەرد ھەلگەرابوو وە سکیان ئاوسابوو] [و لەشەیان لەرولاواز بوو]^(۳۸۳) ھاتن بە ئێنیان بە پێغەمبەری خوا ﷺ دا وە موسوڵمانبوون [وتیان: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ لای خۆت جینگەمان بکەرەو و خواردنمان بدەرئ] [پێغەمبەری خوا ﷺ نیشتەجیی (الصفة) ی کردن لەناو مزگەوتەکەیدا]^(۳۸۴). ماوہیەک مانەو و ئەوندەمیتەر دەرەکیان گرانتریوو، سکاڵای بارودۆخی خۆیان لای پێغەمبەری خوا ﷺ کرد و [وتیان: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ ئیمە دەوار نشین و خاوەن ئاژەل بووین وە ھەرگیز شارنشین نەبووین]^(۳۸۵)

(۳۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶/۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۴۹/۶): فيه موسى بن محمد ضعيف، وقال ابن كثير

(التفسير) (۲۹۱/۲): غريب جداً، وقال الحافظ في (الفتح) (۳۳۹/۱): اسناده صالح.

(۳۸۲) أخرجه: ابن حبان (۱۳۸۶) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۳۸۳) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۱۸۵۴۱).

(۳۸۴) أخرجه: البخاري (۶۸۰۴).

(۳۸۵) أخرجه: البخاري (۴۱۸۲).

ئەم نەخۆشی گەر و گولییەش [وابلا و بوو متهوه] ^(۳۸۶) ئەگەر رینگەمان بەدەیت بچینە دەرەوێ شار تا لەگەڵ هەندیک و شتردا بژین [هەر و هەما وتیان: ئەو پیغمبەری خوا ﷺ هەندیک ئازەلی شیردارمان بۆ پەیدا کە؟ پیغمبەری خوا ﷺ فەرمووی: ((مَا أَجِدُ لَكُمْ)) ^(۳۸۷) [إِنْ سِئْتُمْ أَنْ تَخْرُجُوا إِلَىٰ إِبِلِ الصَّدَقَةِ] ^(۳۸۸). واتە: ((نیستا هیچم لا نییە)) [((ئەگەر دەتانەوێت بڕۆنە دەرەوێ لەگەڵ ئەو و شترانە ی کە لە زەکاتدا دراون))]
[پیغمبەری خوا ﷺ ئەو و شترانە ی بۆ دیاریکردن] و پێی فەرموون: ((بڕۆنە دەرەوێ شار لەگەڵ شوانە کەمان بن لەناو و شترەکاندا و میز و شیر و شترەکان بە کاربەین))
وتیان: باشە [بەئەو جۆرە پیغمبەری خوا ﷺ ئەوانی نارد بۆ لای ئەو و شترانە ی کە لە زەکاتدا دراوون] ^(۳۸۹) [لەگەڵ یەساردا] پاشان هەموویان رۆشتن وە میز و شیر و شترەکانیان بە کار هێناو چاکبوونەو [کاتیک لە شاساغبوون] [و قەڵەو بوون] [رەنگ و رەوێ ساغیان بۆ گەراپەو] [و لە ناوچە ی (الحرّة) بوون پاشان پاشگەز بوونەو] [و بە بیاوەر بوون لەدوای موسوئمانبوونیان] و [پەلاماری یەساریاندا] [کە شوانیکی برواداری پیغمبەری خوا ﷺ بوو] ^(۳۹۰) دەستوفا چیان بری و درکیان کردە ناو هەردوو جاوی] ^(۳۹۱).

لەرپوایەتیکێ تردا دەفەرموێت: یەکیک لە دوو شوانە کە یان گوشت [ئەوێ تریان لەسەر مەتای] [بەرمبەیانیکێ زوودا] ^(۳۹۲) (بە شپرزەمی) هات وتی: هاوڕیکە میان گوشت و شترەکانیان برد و شەپانگێزانە پریان کرد [پیغمبەری خوا ﷺ کە سانیکێ بەدوایاندا نارد] [کە بیست کەس دەبوون لەگەنجە ئەنصاریبەکان] [پێشەوایان کورزە ی کورپی جابری ئەلفهری بوو] هەموویان نارد بۆیان و شوین پێناسیکێ نارد لەگەڵیان تا رینگە و شوینی پێیان بۆزیتەو] ^(۳۹۳) [ونزایلیکردن و فەرمووی: ((اللهم عمی

(۳۸۶) أخرجه: مسلم (۴۳۴).

(۳۸۷) أخرجه: البخاري (۶۸۰۴).

(۳۸۸) أخرجه: مسلم (۴۳۲۹).

(۳۸۹) أخرجه: الترمذي (۷۲)، وصححه الشيخ الالباني (صحيح الترمذي) (۶۲).

(۳۹۰) أخرجه: النسائي (۹۴/۷)، وصححه الشيخ الالباني (صحيح النسائي) (۳۷۶۴).

(۳۹۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۲۲۳) (۶/۷).

(۳۹۲) أخرجه: البخاري (۵۳۳) (۶۸۰۵).

(۳۹۳) أخرجه: مسلم (۴۳۴).

عليهم الطريق واجعل عليهم أضيح من مسكٍ جميلٍ)) واتہ: ((خودايہ ريگهيان ليونبكهو
 ليئيانتهسك بكهروهه وهك نه لقهى مى و شتر)) [خودای گهوره ريگهى ليونكردن
 و همموويان دهستبه سهرگران] [پيش نيوهړو همموويان هيئران] وه فهرمانى كرد
 همموويان دهست وفاچيان [جيا به جيا] ببردريت و [بويان نه پيچريت] وه چاويان
 هه لكوئريت، له پيوايه تيكد: [فهرمانى كرد هه نديك بزمار سوربكرتته وه و چاويان پي
 ببرزينريت] (۳۹۴) [پيغمبر صلی الله علیه و آله] بويه چاوه كاني واليكردن چونكه به همموويان
 چاوى شوانه گهيان واليكردبوو [۳۹۵] ئينجا فريندرا نه بهر خور [لاى بهرده ره شه كان]
 تامردن [له سهر نه و حاله يان] (۳۹۶) وه سه بارمت به مانيش نه م نايه ته پيروزه دابه زى:
 ﴿ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ
 تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خَلْفٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا
 وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴾ (البانده) (۳۹۷). واتہ: [بيگومان توله و جه زرمبهى كارى
 خرابى نه وانهى دزايه تى له گهل خواو پيغمبر صلی الله علیه و آله نه وه ده كهن و دزى نه و ده جه ننگن
 و ده كوژن و هير شده كهنه سهر شارو گونده كان بهرده واميش له عه رزدا هه ولى فساد
 ز گنده لى و خرابه كاريدمدن، له دنيا دا نه وه ريسواى و سهر شوپريه بويان و
 له دواړو ژيشدا سزايه كى گهوره يان بو هه يه].

نه نه س ﷺ ده فهرمويت: ((نه وانه هه لگه پرانه وه له ئيسلام وه پاشگه ز بوونه وه به
 همموويان شوانه گهيان گوشت، و شتره كانيان دزى و ريگر بوون [۳۹۸] [نه بو قه لابه ش
 ده فهرمويت: نه وان كه سانيك بوون دزيانكرد و پياويكيان گوشت و بوونه بياوهر
 له دواى موسولمان بوونيان و جه نكيان له گهل خوداو پيغمبر صلی الله علیه و آله كره [۳۹۹].

[موسا كورى عوقبه ﷺ ده فهرمويت: و اباسده كريت كه پيغمبر صلی الله علیه و آله له

(۳۹۴) أخرجه: البخاري (۶۸۰۴).

(۳۹۵) أخرجه: مسلم (۴۳۳۶).

(۳۹۶) أخرجه: البخاري (۴۱۹۲).

(۳۹۷) أخرجه: النسائي (۹۵/۷) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۳۷۷۲)، و (الارواء) (۱۹۵/۱).

(۳۹۸) أخرجه: الطبري (ال تفسير) (۱۱۸۱۶) وقال محققه: حديث صحيح.

(۳۹۹) أخرجه: البخاري (۶۸۰۵).

دوای ئەم ڕووداوهوه (المثله) واته: کوشتنی قیزیهونانهی قهدهغه کرد [٤٠٠] (٤٠١).

ئەم ڕووداوهش له سالی شەشی کۆچیدا ڕوویدا وه ئەمەش پەسەند کراوه له وتەى زانیان، بەلام جیاوازیان لەئەو مانگەدا هەیه که ئەمەى تیدار ڕووداوه:

ئیبینو ئیسحاق دمهفرمویت: له مانگی (جمادی الاخرة) ڕوویداوه. وه ئیمامی بوخاری دمهفرمویت: له مانگی (ذی القعدة) ڕوویداوه، بەلام واقدی ئیبینو سەعد و ئیبینو حەبان خویان لى رازی بیت دمهفرموون: له مانگی شەوالی سالی شەشی کۆچیدا ڕوویداوه (٤٠٢).

هەندیک له زانیان دمهفرموون: ئەم فەرموودهیه که لەم ڕووداوهی پیشوودا هاتووه حوکمه کهى هەلۆهشێنراوتهوه و کاری پیناکریت له دوای دابهزین (الحدود) واته: سزا دیاریکراوهکان، وهبە قهدهغه کردنی: کوشتنی قیزیهونانه و قهدهغه کردنی داخ کردن و سزادان به ناگر. خوای گهورهش زاناره بهمه.

(٤٠٠) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٨٨/٤).

(٤٠١) الحديث: أخرجه: البخاري (٦٨٠٢، ٤١٩٢، ٤٦١٠)، ومسلم (٤٣٣٠) واللفظ له، وابوداود (٤٣٦٤)، والنسائي

(٩٣، ١٠١/٧)، والطبرسي (٢٠٠٢)، وابن خزيمة (١١٥)، وابن حبان (١٣٨٨، ٤٤٦٧، ٤٤٧٢)، والترمذي (٧٢)، وابن

ماجة (٣٥٠٣) وانظر: (صحيح الترمذي) (٦٢)، (الارواء) (١٧٧)، و(الصحيحه) (٢١٧٠).

(٤٠٢) أنظر: (السرايا والبعوث النبوية) د. بريك محمد (ص: ٢٠٠).

رێکەوتنامەی خودەبیبە

لە دواى شکستەپێنانى قورەیش لە غەزای خەندەق و دەرکەوتنى لاوازی و بێهێزی پلەو پایەیان لەلایەن تیکرپای عەرەب بەگشتی، غەزا یاخود سولحی خودەبیبە روویداو هاتە پێش ئەمیش بۆ دەستەبەرکردنى سێ نامانجی گرنگبوو.

یەكەمیان: ئاگادارکردنەوهی خەلك بەگشتی و هۆشیارکردنەوهیان لەئەوهی كەپەییومندی موسولمانەكان لەگەڵ ناموسولمانی و موشریكەكاندا مەرج نییە كە بەبەردەوامی لە دۆخێكى چێگى جەنگو كوشتارو توندوتیژیدا بمینیتەوه بەلگو دەگونجیت ئەو پەییومندیانە لەهەموو بارودۆخەكاندا بەناشتی و پێكەوه ژيانى هاوبەش و دانوستان ببریئە بەرپۆه و بگوزەرێنریت و هیمنی بآلى بەسەردا بكیشیت لەگەڵ بوونی جیاوازی ئایینی و بیروپراو بیرکردنەوه و ئاراستەى جیا.

دووهمیان: هەلپەساردنى مەملانی و بەر بەرهەكانی لەگەڵ قورەیش و رووکردنە دووژمن و ئاراستەكانیتر بەمەبەستی چركردنەوه و خۆیەكلايکردنەوه بۆ لایەك بەتایبەتیش ئەمە بەروونی دەبیریت لەئەو هەلگشانەى بەرهەكانی مەملانی بەخۆیەوه بینی لە دژی جولەكەكان لەلایەكەوه و وەله دزی رۆمە بیزەنطیەكان و هاوپەیمانەكانیان لەعەرەبە گاوریەكان لەلایەكى ترەوه.

سێهەم: سەلماندى راستیەكى بەلگەنەویست كە مەككە و پیرۆزیەكانی قورخەنەكراون بۆ بتپەرستان بەئارەزووی خۆیان و بەئەوپەرى ئازادیەوه هەرچى بیانەویت تیدا بكەن و دروشم و دابوونەریتی گوێرانەى خۆیانى تیدا جیبەجیبكەن، وەدەستبگرن بەسەر هەموو توانا و پیداوایستیەكانی ئەم شارەوه بۆ خۆیانى پاوانبکەن. بەلگو بەپێچەوانەوه موسولمانەكان شایستەتر و شایەنتەرن بەئەوهی كەبەناسایش و ئارامیەوه بچنە ناو حەرەمى مەككەى پیرۆزەوه و دروشم و بەندایەتى خۆیان بكەن كەبنیات نراوه لەسەر خواناسی و یەك خودا پەرستى بەئەوپەرى دلسۆزیەوه^(۱۰۳).

پیغمبەرى خوا ﷺ لە خەودا بینیبووێ كە چۆتە ناو شاری مەككە وه و تەوافى بەدەورى مالى خوادا كرددوه قژی سەریان بۆ تاشیوه و عەمرەى كرددوه، ئەم

ههوالهيدا بههاولانى لهناو شارى مهدينه، وه بهدهشتهكيبهكان و دهوارنشينهكانى نيستهجيى دهورى مهدينهشيان راگهياند كه خويان ناماده بكنن بؤ درچوون بهرهو شارى مهككه لهخزمت پيغمبر صلي الله عليه وسلم لهكاتيكدا مهترسى ههبوو كه قورهيش ههرايهك بهرپابكهن و دزيانبوهستنهوه چ بهجنگ و ههرا بيت، ياخود بهريگهگرتن لتيان كهنههيئن زيارمتى كهعبهى پيرؤز بكنن، ههر لهبهر ئهوهش زؤربهى خيئه عهرهبه دهوارنشينهكان سستيان نواند لهئوهى لهگهلياندا برؤن [كهبريتى بوون له خيئهكانى جوههينه و موزينه و غهفار و ئهسلم و ئهشجعه و دميل ئهوانه ئهه ئهعرايبانه بوون له دهوروپشتى شارى مهدينه نيستهجيىبوون]^(۴۰۴).

ئهو خيئهكيانه له هيزو دهسهلاتى قورهيش دهرسان و مهزندهى ئهوهشياندهكرد لهم غهزايهدا كه موسولمانهكان تهفروتوناببن و بهتهواومتى بنبريكرين ههروهكو خوداى بالا دهست دمهفرمويت: ﴿بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَىٰ آلِهِمْ أَبَدًا وَرُبِنَا فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنًّا أَسْوَأَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُرًا﴾ (الفتح) واته: [نهخير پاساو وبههانهكهتان وانيبه، بهلكو لهراستيدا ئيهو وا گوماننان دهربرد ئيتر ههرگيز پيغمبر و باومرداران ناگهرينهوه بؤ ناو كهسوكاريانو تيادهجن، ئهه گومان بردنه لهدل و دهروونتاندا رازاينرابوهوه وچهسپ بوو، بهراستى گومانى ناقولاتان بردبوو، ئيهه ههميشه هؤز و تاقميكى بيكهلكوبىخيرن].

پيغمبر صلي الله عليه وسلم و موسولمانهكان له كوچهرييهكان و پشتيوانهكان و ئهوانهش كهلهگهليان هاتبوون لهخيئه عهرهبهكانى دهورو بهر بهريككهوتن له مانگى (ذى القعدة) سالى (٦) كوچى لهپروژى دووشهमेهدا هاوسهرى بهريزى خاتوو ئوم سهلهمهش له خزمهتيدا بوو^(۴۰۵).

دوو سهه ئهسپسواريان لهگهلدا بوو وه جوار ئافرمتيش بهژدريان كرد بهناوهكانى ئوم سهلمه، ئوم مونهيع، ئوم عومار، ئوم عامر ﷺ، كهسيكيش له دوورووهكان بهناوى جهددى كورپ قهيسى سهلهمى خهزرهجي^(۴۰۶). ژمارهى موسولمانهكان (١٤٠٠) كهس

(٤٠٤) أنظر: (التاريخ) للطبري (٦١٩/٢)، و (الدرر) لابن عبدالبر (ص: ٢٢)، و (الدلائل) للبيهقي (٩٠/٤)، و (التفسير) لابن كثير (٣٦٣/٢).

(٤٠٥) أنظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٩١/٤) وهو الراجح.

(٤٠٦) أنظر: (زاد المعاد) لابن القيم (١٣٦/٢).

بوون كەئەمە راستترین بۆچوونە بەگۆرای پېنج شايدە حال كە لەئەو رووداوەدا بەژداریان کردووە^(۴۰۷).

نومەیلەى كورپى عەبدوللای لەیثى بەسەرۆكارى مەدینەووە جێهێشت لە جیگای خۆى و وه (هدیه)كانى دیاریکرد و بەپیش خۆیاندا لیان خورپى كەحەفتا و شترە مێیەى گۆشتى بوون بۆ ئەوێ خەلكى لیان دلتیان كەنیازی. شەرکریان نییە، تاكو خەلكیش بزانیان كە ئەو تەشریفى هیناوە تەنها بۆئەوێ سەردانى مالى خودا بکات و ئەو كەعبەى پیرۆزە بەگەورە رابگریت.

میسوهرى كورپى مەخرەمەى ئەسەدى ﷺ دەفەر مویت: دواى ئەوێ دەرچووین هەتاكو گەشتینە (ذی الحلیفە) كە (۱۰) میل لەشارى مەدینەووە دوورە] لەئەویدا پېغمبەرى خوا ﷺ و شترى هەدیەى دیاریکرد و ناچیەى كورپى جوندوبى ﷺ كرده سەرپەرشتیاری ئەو و شترانە كە ئەوكاتە دوونیشانە هەبوو بۆ ناسینەووەى و شترى مەدینە كە لە (مونا) دەكرایە قوربانى یەكێكیان (تقلید) بوو كە پارچەیهك لەپێست یاخود هاوشپۆهێ پێست لەملى ئەو ئازەلە دەكرا بۆ ئەوێ بناسریتەووە كە هەدیەیه (دیاری)یە.

دووهمیان (إشعار)ە كە ئەویش لایەكى سەرکۆپانى و شترەكە یا مانگا كە دەبێردا هەتاكو خوینى لێدەهات بۆ ئەوێ بزانیت (هەدیەیه) و بەرەو كەعبە دەروات هیچ كەسێكیش پێشى پێنەدەگرت^(۴۰۸). پاشان ئیحرامى عەمرەى بەست بۆ ئەوێ خەلكى لەشەریان پشتراست و دلتیان كە ئەو دەرچوووە بۆ زیارەت و سەردانى كەعبەى پیرۆز بکات و بەرزو پیرۆزى رابگریت^(۴۰۹). بەر لەئەوێ بگەن چاوەدێرێكى هەوالگری نارد بوو لەهۆزى خوزاعە بەناوى بیشرى كورپى سوڤیان، بۆئەوێ هەوالى قورەیشى

(۴۰۷) أنظر: (السيرة الصحيحة) للعمرى (ص: ۴۳۵/۲).

(۴۰۸) الهدى: هي الحيوان الذي يقدم في منى ويُجعل عليه علامتان وهما (التقليد) وهو ان يجعل في عنق الهدى قطعة جلد أو نحوها ليُعرف بها أنه هدي، و (الأشعار) هو ان يُشق احدى جنبتى سنام الدابة والبقرة حتى يسيل دمها ليُعلم أنها هدي يُساق الى الكعبة فلا يتعرض لها أحد.

(۴۰۹) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۶۲)، والطبري (التاريخ) (۲/۶۱۹)، وابن عبد البر (الدرر) (ص: ۲۲۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۸/۴).

بۇ بېئیت^(۴۱۰). بهئەوشیوہ موسولمانەکان دەرچوون چەك و تفاقى تەواویان لەگەڵ خۆییان برد و بەتەواى خۆیان ئامادەکر بۇ جەنگ بە لەبەرچاوغرتنى ئەوہى کہ مەزندانە دەکرا دووچارى جەنگ و ھەرابن لەگەڵ قورمیش و ئەو ھۆزانەى کہ دەکەوتنە سەر رینگایان بەرەو مەكکە، ئەوہى ئەو بۆچوونە پشت راست دەکات پېشنیازەکەى پیغمبەرى خوايە ﷺ بۇ موسولمانەکان کہ داوادەکات ھەستن بە ھێرش بردنە سەر وپەلاماردانى ھاوپەیمانەکانى قورمیش لە (ئەحابیشەکان) کہ لە دەروروبەرى مەكکەدا نیشتەجئ بوون^(۴۱۱).

وھەرورەھا گیرانەموھەكى لاوازش (ضعيف) ھەيە دەبیتە بەلگەى ئەو راستییە، لە ئیبنو ئەبزیوہ ﷺ دەفەرمویت: (کاتیک پیغمبەرى خودا ﷺ دەرچوو بەوشتى (ھدیة) کہ بۇ قوربانى پېیبوو لە رۆژى حودەیبیەدا، کہ گەیشتە (ذو الحلیفە) عومەر ﷺ پېیفەرەموو: ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ دەتەویت بجیتە ناو خەلکانیک کہ جەنگت لەگەڵیاندا ھەيە بەبجەك و تفاقى شەر؟ دەفەرمویت: ئینجا پیغمبەرى خوا ﷺ ناردیوہ بۇ شارى مەدینە، ھەرچى چەکو پیداوېستى جەنگ ھەبوو بەجئیان نەھیشت وھەموویان لەگەڵ خۆیاندا ھینا....)^(۴۱۲). پیغمبەرى خوا ﷺ رۆیشت تا گەیشتە (رەوحا) (کہ (۷۳) کم لە مەدینەوہ دوورە) لەئەویدا ھەوائیان پیدا کہ موشریکەکان لە (وادی غیقە) کۆبوونەتەوہ ئەویش مەترسى ھەبوو نەوہکو لەناکاو ھەئبکوتنە سەر موسولمانەکان ھەر بۆیە کۆمەئیکى لەھاوہلان ئامادەکرد کہ ژمارەیان بیست ئەسپ سواربوون ئەبو قوتادەى ئەنصاریشیان لەگەڵدا بوو بەرەو ئاراستەى ئەوانى ناردن بۆئەوہى لە شەرۆ زیانیان پارێزراوبن)^(۴۱۳). پیغمبەرى خوا ﷺ پېیفەرەموون: ((خُدُوا سَاحِلَ الْبَحْرِ حَتَّى نَلْتَقِيَ)) واتە: ((رینگای کەنارى دەريا بگرن ھەتاوہکو پئیان دەگەن)) ئەوانیش کەنارى دەریایان گرتەبەر، کاتیک گەرانەوہ ھەموویان جلوپەرگى ئیحرامیان لەبەرکرد تەنھا ئەبو قەتادە نەبیت)^(۴۱۴).

(۴۱۰) أخرجه: احمد (۳۲۶/۴)، وعبدالرزاق (۹۷۲۰)، البخاري (۴۱۷۸، ۴۱۵۷، ۲۷۳۱)، ابي داود (۲۷۴۹)، النسائي (۱۶۹/۵).

(۴۱۱) أنظر: رواية البخاري (الصحيح) (۴۱۷۹).

(۴۱۲) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۶۲۲/۲)، وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (۲۴۸): اسناده ضعيف.

(۴۱۳) أخرجه: الحافظ في (فتح الباري) (۲۳/۴).

(۴۱۴) أخرجه: مسلم (الصحيح) (۱۱۹۳).

ئەبو قەتادە بۆمان دەگێڕیتەووە کە چ شتێک لەرێگادا ڕووبەرپرووی بووئەووە دەفەرموویت: (... ڕووەو موشریکەکان ڕۆیشتین هاوئەلەکانم چاویانکەوت بەکەرە کۆیەک هەندیکیان بە بێکەنینەووە بۆ یەکتریان دەرپوانی، منیش سەیرمکرد ئەووتام لەبەردەم کەرە کۆیەبەگەدا هەر بۆئەو مەبەستە ئەسپەگەم زینکرد و پرمەگەم گرت بە دەستمەووە پاشان سواری ئەسپەگەم بووم و قامچیەگەم لەدەست کەوتە خوارەووە، بە هاوئەلەکانم فەرموو کەجلی ئیحرامیان لەبەردابوو قامچیەگەم بدمنەووە دەستم؟ فەرموویمان: وەلاهی بەهۆی ئیحرام بەستنەکەمانەووە ناتوانین بەهیچ جۆرێک هاوکاریت بکەین، من خۆم دابەزیم و هەلمگرتەووە و پاشان سەرکەوتەووە سەرپشتی ئەسپەگەم و توانیم بە کەرەکۆیەگە بگەم لەپشت تەپۆلکەیهک و بەرپرمەگەم لە دواوە بێکام و هینامەووە خزمەت هاوئەلەکانم، هەندیکیان فەرموویمان: بابیخۆین، هەندیکێ تریان فەرموویمان مەبخۆن دواتر داوای یارمەتیم لێکردن ڕازینەبوون یارمەتیمبەدەن ئێمەش هەندیکیمان خوارد ئەووی مایەووە هەلمانگرت لە گۆشتەکەیی، مەترسی ئەوومان هەبوو دووژمن ڕیگریبکات و بچنە سەرەووە بۆمان بۆیە من ڕۆیشتم تاکو بەخزمەت پیغمبەری خودا ﷺ بگەم، لەرێگا هەندیک جار بە ئەسپەگەم غارم دەکرد وە هەندیک جاریش بەهێواشی دەرپۆیشتم تا گەیشتم بەپیاویکی هۆزی غیفار لە تاریکی شەویدا پێم وت: لەکوێ بەخزمەت پیغمبەری خودا ﷺ گەیشیت؟ فەرموووی من کەجیمهێشت لە ئاواپی (تەهن) بوو، دەفەرموویت منیش لە (سوقیا) دابەزیم لەخزمەتی لەکاتی خەوی (قەیلولە)دا (کە ۱۸۰کم لە شاری مەدینەووە دوورە) ڕۆیشتم تاکو گەیشتمە خزمەتی وتم: ئەی پیغمبەری خودا ﷺ ئەو هاوئەلانەت کە ناردبووتن سەلامت لێدەکەن، ئەوان مەترسی ئەویمان هەیه دووژمن بۆسەیان بۆدانیت و رێگایان لێبگرن و لەئێویمان دابەرن ئەگەر چاومرێیانبکەن تادەگەنە خزمەتتان ئەویش چاومرێیکردن.

ئینجا وتم: ئەی پیغمبەری خودا ﷺ ئێمە کەرەکۆیەگەمان ڕاوکردووە هەندیکشمان لە گۆشتەکەیی بێماوە پاشان هاوئەلان هاتنەووە خزمەتی و ڕوداومکەیان بۆ گێرپایەووە، پیغمبەری خودا ﷺ فەرموووی: ((أَمِنَكُمْ أَحَدٌ أَمَرَهُ أَنْ يَحْمِلَ عَلَيْهَا أَوْ أَشَارَ إِلَيْهَا (اي: أَعَانَ عَلَيْهَا)؟ واتە: (ئایا هیچ کەسێک لە خۆتان فەرمانی ئەووی بێکردن کەرپاوی بکەن و یاخود ئاماژەیی بێبکات و یان یارمەتیتانبدات)؟ فەرموویمان نەخێر ئەی پیغمبەری

خودا ﷺ فهرمووى: ((كُلُوا مَا بَقِيَ مِنْ لَحْمِهَا [هُوَ حَلَالٌ] [إِنَّمَا هِيَ طُعْمَةٌ أَطْعَمَكُمُوهَا اللَّهُ] [هَلْ مَعَكُمْ مِنْ لَحْمِهِ شَيْءٌ]))؟ واته: (ئهوهى ماوه له گۆشته كهى بيخون حه لاله بوتان ئه وه خواردينكه خواى گهوره بوى ناروون و دهرخوارديداون). (ئايا هيچ شتيكتان له گۆشته كهى لا نه ماوه؟) فهرموويان: قاچه كهى، دمه رمويت پيغمبهرى خوا ﷺ و مرگرت و خواردى) و به خه لکه كهى فهرموو: (بخون) له كاتيكتا له ئيحرامدا بوون^(۱۵). كاتيكت قورميش به هاتنى پيغمبهریان زانى بؤ عه مره بؤ شارى مه ككه كه وتنه كؤبون هوه و مشتومر له سه رى له (دار الندوة) ئه و مبوو دمرچوونى گشتيان راگه ياند بؤ جه نگو پارو سامانى تايبه تيان بؤ ته رخانگرد وه كه وتنه داواى هاو كارى و پشتيوانى له هاوپه يمانه كانيان له نه وانه (ئه حابيش)، توانيان هيتيكي به هيز له نه سب سواره كان پيگه پيئن به سه رگردياه تى خاليدى كورپ وه ليدى مه خزومى وه نارديان بؤ دهره وهى شارى مه ككه بؤ سه ر رپگاي سه ره كى له ناوچه ي (كه راع غه ميم).

له نه و لاشه وه چاوساغي پيغمبهرى خوا بوسرى كورپ سوفيانى خوزاعى ﷺ رويشت تا چووه ناو شارى مه ككه و دهنگوباسى قورميشى به ته واوى و مرگرت و چووه بنج و بناوانيان پاشان گه رايه وه خزمهت پيغمبهرى خودا ﷺ، له نه و باره يه وه ميسوره ي كورپ مه خرده مه و مه روانى كورپ حه كه مه وه ﷺ دمه رموون: (.....). پيغمبهرى خوا ﷺ رويشت هه تا گه يشته (غه ديرى ئه شطاط)ى نزيك عوسفان كه شوينيكه (۸۰) كم له شارى مكه وه دووره له نه ويئا چاوساغه خوزاعيه كه بوسرى كورپ سوفيان ﷺ هاته وه خزمه تى و فهرمووى: (ئهى پيغمبهرى خوا ﷺ قوره يش به هاتنى تويانزانيوه به ره و مه ككه و هه موويان دمرچوون بوتان به هه رچى پياو و زن و منداليشيان له گه ئدايه جلوبه رگى پلنگيان پؤشيوه و به ته واوى خويان بؤ جه نك ناماده كردووه، منيش كه به جي مه يشتن خزم و كه سه كانت له به ره ي كه عى كورپ لوئه ي و عاميرى كورپ لوئه ي (واته: قورميش به هه موو تيره و به ره بابه كانى) له گه ل ئه حابيشه كانيان بؤ كؤ كرديوويه وه (واته: هه موو هاوپه يمانه كان له تيره و هوزه كانى دهوروبه رى مه ككه) له شكرو سوپايه كى توكمه يان پيگه پيناوه بؤت دميانه ويت جه نك

(۴۱۵) أخرجه: مالك (۳۵۳/۱)، واحمد (۳۷/۴)، والبخاري (۱۸۲۳)، ومسلم (۱۱۹۳)، والترمذي (۸۴۹)، والنسائي (۱۸۴/۵)،

وابن ماجه (۳۰۹۰)، الدارمي (۱۷۷۰)، بالبيهقي (۱۹۱/۵).

وهه رات له گه لدا بهرپابکه و رینگریت لیبکه له چوونه زیارته مائی خودا ئه وان له ناوچهی (دی طوی) دابه زیون و په یمانیانداوه به شهرو کوشتار نه بیت به هیج جوریک رینگت پینه دهن بجیته ناو مه ککه وه.

له نه و لاشه وه خالی دی کوری وه لیدیان پشپره وی پیکردوه و ناردویانه له بیس خویانه وه بو (کوراع غه میم) ده فهرمویت: پیغه مبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((يَا وَيْحَ قُرَيْشٍ لَقَدْ أَكَلْتَهُمُ الْحَرْبُ، مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ خَلَوْا بَيْنِي وَبَيْنَ سَائِرِ الْعَرَبِ، فَإِنْ هُمْ أَصَابُونِي كَانَ ذَلِكَ الَّذِي أَرَادُوا، وَإِنْ أَظْهَرَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ دَخَلُوا فِي الْإِسْلَامِ وَأَفْرَيْنَ. وَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَبِهِمْ قُوَّةٌ، فَمَا تَظَنُّ قُرَيْشٌ فَوَ اللَّهُ لَا أَزَالُ أَجَاهِدُ عَلَى الَّذِي بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ حَتَّى يُظْهِرَهُ اللَّهُ أَوْ تَنْفَرِدَ هَذِهِ السَّالِفَةُ (اي: صَفْحَةَ الْعُنُقِ))^(۴۱۶). واته: (هاوار بو هورمیش جهنگو کوشتار له بنیهینان، ج ده بیت بوسه ئه وان نه گهر دسته لگرن و وازملیبهینن له نیوانی خومو سه رجهم عه ره به کانی تر یه کلایی بکه مه وه، نه گهر ئه وان به سه ر مندا زالبوون نه وه ناواتیان دیته دی نه وانیش نه وه بیان ده ویت، نه گهر خودای گهوره ش یارمه تیدام و منی سه رخست به سه ریاندا نه وکاته خویان سه رپشکن و زوریان لیناگریت بو موسولمانبوون، وه نه گهر کۆلیاننه داو به رده وامبوون نه وکاته ده جهنگیین قورپش چۆن ده روانیته بارودوخه که وه لاهی به رده وامدبم له تیکۆشان له سه ر نه وهی خودا منی له پیناویدا ناردوه سه ره نجام یانه وه تا خودا سه رمه دخت یاله نه و پیناوه دا سه رمه دهنیم (واته سه رم له لاشه جیا ده که نه وه).

پاشان پیغه مبهری ﷺ فهرمووی: ((أَشِيرُوا عَلَيَّ أَيُّهَا النَّاسُ أَتَرُونَ أَنْ تَمِيلَ إِلَيَّ دَرَارِيَّ، هَوْلَاءِ الَّذِينَ أَعَانُوهُمْ [يُرِيدُونَ أَنْ يَصُدُّونَا عَنِ الْبَيْتِ] فَتُصِيبُهُمْ فَإِنْ قَعَدُوا، قَعَدُوا مَوْتُورِينَ مَحْرُوبِينَ، [وَأَنْ نَجُوا نَجُوا مَحْرُوبِينَ] [وَأِنْ يَأْتُونَا] يَكُونُوا عُنُقًا [مِنَ الْمُشْرِكِينَ] قَطَعَهَا اللَّهُ! أَمْ تَرَوْنَ أَنْ نُوَمَّ الْبَيْتِ، فَمَنْ صَدَّنَا عَنْهُ قَاتَلْنَا؟)) واته: ((نهی خه لکینه راویژم بو بکه ن با گو بیستی بیرو راو بو چوونه کانتان به ده لئین چی؟ ئایا هه لیکوتینه سه ر مائو حالی نه وانهی هاوکاری و پشتیوانیان ده که ن له دوزمان و (رینگریمان ده که ن له سه ردانی مائی خودا) و په لاماریاندهمین نه وکات دهسته و نه ژنو لیداده نیشن وه ک سه ربازی گه پریده بیمال و حال، (نه گهر رزگاریشیا ن بیت نه وه ژیانیکی کوله مه رگی و پر خه فهت ده به نه سه ر) وه نه گهر بینه رینگه شمان بو شه کردن) نه وه کومه له بیروایه ک ده بن که خودا له

ناوېردون، وه ياخود دمتانه ویت بهره و مائی خودا بکه وینه ری و ههرکه سیك هاته
سه رپنگه مان و رپنگریدین بجه نگیڼ له گه لئاندا؟))

ئهبوبه کر ﷺ فہرمووی: خودا و پیغمبهره که ی ﷺ باشتر دزمانن، ئهی پیغمبهری
خودا ﷺ ئیمه بۆ عه مره کردن هاتووین نه هاتووین بۆ جه نگریدن له گه ل هیج که سیك
به لام ههرکه سیك (بووه بهر به ست له رپنگه ی چوونه ناو که عبه مان وه (که وته نیوان
ئیمه و که عبه وه) ئه وکات جه نگی له گه ل بهر پاده که ین. پیغمبهری خوا ﷺ فہرمووی:
(که واته ئیستا شادمان و ئاسوده بین و پشتیلیبکه ینه وه)) له گیرانه وه یه کی تر دا:
(که واته به ناوی خودا و له سر بهر که ته ی ئه و برؤن))^(۱۷).

له ئه و لاشه وه کاتیک قوره یش گۆی بیستی دمر چوون و هاتنی پیغمبهر ﷺ بوون
کۆبوونه وه یه کی راپوێزکاریان به ست وتیایدا بریاریاندا به هه موو جوړیک رپنگریدکه ن
له هاتنه ناوه وه ی موسولمانان بۆ زیاره تی که عبه و مائی خودا، له دوا ی ئه وه ی پیغمبهری
خوا ﷺ خۆی پاراستو دووره په ریژی گرت له رووبه روو بوونه وه ی ئه حابیشه کان
بیاویکی به نی که عبه هوائی هینا که قوره یش له ناوچه ی (ذی طوی) بۆی دابه زیون
دووسه د ئه سپسواریان به سه رگر دایه تی خالی دی کور ی وه لید له ناوچه ی (که راع
عه میم) داناوه (که ناوچه یه که (۸میل) له عوسفانه وه دووره) له سه ر رپنگای سه ره کی،
موسولمانه کان نزیک بوونه وه له (که راع عه میم) خالی د هه وئیدا به گز موسولمانه کاندہ
بچیت و له ناگا و له کاتی نوێژدا بدات به سه ریاندا موسولمانه کانیش نوێژی ترسیان
له ناوچه ی عوسفان کرد.

له ابو عیاشی زوریقی ﷺ د فہرموویت: (ئیمه له خزمه ت پیغمبهری خودا ﷺ
بووین له عوسفان موشریکه کانیش به سه رگر دایه تی خالی دی کور ی وه لید بوو (ئه وان)
که وتبوونه نیوان ئیمه و رووگه وه، نوێژی نیومرؤمان کرد، موشریکه کان وتیان:
به راست باشترین دمره تمان له کیسچوو بیئاگابوون ئه گه ر بماندایه به سه ریاندا له
کاتی نوێژکردنه که یاندا ده ستیکی باشمان لیده وه شانندن و پاشان وتیان: بۆ نوێژی عه سر
ئیستا کاتی نوێژیک دیت که خۆشه ویستره لایان له خۆیان وله ما ئو مند له کانیان،
جیبریل ﷺ هاته خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ نایه ته کانی نوێژی ترسی دابه زاندا:

(۴۱۷) أخرجه: احمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: اسناده صحیح، وعبدالرزاق (۹۷۲۰)، والبخاری (۲۷۳۱، ۵۲۸۸، ۴۱۷۹)، وابی

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَنْفُحَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١١٢﴾ (النساء).

واته: [کاتی له ناو هاوه لانتدا بوویت ئەی پیغمهەر ﷺ واته: له سه فهردا، ئینجا ویستت نوێزی به کۆمه لیان بۆ بکهیت، کاتی رووبه روو بوونه وهش بوو له گهڵ کافراندبا دهسته یه کیان له گهڵت هه لسن ونوێژ دابهستن، ئەوانی تریشیان له رووی دووژمن رابوهستن، واته: نه گهر دووژمن له نێوان ئێوه و قیبله دابوو، هاوه له کانت بکه به دوو دهسته وه و دهبیت هه موو نوێژ خۆین و پاسه وان چه که کانیان به دهسته وه بگرن جا کاتی ئەم دهسته یه که له گهڵ تۆ سوجه دهبن، به په له بچن له دوا ی ئێوه وه رابوهستن و پارێزگاریان بکهن، واته: دهسته یه که م رکاتیک له نوێزه که یان له گهڵ تۆ ده کهن، ئەوسا به په له جیاده بنه وه و بۆخۆیان و ئەوی تری ته واو ده کهن و دهبنه پاسه وان و دهبی ئەو دهسته که ی تر که هه مان نوێژیان نه کردوو و پاسه وانن بینه پیش و له گهڵ تۆدا نوێژ به جه ماعت بکهن و دهبیت وریایی خۆیان و مرگرن و چه که کانیسیان به دهسته وه بگرن و بی باو مره کان پێیان خۆشه که ئێوه به هۆی نوێزه که تانه وه له چه ک و که لوپه له کانتان غافل و بیئاگا ببن ئەوسا ئەوانیش به یه که دهست په لامارتان بدهن و هیرشبهیننه سهرتان، که وا بوو نابیت هه موو به یه که جار بیکه وه نوێژ بکهن، به لکو دهبیت دهسته یه که به چه که وه پاسه وان تان بن هه تا لێده بنه وه، نه گهر ناره حه تی و نازاریکتان هه بوو وه کو باران، یان نه خۆش و بریندار بن، ئەوه له نه و کاتانه دا هه یج گونا هتان له سه ر نییه چه که کانتان دابنن له کاتی نوێزه کاند و هه رده بیت هۆشیاری و وریایی خۆتان و مر بگرن، واته: تا ئەتوانن ناماده باشبن بۆ دووژمن و خۆتان بپاریزن لیان دیاره که خوا بۆ بی باو مره کان سزایه کی ئابروو به روو ریسوا گه ری ناماده کردوو. به ئی خوی گه وره و دلۆفان له بهر باران و هه رشتیکی تری دژوار مۆله تی موسولمانان دها چه که کانیان له شان دابگرن، به لام له نه و کاته شدا هه رده بیت هۆشیار و وریابن، که وا بوو نه گهر موسولمانان هه میسه ناماده باشبن بۆ جیهاد خوی به ده سه لات کافران ده شکینیت و ریسوا یانده کات].

له نێوان نیوهرۆ و عه سردا، کاتی نوێژیان بۆ ره خسا پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی بیکردن که چه که کانیاں بگرن به دهسته وه و له ناماده باشیدا بن ئینجا له دوی خویه وه به دووریز پیکههستن پاشان چوو ره کوعه وه هه موویان ره کوعیاں برد ئینجا سه ریه ره زر کرده وه له ره کوع ئه وانیش تیکرا سه ریا نه ره زر کرده وه پاشان پیغمبهر ﷺ ره نویسی برد و ته نها ریزی یه که م ره نویسیاں برد له که ئی که راس ته وه خو ده که وتنه بشتی ئی مامه وه، وه ئه وانی تریش به پیوه وه ستابوون پاسه وانیان ده کردن، کاتی ره نویسیاں بردو هه ستانه وه ئه وانی تر که به پیوه وه ستابوون دانیشتن و ره نویسیاں برد له شوینی ئه وان، وه ئه وانی تریش هاتنه ره زه که ی ئه وان دوچار هه موویان تیکرا ره کوعیاں برد پاشان پیغمبهر ﷺ سه ریه ره زر کرده وه ئه وانیش به هه مان شیوه پاشان پیغمبهر ﷺ ره نویسی بردو له که ئی ئه و ره زه ی دوی خویه وه ره نویسی برد و ره زه که ی تریش به پیوه وه ستابوون و پاسه وانیان ده کردن، کاتی ئه وان دانیشتن بۆ خویندنی ته حیات ئه وانی تریش دانیشتن و ره نویسیاں برد پاشان سه لامیاں دایه وه و ئینجا بلا وه میان لیکرد پیغمبهری خوا ﷺ دوچار نوێژی ترسی ئه نه جامدا وه جار یکیاں له م شوینه (عوسفان) جار یکی تریش له خاکی (به نی سلیم) (٤١٨).

گۆرینی ریگا

خالید پاشه که شه یکرد بۆ ناوچه ی (عه میم)، خو ی و نه سه سواره کانی ناماده کرد بۆ ره و به ره و بوونه وه ی موسو ئمانه کان، پیغمبهری خوا ﷺ که وته هه لو کو شش بۆ ئه وه ی دوو چاری ره و به ره و بوونه وه و تیکه ه ئیزان نه بن له که ئی خالیدا و خویننه ره ژیت بۆ ئه وه مه به سه ته ریگا که ی گۆری و ریگایه کی له لای راس ته وه گرت به ره .

مه یسه ره و مه روان ﷺ ده فه ره موون: (موسو ئمانه کان) ره ویشتن هه تا که یشتنه سه ره و به ندی ریگا سه ره که ییه که ی به ره وه مه که که ده روات له نه ویدا پیغمبهری خوا

(٤١٨) أخرجه: احمد (٦٠/٤)، ابن ابي شيبة (المصنف) (٤٦٥/٢)، الطبراني (الكبير) (٥١٣٢)، ابي داود (١٢٣٦)، الترمذي (٣٠٣٥)، النسائي (١٧٦/٣)، والحاكم (٣٠٣/٣، ٣٣٧/١) و صححه ووافقه الذهبي، الطيالسي (١٣٤٧)، والدارقطني (٦٠/٣) وقال محققه: اسناده صحيح، البيهقي (٢٥٦/٣) وقال: اسناده صحيح، وقال الحافظ (الاصابة) (٨٢٥): سنده جيد، وابن حبان (٢٨٧٦) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال ابن كثير (التفسير) (١٥٤/٢): اسناده صحيح، صححه الشيخ الالباني (صحيح الترمذي) (٢٤٣١)، (صحيح ابي داود) (١٠٩٦).

ﷺ فەر مووی: (ئەو خالیدی کوری وەلید بەخۆی کۆمەئیک سواری قورەیش پێشەرەویانکردوو بەرەو ناوچە (عەمەیم) بۆ رووبەر و بوونە وەمان ئیووش لای راستی ئەم رینگایە بگرە بەر و لەم رینگایە لانەدەن)^(۴۱۹).

بەئەو شیوەیە موسولمانەکان لەرپرۆیشتیان بەردەوام بوون پێغمبەر ﷺ ویستی رینگاکە بگۆریت وە خۆی لادات لە رووبەر و بوونە و دەستویەخە راستە و خۆ لەگەڵ ئەسپسوارەکانی قورەیش و بەرپینگایەکی لاری و بەردەلان و سەختدا بچیتە ناو شاری مەککە وە، لە مەیسەرە و مەروانە وە ﷺ دەفەر موون: (... پاشان پێغمبهری خوا ﷺ فەر مووی: ((مَنْ رَجُلٌ يَخْرُجُ بِنَا عَلَى طَرِيقٍ غَيْرِ طَرِيقِهِمُ الَّتِي هُمْ بِهَا)) (وقال: ((إِنَّ عِيُونَ الْمُشْرِكِينَ الْآنَ عَلَى صَجَانٍ، فَأَيْكُمْ يَعْرِفُ ذَاتَ الْحَنْظَلِ))؟ واته: (ج كه سيك ده توانیت بەرپینگایەکی تریمانبات جیا لەئەو رینگایە ئێوان هاتوونەتە سەری؟) (وە فەر مووی: (ئێستا سیخوڕەکانی موشریکەکان لەسەر جیای (ضحنا)ن چ كه سيك له ئیوه رینگه (ذات الحنضل) ده زانیت و شارمزه یه؟) بیاویك له هۆزی ئەسەلم كە ناوی (جوندی کوری ناجیه) بوو فەر مووی: من ئەم پێغمبهری خوا ﷺ دەزانم ئینجا بەرپینگایەکی سەخت و بەردەلانی ناو دۆلو شیوی بردین پێغمبهری خودا ﷺ لەئەو رپرۆیشتنەیدا ئیوارە بەسەر هات و فەر مووی: ((هَلْ مِنْ رَجُلٍ يَنْزِلُ فَيَسْعَى بَيْنَ يَدَيِ الرَّكَابِ؟)) واته: ((ئایا بیاویك هەیه خیرا لە پێشمانەووە گوزەر بکات؟)) بیاویك وتی: من ئەم پێغمبهری خودا ﷺ ئینجا ئەو بیاووە رویشت لە پێشەووە و بەردەلانی ئەو شوینە بەم لاوایدا دەیخست و درەختە درکاوێه کانیشت لە جل و و بەرگە کە دەگیرا، پێغمبەر ﷺ بێیفەر موو: ((سواریه)).

ئینجا یەکیکی تر دابەزی ئەویش بەردەلانی کە دەیخست بەئەم لاوادا و درەختە درکاوێه کانی ئەو جینگە یەش لە جل و بەرگە کە دەگیرا، پێغمبەر ﷺ بەئەویشی فەر موو: ((سواریه)) ئینجا کەوتینە سەر رینگاکە، کاتیك رینگاکە یان بری و دەرچوون پێیدا موسولمانەکان زۆر نارەحەت بوون و ماندوویکردن لە گۆتایی دۆلە کەدا گەشتن بەخاکێکی نەرمانو خۆشەرەو و بێگری، پێغمبهری خوا ﷺ بەخەلکە کە فەر موو: (بَلِّين: نَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَتَتُوبُ إِلَيْهِ) واته: داوای لێخۆشبوون لە خودا دەکەین و تەوبە و پەشیمانی دەر دەبرین لە تاوانەکانمان لەلای ئەو. ئەوانیش ئەو میان فەر موو، ئینجا

(۴۱۹) أخرجه: البخاري (۲۷۳۲) و احمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: اساده صحيح على شرطهما.

فهرمووی: ((وَاللّٰهِ اِنَّهَا لَتَلِحِطَّةٌ (اي: الفضيلة) الَّتِي عُرِضَتْ عَلٰى بَنِي إِسْرَائِيلَ. فَلَمَّ يَقُولُوهَا)).
واته: (وهلاهی نهوه گه ورهیی و به خششی خودایه که به بهنی ئیسرائیل و تراو نهوان نه یانوت).

ئیبین شههاب رضی اللہ عنہ ده فهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانی به خه لکه که کرد و فهرمووی: (لای راستی ریگا که بگرنه بهر) له پشتی (حمص) وه (که ناوی شوینیکه) له ریگای دهرچوونیان له سهرووی (ثینه مرار) وه له جیکه وتهی خوده یبیه له خواری و مهککه (له لای ته پۆلکهی مراره وه) پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((مَنْ يَصْعَدُ الثَّنِيَّةَ، ثِنِيَّةَ الْمُرَارِ، فَإِنَّهُ يُحَطُّ عَنْهُ مَا حُطَّ عَنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ)) واته: ((هر که سیک به قهد پالی (ثینه مرار) دا سه رکه ویت گوناھی لیه لده وهریت ههروهک چۆن له بهنی ئیسرائیل هه لومری و پاکبوونه وه)).

له گیرانه وه یه کی تر دا: ((لَا يَجُوزُ أَحَدٌ اللَّيْلَةَ هَذِهِ الثَّنِيَّةَ إِلَّا غَفِرَ لَهُ)) واته: (هر که سیک نه مشه و به نه وه قه دپاله دا سه رکه ویت و بپیریت خودا لیخوشده بیت). یه که مین که سانیک که به نه ویدا سه رکه و تن نه سپسواره کانی هۆزی خه زرهج بوون (خه لکه که که فهرمووده که یان بیست په له یانده کرد بۆ تپه رپوون پیندا دوایین که س که تپه ری فوتادهی کوری نوعمان بوو که که وتبووه دواي خه لکه که وه)، پاشان که خه لکه که هه موو تپه رپوون، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((كُلُّكُمْ مَغْفُورٌ لَهُ إِلَّا صَاحِبَ الْجَمَلِ الْأَحْمَرِ)) واته: (هه مووتان خودا لیتانخوشبوو ته نها خاوهنی وشتره سوره که نه بیت). ده فهرمویت: دواتر نه وه که سه هاته لامان (بینیمان دهسته کیه که هاتوه هاوار دهکات بۆ دۆزینه وهی شتیک که لیونبووه) پیمانوت: (ومره) بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ باداواي لیخوشبوونت بۆ بکات؟ وتی وه لاهی نه گهر بزربووه که م بدۆزمه وه چاکتره به لامه وه له نه وهی که هاوه له که تان داواي لیخوشبوونم بۆ بکات)^(۴۰). ده فهرمویت: (سوپای موسولمانه کان نهو ریگایه یان گرتبه ر کاتیک نه سپسواره کانی قوره یش ته پوتۆزی سوپای موسولمانه کانیا ن بینی و زانیان له ریگای سه ره کی به ره و مهککه لایانداوه و نایه نه وه سه ر ریگای نهوان هر به گورجی گه رانه وه و که وتنه غار غارین بۆلای قوره یش بۆ نه وهی ناگاداریان بکه ن. له نه و لاشه وه پیغمبهری خوا ﷺ رویش

(۴۰) أخرجه: مسلم (كتاب المناقبين) برقم (۲۷۷۹)، والبخار (۱۸۱۲)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۷۷): رجاله ثقات.

ههتا ناوچهی (ثینه مرار) و لهئهویدا ریگای گرته وه بهر^(٤٢١).

(که لهئهویدا دهگهوته خوارهوهی ئهوانهوه، کاتیک لهئهوی تیپه ریبوون و شتره کهی پیغمبهری خوا ﷺ غهزری و چۆکیدادا و نه رۆیشت، خه لکه که فهرموویان: و شتره کهی پیغمبهر ﷺ چۆکیداداو و ناروات: (واته: و شتره که یه خبووه و غهزریوه) فهرموویان: (قصواء) یه خ کهوتوو و غهزریوه پیغمبهری خوا ﷺ فهرموی: ((مَا خَلَّتِ الْقِصْوَاءُ، وَمَا ذَلِكْ لَهَا بِخُلُقٍ، وَلَكِنْ حَبَسَهَا حَابِسُ الْفَيْلِ [عن مکه])) واته: ((قصواء) نهغه زریوه و چۆکی دانه داوه بۆ ئهوهی نه روات ئه وهش خۆ سروشتی ئه و نییه به لام هه مان بهند و باوی رپووداوی فیل له سهردهمی ئه بره هه دا ئهوی بهند کردوو و له رۆیشتنی خستوو (به ره و مه ککه) پاشان فهرموی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يَسْأَلُونِي (أَيُّ قُرَيْشٍ) إِلَى حُطَّةٍ يُعْظَمُونَ فِيهَا حُرْمَاتِ اللَّهِ إِلَّا أُعْطِيَتْهُمْ إِيَّاهُ)) واته: ((سویند به نه وزاته ی گیانی منی به دهسته قوره شیهه کان داوای ههر جۆره ریککه و تنیکم لیبکه که حه رام کراوه کانی خودای تیدا به رزو پیرۆز رابگیریت به دن ئیاییه وه په سه ندیده که م و پتیانیده ده م))، پاشان تیخیو رپی و شتره کهی هه ستایه وه و به گورجی رۆیشت له ریگاکه ی ئه وانلایاندا و رۆیشت هه تا لهئه و په رپی حوده ییبه دابه زین (که (٤٢٤) کم) ده که ویته خوارووی مه ککه وه) له سه ر ناویکی که می کۆبووه وه ی زستان که زۆر که مبوو زۆری پینه چوو خه لکه که له بهر شه که ت و ماندو بوون و هیز له بهر بران ناوه که یان هه موو هه له پینجا پاشان (سکالایان برده) خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ له ده ست تینویتی و بیئاوی.

(جابر رض ده فه رمویت: ئیمه له خزمه ت پیغمبهری خودا ﷺ له حوده ییبه هه زار و چوار سه د که س بوین لهئه ویدا بیریک هه بوو ناومان لیله لده پینجا تا یه ک دلۆپی تیا نه ما، ئینجا ئه و باسه یان گه یاند به پیغمبهری خوا ﷺ ئه ویش هات و له سه ر رۆخی بیره که دانیش ت پاشان داوای قاپیکی پرله ناوی کرد و ده ست نوژی تیداگرت و ناوی له ده می و مرداو نرای به سه ردا خویند و دواتر رژاندیه ناویه وه (پاشان تیریکی له هه گبه ی تیره کانی دهره پناو فه رمانییکردن که له ناویدا دابینین) تیره که ی دا به یه کیک له هاوه لآن که دابه زیته ناو بیریک له بیره کان و له ناویدا

(٤٢١) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٦٥/٣) برقم: (٨١٤) وقال محققاه: مرسل، والطبري (التاريخ) (٦٢٣/٢). والبخاري

(١٨١٢)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠١٧٧): رجاله ثقات واللفظ لابن هشام والزيادة للبخاري.

بيجه قَيْنِيْت (٤٢٣)، (ئەوسا فەرمووی: بۆ ماوەیەك وازیلېبېنن) (٤٢٣)، ئیمەش ماوەیەکی کەم دەستبەرداری بووین (ئەو مېوو ئاوەکە هەلقولاًو بیرهکە ی پر کرد و لەسەری دەپژا) پاشان بەو یستی خومان ئاومان لیبەکار دەهینا بۆ خومان و نازە لە کانمان (٤٢٤)، (ئاوەکە هەر زیادیدە کرد) (بەجوریک کە ئاویان بە لەپی دەستیان لیدەخوارد و لەسەر رۆخی بیرهکە دانیشتبوون) (٤٢٥) بەردەوام (بیرهکە) ئاوی لیبەکار دەهینا و دەرویشت ئاومان لیدەخوارد لە هەموو ئەو ماوەیەکی کە لەئەویدا بووین (٤٢٦).

خوزاعە هەل دەستیت بە ناو بزێوانی نیوان موسولمانان و قورەیش

بەئەو شیوەیە پێغەمبەری خُوا ﷺ لە حودەیبیەدا ماوە و خۆی بە دوورگرت لە تیکرژان و بە گزێه کدا چوون لە گەڵ قورەیش، لەبەر ئەوەی پێغەمبەر ﷺ سوربوو لەسەر موسولمان بوونیان بە بیخوین رشتن بۆ ئەوەی بۆ بانگەوازی ئیسلام سوودیان لیبیبینیت و پشتیوانی لیبکەن چونکە ئەوان لە رەوانبیزترین خەلک بوون و زۆرتین شارەزایی و لیبهاتویی و توانایان هەبوو زۆر زیرەك بوون و پایە و پێگەیان زۆر بەرز بوو لە چا و خەلکانی تری عەرەب، پێغەمبەری خُوا ﷺ باسی پلە و پایە و گەورەییان دەکات، ئوم هانی کچی ئەبو طالب ﷺ دەگێریتەووە کە پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: ((قَضَّ اللَّهُ قُرَيْشًا سَبْعَ خِصَالٍ: فَضَلَّهُمْ بِأَنَّهُمْ عَبَدُوا اللَّهَ عَشْرَ سِنِينَ، لَا يَعْبُدُهُ إِلَّا قُرَيْشٌ، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّهُ نَصَرَهُمْ يَوْمَ الْفِيلِ وَهُمْ مُشْرِكُونَ، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّهُ نَزَلَتْ فِيهِمْ سُورَةٌ مِنَ الْقُرْآنِ لَمْ يَدْخُلْ فِيهِمْ غَيْرُهُمْ: ﴿لَا يَلَيْفُ قُرَيْشٍ ۝۱۰۰﴾ (قريش)، وَفَضَّلَهُمْ بِأَنَّ فِيهِمُ النَّبُوَّةَ، وَالْخِلَافَةَ، وَالْحِجَابَةَ، وَالسَّقَايَةَ)) (٤٢٧) واتە: (خوای گەورە پلە و پایە ی قورەیشی بە حەوت تايبە تەمەندی دیاریکرا و بەرز کردۆتەووە:

(٤٢٣) أخرجه: احمد (المسند) (١٨٩١٠) وقال محققه: اسناده حسن.

(٤٢٣) اخراجه: البخاري (٤١٥١).

(٤٢٤) أخرجه: البخاري (٢٧٣١).

(٤٢٥) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (١١٢/٤).

(٤٢٦) أخرجه: احمد (٢٩٠/٤)، والبخاري (٤١٥٠)، ومسلم (١٧٢٩)، وابن حبان (٤٨٠١).

(٤٢٧) أخرجه: البخاري (التاريخ) (الكبير) (٣٤١/١)، والطبراني (الكبير) (٣٦٨)، والبيهقي (مناقب الشافعي) (٣٤/١)

وابن عدي (الكامل) (١/٥) وقال الحافظ العراقي (محجة القرب في محبة العرب) (٢٥/١): أخرجه الطبراني وهو

حديث حسن، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح الجامع) (٤٢٠٨)، و (الصحيحه) (١٩٤٤).

رېزو پایه پېداون بهئوهی بو ماوهی ده سال خویانېهرستوه که هیچ کهس خودای نه پهرستووه تهنه قورهیش نه بیت، مه قامی بهر زکردنه وه بهئوهی که له سالی فیلدا سهری خستوون به سهر له شگری نه بره هدا له کاتیک دا موشریک بوون، ومفه زلی پېداون بهئوهی که سورمه تیکی له قورئان له بارمیانوه ناردووته خواری بیجگه لهئوان باسی کهسی تر ناکات: ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٍ ۝۰۰﴾ (قریش) ومبهئوه پلهی بهرزی پېداون که پیغمبریهتی بهئوان به خشراوه، له گه ل خه لافهت وه کلیلی دمرگای که عبه، وئاودانی حاجیانی مائی خوا ههر بهئوان سپېردراوه). ههر له بهر ئه م تایبه تمه ندیانه پیغمبر ﷺ نه رمی دهنواند بهرامبهریان، لیبوردبوو له گه لیاندا. دواى ئه وهی قورهیش بهئوه یانزانی که پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دابه زیوته خودیبیه، هه موویان تیکرا دمر جوون و سهر یازگه یه کیان دروستکرد و له ئاماده باشیدا بوون له ناوچهی (بلدح)^(۴۲۸). یه که مین که سانیک که هاتنه خزمهت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له دواى دابه زینی بهر پزیزان له خودهیبیه شاندىکی نیردراو بوون له هوزی خوزاعه که ئه مانه هاوپه ییمان ودوستی موسولمانه کان بوون.

له مه یسه ره ی کورې مه خره مه و مه روانی کورې حه که مه وه ﷺ دمفه رموون: (له کاتیکدا ئه وان ههر له ئه و بارودوخه دا بوون کاتیک به دیلی کورې ومرفائی خوزاعی له گه ل چه ند که سیک له هوزی خوزاعه هاتنه خزمهت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم که خوزاعه نه ینی پارېزو دوستی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ بوون له ناو خه لکی (توهامه) دا وتی: کاتیک من هاتم به ره ی (که عبی کورې لوئه ی وه عامری کورې لوئه ی) م بینى (واته: هه موو به ره کانی قورهیش) له سهر ئاوه کانی خودهیبیه دابه زیون وله ئاماده باشی جهنگدان وه ره چی و بهر چیس هه یه له گه لیاندا یه ده یانه ویت شهرت له گه لدا بکه ن وه به هیچ جوړیک نه هیلن بجیته که عبه ی پیروژ و ریگریت لیبکه ن و (جلوبه رگی پلنگیان پویشیوه ... په یمانیان به خواداوه که به هیچ جوړیک و هه رگیز نه هیلن به ناویاندا برپوئته ناو که عبه ی مائی خواوه)^(۴۲۹).

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فهر مووی: ((إِنَّا لَمْ نَجِ لِقِتَالِ أَحَدٍ، وَلَكِنَّا جِئْنَا مُعْتَمِرِينَ، فَإِنَّ قُرَيْشًا قَدْ نَهَكْتَهُمُ الْحَرْبُ، وَأَضْرَبَتْ بِهِمْ، فَإِنْ شَاؤُوا مَا دَدْتَهُمْ مَدَّةً، وَيَخْلُوا بَيْنِي وَبَيْنَ سَائِرِ الْعَرَبِ [فَإِنْ

(۴۲۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲/۲۱۹)، وقال ابرهيم (العلي (السيرة الصحيحة) (۴۳۸): اسناده ضعيف.

(۴۲۹) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۸۱۳): اسناده حسن.

هُم أَصَابُونِي كَانَ الَّذِي أَرَادُوا [وَإِنْ أَظْهَرْنَا اللَّهُ وَشَاؤُوا أَنْ يَدْخُلُوا فِيمَا دَخَلَ فِيهِ النَّاسُ فَعَلُوا] وَإِنْ لَمْ يَفْعَلُوا قَاتَلُوا وَيَهُمُّ قُوَّةً [وَقَدْ جَمُّوا، وَإِنْ هُمْ أَبَوْا فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَأَقَاتِلَنَّهُمْ عَلَىٰ أَمْرِي هَذَا حَتَّىٰ تَنْفَرَدَ سَالِفِي، أَوْ لَيُنْفِذَنَّ اللَّهُ أَمْرَهُ] .

واتە: ((ئێمە نەهاتووین بۆ جەنگو کوشتارکردنی کەس، بەلکو هاتووین بۆ نەجامدانی عەمرە، قورەیش جەنگ و هەرا لەبنی هیناوان و دووچارى زەرمرۆ زیانی زۆری کردوون ئەگەر حەز بکەن وادەیهکیان بۆ دادەنێم کە تێیدا گەفتوگۆ بکەن باوازبھێنن لە نیوان من و (سەر جەم خێلە عەرەبەکانی تر) تا من یەکلادەبمەووە ئەگەر ئەوان دەستیان لێوێشانەن و زالبوون بەسەرماندا ئەوان ئاواتیان دیتەدی و ئەوانیش ئەوێیان دەوێت) و ئەگەر خودای گەرە دەستیداین و سەریخستین بەسەریاندا ئەوکات ئەوان سەرپشکن و بەویستی خۆیانە وەک ئەو خەلکە بێنە ناو ئیسلامەووە ئەگەر وەش ناکەن ئەو کات ئەوان بەپشووێ خۆیان دەتوانن بچەنگن لەگەڵمان و هیزو وزەیهکیان دەمینیت وە ئەگەر ئەوان شەریانکرد و کۆلیانەدا و رەتیانکردەووە سویند بەئەو زاتە گیانی منی بەدەستە شەریان لەگەڵدا دەکەم لەسەر ئەم ئایینەى کە بۆم هاتوووە هەتا خودا سەریدەخات یاخود لەپێناویدا سەری خۆم دادەنێم).

بودیلی کورپی وەرڤاء وتی: ئەم فەرمايشتهى بەرپزت بەزووترین کات دەگەیهنم بە قورەیش، لەخزمەت پیغمبەری خوا ﷺ رۆیشت هەتا گەيشته لای قورەیش و وتی: من لەلای ئەو پیاووە هاتوم بۆ لاتان (مەبەستی پیغمبەر بوو ﷺ گویم لێگرتوووە و چەند فەرمايشتيكى فەرموووە، ئەگەر حەز بکەن بۆتانی باسەدەکەم، دەمپرووت و نەفامەکانیان وتیان: پێوستمان بەدەنگوباس و قەسەى ئەوان نییە بە هیچ شیوێهەک، دنیا دیدەو پیاو مافوڵەکانیان وتیان: پیمان بلێ ئەوێ کە گوێبێستی بووی، وتی: گویم لێبوو ئاوا و ئاواى دەفەرموو هەموو ئەوێ پیغمبەر ﷺ فەرموو بووی پێراگەیانەن [وتی: ئەى گرۆهێ قورەیش، ئێو بەلەبەل دەکەن و بێ پاساویەخەى محمد دەگرن، بەدەلنیاپیەووە محمد بۆ جەنگ و کوشتار نەهاتوووە، بەلکو هاتوووە زیارەت و سەردانی ئەو کەعبەیه بکات، لەوێ لամدا قەسەى ناریک و نەخووزاروایان پێوت: (واتە: بەجۆرێک وەلامیان دایەووە کە پێناخۆش بوو) وتیان: وە ئەگەر تەنها بۆ ئەوێ هاتبێت و نەیهوێت شەریش بکات، وەلاهی هەرگیز نابێت بەزۆرەملێ

بچیتہ ناو کہعبہئوہ بہ جوړنیک خیلہ عہرہبہکانی تر لہسہر ئہمہ قسہمان پیتین و سہرکونہمان بکہن و بہلاوازی دہرکہوین^(۴۳۰) بہئوہ شیوہیہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئہو ہئوئیسٹہ رامیاریہی قوستہوہ و ناوبانگیکی بہرزو درہوشاوہی تو مارکرد بو خوی و ریزو پایہ پیروزہکانی پاراست و دەست پیشخہریہکی شایستہی کرد بو ناشتی و نہمانی جہنگو کوشتار لہنیوان قورہیش و موسولمانہکاندا.

بارو دؤخی موسولمانہکان

قورہیش لہئہوساتہ و دختہدا ہہستان بہبیزارکردن و وروژانندی دؤخہکہ لہ موسولمانہکان لہ ئہنجامدا چہندین کردہوہی سہربازی و ہیرشی راگہیانندن و شہرہ قسہیان دژ بہموسولمانان ئہنجامدا، لہئوہ لاشہوہ موسولمانہکان رۆژ لہ دواى رۆژ لہ حودییبہدا دہمانہوہ لہپوشاکى ئیحرامدا بیتہوہی سہریان بتاشن و نینوکیان بکہن و دەست بو بؤنی خؤش بہرن تا خؤیانى پیبؤن خؤش بکہن و ہ قزی سہریان ئالو سکا بوو جہستہ و لاشہیان چلکن بووبوو و ہہہندیکیان سہرو قزیان پربوو لہ ئہسپن.

لہ کہعبی کوری عہجرہوہ ﷺ دہفہرمویت: ((ئیمہ لہ خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودادا بووین ﷺ لہ حودہیبہ لہ ئیحرامدا بووین، و ہ موشریکہکانیش گہماروین دابووین و ہمنیش قزیکى زورم ہہبوو کتچ و ئہسپنی تیدابوو بہسہر دہمو چاومدا بہردہبوونہوہ خواری پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ تہشریفی [بہلامدا] تیپہری فہرمووی: ((ریشک و ئہسپیکانى سہرت نازارت دہدہن؟)) و تہم: بہلى ئہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ لہئوہ کاتہدا (ئہم ئایہتہ دابہزی بو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم: ﴿ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْمَعْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا بِرُءُوسِكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ، فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ، فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَنَّعَ بِالْمَعْرِةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿١٦٦﴾ (البقرہ). واتہ: [ہہر بو خوا حہج و عومرہ بہچاکى و بہتہواوى ئہنجام بدن، واتہ ئہگہر نیازی ہہریہک لہئہوانہتان کرد، دہبى زور بہریک و پیکى جیبہجیبیان بکہن و تہنہا نیبہتی خویان لیبینن ئینجا ئہگہر ہہر

(۴۳۰) أخرجه: البخارى (۲۷۲۲)، واحمد (۱۸۹۸۲) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرطہما، وابن ہشام (۸۱۳) وقال

محققہ اسنادہ حسن، واللفظ للبخارى والزیادہ لاحمد.

رێگەشیان نەدان بچنە حەج، یان عومرە، ئابڵوقەى دووژمن کران، وە میان نەخۆشییى ریی پێنەدان و نەتانتوانی ئەرکەکانیان تەواوبکەن، ئەوسا چەندە دەتوانن ئازەل بکەنە قوربانىی وە ئیحرام بچنە دەرى، وە نابیت سەرتانبتاشن، و ئیحرامبشکینن هەتا ئازەلى قوربانى و هەدیەکانتان نەگاتە جیگەى دیاریکراوى خۆى، واتە: لەئەو جیگایەدا کە ریتانلیگیراوه، ئەو جیگایە حەرەم بیت، یان دەرەوهى حەرەم دەبیت ئیوهیش هەر لەئەوى قوربانىیەکانتان سەر بېرن ئینجا هەرکەسیکتان نەخۆش و لەش بەبار بوو وە یان برین و ئازاریکی لەسەردا بوو ناچار بوو سەرى بتاشئ ئەبیت یەگى لەم کەفەرەتانه بدات کە، واتە: ئەگەر کەسى پيش ئەوه قوربانىیەکەى بگاتە جیگەى خۆى، ویستی سەرى بتاشئ، ئەبیت سى رۆژ بەرۆزوو بیت، وە یان خیریک بکات (کە خۆراکی شەش هەژارە)، وەیان مەریک یان بزنیك بکاتە خیر هەر لەئەویدا ئینجا هەرکاتى ترستان لە دووژمن نەما، وەیان لەنەخۆشى ناسودە و دلتیا بوونەوه، ئەوجا هەرکەسێک لە سەرەتاوه ئیحرامى بەعەمرە بەست و ئەرکانەکانى بەجیھینا، پاشان ویستی بەهرە ببا لە عەمرە و تەمەتووع بکا هەتا کاتى ئیحرام بە حەج بەستن.

ئینجا ئیحرامى بە حەج بەستەوه چ حەیانىکی لە دەست دئ دەبیت بیکاتە قوربانى ئەوجا هەرکەسێک بوى نەکراو دەستینەرۆیشت دەبیت لەباتى ئەوه بەرلەرۆژى عەرەفه سى رۆژ لە رۆژەکانى حەج، بەرۆزوو بیت و حەوت رۆزیش هەرکە گەرەنە مائەوه بەمە دەبیتە دە رۆژى تەواو، ئینجا بە حەج، ئەو کەفەرەتەش بۆ کەسێکە کە خۆى و مائو مندالى نیشتهجیى (مەککە) و مەسجید ولحەرام نەبن، واتە: خەلکی دەرەوهى حەرەم بیت، ئەوسا مۆتەعی بۆهەیه، چونکە خەلکانى مەککە زۆر بەناسانى حەج و عومرە دەکەن، بۆیه ئەو رۆوخسەتەیان بۆ نییه. هەرکاتیکیش بەبۆنەى نەخۆشییەوه گەمارۆ دران و نەیانتوانى حەج، یا عومرە تەواوبکەن، هەمدیسان بۆیان نییه قوربانى بکەن وە ئیحرام بپنەدەرى، بەلکو هەردەبیت بەهەرچۆرى بۆیان دەکرى هەموو پایەکانى حەج و عومرە تەواو بکەن].

پيغمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: ((اخْلِقْ رَأْسَكَ، ثُمَّ ادْبِحْ شَاةً نُسْكَاً، أَوْ صُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، أَوْ أَطْعِمْ ثَلَاثَةَ أَصَاعٍ مِنْ مَرِّ عَلَى سِتَّةِ مَسَاكِينٍ)) واتە: ((سەرت بتاشە پاشان مەریك سەربەرە و بیکە بەقوربانى، یاخود سى رۆژ بە رۆزوو ببە، یاسى ھوقە (بەھد رەبەیه) خورما

بہ خشہ بہ شہش ہزار))^(۴۳۱) [۴۳۲]. موسولمانہ کان باران باری بہ سہریاندا له کاتیکدا له حودہیبیہ بوون، له نوسامہی کوری عومہیری ہوزہیلیہ وہ ﷺ دہفہرمویت: [نیمہ له خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا بووین ﷺ له ساتہ وہ خی حودہیبیہ دا، بارانیک باری بہ سہرماندا بنی نہ عله کانمان بہ تہ واوی تہ رنہ بوو، بانگہ وازکارنیک له لایہن پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا وہ ﷺ بانگہ وازی کرد: ((ہر کہ سیک له کوئی کہ لوپہ لہ کہی خستوہ ولایداوہ ہر له نہوئی نوپڑہ کہی بکات))^(۴۳۳). له بہرہ بیانی نہو رپڑہ دا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ نہو نیعمہ تہ دیارو بہر چاوہی خستہ وہ بیرو ہوشی موسولمانہ کان له نہو بارہوہ زہیدی کوری خالیدی جہمی ﷺ دہفہرمویت: ((لہ نہو رپڑہی حودہیبیہ دا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ پیش نوپڑی بو کردین له شوینہ واری دوا باری باریننی نہو شہوہ کاتیک له نوپڑہ کہہ بوینہ وہ فہرموی: ((الْمَ تَسْمَعُوا مَا قَالَ رَبُّكُمْ اللَّيْلَةَ؟ قَالَ: مَا أَنْعَمْتُ عَلَىٰ عِبَادِي نِعْمَةً إِلَّا أَصْبَحَ قَرِيْقٌ مِنْهُمْ بِهَا كَافِرُونَ، فَأَمَّا مَنْ حَمَدَنِي عَلَىٰ سُقْيَايَ وَأَثْنَىٰ عَلَيَّ وَقَالَ: مُطِرْنَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرِزْقِ اللَّهِ وَبِفَضْلِ اللَّهِ [۴۳۴] فَذَاكَ آمَنَ بِِي وَكَفَرَ بِالْكُوكِبِ، وَأَمَّا مَنْ قَالَ: مُطِرْنَا بِنَجْمِ كَذَا] وَ بِنُوءِ كَذَا وَكَذَا فَذَاكَ الَّذِي آمَنَ بِالْكُوكِبِ وَكَفَرَ [بِي])^(۴۳۵).

واتہ: ((دہتانہ ویت بیستن کہ پەروردگارتان چی فہمووہ لہ بارہی بارانہ کہی نہ مشہوہ وہ؟ فہرمویہ تی: [ہرنازو نیعمہ تیکم بہ بہندہ کانم بہ خشیبیت کومہ لیک بہرامبری ہر ناسوپاسگوزار و سپلہ بوون، نہوانہ کہ سوپاس و ستایشیان کردم لہ سہر نہو ناوہی بہ ہوی بارانہ وہ دامباراندہ سہریان و «وتیان: بارانمان بو باری بہ بہ زہیبی و گہورہی خودا و رزق و رپڑہ کہ ہر لہ خواوہیہ»^(۴۳۶) نہوانہ باوہریان بہ منہ وہ نیعمہ تہ کانیان لہ بہر چاوہ و باوہریان بہ نہستیرہکانی گہردوون نییہ

(۴۳۱) أخرجه: البخاري (۱۸۱۴، ۴۱۵۹) ومسلم (۱۲۰۱) وابوداود (۱۸۵۶)، والترمذي (۹۵۳)، وابن ماجه (۳۰۸۰).
 (۴۳۲) أخرجه: احمد (۲۴۱/۴)، ومالك (۳۶۵/۱)، والبخاري (۲۷۳۲)، ومسلم (۱۲۰۱)، والنسائي (۱۹۴/۵)، والبيهقي (۵۵/۵)، والطائسي (۱۰۶۵)، وابن خزيمة (۲۶۷۸)، وابن حبان (۳۹۷۹).
 (۴۳۳) أخرجه: احمد (۷۴/۵)، وعبدالرزاق (۱۹۲۴)، والنسائي (۱۱۱/۲)، وابوداود (۱۰۵۹)، والحاكم (۲۹۳/۱) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۲۰۷۹) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرط مسلم، وقال الحافظ في (الفتح) (۹۴/۲): صحیح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۷۶۴)، (الارواء) (۳۴۲/۲).
 (۴۳۴) أخرجه: البخاري (۴۱۴۷).
 (۴۳۵) أخرجه: احمد (۱۱۷/۴)، والبخاري (۸۴۶)، ومسلم (۷۱)، وابوداود (۳۸۸۸)، والنسائي (۱۶۴/۳)، وعبدالرزاق (۲۱۰۰۳)، والبيهقي (۱۸۸/۲).

لە دابارىنى باراندا، بەلام ئەوانەى كە دەئىن: «بارانمان بۆ بارى بەهۆى فلانە ئەستىرەوه» وه يا بەهۆى فلانە ھۆكارى كەشناسى و فیسارە گۆرانى كەردوونەوه بەبىگىرپانەوه بۆ ھىز و دەستەلاتى خۇدا ئەوه ئەو كەسانەن باومریان بە ھەسارەو ئەستىرەكانە و سېلە و ناسوپاسگوزارن (بەرامبەر بەمن).

لەسەرەتادا كە لە حودەيبىيە دابەزىين پىغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمانىيەكردىن كە لەشەودا ئاگر نەكەينەوه پاشان رىگای پىداين، لە ئەبو سەئىدى خۇدرىيەوه ﷺ دەفەرەمۆيت: [لە كاتىكدا پىغەمبەر ﷺ لە حودەيبىيە بوو فەرەمۆي: ((لَا تُوقِدُوا نَارًا بَلِيلٍ)) (ئاگر مەكەنەوه لەشەودا)) بەلام لەدوای ئەوهوه فەرەمۆي: ((أَوْقِدُوا وَأَصْطَبِعُوا، أَمَا أَنَّهُ لَا يُذْرِكُ قَوْمٌ بَعْدَكُمْ صَاعَكُمْ وَلَا مُدَّكُمْ))^(۲۳۶) (ئىستا ئاگر بکەنەوه و خواردن دروستبکەن بۆ خۆتان ئەوهش بزەنن كە لەدوای ئىوه ھىچ خەلکانىك كەردەوهكانىان ناگاتە مشت ياخود رەبەيەكى ئىوه ((واتە: ھەرگىز پاداشتيان ناگاتە ئىوه)). لەگەل ئەوهشدا موسولمانان رۆژ لەدوای رۆژ خواردنىان لەكەمبۆنەوهدا بوو، وه لەبەر گەرما و گەردەلول و تەپۆتۆزى بىاباندا بوون، لەگەل ترسى بەردەوامدا بەشەو و بەرۆژ دووژمنەكانىان ژمارمىان يەكجار زۆر بوون وه لەولاتو خاكى خۇياندا بوون نزيك بەمال و حالىان بەلام موسولمانان زياد لە (۶۷۰كم) دوور بوون لەخيزان و نىشتمان و مالىو حالىان.

ناردنى شاندىكى موسولمانەكان بۆلاى قورەيش

پىغەمبەرى خۇدا ﷺ وهك دەستپىشخەريەك بۆ دەرختنى نىزىپاكى خۆى ھەستا بەناردنى شاندىكى خۆى بۆلاى قورەيشىيەكان تادئىيانىان بکاتەوه كە ئەو بۆ جەنگ نەھاتوو بەلكو ھاتوو بۆ زيارەت و عەمرەكردن و بەگەورە راکرتنى پىرۆزىيەكانى مەككە، لەئەو بارەوه مەيسەرەى كورپى مەخرمە و مەرپوانى كورپى ھەكەم ﷺ دەفەرەمۆون: ((پىغەمبەرى خۇدا ﷺ خىراشى كورپى ئومىيەى خوزاعى نارد بۆ مەككە، لەسەر پىشتى وشترەكەى خۆى كە ناوى (ئەعلب) بوو بۆ ئەوهى لەرپىش سېى و پىاو ماقولەكانىان بگەيەنەيت كە مەبەست لە ھاتنەكەى چىيە، كاتىك

(۴۳۶) أخرجه: احمد (۲۶/۳)، (۱۱۲۰۸) وقال محققه: اسناده حسن، وابن ابى شيبة (۳۸۰۰۸) والنسائي (الكبرى) (۸۸۵۴)،

وابويعلی (۹۸۴) وقال محققه: اسناده حسن، والحاكم (۳۶/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وحسن اسناده الحافظ في

(الفتح) (۵۲۲/۷).

چوہہ ناو شاری مہککہ وہ و شترہ کہی پیغمبریان سہربری کہ پیہاتبوو ویستیان خوشی بکوژن نہ حابیشہکان نہ یانہیشت و نازادیانکرد و ناردیانہ وہ نہ ویش ہاتہ وہ خرمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ، دواى ئەو بانگی عومہری کرد ﷺ بۆ ئەوہی بینریت بۆ مہککہ پھیامی ئەو بگہیہ نیت بہ خانہدان و پیاو ماقولانی مہککہ کہ ئەو بۆ چی ہاتوہ، عومہر ﷺ فہرمووی: ”ئەہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ من مہترسی ئەوہم ہہیہ لە قورہیش کہ لەگہ ئیان ریک نہ کہوم و ہہیج کہسی واشک نابہم لە خرمہکانی خۆم لەبہنی عہدی کورپی کہ عہب بمپاریزیت و بہرگرم لیبکات لە ناویاندا، بہدئنیایہ وہ قورہیش باش دہزانن دووژمنایہتی و توندوتیژی و رپق لیبوونہ وہی من بہرامبریان چۆنہ، بہلام من کہسیکی ترت پیشاندہدہم کہ خرم و کہسی زۆرتہ لە ناویاندا و بہرگری لیدہ کہن ئەویش (عوثمانی کورپی عہفان) ہ.

ئینجا پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ بانگی عوثمانی کرد وہ ناردی بۆ لای ئەبو سویمان و پیاو ماقولانی تری قورہیش تا پیمانراگہیہ نیت کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله بۆ جہنگی ہیج کہسیک نہ ہاتوہ، بہ لکو ئەو ہاتوہ بۆ زیارمت و سہردانی کہ عہب و بہرز راگرتنی پیروزیہکانی مالی خوا [وہ پپی فہموو: ((أَخْبِرْهُمْ أَنَّا لَمْ نَأْتِ لِقِتَالٍ، وَإِنَّمَا جِئْنَا عُمَارًا وَادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ)). واتہ: ((پیمان را بگہیہ نہ ئیمہ نہ ہاتووین بۆ شہر و کوشتاری ہیج کہس، بہ لکو ہاتووین بۆ عہمرہ کردن وہ بانگیشتیان بکہ بۆ ئیسلام)) وہ فہرمانی پیکرد کہ لە ناو مہککہدا پیاو و ژنی موسولمان ہمن سہردانیان بکات و مژدہیان پیدبات بہ فہتہ و سہرکہوتنی خودا و وہ پیمان را بگہیہ نیت کہ بہم نزیکانہ خودای گہورہ ئایینی خۆی سہردہخات لە مہککہدا بہ جوړیک ہیج کہسیک باوہ پھینانی خۆی ناشاریتہ وہ وداوای دامہزراوی و پشوو دریزیان لیبکات تا خۆراگرتین، عوثمان ﷺ رویشت لە ناوچہی (بہلدہج) بہلای قورہیشدا تیپہری قورہیشیہکان وتیان: بہرہ و کوئ دەرپویت؟ فہرمووی: ” پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ ناردوو می بۆلای ئیوہ کہ بانگتان بکہم بۆ گہرانہ وہ بۆلای خودای خواہن دہستہلات وہ بۆ ئەوہی موسولمانین وہ پشتانرا بگہیہ نہم کہ ئیمہ نہ ہاتووین بۆ شہر و کوشتاری ہیج کہسیک بہ لکو ہاتووین بۆ عہمرہ کردن، عوثمان ﷺ ہرہوک چۆن پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ فہرمانی پیکرد بوو بانگی کردن ئەوانیش، وتیان: تیگہیشتین لە قسہکانت وہ لە نیازو رازت برۆ ئەرکہکەت جیبہ جی بکہ، ئیبانی کورپی سہعیدی کورپی عاص بہدہمیہ وہ ہات و

له بهری ههستا و زور خوښ حالبوو وه نهسپهگهی بو زینکردوو، عوثماني سوارکرد له گهڻ خوی (له پستی خویه وه داینا هه تاكو گه یشته مهككه) (۴۳۷).

به پيی نه ریتی ئه و کاته ی خیلایه تی ئیبان بووه په ناگیرو عوثماني ﷺ په نادا هه تاكو په یامه که ی پيغمبهری خودا ﷺ بگه یه نیت، عوثمان ﷺ هه تاكو گه یشته لای ئه بو سوفیان و سه رکرده کانی تری قوره ییش ئه وه ی پيغمبهری خودا ﷺ پییفه رموو بوو به گوئی دادان و پییوتن، کاتیک له په یامه که ی پيغمبهری خودا بووه وه که پیایدا ناردبوو بو یان موشریکه کان پییانوت: نه گهر حه ز ده که ییت خۆت ته وافی که عبه بکه و دروشمه کانت نه نجام ده. فهرمووی: ”من به ته نها ته وافی ناکه م به لگو له خزمهت پيغمبهری خودادا وه به هاوړپیه تی ئه و ته وافی ده که م“ (۴۳۸) عوثمان ﷺ رۆیشت بو په یوه مندی کردن به ژن و پیاهه موسولمانه چه وساهه کانی ناو شاری مهككه بو ئه وه ی به سه ریان بکاته وه له نزیکه وه بیان دوی نیت و پییفه رموون: (که پيغمبهری خودا ﷺ مژده ی فهتخ و رزگار بوونتان پیده دات به م نزیکانه) ئه وانیش له خو شحالیان به ئه و مزگینییه فرمی سک له چاوه کانیان ده هاته خواره وه و فهرموویان: (سلاوی ئیمه ش به خزمهت پيغمبهر ﷺ بگه یه نه و پییبلی ئه وه ی که به ناوچه ی حوده یبیه گه یاند و دایبه زاند ده توانیت که به شاری مهككشی بگه یه نیت) (۴۳۹). [له ئه و لاشه وه موسولمانه کان له حوده یبیه بوون بهر له گه رانه وه ی عوثمان ﷺ فهرموویان: عوثمان خوی له ناوماندا دهر باز کرد و گه یشته که عبه و ته وافی خوی کرد، پيغمبهری خودا ﷺ پییفه رموون: ((مَا أَظْنُهُ طَافَ بِالْبَيْتِ وَنَحْنُ مَحْضُرُونَ)). واته: ((من وای بو ده چه ئه و ته وافی ناکات له کاتیکدا ئیمه گه مارؤدراوین)) فهرموویان: چ شتیک له ئه و رپگری ده کات ئه ی پيغمبهری خودا ﷺ له کاتیکدا ئه و دهر فه تی بو ره خساوه؟ فهرمووی: ((ذَلِكَ ظَنِّي بِهِ أَنْ لَا يَطُوفَ بِالْكَعْبَةِ حَتَّى يَطُوفَ مَعَنَا)) واته: ((ئه وه گومانی باشی منه

(۴۳۷) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۲۷۰۹) وقال محققه: فيه ضعف، والطبراني (الكبير) (۱۴۴/۱)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۳/۴).

(۴۳۸) أخرجه: احمد (۸۹۱۰) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۲۶۹/۳)، والبيهقي (الكبرى) (۲۷/۹)، وابن سعد (۹۶/۲)، وحسن اسناده العمري في (السيرة الصحيحة) (۴۳۹/۲)، وابراهيم العلي في (صحيح السيرة) (۳۰۸/۲).

(۴۳۹) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۶۰۱/۲) عن الواقدي وهو متروك وأوردناه للعلم فقط.

بهئەو كه تەوافى كەعبە ناكات مەگەر لەگەڵ ئىمەدا نەبىت))^(۴۱).

لەئەو ماوەیەدا هەندىك لە كۆیلەكان قورەيشيان جىهېشت و هاتنە ناو موسولمانەكان وەك پەناھەندە، لەعەلیەوھ ﷺ دەفەر مویت: [هەندىك لە كۆیلەكان مەككەيان جىهېشت و هاتنە خزمەت پىغەمبەرى خۇدا ﷺ لەساتە وەختى حودەیبیەدا بەر لە بەستنى دانووستانەكە، خاوەنەكانیان نامەیان نووسیوو بۆ خزمەت پىغەمبەر ﷺ وتبووان: ئەى محمد وەلاھى ئەوانە نەھاتوون بۆ خزمەت بەرپزت لەبەر حەزو خۆشەويستیان بۆ نایینەكەت بەلكو رايانكردوو بۆ ئەوھى نازادبكرين و رزگاربان بىت لەدەست خاوەنەكانیان. خەلكانىك فەرموویان: راستەكەن ئەى پىغەمبەرى خۇدا بیاننیرەوھ بۆلايان، پىغەمبەرى خۇدا ﷺ تۆرەبوو (واتە: لەئەوانەى كە هاتبوون بۆ ئەوھى بیانبەنەوھ): (مَا أَرَأَيْتُمْ تَتَّهَوْنَ يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ، حَتَّىٰ يَبْعَثَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ مَن يَضْرِبُ رِقَابَكُمْ عَلَىٰ هَذَا)) واتە: (ئەى گروھى قورەيش وا دەبینم كەئێوھ وازناھنن و دەستھەنناگرن لەنەم كارە هەتا خواى گەورە كەسىكتان دەنیریتە سەر لەگەردنتان دەدات لەسەر ئەو كارە) پىغەمبەر ﷺ رازینەبوو كەبیانداتەوھ و فەرمووی: ((هُم عَتَقَاءُ اللَّهِ)). واتە: (ئەوانە نازادكراوەكانى خۇدان))^(۴۱).

(۴۴۰) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹) وقال محققه: فيه ضعيف. والطبراني (الكبير) (۱/۱۴۴)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۳/۴).

(۴۴۱) أخرجه: ابوداود (۲۷۰۰)، والحاكم (۱۲۵/۲) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (۲۲۹/۹)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۳۴۹).

به یهه تی (رضوان)

سه له مهی کوری ئەکووع ﷺ ده فەر مویت: ((... دواتر موشریکه کان نوینه ریان نارد بۆلامان بۆ دانوستان و پیکهه وتن هه تاکو یه کترمان به سه ر ده کرده وه و دەرۆشتین بۆلای یه کتر... تیکه لای یه کتر ده بوین...))^(۴۴۱). عوروهی کوری زوبه پیر ﷺ ده فەر مویت: (... کاتیک بارودۆخه که هپور بووه وه هه ندیکمان نه رمیمانواند به رامبه ر به یه کتری له کاتیکدا هیشتا بارودۆخه که سه قامگیر نه بوو وه داخوازیان نه هاتبووه دی له سولج و ناشته وایی وملدان و ده ستبهرداری شهرو کوشتار بوون، وه ههردوولا له یه کتر دنیا بوون، وه سهردانی یه کتریان ده کرد به جۆریک دۆخه که هه ر به نه و شیوه یه بوو موسولمانه کان ده چوونه ناو موشریکه کانه وه وه ده هاتن و ده چوون له یه کتر نه ده ترسان هه مووان له چاوهروانی ناشته وایی و دانوستان بوون، ئەوه بوو که سیک له ناو یه کتیک له نه و دوو لایه نه که به تیر یه کتیک تری پیکا له لایه که ی تر به نه مهش ورده شه پ دروستبوو هه ر دوولا که وتنه تیرباران و به رد باران کردنی یه کتری و که وتنه هاواری شه پ، هه ر یه که له دوو لایه نه که وتنه به بارمه گرتنی ئەو که سانه ی که چوو بوونه ناویان... موشریکه کان عوثماني کوری عه فان ﷺ و ئەو که سانه ی تر له هاوه لانی پیغمبهریان ﷺ به بارمه گرت که چوو بوونه ناویانه وه)^(۴۴۳).

مه یسه ره ی کوری مه خره مه ﷺ ده فەر مویت: (... قورمیشیه کان عوثمانيان له لای خو یان ده ستبه سه ر کرد، ئەمهش وای گه یانده پیغمبهری خودا ﷺ و موسولمانه کان که عوثمان ﷺ کوژراوه)^(۴۴۲). عه بدوللای کوری ئەبویه کر ﷺ ده فەر مویت: (کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ ئەوه ی پیکه یشت که عوثمان کوژراوه فەر مووی: ((لَا نَبْرَحُ حَتَّى نُنَاجِرَ الْقَوْمَ)) واته: ((ئیره جیناهیلین هه تا به ره نگاری قورمیش نه بینه وه واته: (تۆله یان لی ده سه نینه وه)) دواتر پیغمبهر ﷺ خه لکه که ی بانگ کرد بۆ به یهت

(۴۴۲) أخرجه: احمد (۴۹/۴)، ومسلم (۱۸۳۰، ۱۸۰۷).

(۴۴۳) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹) وقال محققه: فيه ضعيف، والطبراني (الكبير) (۱/۱۴۴)، والبيهقي

(الدلائل) (۱۳۳/۴).

(۴۴۴) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: اسناده حسن.

پیدان ئہوہ بوو بہیعتی (رضوان) یان دابہ پیغمبر له ژیر درختہ کەدا^(۱۱۵).

له گیرانہ و ہیکہ کی مورسہ لی (ضعیف) ی لاوازدا له عوروه ﷺ ہاتووہ دہفہرمویت:
(له کاتیکدا ئیمہ له ناوخۆماندا قسہمان دہکرد، له بارہی رپووداوہ کەوہ بانگہ وازکاریک
لہ لایہن پیغمبرہوہ ﷺ بانگیکرد: ئہی خہ لکینہ بہیعتدان بہیعتدان و ہرن
بۆ بہیعت بہستن ئہوہ جبریل علیہ السلام ہاتووہتہ خزمہت پیغمبر ﷺ فرمانی
پیکردووہ بہ بہیعتدان ہہستن و برۆن بہناوی خوداوہ بہیعتبدن بہ پیغمبر ﷺ،
موسولمانہکان بہ جاریک و روزان و بہ گورچی چوونہ خزمہت پیغمبر ﷺ ئہویش
له ژیر درختہ کەدا بوو...) ^(۱۱۶). لہ ئہ و کاتہدا خہ لکہ کەش [بلآوہ یان لیکردبوو وہ له
ژیر سبہری درختہ کادا دہحہ وانہوہ] ^(۱۱۷) یہ کەمین کەس کە بہیعتی بہ پیغمبر
خودادا ﷺ (سینانی کوری ئہبو سینانی ئہسدی بوو).

شعبی ﷺ دہفہرمویت: (لہ ئہ و ساتہدا کە پیغمبر ی خودا ﷺ خہ لکہ کی
بانگہیشتر کرد بۆ بہیعتدان یہ کەمین کەس یک کە گہیشتہ خزمہتی (سینانی کوری
ئہبو سینانی ئہسدی بوو ﷺ فرمووی: (ئہی پیغمبر ی خودا ﷺ دہست بئینہ
با بہیعتبدن) پیغمبر ﷺ فرمووی: ((لہسەر چی بہیعتم پئیدہدیت؟))
لہوہ لآمدا فرمووی: (لہسەر ئہوہی له دل و دہروندایہ). فرمووی: ((چی لہ دل
و دہروندایہ؟)). فرمووی: (یا فہتحو سہرکەوتن یا شہیدبوون) فرمووی:
(بہ ئن)) بہیعتی پئیدا ئینجا خہ لکہ کە کەوتنہ بہیعتدان و دہیان فرموو: لہسەر
بہیعتتہ کە ی سینانی کوری ئہبو سینان^(۱۱۸).

پیغمبر ی خودا ﷺ له ژیر درختہ کەدا و ہستا بوو ہاوہ لہ بہرێزہ کانیش دہہاتنہ

(۴۴۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۷۰/۳) رقم (۸۲۳)، والطبري (التاريخ) (۶۳۲/۲) وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ
الطبري) (۲۵۴): اسنادہ ضعيف، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) ص (۳۵۷): اسنادہ مرسل ضعيف.
(۴۴۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۴)، وفيه ضعيف كما قال الهيتمي (المجمع) (۸۴/۹)، والطبري (التاريخ) (۶۳۲/۲)،
والبيهقي (الدلائل) (۱۳۴/۴)، وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (۲۵۵): ضعيف.
(۴۴۷) أخرجه: البخاري (۴۱۸۷).

(۴۴۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (۳۶۹۵۸) وقال محققه: له متابعة قوية ومراسيل الشعبي صحيحة، والطبراني (الاوسط)
(۲۱۱۹) وقال محققه: اسنادہ ضعيف جداً، والطبري (التاريخ) (۶۳۲/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۳۷/۴)، وضح
اسنادہ السيوطي من طريق ابن عساکر كما في (منتخب كنز العمال) (۳۰۴/۵).

خزمہتی و بہیعتیان پیدہدا، مہعقلی کوری یہسار ﷺ دہفہرمویت: (بہیعتمان بہ پیغمبری خودا دا ﷺ لہرؤزی خودہبیبیدا لہ ژیر درہختہکەدا منیش لق و پۆپی درہختہکەم بہرزکرد بووہوہ بۆ ئہوہی بہر پرووی پیرؤزی پیغمبر ﷺ نہکەویت) (۱۱۹).

سہلہمہی کوری ئہکوہع ﷺ سنجار بہیعتیدا بہ پیغمبر ﷺ لہسەرہتای خہلکەکەدا و لہناوہراستدا و لہکوٹایشدا سہلہمہی کوری ئہکوہع ﷺ خۆی دہفہرمویت: (... دواى ئہوہی پیغمبر ﷺ بانگیکردین بۆ بہیعتپیدان لہژیر دہرختہکەدا لہسەرہتای خہلکەکەدا بہیعتہم پیدا [پاشان خۆم خستہ لایہکەوہ] ئہوہ بوو یەك یەك خہلك بہیعتیان دہدا، ہہتاکو کەوتمہ ناوہراستی خہلکەکەوہ فہرمووی: (بہیعتہم پیدہ سہلمہ) دہفہرمویت: وتم: بہیعتہم پیدایت ئہی پیغمبری خودا ﷺ لہسەرہتای خہلکەکەدا. فہرمووی: (جاریکی تریش) (وہرہ پیش وبہیعت بدہ)) منیش نزیك بوومہوہ لہخزمہتی بہیعتہم پیدایہوہ، پیغمبری خودا ﷺ منی بینی ہیچم پینہبوو (واتہ: بئچەك بووم) دہفہرمویت: قہئغانیکی دامی (لہ پیستہ) ئینجا بہیعتہم پیدایہوہ، ہہتاکو کەوتمہ کوٹایی خہلکەکەوہ. فہرمووی: ((سہلہمہ ئہوہ بہیعتہم پینادہیت؟)) وتم: بہیعتہم پیدایت ئہی پیغمبری خودا ﷺ دووجار لہسەرہتا و ناوہراستی خہلکەکە، فہرمووی: ((ئہمجارہش)). دہفہرمویت: بۆ جاری سنیہم بہیعتہم پیدایہوہ، ئینجا فہرمووی پینم: ((يا سلمة ابن حَجَفْتَكْ اَوْ دَرَقْتَكْ التِي اَعْطَيْتَكْ؟)) واتہ: ((سہلہمہ کوا قہئغانہ لہ پیست دروست کراوہ کەہی پیمہخشیت؟)) وتم: «ئہی پیغمبری خودا ﷺ عامری مامم پینگہیشت ئہو بیچەك بوو منیش دامہ ئہو». پیغمبری خودا ﷺ پیکہنی و فہرمووی: ((إِنَّكَ كَأَلْذِي قَالَ الْأَوَّلُ: اللَّهُمَّ ابْعِنِي حَبِيْبًا هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ نَفْسِي)) واتہ: ((تۆ وەك ئہو کەسہی کە یەکەم جار دہئیت: (ئہی خودایہ خوشوویستیکم پیبہخشہ کە خوشوویستتر بیت بہلامہوہ لہ خۆم)) (ئینجا وتم: ئہی پیغمبری خودا ﷺ: چہکەکەہی خۆتم پیبہخشہ حەزی پیدہکەم، فہرمووی: ((کوا چہکەکەہی خۆت؟)) وتم: دامہ عامیری مامم... ئینجا کەوانہکەہی خۆی و قہئغانیک وسن تیری لہ ہہگبہی تیرہکانی دامی)) (۱۵۰).

(۴۴۹) أخرجه: مسلم (۷۶، ۱۸۵۸).

(۴۵۰) أخرجه: البخاري (فتح) رقم (۲۹۶۰) (۱۹۹/۱۳)، ومسلم (۱۸۰۷)، واحمد (۱۶۵۴۴) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی

عومەر ﷺ بینی کہ خەلکە کہ چواردەوری پیغمبەریان تەنیوہ زانیبووی کہ ئەوہ بەیعتدانە ئەویش بەگورجی ھاتە خزمەتی و بەیعتی پێیدا، لەئەوبارەوہ ئیبنو عومەر ﷺ دەفەرمویت: (عومەر فەرمووی: ئەی عەبدوڵلا سەیرکە ئەوہ خەلکی چیانە چواردەوری پیغمبەریان تەنیوہ؟ رۆیشتەم (واتە: ئیبن عومەر) بینم بەیعتدەدەن منیش بەیعتەمدا پاشان گەرامەوہ خزمەت عومەری باوکم ئینجا ئەویش رۆیشت و بەیعتیدا) (۱۵۱). لەگێرانی وەھبەکی تردا ھەر لەئیبن و عومەرەوہ ﷺ دەفەرمویت: (عومەر لەرۆژی حودەیبیەدا عەبدوڵلائی نارد بۆ ئەوہی ئەسپەکە ی بۆ بێنیتەوہ کہ لای پیاویکی ئەنصاری بوو (بۆ ئەوہی جیھادی لەسەر بکات) ئەویش پیغمبەری خودای ﷺ بینی بەیعت وەردەگریت لەژێر درەختەکەدا عومەر بەمە ی نەزانیبوو عەبدوڵلائی کورپی عومەر ﷺ بەیعتی پێداو پاشان رۆیشت ئەسپەکە ی ھینا بۆ خزمەت عومەری باوکی ﷺ، عومەر خۆی سازو (نامادە دەکرد) بۆ جیھاد کردن عەبدوڵلا پێیراگەیاندا کہ پیغمبەری خودا ﷺ بەیعت وەردەگریت لە ژێر درەختەکەدا، عومەریش ﷺ بەپەلە دەرچوو عەبدوڵلاش لە خزمەتیدا بوو ھەتاگو گەیشتە خزمەت پیغمبەر ﷺ و بەیعتی پێیدا) (۱۵۲).

پیغمبەری خودا ﷺ لەجیاتی عوئمان بەیعتی بەست لەئەوکاتەدا کہ لای قورەیشییەکان دەستبەسەر بوو ئەوہش لە چەندین گێرانیوہ داھاتووہ لەئەوانە:

۱- لە ئیبنو عومەرەوہ ﷺ دەفەرمویت: (... بەیعتی (رضوان) لە کاتیکدا بوو عوئمان رۆیشتبوو بۆ مەککە لەدوای ئەوہ بەیعتەکە بەسترا، پیغمبەری خودا ﷺ بەدەستی راستی ناماژمیکرد و فەرمووی: ((ئەوہ دەستی عوئمان)) ئینجا خستێ سەردەستەکە ی تری و فەرمووی: ((ئەوہش بۆ عوئمان)) (۱۵۳).

۲- ھەر لە ئیبنو عومەرەوہ ﷺ دەفەرمویت: [... پیغمبەری خودا ﷺ دەستی خۆی (خستە سەر دەستەکە ی تری) و فەرمووی: ((ئەوہش لە جیاتی عوئمان))] (۱۵۴).

شرطہما، والزیادات لہ.

(۴۵۱) أخرجه: البخاري (۴۱۸۷).

(۴۵۲) أخرجه: البخاري (۴۱۸۶).

(۴۵۳) أخرجه: البخاري (۴۰۶۶)، والترمذي (۳۷۰۶)، واحمد (۵۹/۱).

(۴۵۴) أخرجه: البخاري (۹۶۹۸)، النسائي (۲۳۶/۶)، والترمذي (۳۷۰۵)، واحمد (الفضائل) (۷۳۷) وقال محققه: اسنادہ

۳- له ئەنەسەوہ ﷺ دەفەر مویت: (... پیغمبهری خودا ﷺ فہرمووی: ((اللَّهُمَّ إِنَّ عُثْمَانَ فِي حَاجَتِكَ وَحَاجَةِ رَسُولِكَ)) واتە: ((ئەو خودایە عوئمان رۆیشتووہ بۆ جیبە جیکردنی کاری تۆ و پیغمبەرەگەت)) دەستی خۆی خستەسەر دەستەگەو تری، دەستی پیغمبهری خودا ﷺ بۆ عوئمان باشتەر بوو له دەستی هاوہلان کہ بۆ خۆیان دەیانخستە ناو دەستی^(۱۵۵).

۴- لەسەعیدی کورپی موسەییەبەئەوہ ئەویش له عوئمانەوہ ﷺ دەفەر مویت: ((..پیغمبهری خودا ﷺ منی نارد بۆ لای کەسانیک له موشریکەکان... کاتیک دەستبەسەر کرام و نەگەرەمەوہ دەستی راستی خستبووہ سەر دەستی چەپی و فہرموو بووی: ((..ئەوہش دەستی عوئمانی کورپی عەفانە)) دەستی چەپی پیغمبهری خودا ﷺ باشتەر و چاکترە له دەستی راستی خۆم^(۱۵۶).

هیچ کەسێک لەئەو بەیعتە دەوانەگەوت تەنھا پیاویک نەبیت له دوورووہکان کہ ناوی (جەددی کورپی قەبسی ئەنصاری) بوو له جابرەوہ ﷺ دەفەر مویت: (لەئەو کاتەدا کہ پیغمبهری خودا ﷺ بانگی خەلکەگەو کرد بۆ بەیعتدان پیاویکمان بینی له خۆمان پێدەگوترا (جەددی کورپی قەبسی) خۆی لەژێر سکی و شترەگەو دەشاردەوہ)^(۱۵۷). لەگێرانیەوہیەکی تردا [وہلاھی ئیستا لەبەر چاومە دەئێی ئیستایە کہ خۆی نووساندبوو بەبن بانی و شترەگەو و خۆی دەشاردەوہ و (خۆی پەنادەدا) پێی بۆ ئەوہی لەبەرچاوی خەلکی بزر بیت]^(۱۵۸).

ئەو بەیعتە لەسەر ئەوہ بوو کہ پشتەئەنەگەن و رانەگەن له کاتی رۆوبەرۆو بوونەوہدا وەکو مەلێکیش بەیعتیانپیدا لەسەر مردن و خۆراگرتن و دامەزراوی هەتا مردن. جابر ﷺ دەفەر مویت: (بەیعتماندا بە پیغمبهری خودا ﷺ لەسەر ئەوہی

صحیح.

(۴۵۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۲۶۳)، وقال الهيثمي (المجمع) (۸۴/۹) فيه ضعيف.

(۴۵۶) أخرجه: البزار (۲۵۱۱)، وقال الهيثمي (المجمع) (۸۵/۹): رواه البزار واسناده حسن.

(۴۵۷) أخرجه: مسلم (۱۸۵۶)، والحميدي (۱۲۷۷).

(۴۵۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۷۰/۳)، والطبري (التاريخ) (۶۳۲/۲)، وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري)

(۱۹۲): حديث صحيح.

که رانه کهین و پشت هه ئه کهین له کاتی رووبه روو بوونه وهدا) (۴۵۹).

له سه له مهی کوری ئه که وهه ﷺ ده فهر مویت: (به یعه ته به پیغمبهری خودا دا ﷺ له ژیر دره خته که دا... له سه مردن) (۴۶۰). ئیبنو عومه ر ﷺ ده فهر مویت: (پیغمبهری خودا ﷺ به یعه تی لیو مرده گرتن له سه دامه زراوی و خوراگری) (۴۶۱).

ئه وهی ئه م فهر موودانه ده خوازن و روونیده که نه وه ئه وهیه که ئه و به یعه ته له سه کۆنه دان و پشت هه ئه کهردن بوو له مهیدانی شه ر و ئارامگرتن هه تا سه ر که وتن یا خود شه هید بوون ئه وهش واتای به یعه ته له سه مردن. به ژدار بووانی ئه و به یعه ته له باشتیرینی موسولمانان و خه لکی سه ر زهوی بوون به گشتی، جابر ﷺ ده فهر مویت: [پیغمبهری خودا ﷺ پییفه رمووین له رۆژی حوده بیبه دا: ((أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ)) واته: ((ئیه وه باشتیرین خه لکی سه ر ئه م زه مینه ن))]] (۴۶۲).

به دنیایه وه خودا له هه موویان رازی بوو هه روه ک خوی گه وره ئامازه ی پیده کات و ده فهر مویت: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنْبَهُمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾﴾ (الفتح).

شانیدیکی نیردراوه کانی قوره یش

کاتیکی قوره یشیه کان به ته واوی دنیایوون له سه رگه رمی و جۆشوخرۆشی موسولمانه کان و ئاماده باشیان بۆ رووبه روو بوونه وه به بی دوودلی و وه به یعه ت دانیان به پیغمبهری خودا ﷺ له سه ر پشته ئه کهردن له شه ردا هه تا مردن، لی رده دا قوره یش ناچار بوون به ریککه وتن و هه ستان به ناردنن چه ندین شانید بۆلای موسولمانه کان هه روه ک عوره ﷺ بۆمان باسده کات و ده فهر مویت: (... موسولمانه کان جۆشیان سه ند و به لیبرانه وه چوونه خزه ته ی پیغمبهری خودا ﷺ له ژیر دره خته که دا به یعه تیان پیدایه که هه رگیز پشت هه ئه که ن له کاتی رووبه روو بوونه وهدا به ئه م روودا وهش خوی

(۴۵۹) أخرجه: احمد (۳/۳۹۶)، والبخاري (۴۱۵۴)، ومسلم (۱/۱۸۵۶)، والترمذي (۱۰۹۱)، والنسائي (۷/۴۰۷).

(۴۶۰) أخرجه: البخاري (۴/۴۱۶۹)، والنسائي (۷/۱۴۱)، والترمذي (۱۰۹۲).

(۴۶۱) أخرجه: البخاري (۳/۳۹۵۸).

(۴۶۲) أخرجه: البخاري (۴/۴۱۵۴).

گه وره ترسی خسته دئایانه وه (واته: دئی قوره شیه کان) ههرچی به بارمه گرتبوویان و دهست به سهریان کردبوو له موسولمانه کان ناردیانه وه و داوا و پیشنیازی دانوستان و ناشته وایان کرد...^(۴۶۳). بهئه و جووره ههردوولا ئه و بارمتانهی که له لای خویان دهسته سهریان کردبوون یاخود به نندکراو و گیراو بوون گیرایانه وه بۆ به کتر که له ناویاندا عوئمانی کوری عه فانی ﷺ تیدا بوو.

عوروه ﷺ دمفه رمویت: (... کاتیک عوئمان گه رایه وه ناو موسولمانه کان پئیان فهرموو: ئاسوده بوویت له ته وافی که عبه دا ئه ی باوکی عه بدوللا؟ عوئمان فهرمووی: به راستی گومانیک خراپتان پئبردووم سویند بهئه وهی که گیانی منی به دهسته ئه گهر من ماوهی یهک سال له مه که که دا نیشته جئ بوومایه و پیغه مبهری خوداش ﷺ له خودیبیه دا بووایه هه رگیز ته وافم نه ده کرد هه تا کو له خزمه تی پیغه مبهری خودادا ﷺ ته وافم ده کرد ئه وان رینگه یان پئدام که ته وافی که عبه بکه م به لام من رازینه بووم بهئه وکاره. ئینجا موسولمانه کان فهرموویان: پیغه مبهری خودا ﷺ ئاگادارتره بهئه وهی لای خودایه وه گومانیشی له ئیمه چاکتره باشتره)^(۴۶۴).

له دوا ی ئه وهی قوره شیه دهستیکرد به ناردنی شاندهکانی لیره دا راوبۆ جوونی جیاواز هه یه له سه ر پئشخستن و دوا که وتنی هه ندیک لهئه وشاندا نه له هه ندیک له گیرانه وه کاند به لام له دوا ی وردبونه وه و لیکۆلینه وه و به دوا دا گه ران و رپنکخستنی رپوودا وه کان هه موویان به گویره ی گشت گیرانه وه کان بۆمان رپوون بووه وه که یه که مین شاندا که هاتوو (حه لیس) بووه پاش ئه و عوروهی کوری مه سعودی ته قه فی بووه ئینجا موکه ریزی کوری حه فصی عامیری و دواتریشیان سو هه یلی کوری عمروی عامیری که به دانوستان و ناشته وایی برانديه وه و کو تایی پئه ئنا له گه ل پیغه مبهری خودا ﷺ.

له مه یسه ره ی کوری مه خره مه و مه روانی کوری حه که مه وه ﷺ دمفه رموون: ((... قوره شیه حوله یسی کوری عه لقه مه ی کینانیان وه ک شاندى یه که م ناره خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ که ئه و لهئه و رۆزگاره دا سه رۆکی ئه حابیشه کان بوو یه کیک بوو

(۴۶۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱/۱۴۴)، وابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹).

(۴۶۴) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۲۷۰۹)، والطبراني (الكبير) (۱/۱۴۴)، والبيهقي (الدلائل) (۴۰/۱۳۴).

لەبەنى حارىثى كورپى كينانە كاتيك بە دياركەوت لە پېغەمبەرى خودا ﷺ و (چاوى پېيكەوت) فەرمووى: ((ئەووە فلانە كەسە (ئەو) لە خېلىكە (بەرستش ئەنجام دەدەن و شترى قوربانىيان بە لاوہ پېرۆزە و گەورەمىه) و شترەكان بەرنە بەردەمى با چاوى پېيان بکەوئت)).

كاتيك و شترەكانى بينى پراو پرى دۆلەكە بوون و نيشانەى قوربانىيان پېومبوو بەهۆى درېژى مانەوهميان و نەبردنىيان بۆ شوئىنى ديارىكراوى قوربانى توکيان پېوہ نەمابوو: (خەلگەكەش بە دەم و تى (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ) پيشوازيانلىكرد، كاتيك ئەمانەى بە چاوى خۆى بينى و تى: (سُبْحَانَ اللَّهِ) ناگونجيت ئەمانە رېگەيان پېنەدرېت بچنە كەعبەئەوہ و بەر بەستيان لەرېدا بىرېت) يەكسەر گەرايەوہ بۆ لاى قورەميش بەبېئەوہى چاوى بکەوئت بە پېغەمبەرى خودا ﷺ لەبەر رېزو پايەى ئەوہى بەرچاوى كەوتبوو پېيوتن: ”ئەى گرۆھى قورەميش ئەوہى من بينىم رەوا نيبە كە رېگەيان پېنەدرېت بېنە بەيتەوہ و شترى قوربانى نامادەكراو لەبەر گيرخواردىيان لەئەو ناوہ توکيان پېوہ نەماوہ (من و شترى قەلەوى نيشانە دارى قوربانىم چاوپېكەوت بەج بېرو بۆچونېك رېگە لەمانە دەگرن بېنە ناو كەعبەئەوہ) و تيان: دانيشە تۆ دەشتەكى لە هېچ شتېك نازانى [(حەلىس) ترساندىنى لە ناكامى ئەوكارەيان و بەتوندى ناگادارى كردنەوہ، ئەوانيش قەسى ناشرىن و نارېكيان پېوت. و تيان: تۆ كابرايەكى دەشتەكى گەمزەى سەرمان لەتۆ نەسورماوہ سەرمان لەخۆمان سورماوہ كە تۆمان ناردووہ بەشاندى خۆمان دانيشە] (٤٦٥).... حەلىس تورەبوو و تى: ئەى گرۆھى قورەميش وەلاھى ئېمە لەسەر ئەوہ پەيمانمان بەئېوہ نەداوہ و رېكنەكەوتوين ناي رېگرى لەكەسېك دەكەن كە بېتە سەردانى كەعبە كە بەگەورە و پېرۆزى دەزانېت؟!، سوئند بەئەوہى گيانى حولەيسى بەدەستە يا ئەوہتا رېگەدەدەن بە محمد بۆ ئەوہى كە بۆى هاتووہ تا جېبەجېى بکات يا ئەوہتا ئەحابىستان هەموو لېكۆدەكەمەوہ و بەلېدانېكى دەستوبرد هەلەدەكوتە سەرتان. و تيانېى: لەسەرخۆبە حولەيس دەستمان لېمەكەوہ و لېمان گەرى هەتاگو خۆمان چارەى دەردى خۆمان دەكەين لەئەو دەستكەوتانەى كە خۆمان پېيرازىن و پيمان باشە.

دواى ئەو عوروەى كورپى مەسعودى ئەقەفیان نارده خزمەت پېغەمبەر ﷺ و تى:

ئەى گرۆهى قورەيش واى بۆ دەچم کاتیک من دەنیرن بۆ لای محمد دواتر ئەوهى پیتان دەگەیهنم له هاتنەووم بۆلاتان قسەى نارێک و توندوتیژی بیت (واته: ههوهك لهئوهه و پيش لهگهڵ حولهيس كردتان) (ئەى خزم و کەسەکانم: ئایا ئیوه وهکو باوک نین بۆ من؟ وتیان: بەئێ وایه. وتی: منیش کورپ خۆتان نیم؟ (لهبەر ئەوهى داىكى قورەيشى بوو لهبەرەى عەبدوشەمسى کورپى عەبدولمەناف بوو) وتیان: بەئێ راستدەگەیت. وتی: ئایا ئیوه هیچ تۆمەتیکتان لەسەر من هەیه؟ وتیان: نهخیر) وتی: هەر کەبیستم دووچارى کارساتیک بوون به هۆى شەرتان لهگهڵ نهيارهكانتان ئەوه بوو هەرچى له هۆزهكەم گوێپرايه ئى دهكردم كۆمكردنهوه بۆ پشتیوانیتان پاشان خۆشم بوومه ناوبژیوانتان (ئیوه باش دمرانن که من یاخى بووم له خهلكى عوكاض و روهبهروويان بوومهوه کاتیک کهوتنه دووژمنایهتیم نزیکبوو زالبین بهسەرمدان من هاتم بۆلاتان بهمال و مندال و ئەوانهى گوئى له مستى من بوون) وتیان: راستدەگەیت تۆ لای ئیمه سەرکۆنه ناکریت و تۆمەت بارنیت. وتی: (ئەوهى بودمیل بۆى هیانوان وه بۆى پيشنيار کردوون ئیوه پيشپرازی بن)^(۴۶۶). وه دانیابن ئەو پیاوه پيشنيار و نهخشهيهكى رۆشنى خستۆته بەردەستان (واته: ئەو نهخشه و پيشنيزه كه بودەيلى كورپى وهرقائى خوزاعى له پيغهمبەرى خداوه ﷺ هینا بووی بۆیان) پيشپرازی بن و واز له من بینن با نهچم بۆ لای؟ وتیان نابروا [تۆ بچۆ بۆلای محمد بهائين بیت دواجار هیچ گلهيى و گازندهمان نايبت بهرامبەرت].

عوروه مهككهى جيهنشت وچوووه خزمەت پيغهمبەرى خدا ﷺ وهله نزيك پيغهمبەر ﷺ دانیشت، پاشان كهوته قسهكردن و وتی: ئەى محمد ئەوه چييه كۆمهله خهلكيى هەرچى و پەرچى و [ناكەس بهچەت] هیناوهته سەر خزم وکەس و [هۆزهكەت] دەتهوێت بنبريان بکهیت و بهئەوان [لهناويان ببهیت]، وريابه ئەوه قورميشه بههەرچى گهوره و بچوك و ژن و منداليانهوه ههموويان بۆت هاتوونهته دەرئ و جلوبهركى پلنگيان پۆشيوه وپهيمانيان داوه بهخودا هەرگيز به زۆره مى رینگهت پینهدهن بچنه ناو مهككهوه: (پيغهمبەرى خوداش چ فەرمايشتيكى به بوديلى كورپى وهرقاو فەرموو بوو به ئەويشى راگەياند)، لهگيرانهوهيهكى تردا [پيغهمبەرى خدا ﷺ بهئەويشى فەرموو: ((إِنَّا لَم نَأْتِ لِقَتَالَ ، وَلَكِنَّا أَرَدْنَا أَنْ نَقْضِيَ عُمْرَتَنَا وَنُحَرَ هَذَيْتَا

(۴۶۶) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۱۰) وقال محققه: مرسل واسناده حسن.

، فَهَلْ لَكَ أَنْ تَأْتِيَ قَوْمَكَ ، فَإِنَّهُمْ أَهْلُ قَتَبٍ ، وَإِنَّ الْحَرْبَ قَدْ أَخَافَتْهُمْ ، وَإِنَّهُ لَا خَيْرَ لَهُمْ أَنْ تَأْكُلَ الْحَرْبُ مِنْهُمْ إِلَّا مَا قَدْ أَكَلْتَ ، فَيُخَلُّونَ بَيْنِي وَبَيْنَ الْبَيْتِ ، فَتَنْقُضِي عُمْرَتَنَا وَتَنْحَرُ هَدْيَنَا ، وَيَجْعَلُونَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ مُدَّةً (أَي: تَهْدَأُ) فِيهَا نَسَاؤُهُمْ ، وَيَأْمَنُ فِيهَا سِرْبُهُمْ ، وَيُخَلُّونَ بَيْنِي وَبَيْنَ النَّاسِ ، فَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَقَاتِلَنَّ عَلَى هَذَا الْأَمْرِ الْأَحْمَرَ وَالْأَسْوَدَ حَتَّى يُظْهِرَنِي اللَّهُ أَوْ تَنْقِرِدَ سَالِفَتِي ، فَإِن أَصَابَتِي النَّاسُ فَذَاكَ الَّذِي يُرِيدُونَ ، وَإِن أَظْهَرَنِي اللَّهُ عَلَيْهِمْ اخْتَارُوا ، إِمَّا قَاتَلُوا مُعَذِّبِينَ ، وَإِمَّا دَخَلُوا فِي السَّلْمِ وَافِرِينَ))^(۶۷). واته: ((ئیمه نه هاتووین بۆ شهپر و کوشتار بهلام ئیمه دهمانه ویت عه مره که مان به جیبگه یه نین و قوربانیه کانه مان سه ربپرین، با نه و مت پبیلیم که چوویته وه لای خرم و که سه کانت نه وان تا که ی مالیان له سه پر پشتی نه سپ و و شتر بیت وهک کۆچوباری کۆچه ریبه کان، وه جهنگ و ههرا دووچاری ترس و دلهر اوکی کردوون و هیچ خیره بیرى تیدا نییه بۆیان له کاتی کدا شهرو کوشتار له بنی هیناون ئینجا هه تاگو به تهواو نه یبراندوونه ته وه با له په یوه ندى نیوان من و خه لکه که بگه رین و خۆم په کلایى بکه مه وه، وه لاهی من شهپر ده که م له سه ر نهو په یامه خوا ییه له گه ل تیکرای نهو خه لکه به بیجیاوازی ره گهز و رهنگ و زمان هه تاگو خودا سه رم ده خات یا له نهو پیناوه دا سه ری خۆم داده نیم، نه گه ر خه لکی توانیان له ناومان به رن نهوا ناواتیان هاتوو ته دی و نهوانیش نه وه بیان ده ویت، وه نه گه ر خواش سه ریخستم به سه ریاندا نه وه نهوان سه رپشکن، یاخویان بۆ شهپر و کوشتار ناماده که ن یاخود به ویستی خۆیان بچنه په یمانی هه ر که سیکه وه].

عوروهی کوری مه سعود له نهو کاته دا وتی: ئایا که سیک به ر له تو له ناو عه رب و یستویه تی بنه چه وخزم و که سی خۆی له بنبینی به راستی نه وه کاریکی نه شیوا و نه گونجاوه، وه لاهی من واده بینم نهو خه لکه هه رچی و په رچی و دم روته له دم و چاویاندا نه وه ده خوینمه وه) که سه بی هه رشتیک رووبدات نه وان راده که ن و پشتت به رده دن، له نهو کاته دا نه بو به کری صدیق ﷺ که له پشت پیغه مبه ری خواوه ﷺ دانیشتوو فه رمووی: ((نه ی ده ستت به لاقیته ی لات [ئیمه راده که ین و پیغه مبه ر ﷺ جیده هیلین] و پشتی تیده که ین [ئیمه دووچاری شکستی ده که ین و به ده ست دووژمنیه وه ی ده دین)). عوره وه وتی: نه وه گئییه نه ی محمده؟ فه رمووی: ((نه بو به کر کوری نه بو قوحافه یه)). وتی: وه لاهی له به ر نه وه نه بوایه که چا که یه کت

بەسەرمەوھىيە (ھېشتا قەرەبووم نەکردۆتەوھ بۆت ئەوجا وەلامم دەدايتەوھ) [بەلام با ئەوھ لەبەرى ئەوھ بېت] (واتە: عوروه ھەستا بوو بەلە ئەستۆگرتنى خۆينى کوژراوئىكى خرمى ئەبوبەكرىش يارمەتى و ھاوکارى باشى کردبوو بۆ ئاشتەوايىھە) [عوروه پيغمبەرى خوداى دەدوان ھەر کاتىك قسەيەكىدەکرد دەستیدەبرد بۆ ريشى پيغمبەر ﷺ (ئەوھش نەريئىكى باوى ناو خيلە عەرەبەگان بوو لەکاتى گفئوگۆدا بەتايبەتى لە کاتى رازیکردنى بەرامبەر و نەرمينواند بەمەبەستى ليکنزيکبوونەوھ)] [لەئەو کاتەشدا موغيرەى کورى شوعبە وەك پاسەوان بەديار سەرى پيغمبەرى خوداوه ﷺ وەستابوو خۆى دەمامك دابوو بەخودەى ئاسنين و شمشيرەگەشى بەدەستەوھ بوو ھەر کاتىك عوروه دەيوست دەستيبات بۆ ريشى پيرۆزى پيغمبەر ﷺ بەدەسكى شمشيرەگەى دەيکيشا بەدەستيدا و دەيفەرموو: دەستت بکيشەوھ لە ريشى پيغمبەر (بەر لەئەوھى نەگەرئیتەوھ بۆلات!!).

لەگيرانەوھىيەكى تردا [دنيايە يا ئەوھىيە دەستدەكيشەوھ يا دەستناگەرئیتەوھ بۆلات!] (٤٦٨). عوروه سەرى بەرزکردەوھ و وتى: ئەى بيبەلابى، چەند توند وتيزو زبريت پيغمبەرى خودا ﷺ بزەيەكى کرد عوروه پيوت: ئەوھ كيبە محمد ﷺ؟ فەرمووى: ((ئەوھ برازاگەتە موغەيرەى کورى شوعبەيە) واتە: ئەى چەندە سيلەى ئەى ستەمكارى پياوگۆز تۆ ھيشتا لەتاوانەگەى دوئيت پاك نەبوويتەتەوھ (كەلەبازارى عوكاض) ئەنجامتداوھ [ھەوئوگۆششى من نەبووايە تاوانەگەت نەدەبرايەوھ و سولحت بۆ نەدەكرا].

ئيبنو ھيشام ﷺ دەفەرموئيت: [مەبەستى عوروه لەئەو قسەيە ئەوھبوو: كە موغەيرەى کورى شوعبە ﷺ بەر لەموسولمان بوونى سيانزە كەسى لە بەنى مالىكى ھۆزى ئەقىف كوشتبوو، ئەمەش ئاشوبى بەرپاگردبوو ھەردوو بەرە بابى ھۆزى ئەقىفى کرد بەگزيەگدا بەنى مالىكى خيلى كوژراوھگان، وە ئەحلاف خيلى موغەيرە، عوروه خوينى ھەر سيانزە كوژراوھگەى خستە ئەستوى خۆى و خوينەگەى پيدان بەمەش كيشەگەى چارەسەرکرد و ئاشتەوايى خستەوھ نيوانيان] (٤٦٩).

(٤٦٨) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٢٠٠/٩)، وضح اسناده كل من الحافظ في (المطالب العلية) (٤٢٨٩)، والבוصري

في (اتحاف الخيرة المهرة) (٦٢٨٠).

(٤٦٩) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣/٢٦٨).

حافظی ئیبن حه جهری عه سقه لانی ﷺ دمه فرمویت: (پوخته ی رووداوه که ی موغه یه به ئەم شیوه یه بوو. موغه یه [له گه ل کومه ئیک بو گه شت دمرچوون] به مه بهستی سهردانی کردنی موغه وه ه یسی میسر ئه ویش میوانداریه کی باشی کردن و پزیزی شایسته ی لیگرتن و به خششیکی باشی وه ک دیاری پیدان ئه وانیش به شی موغه یه بیان که م دانا و پشت گوئیانه خست ئه ویش ئه مه ی له دلی خو ی گرت و لییان به رفداچوو کاتیک له پنگادا گه رانه وه ئاره قیان خو ارده وه کاتیک سه رخووش بوون و خه ویان لیکه وت موغه یه ره ش ئەم هه له ی قوسته وه و هه لی کوتایه سه ریان و هه موویانی کوشت) (۷۰). [هه موو مالوکه لوپه ل سامانه که شی هینان و له دواییدا هاته خزمه ت پیغمبهری خودا ﷺ و موسولمان بوو پیغمبهر ﷺ هه فرمووی پی: ((أَمَّا الْإِسْلَامُ فَأَقْبَلْ، وَأَمَّا الْمَالُ فَلَسْتُ مِنْهُ فِي شَيْءٍ [فَإِنَّهُ مَالٌ غَدْرٍ لَا حَاجَةَ لَنَا فِيهِ])) (۷۱) واته: ((موسولمانبوونه که تمان له دئه وه پیپرازین به لام مالو سامانه که ت به یوه ندی به ئیمه وه نییه و هیچ شتیکی لیومرناگرین] [ئه وه مالی به سته م زه وتکراوه ئیمه هیچ پیویستی یه کمان پی نییه] [به ئەو جوړه پیغمبهری خودا ﷺ رازینه بوو وه ریگریت] (۷۲).

پاشان عورپه وه مایه وه به سه رنج و تیرامانیکی ورده وه سه یری هاوه لانی پیغمبهری خودای کرد و چاوی ده گپرا به ناویاندا، سویند به خوا تف نه بوو که پیغمبهری خودا ﷺ فرپی بدات مه گه ر ده که وته دهستی که سینک له هاوه لانی دم و چاوه جسته ی خوئیانیان پیتهرده کرد، کاتیک فه رمانی به شتیک بکردایه ملکه چی و گوپرایه لی دهبوون، وه ئه گه ر ده ستنوژیژی بگرتایه زوری نه ده ما بکه ونه شه ر له سه ر ناوی ده ستنوژه که ی، وه کاتیک فه رمانی به شتیک بفه رمووایه یه که سه ر جیبه جییان ده کرد هه ر کات وته یه کی بفه رمووایه هه موو بی دمنگ دهبوون و زور به گه وره یان دهمزانی و چاویان تی نه ده بری [هه ر تیفیکی رۆبکردایه ده ستپیشخه ریان ده کرد له ئەوه ی بکه ویته سه ر له پی ده ستیان، وه هیچ مویه ک له قزی سه ری نه ده که وته خو اره وه مه گه ر

(۷۰) أخرجه: انظر: (فتح الباري) (۳۴۰/۵).

(۷۱) أخرجه: ابي داود (۲۷۶۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۲۴۰۳)، والطبري (التاريخ) (۲/۶۲۳)،

وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (۱۸۴): اسناده صحيح.

(۷۲) أخرجه: احمد (۱۸۱۵۳) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، والطبراني (الكبير) (۳۶۵/۲۰) وقال محققه:

حديث صحيح، النسائي (الكبرى) (۸۷۳۳)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (۱۱۵۰): حديث صحيح.

هەلياندهگرتهوه] دواتر عوروهى كورى مهسعود گهرايهوه بۆلاى [قورهيش، وتى: ئەى گرۆهى قورهيش] وهلاهى وهك شاندى نيردراو چومهته لاي زور له پادشاکان چومهته لاي كيسرا (لهولاتى خۆيى) وه قهيسەر و نهجاشى (لهولاتى خۆيان) وهلاهى هيچ پادشايهكهم [لهناو گهلهكهى] نهبينيوه هەرگيز كهدهستوبهيوهندهكانى ئەوهنده ريزى لنيگرن و بهگهوره سهيرى بکهن وهك ئەوهى هاوهلانى محمد، محمدیان لهلا گهوره و بهريزه، سويند بهخودا هەر تفيك فریبدات، ههموو ناو لهپى دهستیان بۆ دهگرتهوه تا دهكهويته سهر دهستی كهسيكيان، ئەوجا جهستهو دەم وچاو و پرووى خۆيانى پیتەر دهکهن، هەر فرمانیک بکات بهگورج و گۆليهوه جيبهجيیدهکهن، وه ئەگەر دهستنويز دهگريت دهبيتته تيك ههلهچوون لهسەر ئاوى دهستنويزهكهى کاتيک قسهش دهکات بهبيدهنگيهوه لهخزمهتيا دهووستن [بهلاى هيچ شتيکدا بههيچ جۇريک ئاورنادهنهوه] و چاوى تيناپرن [وبههيچ جۇريک نايدهن به دهستهوه] و بهئهو پهري تا مەزرۇبیهوه گوئی بۆ دهگرن ئەو پهيام و نهخشهيهكى رۆشن وشايستهى خستوتهبەر دهستان ئيوهش پيپرازيبن و وهريبگرن^(۴۷۳).

دانووستان و ريککهوتن

لهداى ناردنى عورهوه قورهيش ههستان بهناردنى شانديكى تر ئهويش موکريزى كورپى حهفصى عاميرى بوو لهکاتيکدا ئەو كهوتبووه گفتوگو لهخزمهت پيغهمبهدا ﷺ كه شاندى سييهى قورهيش گهيشتنه خزمهت پيغهمبەر ﷺ كه ئهويش سوههيلي كورپى عهمر بوو بهمهبهستى دانووستان لهبارهى ريککهوتنهوه.

ههروهك له مهيسهرهى كورپى مهخرمه و مروانهوه ﷺ دهفهرموون: [داوى عوروه بياويك ههستا لهناوياندا (واته: ناو قورهيش) كهناوى موکريزى كورپى حهفصى عاميرى بوو وتى: ريگهم پيبدن من بچمه لايان. وتيان: بفهرموو] ئەوسا موکريزى كورپى حهفصى كورپى ئوخيهفى عاميريان ناردە خزمهت پيغهمبەرى خودا ﷺ كه لهبهنى عامرى كورپى لوئەى بوو، کاتيک (دەرکهوت له موسولمانهکان) و

(۴۷۳) أخرجه: احمد (۱۸۹۱۰) وقال محققه: اسناده حسن، والبخاري (۲۷۳۲)، وابن هشام (۲۶۸/۳) قال محققه: اسناده

حسن، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۵۲): حديث صحيح. واللفظ لأحمد وابن هشام والزيادة للبخاري.

پیغمبهرى خودا ﷺ چاوى پيیکهوت فهرمووى: ((هَذَا رَجُلٌ غَادِرٌ [فَاجِرٌ] [يَنْظُرُ بَعَيْنَيْهِ]))^(۴۷۴) واته: (ئهو پياویکی پهیمانشکین و) خراپه کاره) (به چاویکی پیسه وه سهیر دهکات).

کاتیک گه یشته خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ و که وته گفوتگوگردن، پیغمبهرى خودا ﷺ هه مان فهرمایشتى خوی پیفهرموو که پیشت به بودیل و هاوریکانى تری فهرموو بوو [له کاتیکدا موکریز له قسه گانی نه بوو وه و قسه ی ده کرد له خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ، هه ره له نه و کاته دا سو هه یلی کورپی عه مر گه یشته خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ]^(۴۷۵).

به م جوړه شاندى نیردراوى سیهه می قوره یش که نار دبوویان بو خزمهت پیغمبهرى گه یشت که قوره یش مهرجی له سهردانا بوو که دانوستان و ناشته وایى بکات له گه ل پیغمبهرى خودا ﷺ به نه و مهرجی که نه مسال بگه ریته وه و عه مره نه کات، ههروه که مه یسه ره ی کورپی مه خره مه و مه روان ﷺ ده فهرموون: [...قوره یشیه کان سو هه یلی کورپی عه مریان به شاندى دانوستانکار نارد که یه کیک بوو له به نی عامیری کورپی لونه ی (پیان) وت: برؤ خزمهت محمد ﷺ و سونجی له گه لدا بکه به مهرجیک یه که له خاله گانی ریکه وتنى نه و دانوستانه نه وه بیت که نه مسال بگه ریته وه و نه یه ته ناومان بو مه ککه، وه لاهی هه رگیز ناهیلین خیله عه ره به کان له باره مانه وه بدوین و بلین به توندوتیژی خوی کرد به ناوماندا و عه مره یانکرد، هه ره که سو هه یلی کورپی عه مر گه یشته خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ کاتیک بینى به ره و رووی دیت فهرمووى: ((انه وه سو هه یله خوی گه وره نه م دوخه تان به ناسانى بو چاره سهر دهکات))]. دیاره قوره یشیه کان ریکه وتن و ناشته وایان ده ویت کاتیک نه و پیاو میان نار دووه] هه ره که سو هه یلی کورپی عه مر گه یشته خزمهت پیغمبهرى خوا ﷺ گفوتگووی ده سبیکرد و قسه گردن له باره ی دانوستانه که وه دریزه ی کیشا، پیداجوونه وه ته وایانکرد و ده ستیان پی ده کره وه هه تاکو به ریکه وتن و ناشته وایى له نیوانیاندا کو تایی پنهات، کاتیک به ته وایى کاره که برپایه وه و هیچ شتیک له

(۴۷۴) أخرجه: ابن ابی شیبۃ (المصنف) (۳۸۰۱۰)، وقال محققه: اسناده حسن مرسل، وكان هذا الرجل معروفاً بالغدور وقد قتل رجلاً بريئاً انتقاماً لقتل اخيه.

(۴۷۵) أخرجه: البخاري (۲۷۳۱، ۲۷۳۲)، واحمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، وابن هشام (۳۶۸/۳)

گور نہما تہنہا خستہ سہر کاغہز نہبیت عومہر کورپی خہطاب ﷺ بہہ لہ داوان خوی گہیانده ئہبوبہگر ﷺ فہرمووی: ئہی ئہبوبہگر ئایا ئہوہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوی: ئیہہ؟ وہ ئیمہش موسولمان نین؟ ئہوانیش موشریک و بیباوہرینین؟ فہرمووی: بہلی فہرمووی: باشہ لہسہر چی ئیمہ بہسہر شوپی و زہلیلی لہسہر ئایینہ کہمان رازیبین؟ ئہبوبہگر ﷺ فہرمووی: ئہی عومہر پابہندبہ وہ دئنیابہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بیہ بہست ئہم کارہی نہ کردوہ من شایہتی دہدہم کہ ئہو نیردراوی خودایہ؟ عومہریش فہرمووی: وہمنیش شایہتی دہدہم کہ ئہو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودایہ.

ائینجا سوهیل وتی: نووسراویکم بو بنووسہ و لہنیوان ئیمہ و خوئاندا با نووسراویکی فہرمی ہہبیت لہ نیوانماندا] پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ فہرمووی بہعہلی ﷺ (۴۷۶): ((اَكْتُبِ الشَّرْطَ بَيْنَنَا، اَكْتُبْ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)) (۴۷۷) واتہ: [بنووسہ ئہو خال و مہرجانہی لہسہریان ریككہوتین، سہرہتا بنووسہ: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ] [سوهیل وتی: وہلاہی من (الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ) ناناسم و نازام کیہ بہ لکو ئہوہ بنووسہ [کہ ناسراوہ لہلامان باسمک اللہم) (کہ پیشتہر دہتنووسی موسولمانہکان فہرموویان: وہلاہی ئیمہ ہیچ شتیک نانوسین تہنہا (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ))] (۴۷۸) پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ فہرمووی ((اَكْتُبْ بِاسْمِكَ اللّٰهُمَّ، هَذَا مَا صَالَحَ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللّٰهِ سُوَيْلٌ بِنَ عَمْرٍو)) واتہ: ((بنووسہ: باسمک اللہم، ئہوہ ئہو ریككہوتنہیہ کہ محمد پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ و سوهیلی کورپی عہمر لہسہری ریككہوتن)) سوهیلی کورپی عہمر وتی: [وہلاہی ئیمہ دان نانین بہئہوہدا] (سویند بہخودا ئہگہر بمانزانیابہ تو نیردراوی خودای ریگریمان لینہدہگردیت لہئہوہی سہردانی کہعبہ بکہیت و شہرمان لہگہل نہدہگردیت] [وہباوہرمان پیدہگردیت] [و بہدرؤمان نہدہخستیتہوہ] [و بہیعہتمان پیدہدایت لہسہر ئہو پہیامہ] بہ لکو ناوی خوٹ و باوکت بنووسہ: ئہمہ ئہو ریككہوتنہیہ کہ محمد کورپی عہدوللا و سوهیلی کورپی عہمر لہسہری پیک ہاتوون [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی: ((وہللاہی من نیردرا و فرستادہی خودام ئہگہر ئیوہش بہدرؤم بخہنہوہ) [عہلی بیسپرہوہ، خودایہ تو دہزانی کہ من پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم توہم، ئہوہ

(۴۷۶) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۷۲۱)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۴۱/۲): اسنادہ صحیح.

(۴۷۷) أخرجه: البخاري (۱۳۱۸۴)، ومسلم (۱۷۸۳).

(۴۷۸) أخرجه: البخاري (۲۷۳۱)، عبدالرزاق (۹۷۲۶).

بسرهوه ئه‌ی عه‌لی و بنووسه: ئه‌مه ئه‌و رێککه‌وتنه‌یه که محمد کورپی عه‌بدووللا موری کردووه^(۴۷۹).

عه‌لی ﷺ فهرمووی: [وه‌لاهی نایسرمه‌وه]، پیغه‌مبهری خودا ﷺ نووسراوه‌که‌ی و مرگرت که خۆی نووسین و خویندنی باش نه‌بوو [سپریه‌وه وه [پیغه‌مبهری خودا ﷺ به‌دهستی خۆیی و له‌شوینی پیغه‌مبهری خودا ﷺ نووسی محمد کورپی عه‌بدووللا دواتر نووسی: ئه‌وه ئه‌و رێککه‌وتنه‌یه که محمد کورپی عه‌بدووللا و سوهه‌یلی کورپی عه‌مر مۆریانکردووه:] ((له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ستنه‌هێننه رێگه‌مان و نه‌که‌ونه نیوان ئیمه و که‌عه‌نه‌وه تا بتوانین ته‌واف بکه‌ین] سوهه‌یل وتی: وه‌لاهی نابیت خێله عه‌ره‌به‌گان بلێن به‌زۆره ملێ جوونه مه‌که‌که‌وه به‌لام] [ئه‌گه‌ر سالی ئایینده هاتن ئیمه شاره‌که‌تان بۆچۆل ده‌که‌ین، خۆت و هاوه‌لانت و مرنه ناو مه‌که‌که وه و سێ رۆژ تیایدا بمیننه‌وه و ته‌نها چه‌کی رێبوارتان پێبیت ده‌بیت بینه ناو شاره‌وه ته‌نها شمشیرتان پێبیت له‌کیلاندا]، [ومرێککه‌وتن] که بۆماوه‌ی ده‌سال شهر و کوشتار له‌نیوانیاندا بوه‌ستیت و خه‌لکی به‌ته‌واوی بکه‌ونه ناسایش و دلنایابه‌وه، و هه‌ر دوولایان ده‌ست له‌خوینرشتنی یه‌کتر هه‌لبگرن و له‌کاتی به‌یه‌گه‌گه‌شتندا ده‌ست له‌یه‌ک نه‌که‌نه‌وه.

وه‌هه‌روه‌ها له‌سه‌ر ئه‌وه پێکهاتن که هه‌رکه‌سێک له (قوره‌یشیه‌گان) هاته خزمه‌ت پیغه‌مبهری خودا ﷺ تا موسولمان بیت پێویسته رێگه پێدان و روخه‌ستی خاوه‌نوکه‌سوکاری له‌سه‌ربیت گه‌روا نه‌بیت پێویسته بینیرنه‌وه بۆ مه‌که‌که له‌ دوای نه‌م رێککه‌وتنه [موسولمانه‌کان فهرموویان: (سُبْحَانَ اللَّهِ) چۆن بنیردریته‌وه بۆ لای موشریکه‌کان له‌کاتی‌کدا هاتووه و موسولمانبووه؟] [پیغه‌مبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((اَكْتُبْ، فَكُتِبَ: مَنْ يَأْتِي مِنْكُمْ رَدَدْنَاهُ عَلَيْكُمْ، وَمَنْ أَتَى مِنَّا تَرَكْنَاهُ عَلَيْكُمْ)). واته: [بنووسه: نووسی: هه‌رکه‌سێک له‌لای ئیوه‌وه هات ده‌مینیرینه‌وه بۆلاتان وه هه‌ر که‌سێکی‌ش له‌لای ئیمه‌وه هاته ناوتان بۆ مه‌که‌که ئه‌وه ده‌ستبه‌رداری ده‌بین بۆتان] فهرموویان: ئه‌ی پیغه‌مبهری خودا (بینووسین) و ئه‌وه‌یان پێده‌ین؟ پیغه‌مبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((نَعَمْ، إِنَّهُ مَنْ ذَهَبَ مِنَّا إِلَيْهِمْ فَأَبْعَدَهُ اللَّهُ، وَمَنْ جَاءَنَا مِنْهُمْ [فَرَدَدْنَاهُ] سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُ فَرْجًا وَمَخْرَجًا)). واته: [به‌ئێ هه‌رکه‌سێک له‌ ناو ئیمه‌وه به‌رواته‌وه ناویان ئه‌و خودا رزگاری

کردوین له دهستی و له کۆلمان بوو تهوه، وه ههر که سیکیش له لای نهوانه بێته لامان [که دهیگێرینهوه بۆ لایان خودای گهوره به زووترین کات دهروی خیری لێدهکاتهوه و رزگاری دهکات] (۱۸۰).

وه یهکیکی تر له بهندهکانی رێککهوتنه که کاتیک که نووسراوه که بیان نووسی نهوه بوو: [که دلنایابین و هیچ پهیمان شکینی و فرسه ت قۆستنهوه وه له ئهوانه شاندهوه له نێوانماندا نه مینیت] وه خه لکیش پشتراست و دلنایاب له نهوهی ههر که سیک بێیخۆشه پهیمان له گه ل محمددا به سیتیت و بێته هاوپهیمانی بێگرفت ده توانیت نه و کاره بکات، وه ههر که سیکیش بێیخۆشه پهیمان به سیتیت له گه ل قورهیشدا و بێته هاوپهیمانی بێگرفت ده توانیت نه و کاره بکات، له نهویدا هۆزی خوزاعه راست بوونه و تیان: ئیمه به گریبهستی هاوپهیمانییهتی له گه ل پیغمبهری خودا ﷺ مۆرده کهین و دهچینه پهیمانی نهوهوه، هۆزی به کریش ههستان و وتیان: کهواته ئیمهش گریبهستی هاوپهیمانییهتیمان له گه ل قورهیشه و دهچینه هاوپهیمانییتهی نهوانهوه.... هیشتا پیغمبهری خودا ﷺ بهردهوام بوو له نووسینی بهندهکانی رێککهوتنه که نهبو جهندلی کوری سوههیل کوری عمر ﷺ هاته خزمهت پیغمبهر ﷺ که به ئاسن به سترابوووه و [کۆتو زنجیرکرا بوو و هراپکردبوو له خوارووی مهککهوه هاتبوو ههتا کو خویکرد به ناو ریزی موسولمانه کاندای] (۱۸۱). و خۆی گه یانده خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ).

هاوه لانی پیغمبهر ﷺ کاتیک دهرجوون به رهو مهککه هیچ گومان و دوودلێیهکیان له فهتخ و رزگارکردنی مهککه دا نهبوو له بهر نهوه خهوبینینهی که پیغمبهر ﷺ له خهودا بینیبوو، کاتیک چاویانکهوت به نهوهی که دههاته پیش له رێککهوتن و ناسته وایی وه قورهیش به ندوباریان له سه ر دانان بۆ گه رانه و میان و نه جوونه ناو شاری مهککه و کاتیک رازیبوون و جوونه ژێر باری نهوه مه رجه قورسانه ی دانوستان نه مانه یان بینی له لایهن پیغمبهره وه ﷺ، مقومقویه که وته ناو خه لکه که و نه مه یان به کاریکی قورس و گهوره بۆ سه ر خۆیان دادنا ههتا کو نزیکبوو دوو چاری

(۱۸۰) أخرجه: مسلم (۱۷۸۴).

(۱۸۱) أخرجه: البخاري (۲۷۳۲، ۳۱۸۲)، ومسلم (۲۷۸۴)، وفي رواية عروة c قال: (... خرج ابي جندل من السجن وتكذب

الطريق وركب الجبال حتى هبط على المسلمين، ففرح به المسلمون وتلقوه) انظر: (فتح الباري) (۴۳۲/۵).

له ناوچوون و بیفه‌رمانی خودا و پیغمبهریان ﷺ بکات ههر که سوهیل چاویکه‌وت به ئه‌بو جه‌ندلی کوری هه‌ستا بۆیی و که‌وته پیداکیشانی به‌زله و به‌عه‌باکه‌ی راید‌ه‌کیشا و ئینجا وتی: [ئهی محمد ئه‌مه یه‌که‌م که‌سه که ده‌که‌وێته گه‌ردنت له ریککه‌وتنه‌که که‌بیگت‌په‌ته‌وه بۆ من] پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((إِنَّا لَمْ نَقْضِ الْكِتَابَ بَعْدُ)) واته: [ئیمه هه‌شتا نووسراوه‌که‌مان ته‌واو نه‌کردوو و مۆرنه‌کراوه] وتی: وه‌لاهی ئه‌گه‌ر وابیت به‌هیچ جوریک له‌سه‌ر هیچ شتیک ریککه‌وتنت له‌گه‌ل ناکه‌ین، پیغمبهر ﷺ فهرمووی: ((ئهو به‌من ببه‌خشه)) وتی: نایبه‌خشم به‌ تۆ فهرمووی: ((به‌لکو ئهو کاره بکه‌یت)) وتی: من ناتوانم ئهو کاره بکه‌م. موکریز وتی: ئه‌وه به‌خشیمان به‌تۆ سوهیل وتی: محمد کۆتاییمان به‌ هه‌موو شتیک هه‌ینا و هه‌مووی براه‌وه له‌نیوان من و تۆدا به‌ر له‌هاتنی ئه‌مه، فهرمووی: راست‌ه‌که‌یت [ئه‌بو جه‌ندل پرووی کرده موسوئمانه‌کان و فهرمووی: ئهی گرۆهی موسوئمانان راده‌ستی موشریکه‌کانم ده‌که‌نه‌وه له‌کاتیکدا به‌موسوئمانی هاتوو‌مه ناوتان نایا نازانن که دووچاری چی ده‌بمه‌وه؟ دووچاری سزا و نازاریکی سه‌خت ده‌بمه‌وه له‌په‌یناوی خودا].

عوهر ﷺ فهرمووی: "وه‌لاهی له‌ئهو رۆژه‌وه که موسوئمان بووم دووچاری هیچ گومان و دوودلیه‌ک نه‌بووم ته‌نها ئهو رۆژه نه‌بیت" چوو‌مه خزمه‌ت پیغمبهر ﷺ وتم: تۆ پیغمبهری خودا نیت؟ فهرمووی (به‌لن) ده‌فه‌رموویت: وتم: که‌واته باب‌زه‌لیلی و سه‌رشوری رازینه‌بین له‌سه‌ر ئایینه‌که‌مان و [بانه‌گه‌رپه‌ینه‌وه هه‌تاگو خوا نیوانی ئیمه و ئه‌وان یه‌کلایی ده‌کاته‌وه] فهرمووی: ((إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ وَاسْتُ أَعْصِيهِ، وَهُوَ نَاصِرِي [و] لَنْ أُخَالِفَ أَمْرَهُ، وَلَنْ يُضَيِّعَنِي)) واته: ((من پیغمبهری خودام من سه‌رپه‌یچی ناکه‌م له‌کاتیکدا ئهو پشتیوان و فریاد‌رسمه [وه په‌یچه‌وانه‌ی فه‌رمانه‌کانی ناچوئیمه‌وه و ئه‌ویش هه‌رگیز پشتم تیناکات و ده‌سته‌ردارم نابیت)) وتم: ئهی تۆ نه‌ت فه‌موو پیمان که ئیمه ده‌چینه که‌عه‌به‌ئه‌وه و ته‌وافی به‌ده‌وردا ده‌که‌ین؟ فهرمووی: ((به‌لن)) فهرمووی: ((أَفَأَخْبَرْتُكَ أَنَّكَ تَأْتِيهِ الْعَامُ؟)) واته: ((من پیم وتی که تۆ ئه‌م سال ده‌چیت؟)) وتم: نه‌خیر.

فهرمووی: ((إِنَّكَ آتِيهِ، وَمُتَّطَوِّفٌ بِهِ)) واته: ((تۆ ده‌چیتیه مه‌که‌ه و ته‌وافی مالی خوداش ده‌که‌یت)) ده‌فه‌رموویت: دواي ئهو چوو‌مه خزمه‌ت ئه‌بویه‌گر پیموت: ئه‌بویه‌گر نایا ههر به‌راستی ئهو پیغمبهری خودانییه؟ فهرمووی: ((به‌لن)) وتم: وه ئیمه

لهسەر چه قنين و دووژمنه كانمان لهسەر ناحه قوپوچنين؟ فهرمووی: به ئی [وتم: ئایا کوژراوه کانی ئیمه له بهههشتدا نین و کوژراوه کانی نه وانیش له ناگردانین؟ فهرمووی به ئی] وتم نهی بۆچی پازیببین بهسەر شوپی و زه لیلی لهسەر ئایینه کهمان و به نه و جوړه [بگه پینه وه که هیشتا خودای گه وره نیوانی ئیمه و نهوانی یه کلایی نه کردۆته وه]؟ نه بویه کر فهرمووی: [واز بینه عومهر له بۆ جوون و بیرو رای نه و] (۴۸۲) بیا وه که نه و پیغه مبهری خودایه ههرگیز سه ریچی په روهردگاری خاوهن دهسه لاتی خوی ناکات و خواش پشتیوان و سه رخه ریته تی [ههرگیز خودا دهسته برداری نابیت] پابهندی ری وشوینی بیه هه تاکو ده مریت، وه لاهی نه و لهسەر چه ق وراستییه، وتم: نهی نه و نه یفه رموو پیمان که ده چینه که عبه و ته وافی ده که یین؟ فهرمووی: به ئی بهس فهرمووی که نه م سال ده چین؟ وتم: نه خیر. فهرمووی: که واته ده چیت و ته وافی ده که ییت. عومهر ﷺ ده فهرمویت: به رده وام خیر و سه ده قه و پوژوو و نویژی زیاترم نه انجامده دا و به ندهم نازاد ده کرد له ترسی نه وهی نه و پوژه کردم وه له بهر نه و قسانه ی کردم هه تاکو نه و خیر و چاگانه قهرمبوی بکاته وه.

سوهیل [به توند و تیژی به رامبه ر نه بو جه ندهل وه ستایه وه] عه باکه ی گرت و به دوا ی خۆیدا رای ده کیشا [بۆ نه وهی بیباته وه بۆ لای قوره یش]، نه بو جه نده لیش به دهنگی به رز هاواریده کرد: نهی گروھی موسولمانان ئایا ده مگپرنه وه بۆ نا و موشریکه کان که لهسەر ئایینه که م پاشگه زم بکه نه وه بۆ شه ریک و هاوبه شی دانان ده فهرمویت: خه لکه که زیاتر رفیان هه لده ستا له نه وهی که به سه ریان ده هات به هوی نه و سولحه وه پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: ((يَا اَبَا جَنْدَلٍ، اَصْبِرْ وَاحْتَسِبْ، فَإِنَّ اللّٰهَ عَزَّوَجَلَّ جَاعِلٌ لِّكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَضْعِفِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا، اِنَّا قَدْ عَقَدْنَا بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ صُلْحًا، وَاَعْطَيْنَاهُمْ عَلَىٰ ذٰلِكَ وَاَعْطُوْنَا عَلَيْهِ عَهْدًا، وَاِنَّا لَنْ نَعْدِرَ بِهِمْ)).

واته: ((نه بو جه ندهل خوړاگر به و پشت به خودا ببهسته دلنیا به خوی گه وره ی به دهسه لاتی بۆ تو و نه وانه ی له گه ل تو دان له چه وساوه کانی مه که که ده رووی خیر

(۴۸۲) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۱۰) وقال محققه: اسناده حسن مرسل، ولهذا كان عمره ينصح الناس ان لا يعتمدوا على الرأي فقط كما قال: (ايها الناس اثموا الرأي على الدين، فلقد رأيتني ارد امر رسول الله ابرأني اجتهداً فوالله ما آلوعن الحق وذلك يوم ابي جندل). رواه: البزار (۱۸۱۳)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۱۸۳): رواه البزار رجاله رجال الصحيح.

و خۆشى رزگاريتان لێدەکاتەو، نيمه رێککەوتنیکمان لە نيوان خۆمان و هۆزەکەت براندۆتەو، لەسەر ئەووش پەيمانمان بەيەکتر داو و وە نيمەش هەرگيز ستمکارو پەيمانشکين نابين لەگەڵياندا]. دەفەرمویت عومەر ﷺ بەهەلە داوان خۆی گەياندە لای ئەبو جەندەل و لەتەکیەو دەرویشت و دەی فەرموو: دان بەخۆدابگرە ئەبو جەندەل ئەوانە موشريک، خوينی هەرکەسيکیان وەك خوينی سەگ وایە [عومەر ﷺ خۆی لاینزیک کردبوو و وەباوگيشی دەستی گرت بوو پەلکيشی دەکرد بەدوای خۆیدا عومەريش دەیفەرموو: "ئەو تەنها گەسيکە شمشيرت لەخزمەتايە" (٤٨٣) [ئەبو جەندەل! ئەو شمشيرە و بيگرە يەکبەيەك دەوستانەو. سوهەيل وتی ئەي عومەر ئەو يارمەتی دەدەيت لە دژی من] (٤٨٤) دەفەرمویت: [عومەر ﷺ دەسکی شمشيرەکی لاینزیک دەخستەو بۆی دەبردە پيش. عومەر ﷺ دەیفەرموو [دەمويست شمشيرەکە وەرگريت و باوکی بکوژيت، ئەویش هەر لەپال باوکیدامايەو و بەمەش بريارەکە جيبەجيبکراو نووسراوەگەش تەواو بپرايەو] [کاتیک نووسراوەکە کۆتايی پيھات و مۆرکرا بەنامادەبوونی کەسانیک لە موسولمانەکان و موشريکەکان [لە وانەي نامادەي رێککەوتنەکە بوون لە موسولمانەکان: ئەبو بەکری صديق و عومەري کورپ خەطاب و عەبدولرەحمان کورپ عەوف و عەبدوئالاي کورپ سوهەيلي کورپ عەمر و سەعدی کورپ ئەبو وەھقاص و محمودی کورپ مەسلەمە و موکريزی کورپ حەفص کە ئەوکاتە موشريک بوو وە عەلی کورپ ئەبو طاليبيش کە نووسەري رێککەوتننامەکە بوو] (٤٨٥).

(٤٨٣) نفس المصدر.

(٤٨٤) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٧٩٩٤).

(٤٨٥) أخرجه: البخاري (٢٧٣٦، ٢٧٣٢)، ومسلم (١٧٨٤)، واحمد (١٨٩١٠) وقال محققه: اساده حسن، وابوداود (٢٧٦٦)،

(٢٧٦٧)، وابن هشام (السيرة) (٢٦٨/٣)، وقال محققه: اساده حسن، وعبدالرزاق (٩٧٢٠)، الطبراني (الكبير) (٢٠/٩)،

واللفظ لاحمد وابن هشام والزيادات لمسلم والبخاري.

دەستدریژی تاقمیک لە موشریکەکان

کاتیک ڕیککەوتنی ئاشتەواى سەریگرت و کۆتایی پێهات تاقمیک لە موشریکەکان بەمە رازی نەبوون کە گریبەستی ئاشتی سەریگریت لەگەڵ موسولمانەکاندا بۆیە هەستان بۆ شیواندنی بارودۆخەکە دزیانکردە ناو سەربازگەى موسولمانەکانەوه بۆ ئەوەى لەپەر هەلبکوتنە سەریان لەکاتی بێئاگایاندا تا ئەو کردەیهش هۆکارێک بێت بۆ هەلۆشاندنەوهى گریبەست و پەیمانى ئاشتەواى لەگەڵ موسولمانەکان.

ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: [(لەبەرزایی تەنعیمەوه) هەشتا کەس لە خەلکی مەککە بەچەکەوه هاتنەخوارەوه بۆ سەر پێغەمبەر و هاوێلانی مەبەستیان بوو لە ناکاو هەلبکوتنە سەریان پێغەمبەر ﷺ بەبێشەر دەستگیریکردن و نازادیکردن بەبێبەرامبەر] (٤٨٦).

لەگێرانهوهیهکی تردا لە عەبدووللای کورپی موعغەفل ﷺ دەفەرمویت: [...ئیمە بەئەو شیویمە مابووینەوه کاتیک سی گەنج بەچەکەوه لیمان دەرکەوتن و بەگوروتین و بەهەلەداوان بەرەو ڕوومان دەهاتن، پێغەمبەر ﷺ نزای لیکردن خودای گەورە توانای بینینی ئەوانی لە دەستدا و ئیمەش هەستاین چووینە سەریان و دەستگیرمان کردن. پێغەمبەر ﷺ فەرمووی پێیان: ((هَلْ جِئْتُمْ فِي عَهْدٍ أَحَدٍ، أَوْ هَلْ جَعَلْنَاكُمْ أَحَدًا أَمَانًا)) قَالُوا: لَا، قَالَ: فَخَلَى سَبِيلَهُمْ (٤٨٧). واتە: ((نایا لەسەر پەیمانى چ کەسێک هاتوون یاخود کەسێک هەیه پەناگیرتان بێت)) وتیان نەخێر. فەرمووی: ((لێیانگەرپێن بابڕۆن بەرەلایان بکەن]).

لە گێرانهوهیهکی تردا هاتوووە کە ژمارمیان حەفتا کەس بوو. سەلەمەى کورپی ئەکوه ﷺ دەفەرمویت: [کاتیک ئیمە و خەلکی مەککە ڕیککەوتنمان مۆرکرد، بەجۆریک تیکەلاوی یەکتەر دەبووین ئەوهندە لەیەکتەر دنیابوون، من چوومە ژێر درەختیکەوه دڕکەکانیم لیکردەوه و بڕیم و لەژێر سێبەرەکەیدا ڕاکشام، چوار کەس

(٤٨٦) أخرجه: احمد (١٢٢/٣)، ومسلم (١٨٠٨، ١٨٠٨، ١٨٧٤)، وابوداود (٢٦٨٨)، والترمذي (٣٢٦٤).

(٤٨٧) أخرجه: احمد (١٦٨٠٠) وقال محققه: حديث صحيح، والنسائي (الكبرى) (١١٥١١) وفي (التفسير) (٥٣١) وقال

محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (٣٩١/٦)، والحاكم (٤٦١/٢) صححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي،

وقال الحافظ في (الفتح) (٣٥٦/٥): اسناده صحيح، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٥٥): اسناده صحيح.

هاتنه لام له موشریکهکانی خه لکی مهککه و دهستیانکرد به قسهی ناشیرین وتن دژ به پیغمبهر ﷺ منیش خۆم لیگرژکردن چوومه ژیر درهختیکی تر نهوان چه کهکانیان به سهریانهوه هه ئواسیو لیپالتهوتن [ههتاده ﷺ دهفهرمویت: که کهسیک له هاوه لانی پیغمبهر ﷺ ناوی (زونهیم) دهبیت، سهردهکهویته سهر قه دپالیک له حودمبیه دا، موشریکهکان به تیر دهپیکن و دهیکوژن].

سه له مه دهفهرمویت ئیمه ههر به نه و شیوه له ژیر درهختهکاندا بووین له ناکاودا بانگهوازکاریک له ناو دۆله کهوه هاواریکرد: ئهی کۆمه ئی کۆچه رهکان کوری زونهیم کوزرا دهفهرمویت: شمشیره کهم هه لکیشاوه به توندی هه لکموتایه سهر نه و چوار کهسی نزیکم نهوان پالکهوتبوون منیش چه کهکانیانم کۆکردهوه و به ستمن بهیه کهوه و به دهسته وهم گرتن پاشان پیموتن: سویند به نه وهی ریژی له محمد ﷺ ناوه هه ره که سینکتان سهری به رزبکاتهوه به نه و شمشیره له که للهی سهری دهدهم، ئینجا نهوانم پیش خۆمدان و به پال پیمونان بردمنه خزمهت پیغمبهر ﷺ له نه و کاته دا عامیری مامیشم کهسیکی له عه بلات هینا [که به شیک بوون له قوره شیهی کهکان له به نی عه بدولدار بوون] ناوی موکریز بوو به سهر نه سپیکه وه جلهوی توند کردبوو رای دهکیشا بۆلای پیغمبهری خودا ﷺ نه سپه کهشی نه سپیکی ناماده کراو بوو (به جوریک به ناسن داپۆشراو بوو که چهک و شمشیر کاری تینه دهکرد) نهویان هینا له گه ل چه فتا کهس له موشریکهکان پیغمبهر ﷺ رووی تیکردن و فهرمووی پیمان ((دَعُوهُمْ، يَكُونُ لَهُمْ بُدُوَ الْفُجُورِ وَثَنًا)) واته: ((به ره لایان کهن با برۆن، با دهستپیشخهری په یمانشکینی و خرابه کاریبه کانی ههر بۆ نهوانه بیت)) به نه و جوړه پیغمبهری خودا ﷺ به خشی نی به بیبه رامبهر و خوی گه ورهش نه م نایه تهی به هوی نه و رووداوه وه نارد خواره وه: ﴿وَهُرَّ الَّذِي كَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَطْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ يَمَّا تَمَلُّونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾﴾ [فتح] (٤٨٨). واته: [ههر نه و خواجه دهستی بیباوهرانی له ئیوه بهسته وه (نهیهشت به گزتاندا بین) دهستی ئیوهی گرتوه دژیان و (نهیهشت جهنگ ببیت) دوی نه وهی زالکرد به سهریاندا له ناو جهرگهی مهککه دا، خوا هه میسه و به ردهوام بینایه به نه وهی که دهیکه ن].

(٤٨٨) أخرجه: مسلم (١٨٣٠، ١٨٠٧)، واحمد (١٦٥١٨) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والطبراني (الكبير)

لابردنى ئيحرام و كۆتايي پيھناني عەمرە

موسولمانەکان دوو چاری خەم و خەفەتیکی زۆر بوون لە دوای دانووستانی خودەیبیە و گەراندنەوێی ئەبو جەندەل بۆ مەككە و پەیمان شکینی و ناپاکی موشریکەکان و نەگەشتنیان بۆ کەعبەى پیرۆز و ڕینگە نەدانیان بەتەواف و بەجێهێنانی عەمرە، لەئەوبارەو مەیسەرەى کۆری مەخرەمە و مەرپوان ﷺ دەفەرموون: (...کاتیک پیغمبەرى خودا ﷺ لە ڕینگەوتننامەکە بوو، و کۆتایی پێهات، فەرمانیکرد بە هاوولانی و فەرمووی: ((قوربانییەکانتان سەر بێرن و سەرتان بتاشن)) وەلاهی ئەوان یەك کەسیان هەلنەستا بەئومیدی ئەوێی خودای گەورە ڕینگا چارەبەکیان لەئەو بارەو بۆ بدۆزیتەوه))^(٤٨٩) [لەبەر ئەوێی هاوولانی پیغمبەر ﷺ کاتیک دەرچوون بۆ ئەم سەفەرە هیچ گومان و دوودلیان نەبوو لە فەتح و سەرکەوتن، لەبەر ئەو خەوێی کە پیغمبەر ﷺ بینیبوو بەلام کاتیک ئەوان ئەم کارەیان بینی بەپێچەوانەو بەناشتەوایی و ڕینگەوتن گۆرا و دەبیت بەگەرپنەوه و ئەوێی پیغمبەرى خودا ﷺ لە ئەستۆی گرت و پێپرازی بوو بەلای خەلکەو ئەو زۆر قورس و گران بوو کە خۆیان لەبەر ڕاگرن هەتاکو زۆری نەمابوو تیا بچن]^(٤٩٠) و [هەتاکو سێ جار پیغمبەر ﷺ ئەمەى دووبات کردەوه]^(٤٩١)

کاتیک هیچ کەسێک لە جیگای خۆی هەلنەستا و جێبەجێی نەکرد پیغمبەر ﷺ هەستا و ڕۆیشتە لای ئوم سەلەمە ﷺ فەرمووی: ((يَا أُمَّ سَلَمَةَ أَلَا تَرِينَ إِلَى النَّاسِ، أَيَّ أَمْرِهِمْ بِالْأَمْرِ لَا يَفْعَلُونَهُ)). واتە: ((ئوم و سەلەمە ئایا تەماشای ئەو خەلکە ناکەیت چی بەسەر هاتوو، من فەرمانیان پێدەکەم بەکارێک ئەوان پێهەنناسن)). ئوم سەلەمە وتی: «ئەى پیغمبەرى خودا ﷺ سەرزمنشتیان مەکە چونکە ئەو خەلکە دوو چاری کارەساتیکی گەورەبوون و حەبەساون لەئەوێی کە تۆ پێپرازیبوویت و لەئەستۆت گرتوو لە ڕینگەوتنەکەدا، وە دەگەرپیتەوه بەبێئەوێی هیچ فەتح و سەرکەوتنێک دەستکەوتبیت، بڕۆ ئەى پیغمبەرى خوا ﷺ قسە لەگەڵ کەسیان

(٤٨٩) أخرجه: احمد (٣٢٨/٤)، والبخاري (٢٧٣٢)، ابي داود (٢٧٦٥).

(٤٩٠) أخرجه: احمد (١٨٩١٠) وقال محققه: اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (٢٦٨/٣) وقال محققه: اسناده حسن.

(٤٩١) أخرجه: البخاري (٢٧٣١).

مهكه^(۴۹۲) هه تاكو قوربانويه كهى خۆت سهرده بېرى و ئينجا بانگى سهرتاشه كهت بكه با [سهرت بتاشى، كاتيك خه لگه كه تۆيان بينى ئه و كارانهت كرد ئه وانيش هه مان كارى تۆ دهكهن] پيغهمبهر ﷺ ههستا به قسهى ئوم سه له مه ﷺ [له لاي ئه و چووه دمره وه] كه هاته دمره وه قسهى له گه ل كه سيان نه كرد هه تاكو قوربانويه كهى خۆى سهر بېرى و پاشان بانگى سهرتاشه كهى خۆي كرد كه ناوى (خيراشى كورى ئوميه) بوو ئه و هاتوو سهريتاشى، كاتيك خه لگه كه به ئه و شيوه پيغهمبهر يان بينى ﷺ ئه وانيش كه وتنه سهرتاشينى يه كترى به جۆريك خهريك بوو سهرى يه كترى بريندار بكه ن [له بهر خه م و خه فه تى دليان] ئينجا وشتره گانيان سهر بېرى و هه نديكيان سهر يان به ته واوى تاشى و هه نديكيشيان كورت يان كرده وه، پيغهمبهر ﷺ فهر مووى: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِمُخَلِّقِينَ ثَلَاثًا)) واته: ((خوايه له ئه وانه خو شيب ت كه سهر يان تاشيوه سى جار ئه مهى دووباره كرده وه)) وترا: ئهى پيغهمبهر خوا ﷺ ئهى ئه وانهى كورت يان كردۆ ته وه؟ فهر مووى: ((ئه وانه ش كه كورت يان كردۆ ته وه))^(۴۹۳). [وترا: ئهى پيغهمبهرى خودا: بۆچى سى جار بۆ ئه وانهى سهر يان تاشيوه داواى ليخوشبونت كرد به لام بۆ ئه وانهى كورت يان كردۆ ته وه تنه ا يه ك جار؟ فهر مووى: ((له بهر ئه وهى ئه وان هيج دوو چارى گومان نه بوون))^(۴۹۴).

[پيغهمبهرى خودا ﷺ له ناو وشتره گانى (هديه) دا وشترىكى ئه بو جه هلى كرده قوربانى كه ئه لقه يه كى زيو له لوتيدا بوو بۆ ئه وهى موشريكه گانى پيدوو چارى رھوقين ههستان بكات]^(۴۹۵). موسولمانه كان حه فتا وشتر يان كرده قوربانى ههروهك

(۴۹۲) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۵۰/۴).

(۴۹۳) أخرجه: احمد (۱۶۵/۴)، وابن ماجه (۳۰۴۴)، والترمذي (۹۱۳)، وابي داود (۲۷۶۵)، والطبراني (الكبير) (۱۵/۴)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۷۲۷)، و (صحيح ابن ماجه) (۲۴۶۹)، و (صحيح ابي داود) (۲۳۰۳)، و (الارواء) (۱۰۸۴) عن ابن عباس رضي الله عنه.

(۴۹۴) أخرجه: البخاري (۱۷۲۷)، ومسلم (۱۳۰۱)، وابي داود (۱۹۷۹)، والترمذي (۹۱۶)، وابن ماجه (۳۰۴۵)، وابن ابي شيبه (۳۸۱۰۶)، وابن هشام (۲۰۴/۳).

(۴۹۵) أخرجه: احمد (۲۳۶۲) وقال محققه: حديث حسن، ومالك (۳۴۱/۱)، وابوداود (۱۷۳۲)، والترمذي (۸۱۵)، وابن ماجه (۳۱۰۰)، الحاكم (۴۶۷/۱)، وصححه على شرط مسلم ووقفه الذهبي، وابن هشام (۸۲۸): وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (۲۳۰/۵) وقال: اسناده صحيح، صححه الشيخ الالباني (صحيح الترمذي) (۶۵۲)، و (صحيح ابي داود) (۱۵۳۸) و (صحيح ابن ماجه) (۲۵۱۶)، وصححه الشيخ المقبل أيضاً في (الصحيح المسند) (۶۸۱).

جابر ﷺ دهفه رموئیت: (له خزمهت پیغمبهردا ﷺ له حوده ییبیهدا [حهفتا و شترمان کرده قوربانی که ههر مانگیه که لهبری ههوت کهس بوو وه ههر و شتریک لهبری ههوت کهس بوو] ^(٤٩٦) له گپرانه وهیکی تردا [ههر و شتریک لهبری ده کهس بوو] ^(٤٩٧) [ناجیهی کوری چوندب ﷺ هه ندیک له هه دیهکانی قوربانی برده ناوچهی حه رپه می مهککه و لهئه ویدا سه ری برین و کردینه قوربانی] ^(٤٩٨) له دوا ی هه موو نهو ماوهیه موسولمانهکان دوا جار ئیحرامیان داناو کهوتنه خواردنی قوربانیهکان و خو یان ناماده کرد بۆ گه رانه وه به رهو شاری مه دینه له دوا ی نه وهی بیست رۆژ له حوده ییبیه مانه وه نه م گه شته ی پیغمبهری خوا ﷺ بۆ حوده ییبیه به رو یشتن و گه رانه وه وه مانگ و نیویکی خایاند ههروهک له گپرانه وه که ی ئیبنو عازدا هاتوو له لای زمرقانی (شرح المواهب) (٢/٢١٠) خوداش باشتر ده زانئیت.

گه رانه وه به رهو مه دینه

پیغمبهری خوا ﷺ گه راپه وه به رهو شاری مه دینه و موسولمانهکانیش له خزمهتی دا بوون و دوو چاری خه م و خه فه تیکی زۆربوون ههروهک نه نه س ﷺ دهفه رموئیت: (سه رهتا سورته ی فتح هاته خواره وه ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾ (الفتح) واته: [به راستی ئیمه سه ره کهوتنیکی ئاشکرمان پێبه خشیت (مه به ست له رپیککه وتنه که ی حوده ییبیه)] که هاوه لانی پیغمبهر خه موخه فهت دایگرتبوون (به هۆی گۆرینی بارودۆخه که و کۆسپ هاته به رده میان بۆ جیبه جیکردنی دروشمه ئایینییه که یان و نارازیبوونیان به سه ر برینی قوربانیهکانیان له حوده ییبیه له جیاتی مهککه) ^(٤٩٩). عوره ﷺ دهفه رموئیت: (پیغمبهری خوا ﷺ له حوده ییبیه گه راپه وه به رهو مه دینه، که سانیک له هاوه لانی پیغمبهری خوا ﷺ فه رموو یان به راستی نه مه فهت نه بوو قوره ییش نه یه یشت بچینه که عبه نه وه وه نه یانه یشت قوربانیهکانیشمان بگاته نه وی و

(٤٩٦) أخرجه: مالك (٢/٤٨٦)، والدارمي (٢/٧٨)، ومسلم (١٣١٨)، وابي داود (٢٨٠٩)، والترمذي (٩٠٤)، وابن ماجه (٣١٣٢).

(٤٩٧) أخرجه: الترمذي (٩٠٣)، وابن ماجه (٣١٣٣)، وابن حبان (٤٠٠٧)، وقال محققه: اسناده قوي على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني (صحيح الترمذي) (١٢١٣)، و (صحيح ابن ماجه) (٢٥٣٦).

(٤٩٨) أخرجه: الطحاوي (شرح معاني الآثار) (٢/٢٤٢)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (٤٤٧/٢): اسناده صحيح.

(٤٩٩) أخرجه: البخاري (٤٨٣٣، ٤١٧٢)، ومسلم (١٧٨٦).

پیغمبر صلی الله علیه و آله کو ایان ﷺ ناچار کرد له خود میبیدا بمینتتہوہ، دوو پیای موسولمانیش بگیریتهوہ کہرایانکرد بووہ ناومان، پیغمبر ﷺ وتہی ہندیک له ہاوہ لانی بہرگویی کہوتہوہ کہوتبوویان: ئەم جارہ نہسہرکہوتن بوو و نہفہتہج بوو.

پیغمبر صلی الله علیه و آله فہرمووی: ((بِسْمِ الْكَلَامِ! هَذَا أَعْظَمُ الْفَتْحِ!، لَقَدْ رَضِيَ الْمُشْرِكُونَ أَنْ يَذْفَعُوَكُمْ بِالرَّاحِ عَنِ بِلَادِهِمْ، وَيَسْأَلُونَكُمْ الْقَضِيَّةَ، وَيَزْعَبُونَ إِلَيْكُمْ فِي الْأَمَانِ، وَقَدْ رَأَوْا مِنْكُمْ مَا كَرِهُوا، وَقَدْ أَظْفَرَكُمْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَيْهِمْ، وَرَدَّكُمْ سَالِمِينَ غَائِبِينَ مَأْجُورِينَ فَهَذَا أَعْظَمُ الْفَتْوحِ، أَنْسَيْتُمْ يَوْمَ الْأَحْزَابِ ﴿١٠﴾ إِذْ جَاءَكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَظَنُّوا بِاللَّهِ الظُّنُونًا ﴿١١﴾ (الأحزاب)) واتہ: ((خراپترین قسہیان کردوہ، ئەوہ گہورترین فہتہج وسہرکہوتنہ، کہ موشریکہکان رازیبوون بہئہوہی دەستی ناشتیتان بو دریز بکہن له ولاتی خوئیان، وہ داوای دانوستان و چارہسہری دۆخہکہتان بخنہ بہر دەست، وہ ئومیدو ہیوایان بہئپوہ یبیت تا ئاسایشیان بہرقہرار بکہن وہ ئەوہی حەزیان پیندہکرد له ئیوہدا چاویان پیکہوت، خوای گہورہش ئیوہی بالادہست کرد بہسہریاندا، وہ ئیوہشی بہپیوہی و دەستکەوت و پاداشتہوہ گہرانہوہ، ئەوہ گہورہترین سہرکہوتنہ، ئایا غەزای ئەحزابتان بیرچوہ [کاتیکی دووژمان لەسەر و خواروتانہوہ ہاتنہ سہرتان، کاتیکیش چاوەکان ئەبلەق بوون دلەکان گہیشتبوونہ گہروو، گومانی جوړاو جوړتان دەبرد بہ بہئینہکانی خوای گہورہ (بہسہرکہوتنی ئیمانداران)]. موسولمانہکان فہرموویان خوا و پیغمبر صلی الله علیه و آله کەہی راستیان فہرموہ، ئەوہ گہورہترین فہتہج وسہرکہوتنہ وەلاہی ئەہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ ئیمہ بیرمان لەئہوہ نہکردوہتہوہکہ کہ بہبیری تو دا ہاتبوو، وہ تو لەئیمہ زاناو شارہزاتریت بہرامبەر بہ خواو کاروبارہکانی، خوای گہورہش لەئہویدا سوپمتی (الفتح) ی دابہزاندا))^(۱۰).

زہیدی کوری ئەسەلم ﷺ دەگیریتهوہ لەباوکیہوہ دەفہرمویتی: ((پیغمبر صلی الله علیه و آله کو ایان ﷺ (لہگہرانہوہی خود میبیدا) دەرویشت لەشەودا... عومہری کوری خەطابیش لەخزمەتیا بوو، عومەر پرسیاریکی لیکرد وەلامی نەدایەوہ پاشان دووپاتی کردوہ ہەر وەلامی نەدایەوہ، بوچاری سنیہم پرسیارہکەہی کرد ہەر وەلامی نہبوو، عومەر بہخوی فہرموو: دایکت رۆلہ رۆت بۆبکات (ئەہی عومەر لەبەردەم پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ دا پیدایگری دەکەیت و سنی جار پرسیار دووبارہ دەکەیتەوہ) بینہوہی ہیج

وه لاميکتبدرېته وه، عومەر ﷺ دمه فرمويت: له وشتره کهم خورې هه تاکو چومه پيش خه لکه که وه، ترسی نه وه م هه بوو قورئان له باره مه وه دابه زیت)) (٥٠١).

له نه وه کاته دا سورته ی فه تح دابه زی و وشتره که ی پیغمه بهر ﷺ باری قورس و گران بوو به هوی وه حیه که وه هه روه ک ئیبنو مه سعود ﷺ دمه فرمويت: له نه وه باره مه وه: (کاتیک پیغمه بهر ی خوا ﷺ له حوده یبیه ده گه رایه وه، وشتره که ی باری قورس و گران بوو نه دهر پویش ت ئیمه پيشکه وتین نه وه بوو سورته ی ﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝١ ﴾ (الفتح) بۆهاته خواره وه) (٥٠٢).

عومەر ﷺ فه رموی: [له سوینی خۆم چه قیم وجوله م لپرا که گویم لیبوو که سیک هاواری ده کرد و ترسی نه وه م هه بوو قورئان له باره ی منه وه بیه خواره وه] خه لکه که م بین ی له وشتره گانیان ده خور ی هه ندیکیان به هه ندیکیان ده وت: نه وه خه لگی بۆ خربوونه وه لای پیغمه بهر ی خوا ﷺ ئینجا ئیمه ش به خیرای ی و هه له داوان رپویش تین له گه ل خه لکه که تا پیغمه بهر ی خوامان بین ی به پیه وه وه ستابوو له ناوچه ی (کوراع غه میم) [بینیمان روو خو شبوو وه شادییه ک روویتی کردوو هه ره مه پرسه] (٥٠٣).

عومەر ﷺ دمه فرمويت: چومه خزمه ت پیغمه بهر ی خوا ﷺ سه لامم لی کرد و له خزمه تیدا بووم فه رموی: ((لَقَدْ أَنْزَلْتُ عَلَيْكَ اللَّيْلَةَ سُورَةً، لَهَا أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ)). واته: ((نه م شهو خودا سورته یکی بۆ ناردم له لام خوشه وه یستره له هه موو نه وانه ی که رپوژی به سه ردا هه لدیت) پاشان سورته ی فه تح ی خوینده وه ﴿ إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝١ ﴾ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ ۝٢﴾ (الفتح) (٥٠٤). [که سیک له هاوه لان فه رموی نه وه فه تح بوو؟ پیغمه بهر ی خوا ﷺ فه رموی: ((إِي وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُ لَفَتْحٌ)) واته: [سویند به نه وه زاته ی گیانی منی به دهسته نه وه فه تح و سه رکه وتن

(٥٠١) أخرجه: البخاري (٤١٧٧، ٤١٧٨)، وابوداود (٢٧٣٦).

(٥٠٢) أخرجه: البخاري (٤٨٣٣)، والبيهقي (الدلائل) (١٥٥/٤)، وابوداود (٤٤٣)، والنسائي (الكبرى) (١١٩).

(٥٠٣) أخرجه: البخاري (٤٨٣٣).

(٥٠٤) أخرجه: البخاري (٤١٧٧).

بووا^(۵۰۵)، فهرموويان: [پيرؤزت بيت و شايستهي خوته^(۵۰۶)]، نهى پيغهمبهري خوا ﷺ خودا بؤي رونکردوو يته ته وه كه چي به تو به خشيوه نهى نه بي حالي نيمه چون بيت؟ نينجا خواي گه وره نه م نايه ته ي دواي نه و ناره خواروه ﴿لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفَّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ﴿٥٠٧﴾ (فتح)^(۵۰۷)، واته: [نه مهش هه مووي بو نه وه ي تا نيمانداران له پياوان و له نافرده تان بخاته ناو به هه شتيكه وه كه چهنده ها رووبار به ژير درخت و به به رده م كوشك و ته لاره كانيدا دمروات، هاوري له گهل زيانى نه ميريدا، هه روه ها بو نه وه ي كه چاوپوشي له هه له و گونا هه كانيان بكات و نه م به لئينه له لايهن خواوه ده سته كه وت و سه رفرازيه كي زور گه وره و بي سنوره بو نيمانداران].

له ريگاندا پيغهمبه ر ﷺ و موسولمانه كان به كيويكدا تيپه رين كه وت بووه نيشينگه ي به ني له حيان نه و خيله ي په يمان شكيني وستهم كاريان كرد به رامبه ر به هاوه لاني (ره جيع) و هه هيديان كردن له نه و ناوچه يه دا پيغهمبه ري خوا ﷺ له خودا پارايه وه و نزا ي خيري بو نه وانه كرد كه سه رده كه ون بو سه ركپوه كه وه ك پيشره وي سوپاي موسولمانه كان بو نه وه ي ترس بخه نه دلي دووژمنه وه تانه توانن رووبه رووي موسولمانان ببنه وه، له سه له مه ي كوري نه كه وه وه ﷺ ده فه رمويت: (.... پاشان ده ستمان كرد به رويشتن به ره و مه دينه له نيشته گيه ك دابه زين له نه ويديا كيويك ده كه وته نيوان نيمه و به ني له حيان (پي دمو ترا: هه واري وشتره كه) كه بتپه رست بوون، پيغهمبه ري خوا ﷺ داواي ليخوشبووني بو نه و كه سانه كرد (كه له نه و شه وده ا) به گورجي به سه ر نه و كيوه كه وتن وه ك ده سته ي پيشره وي پيغهمبه رو هاوه لاني، من له نه و شه وده ا دوو جاريان سي جار به سه ر نه و كيوه ا سه ركه وت م)^(۵۰۸).

موسولمانه كان له شوينيكي نه رم و فشه ل دابه زين بو نويزي به ياني به لام خه به ريان نه بووه وه، هه لئه هه ستان هه تا رؤز له خه و بيداريكردنه وه پاشان دواي نه وه نويزي

(۵۰۵) أخرجه: احمد (۲۱۵/۳)، وابي داود (۲۷۳۶)، والحاكم (۱۳۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي.

(۵۰۶) أخرجه: البخاري (۴۱۷۲).

(۵۰۷) أخرجه: احمد (۲۱۵/۳)، ومسلم (۱۷۸۶)، والبخاري (۴۱۷۲)، والترمذي (۳۲۶۳)، وابن حبان (۳۷۰) وقال محققه:

اسناده صحيح على شرطها.

(۵۰۸) أخرجه: احمد (۱۶۵۱۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأخرجه: مسلم (۱۸۳۰، ۱۸۰۷).

به یانیان کرد، له ئیبنو مهسعودهوه ﷺ دمفهرمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ دهستی کرد به گه پانهوه له خودیبیه به شهو دهرۆشتین له خزمه تیدا، له خاکیکی نهرم و فسهل دابهزین، پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: (کی ئەم شهو دهبیته ئیشگرمان؟) دمفهرمویت: بیلال وتی من (ئهی پیغمبهری خوا ﷺ) فهرمووی: (که واته دهخهویت) وتی: نه خیر، ئەوه بوو له خهه و خه بهریان نه بووهوه تاخۆر ههلات وه فلان وفیسار هه لسان عومهریشیان له گه ئدابوو، پیغمبهر ﷺ ههر خه بهری نه بووهوه (عومهر) ﷺ فهرمووی: (بیکهن به دهنگه دهنگ و قسه به لکو خه بهری بیتهوه) ئەوه بوو پیغمبهریش ﷺ به خه بهر هات و فهرمووی: (أفعلوا كما كنتم تفعلون إن الله لو شاء أن لا تناموا عنها لم تناموا، ولكن أراد أن يكون لمن بعدكم)) واته: ((ههروهك چۆن له ئەوه و پیش نویتزان کردوه ههر به ئەوه شیوهیه وهک کاتی خۆی نویتز بکهن (ئه گهر خودا ویستی لیبووایه خهوتان لینه دهکوت له کاتی نویتزه که دا به لام خودا ویستی وابوو وهک پروونکردنه وهیهک بۆ ئەوانه ی له دوا ی ئیوه دین ئە گهر هه مان شتی ئیوه یان به سه ر هات وهک ئیوه بکهن) (پاشان هه ستا ههروهک کاتی خۆی نویتز کرد) ئینجا فهرمووی: ((هَكَذَا لِمَنْ نَامَ أَوْ نَسِيَ)) واته: ((به ئەوه شیوهیه نویتز بکهن کاتی یه کیك له ئیوه به خه بهر نه هات یا خود له بیر ی چوو))^(٥٠٩).

ئیبنو مهسعود ﷺ دمفهرمویت: (ئوه بوو وشتره که ی پیغمبهر ﷺ و وشتره کانی خه لکه که له ئەویدا بلاوه یان لی کردبوو خه لکه که ش رۆشتن به شوینیاندا، وشتره کانیان هینایه وه ته نها وشتره که ی پیغمبهری خوا ﷺ نه بییت (ئیبنو مهسعود ﷺ) دمفهرمویت: پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی پیم: (ئاده ی لیروه برۆ به دوایدا) ئامازه ی بۆ لایهک بۆ کردم منیش به ئەوه ئاراسته یه ی ئەوه ئامازه ی بۆ کرد گرتمه بهر) تا دۆزیمه وه که جلهوی له درهختیک ئالابوو وه لاهی جله وه که ی به ده ست نه بووایه نه ده کرایه وه، ئینجا کردمه وه و بردمه وه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ (وتم: ئەهی پیغمبهری خوا ﷺ له لای درهختیک دیمه وه جله وه که ی به درهختیکه وه لولیا دبوو ته نها به ده ست نه بووایه نه ده کرایه وه)^(٥١٠).

(٥٠٩) أخرجه: احمد (٣٦٥٧) وقال محققه: اسناده حسن، وابوداود (٤٤٣)، والطیالسی (٣٧٧)، وابن ابی شیبه (٣٨٠١٧)،

وصححه الشیخ الالبانی فی (صحیح ابی داود) (٤٢٧) و (الارواء) (٢٩٣/١).

(٥١٠) أخرجه: احمد (٣٧١٠) وقال محققه: والقصة اخرجها الطبري (جامع البيان) (٦٩/٢٦) باسناد حسن، وابویعلی

لە کاتى گەرانەوهدا موسولمانەکان دووچارى برسپىهەتى و تونپتپىهەكى سەخت بوون، هەرودەك لە جابرو ئىينو عەباسەوھ ﷺ دەفەرموون: (لەکاتىکدا پىغەمبەرى خوا ﷺ دەگەرپاەوھ لەخودەمبىيە)^(۵۱۱) (خەلگەكە تىنووتى زۆرى بۇ هەنان)^(۵۱۲). کاتى نووتى عەسر هات هىچ ئاومان پىنەما تەنها تۆزىك لەناو دەفرتکدا بىت هەموویان هەنانپە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ)^(۵۱۳)، ((خستیانە) بەردەستى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە ناو تەشتىك دایاننا تا ئەویش دەستنووتى تىداگرت وپاشان پرووى کردە خەلگەكە و فەرمووى: (ئەوھ چىتانە)؟ فەرموویان: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ هىچمان ئاو بەدەستەوھ نەماوھ نەئاوى خواردەوھ و نە ئاوى دەستنووتى تەنها ئەوھ نەبىت كە لەناو (ئەو تەشتەى) بەردەستدایە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دەستى کردە ناو تەشتەكەوھ)^(۵۱۴). ئىنجا پەنجەکانى دەستى تىداپلاوکردهوھ و ئاوا لەنىوان پەنجەکانىيەوھ دەرچوو فەرمووى: ((حَيَّ عَلَىٰ أَهْلِ الْأَوْصِيَاءِ وَالْبَرَكَةِ مِنَ اللَّهِ)) واتە: (ومرن دەست نووتى بگرن فەرو بەرەكەت و پىرووزىش هەر لە خواوهمیە) منىش ئاوم دەبىنى بە چاوى خۆم لەنىوان پەنجەکانىيەوھ هەر هەلدمقولا وەكو چۆن لەکانى هەلدمقولايت خەلگەكەش دەستنووتىان گرت و لىشان خواردەوھ (جابرو ﷺ دەفەرمووت) هەرچى لەئەو ئاوه دەچووھ ناو سەمەوھ دلنىادەبووم بەرەكەت و فەرى زۆرى پىومىه)^(۵۱۵).

سەلەمەى كورى ئەكوەع ﷺ دەفەرمووت: (هەموو دووچارى ماندوویهەتى و ناپەحەتپىهەكى لە ئەندازمەدەر هاتىن هەتا هەندىكمان بۆچوونمان وابوو كە وشترەكانمان كە كۆلو بارىان هەلگرتبوو سەریانبىرىن] هەندىك لەهاوھلان لەئەو بارەوھ قسەیان لەگەل پىغەمبەرى خوادا ﷺ کرد وفەرموویان: ئەو رىگایە زۆر ماندوو شەكەتى کردووین هەندىك لەخەلگەكەش وشترى زیادیان پىیە بۇ بار فەرمانبەكە با سەرى بىرىن بۆمان ولەگۆشتەكەى دەخۆین وە لەرۆن وچەورىەكەى كەلگومردەگرىن وە

(۵۱۸)، والطبراني (الكبير) (۲۳۵/۱۰).

(۵۱۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۱۹/۴).

(۵۱۲) أخرجه: البخاري (۴۱۵۲)، (۳۵۷۶).

(۵۱۳) أخرجه: البخاري (۵۶۳۹).

(۵۱۴) أخرجه: البخاري (۴۱۵۲)، (۳۵۷۶).

(۵۱۵) أخرجه: البخاري (۵۶۳۹).

له پیستہگەشی پیلایوی لیدروست دەگەین؟ عومەر ﷺ فہرمووی: (ئەوی پیغمبهری خوا ﷺ ئەو کارە مەگە ئەگەر خەلگەگە شتیکی گەمیان لەخۆراک پیمابیت ئەوہ باشترە دابەشبکریت بەسەریاندا)^(۵۱۶)، پیغمبهری خوا ﷺ فہرمانیکرد تا سفەرہیەکی بۆ دابخەین پاشان سفەرگەکی بۆ داخرا ئەوہ بوو ھەرچی قووت و خۆراکی خەلگەگە ھەبوو لەسەر سفەرگە دانرا (سەلەمە ﷺ دەفەرموویت): لیکمانکردوہ بۆ ئەوہی کۆیانکەینەوہ لەسەری نەگەویتە خوارەوہ؟ درێژەگەکی تەنھا بەئەندازە ی جیگای نووستنی بزنیکی بوو ئیمە ژمارەمان ھەزارو چوارسەد کەس بوو، ھەموومان لیمان خوارد ھەتا تیربووین پاشان خستمانە ناو ھەمیانەکانمانەوہ و ھەلمانگرت)^(۵۱۷).

پیغمبهری خوا ﷺ شەونویژیکرد لەکاتیگدا ھیشتا لەگەرانیوہدا بووین، جابر ﷺ دەفەرموویت: لە خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ گەرانیوہ لە خودیبیەدا ھەتا لە (سوقیا) دابەزین (کە ئاویکە (۹۶ میل) لە مەدینەوہ دوورە) موعاد ﷺ دەفەرموویت: کێ دیت با بچین ئاو ھەلبگۆزین لە ئاوەکانی خۆمان؟ دەفەرموویت: من رۆیشتم لەگەڵ چەند گەنجیکی (ئەنصاری) ھەتا گەیشینە سەر (ئاوەگەکی) کە لەناوچەکی (ئەنایە) بوو (کە (۱۲۰) کم لە مەدینەوہ دوورە) ئاومان لێھەلگۆزی و خواردمانەوہ، لە دوای ئەوہی شەو تاریکی بوو پیاویکمان بینی لەوشتەرگەکی دەخوری بۆ سەر ھەوزی ئاوەگە، (دەفەرموویت: بێینە پێش تا ئاو بخۆین)؟ ئیمە سەیرمان کرد (ئەو کەسە) پیغمبهری خوا ﷺ بوو (وشتەرگەکی ئاو دەدا) و جەلەویگرت و پاشان یەخیکردو ئەویش چۆکیدادا، پاشان پێشکەوتو نوێژی عیشای بەجەماعەت بۆ کردین، ومنیش لە لای راستیەوہ و مستابووم، پاشان [لە دوای نوێژی عیشاوە] سیانزە رگاتی کرد [دووورگات دوورگات، کۆتایبەگەش یەک رگاتی وتر بوو، کۆتایبەگەشی پاشان دوو رگاتی سوننەتی بەیانی کردو پاشان پێشنوێژی بەیانی بۆ ئیمە کرد]^(۵۱۸).

(۵۱۶) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۱۹/۴).

(۵۱۷) أخرجه: احمد (۵۲/۴)، ومسلم (۱۸۰۷)، وابن ابي شيبة (المصنف) (۵۳۳/۱۴)، وابوداود (۲۷۵۲).

(۵۱۸) أخرجه: احمد (۱۵۰۶۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وفي (فضائل الصحابة) (۹۷۷)، وابن ابي شيبة (المصنف)

(۸۵۷۵)، والبخاري (۷۲۹)، وابي يعلى (۲۲۱۶)، وابن خزيمة (۱۰۷۵، ۱۵۳۶)، وابن حبان (۲۶۲۸)، وحسن اسناده كل

من الحفاظ في (المطالب العلية) (۴۲۹۱)، والبوصيري في (اتحاف الخيرة المهرة) (۶۲۸۱).

راکردنی ئەبو بەصیر

یهکیك له پالەوانەکان راپێکردە ناو موسولمانەکان موسولمانەکانیش بەپێی رێککەوتنامەی حودەیبیە گێرپایانەوه بۆ قورەیش، ئەو پالەوانەش راپێکرد و جەنگی پارتیزانی هەلگیرساند لەدژی قورەیش تا دواجار دووچارى ریسوایی و سەرشۆری کردن لەئەنجامدا بوو هۆی پاشەکشەى قورەیش و پاشگەز بوونەومیان لەیهکیك له بەنده سەرەکیەکانی رێککەوتنامەکە ئەویش گێرپانەوهی موسولمانە نوێ و سەرەتاکان بوو بۆ ناو قورەیش تا لەئەنجامدا قورەیش تکیان لە پیغمبهری خوا ﷺ کرد که وەریان بگریت و جیگەو رینگەیان لای خۆی بۆ دابین بکات.

ئەم روداوەش هەریەکە لە ئیبنو ئیسحاق و موسا کورپی عوقبە و عوروهی کورپی زوبیر ﷺ دەگێرپانەوه لەگەڵ گێرپانەوهکەى مەیسەرە و مەروان لای بوخاری و ئەحمەد و ئەبو داود لە دواى کۆکردنەوهى هەموویان و رێکخستیان رووداوەکە بەئەم شیوهمیەى خوارەوهى لێهات:

(کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ گەرایەوه مەدینە، پیاویک لە موسولمانەکان هەلگەرایەوه و لەهۆزی ئەقیف). لەگێرپانەوهیەکی تردا: (له قورەیش بوو) پێیان دەوت: ئەبو بەصیر ناوی خۆی ئوسەیدی کورپی جاریەى سەقەفی بوو (لەئەوانەبوو که پیشتر لەبەر موسولمان بوون بەندیان کردبوون لەمەککە) هاتە خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ بە موسولمانییەتى و کۆچکردووی (کاتیک گەیشته خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ ئەزھەرى کورپی عەمرى کورپی وەھبى ئەقەفى نووسراویکی نووسى بۆ پیغمبەر ﷺ لەبارەى ئەبو بەصیرەوه بەپیاویکی بەنى عامیری کورپی بۆی نارد) لەخۆیان کەناوی جەحشى کورپی جابر بوو که خاوەنى خزم و کەسوکار بوو پرابوچوونى و مردەگىرا لەناو موشریکەکان (وہ خزمەت کارىکی خوشیان نارد لەگەلیدا) و ئەخەنەسى کورپی شورەمىقی ئەقەفیش نامەیهکی پێدان بۆ داواکردنەوهى ئەبو بصیر، ئەوان رۆیشتن تا (گەیشته خزمەت پیغمبهری خوا ﷺ و نامەکانى ئەزھەر و ئەخنەسیان پێدا) (وتیان: بەپێی ئەو پەیمانەى کەنێوانماندا هەیه پێمانبەدەوه)

(پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((يَا أَبَا بَصِيرٍ، إِنْ أَدَّيْنَا هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ مَا قَدْ عَلِمْتَ، وَلَا يَصْلُحُ لَنَا فِي دِينِنَا الْعَدْرُ، وَإِنَّ اللَّهَ جَاعِلٌ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا فَأَنْطَلِقْ

إِلَى قَوْمِكَ)). واتہ: ((ئەبو بەصیر خۆت دەزانی ئیمە جیمان لەگەڵ ئەو خەلکەدا مۆر کردوو و وریککەوتووین، بۆ ئیمە ناگونجیت کە پەیمانشکێنی بکەین لەئایینەکەماندا، وە خۆی گەورە پالپشتی تۆ و ئەوانە دەکات کە لەگەڵ تۆدان لەچەوساوەکان و دەروی خیرتان لێدەگاتەو و رزگارتان دەکات، ئیستاش برۆرەو بۆ ناو خزم و کەسواکەرکانت)). ئەویش وتی: پیغمبەری خودا ئایا دەمگێرپتەو و ناو موشریکەکان تا سزام بەدەن لەسەر ئایینەکەم؟ پیغمبەری خودا ﷺ پێی فەرموو: ((يَا أَبَا بَصِيرٍ، انْطَلِقْ، فَإِنَّ اللَّهَ تَعَالَى سَيَجْعَلُ لَكَ وَلِمَنْ مَعَكَ مِنَ الْمُسْتَضْعَفِينَ فَرْجًا وَمَخْرَجًا)). واتە: ئەبو بەصیر لەگەڵئایندا بگەرپتەو و دنیابە خودای گەورە دەروی خیر و رزگار بوون لەتۆ و چەساوەکانی تر دەگاتەو.

[پیغمبەری خوا ﷺ ڕادەستی دوو کەسە نێردراوەکە ی کردووە] ئەویش لەگەڵئایان کەوتە ڕی (ئەوانیش بردیان) هەتا گەیشتنە ناوچەی (ذی الحلیفە) لەئەویدا دابەزین وەلایاندا وکەوتنە خواردنی ئەو خورمایەکی کە پێیان بوو (ئەبو بەصیر) پالیدا بوو بە دیواریکەو و دوو هاوئەکەشی لەگەڵیدا دانیشتبوون) ئەبو بەصیر فەرمووی: ئایا شمشیرەکەت بڕندەو تیزە ئەی بۆی خێلی عامر (وەلاهی من شمشیرەکەت زۆر پێباشە)؟ ئینجا جەحش شمشیرەکە ی هەلگێشاو پاشان ڕایوێشان و وتی (بەئێ وەلاهی شمشیریکی باشەبە دنیایبەو و تاقیمکردوو و تەو جار لەدوای جار).

ئەبو بەصیر فەرمووی: ئادە ی بیدەرە دەستم تا سەیریکی بکەم (وتی ئەگەر حەز دەکەیت سەیری بکە) ئەویش لێیوەرگرت (ئەبو بەصیر گرتی بە دەستیو وە)، هەرکە گرتی و دەستی لێتوند کرد ئینجا کەوتە لێدانی بەئەو شمشیرە هەتا (کوستی) وە گوتراوە ئەبو بەصیر شمشیرەکە ی بۆ رزگارکردنی خۆی بەدەمی دەستخستووە لەکابرای نێردراو کاتیک ئەو نووستوو و کۆت و بەندەکە ی دەستی پێچراوندووە، پاشان کەوتۆتە سەری هەتا کوشتوو یەتی پاشان کەوتوو و تە دوا ی ئەو وەکە ی تریان (ئەو بەندە یەش بەپەلە) وشلەزان و ترسەو بە دزییەو و کەوتوو و تە ڕاکردن بەرەو مەدینە (کاتیک گەیشتە مەدینە بە هەلە داوان خۆی کرد بەناو مزگەوتدا) و بەرەو لای پیغمبەر ﷺ ڕویشت کە لەناو مزگەوت دانیشتبوو، کاتیک دەرکەوت و پیغمبەری خوا ﷺ چاوی پێکەوت فەرمووی: ((إِنَّ هَذَا الرَّجُلَ قَدْ رَأَى فَرَجًا)) واتە: (ئەو بیاو و پێدەچیت ترسابیت و شتیکی لێبەسەرھاتبیت) هات بەرەو لای پیغمبەر ﷺ

و داوای یارمہ تی بہ نادانی لیکرد (پیغمبر صلی الله علیه و آله) پیغمبر صلی الله علیه و آله (ہاوار بہ مالت نہوہ جیتہ؟) وتی: (وہ لاهی ہاوہ لہ کہت (ہاوہ لہ کہمی گوشت و منیش دہ کوژریم) (وہ لاهی ہیشتا کابرا نہوہ جیگہ یہی خوی جینہ ہیششتبوو کہ نہبو بہ صیر دہر کہوت و شمشیری بہ فہ دیا کردبوو ہاتہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله (راوہستا) و سلاویکی لیکرد و (فہر مووی: نہی پیغمبر صلی الله علیه و آله) (خوای گہورہ نیمہی لہ سہر نہستوی تو لاجرد) (تو بہ نہمہک بوویت بہرامبہر بہ خوا لہ سہر نہوہی لہ توانای توڈا بوو) (تو منت گپراہوہ بو لایان) منیش لیمروون و ناسکرابوو کہ نہوانہ دوو چاری سزاو نازارم دہکن و لہ نایینہ کہم پاشگہزم دہکنہوہ (نایینہ کہم ریگہی نہدام کہ دوو چاری پاشگہز بوونہوہم بکہن یا خود ببمہ گالٹہ جاری نہوان) (نہوہ بوو خوا رزگاریکردم لہ دہستیان) منیش نہوہی لہ گہلی نیردرابووم گوشتم و نہوہش لہ دہستم راپیکرد نہبو بہ صیر کہ لوپہلی کوژراوہ کہشی ہینابووہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا صلی الله علیه و آله، وتی: وہک پینچ یہک دیاری بکہ نہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا صلی الله علیه و آله، پیغمبر صلی الله علیه و آله (إِنِّي إِذَا حَمَسْتُهُ لَمْ أُوفِّ لَهُمْ بِالَّذِي عَاهَدْتُهُمْ عَلَيْهِ، وَلَكِنْ شَأْنِكَ بِسَلْبِ صَاحِبِكَ [وَقَالَ: ((وَيْلٌ أَمَّهُ [مَسْعَرٌ حَرْبٌ، لَوْ كَانَ مَعَهُ أَحَدٌ)) واتہ: (من نہگہر پینچ یہکی لیدمرکہم نہوہ بہ نہمہک نہبووم بہرامبہریان لہ سہر نہوہی لہ گہلیان ریگکہوتووم بوپہ کہ لوپہلی ہاوہ لہ کہت پہیومندی بہ خوتہوہیہ [وہ دہفہرمویت: (دایکی رپولہ رپوی بو بکات)) نہمہ نہگہر کہ سیتی تری لہ گہلدا بووایہ جہنگو ہہرای ہلہ دہگیرساند) (کاتیک نہمہی لہ پیغمبر صلی الله علیه و آله بیست بوی دہر کہوت کہ نہوہ جاریکی تر رادہستی موشریکہکانی مہککہی دہکاتہوہ).

نہبو بہ صیر رپوشت و پینچ کہ سیشی لہ موسولمانہکانی مہککہ لہ گہلی رپوشتن کہ لہ گہل خوی ہاتبوون لہ مہککہوہ بہ لام کہس داواینہ کردنہوہ و قورمیشیہکان شانیدیان نہناردبوو بہدوایاندا وہک نہبو بہ صیر، ہہموو رپوشتن ہہتا گہیشتنہ نیوان (عیص) و (ذی المرؤة) لہ خاکی جوہہینہ لہ سہر ریگای کاروانی بازرگانی قورمیشیہکان کہ لہدوایانہوہ راستہوخو (سہیف البحر) بوو لہئہوئی گیرسانہوہ و ہیچ کاروان و کوئل و باریکی قورمیش تینہدہپہری مہگہر ہہلیان دہکوتایہ سہری و کاروان جیپہکانیان دہگوشت و مالہکانیشیان دہستبہسہردا دہگرت نہبو بہ صیر زور نہم دہستہواژمیہی دووبات دہکردہوہ: خودا ہہرمبہرز و گہورمیہ ہہرکہسٹک

ئایینه که ی سهربخات خودا پشتیوانی لیده گات و سهریده خات هه موو روودا و تیکیش به پیتی ئەو قهدهرمیه که بۆی دانراوه.

[فهرمایشته که ی پیغمبهری خودا ﷺ که به ئەبو بصیری فهرموو: ((دایکی رۆله رۆی بۆ بکات ئەمه جهنگ (هه لده گیر سینیت) ئەگەر کهسانی تری له گه لدا بن] ئەو فهرمایشته گه یشت به موسولمانه گانی مه ککه که به ندرابوون و دهستبه سهر بوون ئەوانیش به ههر جۆرێک بوو خۆیان گه یانده لای ئەبو به صیر و په یوهندیان پتوه کرد له ناوچه ی (عیص) دا] وه ئەبو جهنده لی کورپی سوهه یلی کورپی عه مری عامیریش به (شهست که سه وه) راپکرد به ره و لای ئەبو به صیر^(۵۱۹). [یا خود نزیکه ی حه فتا که س که موسولمان ببوون هه موو کۆچیان کرد و په یوهندیان کرد به ئەبو به صیره وه پتییان خۆش نه بوو بچنه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ که هیشتا له رێککه وتن و ناشته وایى دایه له گه ل قورمیش وه چه زیشیان نه ده کرد به ژێر دهسته یی له ناو خزموکه سی خۆیان بمیننه وه، هه موو ئەوانه چوونه خزمهت ئەبو به صیر له جیگه یه کدا له سه ر رێگا بازرگانی قورمیش دابه زیین.

[ئەوان گوی بیستی دهرچوونی ههر کاروانێکی قورمیش ببوونایه به ره و شام هه ئیان ده کوتایه سه ریان و رێیان پتیه گرتن و خه لکه که یان ده کوشت و ماله کانیشیان ده ست به سه ردا ده گرت] و به ئەو جۆره رێگای بازرگانی قورمیشیان به ره و شام به ته واهوتی ده ست به سه ردا گرت و قورمیش توانای هاتوچۆیان نه ما، ئەبو به صیر سه رکر دایه تی ده کردن و پتیشنوێژی بۆ ده کردن، تا ئەبو جهنده ل گه یشته لایان ئینجا ئەو پتیشنوێژی بۆ ده کردن، کاتێک ده نگوباسی هاتنی ئەبو جهنده ل به ر گویی خه لکی که وت ئەوکات خه لکیکی زۆر له ده وری کۆبوونه وه له هۆزه گانی غیفارو ئەسه لم و جووه ی نه و خه لکانی تریش، هه تاکو ژماره یان گه یشته سی سه د موسولمان [کاتێک بپیاوهره گانی مه ککه ئەم دۆخه یان چاوپێکه وت].

قورمیشیه گان [شان دیکیان که چه ند سوارێک ده بوون] به ره و خزمه تی پیغمبهر ﷺ چوون [له ناویاندا] ئەبو سو فیانی کورپی چه رب هه بوو ئەوان تکایان لیکرد وه [داوایان لیکرد له به ر خودا و پاشان له به ر په یوهندی خزمایه تیان] با پیغمبهر ﷺ

(۵۱۹) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۲۲۷/۹)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۵۱/۲): حديث حسن.

بنيريت بۇ لاي نهبو بهصير و نهبو جهندهلى كورى سوههيل و ههموو نهوانهى كه لهگه لئانندان با دست لهكاروانهگانيان هه لگرن ويگه پرنهوه ناو شارى مهدينه، (شاندهكى قورهيش) نهوشيان خسته بهردهم پيغهمبر ﷺ وتيان: ههركه سيك لهناو نيمه حهزى كرد بيتهلانان نيوه گليدهنهوه لاي خوتان هيچ گرفتكي تيدا نييه چونكه نهو تاقمه دهرگايهكى تريان كردوتهوه [كه نيمه پيمانخوش نييه نهمه بيته رى و شويئىكى تازهى چهتهگهري دواتر بيته نهريت و رپگاوبانمان لئبگرن] (۵۲۰) [نهو بهندهى كه له رپككه وتنامه كه دا ههيه نيمه هيچ سود و كه لئكيمان لئنهديووه به لكو بههويهوه نيمه دووچارى كوشتن و تالان كردنى مالوسامانمان بووين بهدهستيان لهبر نهوه نيمه داوات لئدهكهين نهوانهى كه موسولمانبوون له نيمه رپگهيان بده بادينه ناو نيوه و توش بيانگرهخو و رپگهيان مهده شهرمان لهگه ل بكن] (۵۲۱). [نيمه وادهبينين كه تو پهيوه ندى خزميه تى پتهو دهكهيت ههر لهبر نهوه داوات لئدهكهين بيانگيرهوه و لاي خوت كوئيانبكهروه] (۵۲۲).

[كاتيك قورهيش نهو كارهيان كرد.... نهو كات نهو كهسانهى داوايان له پيغهمبر ﷺ كردبوو كه نهبو جهندهل لهبن دهستى قورهيش دهر بنيت له دواى رپككه وتنهكه بويان دهر كهوت كه: گوپرايه لى پيغهمبرى خودا ﷺ باستره بويان له نهوشتانهى نهوان پيياناخوشه يان پيياناخوشه چونكه بيرورا هه نديكجار گومان و دوودلى تيدا دهبيت بهلام، گوپرايه لى پيغهمبر ﷺ هيزو تواناي زياتريان پئدبه خشيت چونكه خوداي گوره هه نديك تايبه تمه ندى ترى به خشيوته پيغهمبر ﷺ وهك هاوكارى و يارمه تى و ريزو پايه تايبهت، پاشان پيغهمبر ﷺ (نامه يهكى) نووسى و ناردى بۇ لاي نهبو جهندهلى كورى سوههيل]. و نهبو بهصير و نهو كهسانهى له موسولمانان كه لهگه لئاندا بوون و شويئيان كه وتبوون ههموو بيينهوه ناو مهدينه بۇ خزمهت پيغهمبرى خودا ﷺ.... نووسراوهكهى پيغهمبرى خودا ﷺ ههروهك باسكراوه گه يشتووته دست نهبو جهندهل و نهبو بهصير، نهبو بهصير له نهو كاته دا له سه رهمه رگدا بووه، ههر له نهو ويدا نهبو بهصير ومفات دهكات و نهبو جهندهل

(۵۲۰) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۷۶/۴)، من رواية عروة بن الزبير.

(۵۲۱) أخرجه: احمد (۱۸۹۲۹) وقال محققه: اساده صحيح على شرطهما.

(۵۲۲) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۸۰۱۰) وقال محققه: اساده حسن مرسل.

بەخاکی دەسپیریت.... پاشان ئەبو جەندەلێش بەخۆیی و هاوہلانی ھەموو ھاتنەوہ بۆ خزمەت پيغهمبەرى خۇدا ﷺ.

[پيغهمبەرى خۇدا ﷺ لەمەدینەدا بوو جیگا و ریگای بۆ دابینکردن].... بەئەو جۆرەش ئارامی و ئاسایش گەراپەوہ بۆ کاروانەکانی قورەیش^(۵۲۳). [پاشان چەند ئافرەتییکی باومردار ھاتن بەرەو لای (پيغهمبەرى خۇدا ﷺ)]^(۵۲۴) وە [کۆجیانکرد بۆ خزمەتی پيغهمبەرى خۇدا ﷺ لە ناویاندا ئوم کەلثومی کچی عوقبەى کورپی ئەبو موعیطی تیدا بوو لەکاتی ناگر بەست و ریککەوتنەکەدا بوو (ئوم کەلثوم ئافرەتییکی ئازاد بوو) براکانی عومارە و وەلیدی کورانی عوقبە بەدوایدا ھاتن ھەتا گەیشتنە خزمەت پيغهمبەرى خۇدا ﷺ و کەوتنە گەفتوگۆ لەبارەى ئوم کەلثومی خوشکیان بۆ ئەوہی بیگیپرتەوہ بۆیان بەپیی ریککەوتننامەى حودەیبیہ کەلەنیوان خۆیی و قورەیشدا مۆریان کردبوو، خۆای گەورەش رازی نەبوو بەناردنەوہى ئەو ئافرەتانە پيغهمبەرى خواش ﷺ بەمە رازی نەبوو رەتیکردەوہ] خۆای گەورە ئەوہى ھەلۆشاندەوہ لەنیوان پيغهمبەر و موشریکەکان بەتایبەت لەبارەى ئافرەتانەوہ ریگەى نەدان کە رادەستی موشریکەکانیان بکەنەوہ]^(۵۲۵).

لەبەر ئەوہش دەقی ئەو بەندەى ریککەوتننامەکە بەئەو جۆرە بوو (کە ھەر پیاویک لە ئیمە بێتە لای تۆ...) واتە: باسى ئافرەتی تیدا نەبوو خۆای گەورە لەئەو بارەوہ ئەم ئایەتەى دابەزان: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَجِرَاتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ ۗ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَءَاتُوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكُفَّارِ ۗ﴾ (الممتحنة). واتە: [ئەى ئەوانەى باومرتان ھیناوە کاتیک ئافرەتە ئیماندارەکان کۆچدەگەن، دین بۆلاتان

(۵۲۳) أخرجه: البخاري (۲۷۳۲)، واحمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما، وابي داود (۲۷۵۶)، وابن

هشام (السيرة) (۲۷۷/۳) وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الدلائل) (۱۷۲/۴) عن موسى بن عقبة واللفظ له والزيادة للبخاري وابن هشام واحمد وابن ابي شيبة.

(۵۲۴) أخرجه: احمد (۱۸۹۲۸) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط الشيخين، والبخاري (۲۷۳۱، ۲۷۳۲)، وعبدالرزاق (۹۷۲۰)، وابوداود (۲۷۶۵)، والنسائي (۱۶۹/۵).

(۵۲۵) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۶۴۰/۲)، ابن هشام (السيرة) (۲۷۹/۳)، والحاكم (۶۶/۴)، وقال السيوطي (اسباب النزول)

(۲۱۱): أخرجه الطبراني عن عبدالله بن احمد بسند صحيح.

تاقیبانیکہ نہوہ و بہوردی پرسیاریان لیبکھن سہبارمت بہکۆچ و ہوی ہاتنہکھیان، خوا ناگادارہ بہئیمانہکھیان، جا ئەگەر زانیتان باومردان، ئەوہ مہیانگپرنہوہ بۆ لای میردہ بیباومرہکانیان، نہ ئەم ئافرمتانہ حەلالی ئەو بیباومرہانہ، نہ ئەو بیباومرہانہش حەلالن بۆ ئەم ئافرمتہ ئیماندارانہ، ئەو مارمیہی میردہ کافرہکانیان خەرچیان کردووہ بۆیان بگپرنہوہ، ئیتر ہیج رەخنەہیەکتان لەسەر نییہ ئەو ئافرمتانہ مارمبکھن کاتیک مارمییان بدمنی، ئافرمتی کافر مەھیننہوہ لای خۆتان واتە: مارمیان مەکھن ئیوہش ئەی ئیمانداران ئەگەر مەسروفیکتان کردووہ لە ئافرمتی کافراندایا بکھنہوہ، ئەوانیش ئەگەر مەسروفیان کردووہ لە ئافرمتی ئیمانداردا با داوای بکھنہوہ، ئا ئەوہ حوکم و فەرمانی خواہیہ کە خۆی فەرمانرہوایی دەکات کاتیک لە نیوانتاندا خۆی گەورہ ہەمیشہ زانا و دانایہ].

[خاتوو عایشہ ؓ دہفەرمویت: " کاتیک ئافرمتہ باومردارەکان کۆچیانکرد بۆ خزمەتی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم (تاقیکردنہوہ و ہەلیسەنگاندن و پەیمانی لیومرگرتن بەپیی ئەم نایەتہ پیرۆزہ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ بِيَابِعِكَ عَلَيَّ أَنْ لَا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَتَرَفَّنَّ وَلَا يَزِينَنَّ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ بِيَابِعُهُنَّ وَاسْتَغْفِرْنَ لَكَ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾ (الممتحنہ) واتە: ئەنە پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم کاتیک ئافرمتانی ئیماندار ہاتن بۆ لات و پەیمانیان پیدایت کە: ہیج جۆرہ ہاوەلتیک بۆ خوا بریار نەدەن، دزی نەکھن، زینا نەکھن، رۆلەکانی خۆیان نەکوژن، ہیج جۆرہ بوختانیک نەکھن لەنیوان دەست و پییخۆیاندا (واتە: دوورہ بەرێزین لە ہەموو جۆرہ خیانەتیک) و فەرمانرہدارتبن لە ہەموو چاکەہکدا و یاخینەبن لیت، جا ئەوہ تۆ پەیمانیان لەگەڵ بەستہ و لەخوا داوای لیخۆشبوونیان بۆ بکە، چونکە بەراستی خوا لیخۆشبوو میہرمانہ] ہەر کامیکیان دانی بەئەو مەرچہ دیاریکراوانہی نایەتہکە دا نا (لەئەو ئافرمتانہ ئەوہ لە باومردارانہ) پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم پیی دہفەرموو: ((بەیعەتم پیدە)) بەقسەکردن بەیعەتی لیومرگرتن وەلاہی ہەرگیز (دەستی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم خودا) بەردەستی ہیج ئافرمتیک نەکەوتووہ لەکاتی بەیعەت و مرگرتندا بەیعەت و مرگرتنی لە ئافرمتان تەنہا بەقسەبووہ] (۵۲۶).

[ديسان خاتوو عائيشه ؓ دمفهرمويت: (...كاتيك خوداي گهوره نهو فهرمانه‌ى دابه‌زاند له قورئاندا كه ماره‌يى نهو ئافرمتانه بگيرنه‌وه بو هاوسهره‌كانيان كه كوچيان كردوو و موسولمان بوون هيشتا هاوسهره‌كانيان موشريك و بيباومرن، وه‌حوكميشى بو موسولمانه‌كان نارده خواره‌وه كه نابيت ئافرمتى موشريك بخوازن نه‌وانيش كه هاوسهرى موشريك و بيباومريان هه‌يه دمست به‌رداريان بن و عومهرى كورپى خه‌طاب ؓ نهو رپوزه دوو ئافرمتى ته‌لاقدا و دمست به‌رداريان بوو يه‌كيان ناوى (قورييه‌ى كچى نه‌بو نومه‌يه‌ى كورپى موغه‌پره‌ى مه‌خزومى بوو) دواى نهو موعاويه‌ى كورپى نه‌بو سوفيان ماره‌يكرد كه هه‌ردوو‌كيان موشريكبوون نهو كاته، دووه‌ميان (ئوم كه‌لثومى كچى جه‌ندولى خوزاعى بوو دايقى عوبه‌يدولاي كورپى عومهر ؓ دواى نهو نه‌بو جه‌هه‌مى كورپى حوزميفه‌ى كورپى غه‌نمى خوزاعى كه خزمى خوڤى بوو موشريك بوو وه‌ك خوڤى ماره‌يكرده‌وه]. كاتيك بيباومره‌كان رازينه‌بوون كه دان به‌نه‌و مارميه‌دا بنين و بيده‌ن به‌موسولمانه‌كان له‌جياتى هاوسهره‌كانيان خواى گه‌وره نه‌م نايه‌ته‌ى نارده خواره‌وه ﴿وَإِن فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْزَاقُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾﴾ (المتحنة)

واته: [خو نه‌گه‌ر يه‌كيك يان هه‌نديك له هاوسه‌رانتان گه‌رانه‌وه بو ناو كافران، له‌ئه‌وه‌ودوا جه‌نگ له‌نيوان ئيوه و كافراندا به‌رپابوو، وه سه‌رکه‌وتن به‌سه‌رياندا، ئيوه له ده‌ستکه‌وتى نهو جه‌نگه زهرمرى نهو ئيماندارانه بژميرن كه خيزانه‌كانيان رپوشتوون، له‌خودا بترسن كه ئيوه هه‌ميشه بروادارن پي] (العقب) نهو مارميه‌يه كه موسولمانه‌كان ده‌يدن به‌بيباومره‌كان له‌برى هاوسه‌ره‌كانيان كه موسولمانبوون و كوچيانكردوو و ناگه‌رپيئندرينه‌وه بويان، نه‌وموسولمانه‌ش كه هاوسه‌ره‌كه‌ى پاشگه‌زبووه و چووته ناو كافره‌كان بيباومره‌كان مارميه‌يه‌كه‌يان بو نه‌ده‌گه‌راندنه‌وه له‌به‌ر نه‌وه فهرمان كراوه له ده‌ستکه‌وتى ئافرمتى بيباومره‌كان كه كوچيانكردوو پيئيدريته‌وه، نه‌زانراوه وباس نه‌كراوه كه‌هه‌يچ ئافرمتيكي كوچكه‌ر و موسولمان له‌دواى باومره‌هيئانى پاشگه‌ز بوو بيته‌وه...].^(۵۲۷)

(۵۲۷) أخرجه: البخاري (۲۷۳۳)، وابن هشام (السيرة) (۲۸۱/۳)، وعبدالرزاق (التفسير) (۳۲۰۵)، والطبري (التفسير)

نامە گۆرپنەوہ

بارودۆخەکە بەشیوہیەکی رێژمی ئاساییبووہوہ لەنیوان موسولمانەکان و قورەیش نامە گۆرپنەوہ و پۆستەو گەیانندی نامە لەنیوانیاندا دەستیپیکرد ئەبو رافع رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: ((من لەقورەیشەوہ نامەیکەم هینا بۆ خزمەت پەغەمبەری خۇدا ﷺ کاتیک چاوم بە پەغەمبەری خۇدا ﷺ کەوت ئیسلام چووہ دلمەوہ. وتم ئەی پەغەمبەری خۇدا، وەلأھی من هەرگیز ناگەرپنەوہ بۆ ناو قورەیشیەکان. پەغەمبەری خۇدا ﷺ فەرمووی: ((إِنِّي لَا أَحِسُّ بِالْعَهْدِ وَلَا أَحِسُّ الْبُرْدَ (اي: الرسل)، وَلَكِنْ أَرْجِعُ إِلَيْهِمْ، فَإِنْ كَانَ فِي قَلْبِكَ الَّذِي فِي قَلْبِكَ الْآنَ فَارْجِعْ)). واتە: ((من پەیمان و بەلین بەسوک و بیابایەخ سەیر ناکەم و نیردراویش گلنادهمەوہ، بەلام ئیستا بگەرپۆہ بۆ لایان ئەوہی ئیستا لەدلتدایە ئەگەر هەر لەدلتدا مایەوہ ئەوکات وەرەوہ بۆ لامان)).

دەفەرمویت: دواى ئەوہی گەرپامەوہ ناو قورەیش پاشان دووبارە گەرپامەوہ بەرە و لای پەغەمبەری خۇدا ﷺ و موسولمان بووم^(٥٢٨). پەغەمبەر خۇدا ﷺ نامەیکە نارد بۆ سوہەیلی کورپی عەمر تیدا داوایلێکردبوو کە ئاوی زەمزەمی بۆ بنیریت بەدیاری، لە جابرەوہ دەفەرمویت: ((...بەر لە فەتحتی مەککە پەغەمبەری خۇدا ﷺ نامەیکە نارد بۆ سوہەیلی کورپی عەمر لە مەدینەوہ: ((أَنْ أهدِ لَنَا مِنْ مَاءٍ زَمَزَمَ وَلَا يَتْرُكُ)) قَالَ: فَبَعَثَ إِلَيْهِ مِرَادَتَيْنِ)) تیایدا فەرموو بووی: [ئاوی زەمزەمان بەدیاری بۆ بنیرە و پشتگوویی نەخەیت] دەفەرمویت: ئەویش دوو کوندەى بۆ نارد^(٥٢٩).

لەگێرانەوہیەکی تردا لە ئەبو حوسەیفەوہ رضی اللہ عنہ دەفەرمویت: ((پەغەمبەری خۇدا ﷺ نامەى نووسی بۆ سوہەیلی کورپی عەمر: [ئەگەر ئەم نامەییەى منت پێگەشت شەو بوو مەهینلە رۆژ ببیتەوہ، وە ئەگەر رۆژ بوو با ئیوارە دانەییەت هەتا دوو کوندە ناوی زەمزەم بۆ دەنیریت]، دەفەرمویت: هاوسەرەکەى کە ئافەرەتیکى خوزاعى بوو یارمەتیدا و ئینجا هەئیان دەهینجا بەهاوکاری کەنیزەکەکانیان دەیانکرده کوندەکانەوہ ئەوہبوو

(٥٢٨) أخرجه: احمد (٢٣٨٥٧) وقال محققه: حديث صحيح، وابوداود (٢٧٥٨)، والحاكم (٥٩٨/٣)، والبيهقي (١٤٥/٩)، والطبراني (الكبير) (٩٦٣) وقال محققه: اسناده صحيح، والنسائي (الكبرى) (٨٦٧٤)، وابن حبان (٤٨٧٧) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (٧٠٢)، و (صحيح ابي داود) (٢٣٦٩).

(٥٢٩) أخرجه: والبيهقي (الكبرى) (٢٠٢/٥)، وقال السخاوي (المقاصد الحسنه) (٣٦٠): حديث حسن بشواهد، وقال الشيخ الالباني (الصحيحه) (٥٧٢/٢): اسناده جيد، وصححه الشيخ المقبل أيضاً (الصحيح المسند) (١٢٣٥).

نیوارہ دانہات تا پریانکردن و لہدوو قوماشی نہستوریان پیچان و پریانکردن لہناوی زہمزہم و ہەر بہئەوشوہ بہوشتریک ناریدیان (بۆ خزمەتی پیغمبەر ﷺ). [۵۳۰] لہ گیرانہومیہکی تردا ہاتووہ لہدایکی مہعبہدووہ ﷺ دہفہرمویت: [(ئوزمہر) بہلای دەوارہکەمدا تیبہری کہکۆیلہی سۆھیل بوو دوو کوندہ ناوی پیبوو، لیمپرسی: ئەوہ جییہ؟ فہرمووی: پیغمبەر نامہی نووسیووہ بۆ سەردارہکەم سۆھیل کہ ناوی زہمزہمی بۆ بنیریت بۆیہ بہپەلہ دەرۆم ہەتاکو کوندەکان ئاوەکە ی تیدا بمینیت و وشکنەکن] [۵۳۱]. لہ دوا ی ریککەوتنامہی حودەیبیہوہ موسولمانەکان و موشریکەکان لہیہکتر دنیابوون و کہوتنہ ناسایشوہ و سەردانی یەکتریان دہکرد. ئەسمای کچی ئەبوبەگر ﷺ دہفہرمویت: [دایکم (کہ ناوی قوتەیلہی کچی عەبدو عوزا بوو) بەسەردانی ہاتہ لام لہمەککەوہ بۆ مەدینہ کہ ہیشتا موشریک و بیباوہر بوو ئەوہش لہدوا ی دانووستانہکە ی حودەیبیہ بوو [لہئەوماومیہیدا کہ پیغمبەر ﷺ ریککەوتنی لہگەلدا کردبوون] دایکم لہگەل باوکیدا ہەر دووکیان سەردانیان کردم منیش، پرسم بہپیغمبەری خودا ﷺ کرد کہمیوانداری بکەم یاخود نا. وتم: "ئە ی پیغمبەری خودا ﷺ دایکم بەسەردان ہاتۆتہ میوانداریم ئایا پەیوہندی خزمایەتی لہگەل بہجیبہینم؟" پیغمبەر ﷺ لہوہلامدا فہرمووی: ((باشترین پەیوہندی خزمایەتی بہجیبگەیەنہ لہگەل دایکتدا)) خوا ی گەورەش لہئەو بارہیہوہ ئەم ئایەتہی نارده خواروہ: ﴿لَا يَنْهَكُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوا فِي الدِّينِ وَلَا يُخْرِجُوهُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ أَنْ تَبْرَهُهُمْ وَقَسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (الممتحنة) [۵۳۲]. واتہ: [دانیاش بن کہخو قەدەغە ی ئەوہتان لیناکات چاک رەفتار و دادپەروری بکەن لہگەل ئەو کہسانہی جہنگیان دژ نہکردوون و دزایەتی ئایینیان نہکردوون ولہ شوینہوارتان دەریان نہکردوون، چونکہ بہراستی خودا دادپەرورانی خوۆشدەویت].

بہئەو شیومیہ ہاتینہ کۆتایی ریز بەندی رووداوہکانی ئەو غەزا پر خیرو بہرەکەتہ بۆ موسولمانان کہ تیدا خودای بالادەست بەئینی بہاواہلانی بەژداربووی

(۵۳۰) أخرجه: عبدالرزاق (المصنف) (۹۱۳۷)، والطبراني (الكبير) (۱۱۴۹۱) وفي الاوسط (۱۴۹ مجمع)، والفاهي (اخبار

مكة) (۳۳/۲، ۴۰)، وانظر (الاصابة) (۱۰۷۸۰) وهو مرسل.

(۵۳۱) أخرجه: الفاهي (اخبار مكة) (۳۵/۲)، وانظر (الاصابة) (۳۰/۱).

(۵۳۲) أخرجه: البخاري (۳۱۸۳، ۵۹۷۹)، ومسلم (۱۰۰۳)، وابي داود (۱۶۶۸)، واحمد (۳۴۷/۶)، والطبراني (۶۱/۲۵).

ئەو غەزایە دا بەرمزامەندی خۆیی و فەتەح و سەرکەوتنێکی زۆر نزیک و غەنیمە و دەستکەوتنێکی ئیجگار زۆر وەستایشکردنیان لەسەر ئەو بیروبووا چەسپاوێی کە لەناودانیاندا رەگیداگوتاوہ هەر وہک خوای گەورە دەفەر مویت: ﴿لَمَّا رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿١٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٩﴾﴾ (الفتح). واتە: [سویند بەخوای بەراستی خوا رازی بوو لەئەو باومپردارانە کاتێک پەیمانیان لەگەڵدا بەستیت لە ژێر درەختەکەدا خوا خۆیشتی ناگادار بوو بەئەوێ لە دڵەکانیاندا هەیه (لەنیاز پاکێ و دڵسۆزی) هەر بۆیە ئارامی و هێمنی و ئاسودەیی دابەزاندە سەریان و پاداشتی بەمژدە سەرکەوتنێکی نزیکدانەوہ. هەر وہا بەئینی چەندین دەستکەوتی زۆری پێدان کە لەناییندەدا دەستیان دەکەوێت و وەریدەگرن، خوا هەمیشە و بەردەوام بەلادەستە بەسەر خواناساندا و دانایە و دەزانیت چ کاتێک ئیمانداران سەردەختان؟ وە پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ لە لایەن خداوە مژدە پێدان کە باشترین خەلکی سەر زەوین و هەرگیز ناچنە ناو ناگرەوہ و ئەو هەلوێستە جوامیرانەیان کە لێردەدا نواندیان هاوتای بەژداریکردنیانە لەغەزای بەدر لەرووی پاداشتەوہ:

لەئەو بارەوہ ئیبنو عومەر ؓ دەیگریتەوہ کە پیغمبر ﷺ دەفەر مویت: ((أَنْتُمْ خَيْرُ أَهْلِ الْأَرْضِ))^(٥٣٣) واتە: ((ئێوہ باشترین خەلکی سەر زەوین)). هەر وہا جابریش ﷺ لە پیغمبر ﷺ دەگریتەوہ کە فەر موویەتی: ((لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ أَحَدٌ مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ الَّذِينَ بَايَعُوا تَحْتَهَا))^(٥٣٤) واتە: ((بەوێستی خودا هیچ کەسێک لەئەوانەوێ نامادەو بەیعتەکە بوون لەژێر درەختەکەدا هەرگیز ناچنە ناو ناگرەوہ)). وە خاتوو حەفصە ؓ دەگریتەوہ کە پیغمبر ﷺ فەر موویەتی: ((لَنْ يَدْخُلَ النَّارَ رَجُلٌ شَهِدَ بَدْرًا وَالْحُدَيْبِيَّةَ))^(٥٣٥) واتە: ((کەسێک بەژداری بەدر و حودەیبیەوێ کردبێت هەرگیز ناچیتە ناو ناگری دۆزەخەوہ)).

(٥٣٣) أخرجه: البخاري (٤١٥٤)، ومسلم (١٨٥٦).

(٥٣٤) أخرجه: مسلم (٢٤٩٦)، وابي داود (٣٦٥٣)، والترمذي (٣٨٥٩).

(٥٣٥) أخرجه: احمد (٣٩٦/٦)، والترمذي (٣٨٦٤)، وابن ماجه (٤٢٨١)، وابن حبان (٤٨٠٠) وقال محققه: اسناده صحيح

على شرط مسلم، وكذلك صحيح اسناده على شرط مسلم كل من ابن كثير (البدایة) (٣٢٩/٣)، والحافظ (الفتح)

سوودەكانى رېككەوتنامەى حودەيبىيە

بەدئىياپەووە رېككەوتنامەى حودەيبىيە دەرئەنجامى بەرچاوو گرنگو گەورەى هەبوو بۆ موسوئمانەكان سەرمتا لەئەو بارەووەپەووە بە لێدوانى هەندىك لە هاوولان دەستپێدەكەين.

ئەبو بەكرى صديق رضي الله عنه لەئەو بارەپەووە دەفەرموئیت: ((هېچ فەتخ و سەرکەوتنىك نەبوو لەئىسلامدا گەورەتر بوو بىت لەئەو فەتخ و سەرکەوتنەى كەبەهۆى حودەيبىيەووە بەدەستەت بەلام لەئەو رۆژگاردا خەلكى كورت بىنانە دەيانروانىيە ئەوەى كە لەنىوان محمد ﷺ و پەروەردگاریدا هەبوو، بەندەكانى خوا پەلەدەكەن لەكارەكانياندا و خوداى گەورە كارەكان لەشوينى خۆيدا دەكات و وەكو بەندەكانى پەلەپەل ناكات هەتاكو كارەكان بەئەنجامدەگەپەنئىت بەئەو شۆمەپە كە خۆى دەپەوئیت...))^(۵۳۶).

ئىبنو مەسعودىش رضي الله عنه دەفەرموئیت: ((ئىو پزگاركردى مەككە بەفەتخ و سەرکەوتن دادەنئىن بەلام ئىمە سەرکەوتن و فەتخ تەنھا بەحودەيبىيەى دادەنئىن و هەر ئەووش بەفەتخ هەژمار دەكەين))^(۵۳۷). هەر لەئەو بارەشەووە ئىبنو شىهەبى زوهرى رضي الله عنه دەفەرموئیت: ((...هېچ سەرکەوتنىك نەبوو لەئىسلامەتیدا لەپئىش حودەيبىيەدا لەئەو فەتخ و سەرکەوتنە گەورەتر بووبىت كە بەهۆى حودەيبىيەووە هاتەدى، خەلكى هەموو رېككەوتنەووە و دەست بەردارى جەنگ و هەرابوون و خەلكى بەدئىياپەووە دەگەشتن بەپەك و ترسيانلەپەكتر نەبوو، هەموو لەئاسايشدا دەژيان و بەجۆرىك هەتا ئەو رېككەوتنە لەگفتوگۆ و قسەكردىشيان لەگەل يەكتردا ناكۆكى و كئىبەركئى لەناودا نەهئىستن، (دەفەرموئیت): ((بەجۆرىك بوار بۆ بانگەوازى ئىسلامەتى رەخسا كە قسە بۆ هەر كەسئىك دەكرا لەئەو بارەووە بە ئەندازمەپەكى كەم عەقڵ و زىرى بختايتە كار ئەوكەسە موسوئمان دەبوو تا وايلئەت لەماوەى ئەو دووسالەدا ژمارەى موسوئمانان بەقەد ژمارەى پئىشووئان زىادىكرد بەلكو زىاترىش بوووەووە چەند قات، ئىبن هىشام رضي الله عنه: بۆپشت راستكردەنەووەى قەرمائىشتەكەى زووهپىرى دەفەرموئیت: ”پيغمبەرى خودا ﷺ كە تەشرىفى دەرچوو بۆ حودەيبىيە لەسەر قسەى

(۵۳۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۶۰۹/۲)، وانظر (كنز العمال) (۳۰۱۲۲).

(۵۳۷) أخرجه: ابن كثير (فصول في سيرة الرسول) ص (۷۵).

عەبدوڵلای كۆرى جابر ﷺ ژمارەیان (هەزارو چوار سەد) كەس بوو، لەپاش ئەو بەدوو ساڵ كە دەرچوون بۆ فەتحي مەككە ژمارەیان گەيشتە (دە هەزار) كەس^(۵۳۸).

رېككەوتننامەى خودەيبە بارىكى جىگىرى بۆ موسوئمانەكان دەستەبەرکرد و بەجوانترین و چاكتىر شىو ئەوانى ناساند لەبەرچاوى خەلكىدا و پلەوپايەى خۆيانى بۆ گىرانهو لە هاوكيشە سياسىيەكاندا ولەبوارى سەربازيشدا هيزو توانايان چەندجارە بوو؟ لەبەرامبەريشدا قورەيشەكان ئەو مەقام وشوئنه ئايىنيە پىرۆزەى هەيان بوو لەناو دلى خىلە عەرەبەكان لەدەستياندا وموسوئمانەكان بوونە جىگىرى گونجاو بۆ ئەو شوئنه و شايستەى ئەو پلەو پايەى بوون، هەر لەدواى ئەو سولحە ئاگرى ئازاوەى دووروووەكان كوزايەووە كەيارمەتى و هاوكارى ماددى و مەعنەوى و سەربازيان لە قورەيشەو پىدەگەيشت وەلەدواى رېككەوتنەكە قورەيش دەستىهەگرت لەسياسەتى جەنگ و كوشتار و خۆى يەكلاكردووە بەلای بازرگانى و كۆكردنهووى مائوسامان لەلایەكى ترەو پەپرەوكردنى ئەم سياسەتە نوپىە مەيدانى چۆلكرد بۆ موسوئمانەكان كەيەك لایەنە خۆيان يەكلایى بكەنەو بۆ چالاكى بانگەوازكردن بۆ ئىسلامەتى لەهەموو لایەكەو بەتايبەتى ناوچەى يەمەن و ناوچەكانى ترى چواردەورى مەككە هەروەها بەستنى هاوپەيمانىيەتى خوزاعە لەگەل موسوئمانەكان و خۆخستەنە پال هيزى موسوئمانەكان گوزرىكى كوشندە بوو لە هاوپەيمانىيەتى قورەيش بەتايبەتى ئەحابىشەكان كەپنكهاەتى سەرەكيان لە خوزاعە بوو، ئەووش واىكرد قورەيش چوار دەورى بەتەنریت بەموسوئمانە تازەكان لەهەموو لایەكەو بەمەش ديارىكردنى چارەنووسى قورەيش بەيەكجارى كەوتە دەستى ئەو موسوئمانانەى كەهەركاتىك بيانەوئيت بەئەو پەرى هيزو تواناوە گوزرىكى جەرگپرو كوشندە دەگەيەنە قورەيش و لەپىشەو دەرى دىنن، لەلایەكى ترەو موسوئمانەكان بەگشتلایەكدا بلاووبوونەو وتوانيان كونترۆلى گشت ناوچە جياوازەكان بكەن لەگەل شكاندن و چۆك پىدادانى هيزو تواناى هەندىك لەخىلە عەرەبىە دەوار نشينەكان كەدووژمنى سەرسەختى موسوئمانەكانيان دەكرد، هەروەها توانرا شكستى گەورە بەهيزى كۆكراوەى جولەكەكان لەدووورگەى عەرەبى و لەخەيبەر و ناوچەكانى دەوروبەرى بگەيەنن و گوزرى جەرگپر بگەيەنن ئەو عەرەبە خىلەكيانەى كە هاوپەيمانى رۆمە بىزەنتىەكان بوون.

هر له دواى نه و ناشته واپيه قورهيش دانينا به تواناي موسولمانهكان و دهولتهى ئيسلاميدا و موسولمانهكان به نه و ديبلؤماسيه تهى كه هه يانبوو چه ندين دوستايه تى و هاوپه يمانيه تى بو دسته بهر كرده بون، نه و دانوستانه نه وهى بو قورهيش دسته بهر كرد كه تيگه يشتنىكى راستو دروستى هه بيت له حه قيقه تى ئيسلام كه له نه وه و پيش له نه نجامى ناكوكى و كيپر كى له گه ل موسولمانهكان نه و دمر فه ته يان بو نه ره خسا بوو، نه و تيگه يشتنه ش ئيسلامه تى وهك خوى بخاته بهر چاويان دوور له هه موو چه واشه كارى و درؤ و ده له سه يهك، نه و هه لسوكه وته ناوازهى كه موسولمانهكان كرديان له حوده ييبه دا و نازا كردنى دىلى موشريكهكان به ييبه رامبه ر بهر نه نجامى گه و ره لى كه وته وه كه توانيان ريزو پايهى سه ر كرده و ناو داره كانى وهك عوره و حوله يس بو خويان دسته بهر بكن نه مه ش واى كرد كار يگه رى هه بيت له درز و كه لىن خسته ناو سه ربازه گه ي موشريكهكان تا دواتر موسولمان بوونى هه ندىك له سه ر كرده كانى نه و سه ربازه گه يه لى كه وته وه نمونه ي (خاليدى كورى وه ليد و عه مرى كورى عاص و هيتريش).

هه روه ها نه و دانوستان و ريككه وتننامه يه نه وه شى بو موسولمانهكان دسته بهر كرد كه بتوانن گه توگو لى كه ل و لاتانى چوارده وريان بكن و بانگه وازيان بكن بو ئيسلامه تى و نه و ده ولته تانه ي ده ورو به ريش دانبنين به نه و ئايننه تازيه دا و به نه و ده ولته ته تازيه كه سه ريه ه لداوه و گه شه يكر دووه، دواتر له هاوكيشه ي سياسيدا حيسابى تايبه تى بو بكن و شوينىك كه شايه نى خوى بو دانبنين شايسته ي موسولمانهكان بيت، له گه ل هه موو نه وانه شدا ريككه وتننامه ي حوده ييبه دواتر ده ستپىك و رينگه خو شكه رى فه تح و رزگار كردنى شارى مه كه كه ش بوو.

غه زاي ذى قرد

نه م غه زايه له دواى ريككه وتننامه ي حوده ييبه و بهر له روودانى غه زاي خه يبه ر روويداوه وه به پى راسترين بو چوونى زانايانى سيره و ميژووى ئيسلامى^(۵۳۹). هوكارى روودانى نه م غه زايه ش نه وه بوو كه تا قمىك له هوزى غه طقان و فوزه هه لىان كوتايه سه ر مه رومالاته كانى شارى مه دينه و ميگه لىك وشترى ئاوس و شيردمر كه هى پيغمبهرى خوا ﷺ بوون دا يانه پيش خويان و به تالان برديان كه له

ناوچہی غابہ بوو، شوانہ کهشیان گوشت و ژنه کهشیان به دیل گرت و له گهل مالاته که بردیان، سه له مہی کوری عہمری کوری نه کوع ﷺ پییزانین و خه لکی لینا گادار کردنه وه و خوئی شوینیان کهوت، پیغمبر صلی الله علیه و آله له گهل پینج سہد کهس له هاوه لانی کهوتنه دوايان و شوین پییانہ لگرتن هه تا مالاته کهیان هه موو رزگار کرد که له ناویاندا و شتره تایبه ته کهی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوی ﷺ تیدابوو که به (عضباء) ناسرابوو.

لهئه و بارهیه وه عیمرانی کوری حوصهین ﷺ دمفهرمویت: (هؤزی (نه قیف) که له طائف نیشته جیبوون هاوپه یمانی خیلی عوقهیل بوون، دوو کهس له هاوه لانی پیغمبر صلی الله علیه و آله به دیل گرتبوو، هاوه لانی پیغمبر صلی الله علیه و آله له تو لهی نه وه دا که سیکیان له خیلی عوقهیل به و شتره کهیه وه دستگیر کرد به ناوی (عضباء) [که پیشرہوی نه و شترانهی ده کرد که بؤ کاتی چه ج دیاریدہ کران وه که هه دیه]، پیغمبر صلی الله علیه و آله خوی ﷺ هاته لای نه و دست به سهره له کاتی به ندر کردنه کهی دا وتی: موحه مہد ﷺ؟ پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ لینیزیک بووه و فہر مووی: ((جیت دهویت؟)) وتی: له بهرچی منتان گرتووه؟ نه وه منیش لیگه رین نهی له بهرچی نه و شتره ی پیشرہوی و شتره کانی هه دیه ی چه جتان دستگیر کردووه (واته: تاوانیکی گه وره بوو نه وسا)؟ عیمران ﷺ دمفهرمویت: نه و شتره پیشرہوی و شتره کانی دیاری کراوهیی چه جی ده کرد له سهردهمی نه فامیدا، ههر و شتریکی له نه و جورہش له نه و سهرده مہدا ریگری لینه ده کرا له ههر چهوز و نه ستیلک ناوی بخوار دایه ته وه له ههر پاوان و له وەر گایه کیش بله و مرایه^(۱۰۱)، پیغمبر صلی الله علیه و آله فہر مووی: ((أَخَذْتُكَ بِجَرِيرَةٍ خُلْفَانِكَ ثَقِيفًا)) واته: ((تؤ له بهر هاوپه یمانه نه قه قه فیه کانت دست به سهر کراویت)) نینجا ته شریفی رؤیشت له لای و بانگی کرده وه [واته: پیاوه که نینجا وتی: نهی محمد نهی محمد، پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ که سایه تیه کی نهر مونیان و به به زمی هه بوو، لای کرده وه به لایدا و فہر مووی: ((نینجا جیت دهویت؟)) وتی من موسولمانم. پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ پییفه رموو: ((لَوْ قُلْتَهَا وَأَنْتَ مَلِكٌ أَمَرَكَ أَفَلَحْتَ كُلَّ الْفَلَاحِ)). واته: ((نه گهر پیش له دست به سهریه کهت نه مہت بگوتایه کاری خؤت ده که و ته وه دست سهر رازی ته واوت بؤ خؤت به دست دهینا)) (واته: نازاد بوونت ئیسلامت ده برده وه)

پاشان تەشریفی رۆیشت لەلای، ئەوە بوو دیسان بانگیکردووە و وتی: ئەو محمد ئەو محمد ﷺ، پیغمبەری خوا ﷺ ھاتەووە لای و فەرمووی: ((جیترت دەوێت؟)) وتی: من برسیمە پێخۆرم بەدەنی بێخۆم، زۆرم تینووە ئاوم بەدەنی، فەرمووی: ((ئەووە پێداویستی رۆژانەتە نامادەییە))، دواتر ئالوگۆریان پێکرا بەدوو کەسە موسوئمانەکە [کە ھۆزی ئەقیف بە دیل گرتبوونی] پیغمبەری خوا ﷺ (عزباء) لای خۆی گلدایەووە بۆ گەشت و سەفەری خۆی^(٥٤١). ئەووە بوو (عزباء) لەگەڵ میگەلە و شترەکە ی تر نێردرا بۆ لەومرگا کە ھیی پیغمبەری خوا ﷺ بوو تا لە لەومرگا کانی مەدینە بەلەومرپێن، پاشان موشریکەکان دایان بەسەر میگەل و مالاتی شاری مەدینەدا بەتالان بردنیان (عزباء) یس لەناو ئەو مالانەدا بوو.

سەلمە ی کورپی عەمری کورپی ئەکووع ﷺ لەئەوبارەو دەفەرموێت: (لە خودەیبیە گەراپنەووە پاشان گەشتینەووە شاری مەدینە ئەووە بوو پیغمبەری خوا ﷺ میگەلێک و شتری خۆی لەگەڵ خزمەتکاریکی خۆی ناردە دەرەو کەناوی (رەباح) بوو بۆ لەومرگا، منیش لەگەڵی دابووم، رۆیشتە ئەسپی تەلحە ی کورپی عوبەیدولام پێبوو [ئاوم داو پاشان میگەلە کەمان نارد بەو شترەکە ی پیغمبەری خواشەووە ﷺ بۆ لەومرگا]^(٥٤٢) [کاتیکی رۆیشتین بانگی یەکەمی بەیانی نەدابوو] رانە و و شترەکە ی پیغمبەری خوا ﷺ لەناوچە ی ذی قرد دەلەومرپان (کە کێویکی رەشبوو لەدوووری ٣٥کم) لەباکوری رۆژھەلاتی شاری مەدینەووە بەلای ناوچە ی غابەووە، دواتر خزمەتکاریکی عەبدەرھمانی کورپی عەووفم پێگەشت [پیموت: بێقەزابیت ئەووە جی بوو؟] وتی میگەلە و شترەکە ی پیغمبەری خوا ﷺ بەتالانبراوہ. وتم: کێ بەتالانی بردوونی؟ وتی: تاقمیک لەھۆزی غەطفان و فوزارە]^(٥٤٣) سەلمە ی پالەوانی ئەم داستانە دەفەرموێت: کاتیکی رۆژمان کردووە دەبینین عەبدەرھمانی کورپی عەیبینە ی کورپی حوصینی فوزاری، داویەتی بەسەر مالاتی پیغمبەری خوا ﷺ (کە ژمارمیان

(٥٤١) أخرجه: احمد (١٦٥١٣) وقال محققه اسناده صحيح على شرطهما، والحميدي (٨٢٩)، ومسلم (١٨٠٧، ١٦٤١)، وابن

ابي شيبة (المصنف) (٣٨١٥٧)، والنسائي (١٩/٧)، و ابوداود (٢٧٥٢، ٣٢٩٢) و الترمذي (١٦١٥).

(٥٤٢) أخرجه: احمد (١٦٤٥٩) وقال محققه اسناده صحيح على شرطهما، ومسلم (١٨٠٧)، و ابي داود (٢٧٥٢) وانظر:

(صحيح ابي داود) (٢٣٩١).

(٥٤٣) اخرجه: البخاري (٤١٩٤)، ومسلم (١٨٠٦).

بيست و شتری مَيِنَه بوو) هه مووياني داومته پيشخوي و شوانه كه شي كوشتووه (كه: زهري كوري نه بو زهري غفاري بوو) [ئه وه بوو به په له و هه له داوان خوي و نه واني له گه لي دابوون له نه سپسواره كان به راو دونان ميگه له كه يان له شار دوور خستبووه وه.

له نه و بارهيه وه ئيبنو هيشام ﷺ دمفه رمويت: نه و مالاته پياويكي هوزي غفار شواني ده كرد له گه ل هاوسه ره كه ي، پياوه كه يان كوشت (كه زهري كوري نه بو زهري بوو) [نه كه شيان برد له گه ل ميگه له كه (كه ناوي له يلا بوو)]^(۵۱۱). سه لمه ﷺ دمفه رمويت: وتم ره باح و مره سواري هم نه سپه به بو بيگه يه نه وه ده ستي طه لحه ي كوري عوبه ي دو لا ﷺ، وه به پيغهمبه ري خوا ﷺ رابگه يه نه كه موشريكه كان داويانه به سه ر مه رومالاته كه يدا. [پاشان خو شم (به شوئي نيدا رويشتم)] [بو سه ر ته پو لگه يه ك سه ر كه وتم] [هه تا گه يشتمه قه د پالي غابه نه وه] له ناوچه ي (ثنييه الوداع)، سه يرم كردن نه وان ميگه له كه يان راوناوه و به شپرزهي داويانه ته پيشخويان تابوي درچن، منيش سه ر كه وتمه سه ر كيوي (سه ل) و^(۵۱۰) روومكرده شاري مه دينه و سي جار به دهنكي به رز هاوارمكرد: (ياصبحاه، ياصبحاه، ياصبحاه) (ئه مه بانگ كردنيك بوو بو هه ر رووداويك پيش به اتايه له نه و سه رده مه دا) (به جو ريك هه موو دانيشتواني مه دينه گوئيان لي بوو نه وه بوو رووه و لاي من هاتن منيش به گورجي شوئييان كه وتم) (چونكه من بيشتر درچوو بووم بو راوه شكار به شمشير و تيروكه وانه وه خو م پرچه ككردبوو) (دهنكي هاوار و بانگه وازه كم گه يشتبوو خزمه ت پيغهمبه ري خوا ﷺ خه لكي مه دينه ش هاوار و بانگي درچوونيان لي دابوو فه رمويان: قه وماوه، قه وماوه، سه رمنجام هه شت سوارچاك له ده وري پيغهمبه ري خوا ﷺ كو بوونه وه كه نه مانه بوو: ميقدادي كوري نه سوهدى كيندى، عوباده ي كوري به شيري نه نصاري، نه سوهدى كوري ظوهه ير نه نصاري، عوكاشه ي كوري ميحصه ني نه سه دى، موچه ريزي كوري نه ضله ي نه سه دى (كه به نه خره م ناسرابوو)، وه نه بو قوتاده حارثي كوري روبه عى، نه بو عه ياش عوبه يده ي كوري زهيد، كاتيك له خزمه تيدا كو بوونه وه سه عدى كوري زهيدى نه نصاري ﷺ كرده نه ميريان و پييفه رموون: ((أُخْرِجْ فِي طَلَبِ

(۵۱۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲/۲۳۵)، و الطبري (التاريخ) (۲/۵۹۵). و ورد ذلك في رواية مسلم (۱۶۴۷) (و أَسْرَتْ

امراه من المسلمین).

(۵۱۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۱۷۶)، والطبراني (الکبير) (۶۲۷۸).

الْقَوْمِ، حَتَّىٰ أَلْحَقَكَ فِي النَّاسِ)) واته: ((بهگورچی برۆن به شوین ئەو چەتەو ریگرانه دا هەتا له گەڵ خەلکە که پیتانده گەین)).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دهمهرمویت: لئه و لاشه وه سه له مه بهگورچی که وتبووه دوايان (که ژماره يان چل کهس بوون) وهک شیر هه لمه تی دهبرد هه تا گه یشت پیاان ئینجا کهوته تیربارانکردنیا... کاتیک به ئەسپهکانیا نه وه بۆی دهگه پانه وه به په له رایده کرد پاشان به رهنگاریان دهبوو، ئەگه ر دمه رفه تیشی بۆ دهره خسا تیریا تیبگریت ده که وته تیرهاویشتن^(۵۶)، سه له مه ﷺ خۆی له ئەه و باره وه دهمهرمویت: [ئه وه بوو له بهر چاوم ونبوون هه تا گه یشته وه پیاان له سه ر ئاویک لایاندا بوو ئاویان ده خوارده وه و هه لیا نه ده گۆزی، من تیر هاو یژیکی لیه اتوو بووم که وتمه تیربارانکردنیا [وکوشتنی ئەسپهکانیا] له ئەه و کاته دا به شیوازی هۆنراوه ده موت:

أَنَا ابْنُ الْأَكْوَعِ وَالْيَوْمُ يَوْمُ الرُّضْغِ

واته: من کورپی ئەه که وه عم، ئەمپۆ رۆژی له ناوچوونی ناگهس به چه و ناپیاوانه، [ئه وه له ئەه و کاته دا بوو که درهخت و ده وه ن زۆر سه وز بوو بوون] له ناویاندا خۆم گه یانده که سیکیا [له سه ر و شتره که ی بوو تیریکم تیگرت] ئەه وه بوو بهر قاچی که وت و خزی سه ری تیره که له شانی چهقی و پیموت: بگره من نه وه ی ئەه که وه عم، ئەمپۆ که رۆژی ریسوا بوونی سوک و چروکانه، سویند به خوا به ئەه و جوړه تیرم تیگرتن و دهمپیکان به به رده وامی و بپوچان، هه ر کاتیک ئەسپسوارهکانیا بۆم دهگه پانه وه من دهرۆیشه ته ژیر درهختیکه وه بۆی داده نیستم و تیرم تیده گرتن و دهمخسته خواره وه، هه تا گه یشتینه ناو ته نگه به رانی شاخه که وه به ناو هه لآت و دۆله که دا رۆیشتن، چوونه شوینیکی سهخت و ته نگه وه منیش سه رکه وتمه سه ر به رزایی شاخه که وه به ردم به سه ریا نه ده گلۆرده کرده خواره وه، به ئەه و شیویه کۆلمنه دا و به رده وامبووم [ئه وه حا لی من و ئەه وانبوو].

به رده وامبووم له شوینکه وتنیا و له دوايان نه بوومه وه هه تا هه رچی خوا دروستی کرد بوو له و شتره کانی مالآتی پیغمبهری خوا ﷺ لیمده سه نده نه وه و دهمخسته دوا ی خۆمه وه و رزگارمه کرد له ده ستیا و جیمده هیشتن و دوا ی ئەه وان ده که وتم و

تیرم تیده گرتن هه تا زیاتر له سې عه پای خه تخهت و ر میان که و ته دهستم منیش دهمشار دنه وه و کومه له بهر دیکم که لکه ده کرد له سهری و هه رئاوا فریم نه دده او [له سهر رینگاکه دامدنا] بو نه وهی پښتو مېرې خوا ﷺ و هاوه لانی بیناسنه وه (هه تا کهرما تینی سهند ئینجا بو عویهینه ی کورې حوصهینی کورې بهدری فوزاری هات به هاواریا نه وه بو نه وهی پشٹیوانیان بکات، نه وانیش له قه دپالئیکی تهنگه بهردابوون [دانیشتبوون بو نه وهی نانی بهیانی بخون].

منیش سهر که وتم بو قه دپالی شاخه که و [چومه سهر لوتکه ی شاخه که دانیشتم] به سهری اندا دهمروانی و نه وان که وتبوونه لای خواره وه عویینه وتی: نه وه کییه؟ من دهیبینم؟ وتیان نه وه دوو چاری نار هه تیه کی سهختی کردوین [وه لاهی] له تاریکی بهر به یانه وه هه تا ئیستا به دوامانه وهیه له کوئمان نابیته وه و [تیرمان تیده گریت هه رچی بهر دهستان که وتبوو لیوهر گرتینه وه وه له دوا ی خوی داینا وه به جییه تیشه وه، عویینه وتی: نه گهر نه و دلنیانه بووا یه له نه وهی که پشٹیوانی هه یه و به دوا یدا دین دهستی لیته لده گرتن، ئاده ی با چوار که ستان بو ی ههستن و سهر که ونه سهر شاخه که بو ی، [سه له مه دهفر رمویت:] کاتیک گویم له دمنگیان بوو [نه وهنده نریک بووین ده مان توانی له یه که تیبگه یین] پیموتن: دهزانن که من کیم؟

وتیان نه خیر تو کیی؟ وتم: من سه له مه ی کورې عه مر ی کورې نه که و عه م، سویند به نه وهی ریزی له محمد ﷺ گرتو وه به مه ویت به هه ر که سیکتان بگم رزگاری نابیت له دهستم، وه هیچ که سیکیش له نیوه ناتوانیت ده ستبگه یه نیته من و له به ینمببات، یه کیکیان وتی: من واگومان دمه م راست دهکات [سه له مه به مه ترساندن] نه وانیش کهرانه وه بیته وهی هیچ بکه ن منیش شوینی خوم چولنه کرد و نه رپویشتم هه تا (ههشت سوار چاک) م له سوار چاکه کانی پښتو مېرې خوا ﷺ بینی له ناو دره خته کانه وه دهه اتن، یه که مین که سیان نه خره می نه سه دی بوو، (که ناوی موحه ریزه ی کورې نه ضله یه) به دوا ی نه ودا [سوار چاکی پښتو مېرې خوا ﷺ نه بو قه تاده ی کیندی ﷺ] موشریکه کان که نه میان بینی پشٹیانه لکرد و که و تنه راگردن، [منیش له شاخه که هاتمه خواره وه چاومکه وت به] نه خره م، پیموت: نه خره م [نیمه که مین وریای خوتبه]، ده ورت نه گرن [له سهر خوبه] هه تا پښتو مېرې خوا ﷺ هاوه لانی پیمانده گن. فهر مووی: نه ی سه له مه نه گهر تو با وهرت به خوا و روژی دوا یی و هه یه ده زانی که به ههشت و

دۆزەخ راستەقینەیه تۆ مەبە رینگەر لەنیوان من و دەستخستنی شەھادەتدا.

سەلەمە ﷺ دەفەرمویت: ئینجا وازمێھێنا ئەو بوو بەرەنگاری عەبدولپەرەحمانی کورپی عوینە بوو وە کەوتنە وەشانە شمشیر لەیەگەر ئەو بوو ئەخرەم ئەسپەکەیی عەبدولپەرەحمانی سەر ببری و ئەویش شمشیریکی وەشانە ئەخرەم وە شەھیدی کرد، وە سواری ئەسپەکەیی بوو، ئەبو قوتادەیی سوار چاکی پیغمبەری خوا ﷺ گەیشتە سەری و [کەوتنە شمشیر وەشانە لەیەگەر عەبدولپەرەحمان ئەسپەکەیی ئەبو قوتادەیی پێکاو گوشتی ئەبو قەتادەش توانی شمشیریکی پێدا بکێشیت و بیکوژیت پاشان سواری ئەسپەکەیی بیت (کە ئەسپەکەیی ئەخرەم بوو پیشتەر) ئەوانی تریش بە ھەلەداوان رایانکرد (ئەبو قەتادە) عەباکەیی سەرشانی داناو پێیداپۆشی (واتە: لاشەیی عەبدولپەرەحمانی پێیداپۆشی) (۵۱۷).

سەلەمە ﷺ دەفەرمویت: سویند بەئەوہی ریزی لەپیغمبەری خوا ﷺ ناوہ لەسەر بێیەکانی خۆم دەرپۆشتم و شوینیانکەوتم لەکاتیکیدا هیچ کەس لەھاوہلانی پیغمبەری خوا ﷺ لە دواي خۆمەوہ نەدەدی و تۆزو خۆلێشیان دیار نەبوو، ھەتا بەر لەخۆر ئاوابوون شۆربوونەوہ بۆ ناو دۆلێک کەئای تێداوو پێیان دەوت (ذی قرد) زۆریان تینو بوو بۆ ئەوہی ئای لیخۆنەوہ، سەیری منیان دەکرد کەشوینیان کەوتبووم منیش لای سەرەوہم لیگرتبوون و رینگەمنەدان یەک دلوپ ئا و بخۆنەوہ [ئەوہبوو ھەستان ئاوەکەیان بەجێھێشت خۆیان دووچارى نارەحەتی کرد لەقەد پالێکی سەختو دزواردا لەئەویدا خۆر ئاوابوو] (منیش دوايان کەوتبووم گەیشتم بە کەسیکیان تیریکم تیگرت) و لە ناوہراستی شانیم دا وەپێم وت: من ئەوہی ئەکوعم، ئەمپۆ رۆزی رسابوونی سوک و ناکەس بەچانە وتی: دایکم رۆلە رۆم بۆبکات ئەمە ئەکوعمەکەیی بەرەبەیانە؟ وتم: بەئێ ئەی دووژمنی ئەفسی خۆت ئەکوعمەکەیی بەرەبەیانە؟ (ئەو پیاوہش) (ئەو) کەسەبوو کە لەسەرەتای بەیانیدا تیریکم تیگرتبوو پێکاوو ئیستا تیریکی تریشم تیگرت و پێکام دوو تیری پێوہ بوو لەئەویدا دوو ئەسپم پێبەجێھێشتن لەسەر قەد پالەکە. [پیغمبەری خوا ﷺ بە پێنج سەد کەس لەموسولمانە کەنەوہ تەشریفی ھێناو عەبدوللای کورپی ئوم مەکتومی بەسەر کاری مەدینە دانا.

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم له کاتی تیہر بونوی بہناوچہ کہدا خہ لکہ کہی بینی شلہ ژابوون و دمیانه رموو کہ: ئەبو قەتادە کوژراوہ، پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فہرمووی: ((ئیس بآی قتادە، و لکنہ قیل آی قتادە، و صَع عَلَیْہِ بُرْدُہُ، لِتَعْرِفُوا أَنَّهُ صَاحِبُہُ، خَلُوا عَنْہُ وَعَنْ سَلْبِہِ)) ثُمَّ قَالَ: ((أَمَعِنُوا فِي أَثَرِ الْقَوْمِ))، فَأَمَعِنُوا وَاسْتَنْقَدُوا (بعض اللقاح) واتہ: ((ئەوہ ئەبو قەتادە نییہ، بە لکو کوژراوی دەستی ئەبو قەتادە یہ بہ عہ باکہی خۆی دایپوشیوہ بوئەوہی بزانی کہ خۆی کوشتویەتی دەست لەکە لوپەلی سەربازیہ کہی نەدەن و لیتیگەرین)). پاشان فہرمووی: ((بەردەوام بن بابروین بە شوین پیناندا تادەگەینەوہ پینان)) هاوہ لان بەردەوام بوون لەرۆشتن ئەوہ بوو (ہەندیك) لەمالاتەکانیان رزگار کرد، لەدەستیان (۵۴۸).

سە لەمە ﷺ دەفہرموویت: [بە دوو ئەسپەگە] دەستم کەوتبوو پیش خۆم دابوون و بەرہو خزمەتی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم دەھاتم مامیشم عامر پیشم کەوتبوو [دوای ئەوہی کہ شەو تاریک بوو] دوو قاپی پیبوو یەکیکیان تۆزی شیرێ تیدابوو ئەوی تریشیان ئاوی تیدابوو ہەندیکم لیخواردەوہ ئەومشی مایەوہ دەستنوێژم پيشورد [نوێژم کرد] پاشان چومە خزمەت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم ئەو تەشریعی ہینابووہ سەر ئەو ئاوەی کہ [موشریکەکانم] لیدوور خستبوونەوہ و نەمہیشت دەمیانی لیتەرکەن، کہ پیناندەوت (ذی قرد)، کاتیک گەیشتم پنی دەبینم ئەو و شترانہو ہەموو ئەو شتانہی لەدەستی موشریکەکانم رزگار کرد بوو لەگەڵ ہەموو رپەکان وہ (ہەموو) عەباکانیشیان پیبوو و دەستیان کەوتووہ لەرینگادا [پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم] کەوتە دابەش کردنی بەسەر هاوہ لاندا بۆ ہەر سەد کەسیکیان و شتریکی بۆ سەربەین و دابەشکرا بەسەریاندا] وہ لەئەولاوہ بیلال ﷺ و شتریکی مییہی سەر بری کہ من لەدەستی چەتەو رینگەرکان رزگارم کردبوو ئەوہ بوو کوپال و جەرگە کہی بۆ پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم دەبرژاند عەرزم کرد وتم: ئەی پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم رینگەم بدە تا لەناو هاوہ لانەت سەد کەس دەستیشان بکەم و ہەلیانبژیرم، پاشان بیان بەم بۆ ئەوہی [لە کاتی عیشادا] بدەن بەسەر ئەو بیباوہرانیہدا و ہەموویان بکوژین و یەک کەسیان نەمینیتەوہ کہ ہەوالی دوای خۆیان بیاتەوہ، فہرمووی: ((يَا سَلْمَةُ، أَتَرَكَ كُنْتَ فَأَعْلًا [ذَلِكَ]؟)) واتہ:

(۵۴۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۵/۳)، والطبراني (الكبير) (۶۲۷۸)، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۰/۴). والعدد (خمسائة)

ورد عند احمد (۱۶۵۳۹) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

((سەلمە تۆ وادەزانی دەتوانی بەئەو کارە هەستی و ئەنجامی بەدەى؟)) وتم: بەئێ سویند بەئەو دەى که ریزی لەتۆ ناو بە پیغمبەرایەتی [پیغمبەرى خوا ﷺ] ئەوەندە پیکەنى هەتا لەبەر روناکی ئاگرەکه خریکانیم بینی] وتم: بەدایک و باوکەو بە قوربانى بى [من رینگەمنەدا] ئەو بیباوەرانه لەناوکه بخۆنەو لەکاتیکدا زۆریان تینوو بوو، با بۆ ساتیک بگەریمەو سەریان؟ فەرمووی: ((يَا ابْنَ الْأَكُوْعِ مَلَكْتَ فَأَسْجِعْ أَي: قَدْرَتَ فاعفو) إِنَّهُمْ الْآنَ بَعْطَفَانَ يُفْرَوْنَ (اي: يُضَافُونَ) [فِي قَوْمِهِمْ])) واتە: ((ئەى کورێ ئەگەو تەوانا دار بوویت بەسەریاندا بەلام دەست هەلگرە ئیستا ئەوان لەناو هۆزی غەطفان میوانداریان دەکریت)) (۵۹).

سەلمە ﷺ دەفەر مویت: [کەسێک هات لەهۆزی غەطفان وتی: میوانی فلانەکەسى غەطفانی بووین، ئەویش چەندین حەییوانی بۆسەر برین کاتیک کەولیان کردن تەپوتۆزیان لەدوورەو بە دیدەکرد، وتیان: موسولمانەکان هاتن، بەپەلە بۆی دەرچوون و راپانکرد کاتیک رۆژمان کردەو پیغمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((خَيْرُ فَرَسَانَا الْيَوْمَ أَبُو قَتَادَةَ وَخَيْرُ رِجَالِنَا سَلِمَةَ)) واتە: ((ئەمڕۆ باشترین سوار چاکمان ئەبو قەتادەبوو وە باشترین پیادەشمان سەلمە بوو)) پیغمبەرى خوا ﷺ دوو بەشى لەدەستکەوت پیدام بەشى ئەسپسوار و بەشى پیادەش هەردووکیانی بۆ کۆکردمەو و پێیبەخشیتم [پیغمبەرى خوا ﷺ] دواتر شەو و رۆژیک لەسەر ئاوی (ذی قرد) مایەو.

[موسا کورێ تەلحەى کورێ عوبەیدوللا ﷺ دەفەر مویت: تەلحە ﷺ لەئەو رۆژەدا چەندین وشتری سەربەرى... (واتە: لەغەزای (ذی قرد)دا) خواردن و خواردنەو دەى بۆ هاوولان نامادەدەکرد و دەرخواردی دەدان پیغمبەرى خوا ﷺ لەبەر ئەم هەلوێستە پر لەجوامیریەى پێیفەر موو: ((يَا طَلْحَةُ الْقِيَّاضُ)) واتە: ((ئەى تەلحەى زۆر بەخشنە و سەخاوەت)) هەر لەبەرئەو ناونرا بە تەلحەى قیاض] (۵۰).

(۵۹) أخرجه: احمد (۱۴۸/۴)، والبخاري (۴۱۹۴).

(۵۰) أخرجه: الحاكم (۳۷۴/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والحديث من اوله الى هنا من رواية: مسلم (۱۸۰۶، ۱۸۷۲،

۱۶۶۱، واحمد (۱۶۵۳۹)، و (۱۶۴۹۵)، وبعضه عند البخاري (۴۱۹۴)، وابي داود (۲۳۹۱)، (۳۲۹۲)، والترمذي

(۱۶۱۵)، و الطبراني (الكبير) (۶۲۷۸)، وابن حبان (۷۱۷۳)، و البيهقي (الدلائل) (۱۹۰/۴) واللفظ لمسلم والزيادة

لاحمد والبخاري وابن حبان والطبراني وابن هشام (السيرة) (۲۳۵/۳).

سه له مه ﷺ ده فەر مویت: (پيغمبهرى خودا ﷺ منى له دواى خۆيه وه سوار کرد [له سەر و شتره كهى] له كاتى گه رانه وه ماندا به ره و مه دينه [كاتيك نيوانى ئيمه و شارى مه دينه نزيك بووه وه وه له سه رمته اى دمر وازهى شارمكه دا بووين، له ناو خه لكه كه دا پياوئى ئه نصارى هه بوو كه س له پيشبركيدا پيشى نه ده كه وت [پاله وانى ئه و مه يدانه بوو] ئه و ميوو كه وته هاوارو بانگ كردن و [ده يفه رموو]: ئايا هيج كه س هه يه پيشبركى بكات، ئايا كه سيك هه يه پيشبركى بكات به ره و مه دينه ئه وهى چه ندين جار [دوو پات كرده وه منيش له پشته وهى پيغمبهرى خواوه ﷺ سواری و شتر ببووم] كاتيك گويم له قسه كانى بوو وتم: ئايا ريز له ريزدار ناگريت وه له خاوم پايه ش سلئاكه يته وه؟ وتى: نه خير، مه گهر ئه و كه سه پيغمبهرى خودا ﷺ بيت. وتم: ئه ي پيغمبهرى خودا ﷺ به دايك و باوكه وه فيداتيم [ريگم به] با پيشبركى له گه ل ئه و پياوه دا بكم. فه رموى: (ئه گهر خۆت چه ز ده كه يت برۆ)) [منيش به پياوه كه م] وت: ديم بۆلات [ئاماده م بۆ پيشبركيكه] [ئه وه بوو خۆى بازيدا له سەر و شتره كه يه وه] منيش قاچه كانم چه مانده وه و خۆم گورج كرد و دواى ئه وه [له و شتره كه] دابه زيم ئينجا ده ستمان كرد به راکردن من له يه ك دوو قوناغ دواكه وتم (خۆم له راکردنى توند ده پاراست له يه ك دوو شويندا] پاشان كه وتم وه راکردن به شويندا [هه تاكو پيگه يشتمه وه] و به ده سته كانم نيوان شانە كانيم گرت له دواوه و پيم وت: وه لاهى پيشت كه وتم وه، ئه و پيگه نى وتى: منيش واى بۆ ده جم (تۆ بردوته وه ليم) ئيتر پيشى كه وتم وه هه تا دمر وازهى شارى مه دينه [ئينجا پيغمبهرى خودا ﷺ له دواى خۆيه وه سواری كردم... هه تاكو چووينه وه شارى مه دينه] (ئهم غه زايه پينج رۆزى خاياند له دمر چوونيانه وه له مه دينه هه تا گه رانه وميان).

عيمرانى كورپى حوصه ين ﷺ ده فەر مویت: (موشريكه كان و شتره ناسراوه كه ي پيغمبهرى خودا ﷺ يانبرد كه ناوى (عصباء) وه ژنى شوانه كه و مالاته كه يان ده ستيگر كرد برديان له گه ل خۆيان. (ده فەر مویت: (ئافه رته كه يان به ستيبووه وه ده سته كانيان شه كه ت كرديوو خۆشيان سه رفائى له وم راندنى مالاته كانيان بوون له به رده م ماله كانياندا، شه ويكيان (ژنه كه) خۆى كرده وه له كاتيكدا ئه وان نووستبوون و خۆى گه يانده لاي و شتره كان كاتيك نزيك دمبووه وه [له هر كاميكيان بۆ ئه وهى سواری بيت] چۆكى دانه ده دا سه ركه شى ده كرد و ده يكرده گرمه گرم، ئه و يش ده ستي

لَبَّه لَدَّه گرت ہہ تاکو (گہیشٹہ) لای (و شترہ کہی پبغہ مبرہی خودا ﷺ کہ بہ (عضباء) ناسرابوو و شتریکی رامکراو ملکہ چبوو ہیچ سرکہشی و لاملی نیشانہدا و دمنگی لیوہ نہہات ہہ تاکو سرکہوتہ سرہ پشٹی] نینجا تیخوری و بوی دمرچوو وہ بہراکردن بہر لہئوہی بگاتہوہ مہدینہ (پبیانزانی) و کہوتنہ دواہ بہ لام دستہ و ہستان بوون و نہیان توانی دستگیری بکہنہوہ، نافرہتہ کہش نہزیرکرد ئہ گہر خودا پرزگاری بکات بہہوی ئہو و شترہوہ ئہوہ بیکاتہ قوربانی و سہری بپریت [ئہوہ بوو] کاتیک گہیشٹہوہ شاری مہدینہ و خہلکی بینیان وتیان: ئہوہ عضباء و شترہ کہی پبغہ مبرہی خودایہ ﷺ نافرہتہ کہش وتی: من نہزرم کردووہ لہسہر خوم ئہ گہر خودا پرزگارم بکات لہسہری بیکہمہ قوربانی و سہری بپریم [نافرہتہ کہ بردی بو سہر برپین، خہلکہ کہش نہیان ہیشت و ریگریان لیکرد] و چونہ خزمہت پبغہ مبرہی خودا ﷺ و دمنگ و باسہ کہیان بو باسکرد [زمردہ خہنہیہ کی کرد و فہر مووی]: ((سُبْحَانَ اللَّهِ بِئْسَمَا جَزَتْهَا نَذَرْتُ إِنْ نَجَّاهَا اللَّهُ عَلَيْهَا لَتَنْحَرَّتْهَا، لَا وَقَاءَ لِنَذْرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ وَلَا وَقَاءَ لِنَذْرٍ فِيمَا لَا يَمْلِكُ الْعَبْدُ)) واتہ: ((پاک و بی گہردی بو خوا خرابترین پاداشتی دہداتہوہ نہزری کردووہ ئہ گہر خودا پرزگاری کرد بہہویہوہ بیکاتہ قوربانی نہزریک بہ جناہینریت سہر پیچی خودای تیدا بیت [وہ ئہو نہزرمش بہ جیناہینریت لہشتیکدا کہ مولکی خوی نہ بیت]) [نافرہتہ کہ] ہاتہ خزمہتی و ئہو میان پیرا گہیانہد. پبغہ مبریش ﷺ فہر مووی: ((إِنَّمَا هِيَ نَاقَةٌ مِنْ إِبِلِي فَارْجِعِي إِلَىٰ أَهْلِكَ عَلَىٰ بَرَكَةِ اللَّهِ)). واتہ: ((ئہو و شترہ لہو شترہ کانی منہ و توش لہ زیر فہرو بہر کہتی خودا بگہر پوہ بو ناو کہ سوکارت))^(۵۰۱).

(۵۰۱) أخرجه: احمد (۴۳۰/۳)، ومسلم (۱۶۴۱)، وابي داود (۳۲۹۲، ۳۳۱۶)، والترمذي (۱۵۶۲)، وابن ماجه (۲۱۲۴)،

والنسائي (۱۹/۷)، وابن حبان (۴۳۹۲) وقال محققه: اسنادہ صحیح، وابن ہشام (۲۴۰/۳)، واللفظ لمسلم والزیادات

لاحمد وابن حبان وابن ہشام.

غزای خه بیهر

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ ده لیت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کاتیک گه رایه وه له حوده بیبه مانگی (ذی الحجة) و هه ندیکیش له (موحه پرم) له مه دینه مایه وه، دواتر هه ره له مانگی (موحه پرم) دا بریاری دهرچوونیدا بو خه بیهر له سالی حه وته می کوجی، خوئاماده کردن و رویشتیان دوی گه پرانه وه بیان بوو له غزای غابه) ^(۵۰۲). سه له مه می کوری ئه کوه رضی اللہ عنہ ده لیت: (وه لاهی سی رپوژ له مه دینه مایه وه له دوی گه پرانه وه مان له غزای (غابه) ئینجا رویشتین بو (خه بیهر) له گه ل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم) ^(۵۰۳). له گپرانه وه مه کی تر دا موسا کوری عوقبه ده لیت: (کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم هاته وه بو مه دینه له دوی ئاشته وایی (حوده بیبه) (۲۰) رپوژ یان که متر له (۲۰) رپوژ له مه دینه مایه وه دوی ئه وه رویشت بو غزای خه بیهر خوی گه وره هه ره له حوده بیبه به لینی فه تحکردنی پیدابوو وه ک دمه رمویت: ﴿وَعَدَّكُمْ اللَّهُ مَغَانِرَ كَثِيرَةٍ تَأْخُذُونَهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾ ^(۵۰۴) (الفتح). واته: [خوا به لینی به چهند دستکه وتیکی زور دانن جگه له خه بیهر، جا به زوویی نه مه یانی ده سخته سن، واته: غه نیمه ته که ی خه بیهر. رپی له خه لکی ده ستریز که ریش گرت، نه یه یشت جووله که وه اوپه یمانه کانیان له به نی ئه سه دو غه طه فان زال ببن به سه رتاند و هبو ئه وه ی دستکه وته که ببن به نیشانه یه ک له راستی به دیه یانی به لینی خوا بو برودار هکان ههروه ها رینمایشان بکات بو ریگه یه کی راستو بتانگه یه نیته به ههشت].

له ئه وکاته دا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به نیازی دهرچوون بوو به ره و خه بیهر ئه و خیله کیانه هاتنه خزمه تی که له (حوده بیبه) دواکه وتبوون تاله گه لیدا برپون به مه به سستی ده سخته سوت و تالانی جهنگ خوی په روه ردگار فه رمانی به پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کرد که ریگه یان پینه دات و بیان گپریته وه ههروه ک دمه رمویت: ﴿سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَانِرَ لَتَأْخُذُوا بِهَا دَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن يُبَدِّلُوا كَلِمَتَنَا

(۵۰۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۱۱/۳)، وابن عبد البر (الدرر) (ص: ۲۲۸)، وابن كثير (البدایة) (۲۰۶/۴)، والصالحی (سبل الهدی) (۱۱۵/۵).

(۵۰۳) أخرجه: مسلم (۱۸۰۷)، وابوداود (۲۷۵۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۲/۴).

(۵۰۴) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۱۹۴/۴)، وانظر: (زاد المعاد) لابن القيم (۱۴۷/۲).

اللَّهُ قُلْ لَنْ تَعْمُرُنَا كَعَمَلِكُمْ قَالَك اللَّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَيُقُولُونَ بَلْ نَحْنُدْرُنَا بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥﴾ (الفتح).

واته: [ئەوانەى كە لە پيغەمبەر ﷺ دواكەوتن و دەرئەچوون لە گەلى بۆ حودەيبیە، كاتى ئيوە بەرپيگكەوتن بۆ دەستكەوتەكان لە خەيبەر دەئین: وازمان لى بئین، ئيمەيش لە گەلتان بئین بۆ خەيبەر دەیانەوئیت كە فەرمايشتى خوا بگۆرن، واتە: بەبەزدار بوونيان لە غەنیمەت و دەستكەوتەكانى خەيبەر، چونكە خوا (جل جلاله) بەئینى دابوو بە ئەهلى حودەيبیە كە دەستكەوتەكانى خەيبەر هەر بۆ ئەهلى حودەيبیە دەبیت نەك كەسانیت. ئەى پيغەمبەر پيانیبل: نابیت هەرگیز لە شوئیمان بئین، خوا پيش گەرانەو لە حودەيبیە و ایفەر موووە كە نابیت هیچ كەستان بەزداربیت لەئەو دەستكەوتانەى حودەيبیەدا، كە چى ئەوانە دەئین: ئەمە بەئینى خوا نيبە، بەلكو ئيوە هەر بەخيلی و حەسوودیمان پيئەبەن، نەخیر، وانيبە، بەلكو ئەوانە كەم تپدەگەن]. هەر لەبەر ئەوئەش بوو پيغەمبەرى خوا ﷺ هەر كاتيك بەنیازی دەرچوون بوايە بۆ غەزا راپدەگەياند و دەیفەر موو: (ئەو كەسەى مەبەستى جیهادكردن نيبە لە پيناوى خوادا با لە گەلماندا نەبەت) (۵۵۵).

پيغەمبەرى خوا ﷺ وەك كاری هەمیشەى خوى وىستى پلانىكى ورد دابريژیت سەرئەتا هەوئیدا عەرەبە خپلەگىهەكانى (نجد و غەطاف) سەرقال بكات تاكو هاوكارى و پشتگيرى جولهكەكانى خەيبەر نەكەن ئەو لە لایەكەو لە لایەكى ترەو بۆ ئەوئەى تپروانينى خەلكى لە مەبەستى سەرەكى خويان بگۆرن كە بەجەنگ هاتنە لە گەل جولهكەكانى خەيبەر، لە ئەبو هورەيرەو ﷺ دەفەر موئیت: (پيغەمبەرى خوا ﷺ سريەيهكى دە (۱۰) كەسى بەسەر كرايەتى (ئيبانى كورى سەعدى كورى عاص ﷺ) ی نارد لە مەدينەو و روو و ناوچەى (نەجد) ئەو بوو ئيبان و هاوئەكەكانى گەرانەو و خزمەت پيغەمبەرى خوا ﷺ لە خەيبەر دواى ئازادكردنى) (۵۵۶).

پيغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوو بۆ خەيبەر هەر وەك ئيبنو قەيم ﷺ دەئیت: (بە هەزارو چوار سەد كەس لە هاوئەلانى دوو سەد يان ئەسپ سوار بوون هەندىك لە

(۵۵۵) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۱۰۶/۲)، وابن كثير (السيرة) (۳/۳۴۴)، لابن حجر (فتح الباري) (۷/۴۶۵).

(۵۵۶) أخرجه: البخاري (۴۲۳۸) تعليقا، أبو داود (۲۷۲۳)، وابن حبان (۴۸۱۴) وقال محققه إن سنده صحيح على شرط مسلم،

البيهقي (السنن الكبرى) (۶/۳۳۴) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح سنن أبي داود) (۲۳۶۴).

نافرمتانی بہنی غیفاریان لہ گہ لدا رُویشت. لہ نافرمتیکی بہنی غیفاروہ دہ گپرنہوہ کہناوی نومیمہی کچی قہیس ﷺ بوو دلئیت: جوومہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ لہ گہ ل نافرمتانی بہنی غیفار وتیان: ئەہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ دہمانہ ویت لہ خزمہتدا بہ زرداری بکہین بہرہو ئەو حیگایہی بوی دہچیت کہ بہرہو خہیبہر دہرُویشت لہ ئەو ویدا بریندارہکانی موسولمانہکان تیمار دہکہین و هاوکاریان دہکہین بہ پی توانامان پیغمبر صلی الله علیه و آله فہر مووی: لہ سہر بہرہکەتی خودا بہ زداربیکەن^(۵۵۷).

لہ فہر موودمہی کی لاوازدا ژمارمیان ہاتووہ کہ لہ دایکی زیادہوہ دہ گپرنہوہ فہر موویہتی: (کہ لہ غہزای خہیبہردا شازدہ (۱۶) نافرمت بہ نیازی بہ زرداری کردن بوون لہ گہ ل پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ ئەو ہہوالہش گہیشتہوہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ و بہدوایدا ناردن، فہر مووی: ((بِإِذْنِ مَنْ خَرَجْتَ وَمَعَ مَنْ خَرَجْتَ)) وَرَأَيْنَا فِيهِ الْعُصْبَ، فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، خَرَجْنَا وَمَعَنَا دَوَاءُ نُدَاوِي بِهِ الْجَرْحَى وَنَتَاوُلُ السَّهْمَ وَنَسْقِي السَّوِيقَ وَنَعْرُزُ الشَّعْرَ وَنُعِينُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ. فَقَالَ لَهْنُ ((أَقِمْنَ))^(۵۵۸). واتہ: (کئ رپگہی پیداون دہرچن لہ گہ لماندا؟ وہ لہ گہ ل کیدا ہاتوون؟ ئەوان تورمییہکیان لہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ بہدیکرد وتیان: ئەہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ ئیمہ دہرچوون چارہسہرو دہرمانمان پییہ بوی تیمارکردنی برینداران و تیرکؤدہکەینہوہو خواردنی قاوہتی دہ گپرن و موو و بہتیش دہرپسین و هاوکاری دہکہین لہ پیناوی خودا. پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ پیی فہر موون: بہ زرداری مہکەن و بمیننہوہ).

لہ گپرانہوہی کی تردا ہاتووہ کہ ژمارمہک لہ جولہکەکان بہ زداربیان کردووہ لہرپیژی موسولماناندا لہ غہزای خہیبہردا، ئەوہش گپرانہوہی کی لاوازہ لہئیبنو عباسہوہ ﷺ دلئیت: (کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ داواوی بہ زرداری کردنی کردووہ لہ

(۵۵۷) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۲۱/۳) رقم (۸۶۷) وقال محققه: اسنادہ حسن، عن ابن اسحاق، وأبو داود (۳۱۳)، البيهقي (الكبرى) (۴۰۷/۲) وقد أورد قطعة منها. الترمذي (۱۶۱۵) وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۱۶۲۰) صحيح الأسناد مقطوع، وذكره ابن سعد (الطبقات) (۲۱۴/۸)، ابن كثير (السيرة) (۳۸۷/۲)، وابن القيم (زاد المعاد) (۱۵۳/۲).

(۵۵۸) أخرجه: أحمد (۲۷۱/۵)، رقم (۲۳۳۲۲) وقال محققه اسنادہ ضعیف، وابن أبي شيبة (۵۲۵/۱۲)، وأبو داود (۲۷۲۹)، والنسائي (الكبرى) (۸۸۷۹)، الطبراني (الكبير) (۱۱۰/۲۵)، أبو داود (۲۷۱۲)، البيهقي (الكبرى) (۳۳۳/۶) وقال منقطع لاتقوم به حجة، والخطابي (معالم السنن) (۴۹/۴) وقال محققه: إسنادہ ضعیف، وقال الشيخ الألباني (فقه السيرة) (ص: ۳۷۶)، وفي (الارواء) (۱۲۳۳۸) حديث ضعیف، وأوردہ صديق حسن خان في (الروضة) (۷۴۱/۲) وقال محققه (صحي حلاق) حديث ضعیف.

خه لکيکى جوله که (ژمارميان ۱۰) کهس بوو له جوله که کاني مهدينه) له رۆژى خه يبهردا) (۵۵۹).

پيغمبهرى خوا ﷺ داواى له ئه بو طه لحه ي ئه نصارى کرد که ميترد مندالتيکى بۆ دهسته بهريکات تا خزمه تيبکات له ئه و سه فه ره ميدا که بۆ خه يبه ر ده چي ت هه تا کو ده گه پي ته وه. له ئه نه سه وه ﷺ ده ئي ت: پيغمبهرى خوا ﷺ فه رمو وى: به ئه بو طه لحه ي ئه نصارى (ميترد مندالتيکمان بۆ دهسته بهر بکه له منداله کاني خۆت بۆ ئه وه ي خزمه تمان کات هه تا له خه يبه ر ده گه پي نه وه پاشان ئه بو طه لحه ي منى له دا وى خۆ يه وه سوار کرد و رۆيش تين منيش خزمه تى پيغمبهرى خودام ده کرد له هه ر شوين و جيگايه ک دابه زي يايه ...) (۵۶۰).

پيغمبهرى خوا ﷺ له گه ل ها وه له کاني دهر چوون به ره و خه يبه ر (حوسه يلى کور ي خارجه ي ئه شجه ي ربه ره يده کرد وه ک چاو ساغى ريگا) (۵۶۱). خه يبه ر شار تيکى خا وه ن کشتوکال و کي لگه ي پرا وپر له سه وزايى و دار خورما بوو له دورى (۷۰) ميل که ده مکاته (۱۷۷) کم) (۵۶۲) له مه دينه وه دوور بوو پيغمبهرى خودا ﷺ (سيبا عى کور ي عور فطه ي غيفارى) له جيگاي خۆ ي کرده سه رکارى مه دينه، له ئه و کاته دا ئه بو هورميره ﷺ موسو لمان بوو کۆ چي کرد بۆ مه دينه. له ئه بو هورميره وه ﷺ ده فه رمو ي ت: (من هاتم بۆ مه دينه له گه ل کۆ مه ئيک له خزمه کانم و پيا وانى هۆزه کم پيغمبهرى خوا ﷺ له خه يبه ر بوو سيبا عى کور ي عور فطه ي له جيگاي خۆ ي به جي به يشت بوو به سه رکارى مه دينه دا وى چو وین بۆ لای ئه و له نو يژى به يانيدا بوو له رکاتى يه که م (سورمه تى مه ريه م) ده خو يند له رکاتى دو وه م (ويل للمطففين) من له دئى خۆمدا وتم: ها وار بۆ فلان کهس ئه گه ر شتى بکريايه بۆ خۆ ي به ته وا وى ده يکي شيت و ومريده گرت و ئه گه ر به خه لکى بفرۆ شتايه به که مى و سوکى ده يکي شيت و ده يدانئى، ده ئي ت:

(۵۵۹) أخرجه: سعيد بن المنصور (۲/۲۸۴) (۱۲۷۹۰)، وعبدالرزاق (۹۳۲۹)، وابن أبي شيبة (۱۵۰۱۲)، والترمذي (۱۲۸/۴) مرسلًا، ابوداود (المراسيل) (۲۸۱)، البيهقي (الكبرى) (۵۳/۹) وقال: منقطع واسناده ضعيف فيه الواقدي ولم يبلغنا في هذا حديثٌ صحيح، وقال محقق (الروضة الندية) (۷۲۱/۲): رجاله ثقات.

(۵۶۰) أخرجه: أحمد (۳/۱۵۹)، والبخاري (۶۳۶۳)، ومسلم (۱۳۹۵)، والنسائي (۲۷۴/۸).

(۵۶۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۵۶۸)، وقال الهيثمي في (المجمع) (۱۴۸/۶) فيه ضعيف.

(۵۶۲) انظر: (السيرة) لابي الحسن الندوي (ص: ۳۱۲).

کاتیک له نوژی بووه ته شتیکی له خواردن داینی هتا پیگه یشتینه خه یبر (۵۶۳). پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له نوژی سوننه تی ده کرد و له سه ریشتی گویدر یزه که یوه که سواری ببوو رووبه رووی خه یبر له ئیبنو عمره وه ﷺ ده فرمویت: پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له نوژی ده کرد له سه ریشتی گویدر یزه که ی سواری ببوو به ره و خه یبر خودام ﷺ بینی نوژی ده کرد له سه ریشتی گویدر یزه که ی سواری ببوو به ره و خه یبر ده ریشت (رووگه ش که وتبووه پشته وه) (۵۶۴). پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له نوژی ده کرد به خوا له خه موخه فته تباری و له کاتی نزاو پارانه وه کاندیا که له ریگابه ره و خه یبر ده ریشتن له نه سه وه ﷺ سه باره ت به خزمه تکردنی بو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و رویشتنیان به ره و خه یبر ده فرمویت: امن خزمه تی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له نوژی ده کرد هر کاتیک دابه زیایه له شوینیک خوم گویم لیبوو زور ده یفرموو: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ)) (۵۶۵). واته: (خوایه په نات پیده گرم له دل تهنگی و خه فته وه له بیده سه لاتی و دهسته وسانی وه له ته مه لی وه له چروکی وترسنوکی و له پشت چه مانه وه به هوئی قهرزرداری و له زال بوونی ناپیاو به سه رماندا).

هه ندیک له هاوه لانی به سه ر به رزاییه کدا سه رکه وتن (اللَّهُ أَكْبَرُ) یان دهوت به دهنگی به رز پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ریگه ینه دان به نه و شیوه یه یادو نزاو خوا بکه ن له نه بو موسای نه شعهریبه وه ﷺ ده لیت: له نه و کاته دا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم غه زای خه یبر ده کرد خه لکه که به ره و دوئیک شو رده بوونه وه. له گیرانه وه یه کی تر دا [خه لکه که هر نشیو و دوئیکیان ده گرت به ر پاشان سه رده که وتن پیاویکیان سه رده که وت] (۵۶۶) و به دهنگی به رز هه موو هاواریانده کردو دمیان وت: (اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)

(۵۶۳) أخرجه: أحمد (المسند) (۳۴۵/۲) وقال الارناؤوط في تحقيقه لـ(صحيح ابن حبان) (۴۲۵/۵): اسناده صحيح وصححه ابن خزيمة، والحاكم (۳۶/۳) صححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (۷۱۵۶) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۸/۴)، والبزار (۲۲۸۱)، وقال الهيتمي (مجمع الزوائد) (۱۳۵/۷): رواه البزار ورجاله رجال الصحيح الا شيخ البزار وهو ثقة، وصححه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۹۶۵).

(۵۶۴) أخرجه: عبد الرزاق (۴۵۱۹)، وأحمد (۵۵۵۷)، ومسلم (۷۰۰)، ومالك (۲۵۷/۱)، وأبي داود (۱۲۲۶)، والنسائي (۶۰/۲). وابن حبان (۲۵۱۵) وقال محققه اسناده صحيح على شرطهما، والحاكم (۴۶۶/۲) صححه ووافقه الذهبي، وقال الحافظ (فتح الباري) (۵۷۶/۲) رواه السراج واسناده حسن، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۱۰۸۵)، و(صحيح النسائي) (۷۱۵).

(۵۶۵) أخرجه: أحمد (۱۵۹/۳)، والبخاري (۶۳۶۳)، ومسلم (۱۳۶۵)، والنسائي (۲۷۴/۸).

(۵۶۶) في رواية ابن حبان (۸۰۴) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: ((أَيُّهَا النَّاسُ، ارْبِعُوا عَلَيَّ أَنْفُسِكُمْ، إِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمًّا وَلَا غَائِبًا، إِنَّكُمْ تَدْعُونَ سَمِيعًا قَرِيبًا، وَهُوَ مَعَكُمْ)) وفي رواية [وَالَّذِي تَدْعُونَهُ أَقْرَبُ إِلَيَّ أَحَدِكُمْ مِنْ عُنُقِ رَاحِلَةٍ أَحَدِكُمْ] ^(۵۷۶) [قال أبو موسى] وَأَنَا خَلَفَ دَابَّةَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَسَمِعَنِي وَأَنَا أَقُولُ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، فَقَالَ لِي: يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ قُلْتُ: لَيْتَنِيكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: ((أَلَا أَدُلُّكَ عَلَيَّ كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي قَالَ: ((لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)) ^(۵۷۸). واته: (نهى خه لکينه خوتان هيورو ناسووده بکهن نيوه بانگی يه کيک ناکه نهبیستيت ياخود لاتان نه بیت به لکو بانگوهاوار له يه کيک ده که ن بيسهرو نزیکه ليتان نهو له که ليتانه له ههرو شويتينين.

له گيرانه وه يه کی ترده نه وهی نيوه بانگيليده که ن نزیکتره له ههريه کيکتان له که رده نى وشتره کانتان). نه بو موسا ﷺ ده لیت: من له پشتي ولاخه که ی پیغمبر وه بووم ﷺ که سواری پشتيبوو گوپيليبوو من نه م زیکره م ده خویند (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ) پیغمبر مووم: نه ی عه بدوللای کورپی قهيس وتم به لئ نه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: هه والت بدهمى دهر باره ی که نجينه يه ک له که نجينه کانی به ههشت؟ وتم: به لئ نه ی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: به دايک و باوکه وه به قوربانن بم فه رمووی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

له کاتی رپرؤيشتنی سوپاکه به ره وه خه يبه ر له نه وکاته دا پياويک له موسولمانه کان له ريگه دا چوو ه ناو که لاوميه ک به مبه ستي ده ست به ناو گه يانندن که رته خشتيکی به رده ست که وتبوو خوی پيپاک بکاته وه هه ر که خسته که ی دهره ي نابوو زيپر دهر که وت و هه ليگرت له که ل خوی و هينا يه خزمه ت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: گيرايه وه، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: بيکيشه کيشای باى دووسه دهره م بوو، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفه رمووده كاندا: ((هَذَا رِكَازٌ، وَفِيهِ الْخُمْسُ)) ^(۵۷۹). واته: (نه وه له نه وکانزا شاراوانه ی زه وييه به دهر که وتوو وه يه ک له سه ر پينجی ببه خشه و نه وه شی مایه وه

(۵۷۶) أخرجه: مسلم (۲۷۰۹).

(۵۷۸) أخرجه: أحمد (۴۳/۴)، والبخاري (۷۳۸۶، ۴۳۰۲)، مسلم (۲۷۰۴)، والترمذي (۳۳۷۴)، وابن داود (۱۵۲۸) وابن ماجه (۳۸۲۴)، وابن حبان (۸۰۴)، وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۳۰۸۲).

(۵۷۹) أخرجه: أحمد (۱۲۸/۳) رقم (۱۲۲۹۸) وقال محققه الارناؤوط اسناده ضعيف، والبيهقي (۱۵۵/۴) وقال فيه عبدالرحمن بن يزيد ضعيف.

هې خۆتە)، ئەمە فەرمودەيەكى لاوازه تەنھا بۇ مەبەستى شارمزابوون ھېناومانە.
 كاتىك لەپىڭادا سوپاكە بەشەو دەرپۇشت يەككە لەھاوولان داواى لە عامرى كورپى
 ئەكودە كە شاعىرىكى ناسراو بوو تا خەلكەكە گەرم و گورپكات و شترەكانيان
 جالاکترىكات بە ھۆرە و ئاوازی لەئەو شەورەوييەدا. ئەويش ھەندىك لەھۆرەو
 شىعرەكانى بۇ وتن بەئەو ئاوازەى كە و شترسوارەكان دەیانوت بۇ ئەوہى و شترەكانيان
 گورج تر برۆن. لەسەلەمەى كورپى ئەكودە ﷺ دەئىت: لەگەل پەيغەمبەرى خودا ﷺ
 دەرپۇشتىن بۇ خەيبەر بەشەو دەرپۇشتىن پياويك لەخەلكەكە وتى: ئەى عامر
 ئادەى با گوپبىستى ھۆنراوكانت بىن؟ عامر كەلە شاعىر بوو بەدەنگ و ئاوازهكەيەو
 كەوتە شىعر خويندنەو دەپوت:

اللَّهُمَّ لَوْلَا أَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَيْنَا
 فَاغْفِرْ فِدَاءً لَكَ مَا اتَّقَيْنَا وَتَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنْ لَأَقَيْنَا
 وَالسَّقِينُ سَكِينَةً عَلَيْنَا إِنَّا إِذَا صَبَحْنَا بَنَّا أَبْنِيَا
 وَبِالصَّيَاحِ عَوَّلُوا عَلَيْنَا

پەيغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: ((مَنْ هَذَا السَّائِقُ؟)) ئەوہ كى بوو و شترەكانى
 لىدەخورپى؟ وتیان: ئەوہ عامرى كورپى ئەكودە بوو فەرمووى: ((بِرَحْمَةِ اللَّهِ)) خودا
 رەحمى پىبكات پياويك لەناو خەلكەكەدا وتى: ئەى پەيغەمبەرى خودا ﷺ نزاكەت بۆى
 گىرادەبىت و شەھىد دەبىت خۆزگە زياتر لەناوماندا دەبوو^(۵۷۰). لەگىرپانەو مەيەكى
 تردا سەلەمەى كورپى عەمرى كورپى ئەكودە ﷺ دەئىت: (چونكە عامر مامى سەعد
 بوو) پەيغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: (بەروردگارت لىت خۆش بىت) دەئىت:
 پەيغەمبەرى خودا ﷺ بەتايبەتى داواى لىخۆشبوونى بۇ ھەرگەسىك بگردايە ئەو
 كەسە شەھىد دەبوو دەئىت: عومەرى كورپى خەطاب لەسەر پىشتى و شترەكەيەو
 بەدەنگى بەرز وتى: ئەى پەيغەمبەرى خودا ﷺ خۆزگە زياتر ھاوولايەتيمان لەگەل
 عامر بگردايە....^(۵۷۱). لەگىرپانەو مەيەكى تردا لە سەلەمەوہ ﷺ دەئىت: (ئەوہ بوو
 عامر لە غەزای خەيبەر شەھىدكرا)^(۵۷۲).

(۵۷۰) أخرجه: أحمد (۴۷/۴)، والبخاري (۴۱۹۶)، ومسلم (۱۸۰۲).

(۵۷۱) أخرجه: أحمد (۵۲/۴)، ومسلم (۱۸۰۷)، ابوداود (۲۷۵۲)، والبيهقي (الدلائل) (۱۸۲/۴).

(۵۷۲) أخرجه: أحمد (۴۳۱/۳)، وابن هشام (۴۵۵/۳) (۸۴۱) وقال محققاه: اسناده ضعيف، وقال الهيثمي في (المجمع

(۱۴۸/۶) رواه احمد والطبراني ورجالهما ثقات.

ئىبنو ئىسحاق رحمته الله ده ئيت: (كه پيغمبهرى خودا ﷺ له مه دينه وه دمرچوو به ره وه خه يبه رپيگه ي شاخى (عصر)ى گرته بهر پاشان پيغمبهرى خودا ﷺ به سوپا كه يه وه رويشت هه تاكو گه يشته دوئيك به ناوى (ره جيح) له نه ويذا لا ياندا كه ده كه ويته نيوان خه يبه رو غه طه فان له نه و نيوه دا مابوونه وه تاكو غه طه فان. له جيگاي خويان بميننه وه نه چن هاوكارى جوله كه گاني خه يبه ر بكنه چونكه له نه وه پيش به ئينياندا بوو پشتگيري يه كتر بكنه و هاوپه يمانى يه كتر بن نه گهر پيغمبهرى خودا ﷺ هيرشى كرده سهريان. بويه كاتيك بيستان كه پيغمبهرى خودا ﷺ هاتوو به ره وه خه يبه ر خويان كوكرده وه بو روويه روويوونه وه ي موسولمانه كان دمرچوون به ره و خه يبه ر بو پشتيوانى كردنى جوله كه كان به رپيگه وتن هه تا قوناغيك رويشتن پاشان گوپيان له دمنگ و هه رايه ك بوو له دوايانه وه ترسان له نه وه ي كه پيغمبهرى خودا ﷺ بدات به سه رمالو خيزان ياندا له به رنه وه به شوپنى خوياندا گه رانه وه و چوونه سه رمولكومالى خويان و به مهش پيغمبهرى خودا ﷺ دستوالابوو بو به لاماردانى خه يبه ر) (۵۷۳).

كاتيك پيغمبهرى خودا ﷺ گه يشته شوراكانى خه يبه ر داوايكرد خواردنيان بو به ينن نه وه ي پيانه كويبكه نه وه بو نه وه ي سوپا كه نان بخوات تاوه كو ناماده باشيه ك بيت بويان بو هيرشكردن. له سويدى كورى نوعمانه وه رحمته الله دمه رمويت: (كه له گه ل پيغمبهرى خودا ﷺ بووه له خه يبه ر هه تاكو چوونه (سه هباء) كه ده كه ويته خواروى خه يبه ره وه نوپژى عه سرى له نه ويذا كرد و پاشان داوايكرد خواردنه كه يان به ينن هيجيان پينه بوو ته نها قاومت نه بيت فه رمانى كرد بيكنه به تربت و دايبينن نه و خواردى و ئيمهش خواردمان پاشان هه ستا بو نوپژى شيوان ناوى له دم و مردا و ئيمهش به هه مان شيوه پاشان نوپژى كرد و دستنوپژى تازه نه كرده وه) (۵۷۴).

له گيرانه وميه كى تردا [به نى (فزازه) له نه وانه بوون كه هاتبوون بو پشتيوانى كردن

(۵۷۳) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۳۸۰)، و(الدرر) (ص: ۲۳۰)، والطبري (تاريخ الطبري) (۹/۳)، وابن كثير (البدایة) (۲۱۲/۴).

(۵۷۴) أخرجه: البخاري (۴۱۹۵، ۵۳۹۰)، والحميدي (۴۳۷)، وعبد الرزاق (۶۹۱)، وابن ابى شيبة (۴۸/۱)، واحمد (۴۶۲/۳)، ومالك (۳۷/۱)، والنسائي (۱۱۸/۱)، وابن ماجه (۲۴۹۳)، والطبراني (الكبير) (۶۴۵۵)، وابن حبان (۱۱۵۲) وقال محققه اسناده صحيح.

له جولہ کەکانی خەیبەر پیغمبهری خوا ﷺ بەھۆی نێردراویکەوہ ناگاداری کردنەوہ کە ھاوکاریمان مەکەن وە داوایلێکردن ئەگەر ئەوان جێیانبھێلن ئەوا لە خەیبەردا ئەوئ و ئەوئ بۆ ئەوان دەبێت بەلام ئەوان پشتیانەئکرد و گۆیان بەم داواکارییە پیغمبهری خوا ﷺ [نەدا] (۵۷۵). پاشان پیغمبهری خوا ﷺ و ھاوہلانی بەشەو گەشتنە خەیبەر. ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ، دھەرموئیت: (پیغمبهری خوا ﷺ گەشتە خەیبەر لەشەو دا کاتێک گەشتنە دەوروبەری خەیبەر شەو بوو خەلکەکە پێیاننەزانی پیغمبهریش ﷺ ئەگەر ھێرشێ بکردایە سەر ھەر جێگەیکە نزیك نەدەبوو و ھەتا کو بەرەبەیان ئەگەر گۆیبیستی دەنگی بانگبووایە دەوہستا ئەگەر نا بەرەو پێش دەچوو، لە دەوروبەری خەیبەر سوپاکە پیغمبەر ﷺ بارگەیان خست ئەو شەو پیغمبهری خوا ﷺ لەئەوئدا ھەتا بەیانی مایەوہ ھیچ کەس نەیزانی بە ھاتنەکەیان وە لەئەوئشدا دەنگی بانگیان نەبێست) (۵۷۶).

ھەرکە پۆژ بوو و ھەوہ پیغمبهری خوا ﷺ نوێژی بەیانی بە ھاوہلانی کرد لەئەنەسەوہ ﷺ دھەرموئیت: (کە پیغمبهری خوا ﷺ غەزای خەیبەری کرد نوێژی بەیانیمان بە تاریکی کرد لەدەرەوہی خەیبەر ئینجا پیغمبهری خوا ﷺ بەسواری رۆشت دوای ئەو ئەبو طەلحە و منیش لەدوای ئەبو طەلحە سواری بووم پیغمبهری خوا ﷺ رۆشت تا نزیك بوو و ھەدەرەوہی شاری خەیبەر، بەجۆرێک لە پیغمبهری خوا ﷺ نزیك بووم کەچۆکم بەر رانی پیرۆزی گەوت و لەچکی ئیزارەکە لەسەر رانی لاجوو بە جۆرێک سپیایی رانی پیغمبهری خودام ﷺ دەبینی) (۵۷۷). [کاتێک بەیانی بوو و ھەوہ جولەکەکان بە بێل و پاچ و خاکەنازەکانیان ھاتنە دەرەوہ بۆ سەر کارەکانیان] (۵۷۸) [ھەرکە پیغمبهری خویان بینی ﷺ بە سوپاکە یەوہ بە گورجی گەرانەوہ بەرەو قەلاکانیان] وتیان: وەلاھی ئەوہ (محمد) و سوپاکە یەتی واھات [ھەرکە چوونە ناو خەیبەر] (۵۷۹).

(۵۷۵) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴/۲۴۸) عن موسى بن عقبة عن ابن شهاب.

(۵۷۶) أخرجه: البخاري (۶۱۰) (۴/۴۱۹۷)، ومسلم (۱۳۶۵)، ومالك (۲/۴۶۸)، والترمذي (۱۰۵۰) وقال حسن صحيح، والنسائي (۱/۲۷۲)، وأحمد (۳/۱۰۲)، (صحيح سنن الترمذي) (۱۲۵۳).

(۵۷۷) أخرجه: مسلم (۱۸۰۲).

(۵۷۸) أخرجه: البخاري (۴/۴۱۹۷)، ومسلم (۱۸۰۲).

(۵۷۹) أخرجه: أحمد (۵/۱۹) وقال ابن كثير في (البدایة) (۴/۱۸۴)، اسنادہ علی شرط الصحیحین.

فهرمووی: ((اللَّهُ أَكْبَرُ))، اللَّهُ أَكْبَرُ خَرِبَتْ خَيْرٌ إِنَّا إِذَا نَزَلْنَا بِسَاحَةِ قَوْمٍ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُتَذَرِّينَ))^(۵۸۰). واته: (خه یبهر ویرانبوو (کاول) بوو ئیمه بو هرخه لکیک بجینه مهیدانه وه خوا خرابیان به سهر دینیت و سزایه کی ترسینهریان به سهر دینیت). سى جار نهمه ی دوویات کرده وه. کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ شاره که ی لیدیار کهوت که به سهر شاره که دا دهیروانی پارایه وه له خودای گه وره، نه بو مهروان نه سلهمی نه ویش له باوکیه وه نه ویش له باپیریه وه ده لیت: دهرچووین له گه ل پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ به ره وه خه یبهر هه تا کو نزیک بووینه وه و لیماندهر که وتن پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ به خه لکه که ی فهرموو:

((قِفُوا)) فَوَقَفَ النَّاسُ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَنَ، وَرَبَّ الْأَرْضِينَ السَّبْعِ وَمَا أَقْلَنَ، وَرَبَّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَظْلَنَ، فَإِنَّا نَسْأُكَ خَيْرَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَخَيْرَ أَهْلِهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الْقَرْيَةِ، وَشَرِّ أَهْلِهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا، أَقْدِمُوا بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ))^(۵۸۱). واته: (پاوهستن خه لکه که وهستا پاشان فهرمووی: خودایه په رومردگاری کهوت ناسمانه کان و نه وه ی سیبهری بو دهکات په رومردگاری کهوت جینه که ی زهوی و نه وه ی هه لیگرتوو په رومردگاری شهیتانه کان و نه وانه ی گومرپایان کردوون، داوای خیر و چاکه ی نهم ناوه دانیه یه لیده که م چاکه ی خه لکه که ی و نه و چاکه یه ی که تییدایه و په نات پیده گرم له خرابه ی نهم شاره و خرابه ی خه لکه که ی و خرابه ی نه وه ی تییدایه به ناوی خوای گه وره و میهره بان به ریکه ون).

جوله که کان چوونه ناو قه لاکانیان و سهنگه ریان دامه زران و خویمان قایمکرد له ناویاندا. له بوریده ﷻ ده لیت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ دوو چاری سهر ئیشه یه کی توند هات یه ک دوو رُوژ بهم شیویه مایه وه نه چوو ده ره وه کاتیک گه یشینه خه یبهر دوو چاری سهر ئیشه بوو نه ده چوو ده ره وه بۆلای خه لکی. له گپرانه وه دیه کی تر دا [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ نه بو به کری نارد بو چهند قه لایه کی خه یبهر] نه بو به کری صدیق نالای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودای ﷻ وهرگرت و پاشان ههستا رویشته شه ریکی پالنه وانانه و

(۵۸۰) أخرجه: البخاري (۴۱۹۷)، وانظر: (صحيح النسائي) (۴۰۴۸).

(۵۸۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۹۷/۲۲)، النسائي (عمل اليوم) (۵۴۶)، والحاكم (۱۰۱/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (۲۵۲/۵) وفي (الدلائل) (۲۰۳/۴)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۳۴/۱۰): رواه الطبراني واسناده حسن، وقال الشيخ الألباني في تحقيق: (فقه السنة) (ص: ۳۹۶) حديث حسن.

سهختی کرد پاش ههولۆ تهفه لایهکی زۆر نهیتوانی فه لاکانیان بگریت (۵۸۲).

پاشان له داوی ئه و پیغمبهری خودا ﷺ عومهری کوری خهطابی کرده فهرانده، بوریده ﷺ ده ئیت: (ئابووقه ی خه یبهرمان دابوو ئه بوبه کر بوو به فهرانده ئالاکه ی وهرگرت بۆی فهتحنه کراو گه پرایه وه پاشان بۆ رۆژی دواتر عومهر به ره و شار و فه لاکه و کۆشکه کانیان رۆیشت رۆوبه رپووی شه پیککی سهخت بووه وه که زۆر به هیزتر بوو له شه ری یه که محجار له گه ل ئه بوبه کر زۆری نه برد عومهر و هاوه له کانی دوو چاری شکستبوونه وه دیسان گه پرایه وه بۆیان فهتحنه کرا خه لکه که ئه و رۆژه دوو چاری برسیه تی و ماندویه تیه کی زۆر بوون) (۵۸۳).

پاشان سه رگرده یه کی جوله که کان هاته دهره وه داوای شه ری مه یدان ی یه که به یه کی له موسولمانه کان کرد له سه له مه ی کوری عومهری کوری ئه کووه ﷺ ده ئیت: کاتیک گه یشتینه خه یبهر سه رگرده یه کی جوله که کان هاته دهره وه که ناوی (مه رحه ب) بوو شم شیره که ی به فیزه وه راوه شان و ئه م چه ند دیره هۆنراوه یه ده وته وه:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرًا أَنِّي مَرْحَبٌ شَاكِي السَّلَاحِ بَطَلٌ مُجَرَّبٌ
اِذْ الْحُرُوبُ اِقْبَلَتْ تَلْهَبُ

ده ئیت: مامم بۆی چوو دهره وه که ناوی (عامر) بوو شم شیره که ی کورت بوو شاعیریش بوو به هۆنراوه وه لایه وه وتی:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرًا أَنِّي عَامِرٌ شَاكِي السَّلَاحِ بَطَلٌ مُعَامِرٌ

پاشان هه ر دووکیان لیکیاندا و شم شیره که ی مه رحه ب به ره فه لغانه که ی عامر که وت وه عامر ویستی له زیره وه شم شیریک له قاجی مه رحه ب بدات به لام شم شیره که ی کورت بوو نوکه که ی هه لکه پرایه وه و به ره خۆی که وت و کلاره ی ئه زنۆی گرت و بپیمرد سه له مه ده ئیت: رۆیشتم گه یشتم به چه ند که سیک له هاوه لانی پیغمبهری خودا ﷺ ده یانوت: کاره که ی عامر به تالبوووه و خۆی کوشت ده ئیت: جوومه خزمه ت

(۵۸۲) أخرجه: الحاكم (۳۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۴).

(۵۸۳) أخرجه: أحمد (۳۵۳/۵)، والطبراني (الكبير) (۶۳۰۳)، والنسائي (۸۴۰۳)، والحاكم (۳۷/۳) وصححه ووافقه الذهبي والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۴)، واحمد (فضائل) رقم (۱۰۰۹) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال الشيخ مقبل في (صحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۱۶۵) صحيح.

پيغهمبهرى خودا ﷺ به گريانه وه وتم: نهى پيغهمبهرى خودا ﷺ كرده وه كانى عامر بوچبوته وه خوا وهرينا گريته؟ پيغهمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: ((مَنْ قَالَ ذَلِكَ)) واته: كى نه وهى وت؟ منيش وتم: كه سانيك له هاوه لانى به پريزت. پيغهمبهر ﷺ فهرمووى: ((كَذَّبَ مَنْ قَالَ ذَلِكَ، بَلْ لَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ [وَجَمَعَ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ إِنَّهُ لَجَاهِدٌ مُجَاهِدٌ، قَلَّ عَرِيٌّ مَشَى بِهَا مِثْلَهُ])^(۵۸۴). واته: (راست ناكات نه وهى وابلت به لكو نه وه دوو پاداشت و مرده گريته (پاشان دوو په نجهى دهستى برده لاي يهك و فهرمووى: نه وه تيكوشانيك بو ئيسلام تيكوشا كه م كهس هه يه له ناو عه ره بيدا به ريگاي نه وه ا پروات و هاوشيوهى نه وه بيت له پاداشتا).

خه لكى نه وه روزه دوو چارى هه ول و ته قه لا وماندوبوون و برسيه تيبه كى زور بوون و ليبروانه شهريان ده كرد له سه له مهى كورپى عه مرى كورپى نه كه وه عه وه ﷺ ده لئيت: ((كَانَ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ تَخَلَّفَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي خَيْبَرَ وَكَانَ رِمْدًا، فَقَالَ: أَنَا أَتَخَلَّفُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَلِحَقِّ بِهِ، فَلَمَّا بَتْنَا اللَّيْلَةَ الَّتِي فُتِحَتْ خَيْبَرُ ﷺ ((لَأَعْطَيْنَ [هذه] الرأيةَ عَدَا رَجُلًا يُحِبُّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ [لَيْسَ بِفَرَارٍ] وَلَنْ يَرْجِعَ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، [في رواية أخرى قال بريدة... وَبِتْنَا طَيْبَةً أَنْفُسَنَا أَنْ الْفَتْحَ عَدَّ [قال عمر: فَمَا أَحْبَبْتُ الْإِمَارَةَ إِلَّا يَوْمَئِذٍ] قال سلمة: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَنَّهُمْ يُعْطَاهَا، فلما اصبح الناس وعدوا الى النبي ﷺ كُلُّهُمْ يَرْجُوا أَنْ يُعْطَاهَا... في رواية [فَلَمَّا أَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ الْغَدَاةَ، ثُمَّ قَامَ قَائِمًا فَدَعَا بِاللَّوَاءِ وَالنَّاسُ عَلَى مَصَافِهِمْ...])^(۵۸۵))).^(۵۸۶).

واته: (عهلى كورپى نه بو طالب له نه وه روزهى خه بيهر دوا كه وت له گهل پيغهمبهرى خودا ﷺ وتى: من چون دوا ده كه وم له پيغهمبهر ﷺ پاشان پيگه يشتمه وه كاتيك نه وه شه وه هات كه به يانى خه بيهرمان فه تحكرد له نه وه ويدا ماينه وه بو حه سانه وه پيغهمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: به يانى نه م نالا يه دمه مه دهست كه سيك خودا و پيغهمبهره كهى خوش دهويت و خودا و پيغهمبهره كه شى نه ويان خوش دهويت (پشت

(۵۸۴) أخرجه: البخاري (٤١٩٦)، مسلم (١٨٠٧).

(۵۸۵) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (١٠٠٩) وقال محققه اسناده صحيح.

(۵۸۶) أخرجه: البخاري (٣٧٠١) (٤٢١٠)، ومسلم (٢٤٠٤-٢٤٠٦)، واحمد (٣٣٣/٥)، وابوداود (٣٦٦١)، والطبراني (الکبير) (٥٨٧٧)، والحاكم (٣٨/٣) وصححه البيهقي (١٠٦/٩)، وابن حبان (٦٩٣٢) وقال محققه: صحيح على شرطهما، والبخوي (٣٩٠٦)، و(الحلية) (٦٢/١) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٣١٠٩) و(صحيح الجامع) (١٥١١)، و(فقه السيرة) (ص: ٣٧١) عن سهل بن سعد.

هہ ئناکات) و ناگہر پتہ دواوہ هہ تاوہ کو خودای گہورہ له سہر دہستی ئہو خہبہر نازاد دہکات (له گپرانہ و مہیہ کی تر دا بوریدہ ﷺ دہ ئیت: ئہو شہوہ بہ دنئیایہ و ہ نووستین بیگومان بووین له ئہوہی کہ بہ یانی خہبہر نازاد دہ کریت [عومہری کوری خہ طاب ﷺ دہ ئیت: هیچ کاتیک حہزم له بہر پرسیاریتی نہ کردووہ تہنہا ئہو رُوژہ نہ بیت] (له بہر فہر موودہ کہی پیغمبر ﷺ) سہ لہ مہ ﷺ دہ ئیت: خہ لکہ کہ ئہو شہوہ نووستن له بیری ئہوہ دابوون کہ ئالاکہ دہ بیت بدریت بہ کییان؟ ہر کہہ رُوژ بووہ و ہ خہ لکہ کہ بہرہو لای پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ رُویشتن ہر یہ کہہ یان بہ ہیوای ئہوہ بوو ئالاکہی پیبدریت بہ مہ بہستی بہ دہستہ یانی ئہو شکو مہندیہ.

له گپرانہ و مہیہ کی تر دا (کاتیک بہ یانی داہات پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ ہستایہ سہر پی و داوای ئالاکہی کرد خہ لکہ کہ ش بہر یز و ہستابوون). له گپرانہ و مہیہ کی تر دا (پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ ئالاکہی گرتبوو بہ دہستہ و ہ رای دہ شہ کاند پاشان فہر مووی: کی ئہم ئالایہ و مردہ گریت و حہقی دہدات؟ زوبیری کوری عوام ﷺ ہات وتی: من، فہر مووی: بکشوہ، ئینجا بیاوئکی تر ہات ہستا پیفہر موو: بکشوہ، دواى ئہو کہ سئکی تر ہستا وتی: من، فہر مووی: بکشوہ، ئینجا فہر مووی: ((وَالَّذِي كَرَّمَ وَجْهَ مُحَمَّدٍ، لَأُعْطِيَنَّهَا رَجُلًا لَا يَفِرُّ بِهَا))^(۵۸۷). واتہ: (سوئند بہ ئہو زاتہی کہ پریزی له محمد گرتووہ بہ پیغمبرایہ تی ئہو ئالایہ دہدہ مہ دہست کہ سئک پاناکات و دوو چاری شکستی ناکات). (دواى ماوہیہ کہ بہ ئہو شئو مہ مایہ و ہ فہر مووی)^(۵۸۸): (کوا عہلی کوری ئہ بو طالب؟ وتیان: ئہی پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ﷺ جاوی دیشیت، فہر مووی: بانگیبکن بؤم پاشان بہ ئیمہی وت: برؤن بیہنن بؤلام)^(۵۸۹).

له گپرانہ و مہیہ کی تر دا له سہ لہ مہ و ہ دہ ئیت: (پاشان منی نارد بؤلای عہلی جاوی دیشا و نازاری ہہ بوو چوو مہ خزمہ تی و ہینام من چاوساگی بووم چونکہ ئہو چاوی

(۵۸۷) أخرجه: أحمد (الفضائل) (۹۸۷) وقال محققه: اسناده حسن، وأبو يعلى (۴/۴۹۹) وقال الهيثمي (المجمع) (۹/۱۴۴)

رواه أبو يعلى ورجاله رجال الصحيح غير عبدالله وهوثقة، قال ابن كثير (البدایة) (۴/۱۸۵) أسناده لأبأس به، وقال الشيخ مقبل في (صحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۳۹۶) حديث صحيح.

(۵۸۸) أخرجه: البزار (۱۸۱۵)، وابن أبي شيبة (المصنف) (۳۸۰۴۹)، والحاكم (۳/۳۷) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه السيوطي في (كنز العمال) (۴/۱۲۷) رقم (۳۰۱۱۹).

(۵۸۹) في رواية: البزار (۱۸۱۵)، وابن أبي شيبة (۳۸۰۴۹).

به نازار بوو هه تاكو بردمه خزمه تي پيغهمبهرى خودا ﷺ^(۵۹۰). [له گيرانه وميه كدا له عه ليه وه ﷺ ده لئيت: كاتيك گه يشتمه خزمه تي]^(۵۹۱). وتم: ئه ي پيغهمبهرى خودا ﷺ چاوم نازارى هه يه، داهاته وه و [چاوه كانى بو كردمه وه و تفي پيرؤوزى تيكرد]^(۵۹۲) له گيرانه وميه كى تردا هاتووه [بو ي پارايه وه و چاكو بو وه به شيومه كه دموت هه رگيز نازارى نه بووه]^(۵۹۳) پاشان فهرمووى: ((اللَّهُمَّ أَذْهِبْ عَنْهُ الْحَرَ وَالْبَرْدَ)). واته: (ئه ي خودا ي په روه رديگار سه رماو گه رما ي له سه ر لابه) ده لئيت: (له دوا ي ئه و رپؤزه نه سه رمام بوو نه گه رما...) [پيغهمبهر ﷺ ئالاكه ي دايه ده ست]^(۵۹۴) و پيغهمرموو: ((أَذْهِبْ فَقَاتِلْ حَتَّى يَفْتَحَ اللَّهُ عَلَيْكَ، وَلَا تَلْتَفِتْ)). واته: (برپؤ پشت هه ئنه كه يه تا خوا ي گه و ره له سه ر ده ستى تو فه تحى ده كات و نا ورنه ده يته وه). له گيرانه وميه كدا [عه لى رپؤيشت زور به خو شحاليه وه پاشان بو ساتيكيش پشتى هه ئنه كرد عه لى وتى: ئه ي پيغهمبهرى خودا ﷺ له سه ر چ شتيك شه ر له گه ل ئه و خه لكه بكه م (واته: مه به ستى جو له كه كان بوو)]^(۵۹۵). شه ريان له گه ل بكه م هه تاكو وه ك ئيمه يان لئيدت؟ پيغهمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: ((انْفُذْ عَلَى رَسُولِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ، ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ، وَأَخْبِرْهُمْ مِمَّا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ [وفي رواية: قَاتِلُهُمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ فَقَدْ مَنَعُوا مِنَّا دِمَائِهِمْ، وَأَمْوَالَهُمْ، إِلَّا بِحَقِّهَا وَحِسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ] فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ))^(۵۹۶) واته: (له سه ر خو برپؤ هه تا بو يان ده چيته مه يدان پاشان بانگيان بكه بو موسولمان بوون و پييانر اباگه يه نه به ئه وه ي له سه ريان پيويسته له مافى خودا به سه ريانه وه).

(۵۹۰) في رواية: مسلم (۱۸۰۷).

(۵۹۱) في رواية: البزار (۱۸۱۵)، وابن ابى شيبة (۳۸۰۴۹).

(۵۹۲) نفس المصدر.

(۵۹۳) أخرجه: البخاري (۴۲۱۰)، أحمد (۹۹/۱)، وابن ماجه (۱۱۷)، وابويعلی (۳۷۴/۱)، والطبراني (الأوسط) (۲۲۸۶) وقال محققه: اسناده حسن، والبزار (۲۵۴۶) (كشف الأستار) وقال الهيتمي (المجمع) (۱۲۲/۹)، ورواه الطبراني (الأوسط) واسناده حسن، وحسنه الشيخ أحمد شاکر في تعليقه على المسند (۱۲۰/۲) وحسنه أيضاً الشيخ الألباني في (صحيح سنن ابن ماجه) (۹۵).

(۵۹۴) أخرجه: مسلم (۱۸۷).

(۵۹۵) أخرجه: مسلم (۱۸۰۷).

(۵۹۶) أخرجه: البخاري (۴۲۱۰).

لهگيرانه وهيهکی تردا [شهريان لهگه‌ل بکه هه‌تاکو شايه‌تمان دهه‌ينن نه‌گه‌ر نه‌وميان کرد نه‌وه خوین و مائیان له ئيمه‌ حه‌رام ده‌بيت ته‌نها نه‌وه نه‌بيت که‌به حه‌قی خودا ده‌که‌وێته سه‌ريان لیب‌رسينه‌وه‌شيان له‌سه‌ر خودايه‌] سویندبه‌ خودا نه‌گه‌ر له‌سه‌رده‌ستی تۆ يه‌ک که‌سيان خودا هيدايه‌تی بدات باشته‌ر بۆ تۆ له‌ ميگه‌له‌ وشته‌ سووره‌گان). (واته‌: پاداشتی موسو‌لمان کردنی يه‌ک له‌ئه‌وان وه‌ک پاداشتی به‌خشینی ميگه‌له‌ وشتریکه‌ له‌ پیناوی خودا). له‌ گيرانه‌ وه‌يهکی تردا عه‌لی ﷺ ده‌فه‌رمووت: [منیش به‌گورجی رۆيشتم ترسام له‌ئه‌وه‌ی که‌ پيغهمبەری خودا ﷺ رینگه‌ وچاره‌ و نه‌خشه‌يه‌کی تريان بۆ بدۆزیته‌وه‌] (٥٩٧). (...رۆيشتم هه‌تاکو گه‌يشتمه‌ خه‌يبه‌ر شه‌رم له‌گه‌ل کردن) (٥٩٨). قه‌لاو قولله‌کانی خه‌يبه‌ر دابه‌ش ببوون بۆ دوو به‌ش، به‌شیکيان له‌ پینچ قه‌لا پیک هاتبوو به‌ ناوه‌کانی (الناعم، الصعب بن المعاد، الزبير) ئه‌مانه‌ که‌وتبوونه‌ ناوچه‌ی (النطاه) وه‌ قه‌لا‌ی (ئوبه‌یی، نزار) که‌وتبوونه‌ ناوچه‌ی [الشق] وه‌ به‌شی دووه‌ميان پييانده‌وت: [الکتبه‌] که‌ سێ قه‌لا‌ی له‌خۆ ده‌گرت به‌ناوه‌کانی (قموص، که‌ گه‌وره‌ترين قه‌لا‌ی خه‌يبه‌ر بوو، قه‌لا‌ی کورانی ئه‌بو حه‌قیق، بوو هه‌روه‌ها قه‌لا‌ی (الوطيح و السلام) به‌شی يه‌که‌ميان به‌ شه‌ر گيراو فه‌تح کرا، به‌شی دووه‌ميان به‌پیکه‌اتن و ناشتی فه‌تح کرا پلانی پيغهمبەری خودا ﷺ له‌ هيرشبردنه‌ سه‌ر قه‌لاکانی خه‌يبه‌ر بریتیبوو له‌سه‌رقالکردنی هه‌ندیکیان به‌ هيزی بجوک بجوک و چرگردنه‌وه‌ی هيرشيش بۆ سه‌ر قه‌لاکانيان به‌هيزی سه‌ره‌کی هه‌تاکو به‌ته‌واومتی ده‌ستی به‌سه‌ر نه‌وه‌ قه‌لايه‌دا ده‌گرت پاشان هيرشه‌ چروپه‌رکه‌ی ده‌گواسته‌وه‌ به‌ره‌وه‌ قه‌لايه‌کی تر (٥٩٩).

ئيبنو هيشام ﷺ ده‌لێت: يه‌که‌م قه‌لا موسو‌لمانه‌کان هيرشيانکرده‌ سه‌ری قه‌لا‌ی (ناعم) بوو به‌سه‌رکردايه‌تی ئيمامی عه‌لی ﷺ له‌ سه‌له‌مه‌وه‌ فه‌رموويه‌تی: (عه‌لی ئالاکه‌ی وه‌رگرت ئینجا دهرچوو به‌گورجی هه‌لیکو‌تايه‌ سه‌ريان، من له‌دواوه‌ی بووم به‌ شوینی ئه‌ودا دهرۆيشتم هه‌تاکو ئالاکه‌ی برده‌ قه‌لاکه‌وه‌ له‌سه‌ر که‌له‌که‌ به‌ردیکی کۆکراوه‌ چه‌قاندی جوله‌که‌يه‌ک سه‌ری دهره‌ینا و سه‌يریکرد له‌سه‌ر قه‌لاکه‌وه‌،

(٥٩٧) أخرجه: البزار (١٨١٥)، وابن أبي شيبة (٣٨٠٤٩).

(٥٩٨) في رواية ابن حبان (٦٩٣٤) وقال محققه اسناده صحيح.

(٥٩٩) أنظر: (الرسول القائد) لشيث خطاب (ص ٢٠٨).

وتى: تو كيتى؟ وتى: من على كورى نهبو طالبم، جوله كه كه وتى: سهرده كه ون سوئند به نه وهى دابه زيوه بو سهر موسا (عليه السلام) (۱۰۰). پاشان مهره حبه سهر كرده سهر بازى جوله كه كان داواى دابه زينى يه كه به يه كى كرد بو مهيدان بو جارى دوووم له موسولمانه كان، له سه له مهى كورى عه مرى كورى نه كوه ع (ده لئيت: مهره حبه هاته دهر وه به لوت به رزيه كه وه نه م هونراويهى وت:

قَدْ عَلِمْتُ خَيْرًا أَيْ مَرْحَبُ شَايِ السَّلَاحِ بَطْلٌ مُجَرَّبُ
اذ الحروب اقبلت تلهب

على له وه لاميدا وتى:

أَنَا الَّذِي سَمْتَنِي أُمِّي حَيْدَرَهُ كَلَيْتِ غَابَاتٍ كَرِيهِ الْمُنْظَرَهُ
أَكِيلُهُمْ بِالصَّاعِ كَيْلَ السَّنْدَرَهُ! (.....) (۱۰۱)

له گيرانه وهيه كدا [بوریده ده لئيت: مهره حبه له گه ل على كه وتنه شمشير بازى نه وه بوو على شمشيرى كى كيشا به سهریدا و چوووه ناو ددانه كانى هه موو سهر باز گه كه گوى بيستى هاواريبوو، وه سهرى له لاشه ي جيا كرده وه و كوشتى] (۱۰۲). له نوم سه له موه ده گير پته وه كه به زدارى غه زاي خه يبه رى كردووه ده لئيت: [گويم له گير بوونى شمشيره كه بوو له ددانه كانى مهره حبه] (۱۰۳). ئينجا فهتج كردنه كه له سهر ده ستى نه و بوو. له گيرانه وه يه كى تر دا على (ده لئيت: خودا مهره حبه كوشت به ده ستى من وه سوپا كه شى تيكشكاو شپرزه بوون و رايان كرده وه ناو فه لاکه يان و دهرگا كه يان داخست و خويان تيدا مه لاسدا و گه يشتینه دهرگا كه زورى پينه چوو خويان پينه گيرا شكستيان خوارد و هه تا خواى گه و ره فهتجى كرد) (۱۰۴).

(۶۰۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۳۰۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۰۹/۴)، وابن هشام (السيرة) (رقم: ۸۵۵) وقال محققا: اسناده ضعيف.

(۶۰۱) أخرجه: البخاري (۴۲۱۰)، ومسلم (۱۸۰۷) (۲۴۰۶)، وأحمد (۳۳۳/۵)، وأبو داود (۲۵۳۸)، والنسائي (۳۰/۶)، والطبراني (الكبير) (۶۲۲۵)، وابن أبي شيبة (۴۵۸/۱۴)، وابن حبان (۶۹۳۵) وقال محققه: اسناده حسن، وضححه الشيخ الألباني ي (صحيح أبي داود) (۲۲۱۳)، وأخرجه: أحمد (فضائل) (۱۰۳۶) وقال محققه: أسناده صحيح.

(۶۰۲) أخرجه: أحمد (۳۵۳/۵) رقم (۲۳۰۳۱) وقال محققه: حديث صحيح، وفي (فضائل الصحابة) (۱۰۳۴)، والحاكم (۳۷/۳) وضححه ووافقه الذهبي، والبخاري (۱۸۱۴).

(۶۰۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۵۱/۲۳)، وقال الهيثمي (مجمع زوائد) (۱۵۲/۶): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۶۰۴) أخرجه: البخاري (۱۸۱۵)، وابن أبي شيبة (۳۸۰۴۹). واسناده حسن كما قال السيوطي (كنز العمال) (۱۲۷/۴).

له گپړانه ودهیه کی لاوازدا هاتووه له نه بورافع ﷺ ده لیت: (هه رگه عه لی له قه لاکه نزیك بوووه خه لکی قه لاکه بوی هاتنه دمره وه نه ویش شه ری له گه ل کردن شمشیری کی وه شانند پیاوینک له جوله که کان قه نغانه کی له دهستی فرپیدا دواتر عه لی دمرگایه کی ده سته کوت کردی به قه نغان و خوی پپاراست به رده وام به ده سته وه بوو شه ری پیده کرد هه تا کو خوی گه وره فه تحیکرد له سه ردهستی پاشان که ته واو بوو فرپیدا، پاشان من له گه ل هه وت که سی ترکه من هه شته میان بووم هه ولماندا که دمرگاکه وهر بگپړین نه مان توانی سه را وینی بکه یین) (۶۰۵).

له گپړانه ودهیه کی تردا له جابره وه ﷺ: [عه لی دمرگایه کی هه لگرت له رپوژی خه پبه ردا بو نه وه ی موسو لمانه کان به سه ریدا سه ربکه ون به ره و قه لاکه، دواتر فه تحیان کرد له دوا ی نه وه تاقی یان کرده وه چل که س نه یان توانی هه لیبگرن] (۶۰۶).
 نه م فه رمووده یه لاوازه (ضعیف). هه ربه نه و شیوه له نه و گپړانه وده یه دا نه مه ش هاتووه چیرو کی دمره ی نانی دمرگای خه پبه ر له لایه ن نیما می عه لیه وه کرد وویه تی به پرد و نه و دمرگایه به بیست که س دایان خستبو و) (نه م فه رمووده یه ش هه لبه ستراوه (موضوعه) (۶۰۷).

نبینو نیسحاق ﷺ ده لیت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به ربه ره نزیك دهبوووه له سه روه ت و سامانه کان یان مال به مال و قه لابه قه لا دهستی به سه ردا ده گرت یه که م قه لاکه فه تحیان کرد قه لای (ناعم) بوو هه ر له لای نه م قه لایه ش بوو هاو ده لی به رپزی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم (محمودی کوری مه سله مه) شه هید کرا که برای (محمودی کوری مه سله مه) بوو ده ستاری کی به ردی به سه ردا به ردرایه وه به ربکه وت و پپیشه هید بوو.

پاشان قه لای (قموص) نازاد کرا که قه لای کورانی نه بو حه قیق بوو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم

(۶۰۵) أخرجه: أحمد (۲۳۸۵۸) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن هشام (۳۸۷/۳) (رقم: ۸۵۶) وقال محققاه: اسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲/۴)، قال الحافظ ابن كثير (البدایة) (۱۸۹/۴): فيه جهالة. انقطاع، وقال الحافظ ابن حجر العسقلاني في (الدرر الكامنة) (ص: ۱۱۸) طرقه كلها واهية، قال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۱۵۲/۶) فيه رجل لم يسم، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (رقم: ۴۱۸) طرقه كلها واهية.

(۶۰۶) أخرجه: الحاكم (۶۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۲۱۲/۴)، وقال ابن كثير (البدایة) (۱۹۰/۴) فيه ضعيف، وقال السخاوي في (المقاصد الحسنة) (۴۱۸) فيه (ليث) ضعيف والرواي عنه شعبي وكذا من دونه، وقال العجلوني (كشف الخفاء) (۳۶۶/۱) (۱۱۶۸): سنده ضعيف والرواي عنه شعبي، وقال ابن طاهر (التذكرة) (۹۶) طرقه كلها واهية.

(۶۰۷) قال شيخ الإسلام ابن تيمية (المنتقى من منهاج الأعتدال) (ص: ۴۳۹) لأصل له.

خودا ﷺ دهستکه وتیکی زۆری دهستکه وت به تاییه تی جارییه لهئه وانهش سه فییه ی کچی حوییی کوری نه خطبیا ن له گه لدا بوو که دواتر بووه هاوسه ری پیغمه مبه ری خودا ﷺ، جارییه کانی له خه یبه ر گیران به ناو موسولمانه کانیان بلا و کردنه وه دروشمی هاوه لانی پیغمه مبه ر له خه یبه ر نه م (هئما) یه بوو (ئه ی سه رکه وتوو بکوژه بکوژه) (۱۰۸). له دوا ی فه تح کردنی فه لای (ناعم) و (قموص) جوله که کان خۆیا ن خزانه فه لای (الصعبی کوری معاذ) موسولمانه کانیش هئرشیا ن کرده سه رئه و فه لایه و گه مارۆیا ن خسته سه ری خه لکه که، خۆشیا ن دوو چاری برسیتیه کی به هئیزبوونه وه له به ر نه و برسیتیه موسولمانه کان کۆمه لئیک له نه م شتانه ی خواره وه یان ده خوارد.

ئه و خواردنانه ی موسولمانان له برسا خواردیا ن

۱- خواردنی گژوگیا و به روبومی میوه ی کالی پینه گه یشتوو:

له باوکی فه لابه ئه وه ﷺ ده لئیت: کاتیک پیغمه مبه ری خودا ﷺ گه یشته خه یبه ر به روبووم سه وز بوو خه لکی به په له به ره و لایان ده رۆیشتن، دوو چاری له رزو تا گرتن بوون وه سکا لایان برده لای پیغمه مبه ری خودا ﷺ نه ویش فه رمانی پیکردن ناو بکه نه کونده وه بۆ نه وه ی سارد ببیت پاشان له نیوان هه ردوو بانگی به یانی به خۆتانی دابکه ن له گیرانه وه یه کی تر دا (له نیوان نوێژی شیوان و خه وتناندا) ناوی خوداشی له سه ر به یئن، ده لئیت: نه وه مانکرد که فه رمانی پیکردین به شیوه یه ک چالا کبووین ده وت له کۆتوبه ندی کردوینه وه (۱۰۹).

۲- خواردنی سیرو پیاز:

أ- ئه بو سه عیدی خودری ﷺ ده لئیت: (ئیمه واما ن دانه نابوو که خه یبه ر به ئه و ماوه یه رزگار بکریت نه و کاره درێژه ی خایاند خه لکه که ش دوو چاری برسیه تی بوونه وه که وتینه خواردنی سیر زۆرمان لیخوارد پاشان چووین بۆ مزگه وت له ئه و حیگه یه دا پیغمه مبه ری خودا ﷺ بۆنی کرد فه رمووی: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْخَبِيثَةِ سَيِّئًا فَلَا يَقْرُبُنَا فِي الْمَسْجِدِ)) فقال الناس: حُرِّمَتْ، حُرِّمَتْ، قَبَلَعَ ذَلِكَ النَّبِيُّ ﷺ فقال: ((أَيُّهَا النَّاسُ

(۶۰۸) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۲۸۱) وابن كثير (البدایة) (۴/۲۲۱).

(۶۰۹) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (۴/۲۴۲) بسندٍ موصول.

لہ گپرانہ وہیہ کی لاوازا ہاتوہ لہ نہبورافع ﷺ دلئیت: (ہہرکہ علی لہ قہ لاکہ نزیک بووہوہ خہ لکی قہ لاکہ بوی ہاتنہ دمرہوہ نہویش شہری لہ گہ ل کردن شمشیریکی وہشانہ بیاونیک لہ جولہ کہکان قہ لغانہ کہی لہ دەستی فرپیدا دواتر علی دمرگایہ کی دەستکوت کردی بہ قہ لغان و خوی پیپاراست بہرہووام بہ دەستیہوہ بوو شہری پیدہ کرد ہہ تاکو خوی گہورہ فہ تحیکرد لہ سہر دەستی پاشان کہ تہواو بوو فرپیدا، پاشان من لہ گہ ل حہوت کہسی ترکہ من ہہ شتہ میان بووم ہہولماندا کہ دمرگاکہ و مرگیترین نہمانتوانی سہرا وینی بکہین) (۶۰۵).

لہ گپرانہ وہیہ کی تردا لہ جابرہوہ ﷺ: [علی دمرگایہ کی ہہ لگرت لہ رۆژی خہ بیہردا بو نہوہی موسولمانہکان بہ سہریدا سہریکہون بہرہو قہ لاکہ، دواتر فہ تحیان کرد لہ دواہی نہوہ تاقیبیان کردہوہ چل کہس نہیانتوانی ہہ لیبگرن] (۶۰۶).
نہم فہرموودہیہ لاوازه (ضعیف). ہہر بہ نہو شیوہ لہ نہو گپرانہ وہیہ دا نہمہش ہاتوہہ چیرۆکی دمرہینانی دمرگای خہ بیہر لہ لایہن نیمامی علیہوہ کردوویہ تی بہ پرد و نہو دمرگایہ بہ بیست کہس دایانخستبوو) (نہم فہرموودہیہش ہہ لہبہ ستراوہ (موضوعہ) (۶۰۷).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دلئیت: (پیغمبہری خودا ﷺ بہر بہرہ نزیک دەبووہوہ لہ سہرومت و سامانہکانیان مال بہ مال و قہ لاہ قہ لآ دەستی بہ سہردا دہگرت یہ کہم قہ لاکہ فہ تحیان کرد قہ لای (ناعم) بوو ہہر لہ لای نہم قہ لایہش بوو ہاودلی بہر پیزی پیغمبہری خودا ﷺ (محمودی کوری مہ سلہمہ) شہید کرا کہ برای (محمدی کوری مہ سلہمہ) بوو دەستارپیکی بہردی بہ سہردا بہر درایہوہ بہریکہوت و پییشہہید بوو.

پاشان قہ لای (قموص) نازادکرا کہ قہ لای کورانی نہبو حہ قیق بوو پیغمبہری

(۶۰۵) أخرجه: أحمد (۲۳۸۵۸) وقال محققه: اسنادہ ضعیف، وابن هشام (۳۸۷/۳) (رقم: ۸۵۶) وقال محققاه: اسنادہ ضعیف، والبیہقی (الدلائل) (۲۱۲/۴)، قال الحافظ ابن کثیر (البدایة) (۱۸۹/۴): فیہ جہالۃ. انقطاع، وقال الحافظ ابن حجر العسقلانی فی (الدرر الکامنة) (ص: ۱۱۸) طرقہ کلہا واہیة، قال الہیثمی (مجمع الزوائد) (۱۵۲/۶) فیہ رجل لم یسم، وقال السخاوی فی (المقاصد الحسنۃ) (رقم: ۴۱۸) طرقہ کلہا واہیہ.

(۶۰۶) أخرجه: الحاكم (۶۵/۳)، والبیہقی (الدلائل) (۲۱۲/۴)، وقال ابن کثیر (البدایة) (۱۹۰/۴) فیہ ضعیف، وقال السخاوی فی (المقاصد الحسنۃ) (۴۱۸) فیہ (لیث) ضعیف والروای عنہ شعبی وكذا من دونہ، وقال العجلونی (كشف الخفاء) (۳۶۶/۱) (۱۱۶۸): سندہ ضعیف والروای عنہ شعی، وقال ابن طاہر (التذکرۃ) (۹۶) طرقہ کلہا واہیہ.

(۶۰۷) قال شیخ الأسلام ابن تیمیة (المنتقى من منهج الأعتدال) (ص: ۴۳۹) لأصل لہ.

خودا ﷺ دەستکەوتیکی زۆری دەستکەوت بەتایبەتی جاریبە لەئەوانەش صەفیەیی کچی حویبی کوری ئەخطیبیان لەگەڵدا بوو کە دواتر بوو ھاوسەری پیغمبهری خودا ﷺ، جاریبەکانی لەخەیبەر گیران بەناو موسوئمانەکانیان بلاوکردنەوہ دروشمی ھاوہلانی پیغمبەر لەخەیبەر ئەم (ھیما)یە بوو (ئەو سەرکەوتوو بکوژە بکوژە) (٦٠٨).

لەدوای فەتەح کردنی قەلای (ناعم) و (قموص) حوولەکەکان خۆیان خزانە قەلای (الصعبی کوری معاذ) موسوئمانەکانیش ھێرشیان کردە سەرئەو قەلایە و گەمارۆیان خستەسەری خەلگەکە، خۆشیان دووچارای برسیتییەکی بەھیزبوونەوہ لەبەر ئەو برسیتییە موسوئمانەکان کۆمەئیک لە ئەم شتانەیی خوارەوہیان دەخوارد.

ئەو خواردنەیی موسوئمانان لە برسای خواردیان

١-خواردنی گژوگیا و بەروبومی میوہی کالی پینەگەیشتوو:

لە باوکی قەلابەئەوہ ﷺ دەئیت: کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ گەیشتە خەیبەر بەروبوم سەوز بوو خەلکی بەبەلە بەرەو لایان دەرویشتن، دووچارای لەرزو تاگرتن بوون وە سکاالیان بردە لای پیغمبهری خودا ﷺ ئەویش فەرمانی پیکردن ناو بکەنە کوندەوہ بۆ ئەوہی سارد ببیت پاشان لە نیوان ھەردوو بانگی بەیانی بەخۆتانی دابکەن لە گیرانەوہیەکی تردا (لە نیوان نوێژی شیوان و خەوتناندا) ناوی خوداشی لەسەر بەینن، دەئیت: ئەوہمانکرد کە فەرمانی پیکردین بەشیوہیک چالاکبووین دەتوت لە گۆتوبەندی کردوینەوہ (٦٠٩).

٢-خواردنی سیرو پیاز:

أ-ئەبو سەعیدی خودری ﷺ دەئیت: (ئیمە وامان دانەناوو کەخەیبەر بەئەو ماوہیە رزگار بکریت ئەو کارە درێژەیی خایاند خەلگەکەش دووچارای برسییەتی بوونەوہ کەوتینە خواردنی سیر زۆرمان لیخوارد پاشان چووین بۆ مزگەوت لەئەو جێگەییەدا پیغمبهری خودا ﷺ بۆنی کرد فەرمووی: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْخَبِيثَةِ شَيْئًا فَلَا يَقْرَبْنَا فِي الْمَسْجِدِ)) فقال الناس: حُرِّمَتْ، حُرِّمَتْ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ ﷺ فقال: ((أَيُّهَا النَّاسُ

(٦٠٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨١/٣) وابن كثير (البدایة) (٢٢١/٤).

(٦٠٩) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٢٤٢/٤) بسند موصول.

إِنَّهُ لَيْسَ بِ تَحْرِيمٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لِي، وَلَكِنَّهَا شَجَرَةٌ أَكْرَهُ رِيحَهَا^(۶۱۱) واته: (ئەوہی لەئەو بەرە بۆن ناخۆشەیی خواردووہ (سیروپیان) با نزیك مزگەوتەکانمان نەكەوئیت (دیارە لەبەر ناخۆشی بۆنەكەیی بووہ (والله أعلم) خەلكەكە بووہ مقومقویان وتیان: حەرام بووہ حەرام بووہ ئەو وتەییە بە پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ گەیشتەوہ ئەویش فەرمووی: خەلكینە بۆم نییە ئەوہی خُوا حەلالی کردووہ من لیتانی حەرام بکەم بەلام من بۆنەكەیم لاناخۆشە).

ب- ئەبو ئەعلەبەیی خەشنی ﷺ (كە لەگەڵ پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ بەژداری غەزای خەیبەری کرد دەفەرموئیت: لە ناو باخچە و باخەکانی خەیبەر سیرو پیاژمان بینی خەلكەكە لیتیان خوارد چونكە زۆر برسیبوون، كاتێك رۆیشتن بەرەو مزگەوت بۆنی مزگەوت بە تەنھا سیرو پیاژ بوو پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ فەرمووی: ((مَنْ أَكَلَ مِنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ الْخَيْثَةِ فَلَا يَقْرَبْنَا))^(۶۱۲) واته: (ئەوہی ئەو سەوزە بۆن ناخۆشەیی خواردووہ (سیروپیان) بانزیکێ مزگەوتەکانمان نەبیتەوہ).

۳- خواردنی كەری مائی:

عەبدوڵلای كۆری ئەوفی ﷺ دەئیت: (دووچارێ برسیتییەکی توند بووین لە خەیبەردا ئیمە لەگەڵ پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ بووین لەدەوری خەیبەر چەند كەریكمان بەردەست كەوت خەلكەكە چونكە پۆیستیان پێبوو لەبەر برسییەتی سەرمان بری و خستمانە سەر ئاگر مەنجەلەكان قوڵپە قوڵپی دەهات لەئەوكاتەدا بانگبێژی پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ بانگیكرد كە دەست لەئەو مەنجەلانە هەلگەرین و هیچ شتێك لەگۆشتی ئەو كەرانیە نەخۆین)^(۶۱۳). هەر لەبەرئەو برسییەتیە بوو هەندێك لە هاوہلان هاتنە خزمەت پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ داوای خواردنیان کرد ئیبنو ئیسحاق ﷺ دەئیت: (بەنی سەھم لە ھۆزی ئەسەلم هاتنە خزمەت پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ وتیان: وەلاھی ئەی پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ زۆر ماندوو بووین هیچمان بەدەستەوہ

(۶۱۰) أخرجه: أحمد (۱۲/۳)، والبخاري (۸۵۳-۸۵۶)، ومسلم (۵۶۵).

(۶۱۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۷۴/۲۲)، وقال المنذري في الترغيب (تذهيب الترغيب) (۳۰۹) رواه الطبراني باسناد حسن، قال الهيتمي في (مجمع الزوائد) (۱۱۸/۲) رواه الطبراني واسناده حسن، وقال الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) (۳۳۵) صحيح.

(۶۱۲) أخرجه: أحمد (۲۹۱/۴)، والبخاري (۴۲۳۱)، ومسلم (۱۹۳۸) واللفظ له.

نهماوه له نهو و کاته شدا هيج شتيك له لای پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ده ستنه ده کهوت که پیدان ببه خشیت ئینجا بویان پارایه وه وه فه رمووی: ((اللهم انك عرفت حالهم وان ليست بهم قوة وان ليس بيدي شي اعطيهم اياه فافتح عليهم اعظم حصونها عنهم غناء وأكثرها طعاما وودكا))^(۱۱۳).
واته: (ئهی خودایه خۆت دمرانیت حالیان چۆنه هيج هیزیان تیدانه ماوه منیش ئیستا هیچم له بهر ده ستنه نییه بیانده می خودایه که وره ترین فه لایان ده ست بخهیت که زۆرترین خوارده مه نی و چهوری تیدایه بویان). پاشان خه لکه که هیرشیان برده سه ره فه لای (الصعب بن معاذ) خوای که وره پشتیوانی کردن و فه ترح کرا له خه یبه ردا هيج فه لایه که به ئه ندازه ی نهو فه لایه خواردن و گوشت و چهوری تیدانه بوو پاشان جوله که کان به ره وه فه لای (ئوبه یی) چوون خویان تیدا قایم و مه لاس کرد پیاویک له ناویاندا هاته دمره وه داوای هاتنه مهیدانی یه که به یه کی ده کرد.

محمدی کوری مه سه له مه ی ئه نصاری ﷺ ده فه رموویت: (کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ رووی سوپاکه ی کرده ناوچه ی (الشق) له غه زای خه یبه ردا پیاویکیان له ناو فه لاکه هاته دمره وه هاواری ده کرد کئ بۆم دپته مهیدان؟ نهو مبوو نه بو دو جانه ی ئه نصاری بۆی چوو مهیدان په رپویه کی سوری له ناوچه وانی به سته بوو به له خۆباییه وه بۆی ده رپوشت شم شیرکی وه شانده قاچه کانی و په راندی، ئینجا که وته سه ری و کوشتی و که لوپه ل و شم شیر و فه لغانه که ی هینایه خزمه ت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ وه ک ده سته که وتی شه ر)^(۱۱۴). له ناو فه لاکه دا شه رپکی خویناوی روویدا له نیوان جوله که کان و موسولمانه کان، نهو مبوو جوله که کان شکستیان هینا و به ره وه فه لای (النزار) پرایان کرد موسولمانه کان زۆر به نا په حه تی و شه ری سه خت فه تحیان کرد ئیبنو ئیسحاق ﷺ ده لیت: (هه رکه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ فه لاکانی فه تحده کرد یه ک له دوای یه ک هه رچی سامانیکیان بۆ کۆکرایه وه بر دیان به ره وه فه لاکانی (الوطیح و السلام) پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ بۆ ماوه ی چه ند شه ویک که مارۆی دان)^(۱۱۵). له نهو شه ره دا سه له مه ی کوری عه مری کوری ئه که وه ﷺ: (قاچی دوو چاری پیکانیک بوو برینداری کرد له سه له مه وه (که لیدانیک به ره قاچی که وت ده لیت: خه لکه که وتیان سه له مه پیکراو برینداری بوو چوونه

(۶۱۳) أخرجه: ابن هشام (سيرة) (۳/۳۸۲)، والطبري (التاريخ) (۳/۱۰۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴/۲۲۳) ..

(۶۱۴) أخرجه: البيهقي السنن (الکبری) (۶/۳۰۹). وقال هذا منقطع.

(۶۱۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳/۳۸۲).

خزمت پيغهمبهری خودا ﷺ سڃار فويپداگرد لهئه وکاته وه دوو چاری هيچ نازاريك نه بوو وه^(۱۱۶).

پيغهمبهری خودا ﷺ زور له خودا دهبارايه وه به کزوله ييه وه نزي دهرکد له دواي نويزی به يانی لهئه و غه زايه دا ئه وهش له بهرئه وه بوو تاكو دوور بکوه وپته وه له خوبايی بوون و سه رسام بوون به خو و شانازی کردن به زوری هيزی موسولمانان و له بيرکردنی پشتيوانی خواي پهرومردگار، سوهه يی رومی ﷺ دمفه رمويت: پيغهمبهری خودا ﷺ له رورزانی خه يبه ردا له دواي نويزی به يانی ليوه گانی ده جولاند به بيئته وهی بزنان چي ده لئ، و ترا: ئه ی پيغهمبهری خودا ﷺ ليوه گانت به جوریک ده جولانیت که پيشتر لیت نه بينراوه ئه وه لهئه و کاته دا چي دمفه رمويت (فه رموی: ((إِنِّي ذَكَرْتُ نَبِيًّا مِّنَ الْأَنْبِيَاءِ [أُعْجِبَ بِأَمْتِهِ] (وَكَانَ) أُعْطِيَ جُنُودًا مِّنْ قَوْمِهِ، فَقَالَ: مَنْ يَقُومُ لَهُؤَلَاءِ؟ فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ أَنْ اخْتَرْ لِقَوْمِكَ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا أَنْ أُسَلِّطَ عَلَيْهِمْ عَدُوًّا مِّنْ غَيْرِهِمْ، أَوْ الْجُوعَ، أَوْ الْمَوْتَ، فَاسْتَشَارَ قَوْمَهُ فِي ذَلِكَ، فَقَالُوا: أَنْتَ نَبِيُّ اللَّهِ نَكِلُ ذَلِكَ إِلَيْكَ خِرْلَنَا، فَقَامَ إِلَى صَلَاتِهِ، وَكَانُوا إِذَا فَزَعُوا فَزَعُوا إِلَى الصَّلَاةِ، فَصَلَّى مَا شَاءَ اللَّهُ، فَقَالَ: أَيُّ رَبِّ، أَمَا عَدُوُّهُمْ مِّنْ غَيْرِهِمْ وَالْجُوعُ فَلَا، وَلَكِنَّ الْمَوْتَ، فَسَلِّطْ عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ، فَمَاتَ مِنْهُمْ سَبْعُونَ أَلْفًا، فَهَمْسِي الَّذِي تَرَوْنَ أَنْ أَقُولَ: [اللَّهُمَّ بِكَ أَقَاتِلْ، وَبِكَ أَصَاوِلْ، وَبِكَ أَحَاوِلْ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ]]^(۱۱۷).

واته: (به زيره کی خوتان ههستتان پيكردم؟ وتمان: به لئ، فه رموی: من يادی پيغهمبهریك له پيغهمبهره گانی خودام کرده وه که سه رسامبوو به زوری ژماره ی شوينکه وتوووه گانی و زوری ژماره ی سه ربازه گانی له گه له که ی خوی لهئه و کاته دا وتی: کي ده توانيت به رهنگاری نه مان بيئته وه (به سه رساميه وه)؟ له بهرئه وه خواي گه وره ليپيچينه وهی له گه ل کردن و وهی بونارد که بو فه ومه که ت يه که له م شتانه هه لئيره يان دووژمنيکی دهره کی زال ده که م به سه رياندا يان به برسيتی و گرانی ده يانکوژم يا خود ده يانمرينم، ئه و پيغهمبهره ش راويژری به گه له که ی کرد لهئه و باره وه نه وانيش وتيان تو پيغهمبهری خودايت هه موو نه وانه مايه ی زيانن بو ئيمه

(۶۱۶) أخرجه: احمد (۴۸/۴)، والبخاري (۴۲۰۶)، وابوداود (۳۸۹۴).

(۶۱۷) أخرجه: احمد (۳۳۲/۴) (۲۳۹۲۷) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والدارمي (۲۱۶/۲)، والطبراني (۷۳۱۸)، وابن حبان (۲۰۲۷) واللفظ له ورقم (۱۹۷۵)، وقال محققه اسناده صحيح، واورد الترمذي (۳۳۴۰) قطعة منه وقال حديث حسن، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۶۰).

دهگيرپينهوه بۆلاى تۆ خۆت سهرپشك به ئه وئيش ههستا دهستى به نوپژ كردن كرد ههر شتيك روويتيدهدكردن پهنايان دهبرده بهر نزا و نوپژكردن ئه وهندهى خوا ويستى نوپژى كرد ئينجا فهرمووى: ئه ي پهرومردگار دووژمنى دهرهكى و گرانى و برسيتى يهكهيان لهسهر لاده بهلام ملكهچين بۆ مردنهكه، خواى گهورهش بۆماوهى سى رۆژ مردنى نارده سهريان ههفتا ههزاريان مردن ئه و چرپه چرپه له منيشتان ديوه، ئه وه بوو دهئيم: ئه ي خوايه بهپشتيوانى تۆ دهجنگم وه بهپشتيوانى تۆ ههلمهت دهبهم، وه به پشتيوانى تۆ ههول و تهفلا ددهم، وه هيچ گۆران و ههولدا نيك و هيزو توانايهك بهحهق نيبه جگهله توانا و هيزى تۆنهبيت). لهئهويدا پيغمبهرى خوا ﷺ ريگه ي نهدا كهژن و مندا ل بكوژرپت و قهدهغى كرد ههروهك له كهعبى كورپ مالكهوه ﷺ دهگيرپينهوه دهئيت: (پيغمبهرى خوا ﷺ پهيمانى ليوهرگرتين و راپساردين كهله غهزاي خهيبهر بووين هيچ ژن و مندا لئيك نهكوژين)^(۱۱۸).

هه نديك له ئه و رووداوانه ي له قه لاي خهيبهر رووياندا

۱- شهركه ريكى دووره وو (منافق):

له ئه بو هورهيره وه ﷺ دهفهرمويت: (بهژدارى خهيبهرمان كرد لهگه ل پيغمبهرى خوا ﷺ به پياويكى فهرموو كه لهگه ل خويدا بوو بهناو موسولمانيش بوو، ئاماژه ي بۆ كردو فهرمووى: ((هَذَا مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) فَلَمَّا حَضَرَ الْقِتَالَ قَاتَلَ الرَّجُلُ قِتَالًا شَدِيدًا^(۱۱۹). واته: (ئه وه له خه لكى دۆزهخه، كاتيك شه ر دهستيببكرد پياوهكه شه ريكى مهردانه ي دهكرد). له گيرپانه وهيهكى تر له ئه گتمى كورپ ئه بو جون دهئيت: (... وتمان: ئه ي پيغمبهرى خوا ﷺ فلان كهس زۆر چاونه ترسه به جهرگه له شه ردا، فهرمووى: ئه و له ئاگردايه، دهئيت: وتمان: ئه ي پيغمبهرى خوا ﷺ ئه گه ر ئه و كهسه به ئه و هه موو عيبادت و رووخۆشى و نه رمونيانيبه وه له دۆزه خدا بيت دهبيت ئيمه له كوئ بين؟

له گيرپانه وهيهكى تر دا هاتوو و تيان ئه گه ر ئه و دۆزه خى بيت دهبيت كئ له ئيمه له به هه شتدا بيت فهرمووى: ((إِنَّمَا ذَلِكَ إِخْبَاتُ النُّفَاقِ، وَهُوَ فِي النَّارِ)). واته: (ئه و كارانه ي

(۶۱۸) أخرجه: اسحاق بن راهوية، وقال الحافظ في (المطالب العالیه) (۱۹۶۹): وهذا اسناد صحيح.

(۶۱۹) أخرجه: عبدالرزاق (۹۵۷۳)، واحمد (۳۰۹/۲)، والبخاري (۲۸۹۷) (۴۲۰۳، ۳۰۶۲، ۴۲۰۷)، ومسلم (۱۱۱)، والبعوي (۲۵۲۶)، والبيهقي (الكبرى) (۱۹۸/۸)، وابن حبان (۴۵۱۹) وقال محققه حديث صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۱۶۴۹).

بؤ شاردنه وهی نیفاق و دووروییه تی و ئەو له ناو ناگره) ده ئیت: له دواى ئەوه چاودیریمان دمکرد له کاتی شهپرکردن هیچ ئەسپسواریک و پیادمپهویک به لایدا نهدمپۆیشتن ئەو هه ئیده کوتایه سهریان تا دواتر برینی زۆر بوو له جهستهی وترا: ئەهی پیغمه مبهری خودا ﷺ ئەو پیاوهی تۆ فهرمووت (ئەوه له خه لکی دۆزه خه) ئەمپۆ زۆر به جهرگانه و بویرانه ده جهنگا هه تاکو مرد فهرمووی: چوو بؤ ناگر، نزیك بوو هه ندیك له هاوه لانی پیغمه مبهری خودا ﷺ دوو چاری گومان بن ههر له ئەو سهروبه نده دا بوو که وترا: نهمردوو ه برینه کانی زۆر سهختن هه رکه شه و داها ت خۆی رانه گرت له بهر سهختی برینه کانی خۆی کوشت ئینجا هه و الیان دابه پیغمه مبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((اللَّهُ أَكْبَرُ، أَشْهَدُ أَنِّي عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۲۳۰). (اللَّهُ أَكْبَرُ) شایه تی ددهم که من بهنده ی خودام وه پیغمه مبهری خودام).

له گێرانه و میه کی طه به رانی ﷺ دا ها تووه (ئەو که سه کاتیک نازاری برینه کانی زۆریان بؤ هینا شم شیره که ی له بهینی ههردوو مه مکی دانا ئینجا خۆی به سه ردادا هه تاکو له پشستی دمرچوو).

له گێرانه و میه کی تر دا ده فهرمویت: [له سه رخۆ دهستی برد بؤ کیفی تیره کانی و تیریکی دمه رینا و خۆی پیکوشت، به گورجی که سانیک له موسولمانه کان چوونه خزمهت پیغمه مبهری خودا ﷺ وتیان: ئەهی پیغمه مبهری خودا ﷺ خودای گه و ره فهرمووده که تی به راست گه یاند فلانه کهس هه ستاو و خۆی کوشت ئینجا فهرمووی: (قُمْ يَا فَلَانُ، فَأَدِّنْ أَنَّهُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا مُؤْمِنًا، إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ الْدَيْنَ بِالرَّجُلِ الْفَاجِرِ)^(۲۳۱). واته: (فلان کهس بانگه واز بکه به ناو خه لکه که دا که ته نها باومر دار نه بیت ناچیت به هه شته وه خوای گه و ره ش پشتیوانی ئەم ئایینه ده کات به پیاوی خراپه کار وله رپد مرچوو)].

له گێرانه و میه کی تر له سه عدی کوری سه هلی ئەنصاریه وه ﷺ ده فهرمویت: (پیغمه مبهری خودا ﷺ له گه ل هاوبه ش په یدا که ره کان رووبه روو بووه وه و بوو به شه ریان تا کاتیک پیغمه مبهری خودا ﷺ گه رایه وه بؤ ناو سه رباز مه کانی خۆی ئەوانیش گه رانه وه لای سه رباز گه ی خۆیان، له ناو هاوه لانی پیغمه مبهردا ﷺ پیاویک هه بوو له چاونه ترسیدا

(۲۳۰) أخرجه: الطبراني (الکبیر) (۸۷۲)، وقال الحافظ في (الاصابة) (۶۱/۱) (۲۴۰) رواه الطبراني، وابن منده باسناد حسن، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۲۱۴/۷): اسناده حسن.

(۲۳۱) أخرجه: البخاري (۴۲۰۳).

ھاوشانی نہبوو تاك و تہرایانی دہگرتہبہر و شوینیاندهکوت و شمشیری پیدہ دہکیشان وترا: ئەوہی ئەمەرۆ دەستمان کەوتبیت بەھۆی فلان کەسەوہ بووہ بەزدارہ لەپاداشتی یەك بەیەکمان. پیغمبهری خودا ﷺ فہرمووی: ((أَمَا إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ النَّارِ)) واتہ: (بەلام ئەو لەخەلکی دۆزەخە) پیاویك لەناو خەلکەکە وتی: من ھەموو کات ھاودەمی دەبم و جاودیری دہکەم دەئیت: لەگەئیدا دەرچووم ھەرکاتیک ھەئوئستەیی بکردایە لەگەئ ئەو ھەئوئستەم دہکرد و ئەگەر پەلەیی بکردایە وەك ئەوم دہکرد جاودیرییەکی باشم دہکرد ئەوہبوو بریندابوو، برینداربوونییکی سەخت خۆی رانہگرت لەبەر نازارەکەیی و بەدەستیکی شمشیرەکەیی لە زەوی چەقاند و نوکەکەشی خستە بەینی ھەدوو مەمکیەوہ ئینجا خۆیدا بەسەر شمشیرەکەدا و خۆی کوشت پیاوہکە ھاتە خزمەتی پیغمبهری خودا ﷺ وتی: شایەتی دەدەم کە تۆ پیغمبهری خودایت فہرمووی: ئەوہ چی بووہ؟ وتی ئەو پیاوہی ماومیەك بەرلە ئیستا بۆت باس کردین کەلە خەلکی دۆزەخە خۆی کوشت!).

ئەو ھەوالە لەسەر دلی خەلکەکە زۆرگران بوو وتم: من لەجیاتی ئیوہ بە شوینیدا دہچم رۆیشتەم بەدوایدا گەرآم دۆزیمەوہ برینییکی زۆر سەختی ھەبوو خۆی رانہگرت و پەلەیی کرد لەمردن بەدەستیکی شمشیرەکەیی لەزەوی چەقاند و نوکەکەشی خستە بەینی ھەدوو مەمکیەوہ ئینجا خۆیدا بەسەر شمشیرەکەدا و خۆی کوشت. پیغمبهری خودا ﷺ لەکاتی ئەم رۆوداوەدا ئەم فہرموودەییە فہرموو: ((إِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلِ النَّارِ لِيَعْمَلَ عَمَلًا لِّلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ وَإِنَّ الرَّجُلَ لَيَعْمَلُ عَمَلًا أَهْلِ النَّارِ فِيمَا يَبْدُو لِلنَّاسِ وَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ))^(۶۲۲). واتہ: (پیاوی واھییە کردەوہی خەلکی بەھەشت دەکات لەئەوہی کەلەپیش چاوی خەلکیدا دیارە و ئاشکرایە، لەگەئ ئەوہشدا لەخەلکی دۆزەخە، وە پیاوی واش ھییە کردەوہی خەلکی دۆزەخە دەکات لەئەوہی کەلە پیش چاوی خەلکیدا دیارە وە ئاشکرایە، لەگەئ ئەوہشدا دەجیتە بەھەشتەوہ).

لەگێرآنەومیەك تردا ((تُدْرِكُهُ الشَّقْوَةُ أَوِ السَّعَادَةُ عِنْدَ خُرُوجِ نَفْسِهِ، فَيُخْتَمُ لَهُ بِهَا)) واتہ: (لەکاتی گیانەلادا بەدبەختی دووچاری دەبیت یاخود بەختەومری و کوئایی زیانیش ھەربەئەوہ دەبیت کەلەسەری دہمريت). پاشان فەرمانی کرد بە (بیلال) بەناو خەلکیدا بانگەواز بکات ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا نَفْسٌ مُسْلِمَةٌ، وَأَنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ [هَذَا] الدِّينَ بِالرَّجُلِ

الْفَاجِرِ)) [١٦٣]. واته: (ناچیته بهههستهوه تهنه موسولمان نه بیت خودای پهرو مردگاریش ئەم نایینهی سهرده خات به پیاوی تاوانکار وله پیدمرچوو). له گپرانه وهیهکی تردا [إِنَّ اللَّهَ يُؤَيِّدُ هَذَا الدِّينَ بِأَقْوَامٍ لَا خَلْقَ لَهُمْ] [١٦٤]. واته: (خوای گه وره ئەم نایینه سهرده خات به خه لکانیک که هیچ پاداشتیکیان نییه له دواری ژودا).

٢- کۆچکهره دهشته کیه که:

له شه دادی کوری هادهوه ﷺ ده فهرمویت: پیاویکی دهشته کی هاته خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ بروای هیناو شوین پیغمبهر کهوت وتی: له گه ئیدا کۆچ ده کهم پیغمبهری خودا ﷺ به چهند هاوه ئیکی خوئی سپارد که ئامۆزگاری بکهن و فیری ئیسلامهتی بکهن، کاتیک غهزای خه یبهر روویدا پیغمبهری خودا ﷺ هه نندیک غه نیمه و دهسته کهوتی دابهشکرد بهشی ئه ویشی دانا و دایه دهست هاوه له کانی، ئەو له پشت سوپاکه وه مه ری ده له وهراند کاتیک هات بۆلایان به شه که یان دایه وتی: ئەوه چییه؟ وتیان: ئەوه بهشی خۆته پیغمبهری خودا ﷺ بۆی داناویت ئه ویش وهریگرت و بردییه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ وتی: ئەمه چییه؟ فهرمووی: ئەوه بهشی خۆته بۆم داناویت وتی: له پیناو ئه وستانه دا شوینت نه که وتوووم به لکو بۆ ئەوه شوینت که وتوووم که ئیره م به تیر بپیکریت له پیناو خودادا (ئامازه مکرد بۆ گهردنی) ئینجا بمرم و بچمه به ههشت فهرمووی: ((إِنْ تَصَدَّقِ اللَّهَ يَصُدِّكَ)) واته: (ئه گهر له گه ل خودا راستبکهیت به دلێ خۆت له گه ل ده کات) (که مێک مایه وه ئینجا هه ستا به ره و شه پرکردن له گه ل دووزمن دواتر هینایانه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ تیریک بهر ئەو شوینهی که وتبوو که ئامازه ی بۆ کرد بوو پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: خۆیه تی؟ وتیان: به لێ، فهرمووی: ((صَدَقَ اللَّهُ فَصَدَقَهُ)) واته: (له گه ل خودا راستیکرد خوداش ئەوه ی ده بویست بۆی جیبه جیکرد).

پیغمبهری خودا ﷺ له ناو عه باکه ی خوئی کفنیکرد پاشان هینایانه به رده می نویژی له سه رکرد، ئەوه ی له نویژه که یدا ئاشکرا بوو ئەوه بوو که فهرمووی: ((اللَّهُمَّ

(٦٢٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٨٧٢) واصل الحديث عند البخاري (٤٢٠٢)، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (٢١٤/٧): اسناده حسن.

(٦٢٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٨٩٦٣)، و احمد (٤٥/٥)، وابونعيم (الحلية) (٢٦٢/٦)، وابوعوانه (٤٦/١)، وابن حبان (٤٥١٧) وقال محققه حديث صحيح، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (٣٠٢/٥) رواه احمد والطبراني ورجالها ثقات، وقال شيخه الحافظ العراقي في (تخريج الاحياء) (٤٨/١) اسناده صحيح.

هَذَا عَبْدُكَ خَرَجَ مُهَاجِرًا فِي سَبِيلِكَ، فَقَتِلَ شَهِيدًا [وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَى ذَلِكَ] (١٢٥). واته: (ئهی خودایه ئه مه بهندهی خوته له پیناوی تودا کوجیکردوو و به شهیدیش کوزراوه وه منیش شایه تی بو ددهم له سر ئه و شتانه).

۳- شوانه ره شه که:

جابری کوری عهبدو لالا ﷺ ده لیت: (له گهل پیغه مبهری خودا دا ﷺ بووین له غه زای خه ببهردا (سریه) یه ک دهر چوو که سیکیان گرتبوو مه ری پیبوو ده یله و مه راند هینایانه خزمهت پیغه مبهری خودا ﷺ، پیغه مبهری خودا ﷺ ئه و هندهی خودا ویستی له سر بوو قسه ی له گهلدا کرد.

له گپرانه وه یه کی تر دا ده لیت: [قَالَ: أَدْعُو إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَأَنَّ لَا تَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ، قَالَ الْعَبْدُ (الْأَسُودُ): فَمَاذَا لِي إِنْ أَنَا شَهِدْتُ وَأَمَنْتُ بِاللَّهِ؟ قَالَ: لَكَ الْجَنَّةُ إِنْ مِتُّ عَلَى ذَلِكَ] (١٢٦). واته: (بانگی کرد بو ئیسلامه تی بو ئه وهی شایه تمان بهینیت وه به تهنه خودا ببهرستیت کویله رهش پیسته کهش وتی: چ شتیک بو من ده بیت ئه گهر شایه تمان بهینم و باومر به خودا بکه م؟ فه رمووی: به هه شتت بو هه یه ئه گهر له سر ئه و باومر بهریت). پیاوه که پیی وت من باومر هینا به تو و به ئه وهی که تو ی پینیردراویت له په یامه کهت، ئه ی چی له م مه رانه بکه م ئه ی پیغه مبهری خودا ﷺ ئه و رانه ئه مانه ته هه ر مه ریک و دوان هی مائیکه فه رمووی: (چنگیک چه و به دهم و روویاندا بکه ده گه رینه وه بولای خاوه نه کانیا ن ئه ویش مشتیک له ورده زیخ و به رد یا خود خو لی هه لگرت و به دهم و روویاندا هه لیدا و زور به توندی بو ی دهر چوون تا کو هه ری هه که یان چونه وه مالی خو یان. پاشان ئه ویش هاته ریزی جهنگا و مه ره کانه وه و تیریکی بهر که وت و کوزرا هیچ سوجه میه کی بو خودای گه ورهش نه برد بوو، پیغه مبهری خودا ﷺ فه رمووی: ((أَدْخُلُوهُ الْخِبَاءَ)) واته: (بیبه نه ناو خیمه که) بر دیانه خیمه که ی پیغه مبهری خودا ﷺ، هه تا کو پیغه مبهری خودا ﷺ له کاره کانی بو وه وه هاته لای بو زووره وه پاشان هاته دهر وه فه رمووی: ((لَقَدْ حَسَنَ إِسْلَامَ صَاحِبِكُمْ لَقَدْ دَخَلْتُ

(٦٢٥) أخرجه: النسائي (٦٠/٤)، وعبدالرزاق (٦٦٥١)، والطحاوي (شرح معاني الآثار) (٢٩١/١)، والطبراني (الكبير) (٢٧١/٧)، والحاكم (٥٩٥/٣)، والبيهقي (الكبرى) (١٥/٤) و(الدلائل) (٢٢٢/٤) واللفظ له، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح سنن النسائي) (١٨٤٥)، و(صحيح الجامع) (١٤١٥)، و(احكام الجنائز) (٦١) وصححه ايضا الشيخ الارناؤوط في تحقيقه ل(زاد المعاد) (٢١٤/٣) والشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (رقم: ٤٧٤).

(٦٢٦) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٢٠/٤) عن موسى بن عقبة بن الزبير (رضي الله عنهما).

عَلَيْهِ وَإِنَّ عِنْدَهُ لَزَوْجَتَيْنِ لَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ))^(۱۳۷). واته: (هاوهلهکهتاتان بهباشترین شیوه موسولمان بوو من نیستا چومه زوورهوه همدوو هوسهر(حور عین)ی له لابوون).
 ئەم فەرموودمیه (ضعیف)ه بهلام ئەم فەرموودانهی دواتر بههیزتری دهگهن.

لهفهرموودمیهکی تردا ئەنەس ﷺ دهئیت: (پیاویکی رهش پښت هاته خزمهتی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم وتی: ئەی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ من پیاویکی رهشی بۆن ناخوش و دهموچاوا ناشیرینم هیچ مالو سامانم نییه ئەگهر شهپرکهم لهگهال ئەواندا ههتاکو دهکوژریم ئەهوکات کوی بۆمن دهپیت؟ فهرمووی: تۆلەناو بهههشت دهپیت ئەویش شهپری کرد ههتاکو کوژرا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ فهرمووی: ((قَدْ بَيَّضَ اللَّهُ وَجْهَكَ، وَطَيَّبَ رِيحَكَ، وَأَكْثَرَ مَالَكَ... لَقَدْ رَأَيْتُ زَوْجَتَهُ مِنَ الْحُورِ الْعِينِ، نَازَعَتْهُ جُبَّةً لَهُ مِنْ صُوفٍ، تَدْخُلُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ جُبَّتِهِ))^(۱۳۸). واته: (بهدئنیاییهوه خودا پروویسپیکرد و بونیخوشکرد و مالو سامانی زورکردیت، من بینیم هوسهرهکهی له (حور العین) پهلهی بوو بۆ گهیشته ناو جله خوریهکهی).

ئیبینو عومهریش ﷺ دهئیت: ئەو پیاوه پروبهپرووی دووژمن بووهوه و شههیدبوو ئەم ههوالهش درابه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ هاته ژوورسهری دانیشت و پیکهنی و پاشان پرووی خوی وهرگتپرا، ئیمه وتمان: ئەی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷻ تۆمان بینی روخوش و دهم به پیکهنین پاشان پرووت لیوهرگتپرا؟ فهرمووی: کهمنتان بینی بهروخوشی و پیکهنینهوه لهئهوکاتهدا بوو کهپلهو پایهو ریزی گیانی ئەوم دهبینی لهلای خودای پهروهردگار بهلام پرو وهرگتپرا نهکهم لهبهر ئەوه بوو هوسهرهکانی له (حور العین) نیستا لای سهریهوهن)^(۱۳۹).

۴-رانه مه رهکهی (ابو الیسر کعب بن عمرو ﷺ الانصاری):

ئەو هاوهله بوو کهبهژداری بهدری کرد و ئالا ههنگری قورهیشی بهدیل گرت لهگهال (ئهبو لعزیزی کوری عومهیر) برای (موصعبی کوری عومهیر).

(۱۳۷) أخرجه: ابن هشام (۳/۲۹۵)، والحاكم (۲/۱۳۶) وصححه على شرط مسلم وقال الذهبي فيه شرحيل متهم واللفظ له، والبيهقي (الكبرى) (۹/۱۴۳) وقال اسناده مرسل، وقال الحافظ في (الاصابة) (۱۱۵۶): اسناده ضعيف، والبيهقي (الدلائل) (۴/۲۲۰) عن عروة وموسى بن عقبه مرسلًا وضعفه الشيخ الألباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۷۵).

(۱۳۸) أخرجه: الحاكم (۲/۹۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وقال محقق (المستدرک) (۸/۲۵۰) سنده صحيح، والبيهقي (الدلائل) (۴/۲۲۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب) (۱۳۸۱).

(۱۳۹) أخرجه: البيهقي (الشعب) (۱۷/۴۳۱) باسناد حسن كما قال المنذري في (الترغيب والترهيب) (۹/۲۰۵)، وحسن اسناده ايضا الامام السيوطي في (شرح الصدور) (ص: ۲۰۱) وحسنه الشيخ الألباني (صحيح الترغيب) (۱۳۸۲).

ئەبو اليسر کہ عبي گوري عمرو ئەنصاري ﷺ دەئیت: (من له خزمەت پیغمبري خودا ﷺ بووم لەغەزای خەیبەردا ئیوارەییەکیان رانەمەرپکی پیاویکی جولەکە بەرەو روومان دەهات و دەیانویست بەرەو شوینی خۆیانی ببەنەوہ بۆناو قەلاکان ئیمەش گەمارۆمان دابوون پیغمبري خودا ﷺ فەرمووی: ج کہ سیک خواردنمان دەستدەخات لەئەو رانە مەرہ ئەبو لیەسر دەئیت: وتم: من ئەی پیغمبري خودا ﷺ. فەرمووی: دەیفەرموو دەستببیکە و دەستی بەسەردا بگرە) دەئیت: بەخیرایی بۆی دەرچووم وەک نەعامە (نیرە) کاتیک سەیرکی پیغمبري خودا ﷺ کرد بە تامەزرۆییەوہ بۆدیداری دەیفەرموو: ئەی خودایە تیرمان بکە لیببەخۆشی) دەئیت: گەیشتم بەرانە مەرہکە سەرمتاکەیی چوو بووہ ناو قەلاکە، دوو مەرپ لەکۆتاییەکەیی گرت و خستەم ژیر دەستەکانم و بەخۆمەوہ نووساندم ئینجا هینام و توندترم دەگرتن بە خۆمەوہ هەتاکو هەردووکیانم هیناپە خزمەتی پیغمبري خودا ﷺ دەتوت هیچ شتیکم پینییە ئینجا سەرمانبیرین و خواردمانن. ئەبو لیەسر دواین هاوہلانی پیغمبري خودا ﷺ بوو کہ کۆچیدواییکردووە، کاتیک باسی ئەو بەسەرہاتەیی دەکرد دەگریا، پاشان دەیوت: بەهۆی ئەوہوہ خودا ئەو تەمەنەیی پیبەخشیوم کہ ببمە دوایین کەسیان^(۱۳۰). ئەم فەرموودەییەش (ضعیف)ە و بۆزانیاریت هیناومە.

۵- ئەو پیاوہی کہ دزی لە غەنیمەت کرد:

یەزیدی گوری خالیدی جوہەنی ﷺ دەفەرمویت: (پیاویک لە هاوہلانی پیغمبري خودا ﷺ لە هۆزی ئەشجەع بوو لەرپۆزی خەیبەردا کوزرا، ئەوہیان بۆ پیغمبري خودا ﷺ باسکردو فەرمووی: نوێژ لەسەر هاوہلەکەتان بکەن) دەموچاوی خەلکەکە بەئەو قەسەیی گۆرا فەرمووی: هاوہلەکەتان دزی لە غەنیمەت کردووە بەرلە دابەشکردنی ئینجا کہ لوپەلەکەیان کردەوہ پشکنیان، ملوانکە و موروپەکی جولەکەکانی شارەدبووہوہ کہ دوو درهەمی نەدەکرد^(۱۳۱).

(۶۳۰) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۸۷/۳) رقم (۸۵۷) وقال محققاه: اسنادہ ضعیف، واحمد (۴۲۷/۳) (رقم ۱۰۵۲۵)

وقال محققه: اسنادہ ضعیف، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۴۹/۶) رواه احمد عن بعض رجال بني سلمة وبقية رجاله ثقات، وهو ضعيف وان قال الدميري في (حياة الحيوان) (۱۸۹/۲) رواه احمد اسنادہ صحيح.

(۶۳۱) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۸۹/۳)، وابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه اسنادہ صحيح، والبيهقي (الکبری) (۱۱۴/۶)، (والدلائل) (۲۳۳/۴) عن موسى بن عقبة واورد قطعة منه: ابوداود (۳۰۰۶)، وقال الحافظ (الفتح) (۴۷۹/۷) رواه البيهقي ورجاله رجال ثقات، وقال الارناؤوط في تحقيقه لـ (زاد المعاد) (۱۱۰/۲) أخرجه: ابن سعد (۱۱۰/۲) باسناد صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۵۹۷)

دانووستان

ئیبنو هیشام رضی اللہ عنہ دەئیت: پیغمبەری خودا ﷺ جولەکەکانی خەیبەری گەمارۆدا لە هەردوو قەلای (الوطیح والسلام) هەتاگو بەتەواوی دئنیابوو کە لەناو دەچن بۆیە داوايانکرد کە دانووستان بکەن بەجۆرێک رینگەیان پێبدریت برۆن و رەوبکەن و پارێزگاری لەخوێنیان بکریت و کەس دەستەخاتە رێیان پیغمبەری خودا ﷺ بەمە رازیبوو وە دەستیگرت بەسەر هەموو مائو سامانیان لە قەلای (الشق و النظاة، الکتیبة) و سەرچەم قەلاکانی تریان تەنھا ئەووە نەبیت کە لەم دوو قەلایەدا مابوو (هە) (۱۳۳). کاتیک جولەکەکان دئنیابوو کە تیا دەچن چیتەر لەئەووە زیاتر لەتوانایاندا نەمابوو رووبەرۆوی موسولمانەکان ببنەو. لەئەوکاتەدا داوای رینگەوتنی ئاشتیان کرد و ملکەچی داخوایزیهەکانی پیغمبەری خودا ﷺ بوون، لە ئیبنو عومەرەو رضی اللہ عنہ دەئیت: پیغمبەری خودا ﷺ شەری لەگەڵ خەلکی خەیبەر کرد هەتاگو پەنایان بردە بەر قەلای قوولە و کۆشکە بەرزەکانیان پیغمبەری خودا ﷺ دەستیگرت بەسەر زەوی و زارو شینایی و باخە خورماکانیان دواتر دانووستانیانکرد لەسەر ئەووەی کە شارەکەیان چۆل بکەن و بەقەدەر سەرپشتی و شتریک کە لوپەل لەگەڵ خۆیاندا ببەن هەرچی هەیانە زەرد و سپیە واتە: (دینارو درهەم) یان لەگەڵ زێرۆزیو یان تەنانەت شتومەکی لەبەرگردنیش تەنھا ئەوئەندەی کە خۆیان پێدا دەپۆشن جگە لەئەوانە: هەموو شتانی تر بۆ پیغمبەری خودا ﷺ جێبەجێلن بەئەو مەرجهی دەرچن هیچ شتیک نەشارنەووە ئەگەر ئەمەیان نەکرد ئەووە پەنا نادرین و پەیمان و بەئین بۆیان نامینیت و دووچارای لێپرسینەووە دەبن.

پێستەیهکی پر ئالتون بزربوو. لەگێرپرانەو هیهکی تردا [کورانی ئەبو حقیق قاپ و قاچاغی ئالتون و زیو و مائیکی زۆریان حەشاردابوو لەناو مەشکەیهکی دروستکراو لە پێستی و شتر، دایانابوو لای کنانەیی کورپی رەبیبی کورپی ئەبو حقیق] هەروەها مائ و زێرۆ زیویکی زۆری حوییهیی کورپی ئەخطەبی باوکی صفیهشیان لابیو ئەویشی هینابوو لەگەڵ خۆی بۆ خەیبەر (لەرۆژی فەتحرەدنی بەنو نەضیردا) خشل و زێرەکانیشی تیابوو، پیغمبەری خودا ﷺ بە مامی حوییهیی فەرموو: کە ناوی (سەعنە) بوو ((مَا فَعَلَ مِنْكَ حَيِّي الَّذِي جَاءَ بِهِ مِنَ النَّضِيرِ؟)) واتە: (چیتان بە

گہنجینہ کہی حویہی کرد کہ لہ بہنی نہضیرہ وہ ہینابووی بؤ ئیرہ؟).

لہ گپرانہ وہیہ کی ترده: [کوا فاپوفاچاغ و مالہ کہتان کہ لہ گہل خوتان لہ مہدینہ وہ ہیناتان بؤ ئیرہ کاتیک دمرمان کردن، وتی: تہنہا بہشی خواردنی خومان و تیچوونی شہرہکانی کرد و ہیچیان نہ ماوہ (سویندی لہ سہر نہ وہ خوارده)].

ئینجا پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا فہرمووی: ((الْعَهْدُ قَرِيبٌ، وَالْمَالُ أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ)). واتہ: (ماوہی ئەو رپۆزانہ ئەوہندہ درپژ نییہ ئەو مالہش زۆر لہ ئەوہ زیاترہ لہ کوئیہ؟) پاشان پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا سہعنہی دایہ دەست زوبہیر^(۶۳۳) لہ رپوایہ تیکی ترده. (زوبہیر تہوقیکی کردہ ملی و چووہ سہرسنگی تاکو ہہناسہی تہنگ ببیت بؤ ئەوہی شوینہ کہ ناشکرا بکات)^(۶۳۴). کنانہ پیشتر دەچووہ ناو کہ لاوہیہ کہوہ سہعنہ وتی: من کنانہم دیوہ بہدہوری ئەم کہ لاوہدا دەہات و دەچوو لیرہدا ہہستم بہ شتیک کردبوو، رپوشتن گہران گہنجینہ کہیان لہ ناو کہ لاوہ کہ دۆزیہ وہ...

لہ گپرانہ وہ کہی ئیبنو عباس ؓ دەئیت: پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا دانووستانی کرد لہ گہل خہلکی خہبەر لہ سہر ئەوہی زپرو زیو و پارہو سامان ہہموو شتیکیان جیبہیلن تہنہا خویان و مالی دەستہبەر و مندالہکانیان لہ گہل خویاندا بہرن. دەئیت رہبوع و کنانہی کورانی ئەبو حەقیقیان ہینایہ خزمەت پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا کنانہ دەستگیرانی صہفیہی کچی حویہی بوو پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا پیفہرموو: ((أَيْنَ آيَتِكُمْ الَّتِي كَانَتْ تُسْتَعَارُ فِي أَعْرَاسِ الْمَدِينَةِ؟)) واتہ: (کوا گہنجینہ کانتان؟ کہ دەخوازرا لہ شایہکانی ناو شاری مہدینہ؟) وتی: ئیوہ دہربہ دمرتان کردین و ہہموویمان لہ بزپوی ژیانمان سہرفکرد پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا فہرمووی: سہرنجبدہ چی دەئیت؟ ئەگہر شار دووتانہ تہوہ بیدۆزینہ وہ ئەوا خوین و مال و مندالتان حەلال دەبیت بۆمان، پاشان پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا بانگی پیاویکی ئەنصاری کرد پیفہرموو: ((اَذْهَبْ إِلَى مَكَانٍ كَذَا وَكَذَا فَانظُرْ نَخْلَهُ فِي رَأْسِهَا رُفْعَةً، فَاَنْزِعْ تِلْكَ الرُّفْعَةَ، وَاسْتَخْرِجْ تِلْكَ الْاَيْتَةَ وَاتْنِي بِهَا))

(۶۳۳) أخرجه: عبد الرزاق (۶۵۰۱)، ومالك (۱۴/۲)، والحميدي (۸۱۵)، وأحمد (۱۹۲/۵)، وابوداود (۳۰۰۶)، والحاكم (۱۲۷/۲) و صححه على شرطهما ووافقہ الذہبی، والبیہقی (الکبری) (۱۰۱/۹) وفي (الدلائل) (۲۵۵/۴)، والطبرانی (الکبری) (۵۱۷۴- ۵۱۸۱)، وابن حبان (۴۸۵۳). وقال محققه: حديث صحيح واللفظ له، وقال الشيخ الألباني في (أحكام الجنائز) (ص: ۷۹): اسناده صحيح، وصححه اسناده أيضاً الشيخين الأرنؤاؤطين في (زاد المعاد) (۱۰۸/۳).

(۶۳۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۹۵/۳)، والطبري (التاريخ) (۱۳/۳).

[فَانطَلَقَ حَتَّى جَاءَهَا] فَقَتَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ ابْنَتِي أَبِي الْحَقِيقِ (اي الربيع وكنانة)، وَأَحَدَهُمَا زَوْجُ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُبَيْبٍ، وَسَبَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ نِسَائِهِمْ وَذَرَارِيَهُمْ))^(۱۳۰). واته: (برو فلانه شوين ته ماشابكه دارخورمايهكى ليه لهسه رموهى پارچه يهكى پينه كراوى ليه نهو پارچه يه بدرينه و نهو گهنجينه يه تىدايه دهر بيهينه و بيهينه بو ئيره نهو پياوه روشت و هيناي ئينجا پيغهمبەرى خُوا ﷺ هەر دوو كوره كەى ئەبو حەقىقى (رەبىع و كنانە) ى كوشت كه يه كيكيان دەستگيرانى صهفیهى كچى حوییهى بوو و زن و منداله كانى كردنه كۆيله وهك دەستكەوتى شهر).

له گيرانه و ميهكى تردا: [پيغهمبەرى خُوا ﷺ فەرمانى دەرکرد به كوشتنى رەبىع و كنانه و دواتر كوژران و مناردى به شوين زن و منداله كانيان، صهفیهى كچى حوییهيان هينا ئافرمتيكي گهنج و تازه پيگه يشتوو بوو خوى نه هات فەرمانى كرد به بيلال ئه ویش جوو هيناي بو مالى پيغهمبەرى خُوا ﷺ به لای هاوسهرو شوبرا كوژراوه كەى دا هيناي پيغهمبەرى خُوا ﷺ ئەمەى پيناخوش بوو كاتيك بيلال گهرايه وه خزمهتى پيغهمبەرى خُوا ﷺ پييفه رموو: ((سُبْحَانَ اللَّهِ! مَا أَرَدْتَ يَا بِلَالُ إِلَى جَارِيَةٍ بِكَرْمٍ بِهَا عَلَى قَتِيلَيْنِ تَرِيهَا إِيَّاهُمَا [أَذْهَبَتْ مِنْكَ رَحْمَةٌ]))^(۱۳۱). واته: (پاكو بيگهردى بو خوا ئەى بيلال من ئەمەم نه ده ويست كه برۆيت ئافرمتيكي تازه پيگه يشتوو به سه ر لاشهى دوو كوژراودا به نيت تاكو به نهو شيوميه بيان بينيت ئايا به زمى و سۆزت له لانه ما بوو؟)).

پيغهمبەر ﷺ سامان و ماله كانيانى دابه شكرد له بهر به يمانشكينييه كەيان و ويستيشى دهرمان بكات وتيان: ئەى محمد ليمان گه رين باله سه ر ئەم زه ويانه كار بكه ين وه چاكيان بكه ين بو كشتوكال و سه رو كاريان بكه ين.

له گيرانه و ميهكى تردا [وتيان: ئيمه شارمزا ترين به ئەم زه ويانه له ئيوه پيمان بندهن تا كاريان تىدا بكه ين نيومه نيوه به ره ميان ده ينين بو ههردوو لاما ن] پيغهمبەرى خُوا ﷺ و هاوه لانى ئەو مندەيان مندا ل له به ردمستا نه بوو كه بتوانن سه رو كارى ئەو زه ويانه يان بكه ن و خويان ته رخان بكه ن بو و هر زي رى ئەو زه ويانه له به ر ئەوه

(۶۳۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۶۸)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۰/۴) وقال الهيثمي (ومجمع الزوائد) (۱۵۳/۶) فيه محمد بن ابي لبيلى سىء الحفظ وبقية رجاله ثقات.

(۶۳۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۹۵/۳) رقم (۸۵۸)، والطبري (التاريخ) (۱۳/۳)، والطبراني (الكبير) (۱۲۰۶۸).

زهوییه کانی خه بیهری دانه وه به نه و مهرجهی نیوهی بهروبوو بۆ ئەوان بیته له هه موو به ره می شینایی و باخه کانی دارخورما و نیوهشی بۆ پیغمبهری خودا ﷺ (٦٣٧). به نه و شیوهیه پیغمبهری خودا ﷺ له گه لیان ریککهوت له عومه ری کوری خه طابه وه ﷺ ده لیت: پیغمبهری خودا ﷺ پیی فهرموون: ((أَفْرُكُمْ فِيهَا عَلَى ذَلِكَ مَا شِئْنَا)) (٦٣٨). واته: (تییدا بمیننه وه و نیشته جیبین به نه و سه ره ژوکارییهی نیستا له سه ری ریککه و توین هه تاکو خو مان ده مانه ویت).

له گیرانه وهیه کی تر دا نه ویش له عومه ره وه ﷺ ده لیت: پیغمبهری خودا ﷺ جوله که کانی خه بیهری خسته سه رکاری (٦٣٩) زهوی و زاره کانی خه بیهر له سه ره نه وهی بمیننه وه تا هه رکاتیک که خو مان ده مانه ویت پاشان ده ریانبکهین).

دابەشکردنی دەستکەوتەکان (غەنیمەت)

له بهر نه وهی خه بیهر به شیکی به شه ره فه تحکرا و به شه که ی تریش به دانووستان، پیغمبهری خودا ﷺ له کاتی دابهشکردنه که دا کردی به دوو به شه وه له به شیری کوری یه ساره و ﷺ ده لیت: (پیغمبهری خودا ﷺ کاتیک خودا خه بیهری پییه خشی ده ستکه و ته کانی کرده سی و شەش بەش بە گشتی، هه ژده به شی بۆ موسولمانه کان جیا کرده وه، هه ره به شیک سه ده به شی له خو دده گرت واته: دابهش ببوو بۆ (٣٦٠٠) بهش پیغمبهری خودا ﷺ وه که ئەوان به شی بۆ دیاریکرا وه که به شی یه کیک له خو یان، دواتر نیوه که ی تریشی کرده هه ژده به شی تر بۆ هه ژارو لانه وازه کانی موسولمانان و هه رو هها بۆ ریکخستنی کاروباری موسولمانه کان بۆ جیبه جیکردنی پیدا و یستییه کانیان) (٦٤٠).

له گیرانه وهیه کی تر دا له سه هلی کوری ﷺ هه یسه میه وه ﷺ ده لیت: [پیغمبهری

(٦٣٧) أخرجه: الطبراني (١٢٠٦٨) وقال الهيثمي (المجمع) (١٠٢٠٨) (فيه محمد بن ابي ليلي سنيء الحفظ وبقية رجاله ثقات).

(٦٣٨) أخرجه: ابوداود (٣٠٠٨)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٥٩٩).

(٦٣٩) أخرجه: ابوداود (٣٠٠٧)، ابن هشام (٣٩٩/٣)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٥٩٨).

(٦٤٠) أخرجه: ابوداود (٣٠١٤)، الطبراني (الكبير) (١٠٢/٦)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح سنن أبي داود) (٣٦٠٥)،

وصححه أيضاً الشيخين الارنؤطين في تحقيقهما ل(زاد المعاد) (١١٩/٣). وصححه أيضاً الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٤٦٠).

خودا ﷺ دەستكەوتەكەى خەيبەرى دابەش كوردبۆ دوو بەشى سەرەكى يەوہ نيوەى دابىن كرد بۆ خاوەن پيداويستىيەكان هەزارو بىنەواكان^(٦٤١). لەگىرانه و مەيهەكى تردا [جىاى كردهوہ بۆ راپەراندنى كاروبارى نوینەرى هۆزەكان و كاروبارى موسولمانەكان لەگەڵ خەلكى بىكەس و كار و لانهوازان]^(٦٤٢) لە گىرانه و مەيهەكدا هاتووہ [ئەوہ قەلاكانى (الوطيح و الكتيبه و السلام) و پاشكۆكانيان بوون كە بەئەو جۆرەيان لىكرا]^(٦٤٣) وە ئەو نيومەيهى ترى بەر موسولمانەكان كەوتبوو لە قەلاكانى [الشق والنطاة]^(٦٤٤) و دابەشى كرد بەسەريانداو كردى بەهەژدە بەشەوہ.

پيغەمبەرى خودا ﷺ بەشى پيادە يەك بەشى دانا بەلام بۆ ئەسپسوار سى بەشى دانا بۆ خۆى و ئەسپەكەى لە ئىبنو عومەرەوہ ﷺ دەفەر مويت: ((پيغەمبەرى خودا ﷺ بۆھەر ئەسپسوارىك سى بەشى دانا بۆ ئەسپەكەى دووبەش و بەشىك بۆ خاوەنەكەى))^(٦٤٥).

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەليت: ((خەيبەر دابەشكرا بەسەر ئەوانەى بەژدارى خودمەيبەى و خەيبەريان كوردبوو لەدواييدا ياخود نامادەيبوون بەھۆى هۆكارىكەوہ كەسيش دوانەكەوتبوو تەنھا جابرى كورپى عەبدووللأى ئەنصارى نەبيت، پيغەمبەرى خودا ﷺ بەشىكى بۆ دانا وەك بەشى بەژداربووكان.....

ژمارەى ئەو كەسانەى دەستكەوتەكانى خەيبەريان بەسەردا دابەشكرا لە ھاوہلانى پيغەمبەرى خودا ﷺ هەزارو هەشت سەد بەش بوو بەئەسپەكانيشەوہ پياوہكان هەزارو چوارسەدكەس بوون لەگەڵ دووسەد ئەسپ بۆ ھەر ئەسپىكىش دوو بەش دانرابوو خاوەنەكەشى يەك بەش، وەھەموو پيادەمەكيش بەشىكى ھەبوو ھەموو

(٦٤١) أخرجه: ابوداود (٣٠١٠)، والطبراني (الكبير) (١٠٢/٦) وقال الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٦٠١) حسن صحيح، وصححه أيضاً الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٤٦٠).

(٦٤٢) أخرجه: أبي داود (٣٠١٢)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٦٠٣).

(٦٤٣) أخرجه: أبي داود (٣٠١٤) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٦٠٥).

(٦٤٤) أخرجه: أبي داود (٣٠١٣) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٦٠٤٠).

(٦٤٥) أخرجه: احمد (٦٢/٢)، والبخاري (٢٨٦٣، ٤٢٢٨)، ومسلم (١٧٦٢)، وابوداود (٢٧٣٣)، وابن ماجه (٢٨٥٤)، والبيهقي (٣٢٥/٦)، وابن حبان (٤٨١٠) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٤٤٣)، و(صحيح ابن ماجه) (٢٨٥٤)، و(الارواء) (١٢٢٦).

به شیکیش به شیوهیهکی سهرهکی کۆی سهده کهسی لهخۆ دهگرت ههژدمبهش کۆی گشتی به شهکان بوو^(۶۱۶).

پیغمبهری خودا ﷺ لهئهو پینج یهکه تایبهتیهی خۆی بهشی بهنی مطلب و بهنی هاشمی دا له بهرخزمایهتی و نزیکیان له پیغمبهرهوه ﷺ بهلام هیج بهشیکی نه دایه بهنی نه وهفل و بهنی عبدالشمس له گهه له وهشدا هه رچواریان کورپی عبدالمناف بوون له جوبهیری کورپی موطعم ﷺ ده لیت: کاتیک غهزای خهیبهر روویدا پیغمبهری خودا ﷺ بهشی خزمه نزیکه کانی دانا له بهنی هاشم و مطلب بهلام بهنی نه وهفل و بنی عبدالشمسی پشتگوئ خست من و عوسمانی کورپی عهفان رویشتین هه تا گه یشتینه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ پیمانوت: ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ ئه وه بهنی هاشم لیگه پئ نکۆلی له گه ورهیی و شکۆمه ندیان ناکریت به هۆی پایه ی تۆوه که له ناویاندا بوویت بهلام بۆچی براکانمان له بنی (المطلب) و (بنی الشمس) ت بی به شکرد [چونکه جوبهیر له بنی نه وهفل بوو عوسمانیش له بهنی ئومیه ی کورپی عبدالشمس بوو] له کاتیکدا نزیکی ئیمه و ئه وان بۆتۆ وه که یه که؟ پیغمبهری خودا ﷺ فه رمووی: ((انهم لم یفارقونی فی جاهلیه ولا اسلام اما [نحن] بنو هاشم و بنو المطلب شیء واحد))^(۶۱۷). واته: (ئه وان هیج کاتیک لیم حیانه بوونه ته وه و پشتیوانیان کردوو له سه رده می نه قامی و ئیسلامه تیش دا ئیمه بهنی هاشم و بهنی مطلب یه که مائین) (وه که په نجه کانی ده ست به یه که وه مین)^(۶۱۸).

له گه پانه وه میه کی تر دا ((کاتیک خوی په ومردگار خهیبهری فه تحکرد له سه ر ده ستی پرواداران هه رچی له ئه و ناوچانه بوون له بهنی خزاره) هاتنه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ وتیان: به شمانده ویت، پیغمبهری خودا ﷺ پییفه رموون: (ذو الرقیبه) بۆ ئیوه بیت که شاخیک بووه له شاخه کانی خهیبهر، وتیان: که واته: شه پت

(۶۱۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴/۳۰۴).

(۶۱۷) أخرجه: البخاري (۴۲۲۹)، والنسائي (۷/۱۳۰).

(۶۱۸) أخرجه: البخاري (۴۲۲۹)، واحمد (۴/۸۱)، النسائي (۷/۱۳۰)، وابوداود (۲۹۷۸، ۲۹۸۰) واللفظ له، وابن ماجه (۲۸۸۱)، والبيهقي (الکبری) (۶/۳۴۱) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابی داود) (۲۵۸۲)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۳۲۹)، و(صحيح النسائي) (۳۸۵۶)، و(الارواء) (۱۲۴۲).

له گهډ دهكەين پيغمبهرى خوا ﷺ پيغهموون: شويني شهرمان (جنف) بيت كه شوينيكه دهكهويته نيوان (هدك) و خهيبهر هر كه نهوميان له پيغمبهرى خوا ﷺ بيست بهراكردن ههلهاتن))^(٦٤٩).

به خشيى دهستكهوت به سهر كويله نهو ژنه كاندا

١- له عومهيرى كويله كراوى نه بو له حم ده لئيت:

((به ژدارى خهيبهرم كرد له گهډ گه وره كاندا له باره ي منه وه قسه يان له گهډ پيغمبهرى خوا ﷺ كرديو وه پييانوتبوو كه من كويله م)). [هيچ بهشى له دهستكهوته كان بو دانه نام]^(٦٥٠) به لام فرمانيكرد شمشيركيان بو هينام و كرد يانه ملم و منيش به دواى خوډا رامده كيشا و بو م هه لئه ده گيرا دواتر فه رمان يكرد هه نديك شتومه كم بدرئيتى]^(٦٥١).

٢- ئيمامى نهوزاعى ﷺ ده لئيت: پيغمبهرى خوا ﷺ له غه زاي خهيبه ردا بهشى بو ئافرته كان دانا))^(٦٥٢).

٣- له ثابتى كورپى حارثى نه نصارييه وه ﷺ ده لئيت: ((پيغمبهرى خوا ﷺ له غه زاي خهيبه ردا به شه دهستكهوتى بو سه هله ي كچى عاصمى كورپى عه دى و كچه كهى دانا كه له نه وئى له دا يكي بو))^(٦٥٣).

٤- له زهينه بى هاوسه رى عه بدو لئاي كورپى ته قيفيه وه ده لئيت: ((پيغمبهرى خوا ﷺ له روژى خهيبه ردا په نجا بار خورما وله مه دينه ش بيستبار جو ي پي به خشم))^(٦٥٤).

(٦٤٩) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٢٤٨/٤) عن موسى بن عقبة عن ابن شهاب.

(٦٥٠) أخرجه: ابن ماجه (٢٨٥٥) صححه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (٢٣٠٤).

(٦٥١) أخرجه: احمد (٢٢٣/٥)، والطبراني (الكبير) (١٣١/١٧)، ابوداود (٢٧٣٠)، والترمذي (١٥٥٧) وقال حسن صحيح، والدارمي (٢٤٧٨)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٤٤٠)، و(صحيح الترمذي) (١٢٦١).

(٦٥٢) أخرجه: الترمذي (١٦١٥) وقال الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (١٢٦٠) صحيح الاسناد مقطوع.

(٦٥٣) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٣٦٩)، وقال الحافظ في (الاصابة) (٩٠/١) (رقم: ٨٧٤)، واخرجه ابن سعد والطبراني واسناده قوي، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٧/٦) فيه ابن الهيعة وفيه ضعف وحديثه حسن.

(٦٥٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٧٣٢/٢٤)، وقال الهيثمي في (مجمع الزوائد) (٧/٦) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

۵- له نومييهى كچى نه بو صهلت كه: نافرمتيكي هؤزى غيفاره ده لئيت: ((...كاتيك پيغمبهرى خدا ﷺ خه يبهرى فه تحكرد به شى ئيمه شى ديارى كرد له ده سته كه وه تان كه ده بىن له ملامدايه له نه وئى و مرمرگرت خوى پييه خشم خؤشى به ده ستي موباره كى له مليكردم سويندبه خدا هه رگيز دايانايمه وه))^(۶۵۵).

چاكتربوونى بارودؤخى موسولمانان

خوای گه و ره به ئينه گانى هينايه دى بو موسولمانان وهك خوداى به ده سته لات و خاومن شكؤ دمه فرمويت: ﴿...مَعَانِرَ كَثِيرَةً تَأْخُذُهَا...﴾ (الفتح) واته: غه نيمه وه ده سته وتيكي ئيجگار زؤرتان ده كه ويته ده سته و ده بئته هئى خؤتان، خوداى گه و ره نازو نيمه تى خؤى به سه ر پيغمبهره كه دى دا رژاند به نه وه غه نيمه ت و ده سته وه ته زؤر و به ليشاوه له وشتر و مانگا و باخ و بيستان وهك نه بو هورميره ﷺ ده لئيت: (خه يبه رمان فه تحكرد زپرو زيومان به غه نيمه ت نه گرت، به لكو نازه ل و مانگا و وشتر و باخ و بيستان و پيداويستى ژياني زؤرمان ده سته وه ت....)^(۶۵۶).

موسولمانه گان هه نديك خواردنى رؤژانه يان ده سته وه ت وهك غه نيمه ت دابه ش ده كراو نه ده گه يشته نه نده زى پئويست وهك له عه بدوللاى كورپى ئه وفا ﷺ ده لئيت: ((خواردنى و امان ده سته وه ت له خه يبه ر هه موو پياويك ده هات به نه نده زى پئويستى خؤى ليده ببردو دهرؤيشته نه خرايه چوارچيويه ده سته وه ته گانه وه))^(۶۵۷).

هاوه لانى پيغمبهر نانى گه رم و نه رميان ده خوارد كه پيشتر نه يان خواردبوو له نه بو به رزه ي ئه سه لميه وه ﷺ ده لئيت: ((عه رب ده يانوت: هه ركه سيك نانى گه نم بخوات فه له وه ده بئت كاتيك خه يبه رمان فه تحكرد كؤمه ليك له نه وه نانه مان به ده سته كه وه ت و منيش بؤى دانيشتم تا تيرم ليخوارد باشان ته ماشاى هه ردوو لاته نيشتى

(۶۵۵) أخرجه: احمد (۳۸۰/۶) (۲۷۱۳۶) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابدوداد (۳۱۳)، والبيهقي (الكبرى) (۴۰۷/۲)، وابن

هشام (۳۹۵/۳) رقم (۸۶۷) وقال محققاه: اسناده حسن، وابن سعد (۲۱۴/۸).

(۶۵۶) أخرجه: البخاري (۴۲۳۴).

(۶۵۷) أخرجه: ابدوداد (۲۷۰۴)، والحاكم (۱۲۶/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۲۴۱/۴)، وقال الحافظ

ابن كثير في (البدایة) (۱۹۵/۴) رواه ابدوداد وهو حسن، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۳۵۳) وقال محقق (زاد المعاد) (۱۱۵/۳) اسناده قوي.

خۆم ده کرد تاببینم نایا قه له و نه بووم؟)) (٦٥٨).

پیغمبهری خودا ﷺ هه ندیک مه ری دابه شکرد به سهر موسولمانه کاند له معاذوه ﷺ ده لیت: ((ناماده ی غه زای خه یبه ربووم له خزمه تی پیغمبهری خودا ﷺ مه پکی زۆرمان ده سته وت، پیغمبهری خودا ﷺ به شیکی به سه رماندا دابه شکرد ئه وه ی تریشی کرده ناو ته ویله و کۆزه گانیان بۆ نیوه ی ده سته وت)) (٦٥٩).

له گێرانه وه میه کی تر دا هاتوو ه پیغمبهری خودا ﷺ مه پره گانی دابه شکرد به سه ریاندا هه ر ده که سی و مه پکی دایه، له ئه بو لیلی ﷺ ده لیت: ((به ژداری فه تحی خه یبه رم کرد له خزمه تی پیغمبهری خودا ﷺ کاتیکی جوله که گان تیکشکان ئیمه ش که وتینه ناو مولکو مالیان و که لوپه ل و پید او یستی ناو ما ل وه موو ئه وشتانه مان ده سته وت زۆری نه برد به گورجی مه نجه له گانیان پر کرد و له سه ر ئاگریان دانان و هاتنه کو ل، پیغمبهری خودا ﷺ فه رمانیکرد پیا ن که بیڕێژن ئینجا مه ری دابه ش کرد به سه رماندا هه ر (ده ١٠) که س مه پک تا کو ئینین)) (٦٦٠).

خه لکی له ئه و پۆژده ژماره یه ک مه رومالاتیان بر دبوو به رله دابه شکردنی غه نیمه ت و سه ریان بری بوو کو لاند بوویان له ناو مه نجه له گان پیغمبهری خودا ﷺ هات فه رمانی ده رکرد که ده ست له ئه و مه نجه لانه هه لبگرن له ئه علبه ی کوری چه کم ﷺ ده لیت: ((له غه زای خه یبه ردا مه رومالاتی دوو ژمنمان ده سته وت [خه لکه که دوو چاری برسییه تی و ماندو بوونیکی زۆر بوون]) (٦٦١).

خه لکه که بر دیان به ر له دابه شکردنی ده سته وته گان سه ریان برین و له سه رئاگریان دانا دو اتر پیغمبهری خودا ﷺ هات مه نجه له گان قو لپیا ن دها و هاتبوونه کو ل فه رمووی: [ئه وه جیهی؟] فه رموویان: ئه وه مه ری تالانییه ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ ده لیت: پیغمبهری خودا ﷺ [به که وانه که ی مه نجه له گانی پزاندو سه روژی ری کردن

(٦٥٨) أخرجه: الحاكم (١٣٤/٢) وصححه ووافقه الذهبي.

(٦٥٩) أخرجه: ابوداود (٢٧٠٧)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٥٥).

(٦٦٠) أخرجه: احمد (٣٤٨/٤) (١٩٠٥٨) وقال محققه: حديث صحيح، والدارامي (٢٤٧٠)، والحاكم (١٣٤/٢)، وقال الشيخ

مقبل في (الصحيح المسند) (١٢٦٢) حديث صحيح.

(٦٦١) في رواية أبي داود (٢٧٠٥)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٥٣).

پاشان گوشته که ی تیکه ل به خو له که کرد [۶۶۴]. وه فهرمووی: ((اکفوها فان النهبة لاتحل [إِنَّ النُّهْبَةَ لَيْسَتْ بِأَحَلَّ مِنَ الْمَيْتَةِ] فَأَكْفُوا وَمَا بَقِيَ مِنْهَا)) [۶۶۳]. واته: (نهو مهنجه لانه بریزن چونکه مائی تالانی و راووروت حه لال نییه مائی تالانی و راووروت له مرداره وه بوو حه لالتر نییه ههرچی تیداماره بیرزن و قلبی بکه نه وه).

ههرله نهو روزه دا عه بدوللای کورپی مه غفهل یه ک مه شکه رونه که ره ی له هه مان خواردن دستکوت هه لیگرت هه وه و به ده ستیه وه گرت عه بدوللای کورپی مه غفهل ده لیت: ((جه والیکم له گوشت و رونه که ره ده ستکوت له روزه ی خه بیهردا هه لمگرت هه وه وتم: [نهو هه منه] نه مرؤ هه یج شتیک ناله مه ناده مه هه یج که سیک ده لیت: ناورمدا یه وه پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم م بینی [به زمرده خه نه وه بو ی دهر وانیم] [۶۶۴].

له گپران هه وه یه کی تر دا: (هیزمه کیان فریدا بولمان خواردن و گوشتی تیدابوو له غه زای خه بیهردا خوم بو هه لداو هه لمگرت هه وه ناورمدا یه وه سهیری نه ملاولام کرد پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوام بینی شهرمملیکرد) [۶۶۵] له کوی نهو که لوپه لانه ی موسولمانان ده ستیان به سه ردا گرت له قه لای (صه عبی کورپی معاذ) جلوبه رگ و نار هق بوو.

واقیدی ﷺ ده لیت: (له قه لای صه عبی کورپی موعاذ جلوبه رگ و کونده ی نارمه قیان دستکوت نارمه کانیان رزاند له نهو روزه دا پیاویک به ناوی عه بدوللای حمار نارمه که ی خوارده وه) [۶۶۶]. وه ناوی هاتوو له فهرمووده میه کدا که عومه ری کورپی عومه ر ﷺ ده گپرت هه وه ده لیت: [پیاویک له سه رده می پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناوی عه بدوللا بوو نازناوی (حمار) بوو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ده پینایه پیکه نین] [۶۶۷].

(۶۶۲) نفس المصدر.

(۶۶۳) أخرجه: عبدالرزاق (۱۸۸۴۱)، واحمد (۱۹۴/۴)، وابن ماجه (۳۹۳۸)، وابوداود (۲۷۰۵)، والطبرانی (الکبیر) (۸۲/۲) واللفظ له، وصحه الشيخ الالبانی فی (صحیح أبي داود) (۲۳۵۴)، و(صحیح ابن ماجه) (۳۱۱۸)، و(اللسلسله الصحیحه) (۲۳۷/۴) وقال محققا (زادالمعاد) (۱۰۷/۳) صحیح.

(۶۶۴) واللفظ المسلم.

(۶۶۵) أخرجه: البخاری (۳۱۵۳، ۴۲۱۴)، ومسلم (۱۷۷۲)، وابوداود (۲۷۰۲).

(۶۶۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۶۶۰)، وانظر (فتح الباري) لابن حجر العسقلاني (۹۰/۱۲).

(۶۶۷) أخرجه: البخاری (۶۷۸۰).

له گێرانه وهیهکی تردا (...عه بدوللا هیزمیهک رۆن و هیزمیهک ههنگوینی به قهرز دههینا وهک دیاری پیشکەشی پیغمبهری خودای ﷺ دهکرد نینجا هه رکات خاومنه کهی بۆ پاره کهی بهاتایه دهی وت: بابجین بۆ لای پیغمبهری خودا ﷺ له نه ویدا دهی وت: نهی پیغمبهری خودا ﷺ نرخێ شتهکان بدهروه به نهو پیاوه، پیغمبهری خودا ﷺ زۆر پیده کهنی و فەرمانی دهکرد که نرخه کهی بدریتێ [٦٦٨].

پیغمبهری خودا ﷺ جه لیدی ئارهق خوار دنه وه کهی نهو رۆژهی لیدا، [ئه وهش له رۆژی خه یبه ردا روویدا ههروهک له گێرانه وه کهی الوقیدی دا هاتوو] فەرمانیدر کرد جه لیدیان لیدا، پیاویک له ناو خه لکه که وتی: بهر نه فرمتی خودا بکهویت نه وه چیه نه وه منده ده خواته وه و دههتیریت داری هدی لیدهدریت، پیغمبهری خودا ﷺ فەر مووی: ((لَا تَلْعَنُوهُ)) (نه فرمتی لیمه کهن) له ریوایه تیکی تردا [مه بنه یارمه تیدهری شهیتان بۆ سه ر براهه تان سویند به خوا نه وهی من دمیزانم نهو خودا و پیغمبهری خودای خوش دهویت] [٦٦٩].

روونکردنه وهی هه ندیک له حوکمه شه رعیه کان

له رۆژی غه زای خه یبه ردا پیغمبهری خودا ﷺ هه ندیک ئه حکامه شه رعیه کانێ بۆ موسولمانان رۆشن کرده وه و فەرمانه کانێ خودای له باره وه راگه یاند له کاتیکدا بوو موسولمانان له ناو خۆیاندا کرپن و فرۆشتنی ده سته به ده ست و شتومه ک به شتومه کیان به که لوپه لی غه نیمه ت و ده سته که وه ته گانی غه زاوه ده کرد پیغمبهری خودا ﷺ قه ده غه ی هه ندیک له نهو شتانه ی کرد له نه وانه:

- ١- هه رامی کرد که زیڕ به زیڕ بفرۆشریت ته نها کیش به کیش نه بێت واته: هه ر دووکیان وهک یه کبێ له کیشدا نه وهش له چه ندين گێرانه وه دا هاتوو له نه وانه:
- b فوضاله ی کورپی عوبیده وه ﷺ ده لیت: له غه زای خه یبه ردا ملوانکه یه کم کرپی به دوانزه دینار که زیڕو مررواری سووری تیدابوو لیم جیا کردنه وه سه یرم کرد زیاتر له دوانزه دینار ده کات نه وهم بۆ پیغمبهری خودا ﷺ باس کرد فەر مووی: ((لَا تُبَاغُ

(٦٦٨) اخرجه: ابویعلی (١٦٧/١) (رقم: ١٧٧) وقال محققه: اسناده حسن، قال الحافظ في (الفتح) (٩١/١٢) اسناده صحيح،

وصح اسناده البوصري في (اتحاف الخيرة المهرة) (٣٥٥/٤) (رقم: ٣٩٩٩).

(٦٦٩) في رواية: البخاري (٦٧٨١).

حَتَّى تَقْضَلَ))^(۶۷۰). واته: (نافر و شریت ههتا له یهك جیانه كریته وه)).

b وه ههر له نه وه وه ده گێر نه وه ده ئیت: چوومه خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ له غهزای خه یبهردا به ملوانكه یه كه وه كه مروارى سوورو زیڤوو له دهسته كه وته كانى خه یبهردا دهسته كه وته بوو ده مفر و شت پیغمبهرى خودا ﷺ فه رمانیكرد نهو زیڤه ی له ملوانكه كه دایه لیبكه مه وه به ته نها بیفر و شتم پاشان فه رمووی: ((الذَّهَبُ بِالذَّهَبِ وَزْنَا بِوَزْنِ))^(۶۷۱). واته: ((زیڤه زیڤ كیشیان بیت وه یهك بیت و ههردوو هاوتا بن)).

b ههرومه ها له فوضاله ی كور ی عوبیده وه ﷺ ده گێر نه وه ده ئیت: ((ئیمه له خزمهت پیغمبهرى خودا ﷺ دابووین له غهزای خه یبهردا یهك ئوقیه مان (۴۵۳غم) زیڤه دوو دینار یا خود سڤ دیناری زیڤ به جوله كه كان ده مفر و شت، پیغمبهرى خودا ﷺ فه رمووی: زیڤ به زیڤ مه فر و شنه وه مه گه ر به كیشی خو ی نه بیت))^(۶۷۲).

۲- وه قه دهغه یكرد له گه ل جارییه كاندا جووتبوون بكریت و كه لوپه لی غه نیمهت به كار به یتریت یان بفر و شریت بهر له دابه شكردنى:

عهبدو لئای كور ی عه باس ﷺ ده فه رمویت: له غهزای خه یبهردا پیغمبهرى خودا ﷺ قه دهغه ی كرد كه كه لوپه لی غه نیمهت بفر و شریت بهر له دابه شكردنى ههرومه ها جووتبوون له گه ل كه نه زیكی سكر ی قه دهغه كرد ههتا مندالیان ده بیت فه رمووی: نایا كشتوكال و شینای خه لكی تر ناو ده دمیت؟^(۶۷۳). نهو باسه به در یژی ها تووه له فه رمووده یهك كه رافیعى كور ی ثابت ﷺ ده گێر یته وه له پیغمبهرى خودا ﷺ كه فه رموویه تی: ((مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَسْقِينُ مَاءَهُ وَ لَدَّ غَيْرِهِ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَأْخُذَنَّ دَابَّةً مِنَ الْمَعَانِمِ فَيَرْكَبَهَا حَتَّى إِذَا أَغْفَقَهَا رَدَّهَا فِي الْمَعَانِمِ، وَمَنْ كَانَ

(۶۷۰) أخرجه: احمد (۲۱/۶)، ومسلم (۱۹۵۲)، وابوداود (۳۳۵۲).

(۶۷۱) أخرجه: مسلم (۱۹۵۱، ۳۳۵۱) واللفظ له، والحاكم (۳۸/۲)، والدارالقطني (۲۳۷/۲)، والبيهقي (۲۹۲/۵).

(۶۷۲) أخرجه: احمد (۲۲/۶)، ومسلم (۱۹۵۱، ۳۳۵۱)

(۶۷۳) أخرجه: الحاكم (۱۳۷/۲) وصححه ووافقه الذهبي، والدارالقطني (۶۹/۳) (۳۰۳۲) وقال محققه: اسناده حسن، وقال الشيخ الالباني في (إرواء الغليل) (۱۴۱/۵) صحيح الاسناد.

يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يَلْبَسُ ثَوْبًا مِّنَ الْمَعَانِمِ حَتَّىٰ إِذَا أَخْلَقَهُ رَدَّهُ فِي الْمَعَانِمِ)) (٦٧٤). واتہ:
 ((ہرکەسێک باومرپی بە خواو رۆژی دوایی ھەبە باناوی خۆی تیکەڵ بە مندالی کەسی
 تر نەکات واتە: نەچیتە لای ئافرەتی دووگیان کە کراونەتە جاریە). وە ھەرکەسێک
 باومرپی بە خواو رۆژی دوایی ھەبە با سواری ھیچ و لاخیک نەبیت لە غەنیمەت
 و سواری سەرپشتی بیت ھەتاکو لەرو لاوازی دەکات ئینجا بیگیریتەوہ بۆ ناو
 دەستکەوتەکان وە ھەرکەسێک باومرپی بەخوا و رۆژی دوایی ھەبە با ھیچ پۆشاکێک
 لەدەستکەوتەکان لەبەر نەکات تاکو کۆن و بیکەلکی دەکات ئینجا بیگیریتەوہ بۆ ناو
 دەستکەوتەکان)).

۳- پیغمبهری خودا ﷺ ئەمانەى حەرەمکرد (ھەموو خاوەن کە ئێبەبە
 لەگیاندارەکان وە ھەموو تەیرۆ بەئندەبەبەکی چرنوکدار لەگەڵ ھێسترو کەرو ژنەپنانی
 کاتی (واتە: ژن ھێنان بۆ ماوہبەک) و ئەو ئازەلەى بەبەرد یاخود بەتیری نیشانە
 لێدەدریت ھەتا دەمریت وەبائندەو ئازەلەى پێسخۆر و ھەروەھا ئەو ئازەلەى دێندە
 دەگیریت و چەقۆى پێرانگات و مردار دەبیتەوہ) ئەوانە لە چەندین فەرموودەدا
 ھاتوون لەئەوانە:

أ- لە عرباضی کورپی ساریەوہ ﷺ دەلێت: ((أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ حَرَّمَ يَوْمَ خَيْبَرَ كُلَّ ذِي
 مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ، وَكُلِّ حُمُرِ الْأَهْلِيَّةِ، وَالْخَلِيسَةِ، وَهِيَ مَا يُسْتَخْلَصُ مِنَ السَّبُعِ فَيَمُوتُ قَبْلَ أَنْ
 يُذَيَّ [وَالْمُجْتَمَعَةَ [وَهِيَ الَّتِي تُضَبَّرُ بِالْبَيْلِ]...)) (٦٧٥). واتە: (پیغمبهری خودا ﷺ لەغەزای
 خەیبەر ھەموو بەئندەبەبەکی چرنوکدارو کەری مالى و ئەو ئازەل و بەئندەبەبە
 کە دێندە دەبیات و مرۆف لێی دەسەنەیتەوہ و بەچەقۆدا رانگات و دەمریت
 قەدەغەیکرد، ھەروەھا ئەو ئازەل و بەئندەبەبەبە قەدەغەکرد کە دەبەسرنەوہ و
 نیشانەیان لێدەگیریتەوہ و مردار دەبیتەوہ یان نا...).

ب- لە عەبدووللای کورپی عەباسەوہ ﷺ دەلێت: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَيْبَرَ عَنْ أَكْلِ كُلِّ

(٦٧٤) أخرجه: احمد (١٠٨/٤)، والطبراني (الكبير) (٤٤٨٨)، والدارمي (٢٣٠/٢)، وابوداود (٢١٥٨)، وابن حبان (٤٨٥٠) وقال

محققه: اسناده حسن واللفظ له، وحسنه الشيخ الالباني في (الارواء) (٢١٣٧)، و(صحيح أبي داود) (١٨٧٤).

(٦٧٥) أخرجه: احمد (١٢٧/٤)، والترمذي (١٨٧٢)، والحاكم (١٣٥/٢) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الالباني في

(صحيح الترمذي) (١٤٦٦)، و(السلسلة الصحيحة) (٢٣٩/٤)، و(٣٣٩١، ٣٥٩)، و(الارواء) (٢٤٨٨).

ذِي نَابٍ، مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مِخْلَبٍ، مِنَ الطَّيْرِ [ولحوم البغال]]^(۶۷۳). واتہ: ((پیغمبهرى خودا ﷺ له غەزای خەیبەردا قەدەغەیکرد کہ گوشتى نازەلى کہ لہبەدارو درندە بخوریت لہ گەل ھەموو باندەمىھەکی چرنوگدار و گوشتى ھىستى)).

ج- له عمري كورې شوعەيب ئەویش لەباوكیەوہ باوكیشى لە باپیریەوہ ﷺ دەگێریتەوہ: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يَوْمَ خَبَرَ عَنِ الْجَلَالَةِ، وَعَنْ رُكُوبِهَا وَأَكْلِ لُحُومِهَا))^(۶۷۴). واتہ: ((پیغمبهرى خودا ﷺ له رۆزى خەیبەردا قەدەغەیکرد کہ گوشتى باندە و نازەلى گەندە و پيسخۆر بخوریت وە سواری پشٹی ببین)).

د- له عەلى كورې ئەبو طالبەئەوہ ﷺ دەلێت: ((نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ عَنْ مُتَعَةِ النِّسَاءِ، يَوْمَ خَبَرَ...))^(۶۷۵) پیغمبهرى خودا ﷺ قەدەغەى کرد کہ ژن بەئینین بۆ ماوہمىھەک (واتە: ژنەئینانى متەه) و کاتى. بەلام پیغمبهرى خودا ﷺ رینگەى دا بە خواردنى گوشتى ئەسپ و گویدرێژى کێوى بەلەک) لە غەزای خەیبەردا.

b له جابرەوہ ﷺ دەلێت: ((پیغمبهرى خودا ﷺ له خەیبەردا قەدەغەى کرد لێمان کہ گوشتى گویدرێژى مالى بخۆین بەلام رینگەیبێداین کہ گوشتى ئەسپ بخۆین))^(۶۷۶).

b ھەروەھا لە جابرەوہ ﷺ دەلێت: ((لە غەزای خەیبەردا ئەسپ و ھىسترو گۆندرنێژى مالىمان سەرپرېبوو پیغمبهرى خودا ﷺ لێئىقەدەغە کردین بەلام

(۶۷۶) أخرجه: احمد (۲۸۹/۱)، والبخاري (۵۵۳۰)، ومسلم (۱۹۳۴)، وابوداود (۳۸۰۵)، والنسائي (۲۰۶/۷)، وابن ماجه (۲۳۳۴)، وابن حبان (۵۲۸۰) وقال محققه اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۱۲۹۹۴)، والبيهقي (۳۱۵/۹)، والطيالسي (۲۷۴۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۱۱۹۵)، و(صحيح أبي داود) (۳۲۳۰)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۶۱۸)، و(الارواء) (۱۳۸/۸)، و(صحيح النسائي) (۴۰۳۴).

(۶۷۷) أخرجه: احمد (۲۱۹/۲)، وابوداود (۳۸۱۱)النسائي (۲۵/۶)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۳۲۳۲) (صحيح النسائي) (۴۱۴۲)، و(الارواء) (۱۵۰/۸)، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۴۸/۹): سنده حسن.

(۶۷۸) أخرجه: البخاري (۴۲۱۶)، ومسلم (۱۴۰۷)، ومالك (۷۴/۲)، والنسائي (۱۲۶/۶)واللفظ له، وابن ماجه (۱۹۶۱)، والدارمي (۱۹۲۶)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۸۹۵)، و(صحيح الجامع) (۱۱۲۱)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۵۹۶)، و(صحيح النسائي) (۴۰۴۳).

(۶۷۹) أخرجه: عبدالرزاق (۸۷۳)، والبخاري (۴۲۱۹)، ومسلم (۱۹۴۱)، وابن ابى شيبه (۲۵۶/۸)، وابوداود (۳۷۸۸)، والترمذي (۳۳۱)، والنسائي (۲۰۱/۷)، وابن ماجه (۳۱۹۱)، والدارمي (۸۷/۲)، وابن حبان (۵۲۷۰-۵۲۷۰) وقال: محققه اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۳۲۱۸)، (صحيح النسائي) (۴۰۳۷)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۵۸۴) (السلسلة الصحيحة) (۳۵۹)، و(الارواء) (۲۴۸۴).

خواردنی گوشتی ئه سببی لئقہ دہغہ نہ کردین)) (۶۸۰).

ومہر له جابرہ وہ ﷺ دمفہرمویت: ((لہکاتی غہزای خہیبر گوشتی ئه سبب و گویدریژی کئیومان دمخوارد)) (۶۸۱) خہلککک لہئو و رۆژہدا ہہندیگ جاریہیان دەستکەوت و دەیانویست رزگاریانبکەن و ئینجا مارمیانبکەن و لہکاتی جوتبوونیاندا ئاویان لەدمرہوہ برپژن. لہئہبو سہعیدی خودریہوہ ﷺ دمفہرمویت: لہغہزای خہیبر ہہندیگ جاریہمان دەستکەوت، ویستمان رزگاریانبکەین و مارمیانبکەین و لہکاتی جوتبووندا ئاومان لەدمرہوہ بیئینہوہ پرساری ئہممان لہ پیغہمبہری خودا ﷺ کرد فہرمووی: ((لَا عَلَیْکُمْ اَلَّا تَفْعَلُوْا فَاِمْاَ هُوَ الْقَدْرُ)) (۶۸۲). واتہ: ((ہیج گوناہتان بۆ نانوسریت بەلام ئہگەر ئہم کارمانکرد بووہ ہوی مندالبوون ئہوہ قہدمری خودایہ). لہ ئیوارہی ئہو و رۆژہدا کہ خوای گہورہ فہتجی خہیبرہی کرد بۆ مسولمانان ناگریکی زۆر کرابووہوہ مہنجہلہکان پراکرا بوون لہ گوشتی گویدریژی مالی و لہسەر ناگرہکە دانرابوون. لہسہلہمہی کوری عہمری کوری ئہکومعہوہ ﷺ دەئیت: ((لہ خزمەتی پیغہمبہری خودا ﷺ دابووین چووین بۆ خہیبر پاشان خوای گہورہ بۆی فہتحر دین ئیوارہی ئہو و رۆژہی کہ خہیبر فہتحرکرا ہاودلانی پیغہمبہری خودا ﷺ ناگریکی زۆریان کردوہ پیغہمبہری خودا ﷺ فہرمووی: ((مَا هَذِهِ النَّارُ؟ عَلٰی اَيِّ شَيْءٍ تُوقَدُوْنَ؟)). واتہ: ((ئہو ناگرانہ چیبہ و بۆ چ شتیک کراونہتہوہ؟)) وتیان: بۆ گوشت کولاندن، فہرمووی: ((عَلٰی اَيِّ لَحْمٍ؟)). (بۆ چ گوشتیک؟)) وتیان: بۆ گوشتی گویدریژی مالی پیغہمبہری خودا ﷺ فہرمووی: ((اَهْرَقُوْهَا وَاَنْسِرُوْهَا)). واتہ: ((بیرپژن و مہنجہلہکان بشکینن)). پیاویک وتی: ئہی پیغہمبہری خودا ﷺ ئایا دەبیت بیرپژن و پاکیکہینہوہ و بیشۆین، فہرمووی: ئاواہا بکەن)) (۶۸۳).

(۶۸۰) أخرجه: احمد (۳/۳۵۶)، وابوداود (۳۷۸۹)، والحاكم (۴/۲۳۵) صححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (۹/۳۲۷)، وابن

حبان (۵۲۷۲)، وقال محققه حديث صحيح، وقال الشيخ الالباني في (الارواء) (۸/۱۳۸) صحيح على شرط مسلم.

(۶۸۱) أخرجه: مسلم (۱۹۴۲)، والنسائي (۷/۲۰۵)، واحمد (۳/۳۵۶)، وابن ماجه (۴/۲۵۸۴)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح

النسائي) (۵۱/۴۰)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۹۱/۳)، و(الارواء) (۸/۱۳۸).

(۶۸۲) أخرجه: احمد (۳/۴۹)، والطيالسي (۲۱۵۷)، وابن حبان (۴۱۹۱) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم واللفظ

له.

(۶۸۳) أخرجه: احمد (۳/۱۱۱)، والحميدي (۲۰۰/۱)، والدارمي (۲/۸۶)، والبخاري (۲۹۹۱)، ومسلم (۱۹۴۰) واللفظ له،

والنسائي (۷/۲۰۴)، وابن ماجه (۳۱۹۰).

له گپرانہ و وہ کہی نہ نہ سدا ﷺ دمفہرمویت: [کاتیک خہبہرمان فہتحرکد گویدریژی زورمان دەستکەوت هەندیك گویدریژمان سہربریوو لەسەر ئاگر دەمان کولاندن بانگہوازکاریك لەلایەن پیغمبەری خوداوه ﷺ بانگی کرد وتی: ((أَلَا إِنَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَنْهَاكُمُ [عَنْ لُحُومِ الْحُمُرِ] فَإِنَّهَا رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ [فَأُكْفِيتِ الْقُدُورُ] وَإِنَّهَا لَتَفُورُ بِاللَّحْمِ))^(۶۸۴). واتە: ((ئایا ئاگادارن خودا و پیغمبەری خودا خواردنی گوشتی گویدریژ مائی لێقەدەغە کردوون چونکە بیسە و لەکردهوی شەیتانە ئیمەش مەنجه له کانمان قەلب کردەوه و رژاندمان که هاتبوونە کوڵ بە گوشتی گویدریژی مائی)).

وه ئەبو ئەعلەبەیی خەشی ﷺ دەئیت: (پیغمبەری خودا ﷺ فەرمانی کرد بە عبدالرحمن کورپی عەوف کە بەناو خەلکیدا بانگەواز بکات بئیت: ((الا ان لحوم حُمَرِ الانس لا تحل لمن شهد اني رسول الله))^(۶۸۵). واتە: (ئاگاداربن گوشتی گویدریژی مائیتان بۆ حەلال نییە بۆ هەر کەسێک شایەتەمان دینیت کە من پیغمبەری خودام)). هەندیك له هاوهلانی پیغمبەری خودا ﷺ واتیکە یشتبوون کە پیغمبەری خودا ﷺ حەرامی کردوو کە گوشتی گویدریژی مائی بخوریت چونکە له پینج یەکی دەستکەوتەکانی دانەنا، هەرودە عەبدووللای کورپی ئەوفا ﷺ دەئیت: (لەناو خۆماندا قەسەمان لەسەر دەکرد دەمانوت: بێگومان حەرامە بۆچی حەرامە چونکە له پینج یەکی غەنیمەتدا نییە)^(۶۸۶). یاخود لەبەر ئەوەی باربەری خەلکییە و پیغمبەری خودا ﷺ بێخۆش بوو هەندیك لەبارەهەلگری رۆژانەیان بداتئ لەبەر ئەوە جوله کەکان هاتنە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ و سکلایان هینایە خزمەتی سەبارەت بەئەو کارەش پیغمبەری خودا ﷺ نامۆزگاری موسولمانەکانی کرد.

له عرباضی کورپی ساریهوه ﷺ دەئیت: لهگەڵ پیغمبەری خودا ﷺ له خەبەر دابەزین و هەندیك له هاوهلانی له خزمەتیدا بوون خاومنی خەبەر پیاویکی کەتەیی زلی ناشیرین بوو هاتە خزمەت پیغمبەری خودا ﷺ ئاگاداری کردەوه و پیغمبەریش ﷺ فەرمووی: ((يَا ابْنَ عَوْفٍ اَرْكَبْ فَرَسَكَ، ثُمَّ نَادِ: اَلَا اِنَّ الْجَنَّةَ لَا تَحِلُّ اِلَّا لِمُؤْمِنٍ، وَاَنْ اجْتَمَعُوا لِلصَّلَاةِ)). واتە: ((ئەیی کورپی عەوف سواری ئەسپەکەت بەئەو پاشان بانگ بکە

(۶۸۴) أخرجه: البخاري (۴۱۹۸) (۴۱۹۹)، مسلم (۱۹۳۹)، والنسائي (۲۰۴/۷)، و(صحيح النسائي) (۴۰۴۸).

(۶۸۵) أخرجه: النسائي (۲۰۴/۷)، و(صحيح سنن النسائي) (۴۰۴۹).

(۶۸۶) أخرجه: مسلم (۱۹۳۳).

ئاگاداربن بههشت بۆ باومردار نهبيت بۆ كهسى تر حهلال نيه وه كۆببنه وه بۆ نوپژکردن)). وتى: كۆبووينه وه و ئينجا پیغمبهرى خودا ﷺ پيش نوپژى بۆکردن پاشان ههستايه سه رپى و فهرمووى: ((أَيَحْسَبُ أَحَدُكُمْ مُتَّكِنًا عَلَىٰ أَرْبَعَتِهِ، قَدْ يَظُنُّ أَنَّ اللَّهَ لَمْ يَحْرَمْ شَيْئًا إِلَّا مَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ، أَلَا وَإِنِّي وَاللَّهِ قَدْ وَعَظْتُ، وَأَمَرْتُ، وَنَهَيْتُ، عَنْ أَشْيَاءَ إِنَّهَا لَمِثْلُ الْقُرْآنِ، أَوْ أَكْثَرُ، وَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يُحِلِّ لَكُمْ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتَ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا بِإِذْنٍ، وَلَا ضَرْبَ نِسَانِهِمْ، وَلَا أَكْلَ ثِمَارِهِمْ، إِذَا أَعْطَوْكُمُ الَّذِي عَلَيْهِمْ))^(۱۸۷). واته: ((يهكيك له ئيوه پالدهداته وه لهسر شوپنى حهسانه وهى وادهزانى و گومان دهبات خوداى گهوره هيچ شتيكى حهرام نه کردوه تهنها ئه وه نهبيت كه له ناو قورئاندا هاتوه ئاگاداربن سوپند به خوا نامۆزگاريتان ده كه م فهرمانتان پيده كه م شتانيكتان ليقه دهغه ده كه م نه وانه وه كه فه دهغه كراوه كانى قورئانه و يا خود زياتریش، خواى به ده سه لات و خاوه ن شكۆ حه لالى نه کردوه بۆ ئيوه كه بچنه مالى خاوه ن په يامه ئاسمانيه كان مه گهر خويان ريگه تان بدن وه نابيت له نافرته كانيان بدریت، نابيت بهروبومه كانيشيان بخوریت كاتيك ئه وهى له سهريان پيويسته بيه ن)).

له گيرانه وه يه كى تر له ميقدادى كورپى مه عدى كورپى كه رب ده گيرپته وه له پیغمبهرى خوداوه ﷺ كه فهرموويه تى: ((ئاگاداربن من قورئانم بۆ هيناون وه هاوشيوه قورئانيش كه سوننه ته [پيده جيت پياوى واهه بيت كه فهرمووده يه كى منى پيگات] [له كاتيكدا به تيروپرى] پاليدا بيته وه لهسر شوپنى حهسانه وهى خوى و بلت له نيوانى ئيمه و ئيوه دا ته نها كتابى خوا هه يه))^(۱۸۸) ده ست به قورئانه وه بگرن و پابه ندين پيوه ي هه رچى به رچاوتان كه وت له حه لالى به حه لالى بزانه هه رچيتان تيدا بينى به حهرام ئيوه ش له سه رخوتانى حهرام بكه ن و به حهرامى بزانه، ئاگاداربن ئه وه ناوها نيه ئاگاداربن ئه وهى پیغمبهرى خودا ﷺ ليتان حهرام ده كات وه ك ئه وه يه كه خوداى گهوره حهراميكردوه ليتان، ئاگاداربن گۆشتى گوپدریژى مالى حه لالى نيه وه هه موو كه لبه دارىكى درنده ش له گيانداران، وه هيچ

(۱۸۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱/۶۴۵)، و ابوداود (۳۰۵۰) واللفظ له، والحاكم (۱/۱۰۹)، والبيهقي (۹/۲۰۴)، وابن عبد البر (التمهيد) (۱/۱۴۹)، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) رقم (۸۸۲) اسناده حسن.

(۱۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۰/۶۴۹، ۶۷۰)، واحمد (۴/۱۳۲)، والدارمي (۵۹۲)، و ابوداود (۴/۴۶۰)، والترمذي (۲۶۶۴)

وقال حسن غريب، وابن ماجه (۱۲) وصححه اسناده الالباني في (المشكاة) (۱۶۲-۱۶۳)، و (صحيح الجامع) (۲۶۴۳) (صحيح الترمذي) (۲۱۴۶) (صحيح ابن ماجه) (۱۲).

شتيكي دؤزراوهي (ئههلي الذمه)، مهگه ر نهوهي خاوه نه کهي پئويستي پينه بيت وهه رکه سيک ببيته ميواني خه لکانیک له سهريان پئويسته ريزي بگرن و ميوانداری بکه ن نه گه ر ميوانداریان نه کردوو ريزيان وهک پئويست نه گرت نه ویش بؤي ههيه به نه ندازهي پئويستي خؤي له نه وان بات))^(۶۸۹).

ببغه مبهري خودا ﷺ هاوه لانی ناگادار کردوو هته وه و نامؤژگاری کردوو ن که گومانيان بؤ دروست نه بيت به رامبه ر هيج حوکه م و فه رمانیک له نه حکامه شه رعيه کانی که له سوننه تي ببغه مبهري خودا ﷺ داهاتوون، روونکردنه وه و رافه ي قورئانن له گه ل روونکردنه وه نه و حوکه مانه ي به دريژی باسه که ي له قورئاندا نه هاتوو، ميقداد کور ي مه عيد که رب ﷻ ده گيرتته وه که ببغه مبهري خودا ﷺ فه رموويه تي: ((له نه وان هيه پياويک))^(۶۹۰) يا خود ((که سيک له ئيوه من به درؤ بخاته وه و پالبداته وه له سه ر شويني حه سانه وه ي خؤيدا و فه رمووده يه ک له فه رمووده کانی من بگيرتته وه بلت له نيوان ئيمه و ئيوه دا ته نها قورئانی پيرؤز ههيه هه رچيه کتان بيني له قورئاندا حه لال بوو هه موو به حه لالی بزائن وهه ر چيه کتان بيني له قورئاندا حه رام کرابوو هه مووتان به حه رامی بزائن ناگادار بن حه رام کراوه کانی ببغه مبهري خودا ﷺ وهک حه رام کراوه کانی خودايه))^(۶۹۱). له گيرانه وه ي نه بو رافع دا هاتوو ببغه مبهري خودا ﷺ ده فه رمويت: ((لَا أَلْفِينَ أَحَدَكُمْ مُتَكِنًا عَلَى أَرِيكَيْهِ يَأْتِيهِ الْأَمْرُ [مِنْ أَمْرِي] مِمَّا أَمَرْتُ بِهِ أَوْ نَهَيْتُ عَنْهُ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي مَا وَجَدْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ أَنْبَغَانَهُ))^(۶۹۲). واته: ((هيج که سيک له ئيوه وان هکات پالبداته وه له سه ر شويني حه سانه وه ي خؤي فه رمانیک له فه رمانه کانی مني پيگات يا خود له نه وان ه ي که لي مقه ده غه کردوو ن ئينجا بلت من نه مه نازانه هه رشتيک له قورئاندا باسکرابوو هه ر شويني نه وه ده که وين))^(۶۹۳).

(۶۸۹) أخرجه: الترمذي (۴۶۰۴)، وصحه الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۸۷۰).

(۶۹۰) أخرجه: ابن ماجه (۱۲)، وصحه الشيخ الألباني في (صحيح ابن ماجه) (۱۲)، و(المشكاة) (۱۶۳) واللفظ لابن ماجه.

(۶۹۱) أخرجه: احمد (۸/۶)، والحميدي (۵۵۱)، وابوداود (۴۶۰۵)، وابن ماجه (۱۳) واللفظ له الترمذي (۲۶۶۳) وقال

حديث حسن صحيح، والطبراني (الكبير) (۹۳۴)، والحاكم (۱۰۸/۱) وصحه على شرطهما ووافقه الذهبي، وصحه

الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۱۴۵)، و(صحيح ابن ماجه) (۱۳)، و(المشكاة) (۱۶۳).

(۶۹۲) في رواية احمد (۱۳۲/۴).

(۶۹۳) أخرجه: احمد (۳۴۵/۲) واللفظ له، وقال الشيخ شعيب الارناؤوط في تحقيقه لصحيح ابن حبان (۴۲۵/۵) اسناده

صحيح، واخرجه الطيالسي (۲۳۶۳)، وابن حبان (۷۱۵۶) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، والحاكم

(۳۶/۳) وصحه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الدلائل) (۱۹۸/۴)، والبزار (۲۲۸۱) وقال الهيثمي في (ومجمع الزوائد)

ہاتنی ئہبو ہورمیرہ ﷺ و سریہ کہی ئیبان و ہاوہ لانی

ئہبو ہورمیرہ ﷺ و ہاوہ لانی گہیشتنہ خزمہتی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ لہ خہیبر دواى ئہوہی کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ خہیبر فی فتح کردبوو لہ ئہبو ہورمیرہ ﷺ دمفہرمویت: (.... گہیشتنہ خہیبر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ خہیبر رزگار کردبوو لہ کاتی دابہشکردنی دستکھوتہ کاندہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ قسہی لہ بارہی ئیمہوہ لہ گہل موسولمانہ کان کرد ولہ دستکھوتہ کان ئیمہشی بہ ژدار کرد و بہشی بو داناین وک بہ ژداربوو مکان) (۶۹۴).

ومسوپاکہی ئیبانی کورپی سعیدی کورپی عاصیش گہراییہوہ لہ نہجد کہ بہرلہ غہزاکہ بہ فہرمانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ رویشتبوو دواى گہرانیہوہ میان خہیبر فتح کردبوو لہ لایہن موسولمانہ کاندہوہ، ئہبو ہورمیرہ ﷺ دمفہرمویت: ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ ئیبانی کورپی سعیدی کورپی عاص و ہاوہ لہ کانی بہ سریہ کہوہ نارد رووہو خاکی نہجد ئیبان بہ سریہ کہوہ بہ خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ گہیشتنہوہ لہ خہیبر دواى ئہوہی فتح کردبوو وہ قہراسہ و بہتکی ریشمہی ئہسپہ کانیان ریشالی دارخورماوو ائہبوداود ﷺ دلئیت: (دہ) کہ سیک دمبوون شہشیان کوژران و ئہوانی تریش گہرانیہوہ] ئیبان ہاتہ خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ سہلامی لیکردو وتی: بہشی دستکھوت و غہنیمہتیش بو ئیمہ دانئ ئہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ ؟ ئہبو ہورمیرہ ﷺ وتی: بہشیان مہدہ ئہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ ائیبان تورہبوو سہرزمہنشتی کرد دلئیت: بہرہ کہی ہلکوتایہ سہری] (۶۹۵) ئہبو ہورمیرہ ﷺ دلئیت: وتم: ئہوہ بکوژمکہی کورپی فوقلہ (ہاوہ لیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ بوو لہ غہزای ئو خود شہیدکرا ناوی تہواوی نوعمانی کورپی فوقلہ ئیبانی کورپی سعید ئہوکات موسولمان نہبوو شہیدی کردبوو) ئیبانی کورپی سعیدی کورپی عاص

(۱۳۵/۷)، ورواہ البزار ورجالہ رجال الصحیح الا شیخ البزار وھو ثقہ، وصحہ الشیخ الالبانی فی (السلسلۃ الصحیحۃ)

(۲۹۶۵).

روایۃ: البخاری (۴۲۳۸).

(۶۹۴) فی روایۃ: البخاری (۴۲۳۸).

(۶۹۵) فی روایۃ: ابن حبان (۷۱۵۶).

به سهرسورمانه وه وتى: به خوا سهيره له نهو به لايه نهو له رولاوازه هاتووه شايه تى دمدات له دزمان.

له گپرانه وميهه كى تر دا [نه م له رولاوازه تانه م ليدمدات له سهر كوشتنى پياويكى موسولمان كه خواى گه وره به دهستى من ريزى له نهو گرت و پلهى شههيدى پي به خشى به لام به دهستى نهو منى ريسوانه كرد كه به كافرى بكوزريم و بچمه دوزه خه وه پيغمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: ((له سه رخويه و دابنيشه ئيبان، ده لئيت: دوا جار پيغمبهرى خودا ﷺ هيچ شتيكى نه دامى))^(٦٩٦).

رووداوى مه ره ژه هراويه كه

دواى نه وهى خواى گه وره جوله كه كانى تيكشكاند به خراپترين شيوه ئينجا موسولمانه كان سه رو ككاري زهويه كانى خه به ريان كه وته دهست، سه ركردهى خه به ر زور به وردى كه وته به ركرده وه بو دانانى پلانىك بو تيروركردى پيغمبهرى خودا ﷺ.

ئيبنو ئيسحاق رحمته الله عليه ده لئيت: ((كاتيك پيغمبهرى خودا ﷺ دنيا بوو له نهو ناوچه يه وه سه قامگيربوو زهينه بى كچى حارنى خيزانى سه لامى كورى مشكم مه ريكى برزاوى به ديارى هينايه خزمهت پيغمبهرى خودا ﷺ پرسيارى كردبوو كه پيغمبهرى خودا ﷺ حه زى له ج به شيكيه تى پيوترا بوو دهسته كهى نه و يش زياتر دهسته كهى ژه هراوى كرد و به شه كانى تريشى به گشتى، ئينجا هينايه خزمه تى هه ركه له به رده مى پيغمبهرى خوداى ﷺ دانا))^(٦٩٧). [فهرمووى: نه وه چيه؟ وتى: دياريه تر سا له نه وهى بلئيت خيره و ليينه خوات]^(٦٩٨). له گپرانه وميهه كى تر دا [پيغمبهرى خودا ﷺ ده ستى كرد به خواردى و خه لكه كهش له دواى نهو خوارديان]^(٦٩٩). له گپرانه وميهه كى

(٦٩٦) أخرجه: البخاري (٤٢٣٨-٤٢٣٩)، وابوداود (٢٧٢٣-٢٧٢٤) واللفظ له، والطيايسي (٢٥٩)، والبيهقي (٣٣٤/٦)، وابن حبان (٤٨١٤) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٢٣٦٤-٢٣٦٥).

(٦٩٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٨٩/٣)، والطبراني (الكبير) (١٣٠٤) (١٢٠٦٨)، وقال الهيثمي (مجمع) (١٥٣/٦) مرسل وفيه ابن لهيعة.

(٦٩٨) أخرجه: عبدالرزاق (١٩٨١٤).

(٦٩٩) أخرجه: أبي داود (٤٥١٢)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (٣٧٨٤).

تردا ده ئیت: [کاتیک بوی دانیشتن دهستیانکرد به خواردنی، پیغمبهرى خودا ﷺ پارچه یه کی هه لگرت و داینا یه وه نینجا پیی فهرموون]: (ارفعو ایدیکم) دهسته لگرن [شانى نه و مه ره] هه وائی پیدام که نه و مه ره زهراویه ((... نینجا ناردی به شوین نه و نافرته جوله که دا و [پیی فهرموو: ((وَيْلِكَ لِأَيِّ شَيْءٍ سَمَّيْتَنِي)) واته: (هاوار بۆ تو له بهرچی زههرت بۆ پیوه کردم))؟! چ شتیک وایلیکردیت نه و کاره بکهیت؟ [وتی: له خزمه کانمه وه پیمگه یشتبوو که هیچ شتیک له تو ناشاردیته وه و پییدمزانیت دهمه ویت] [بزانه که تو پیغمبهریت])^(۷۰۰). [نه گهر و ابیت خودا ناگادارتده کاته وه] و نه و کاره من کردومه هیچ زیانت پیناگه یه نیت ومه گهر توش پادشا ودهسه لات داربیت نه وه خه لکی له دستت رزگار یانده بیت)^(۷۰۱).

له گپرانه وه یه کی تردا [وتی: ویستم بتکوژم، پیغمبهرى خودا ﷺ پییغه فهرموو: ((مَا كَانَ اللَّهُ لِيُسَلِّطَكَ عَلَىٰ ذَٰلِكَ أَوْ عَلَيَّ)). واته: (خودای گه وره ی نه و کارهت بۆ ناهیتنیته دی و زالتناکات به سه رمدا). هاوه لان وتیان: نایا دمی کوژیت؟ فهرمووی: ((نه خیر)) [پاشان] پیغمبهرى خودا ﷺ فهرمووی^(۷۰۲): ((اجْمَعُوا لِي مَنْ هَا هُنَا مِنَ الْيَهُودِ)) نالیره هه موو جوله که کانم بۆ کۆبکه نه وه پاشان کۆیانکرده وه پیغمبهرى خودا ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي سَأَلْتُكُمْ عَنْ شَيْءٍ قَهْلَ أَنْتُمْ صَادِقُونِي عَنْهُ؟)). واته: (من پرسیارتان لیده که م له شتیک نایا نیوه به راستی وه لأمم دهمنه وه ؟). وتیان: به لئی نه ی نه بو فاسم، پیغمبهرى خودا ﷺ فهرمووی: «مَنْ أَبُوكُمْ؟». واته: (باوکتان کییه؟) وتیان: باوکما فلان که سه پیغمبهرى خودا ﷺ فهرمووی: ((كَذَبْتُمْ، بَلْ أَبُوكُمْ فَلَانَ)). واته: (درؤتانکرد به لکو باوکتان فلان که سه). وتیان: راست ده ئیت و پیکات. فهرمووی: ((هَلْ أَنْتُمْ صَادِقُونِي عَنْ شَيْءٍ إِنْ أَنَا سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ)). واته: (نایا راستگو دمن له گه لم له شتیکدا من پرسیارتان لیبه که م ده رباره ی). وتیان: به لئی نه ی نه بو فاسم ومه گهر درؤت له گه لدا بکه ین بۆت رونه بیته وه هه روه که له باوکماندا بۆت روونبووه وه، پیغمبهرى خودا ﷺ پییغه فهرموون: خه لکی دۆزه خ کین؟ وتیان: بۆماومیه کی که م تیایدا دهمیننه وه پاشان

(۷۰۰) أخرجه: الحاكم (۲/۲۱۹) وصححه على شرط مسلم، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۷۷): سنده حسن.

(۷۰۱) أخرجه: احمد (۲۷۸۵)، وقال ابن كثير في (البدایة) (۴/۲۰۹) اسناده حسن، وقال الشيخ الالباني في تخریج (فقه السيرة) (ص: ۳۷۷): سنده حسن.

(۷۰۲) أخرجه: البخاري (۲/۲۶۱۷)، ومسلم (۲/۲۱۹۰)، وابوداود (۸/۴۵۰).

بہ جبیدہ ہیئن، ئیوہ شوینی ئیمہ دہگر نہوہ لہ دؤزہ خدا پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم پئی فہرموون: ((اَخْسُوْا فِيْهَا، وَاللّٰهٖ لَا نَخْلُقُكُمْ فِيْهَا اَبَدًا)). واتہ: (سوکورپسوا دہکرین تیایدا، وہ للاہی ہرگیز ئیمہ نایہینہ جبگہتان). پاشان پیغفہرموون: ((هَلْ اَنْتُمْ صَادِقُوْنِ عَنِّ شَيْءٍ اِنْ سَأَلْتُكُمْ عَنْهُ؟)). واتہ: (نایا بہرستی وہ لامم دہدہنہوہ لہ سہر شتیک پرسیارتان لیبکہم دہربارہی). وتیان: بہئی، فہرمووی: ((هَلْ جَعَلْتُمْ فِيْ هٰذِهِ الشَّآءِ سُمًا؟)). واتہ: (نایا ژمہرتان بہئو مہرہوہ کردبوو). وتیان: بہئی، فہرمووی: ((مَا حَمَلَكُمْ عَلٰی ذٰلِكَ؟)). واتہ: (ج شتیک وای لیکردن ئہوکارہ بکن)؟ وتیان: ویستمان ئہگہر تو درؤزن بیت رزگارمان بیت لہدہستت وہ ئہگہر پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم بیت ہیج زیانت پیناگہ پینت) (۷۰۳).

لہگپرانہ وہیہکی تردا دہفہرموویت: ((اھندیك لہ ھاوہلان پییمردن کہلہ گوشتہ کہیان خوارد پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم کہ لہ شاخی لہناوشانی گرت لہ بہرئہوہی کہ خواردی لہ مہرہ ژہراویہ کہ) (۷۰۴). و فہرمانیشی کرد بہاواہلانی ئہوانیش کہ لہ شاخیان گرت) (۷۰۵). لہگپرانہ وہیہ کدا لہ لہلبیدہوہ دہلئیت: [کاتیک بیشری کوری بہرائی ئہنصاری پییمرد پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم ناردی بہ شوین جولہ کہ کاندہ کہئوہ نافرمتہ بہینن ہینایانہ خزمہتی پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم] (۷۰۶) [فہرمانیدہر کرد کہ بکوژرئتہوہ لہ بری بیشری کوری بہراء] (۷۰۷)، ئہنہس ﷺ دہلئیت: (شوینہواری ئہو ژہرہ بہردہوام ہہستمپیدہ کرد ہہرلہ پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم مابوو) (۷۰۸).

ئیبنو عباس ﷺ دہلئیت: (پیغمبرِ صلی اللہ علیہ وسلم ئہگہر ہہستی بہشتیک بگردایہ لہئہنجامی گوشتہ ژہراویہ کہ ئہو کہ لہ شاخی دہگرت جارئیکیان سہفہریکرد ہہرکہ بہرئیکہوت و لہناوہدانی دوورکہوتہوہ ہہستی بہشتیک کردو کہ لہ شاخی گرت) (۷۰۹).

(۷۰۳) أخرجه: البخاري (۳۱۶۹) (۵۷۷۷)، واحمد (۴۵۱/۲)، وابوداود (۴۵۱۲) عن ابي هريرة رفقاً.

(۷۰۴) أخرجه: ابوداود (۴۵۱۰).

(۷۰۵) أخرجه: عبدالرزاق (۱۹۸۱۴).

(۷۰۶) أخرجه: الدار القطني (۱۲۰/۳).

(۷۰۷) أخرجه: ابوداود (۴۵۱۱) وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۷۸۴).

(۷۰۸) البخاري (۲۶۱۷)، ومسلم (۲۱۹۰).

(۷۰۹) أخرجه: احمد (۲۷۸۴) وقال محققه اسناده صحيح، وقال الحافظ في (البدایة) (۲۰۹/۴) تفرد به أحمد واسناده حسن، وقال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۷۷) اسناده حسن.

پېغەمبەرى خۇدا ﷺ زۆر بەسەختى ھەستى بەئازارى ئەو ژمەرەدەکرد، كارى تىكردبوو لەدايىكمان عائىشەوھ ﷺ دەئىت: ((پېغەمبەرى خۇدا ﷺ لەكاتى نەخۆشپەكەيدا كەوتە جىگاو كۆچى دوايىپىكرد لەئەوكاتەدا دەموت [ئەى عائىشە بەردەوام ھەست بەئازارى ئەو گۆشتە دەكەم كەلە خەيبەر خواردم] پاشان بەشەھىدى مائناوايى لەدونيە كرد))^(۷۱۰). بۇ ئەو فەرموودىيە بەلگەمان ئەم فەرموودىيە كە (لەدايىكى بيشرى كورى بەرئائى ئەنصارىيەوھ) دايكى ئەو ھاوئەلەى كە بەگۆشتەكە مرد) دەئىت: وتم (بە پېغەمبەرى خۇدا ﷺ لەكاتى ئەو نەخۆشپەيەى كۆچى دوايى پىكرد ج شتىك ئازارت دەدات و دووچارى ئەم نارەحەتەيەى كردووئىت ئەى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ؟ من كورەكەم ھىچ شتىكى نەبوو كەمرد تەنھا ئەو گۆشتە ژمەراوييە نەبىت كەلە خزمەت تۇدا خواردى لە خەيبەر)، پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمووى: ((وَأَنَا لَا أَتَهُمُ بِنَفْسِي إِلَّا ذَلِكَ، فَهَذَا أَوَانُ قَطَعْتَ أَبْهَرِي))^(۷۱۱). واتە: (وھەمئىش ھىچ شتىك دووچارى ئەم نارەحەتەيەى نەكردووم وھ ھەستم پىنەكردووھ تەنھا ئەوھ نەبىت ئەوھ ئىستا لە من ديارى داوھ دەمارەگانى ناو ھەناومى برىوھ برىندارى كردوون). ئەمەش لە كۆتايى تەمەنى پېغەمبەردا ﷺ روويدا.

فەدەك

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەئىت: ((كاتىك پېغەمبەرى خۇدا ﷺ لە فەتھكردنى خەيبەر بووھوھ ئەم ھەوالە گەيشتە خەلكى فەدەك كە خوداى گەورە چى بەسەر جولەكەگانى خەيبەر ھىناوھ خواى گەورە ترسى خستە دلئانەوھ شاندىكيان نارد بۇ خزمەت پېغەمبەرى خۇدا ﷺ كەرىككەوتنىك مۇربكەن بۇ ئاشتى لەسەر نيوھى فەدەك وھك چۆن پىشتر لەگەل خەيبەر ئەنجاميدا))^(۷۱۲). (پېغەمبەرى خۇدا ﷺ محيصەى كورى مەسعودى نارد بۆلايان بۇ ئەوھى رىككەوتنەكە بەئەنجامبگەيەئىت، ئەو مەرجانەيان

(۷۱۰) أخرجه: البخاري (۴۴۲۸)، واحمد (۱۸/۶)، والدارمي (۳۲/۱)، والحاكم (۲۱۹/۳)، وصححه على شرط مسلم، وابن هيشام (السيرة) (۲۹۷/۳) (۸۶۰).

(۷۱۱) أخرجه: ابوداود (۴۵۱۳)، والحاكم (۱۹/۳) وصححه على شرطهما ووافقه الذهبي، وقال الشيخ الالباني في (صحيح سنن أبي داود) (۳۷۸۵): صحيح الاسناد.

(۷۱۲) انظر: (السيرة) لابن هشام (۴۰۸/۳)، و(التاريخ) للطبري (۱۴/۳).

لەسەر پېويستبكات كەخەلكى خەيبەر لەسەريان پېويستبوو، فەدەك بۇ پېغەمبەرى خوا بوو ﷺ بەتابەت، چونكە بەجەنگ ولەشكر كيشى موسولمانەكان نەگىرا بەلكو بەبېشەپگىرا وصولحيان لەگەل كردن^(۷۱۳).

دۆلى قورا

ئىبنو ئىسحاق ﷺ دەئيت: ((لەدواى خەيبەر وفەدەك ئىنجا پېغەمبەرى خودا ﷺ روويكردە دۆلى قورا گەمارۆى خەلكەكەيدا بۇ ماوهى چەند شەويك))^(۷۱۴). لەئەنجامى ئەو تىربارانەى جولەكەكان دەيانكرد، كۆيلەيەكى پېغەمبەرى خودا ﷺ بەناوى (مدعم) بەتيرىكى وئىل پىكرا و بوو ھۆى كوشتنى، لەئەبو ھورەيرەوھ ﷺ دەئيت: ((خەيبەرمان فەتھكرد..... و پاشان لەخزمەت پېغەمبەرى خودا ﷺ رووھو دۆلى قورا رۆيشتين، كۆيلەيەكى [رەشى] لەخزمەتدابوو بەناوى مدعم كە [بىاويك پيشكەشى كوردبوو لەھۆزى (جوزام) بەناوى ريفاعەى كورى زىدى جوزامى لەبەنى زەبيب كاتى شۆرپووينەوھ بۇناو دۆلىك بەمەبەستى مانەوھو دابەزين، ئەو كۆيلەيە ھەستا بۇ ئەوھى جەھوى وشترەكەى پېغەمبەر ﷺ بگريئو بىباتو بىبەستيتەوھ لەگەل رۆژناوَابوون تيرىكى وئىل ھات بەر ئەو عەبدە كەوت وشوئنى كاريگەرى گرتبوو پييمرد، وتمان مژدەى شەھىدى لىبىت ئەى پېغەمبەرى خودا ﷺ، پېغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: ((كَلَّا وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، إِنَّ الشَّمْلَةَ [الَّتِي أَصَابَهَا يَوْمَ خَيْرٍ مِّنَ الْمَغَانِمِ لَمْ تُصِبْهَا الْمَقَاسِمُ لَتَشْتَعِلَنَّ عَلَيْهِ نَارًا])) واتە: (نەخىر سوئند بەئەو خوايەى گيانى محمدى بەدەستە ئەو عەبايەى كەلە خەيبەر شاردبوويەوھ لەغەنيمەت و لەدابەشكردنەكە بەرى نەكەوتبوو ئىستا گرى ئاگرى تىبەر دەدات) لە گىرآنەوھىەكى تردا: [إِنَّ شَمْلَتَهُ لَتُحْرَقُ عَلَيْهِ الْآنَ فِي النَّارِ غَلَّهَا مِنْ فِئَةِ الْمُسْلِمِينَ يَوْمَ خَيْرٍ]^(۷۱۵). واتە: (ئەو عەبايە دەيسوتىنيت لەئاگردا كەدزىبووى لەدەستكەوتەكانى موسولمانان لەغەزاي خەيبەردا). دەئيت: خەلكەكە راجلەكىن وترسيان لىنيشت بىاويك كاتيك گوئى لەئەم

(۷۱۳) أخرجه: ابى داود (۳۰۱۶)، وابن هشام (السيرة) (۴۰۸/۳).

(۷۱۴) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۹۱/۳).

(۷۱۵) أخرجه: البخاري (۴۳۳۴)، ومسلم (۱۱۵)، ومالك (۱۶/۲)، وابوداود (۲۷۱۱)، والنسائي (۲۴/۷)، واحمد (۱۶۰/۲)،

والحاكم (۴۰/۳)، وصححه ووافقه على شرط مسلم، والبيهقي (۱۰۰/۹)، وابن حبان (۴۸۵۱) وقال محققه اسناده صحيح على شرطهما.

فسانہ بوو له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خواوہ ہاتہ خزمہتی تاکیک یاخود جوتیک نہعلی ہینا، وتی: ئەہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ئەمەم لەخەیبەر دەستکەوت وبردەم پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا (شِرَاكٌ اَوْ شِرَاكَانِ مِنْ نَارٍ) (۳۱۶). واتە: (نەعلیک یاخوود دونەعل لە ناگر). ((بقد لک مِثْلَهُمَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ)). واتە: (ئەوہ وھاوشیوہی بو ئامادە دەکریت یان بەلکیشت دەکەن بو ناو ناگری دۆزەخ).

لەگێرانی و مەبەسەکی عومەری کورپی خەطابدا ﷺ دەئیت: ((کاتیک لەغەزای خەیبەر بووین هەندیک لەھاوولانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خاوەن و تیان فلانە کەس شەھیدبوو، فلان کەسیش شەھید بوو هەتاگو ناوی پیاویکیان بردو و تیان فلان کەسیش شەھید بوو پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا: ((کَلَّا، اِنِّي رَاَيْتُهُ فِي النَّارِ فِي بُرْدَةٍ غَلَّهَا، اَوْ عَبَاءَةٍ)). واتە: (نەخیر من بینیم لەناو ناگردا بەھۆی ئەو کراسە خەتخەتەیی لە غەنیمەت دزی بووی یاخود بەھۆی عەبایەگەوہ). ئینجا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا: ((ئەہی کورپی خەطاب برۆ بەناو خەلکیدا بانگەواز بکەو بلێ کەس ناچیتە بەھەشت مەگەر باومردار نەبیت)) دەئیت: رۆشتم وھاوارم کرد ناچیتە بەھەشت هیچ کەسیک تەنھا باومرداران نەبیت[۳۱۷]. هینتا پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له دۆلی قورپا بوو پیاویک هاتە خزمەتی لەھۆزی (بلقین) (کەھۆزیکن لەسنورەکانی شام نیشتەجی بوون)، لەعەبدوللای کورپی شەقیق ئەویش لەپیاویک لەھۆزی بەلقینەوہ دەئیت: ((اَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ وَهُوَ يُوَادِي الْقُرَى وَهُوَ يَعْزُزُ فَرَسًا فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَمَرْتُ؟ قَالَ: فِي رَاوِيَةِ «أَمَرْتُ أَنْ تَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا، وَأَنْ تَقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَتُؤْتُوا الزَّكَاةَ» أَمَرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَقْتُلُوا: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْتِي رَسُولُ اللَّهِ، فَإِذَا قَالُوا عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ. قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَمَنْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ نُقَاتِلُ؟ قَالَ: ((هَؤُلَاءِ الْيَهُودُ الْمَغْضُوبُ عَلَيْهِمْ، وَهَؤُلَاءِ النَّصَارَى الضَّالُّونَ)) قُلْتُ: (فَلِمَنِ الْمَغْنَمُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟) قَالَ: ((لِلَّهِ عَزَّ وَجَلَّ سَهْمٌ، وَلِهَؤُلَاءِ «الْجِيش» أَرْبَعَةُ أَسْهُمٍ «قُلْتُ: فَهَلْ أَحَدٌ أَحَقُّ [بِشَيْءٍ] مِنَ الْمَغْنَمِ مِنْ أَحَدٍ؟ قَالَ: [لَا حَتَّى السَّهْمِ] يَأْخُذْهُ أَحَدُكُمْ مِنْ جَنْبِهِ فَلَيْسَ بِأَحَقَّ بِهِ مِنْ أَخِيهِ «المسلم»)) (۳۱۸).

(۷۱۶) أخرجه: الحاكم (۴/۴۰)، وابن حبان (۴۸۵۲) وقال محققه اسناده حسن، وابن هشام (السيرة) (۲/۲۹۸) رقم (۸۶۲)

وقال محققه: اسناده حسن.

(۷۱۷) أخرجه: احمد (۱/۳۰)، ومسلم (۱۱۴).

(۷۱۸) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۶/۳۳۶)، واللفظ له، الطحاوي (۲/۱۷۷)، وابويعلی (۷۱۷۹) وقال محققه: اسناده صحيح.

واته: ((هاتمه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ له دۆلی قورا لهئه و کاته دا ته ماشای نه سپیکی ده کرد، وتم ئه ی پیغمبهری خوا به چی فرمانت پیکراوه؟ فهر مووی: ((فهرمانم پیکراوه تا فرمان به خه لکی بکه م که خودا به تهنه ا به پرستن وهیچ هاوبه شی بۆ بریار نه دن ونویزه کانیا ن به جیبهینن وزه کات له ماله کانیا ن (ده ربکه ن)) فهرمانم پیکراوه شه ربکه م له گه ل خه لکیدا هه تاکو ده لئین (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ومنیش نیراوی خوام نه گهر نه وهیانون نه وه خوین ومالیان پارێزرارو ده بیت له ئیمه وه لئیرسینه وه هشیان له سه ر خودایه. وتم ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ کین نه وانه ی شه رپان له گه ل ده که یته؟ فهر مووی: (نه و جوله کانه ن که خودا لئیا ن تور په بووه ومه و گاورانه ی که گومر ابوون له راسته رینگا)). وتم: نه و غه نیمه ت و ده سته وتانه بۆ کیه ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ؟ فهر مووی: ((بۆ خودای بالاده سته چوار به شه که ی تریش بۆ نه و سوپایه)) وتم: هیچ که سیک هه یه له ناو غه نیمه تدا شایه نتر بیت له که سپیکی تر؟ فهر مووی: ((نه خیر نه گهر به نه ندازه ی تیریکیش بیت که یه کیکتان ومه ربگریت وه شایسته تر نییه پی له برا موسولمانه که ی)).

له نه ویدا شه رتیکی سه خت له نیوان موسولمانه کان و جوله که کانی (دۆلی قورا) دا رویدا هه روه ک له گه رپانه وه که ی واقیدیدا هاتوو له نه بو هورمه ره وه ﷺ ده لئیت: هیرشمان برده سه ر (دۆلی قورا) جوله که کان رووبه روومان بوونه وه به تیرباران کردن کاتیک گه یشتینه نزیك (دۆلی قورا) پیغمبهری خوا ﷺ موسولمانه کانی ریکخست و ناماده یکردن بۆ جهنگکردن پاشان شه ر له گه لیا ن رویدا هه تاکو ایازده که سیا ن لیکوژرا شه ر درێژه ی کیشا شه وی به سه ردا هات بۆ به یانی به رده وامبوون زۆری نه برد هینتا رۆژ به نه ندازه ی رمیک به رز نه بووه وه خویان دابه ده سته وه و رازیبوون به ریککه وتن نه وه بوو به شه ر کردن فه تحکرا خودای گه وره ماله کانیا ن کرده ده سته وتی موسولمانان مالو سامانیکی زۆریان ده سته وتبوو پیغمبهری خوا ﷺ چوار رۆژ له دۆلی قورا) مایه وه غه نیمه ته کانی که ده سته ی که وتبوو به سه ر هاوه لاند ا دابه شیکرد، خاک و زه وی و باخه دار خورماکانیش به جیبه یشت بۆ جوله که کان خسته ده سته ی خویان که سه رۆککاری بکه ن وه ک نه وه ی له خه یبه ر نه نجامیدا کاتیک جوله که کانی (تیما) هه والی صولح و ریککه وتنی جوله که کانی خه یبه رو فه ده ک

وقال الهیثمی (المجمع) (۴۹/۱) (رقم: ۱۴۳)، رواه ابویعلی واسناده صحیح، وقال الشیخ الالبانی فی (الرواه) (۶۰/۵) اسناده صحیح.

ودۆلى قورا) يان پيگەيشت وه هه‌لسوکه‌وتى پيغمبەرى خودايان ﷺ بينى له‌گه‌لیدا رێککه‌وتن له‌سه‌رئهو‌ى (جزية) بدن].... ئينجا پيغمبەرى خودا ﷺ به‌ره‌و مه‌دينه‌ گه‌رايه‌وه‌))^(۷۱۸).

هاوسه‌رگيرى پيغمبەرى خودا ﷺ له‌گه‌ل خاتوو (صه‌فيه)

له‌ناو كه‌نيزه‌که‌کانى خه‌يبه‌ردا ئافرمتيک هه‌بوو به‌ناوى (صه‌فيه‌ى كچى حويه‌ى كورپى ئه‌خطه‌ب) كه‌ پيشتەر هاوسه‌رى كه‌نانه‌ى كورپى ئه‌بو حه‌قيق بوو كه‌ پيغمبەرى خودا ﷺ كرديه‌ كه‌نيزه‌ك به‌هۆى ناپاكي هاوسه‌ره‌که‌يه‌وه‌، چۆنبيه‌تى هاوسه‌رگيرى له‌گه‌ل پيغمبەرى خودا ﷺ باسه‌که‌ى هاوه‌لى به‌رپز ئه‌نه‌سى كورپى مالك ﷺ بۆمان ده‌گيرتته‌وه‌ ده‌فه‌رمووت: [...خه‌يبه‌رمان به‌شه‌رپيكي سه‌خت رزگارکرد و كه‌نيزه‌که‌کانمان كۆكرده‌وه‌ دوحيه‌ى كورپى خه‌ليفه‌ هاته‌ خزمه‌ت پيغمبەرى خودا ﷺ وتى:

((ئهى پيغمبەرى خودا ﷺ كه‌نيزميه‌كم بده‌يه‌ له‌ناو ئه‌و كه‌نيزه‌که‌ناده‌، پيغمبەرى خودا ﷺ پيغه‌فه‌رموو: ((برۆ كه‌نيزميه‌ك به‌)) ئه‌وئيش صه‌فيه‌ى كچى حويه‌ى برد، دواتر بياويك هاته‌ خزمه‌ت پيغمبەرى خودا ﷺ وتى: ئهى پيغمبەرى خودا ﷺ تۆ صه‌فيه‌ى كچى حويه‌ى سه‌ردارى ئافرمتانى به‌نى قورمىظله‌ت به‌خشيوه‌ به‌دوحيه‌) وه‌ك دئناييه‌ك بۆ باشتره‌ بۆ جه‌نابت بئت زۆر باسيانکرد وستايشيان کرد له‌لای پيغمبەرى خودا ﷺ ده‌يانوت: له‌ناو كه‌نيزه‌که‌کاندا هاوشيوه‌ى نيه‌يه‌ فه‌رموو: پيبيئين با به‌هينتته‌وه‌، كاتيك هينايه‌وه‌ پيغمبەرى خودا ﷺ سه‌يرکرد فه‌رموو: ((كه‌نيزه‌كيكى تربه‌به‌ له‌جياتى ئه‌و))^(۷۲۰)، له‌گيرانه‌وه‌ميه‌كى تردا [پيغمبەرى خوا ﷺ كرپيه‌وه‌ به‌ هه‌وتى تر]^(۷۲۱) له‌گيرانه‌وه‌ميه‌كى تردا [پيغمبەرى خودا ﷺ سه‌رپشكى کرد له‌ نيوان دوو شتدا ئه‌وه‌ى كه‌ ئازاديبكات و بيكات به‌ هاوسه‌رى خۆى ياخود به‌رپزه‌وه‌ بينيرتته‌وه‌ ناو خيزانه‌که‌ى ئه‌وئيش ئازادى و هاوسه‌رگيرى پيغمبەرى خوداى ﷺ هه‌لبزارد]^(۷۲۲).

(۷۱۹) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۰۹/۲)، وأورده البيهقي (الدلائل) (۲۷۰/۴)، وابن كثير (البدایة) (۲۱۸/۴).

(۷۲۰) أخرجه: البخاري (۳۷۱)، ومسلم (۱۳۶۵).

(۷۲۱) أخرجه: مسلم (۱۳۶۸).

(۷۲۲) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۳۱۹۶)، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۱۵۵/۶) رواه الطبراني ورجالہ رجال الصحیح، وابن

ئیبنو قہیم ﷺ دهئیت: ”پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم باسی ئیسلامی بؤ کرد نه ویش موسولمانبوو“^(۷۲۳). ئهنهس ﷺ دهئیت: ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم مارهیکرد (مارهیه کهشی نازا کردنه کهی بوو)^(۷۲۴). له گیرانه وه ویه کی تردا [بردیانه لای ئوم سوله می نه نصاری تاگو بیرازینیته وه ناماده بیکات]. [هه تاگو گه یشتینه بهستی (الصباء) له نه ویدا بؤی حه لآئبوو ئوم سوله می که لوپه لی بوکینی بؤ ناماده کرد و بؤی رازانده وه و خواردنیان ناماده کرد وئو شه وه بؤیان گواسته وه و بووه هاوسه ری پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له نیوان خه یبر ومه دینه سی شه و لای صه فیه مایه وه]]^(۷۲۵).

له گیرانه وهی ئیبنو عومه ردا ﷺ دهئیت: [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم سه وزاییه کی له ده وری چاوی صه فیه دا به دی کرد پی فی فهرموو: ((مَا هَذِهِ الْخَضِرَةُ [بِعَيْنِكَ]؟)) (ئوه چاوت بؤچی سه وز هه لگه پراوه؟)) وتی: بهر له ته شریف هیئانی بهر پزتان هاوسه ری کنانه کی کورپی نه بو حه قیق بووم له ژوره که مدا نووستبووم [له خه ودا بینیم] مانگ که وتومته ژوره که م من له شوینی خؤم نه ماوم، ئهمم بؤ هاوسه ره که م گیراپیه وه زلله یه کی لیدام، وتی: تۆ خه و بهئو پادشایه وه ده بینی که له (به ثرب) ه بیشتر له هه موو کهس زیاتر رقم له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ابو و که باوکم و هاوسه ره که ی کوشتبووم پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم به رده وام دلیده دامه وه ده یفه رموو: (([يا صَفِيَّةُ] إِنَّ أَبَاكَ أَلَبٌّ عَلَى الْعَرَبِ وَفَعَلَ وَفَعَلَ حَتَّى ذَهَبَ ذَلِكَ مِنْ نَفْسِي) واته: ((ئهی صه فیه [باوکت هه موو عه رمبه کانی دژ به من کؤ کرده وه و کاری ئاو هاو ئاوه ای ده کرد هاوه شیوه ی نه بوو هه تاگو هیچ شتیکم له دلدا نه ما بهرانبهر به پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم))^(۷۲۶).

حبان (۴۵۳۰) وقال محققه اسناده صحیح.

(۷۲۳) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۳۲/۴) عن عروة بن الزبير.

(۷۲۴) أخرجه: مسلم (۱۳۶۸)، وابوداود (۲۹۹۷).

(۷۲۵) أخرجه: البخاري (۴۲۰۰-۴۲۱۳).

(۷۲۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۷۷/۲۴)، وابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه اسناده صحیح واللفظ له، والبيهقي (الكبرى)

(۱۱۴/۶)، و(الدلائل) (۲۳۲/۴) وقال الهيثمي (المجمع) (۲۵۱/۹) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحیح، وقال الشيخ

الالباني في (السلسلة الصحیحة) (۲۷۹۳) اسناده صحیح.

پاسهوانی کردنی هاوہلی بهرپز نه بو نه یوبی نه نصاری بو پیغمبر ﷺ

له نه بو هورمیره و ئیبنو عہباسه وه ﷺ دہفہرموون: ((کاتیک صہفہ بووه
هاوسہری پیغمبري خودا ﷺ شهو له لای مایه وه، نه بو نه یوبی نه نصاری شمشیره که ی
به دہستہ وه گرت و هات له لایه کی ره شماله که ی [پیغمبري خودا ﷺ دانیشٹ له لای
دمرگا که وه] نه بو نه یوب دہفہرمویت: هہستم به مہترسی و دلہ پراوکئ دہکرد دہتوت
گویم له شتیک بووه، و له دلی خوئما دہموت: له پیغمبري خودا ﷺ وه بانزیک بم
نہ وهک نه وئافرته حوله که یه زیانیکی پیگہ یه نیت پیغمبري خودا ﷺ به یانی
هاته دمره وه بو نه وه ی بیلال هہستینیت بو بانگی به یانی [له گپرانہ ومیہ کی تردا:
کاتیک به یانی بووه وه نه بو نه یوب پیغمبري خودا ﷺ بینی له خوئیدا وتی: (اللہ اکبر)،
پیغمبري خودا ﷺ نه بو نه یوبی بینی پیسہ یریوو که شمشیری به دہستہ ومیہ]
پیغمبري خودا ﷺ فہرمووی: ((مَنْ هَذَا؟)) نه وه کی یه؟ وتی: منم، نه بو نه یوب،
[فہرمووی: ((مَا شَأْنُكَ هَذِهِ السَّاعَةَ هَاهُنَا؟)) نه وه چی دہ که ییت لیرہ له نه وه کاته ناوہ ختہ دا؟
نه بو نه یوب ﷺ وتی: نه مشه و خه و نه چووہ ته چاوم نه ی پیغمبري خودا ﷺ،
پیغمبري خودا ﷺ فہرمووی: له بهر چی نه بو نه یوب؟ وتی:

نه ی پیغمبري خودا ﷺ تو له گهل نه و نافرته تازه پیگہ یشتووہ [تازه بووکه
زہماوندت کردووہ] هاوسہر و باوک و براکه یمان کوشتووہ به فہرمانی بهرپزت من
لیت [دنیا نه بووم] خہمی تووم بوو [ترسام که تیرورت بکات] وتم با نزیک بم له
پیغمبري خودا ﷺ، پیغمبري خودا ﷺ پیکنی و پیی فہرموو: ((بِرَحْمَةِ اللَّهِ أَبَا
أَيُّوبَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ)). واتہ: خواریه حم به نه بو نه یوب بکات سی جار دووباره ی کرده وه))
(۷۷۷). نه نهس ﷺ ده لیت: پیغمبري خودا ﷺ بوو به هاوسہری نه و شه وه [کاتیک
رؤز بووه وه فہرمووی: ((مَنْ كَانَ عِنْدَهُ فَضْلٌ زَادَ فَلْيَأْتِنَا بِهِ)). واتہ: هہرکه سیک خواردنی
زیاده ی لایه بابیہ نیت. پیاوئک هہستا خوورمای زیاد و قاوہتی هینا] (۷۷۸). پیاوئکی

(۷۷۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۲۰۶۸) والبيهقي (الدلائل) (۲۳۲/۴) عن عروة، وقال الهيثمي (مجمع الزوائد) (۱۵۳/۶) فيه محمد بن ابي لیلی شيء والحفظ بقيه رجاله ثقات، واخرجه الحاكم (۲۹/۴)، وصححه ووافقه الذهبي واللفظ للطبراني.

(۷۷۸) أخرجه: مسلم (۱۳۶۵).

تر لەخزمەتیدا هەندیک (رۆنى کەرە و پەنیری) هینا هەموو ئەو بەشەشەشەنەى سەر نەرزەکە تیکەلاو کران بە تىگوشەیهکی تریت لەسەر سفرەیهکی دروستکراوى بچوک ئینجا پېغەرموون: ((أَذِنُ مَنْ حَوْلَكَ)) (فەرموو لەخەلک بەکن بۆ ئەم خواردنە)) ئەوەش وەلیمەکەى پېغەمبەرى خودا ﷺ بوو [خەلکەش لەسەر ئەو سفرەیه دەیان خوارد وە لە ئەستێلێکی تەنیشت خۆیان ئاویان دەخواردەووە کە لەئاوى باران دروستیانکردبوو] [خەلکەکە تیریانخوارد] وتیان: نازانین بوو بە هاوسەرى یان تەنھا وەک کەنیزەک دەیهوێت ببیتە دایکی کورپک بۆى، وتیان: ئەگەر عەبای بەسەردا دابوو بالاپیۆشى) بوو [ئەووە بۆتە خیزانى] ئەگەر نا ئەووە تەنھا کەنیزەکە کاتیک ویستیان برۆن پېغەمبەرى خودا ﷺ عەبای بەسەردادا).

لەگىرپانەوهمیهکی تردا [پېغەمبەرى خودا ﷺ لەپەناى خۆیدا عەبایەکی بەسەردادا پاشان لای وشترەکەى دانیشت چۆکی موبارەکی بۆ داناو ئەویش قاجى خستە سەرى و سەرکەوت] (٧٢٩). لەگىرپانەوهمیهکی تردا [ئەژنۆى دانا فەرمووى: قاجەکانت دانى و سەرىکەووە ئەو رېزى لە پېغەمبەرى خودا ﷺ گرت و پېیخۆش نەبوو قاجەکانى لەسەر ئەژنۆى پېغەمبەرى خودا ﷺ دابنى بەلکو ئەژنۆى خستە سەر پانى و لەدواوهدى وشترەکەووە سواربوو، کاتیک بەرپکەوت خستیه دواى خۆى] (٧٣٠) [پاشان خۆى سواربوو] (٧٣١) وە صفیهش عەباکەى بەسەرەووە (بوو) (٧٣٢).

حەجاجى کورپى عەلاط ﷺ و خەلکى مەککەى

موسای کورپى عەقبە ﷺ دەئیت: ((کاتیک قورەیشیەکان بیستیان پېغەمبەرى خودا ﷺ بەنیازی دەرچوونە بەرەو خەیبەر سەریان سورما لەئەو کاتەدا هاوپەیمانیش بوون بەهۆى ئاشتەواى حودەیبیەووە ئەوان لەنیوان خۆیان بوون بە دوو دەستەووە هەندیکیان دەیانوت: محمد و هاووەلەکانى سەردەکەون هەندیکیشیان دەیانوت: جولهکەکانى خەیبەر و هاوپەیمانەکانیان سەردەکەون، حەجاجى کورپى عەلاطى

(٧٢٩) أخرجه: البخاري (٤٢٠١، ٤٢١٣).

(٧٣٠) أخرجه: البخاري (٤٢١٣).

(٧٣١) أخرجه: ابن حبان (٧٢١٢) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٧٣٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٢٠٦٨)، وقال الهيثمي: (مجمع الزوائد) (١٥٣/٦) فيه محمد بن ابي ليلي شيء الحفظ وبقيّة رجاله ثقات.

سولهيمى بەدزى موسولمانبوو له گەل پىغەمبەرى خودا ﷺ بەژدارى فەتحي خەيبەرى كرد كه هاوسەرەكەى ناوى داىكى شەيبە بوو كه لەبەنى عەبدولدارى كورپى قوصى بوو كه بەرەبابىكى قورميشيه، حەجاج ﷺ سەرۆت و سامانىكى زورى هەبوو دەولەمەندىكى ناسراو بوو سەرچاوى كانزاكانى خاكى بەنى سولهيم هەموو هى ئەو بوو دواى ئەوهى پىغەمبەرى خودا ﷺ سەرکەوت بەسەر جولهكەكانى خەيبەر حەجاج له خزمەت پىغەمبەرى خودا ﷺ داواى روخسەتى سەفەرکردنى كرد بۆشارى مەككە) بۆ كۆکردنەوهو وەرگرتنەوهى پارەو سامانەكەى)) (۷۳۳).

ئەنەسى كورپى مالىك ﷺ دەفەرموئەت: ((كاتىك پىغەمبەرى خودا ﷺ فەتحي خەيبەرى كرد حەجاجى كورپى عەلاط ﷺ وتى: پىغەمبەرى خودا ﷺ من لەشارى مەككەدا مائىكى زۆرم) [بەشپومىهكى پەرشوبلاو لەلاى بازارگانهكانى خەلكى مەككەدا هەيه]، وه هاوسەرەكەشم خەلكى مەككەيه، من خزم و كەسم هەيه من دەمەوئەت بچم بۆ لاىان رىگايەك بدۆزمهوه و مەهرپزتان بەجۆرىك رىگەم پيئەن كەبەرامبەر جەنابتان هەرجيبەك بەمەوئەت بيائيم و بيكەم هيج رەخنە و گلهيبەكم لەسەر نەبئەت؟ پىغەمبەرى خودا ﷺ رىگەيبئەدا بەوئىستى خۆى هەرجى وئىستى بيائيت [له رىوايه تەكەى ئىبنو ئىسحاقدا ﷺ]: حەجاج ﷺ دەئەيت: رۆيشتم هەتاكو گەيشتمە نزيك مەككە له (ثنبيه البىضاء) چەند پياوئىكى قورميشم بينى گوئيان قولاخ كردبوو بۆ دەنگوباسى خەيبەر پرسىاريان لەبارەى پىغەمبەرى خودا ﷺ دەگرد تاكو شتىك ببستن زانىبوويان كەبەرەو خەيبەر رۆيشتوو، وه دەشيانزانى كە خەيبەر باشترين ئاوەدانى ناوچەى حىجازە لەرووى كشتوكال و شينايى و قەلاو سەنگەر و پياوى شەرکەرەوه، بۆيه تامەزرۆى هەوالبوون و بەسۆراغيهوه پرسىاريان لەهەموو سوارىك دەگرد كە بەرپىگادا بئەت كاتىك منيان بينى وتيان: ئەوه حەجاجى كورپى عەلاط، حەجاج ﷺ دەئەيت: (ئەوان بەموسولمانبوونى منيان نەزانىبوو) وهلاهى هەوالى پيئە دەى پيمانبلن ئەى باوكى محمد ئيمە پيمان گەيشتوو كە محمد بەسوپاكەيهوه بەرەو خەيبەر رۆيشتوون كە شارى جولهكەكان و ناوچەى كشتوكالى حىجازە دەئەيت: وتم: ئەوه منيش دەيزانم بەس من هەوالى ترم لايە كەجىگەى دلخۆشيبە بۆ ئيو، ئەوان خۆيان لەتەنيشت و شترەكم دەداو نزيكدەبوونەوهو

دهيانوت: ئى ئەو ھەوالە چىيە ئەى حەجاج؟ وتم: تىكشكانىك شكاوہ ھەرگىز لەئەو شىوہىەتان لەپىشتر نەبىستووہ، ئەومندە لە ھاوہلەكانى كوژراوہ بەھىچ شىوہىەك كوشتنى ئاوا نەبووہ، محمدىش بەدىل گىراو چۆن گىرانىك نايكوژىن ھەتا دەيدەينەوہ دەست خەلكى مەككە تالەناو خۆياندا بىكوژن لەتۆلەى كەلە پىاوہكانىان كەبەدەستى محمد و ھاوہلەكانى كوژراون، بەئەم زووانە محمدتان بۇ دىنن بەدەستى خۇتان بىكوژن دەئىت: وتم يارمەتىم بدم بۇ كۆكردنەوہى پارو مائەكەم لەمەككە بۇ ئەوہى لەقەرزدارەكانى ومربگرمەوہ دەمەوئىت بگەمە خەبەر تاكو دەستكەوتىكى باش دەستخەم لەئەوہى لە محمدو ھاوہلانى جىماوہ بەرلەئەوہى بازركانەكان پىشمبەكون بۇ خەبەر، ھەستان زۆر بەگورجى پارو سامانەكەيان بۇ كۆكردمەوہ دەئىت: خىزانەكەم ئەمەى بىست ھات مائو پارمىەكى باشم لاداناو بو پىموت: ئەوہى لەلاتە بۇم بەينە دەمەوئىت كەھەندىك لەمەرەكانى محمد و ھاوہلەكانى بىكرم ئەوان شىكستىان خواردووہ سەرومت و مائىان بووہ بەدەستكەوت ئەو ھەوالە بلاو بووہوہ بەمەككە) دا موسولمانەكان دووچارى نازارو نارەحەتى كرد بىباومرەكانىش خۆشى و شادىيان دەردەبىرى ئەمە گەيشت بە عەباسى كورپى عبد المطلب ﷺ لە مەجلىس و كۆرپى دانىشتن دووچارى حەپەساوى كرد بوو بەجۆرىك نەيدەتوانى لەشوىنى خۇى ھەستىت لە مقسم)ەوہ.

دەگىرپنەوہ دەئىت: عەباس ﷺ كورپىكى ھەبوو ناوى (قتم) بوو زۆر لەپىغەمبەرى خودا ﷺ دەجوو لە شىوہدا عەباس دەيھىنايە لای خۇى و لەسەرپىشتى پالەكەوت و لەسەر سنگى خۇى دايدەنا ئىنجا ئەم دودىرە ھۇنراومىەى دەوتەوہ:

جَبِي قُتْمَ جَبِي قُتْمَ شَيْبَةُ ذِي الْأَنْفِ الْأَشْمِ
نَبِيُّ رَبِّ ذِي النُّعْمِ بِرَغْمِ أَنْفٍ مِّن رَّغْمٍ

لە ئەنەسەوہ ﷺ دەئىت: پاشان منداللىكى كۆيلەى نارد بۆلای حەجاجى كورپى عەلاط ﷺ تاكو لەراستى ھەوالەكە دلئىابىت پىيوت: ھاوار بۇ تۆ ئەوہج ھەوالىكت ھىناوہ چ دەئىت؟ خواى گەورە بەئىنى باشتر لەھەوالەكەى تۆى داوہ، حەجاج ﷺ بە كۆيلەكەى وت: سلاوى من بە ئەبو فەضل بگەيەنە و پىيبلن بازورىكەم لە مائەكەى بۇ چۆلېكات كەسى تىدانەبىت من دىم بۆلای بادلئىا بىت دەنگوباسەكە

بە جۆریکە دلخۆش دەکات منداڵەکە هاتەوێک کاتێک گەیشتە سەردەرگا وتی: مژدەبێت ئەو ئەو فەضل عەباس لەخۆشیدا پەیدا بێت و ناوچەوانی ماچکرد ئەویش ئەوێک حەجاج و تەبوی بۆی گێڕایەوێک ئینجا ئازادیکرد پاشان حەجاج ﷺ هات هەوایی دایە کە پیغمبەری خوا ﷺ خەیبەری فەتەحکردووێک مالا و مۆلکی بە غەنیمەت گرتووێک و بەشی خودای جیاکردووتەوێک و بە پێی پێنج یەک لە دەستکەوتەکان وە صەفییەکی کچی حویبەکی وەک هاوسەر دەستنیشان کردووێک بە جۆریک سەرپشکی کردووێک لە نێوان ئەوێک ئازادبێکات و بێتە هاوسەری یاخود بڕواتەوێک بۆ ناو کە سوکاری ئەویش هاوسەریەتی پیغمبەری خودای ﷺ هەلبژاردووێک، منیش موسولمان بووم بەلام هاتبووم بۆ ئێرە پارەو پۆلم لای خەلک هەیه لێرە دەمەوێت کۆی بکەمەوێک و بێبەمەوێک لەگەڵ خۆم داوای پۆخسەتم کرد لە پیغمبەری خودای ﷺ ئەویش ریگای دام هەرچی بێتیم بەوێستی خۆم، ئەوێک من بۆم باس کردیت تاسی پۆز لای کەس مەیدرکێنە پاشان باسیبکە، دەتیت: خێزانەکەکی هەرچیەکی لەلابوو لەزێرو پارەو کەلوپەل بۆی کۆکردووێک و دایە دەستی .

پاشان بەگورجی و خێرای بەپارەوێک بۆی دەرچوو دوا سێ پۆزەکە عەباس ﷺ هاتە لای ژنەکەکی حەجاج و پرسیاری لیکرد وتی: هاوسەرکەت چیکرد؟ ئەویش پێیپراگەیاندا کە لە فلانە پۆزو کاتەوێک پۆشووێک وتی: خودا خەمت نەداتیت ئەوێک ئەو فەضل بەراستی بەزدارێ خەمتانین لەبەرئەو هەوایی پێتگەشتووێک زۆر نارەحەتی کردین، وتی: بەلام خودای گەورە خەمبارمان ناکات سوپاس بۆ خودا هیچ شتێک پۆینەداوێک مەگەر ئەوێک کەخۆمان پێمانخۆشە حەجاج هەوایی پێدام کە خودای گەورە خەیبەری فەتەحکردووێک بۆ پیغمبەرکەکی، و بەشی خودای لە دەستکەوتەکان جیاکردووتەوێک بۆ موسولمانان پیغمبەری خودای ﷺ صەفییەکی کچی حویبەکی مازەکردووێک تۆش ئەگەر پۆیستت بەهاوسەرکەتە بۆ پێیبگەوێک لەگەڵی بۆ وتی: واگومان دەبەم وەلاهی راست دەکەیت عەباس ﷺ وتی: منیش راستگۆم دنیابە بەئەو شێوەیە پێمپراگەیاندا.

پاشان عەباس ﷺ جلیکی جوانی لەبەرکرد و خۆی پێکخست و گۆجانەکەکی گرتە بە دەستەوێک ئینجا هاتە دەرەوێک و پۆشت هەتاکو گەیشتە کەعبەو (طواف) ی کرد کاتێک بێنیا و تیان: ئەو باوکی فەضل لەبەرکردنی ئەو پۆشاکە نیشانەکی

خۆگريه به رانبه ر كارساتيكي دلتهزين پاشان رويشت هه تاگه يشته ناوكوري قوره يشيه كان كاتيک به لاياندا دهرؤيشت ده يانوت: ئه ي باوكي فەضل هيوادارين خيرو چاگه نه بيت دوو چاري هيچ شتيكي تر نه بوو بيت نه ويش وتي: دوو چاري هيچ به لايه ك نه بووم ته نها خيرو خو شي نه بيت سو پاس بو خودا چه جاجي كوري عه لاط ﷺ هه وائي پيداوم كه خواي گه و ره خه يبه ري فه تحر دووه بو پيغه مبه ره كه ي، غه نيمه تيكي زوري ده سته كه وتوو وه به يي ياساي خودا دابه شي كر دووه له پينچ يه ك، وه پيغه مبه ري خودا ﷺ له گه ل خانوو سه فنيه ي كچي حويه يي زه ماوه ندي كر دووه و بووه به هاوسه ري داواي ليكر دم كه تاسي رؤز هيچ نه ئيم چونكه نه وه به موسولمان ي هاته وه ناوتان ته نها بو نه ودي مال و سامانه كه ي و هه رجي به كي لير هه يه تي بي بات و ئينجا بگه رپ ته وه بو مال ه وه تا بگاته وه به خزمه ت محمد و هاوه له كان ي ئيس تا وا له خزمه تي دايه، وتيان: ئاي خه ل كينه دوو ژم ني خودا له ده ستماند مرچوو وه لاه ي نه گه ر ده مانزاني خو مان ده مانزاني چيمان پيده كر د؟ نه وه نده ي پينه چوو كه هه واله كه يان به نه وشي وه يه پيگه يشت نه وه خه مباري به ي موسولمانه كان ي مه ككه دوو چاري بوو بوون به هوي هه واله كه وه نه وه هه موو خه فه ته روويكر ده وه بي باوه ركه ان وه نه وه موسولمانانه ي له مال ه وه خه مو خه فه ت دا يگر ت بوون ده هاته نه خزمه ت عه باس ﷺ نه ويش هه وائي سه ركه وته كه ي پيراده گه يان دن موسولمانه كان يش گه شاه و دل خو ش بوون و شادي رووي تيكر دن هه موو نه وه خه م و خه فه ت و رق و كينه يه ش دوو چاري هاوبه ش په يداكه ران بووه)) (٧٣٤).

هونراوه ي سه له مه ي كوري عه مري كوري نه كوه ﷺ

له سه له مه ي كوري عه مري كوري نه كوه ﷺ ده ئيت: پيغه مبه ري خودا ﷺ گه رايه وه له خه يبه ر له خزمه تي دا وتم: نه ي پيغه مبه ري خودا ﷺ روخسه تم ده ده يت كه هونراومت بو بليم: پيغه مبه ري خودا ﷺ ريگه ي پيدا م عومه ري كوري خه طاب

(٧٣٤) أخرجه: احمد (١٣٨/٣) واللفظ له و(الزيادات) لابن هشام، وعبدالرزاق (١٩٧٧١)، والطبراني (الكبير) (٣١٩٦)، وابويعلی (٣٤٧٩) وقال محققه: اسناده صحيح، ابن هشام (السيرة) (٣٠٥/٣) رقم (٨٧٢)، والبخاري (١٨١٦)، والبيهقي (الكبرى) (١٥٠/٩)، وابن حبان (٤٥٣٠) وقال محققه اسناده صحيح، وقال ابن عبد البر في (الاستيعاب) (٣٤٥/١) حديث صحيح وقال الحافظ ابن كثير (البدایة) (٢١٧/٤) رواه احمد واسناده على شرط الشيخين، وقال الحافظ الهيثمي في (مجمع الزوائد) (١٥٥/٦) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، وقال محققا (زاد المعاد) (٣٣٩/٣) سندده صحيح.

ﷺ [وتی: باش وریابه چی ده لئیت، ده لئیت منیش وتم:

وَاللّٰهُ لَوْلَا اللّٰهُ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا

پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: راست ده کهیت:

وَأَنْزَلْنَا سَكِينَةً عَلَيْنَا وَتَبَّتِ الْأَقْدَامُ إِنْ لَأَقَيْنَا
وَالْمُشْرِكُونَ قَدْ بَعَّوْا عَلَيْنَا

کاتیک له هونراوه کهم بوومه وه پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((مَنْ قَالَ هَذَا؟)) کئ ئەمەى وتوو؟ پیموت: براکهم پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((بِرَحْمَةِ اللّٰهِ)) خودا رەحمی پێبکات، وتم. ئەى پیغمبهری خودا ﷺ خە لکێک دوعای بۆ ناکەن و بە چاکە باسیناکەن، دەلێن بەچەکی خۆی کوژراوه پیغمبهری خودا ﷺ فهرمووی: ((کَذَّبُوا، مَا تَ جَاهِدًا مُجَاهِدًا فَلَهُ أَجْرُهُ مَرَّتَيْنِ وَأَشَارَ بِإِصْبَعَيْهِ))^(۷۳۰). واتە: (راست ناکەن ئەو مردوو تیکۆشەریبووه و له کاتی تیکۆشان و جیهادا بەرکه وتوو دوو پاداشتی بۆ هەیه نامازەى بەدوو پەنجەى کرد). له گێرانه و مەیه کی تردا سه له مه ﷺ ده لئیت: [پیغمبهری خودا ﷺ]. به مات و بیدهنگی منی بینی [دهستیگرتە] و فهرمووی: ئەوه جیتە؟ پیم وت: به دایک و باوکەوه به قوربانت بم، خە لکی دەلێن که عامر کردەوه کانی به تال بۆتەوه فهرمووی: ((كَذَّبَ مَنْ قَالَهُ، إِنْ لَهُ لِأَجْرَيْنِ وَجَمَعَ بَيْنَ إِصْبَعَيْهِ إِنَّهُ لَجَاهِدٌ مُجَاهِدٌ، قُلْ عَرَبِيٌّ مَشِي بِهَا مِثْلَهُ))^(۷۳۱). واتە: (کئ ئەو قسانە دەکات؟ وتم: فلان و فیسارو ئوسهیدی کورپی حوضیر فهرمووی: راستناکهن هەرکه سیک ئەو قسانە بکات، به لکو ئەو دوو پاداشتی بۆ هەیه و نامازەى به پەنجە کانی کرد و فهرمووی: تیکۆشەریبووه و تیکۆشانیکی ئەنجام داوه کهم کەس هەیه له ناو عەرەبیدا وهک ئەوی پیکرابیت و به ئەو پلەیه گەیشتبیت).

نووستن له کاتی نوێزی به یانی

پیغمبهری خودا ﷺ گهراپه وه به رهو مه دینه له رێگادا زۆر ماندوبوو لایانداو خهو زۆری بۆ هینان و نووستن به خه بهر نه هاتن بۆ نوێزی به یانی، له ئەبو هورمیره وه ﷺ دمفهرمویت: ((پیغمبهری خودا ﷺ کاتیک گهراپه وه له غهزای خه بهر به شهو

(۷۳۰) أخرجه: مسلم (۱۸۰۲).

(۷۳۱) أخرجه: مسلم (۱۷۹۹)، والبخاري (۲۴۷۷).

دمرؤیشتن ھەتاکو زۆر ماندوو بوون نزیکبوو خەو بیانباتەوہ)) (۷۳۷).

لەگێرپانەو ھەیکە تەدا دەئیت: ھەندیک لە خەلکەکە وتیان: ئەگەر رێگەمان بەدیت لە شویتیکدا دابەزین بۆ ھەسانەو ھەیکە پێغەمبەری خودا ﷺ؟ فەرمووی: ((إِنِّي أَخَافُ أَنْ تَتَّامُوا عَنِ الصَّلَاةِ)). واتە: (دەترسم بۆ نوێژی بەیانی بەخەبەر نەبەین). پاشان فەرمووی: [مَنْ يَكْلُونَا اللَّيْلَةَ، لَا تَرْفُدُ عَنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ]؟ واتە: (کێ دەبیتە ئیشگەر و پاسەوانمان تاگو بۆ نوێژی بەیانی بەخەبەرمان بەینیت؟) بیلال ﷺ وتی: من بەخەبەرتان دەھینم ئەوانیش پالێان دایەو ھەو و نووستن. بەبیلالی فەرموو: [ئەمشەو تۆ پاسەوان ببە] بیلالیش نوێژیکرد ئەومندە لەتوانایدابوو وەپێغەمبەری خودا ﷺ و ھاوئەکانی خەویان لیکەوت کاتیک نزیک نوێژی بەیانی بوو بیلال پالێ دابوو بەسەرکۆل و بارەکە خۆیدا تا خەو زۆری بۆ ھینا و خەویلیکەوت] (۷۳۸).

لەگێرپانەو ھەیکە تەدا [خەو زال بوو بەسەریاندا] کەسیان خەبەریان نەبوو ھەو ھەیکە پێغەمبەری خودا ﷺ و نەبیلال و نەھیج کام لەھاوئەلانیشت [ھەتاکو گەرماپی خۆر بەخەبەری ھینان] پێغەمبەری خودا ﷺ یەکەم کەس بوو خەبەری بوو ھەو ھەیکە پێغەمبەری خودا ﷺ: ((أَيُّ بِلَالٍ «أَيْنَ مَا قُلْتُ»؟)). ئەو کوا بیلال تۆ چیت بە نێمە و ت؟ بیلال ﷺ وتی: بەدایک و باوکەو بەقوربانت بەم ئەو پێغەمبەری خودا ﷺ ئەو ھەو زۆری بۆ تۆ ھینا ھەرئەو ھەش بەسەرمندا زالبوو.

لەگێرپانەو ھەیکە تەدا [ھەرگیز خەوی بەئەو شیو ھەیکە لێنەکەوتوو فەرمووی: ھەستەن بابروین] (۷۳۹). لە گێرپانەو ھەیکە تەدا: [لِيَأْخُذَ كُلُّ رَجُلٍ بِرَأْسِ رَاحِلَتِهِ، فَإِنَّ هَذَا مَنْزِلٌ حَضَرْنَا فِيهِ الشَّيْطَانُ]. واتە: [با ھەموو یەکیک لەئێو ھەیکە و شترەکە بگریت چونکە لەم جێگەیدا شەیتانمان لەگەڵ بوو ئینجا ھەیکە باریگەو بنەیان بپێچایەو ھەو خستیانە سەر و شترەکانیان و رۆیشتن]. جەھوی و شترەکانیان گرت تۆزیک رۆیشتن ئینجا [داوای ئاوی کرد و دەستنوێژی پێھەلگرتن] پاشان ئەوانیش ھەستان و پێغەمبەر موون: ((تَوَضُّؤًا)) دەستنوێژ [بشۆن خۆی گەورە گیانتان دەکیشیت ئەگەر

(۷۳۷) أخرجه: مسلم (۶۸۰)، وابوداود (۴۳۵)، وابن ماجة (۶۹۷)، والترمذي (۶۱۳)، وابن خزيمة (۴۰۹) وقال محققه: اسناده

صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۴۲۰)، و(صحيح ابن ماجة) (۵۷۱).

(۷۳۸) أخرجه: البخاري (۵۹۵)، والنسائي (۲۹۸/۱) عن أبي قتادة.

(۷۳۹) أخرجه: النسائي (۲۹۹/۱)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (۶۰۷).

بیه ویت وه دمِگِیْرِتِه تِه وه بۆتَان هه رَكَاتِک خۆی بیه ویت [نهی بیلال ههسته بانگبده بۆ نویتز ئینجا بیلال ﷺ بانگیدا [هه تاکو رۆژبه رزبووه وه ئینجا پئیغه مبهری خودا ﷺ ههستا] دوو رَكَات نویتزی کرد هاوه لانیس [ههستان دهستنویتزیان هه لگرت] (۷۴۰). دوو رَكَاتی سوننه تی پیش نویتزی به یانیان کرد ئینجا داوای له بیلال کرد که قامهت بکات بۆ نویتز پاشان پیشنویتزی بۆکردن، به کۆمه ل نویتزی به یانیان ئه انجامدا)) (۷۴۱). [وه ک ئه وه نویتزه ی که له کاتی خۆیدا ئه انجامیان دهدا]. کاتیک نویتزیان ته و او کرد فه رمووی:.... [ئیوه کاتیک خه وتبوون مردبوون به لَام خوای گه و ره زیندووی کردنه وه هه رکه سیک له ئیوه خه وت و نویتزه که ی چوو هه رکات به خه بهر هاته وه با نویتزه که ی بکات وه هه رکه سیکش له بیری چوو وه نویتز بکات له کاتی خۆیدا به هه مان شیوه هه رکاتیک بیری که وته وه با نویتزه که ی بکات]] (۷۴۲). خودای گه و ره دفه رموویت: ((أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي)) (۷۴۳). له گه ی رانه وه یه کی تردا [له ئه بو مریم ﷺ دفه رموویت: پاشان قسه ی بۆ کردین له سه ر هه موو شتیک هه تاکو رۆژی قیامهت و هه ستانی قیامهت] (۷۴۴). [ئه وه ی له به ریکرد له به ریکرد وه ئه وه یشی بیرچی و وه یه بیرچی و وه یه] (۷۴۵).

له گه ی رانه وه یه کی تردا له زمیدی کوری ئه سله مه وه ﷺ ده ئی: ((پئیغه مبهری خودا ﷺ له شویتیک لایدا به شه و بۆ حه سانه وه... بیلالی راسپارد که خه به ریان بکاته وه بۆ نویتز بیلال خه وی لیکه وت ئه وانیش نووستبوون به خه به رنه هاتن گه رمی خوری به یانی خه به ری کردنه وه و راپه رین، پئیغه مبهری خودا ﷺ فه رمانیکرد که بارگه و بنه که یان هه لگرن و سواری وشتره کانیان ببن هه تاکو له ئه و دۆله دمرده چن وه فه رمووی: ((ان هذا وادٍ به الشيطان)) واته: (ئه م دۆل و شیوه شه ی تانی تیدیاه) ئینجا سواری بوونه وه و

(۷۴۰) أخرجه: ابوداود (۴۳۹).

(۷۴۱) أخرجه: مسلم (۶۸۱)، واحمد (۴۲۸/۲)، والنسائي (۲۹۸/۱)، وابن جبان (۲۶۵۷) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، (صحيح النسائي) (۶۰۷).

(۷۴۲) أخرجه: ابويعلی (۵۸/۱) (رقم: ۸۹۵) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۳۹۶).

(۷۴۳) أخرجه: الترمذي (۳۱۶۳)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۵۳۰)، و (صحيح أبي داود) (۴۶۲-۴۶۱)، و (الارواء) (۴۶۳).

(۷۴۴) أخرجه: النسائي (۲۹۷/۱)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۶۰۵).

(۷۴۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۶۰۱/۱۹).

رۆیشتن هەتاکو لەئەو ناوچەییە دەرچوون پاشان پيغمبەرى خودا ﷺ (فەرمانیکرد دابەزن و دەستنوێژيان شۆردو فەرمانیشی کرد بەبیلال ﷺ کە بانگبەت بۆ نوێژ یاخود تەنھا قامەت بکات، پيغمبەرى خودا ﷺ پيشنوێژی بۆ خەلکەکە کرد دواى تەواوبوونی نوێژەکە ترسی تیدا بەدیکردن، بۆیە فەرمووی: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّ اللَّهَ قَبْضُ أَرْوَاحَنَا، وَلَوْ شَاءَ لَرَدَّهَا إِلَيْنَا فِي حِينٍ غَيْرِ هَذَا. فَإِذَا رَقَدَ أَحَدُكُمْ عَنِ الصَّلَاةِ، أَوْ نَسِيَهَا، ثُمَّ فَرَعَ إِلَيْهَا، فَلْيُصَلِّهَا، كَمَا كَانَ يُصَلِّيهَا فِي وَقْتِهَا، ثُمَّ التَّمَّتِ النَّبِيُّ ﷺ إِلَى أَبِي بَكْرٍ الصَّدِيقِ ﷺ فَقَالَ: ((إِنَّ الشَّيْطَانَ أَتَى بِلَالًا وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فَأَضَجَّعَهُ ثُمَّ لَمْ يَزَلْ يُهْدِنُهُ كَمَا يَهْدِي الصَّبِيَّ حَتَّى نَامَ)). ثُمَّ دَعَا النَّبِيُّ ﷺ بِلَالًا، فَأَخْبَرَ بِلَالَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ مِثْلَ الَّذِي أَخْبَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنَّ أَبَا بَكْرٍ فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ)) (٧٤٦).

واتە: (ئەى خەلکینە خودای گەوره گیانتان دەکیشیت لەکاتی نووستن ئەگەر بیهوێت دەیگیریتەوه بۆتان لەکاتیکى تردا بۆیە هەرکەسێک لە ئێوه خەویلیکەوت لەکاتی نوێژدا یاخود لەبیری چوو، هەرکاتیک بیری هاتەوه یا بەخەبەرەت با نوێژەکەى بکات وەك ئەو نوێژەییە کە لەکاتی خۆیدا دەیکات، پاشان پيغمبەرى خودا ﷺ رووی کردە ئەبوبەکرى صدیق فەرمووی شەیتان هاتۆتە لای بیلال لەکاتیکدا نوێژی کردوو هەتاکو خستویەتیە ناو جیگا هەر بەردەوام لایلایەى بۆ کردوو وەك لایلایەى دایک بۆ منداڵ هەتاکو خەوی لیکەوتوو، پاشان پيغمبەرى خودا ﷺ بیلالی بانگکرد. بیلال ﷺ ئەوهى بۆ گێرایەوه کە پيغمبەرى خودا ﷺ بە ئەبوبەکرى وتبوو ئەبوبەکر ﷺ وتی: شایەتى دەدم کەتۆ پيغمبەرى خودایت ﷺ).

کەوتنى و شترەکەى پيغمبەرى خودا ﷺ

لەرێگەى گەڕانەوهیان بەرەو مەدینە کێوى ئوحد لەپيغمبەرى خودا ﷺ دەرکەوت لەئەنەسەوه ﷺ دەفەرمویت: ((..... ئینجا پيغمبەرى خودا ﷺ بەرەو مەدینە گەرایەوه هەتا کێوى ئوحدى لیدەرکەوت فەرمووی: ((هَذَا جَبَلٌ يُجِبُّنَا وَنُحْبُهُ)) (٧٤٧). واتە: (ئەوه کێویکە خۆشیدەوێن و ئیمەش خۆشماندەوێت). ئینجا و شترەکەى

(٧٤٦) أخرجه: مالك (١٤/٨)، والطبراني (الكبير) (٦٠١/١٩)، والبيهقي (الدلائل) (٢٧٤/٤) وقال مرسل، وقال الشيخ الالباني

في (المشكاة) (٦٨٧) مرسل صحيح الاسناد.

(٧٤٧) أخرجه: البخاري (٦٣٦٣)، واحمد (١٥٩/٣).

پیغمبهری خدا ﷺ دوو چاری دەست بە یەکدا هاتن هات و کہوت، پیغمبهری خودای ﷺ خستە خوارەوہ.

لەئەنەسەوہ ﷺ دەئیت: ((رۆشتین هەتا دیوارەکانی مەدینەمان لێدەرکەوت روومان گەش بوووەو زۆر کەیف خۆشبووین هەنگاوەکانمان خیراتر ودریژتر دەکرد تا زوو نزیك بکەوینەوہ لەمەدینە، پیغمبهری خدا ﷺ خاتوو صفیەى هاوسەرى لەپشتەوہ سوارببوو لەئەوکاتەدا و شترەکەى ساتمەیهکی (سڵەمینەوہیەک) ی کرد و هەر دووکیانی خستە خوارەوہ ئەبو طەلحە گەیشتە پیغمبهری خدا ﷺ فەرمووی: ئەى پیغمبهری خدا، خودا بمکات بە فیدات خۆ هیچت بەسەر نەهاتووہ فەرمووی: (([لَا] عَلَیْكَ بِالْمَرْأَةِ)). نەخیر بگە هاوسەرەکەم ئەبو طەلحە فەرمانەکەى بەجیگەیاندا پۆشاکیکى دا بەدەموچاوى خۆیدا و کاتیک گەیشتە خاتوو صفیە پۆشاکەکەى دا بەسەردا و هەستایەوہ هیچ کەسێک لە خەلکەکە لەشەرما سەیری پیغمبهری خدا ﷺ و خاتوو صفیەیان نەدەکرد، هەتاکو پیغمبهری خدا ﷺ هەستا و دایپۆشى.

ئینجا ئیمە هاتینە خزمەتى و فەرمووی: (هیچ زینانیکمان پینەگەیشتووہ)، [ئەبو طەلحەش و لاخى سواری بۆ ئامادەکردن و سواربوون ئیمەش لە خزمەت پیغمبهری خدا ﷺ دەرۆشتین هەرکە گەیشتینە مەدینە فەرمووی: (([اللَّهُمَّ إِنِّي أُخْرِمُ مَا بَيْنَ جَبَلَيْهَا كَمَا حَرَّمَ إِبْرَاهِيمُ مَكَّةَ، اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمْ فِي مُدْهَمٍ وَصَاعِهِمْ]))^(٧٤٨). واتە: [ئەى خودای بەروەردگار من نێوانى ئەو دووکیۆم حەرەمکردووہ) هەرەك ئیبراھیم ﷺ مەككەى حەرەمکرد خودایە بەرەكەت بخەیتە كێشانە و پێوانەیان لەكړین و فرۆشتندا] ((آيُونَ تَائِبُونَ عَابِدُونَ لِرَبَّنَا حَامِدُونَ)) بەردەوام ئەمەى دەوتەوہ هەتا چووینە شارى مەدینە هیچى تری نەوت، کاتیک چووینە ناوشار هاوسەرەکانى، پیغمبهری خدا ﷺ هاتنە پێشوازی و دەیانوت: خودایە ئەو ئافرەتە جولهکەیهمان لەکۆلبکەرەوہ، لەگێرانهوہیهکی تردا: [کەوتنە قسە پێوتنى و کە جارییهى ئافرەتەکانیش چاویان پیکەوت قسەیان پێدەوت و گائتەیان بە بەربوونەوہکەى دەکرد]]^(٧٥٠).

(٧٤٨) أخرجه: البخاري (٣٠٨٥)، ومسلم (١٣٦٤، ١٣٦٥).

(٧٤٩) أخرجه: البخاري (٦٣٦٣).

(٧٥٠) أخرجه: ابن حبان (٧٢١٢) وقال محققه اسناده صحيح.

چوونه ناو شاری مه دینه

که عبی کوری مالیک ﷺ دمه فرمویت: پیغمبري خودا ﷺ وه کاری همیشه یی که له سه فریک ده گه پراهه بهرله هه موو شتیک روویده کرده مزگهوت و دوو رکات نویزی ده کرد نینجا دادمنیشت بۆ هه وال و کاروباری خه لکی و پیشوازی لیکردنی))^(۷۰۱) باشان پیغمبري خودا ﷺ چوووه ژووره که ی عایشه.

له عایشه وه ﷺ دمه فرمویت: ((پیغمبري خودا ﷺ که گه پراهه وه له غه زای ته بوک و خه بیهر له ناو ژووره که ی من تافیکی لیبوو په رده ی پیدا درابوو با هه لیکرد و په رده که ی تۆزیک لادا بوو که له شوشه کانم دمرکهوتن که له نه ویندا دانرابوون یاریم پیده کردن پیغمبري خودا ﷺ فه رمووی: ئه ی عایشه ئه وه چیه؟ وتی: ئه وه کچه کانمن [ئه وانه یاریه کانمن ئه ی پیغمبري خودا ﷺ] له ناویاندا ئه سپیک له په رۆ دروستکرا بوو بینی دوو بالی هه بوو و فه رمووی: ((مَا هَذَا الَّذِي أُرَى وَسَطَهْنُ)) ئه ی ئه وه چیه له ناوهراستیاندا؟ وتم: ئه سه ئه ی پیغمبري خودا ﷺ فه رمووی: ((وَمَا هَذَا الَّذِي عَلَيْهِ؟)) ئه ی ئه وه چیه له سه ری؟ وتی: باله کانیه تی فه رمووی: ((فَرَسَ [مِنْ رِقَاعٍ] لَهُ جَنَاحَانِ))؟ ئه سپیکی له په رۆ دروستکراو دوو بالی هه یه، وتی: ئه ی نه ترانیوه که سوله یمانی کوری داود ئه سپیکی بالدار ی هه بووه؟ ده لیت: پیغمبري خودا ﷺ ئه ومنده پیکه نی تا هه موو ددانه کانی دمرکهوت))^(۷۰۲).

خاتوو سه فیه ی ﷺ هاوسه ری پیغمبري خودا ﷺ گواریه کی ئالتونی له گویدابوو به فاطمه ی به خشی وه ک دیاریه ک، سه عیدی کوری موسه یب ﷺ ده لیت: [که خاتوو سه فیه هاته مه دینه گواریه کی زیری له گویدابوو وه ک دیاریه ک به خشی به فاطمه و ئه و ژنانه ی له گه ئیدابوون]^(۷۰۳).

پیغمبري خودا ﷺ ئاشته وایی ده خسته نیوان سه فیه و هاوسه ره کانی تری و پشتیوانیده کرد وریزی تایبه تی لیدنا، له نه سه وه ﷺ دمه فرمویت: ((خاتوو سه فیه

(۷۰۱) أخرجه: البخاري (۴۴۱۸)، مسلم (۲۷۶۹).

(۷۰۲) أخرجه: ابوداود (۴۹۳۲) واللفظ له، والبيهقي (۲۱۹/۱۰)، وابن حبان (۵۸۶۴) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم، وقال الشيخ الالباني في (ادب الزفاف) (ص: ۱۷۰) اسناده صحيح، واللفظ لابي داود والزيادات لابن حبان.

(۷۰۳) أخرجه: ابن سعد (۱۵/۳) بسند صحيح من مرسل ابن المسيب كما قال الحافظ في (الاصابة) (۳۴۷/۴) (۲۵۰).

پيگه‌يشت كه خاتوو (حه‌فصه) پيوتووو كچى جوله‌كه نه‌ويش ده‌ستى به‌گريان كرد پيغمبهرى خودا ﷺ به‌سهردا هات، فهرمووى: ((نه‌وه بو جى ده‌گريت؟)) وتى: نه‌وه پيم ده‌لئيت: نه‌ى كچى جوله‌كه. پيغمبهرى خودا فهرمووى: ((تو كچى پيغمبهرىت و ماميشت پيغمبهره [مه‌به‌ستى موسا و هارون])) ه وه هاسهرى پيغمبهرىكيشى به‌جى شتيك شانازى به‌سهرتودا ده‌كات؟ [پاشان به‌ هه‌فصه‌ى فهرموو: له‌خودا بترسه نه‌ى هه‌فصه]]^(۷۵۱).

له‌گيرانه‌وه‌يه‌كى خاتوو سه‌فيه‌دا ﷺ ده‌لئيت: ((پيغمبهرى خودا ﷺ هاته ژووره‌كه‌م ده‌گريام فهرمووى: ((مَا يُبْكِيكَ يَا ابْنَ حَيٍّ؟)) نه‌وه بو جى ده‌گريت ج شتيك واى كر دووه كه بگريت نه‌ى كچى حويه‌يى؟ وتم: پيمگه‌يشتووو كه عائيشه و هه‌فصه قسه‌يان له‌بارى منه‌وه كر دووه، وتوو يانه: نيمه له‌ئه‌و باشتري له‌كچانى بنه‌ماله‌و مامى پيغمبهرين و هاسهرى نه‌وين، فهرمووى: ((أَفَلَا قُلْتَ: كَيْفَ تَكُونَانِ خَيْرًا مِنِّي، أَبِي هَارُونَ، وَعَمِّي مُوسَى، وَزَوْجِي مُحَمَّدٌ ﷺ))^(۷۵۵). واته: (تو پيت نه‌وتن ئيوه به‌جى و چون له‌من باشتري له‌كاتيكدا من باوكم هارونه و مامم موسايه هاسهريشم محمده ﷺ). خاتوو سه‌فيه به‌زن و بالاي كورت بوو خاتوو عائيشه جارتيكيان ويستى به‌ئه‌وه لاي پيغمبهرى خودا ﷺ له‌كه‌دارى بكات، عائيشه ﷺ ده‌فهرمويت: نه‌ى پيغمبهرى خودا سه‌فيه نافرته‌تيكى ئاوهاو ئاوهايه به‌ده‌ستى نامازى كرد كه كورته بالايه، پيغمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: ((لَقَدْ مَرَّجْتَ بِكَلِمَةٍ لَوْ مَرَّجْتَ بِهَا مَاءَ الْبَحْرِ لَمُرَّجًا.))^(۷۵۶). واته: (به‌وشه‌يه‌ك قسه‌ت كرد نه‌گه‌ر تيكه‌ل به‌ئاوى ده‌ريا ببووايه تيكيدهدا).

(۷۵۴) أخرجه: عبدالرزاق (۲۰۹۲۱)، واحمد (۱۳۵/۳) رقم (۱۲۳۹۲) وقال الأرنؤوط اسناده صحيح على شرطهما، وابويعلی (۳۴۳۷)، والطبرانی (الكبير) (۱۸۶/۲۴)، والنسائي (الكبرى) (۸۹۱۹)، والترمذي (۳۸۹۴) وقال حسن صحيح غريب واللفظ له، وصححه ابن حبان (۷۲۱۱) وقال محققه اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۳۰۵۵) و(المشكاة) (۶۱۸۳).

(۷۵۵) أخرجه: الطبرانی (الكبير) (۱۹۶/۲۴)، والحاكم (۲۹/۴)

(۷۵۶) أخرجه: الترمذي (۲۵۰۲) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح الترمذي) (۲۰۳۴)، و(غاية المرام) (۴۲۷).

گه پانه وهی جه عفه رو ئه شعهریه کان

جیاوازی ههیه له کاتی گه پانه وهی کۆچکردوو هکان و ئه شعهریه کان بۆ مه دینه یاخود بۆ خه یبهر له گه پانه وهیه کی ئه بو موسای ئه شعهریدا ﷺ ده فهرمویت: ((هاتینه وه بۆ (مه دینه) له ئه و کاته دا بوو پیغمبهری خودا ﷺ خه یبهری رزگار کرد بوو))^(۷۵۷) له گه پانه وهیه کی تر دا ده فهرمویت: [هاتینه وه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ له دوای فه تحکردنی خه یبهر به سئ رۆژ]^(۷۵۸).

له گه پانه وه که ی جابردا ﷺ ده فهرمویت: [کاتیک پیغمبهری خودا ﷺ ته شریفیان هینایه مه دینه له دوای غه زای خه یبهر جه عفه رو هاوه لانی گه پانه وه له حه به شه]^(۷۵۹). له گه پانه وهی ئه نه س ﷺ: [....ئه شعهریه کان گه پانه وه کاتیک له مه دینه نزیك بوونه وه ئه م هۆنراوه یه یان به ئاوازه وه ده وته وه: سه بی ده گه یان به خۆشه ویستمان محمده و هاوه لانی]^(۷۶۰). له گه پانه وهیه کی ئه بو موسای ئه شعهری دا ﷺ [له کاتیکدا گه پانه وه پیغمبهری خودا ﷺ غه زای خه یبهری ده کرد یاخود روه و خه یبهر به ریکه وتبوو]^(۷۶۱) له گه پانه وهیه کی تر دا هه ره له ئه وه وه ده فهرمویت: [گه یشته خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ دوای سئ رۆژ له فه تحی خه یبهر له گه ن کسانیک له خزمهکانی خۆم...]^(۷۶۲).

له ئه و بۆچوونه جیاوازانه وه روونده بیته وه که ئه بو موسای ئه شعهری و ئه شعهریهکانی تر هاتوونه ته مه دینه و دواتر خۆیان گه یاندوو ته خه یبهر دوای فه تحکردنی به سئ رۆژ ئه وانی تر که جه عفه رو هاوه لانی بوون دواکه وتوون و گه یشتوونه ته مه دینه دوای گه پانه وهی پیغمبهری خودا ﷺ و هاوه لانی له خه یبهر له گه پانه وهی جابردا ﷺ به ئاشکرا ئه مه به رچاو ده که ویت، ئه بو موسای ئه شعهری

(۷۵۷) أخرجه: البخاري (۴۲۳۰)، ومسلم (۲۵۰۲).

(۷۵۸) أخرجه: ابن حبان (۴۸۱۳) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۷۵۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۲۴۶/۴) باسناد موصول وانظر: (البدایة) (۲۰۶/۴).

(۷۶۰) أخرجه: احمد (۱۵۵/۳)، وابن حبان (۷۱۹۳) وقال محققه اسناده صحيح، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة)

(۵۰/۲) (۵۲۷) اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۷۶۱) أخرجه: البخاري (۴۲۰۵)، ومسلم (۷۰۴).

(۷۶۲) أخرجه: احمد (۴۰۶/۴).

ﷺ دهفهرمويت: ((هه والمان زانى كه پيغمبهرى خودا ﷺ كۆچيكردوو بهره مهدينه نيمهش له يه مهن بووين كۆچمانكرد بۆلاي پيغمبهرى خودا ﷺ من و دوو براكهم، من له ههردوو كيان بچوكتربووم كه يه كيكيان ئه بو بورده بوو ئهوى تريشيان ئه بو روهم بوو له گه لئ ئه و منده يا خود په نجاو سى پياو له هۆزه كه مان بووين... [له گيرانه وميه كى تردا.... په نجا كهس له ئه شعهر ييه كان و شهش كهس له هۆزى (عك) بوون] (۷۱۳). ده لئيت: سواري كه شتى بووين نيمه ي گه يانده لاي نه جاشى له حبه شه له ئه و پيش گه يشتين به جه عفه رى كورپى ئه بو طالب و هاوه لانى كه له لاي نه جاشى بوون، جه عفه ر ﷺ وتى: پيغمبهرى خودا ﷺ نيمه ي ناردوو به بۆ ئيره و فه رمان يي پيكردوو ين كه ليره بمينينه وه ئيوهش له گه لمان بمينينه وه نيمهش له گه ليان مابينه وه هه تاكو هه موومان به يه كه وه هاتينه خزمهت پيغمبهرى خودا ﷺ له كاتيكدا خه يبه رى فه تحكردبوو، وه به شى بۆ نيمهش دانابوو له ئه و ده سته كه وتانه كه هيج به شيكى بۆ هيج كه سيكى تر دانه نابوو كه به زدارى غه زاكه ي نه كرده يت به هيج شتيك ته نها خه لكى ناو كه شت ييه گه را وه كه ي حبه شه نه بيت له گه ل هاوه لانى به شى بۆ دانابوو...)) (۷۱۴).

كاتيك ئه شعهر يه كان له مهدينه نزيك بوونه وه پيغمبهرى خودا ﷺ هه والى هاتنيانى به موسولمانان را گه ياند ئه نهس ﷺ دهفهرمويت: پيغمبهرى خودا ﷺ فه رمووى: ((يَقْدَمُ عَلَيْكُمْ عَدَاُ أَقْوَامٍ هُمْ أَرْقُ قُلُوبًا مِنْكُمْ)) واته: ((سبه ي خه لكان يكتان پيدمگه ن و دين بۆ لاتان له ئيوه دلنه رمترن بۆ ئه م ئايينه))، ئه نهس ﷺ دهفهرمويت: ئه شعهر يه كان هاتن ئه بو موسايان له ناو دا بوو كاتيك له مهدينه نزيك بوونه وه هؤنراوى به ناوازيان دهوت سبه ي ده گه ين به خو شه ويستان محمد وكۆمه له كه ي له ئه و كاته دا گه يشتنه ناومان ته وه قه يان له گه ل كردين ئه وان يه كه م كهس بوون ته وه قه يان داهينا)) (۷۱۵).

(۷۱۳) أخرجه: ابن حبان (۷۱۹۴) وقال محققه اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۷۱۴) أخرجه: البخاري (۴۲۳۰)، ومسلم (۲۵۰۲).

(۷۱۵) أخرجه: احمد (۱۰۵/۳) في (فضائل الصحابة) (۱۶۵۵) وقال محققه اسنادهما صحيح، والبخاري (الادب المفرد)

(۹۶۷)، وابن حبان (۷۱۹۳-۷۱۹۲) وقال محققه اسناده صحيح وصححه اسناده النووي في (الأذكار) (۸۸۶) (ص: ۲۳۶)، وصححه أيضاً الحافظ في (الفتح) (۶۴/۱۱)، وقال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۵۰/۲) (۵۲۷) اسناده صحيح على شرط مسلم، انظر: (صحيح الأدب المفرد) (۷۴۴)، صححه أيضاً محققا (زاد المعاد) (۶۱۹/۳) واللفظ لاحمد.

كاتيك جه عفهري ﷺ ناموزاي پیغمبهرى خودا ﷺ گه پراهوه پیغمبهرى خودا ﷺ باوهشى پيداگرد و زور خوشحال بوو به گه پراهوهى، جابر ﷺ دمفهرمويت: (([كاتيك جه عفهري گه پراهوه له حبه شه پیغمبهرى خودا ﷺ دهستی له مليکردو باوهشى پيداگرد] (۷۶۶) [فهرمووى: ((مَا أَدْرِي بِأَيِّهِمَا أَفْرَحُ بِفَتْحِ خَيْبَرٍ أَمْ بِقُدُومِ جَعْفَرٍ)) (۷۶۷). واته: (نازانم به کامتان دلخوش بم به گرتنى خه بېهر يا خود به هاتنه وهى جه عفهري).

له گيرپراهوهيهكى لاوازا هاتووه [كاتيك جه عفهري كورپى نه بو طالب ﷺ گه پراهوه پیغمبهرى خودا ﷺ پيشوازيكردوو ههركه چاوپيپيكهوت ناوچهوانى ماچگرد] (۷۶۸). له گيرپراهوهكهى نيينو عومهردا ﷺ دمفهرمويت: [پیغمبهرى خودا ﷺ بو پيشوازي جه عفهري كورپى نه بو طالب ﷺ رويشت كاتيك گه يشته لاي باوهش پيداگرد..... پاشان پيى فهرموو: ((أَلَا أَهْبُ لَكَ أَلَا أَمْنُحُكَ أَلَا أُتِحِفُكَ؟)). شتيكت پيبيه خشم ديارى و خه لاتيكت پييدهم؟ وتى: به لئى نهى پیغمبهرى خودا ﷺ فهرمووى: جوار پركات نويز بكه پیغمبهرى خودا ﷺ فيرى نويزى ستايشى كرد (صَلَاةَ التَّسْبِيحِ)] (۷۶۹).

دايكي خاليد له كوچكهرانى حبه شه دا بوو، پیغمبهرى خودا ﷺ پوشاكيكى ره شو سوورى دايه كه وينه تيدا بوو، له دايكي خاليدى كورپى سه عيدى كورپى عاص كه له حبه شه خاليدى بووه ده لئيت: [گه پراهوه له خاكى حبه شه] (۷۷۰) من كچوله يهكى بچوك بووم پیغمبهرى خودا ﷺ پوشاكي پيدام خه تى ره شو سوورى تيدا بوو وينه شى

(۷۶۶) أخرجه: ابويعلی (۳/۳۹۸) (رقم: ۱۸۷۶)، قال الهيتمي في (المجمع) (۲۷۲/۹) فيه جمال دين سعيد وهو ضعيف وقد وثق، وبقية رجاله رجال الصحيح، وصححه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۶۵۷).

(۷۶۷) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۰۸/۲)، وقال الهيتمي في (مجمع الزوائد) (۲۷۲/۹)، رواه الطبراني مرسلًا ورجاله رجال الصحيح، والحاكم (۲/۶۲۴) وصححه ووافقه الذهبي واللفظ له، قال الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ۳۷۹): حديث حسن.

(۷۶۸) أخرجه: ابوداود (۵۲۲۰)، والحاكم (۳/۲۱۱) وصححه وقال الذهبي: الصواب انه مرسل، والبيهقي (الدلائل) (۲۴۶/۴) وقال اسناده مرسل، الطبراني (الكبير) (۸۲/۲۲)، وقال الهيتمي في (المجمع) (۲۷۲/۹) رواه الطبراني في الثلاثة وفي رجال (الكبير) انس بن سلم ولم اعرفه وبقية رجاله ثقات وقال الحافظ في (الفتح) (۷۰/۱۱)، في سنده ضعيف، وقال ابن الملقن في (خلاصة وبدر المنبر) (۲۵۰۶) رواه ابوداود والدار القطني باسناد ضعيفة، وقال الشيخ الالباني في (دفاع عن السيرة والحديث النبوي) (ص: ۸۶) رواه ابوداود بسند ضعيف والحاكم بسند مرسل وقال في (المشكاة) (۴۶۸۷) اسناده ضعيف، وضعفه أيضاً محققا (زاد المعاد) (۳/۳۲۲)، وضعفه الشيخ الأرنؤوط أيضاً في شرح (السنن) (۲۹۲/۱۲).

(۷۶۹) أخرجه: الحاكم (۱/۳۱۹) وقال اسناده صحيح ووافقه الذهبي.

(۷۷۰) أخرجه: البخاري (۳۸۷۴).

لەسەرکراپوو، پىغەمبەرى خۇدا ﷺ وئىنەكانى بەدەستى خۇى لايدەبرد و دەيفەرموو: ئىستا زۆر جوانە زۆر جوانە).

پىغەمبەرى خۇدا ﷺ پرسیارى لىکردم دەربارەى گرنگترین شت كەبىنيويانە و كەبەلايانەوہ جىگەى سەرسورمان بووہ لە خاكى حەبەشە، لە جابىرەوہ ﷺ دەفەرموئت: ((كاتىك كۆچكەرانى حەبەشە گەرانەوہ خزمەت پىغەمبەرى خۇدا ﷺ پى فەرموون: ((ئايا بۆمناگىرنەوہ سەرسورماوترىن شت كە لەسەر خاكى حەبەشە بىنيوتانە جىيە؟)) گەنجىك لەناوياندا وتى: بەئى ئەى پىغەمبەرى خۇدا ﷺ، رۆژىكىان دانىشتبووین پىرئىزنىكى بەسالاچوو لەبەسالاچووہ راهىبەكان بەلاماندا تىپەرى گۆزەيەكى گەورەى پىرلە ناوى لەسەر سەرى دانابوو بەلاى گەنجىكى خۇياندا تىپەرى گەنجەكەش دەستىكى خستە سەر شانى و پالىكى پىومنا ئافرمەتەكە بەسەرچۆكىدا كەوت و گۆزەكەى شكا كە ھەستايەوہ ئاورپىكى لىدايەوہ، وتى: غەدركەر لەمەودوا دەزانىت ئەنجامى ئەم كارمەت چۆن دەبىت؟ كاتىك خۇاى گەورە كورسى و عەرشى خۇى دانا و سەرەتا و كۆتايىەكانى مرۆقى كۆكردەوہ بۆ لىپرسىنەوہ، دەستو قاجەكانى ھىنايە قسەكردن لەسەر ئەو كارانەى ئەنجاميانداوہ ئەو كات تىدەگەيت كە كارى من و تۆ چۆنە لەلاى ئەو، پىغەمبەرى خۇدايە ﷺ فەرمووى: راست دەكەيت راست دەكەيت چۆن خۇدا ئومەتتىك شكۆمەند دەكات تىاياندا مافى بىھىزەكان لە بەھىزەكان وەرنەگىرئت))^(۷۷۱).

پلەو پايەى كۆچكەرانى حەبەشە

لە ئەبو موساى ئەشعەرىيەوہ ﷺ دەفەرموئت: ((كەسانىك لەناو خەلكىدا بەشانازىەوہ بە ئىمەيان دەوت: سەرنشيانى كەشتىەكەى حەبەشە ئىمە پىشتان كەوتىن لە كۆچكردندا، دەئىت: ئەسمائى كچى عومەيس ﷺ خىزانى جەعفەر ﷺ يەككىك بوو لەگەراوہكانى حەبەشە لەگەلماندابوو بەسەردان چوو بووہ لاى خاتوو حەفصەى ﷺ خىزانى پىغەمبەرى خۇدا ﷺ عومەرىش ﷺ ھات بۆ سەردانى خاتوو

(۷۷۱) أخرجه: ابن ماجة (۴۰۱۰) واللفظ له، وابويعلی (۲۰۰۳)، والبزار (۱۰۹۶)، والبيهقي (الكبرى) (۹۵/۶)، وابن حبان (۵۰۵۸) وقال محققه حديث قوي بشواهد، والطبراني (الكبرى) (۱۱۲۳۰)، قال الذهبي في (العلوعلی الغفار) (ص: ۶۸) اسناده صالح، قال الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۳۲۳۹) حسن، وقال في مختصر العلورقم (۵۹) اسناده صحيح لولا ان عطاء بن المسائب اختلط... والحديث صالح.

حەفصەى كچى لەئەوكاتەدا ئەسما لەئەوى بوو كاتىك چاوى پىكەوت، وتى: ئەو كىيە؟ وتى: ئەو ئەسمائى كچى عومەيسە عومەر وتى: ئەو تۆيت حەبەشىيەكە؟ ئەو تۆيت دەريابىيەكە؟ ئەسما ﷺ وتى: بەئى، عومەر وتى: پىشتان كەوتىن لەكۆچكردن لەبەر ئەو ئىمە لەپىشتىرەىن بۇ پىغەمبەرى خۇدا ﷺ. ئەسما تۆرەبوو وتى: ئەى عومەر راست ناكەيت وانىيە وەلاهى ئىو لەخزمەت پىغەمبەرى خۇدا ﷺ بوون برسەكانتانى تىر خواردن دەكرد نەشارمزا و نەزانەكانىشتانى ئامۆزگارى دەكرد وزانستى فێردەكردن بەلام ئىمە لەخاكىك گىرساينەو خاكى غەرىبى و بىكەسى و دوور و ناخۆشبوو لەحەبەشە ئەو هەموو لەپىناوى خا و پىغەمبەرهكەيدا بوو ﷺ سویند بەخۇدا خواردن و خواردنەو ناخۆم هەتاکو ئەوى وتت بۇ پىغەمبەرى خۇداى ﷺ باسىنەكەم، ئىمەش ئازارمان چىشتوو ترسمان لەسەربوو ئەوش هەموو بۇ پىغەمبەرى خۇدا ﷺ باسدەكەم وە پرسىارىشى لىدەكەم سویندبە خۇدا درؤناكەم و هىچ شتىكى لىزىاد ناكەم، دەئىت: كاتىك پىغەمبەرى خۇدا ﷺ هات وتم: ئەى پىغەمبەرى خۇدا ﷺ عومەر ئاوها و ئاوها دەئىت دەربارەى كۆچكەرانى حەبەشە، فەرمووى: تۆ چىت بەئەو وت؟ وتم: منىش ئاوها و ئاوها وەلامم داىەو.

پىغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمووى: ((لَيْسَ بِأَحَقَّ بِي مِنْكُمْ، وَلَهُ وَالْأَصْحَابِ هِجْرَةٌ وَاحِدَةٌ))
 وَلَكُمْ أَنْتُمْ أَهْلَ السَّفِينَةِ هِجْرَتَانٍ... [في رواية هاجرتم الى حبشة وهاجرتم الي] (٧٧٣). واتە: (ئەوان لەپىشتەر نىن لەئىو بەمن، عومەرىش و هاوئەلانى يەك كۆچكردنىان بۇ هەيە وەك پاداشت بەلام ئىو سەرنشىنانى كەشتىيەكە دوو كۆچكردنتان بۇ هەيە [لە رىوايەتىكى تردا: كۆچكردنتان بۇ حەبەشەو كۆچكردنتان بۇ لای من لەمەدىنە]...
 دەئىت: دواتر ئەبو موسا ﷺ و سەرنشىنانى كەشتىيەكەم بىنى دەهاتن بۇ لام پرسىارى ئەو فەرموودەيەيان لىدەكردم، هىچ شتىك لەدونىا ئەوئەندە دلخۆشەنەكردبوون و لەدل و دەرونياندا گەورە نەبوو بەئەندازەى ئەو فەرموودەيە پىغەمبەر ﷺ كە لەبارەى ئىمەو فەرمووبووى)) (٧٧٣).

(٧٧٢) أخرجه: البخاري (٢٨٧٦)، (٤٢٣٠).

(٧٧٣) أخرجه: البخاري (٤٢٣٠)، ومسلم (٢٥٠٢) واللفظ له.

گێڕانهوه زهویوزاره خوازاوهکان

ئهنهس ﷺ دمهفرمویت: ((کاتیک کۆچکردوو دهکان له شاری مهککه) هوه هاتن بۆ مه دینه هیچ شتیکیان له گهڵ خۆیاندا نه هینابوو بۆیان دمر نه و چوو بوو و مه هیچیشیان به دهسته وه نه بوو نه نصاریه کانیش خاومن زهویوزارو باخو باخات بوون نه نصاریه کان به رووبومی مائه کانیان له گهڵ دابه شه کردن نیوه به نیوه تهنه دهسته بهری کارو نازوقه ی مالاو مندالیان نه بیت، دایکی ئهنهسی کورپی مالیک که ناوی (ئوم سلیم) بوو باخه خورمایه کی هه بوو دایه پیغمبهری خودا ﷺ، پیغمبهری خوداش ﷺ به خشیه (دایکی ئهیمهن) ی دایکی ئوسامه ئیبنو شیهاب ﷺ ده ئیت: ئهنهسی کورپی مالیک ﷺ پێپراره یاندم دوا ی ئه وه ی پیغمبهری خودا ﷺ له غهزای خه بهر بووه وه گه راپه وه بۆ مه دینه کۆچکردوو دهکان هه موو زهویوزارو به رووبوم و که لوپه لیکی نه نصاریه کانیان گه رانده وه بۆیان که پێشتر و مریانگرتبوو لیان، ده ئیت: پیغمبهری خودا ﷺ باخه که ی بۆ دایکم گه رانده وه، له به رامبه ریشدا باخیکی خورمای به خشیه (دایکی ئهیمهن) له حیاتی باخه که ی خۆی)) (٧٧٤).

وه پیغمبهری خودا ﷺ به شیکی زۆری له دهسته که وته کانی خه بهر و خورمای خه بهری به خشیه نه نصاریه کان. ئهنهس ﷺ دمهفرمویت: (ئوسهیدی کورپی حوضیر نه شههلی هاته خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ له ئه وه کاته دا خواردنی دابه شه کردن ئه ویش باسی مالیکی هۆزی ئه وسی بۆ کرد له (بنی ظفر) که پێداویستیان هه یه و ئه وان زۆربه شیان ئافرمتن، پیغمبهری خودا ﷺ پێیفه رموو: ((وازت لئیهینان تا هه رچی له دهستمان بوو ته واو بوو له مه ودوا گوێبێستی شتیک بوویت پیمان گه یشته هه وائی ئه و مائهم بیربخه ره وه)) ده ئیت: له دوا ی ئه وه وه خواردن هات له خه بهر وه خورما و جۆبوو، پیغمبهری خودا ﷺ دابه شه کرد به سه ر خه ئکیدا به شیکی زۆری تاپه تی بۆ مائه نه نصاریه که دانا ئوسیدی کورپی حوضیر به سوپاسه وه وتی: خودای گه وره باشتین پاداشتت بداته وه ئه ی پیغمبهری خودا ﷺ، پیغمبهری خودا ﷺ فه رموی: ((وَأَنْتُمْ يَا مَعْشَرَ الْأَنْصَارِ، فَجَزَاكُمُ اللَّهُ أَطْيَبَ الْجَزَاءِ [او قال: خَيْرًا] فَإِنَّكُمْ مَا عَلِمْتُ أَعْقَبُ صُبْرًا، وَسَتَرُونَ بَعْدِي أَثَرَةَ فِي الْأَمْرِ وَالْقَسَمِ، فَأَصْبِرُوا حَتَّى تَلْقَوْنِي عَلَى الْحَوْضِ)) (٧٧٥) واته:

(٧٧٤) أخرجه: البخاري (٢٦٣٠)، ومسلم (١٧٧٠) واللفظ له.

(٧٧٥) أخرجه: النسائي (الكبرى) (رقم: ٨٣٤٥)، والحاكم (٧٩/٤) وصححه ووافقه.

(ئيوەش ئەى كۆمەلى ئەنصار خوداى گەورە باشتەين پاداشتان بىداتەو، ئەوئەندەى ئيوەم ناسيوە كەسانىكى زۆر دونيا نەويست و خۆراگرېوون لەشەردا لەدواى من بېبەش دەكرين لەسامان و پيشەواييدا ئيوە ئارامگرين هەتا بەيەكترى شاد دەبينەو، لە سەر حەوزى (كوثر)).

پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ هەموو سائىك بەشى بۇ ھاوسەرەكانى دادەنا لە خورماى خەيبەر ئىبنو عومەر ﷺ دەفەرموئەت: (پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ بۇ ھەريەك لە ھاوسەرەكانى ھەشتا بار خورماو بىست بار جۆى دادەنا بۇ ھەموو سائىك) (۷۷۶). لەگىرەنەوئەيەكى تردا ھەر لە ئىبنو عومەرەو ﷺ دەفەرموئەت: [خورماى خەيبەرى دابەشكرد بە دوو بەشەو لە نيوەكەى خەيبەردا پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ پينج يەكى و مردەگرت بۇ (بىت المال) وە خواردنى ھاوسەرەكانى لە پينج يەكى دابىندەكرد بۇ سائىك بۇ ھەريەكەيان سەدبار خورماو بىست بار جۆ] (۷۷۷). بەئەو شيوەيە بارودۆخى موسولماننان لەرپووى ئابوريبەو بوزايەو بۆيەكەمجار لەخورما تىريان خوارد. لە خاتوو عائيشە داىكى باومردارەو ﷺ دەفەرموئەت: (كائىك خەيبەر فەتحرا وتمان: (لەئىستا بەدواو تىر بەشى خۇمان خورما دەخوين) (۷۷۸).

پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ خزمەتكارىكى بەعەلى كورپى ئەبو طالب ﷺ بەخشى كاتىك لەغەزاي خەيبەر گەرايەو ئەبو ئومامە ﷺ دەفەرموئەت: ((پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ كەگەرايەو لە خەيبەر دوو كۆيلەى مىرد مندالى لەگەلدا بوو عەلى ﷺ وتى: ئەى پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ خزمەتكارمان دەوئەت؟ پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ فەرمووى: ((خُذْ أَيُّهُمَا شِئْتَ «قال: خَيْرُهُ لِي قال: ((خُذْ هَذَا وَلَا تَضْرِبْهُ؛ فَإِنِّي قَدْ رَأَيْتُهُ يُصَلِّي مَقْبَلَنَا مِنْ خَيْرٍ؛ وَإِنِّي قَدْ نَهَيْتُ عَنْ ضَرْبِ أَهْلِ الصَّلَاةِ)) وَأَعْطَى أَبَا ذَرٍّ الْغُلَامَ الْآخَرَ فقال: (أَسْتَوْصِي بِهِ خَيْرًا) ثم قال: ((يَا أَبَا ذَرٍّ مَا فَعَلَ الْغُلَامَ الَّذِي أُعْطَيْتُكَ؟)) قَالَ: أَمَرْتَنِي أَنْ أُسْتَوْصِيَ بِهِ خَيْرًا فَأَعْتَقْتُهُ» (۷۷۸). واتە:

(۷۷۶) أخرجه: البخاري (۴۲۱۳)، وابوداود (۳۰۰۶)، والدارمي (۲۷۰/۲)، والطحاوي (۲۶۰/۲)، واحمد (۱۷/۲)، والبيهقي

(۱۱۳/۶)، وابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه اسناده صحيح. وصحه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۵۹۷).

(۷۷۷) أخرجه: ابي داود (۳۰۰۸) وقال الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۵۹۹) صحيح الاسناد.

(۷۷۸) أخرجه: البخاري (۴۲۴۲).

(۷۷۹) أخرجه: احمد (۲۵۰/۵-۲۵۷)، والبخاري (الأدب المفرد) (۱۶۳)، حسنه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۱۴۲۸)

(صحيح الأدب المفرد) (۱۲۱)، و(المشكاة) (۳۳۶۵)، وحسنه الشيخ المقبل في (الصحيح المسند) (۴۹۵)

(کامیانت دهویت بیبه، وتی: بؤم دهستنیشان بکه، فهرمووی: نهوهیان ببهو بههیج جورئک لیینهدهیت چونکه من له خهیبهر بینیم وهک ئیمه نوئزیدهکرد و منیش ریگه نادم له نوئزخوینان بدریت نهوهی تریشی دایه نهبو زمپی غهفاری ﷺ و پیی فهرموو: بهچاکترین شیوه رهفتاری لهگهل بکه پاشان پییغهرموو نهبوزهر چیت لهئهو کویلهیه کرد که پییمانبه خشیت؟ وتی: فهرمانت پیکردم که باش رهفتاری لهگهل دا بکه منیش چووم نازادمکرد).

خه لکی کهوتنه کرین و فرؤشتنی خورمای خهیبهر دهچوون خورمای باشیان دهکری بهخورمای خراب پییغهمبری خودا ﷺ قهدهغهیکرد نهوکاره و بؤی روونکردنهوه کهئهوه سهرچاوهی ریبايه. نهبو هورهیره ﷺ دهفهرمویت: ((پییغهمبری خودا ﷺ بیایوئکی وهک سهرکار بهسهر خهیبهرهوه دانابوو هاتهوه خزمهتی خورمای (جنیب) ی هینابوو لهگهل خؤی پییغهمبری خودا ﷺ پییغهرموو: ((اَكُلْ مَرَّ خَيْرَ هَكَذَا؟)). واته: (نایا ههموو خورمای خهیبهر نهو شیوهیهیه؟) وتی: نا وهلاهی نهی پییغهمبری خودا ﷺ، ئیمه یهک ربه لهئهو خورمایه دهستدهخهین بهدوو یان سی ربه لهخورمای تر فهرمووی: ((لاتفعل، بع الجمع بالدارهم ثم إتبع بالدارهم جنیبا)). نهو کاره مهکهن ههموو بهپاره بفرؤشن پاشان به پارهکهی خورمای (جنیب) بکرن))^(۷۸۰).

موسولمانهکان کهوتنه کرین و فرؤشتنی بهشهکانیان لهنیوان خویاندا که لهخهیبهر بهریان کهوتبوو ههتاگو عاصمی کوپی عهدی و براهی که نهنصاری و نهوس بوون سهد بهشیان کری، عاصمی کوپی عهدی ﷺ دهئیت: ((من و براهم سهد بهشمان لهبهشهکانی خهیبهر کریهوه، نهمه گهیشت به پییغهمبری خودا ﷺ فهرمووی: واته: ((یا عاصم، ما ذئبان [جائعان] عادیان، أصابا غنمًا [في رواية] [بأثا في زريبة غنم] أضاعها ربها بأفسد لها من حُب [طلب] المزمء [المسلم علی] المال والشرف لدينه))^(۷۸۱)). واته: (نهی عاصم نهگهر دوو گورگی برسی در و سنورسکین، لهپرانهمهپریکیان دا بیت لهناو گهورهکهیاندا که خاونهکانیان بیئاگان لییان دوو گورگهکه بهدریژیایی شهوکهوتوونهته خواردن

(۷۸۰) أخرجه: البخاري (۴۲۴۵)

(۷۸۱) أخرجه: احمد (۴۶۰/۳)، الدارمي (۲۷۳۳)، والترمذي (۲۳۷۶)، الطبراني (الکبیر) (۱۸۹/۱۹)، في (الأوسط) (۷۷۲)، (الصغیر) (۹۵)، البزار (۳۶۰۸)، أبو یعلی (۶۴۴۹)، البغوي (شرح السنة) (۲۵۸/۱۴)، ابن حبان (۳۲۲۸) وقال محققه: اسناده صحیح علی شرط مسلم، صححه الشيخ الألباني في (صحیح الترمذي) (۱۹۳۵).

و كوشتنی مه‌ره‌كان، نهو دوو گورگه چۆن زيان به‌ئهو مه‌رانه ده‌گه‌يه‌نن ناو‌ه‌اش سووربوونی موسوئمان له‌سه‌ر به‌ده‌سته‌پينانی پله‌و سامان زيانی ته‌واو به‌ ئايينه‌كه‌ی ده‌گه‌يه‌نیت).

عومه‌ری كورپی خه‌طاب ﷺ زه‌ويه‌کی گشتوكالی ده‌سته‌كوتبوو له‌خه‌يبه‌ر داواى له‌پيغَه مَبَهَرِي خُوا ﷺ كرد كه فه‌رمانی له‌سه‌ر بده‌ت ئه‌ویش داوايلیكرد بيكات به (وقف) له‌ پیناوی خوادا ئیبنو عومه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((عومه‌ری كورپی خه‌طاب ﷺ زه‌ويه‌کی ده‌سته‌كوت له‌خه‌يبه‌ر هات بۆلای پيغَه مَبَهَرِي خُوا ﷺ داواى لیكرد كه فه‌رمانیكى له‌باره‌وه پيبدات، وتی: ئه‌ی پيغَه مَبَهَرِي خُوا ﷺ من زه‌ويه‌كه‌م له‌ خه‌يبه‌ر ده‌سته‌كوتوه‌ه‌یج مالئیکم ئه‌وه‌نده به‌لاوه شیرین نه‌بووه، به‌چی فه‌رمان پي‌ده‌كه‌یت له‌باره‌يه‌وه؟ فه‌رمووی: ((إِنْ شِئْتَ حَبَسْتُ أَصْلَهَا، وَتَصَدَّقْتَ بِهَا)) قَالَ: فَتَصَدَّقْ بِهَا عَمْرُ: أَنَّهُ لَا يَبَاعُ وَلَا يُوهَبُ وَلَا يُورَثُ، وَتَصَدَّقْ بِهَا فِي الْفُقَرَاءِ، وَفِي الْقُرْبَى، وَفِي الرُّقَابِ، وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ، وَابْنِ السَّبِيلِ، وَالضَّيْفِ، وَلَا جُنَاحَ عَلَيَّ مَنْ وَلِيَهَا أَنْ يَأْكُلَ مِنْهَا بِالْمَعْرُوفِ، وَيُطْعِمَ غَيْرَ مُتَمَوِّلٍ)) (مَالاً^(۷۸۲)) واته: (ئه‌گه‌ر چه‌زده‌كه‌یت باه‌ره‌ی خۆت بێت له‌ بنه‌ره‌تدا و به‌روبوومه‌كه‌شی بکه‌ به‌ خیر)، عومه‌ر كرده‌ی خیر به‌جۆرئیک نه‌لێبفرۆشیت، وه‌ نه‌به‌خسريت و نه‌به‌میراتیش بدریت به‌كه‌س وه‌هه‌موو بكریت به‌صه‌دقه‌ بۆ هه‌زاران و خزمه‌نزيكه‌كانی خۆی وه‌ بۆ ئازادکردنی به‌نده و جيه‌ادکردن له‌پیناوی خواو وه‌بۆ رێبواران و میوان و بۆ ئه‌وه‌كه‌سه‌ش به‌رپۆه‌ی ده‌بات لێببخوات به‌گوێره‌ی بێویست به‌جۆرئیک نه‌یفروشیت و بيكات به‌ مال).

بیاویك به‌ ته‌نها دهرچوو بۆ خه‌يبه‌ر به‌شه‌و جنۆكه‌كان شوینی كه‌وتن پيغَه مَبَهَرِي خُوا ﷺ قه‌ده‌غه‌يکرد كه‌له‌ئه‌و كاته‌دا مروّف به‌ته‌نها بپروات له‌ ئیبنو عه‌باسه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: بیاویك گه‌رايه‌وه له‌ خه‌يبه‌ر دوو بپاو شوینی كه‌وتن بپاویك به‌دواياندا دهرپۆشت و وتی: بگه‌رپینه‌وه هه‌تاكو گه‌یشت پینان و گه‌راندنییه‌وه پاشان وتی: ئه‌وه دوو شه‌یتان بوون، من به‌رده‌وام بووم له‌گه‌ئیان هه‌تا گه‌راندمنه‌وه وله‌تۆم دوورخستنه‌وه ئه‌گه‌ر به‌ پيغَه مَبَهَرِي خُوا ﷺ گه‌یشتی سه‌لامی لێبکه، پيیبلی ئیمه له‌كۆکردنه‌وه‌ی زه‌كات و خیر داین ئه‌گه‌ر پيیباشبوو، ئه‌وه بۆی ره‌وانده‌كه‌ین،

(۷۸۲) أخرجه: البخاري (۲۷۳۷)، ومسلم (۱۶۳۲)، وابوداود (۲۸۷۸)، والترمذي (۱۳۷۵) وقال حديث حسن صحيح، والنسائي (۲۳۰/۶) (۳۵۹۹)، وابن ماجه (۲۳۹۶)، والبيهقي (۱۵۸/۶)

پیاوهکه کاتیک گه‌یشته خزمه‌تی پیغمبهری خوا ﷺ ڕووداوه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه له‌ئهو کاته‌وه پیغمبهر ﷺ ته‌نهایی قه‌ده‌غه‌کرد له‌ مانه‌وه و ڕویشته‌ندا^(۷۸۳).

پیغمبهری خوا ﷺ عه‌بدووللای کورپی ڕه‌واحه‌ی نارد بۆ خه‌ملاندن و حساباتی خورمای خه‌بهر له‌ عایشه‌وه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ عه‌بدووللای کورپی ڕه‌واحه‌ی نارد بۆ خه‌ملاندن و حساباتی دارخورماگان به‌رله‌ئه‌وه‌ی لیبیکریته‌وه و لیببخوریت پاشان جوله‌که‌کانی سه‌رپشک‌کرد له‌ئه‌وه‌ی که به‌ئهو خه‌ملاندنه‌ لیبانومرده‌گرن یاخود بۆبیکرینه‌وه به‌ئهو حساباته‌ تاگو زه‌کاتی لیه‌ژمار بکریت به‌رله‌ئه‌وه‌ی لیبیکریته‌وه و لیببخوریت و هه‌لاوه‌ی پبیکریت)^(۷۸۴). پیغمبهر ﷺ فه‌رمانیده‌به‌ عه‌بدووللای کورپی ڕه‌واحه‌ که خورمای خاپه‌رۆک و خراب نه‌خه‌ملینیت.

له‌ جابه‌روه ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((پیغمبهری خوا ﷺ فه‌رمانیده‌رکرد زه‌کاتی سه‌رفتره‌ صاعیک خورما بیت، پیاویک خورمای خرابی هه‌نایه‌ خزمه‌ت پیغمبهری خوا ﷺ به‌ عه‌بدووللای کورپی ڕه‌واحه‌ی فه‌رموو: ئه‌وجۆره خورمایه‌ مه‌خه‌ملینه‌و حسابی مه‌که ئینجا قورئانی پیرۆز دابه‌زی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ و خودای گه‌وره‌ فه‌رمووی: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طِبَقَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقره) [واته: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باومرتان هه‌ناوه! له‌ئهو ماله‌ چاکوپاکه‌ که له‌رێگه‌یه‌کی به‌سه‌ندوو هه‌لاوه‌ به‌ده‌ستان هه‌ناوه، له‌ئه‌وه‌ش که له‌زه‌وی دهرمانخستوو به‌وتان به‌خشن هه‌روه‌ها له‌ئه‌وه‌به‌روو بوومانه‌ش له‌زه‌وییدا بۆمان ڕواندوون به‌دوای به‌خشینی شتیکی ناپوخت و بیکه‌لکی وادا مه‌گه‌رپن، واته: مه‌چن خرابه‌که‌ی لیبجا بکه‌نه‌وه‌و بیدن له‌رێگه‌ی خوادا، له‌کاتیکدا خۆشتانین له‌باتی ئه‌و هه‌ژاره‌ ئه‌گه‌ر چاوبۆشی نه‌که‌ن وهریناگرن، باشه! ئه‌ی خوای گه‌وره‌ که له‌هه‌موو شتیکی بێنیازه‌ چۆن وهریده‌گریت؟ چاک بشارن که‌به‌راستی خوا له‌گشت به‌خشینیکی ئیوه‌ ده‌وله‌مه‌ندو بێنیازه‌، سوودیشی بۆ خۆتان ده‌گه‌ریته‌وه، سوپاس کراویشه، ته‌نها هه‌ر ئه‌ویش شایه‌نی سوپاسه‌]]^(۷۸۵).

(۷۸۳) أخرجه: احمد (۲۷۸/۱) رقم (۲۷۱۹) وقال محققه اسناده صحيح، وابويعلى (۴/۴۶۰)، والحاكم (۲/۱۰۲) وصححه على شرط البخاري ووافقه الذهبي واللفظ له، وقال الحافظ والعراقي في (تخريج الاحياء) (۲/۲۵۱) رواه احمد بسند صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۶۵۸)، وقال الشيخ مقلب في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۶۸۵) حديث صحيح.

(۷۸۴) أخرجه: ابي داود (۳۴۱۳).

(۷۸۵) أخرجه: الحاكم (۲/۲۸۳) صححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي.

ناپاكي جووله كه و دهر كردنيان له خه يبر

ئيبنو سعد رضي الله عنه به سه نه ديكي (مرسل) هيناويه تي و دهمرمويت: (مانگي محرم سالي (۷) كوچي سهر كرده و پياو ماقولاني جووله كه هاتنه لاي لبيدي كوري نه عصم كه جووله كه يه كي دوور و بوو له مه دينه دا داد نه نيشت، پييانوت: نه ي نه بو نه عصم توله هم مووان شاره زاتريت به سحر) سحرمان له محمد بو بكه ئيمه سحرمان ليكرد و هيچ ششتي كمان بو له گهل نه كرا ئيمه شتيك دهمدين به تو نه گهر سحرتي كمان بو بكه يت له نه و نوزه ي لتي بريت وه بري سي ديناري زي پياندايه^(۷۸۶). نه و جووله كه دوور ووه ههستا به كردني نه و سحره له پيغمبهرى خودا ﷻ چونييه تي نه و سحر كردنه به دري زي هاتوو له فهرمووده كه ي عائيشه دا يكي باومرداراندا رضي الله عنها و همبو مان ده گيري ته وه و دهمرمويت: ((سحر له پيغمبهرى خودا ﷻ كرا له لاي نه جووله كه يه كي به ني زوريق به ناوي لبيدي كوري نه عصم))^(۷۸۷). [نه و جووله كه يه زور سهر داني پيغمبهرى خوداي ﷻ ده كرد چهندين گري سحري ليگري دابوو پاشان خستيه بيريكي پياويكي نه نصاريه وه هه تاكو پيغمبهرى خودا ﷻ]^(۷۸۸). [وايلها ت كه نه يه متواني بجي ته لاي هاو سه ره كاني. سوفيان ده ئيت: نه وه توند ترين جوري سحره]^(۷۸۹). عائيشه رضي الله عنها دهمرمويت: [پيغمبهرى خودا ﷻ شهش مانگ به نه و شيويه مايه وه وايدم زاني ده توانيت نه و كاره نه نجام بدات به لام نه يه متواني]^(۷۹۰).

له گيرانه و ميه كي تر دا له زميدي كوري نه رفه مه وه رضي الله عنه دهمرمويت: [پيغمبهرى خودا ﷻ دوو چاري ناره حه تي و نازار بوو چهندين رۆژ]. عائيشه رضي الله عنها دهمرمويت: [هه تا نه وه بوو رۆزيكيان] يا خود شه ويك له لاي من بوو پيغمبهرى خودا ﷻ دوو جار بانگي كردم پاشان فهرمووي: نه ي عائيشه واهه سته كه م خودا چاكي كردمه وه له سحره كه و رزگار ميوو لي، دوو پياو هاتن بؤلام يه كيكيان له لاي سه رمه وه

(۷۸۶) آورده الحافظ في (الفتح) (۲۳۶/۱۰).

(۷۸۷) أخرجه: احمد (۹۷/۶)، ومسلم (۲۱۸۹) واللفظ له، وابن ماجه (۳۵۴۵)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح سنن ابن ماجه) (۲۸۵۶).

(۷۸۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۱۱)، وصححه اسناده الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۷۶۱).

(۷۸۹) أخرجه: البخاري (۵۷۶۵) (۶۰۶۳).

(۷۹۰) أخرجه: احمد (۶۳/۶) وقال الحافظ في (الفتح) (۲۳۶/۱۰) اسناده صحيح.

دانیشت نُهوی تریشیان له لای قاجمه وه، نُهوی لای سهرمه وه بوو به نُهوی تری دهوت: یا خود به پیچه وانه وه! نازاری نُهو پیاوه چیه؟ وتی: سیحری لیکراوه وتی: کئ سیحری لیکردوه وتی: لبیدی گوری نُه عصمه] (۷۹۱). [پیاویک بوو له بهنی زریقی خه زه جی جوله که بوو وهک دوو روو خوی دهرده خست له ژیره وه هاوپه یمانی جوله که کان بوو] (۷۹۲). [هاتوته خزمه تی و جهندین گری له دوزوو داوه و فرییداوته ناو بیری فلان که سه وه نُه گهر پیاویک بنیریت په تکه که بهینیت دهیبینین که ناوه که ی زمرد کردوه وتی: له ج شتی کدا به چی کراوه؟ وتی: له برج و دوزوو له شانیه ک نالینراوه به لقی خورمایه کی نیره وه]، [له ژیر بهردیک دایه] (۷۹۳) ده لیت: له کوئی به ده لیت: له ناو بیریکی ناوی بوگه ندایه که بو خواردنه وه ده ستادات [پاشان پیغهمبهری خودا ﷺ] [له خه وه هستا به یانی له گهل هاوه لانی] (۷۹۴) چوه لای بیره که سه یریکرد دارخورمایه کی له سه ره] (۷۹۵). [پیغهمبهری خودا ﷺ فه رمانیدم هرگرد جادوه که یان هینا] (۷۹۶). [گریکانیان کرده وه] (۷۹۷) هه رکاتیک [گریه کیان ده کرده وه پیغهمبهری خودا ﷺ له شی سوکتر و جالاکتر ده بووه وه]. له کو تایدیدا پیغهمبهری خودا ﷺ هستا وهک نُهوی که له دوا یگرتن و به ستنه وه رزگار یبوو بیت پیغهمبهری خودا ﷺ فه رموی: ((هَذِهِ الْبُرُؤُ الَّتِي أُرِيْتُهَا، وَاللَّهِ كَأَنَّ مَاءَهَا نَقَاعَةُ الْحِنَاءِ، وَكَأَنَّ رُؤُسَ نَخْلِهَا رُؤُسُ الشَّيَاطِينِ)) (۷۹۸). واته: (نُه بیره بوو که من له خه ودا بینیم وه لاهی ناوه که ی ده لئی تیکه ل به خه نه کراوه سه ری لقوپوی دارخورما که ی ده لئی سه ری شهیتانه کانه). [پاشان گه رایه وه بۆلای خاتوو عائیشه وه فه رموی]: (نهی عائیشه وه لاهی ناوه که ی

(۷۹۱) أخرجه: احمد (۳۶۷/۴) وقال الحافظ العراقي في تخريج (الاحياء) (۳۷۸/۲) اسناده صحيح وقال الشيخ الالباني في

(صحيح النسائي) (۳۸۰۲) صحيح الاسناد.

(۷۹۲) أخرجه: البخاري (۷۵۶۵).

(۷۹۳) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۱۱) وقال الهيتمي (المجمع) (۲۸۱/۶)، ورواه الطبراني باسناد رجال احدهما رجال

الصحيح، قال الشيخ الالباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۷۶۱) اسناده صحيح.

(۷۹۴) أخرجه: البخاري (۵۷۶۵).

(۷۹۵) أخرجه: البخاري (۵۷۶۶).

(۷۹۶) أخرجه: احمد (۶۳/۶)، والبخاري (۵۷۶۵).

(۷۹۷) أخرجه: احمد (۳۶۷/۴)، والنسائي (۱۱۲/۷)، وقال الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (۳۸۰۲): صحيح الاسناد.

(۷۹۸) أخرجه: الطبراني (۵۰۱۶)، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۷۶۱) اسناده صحيح.

دەتوت تیکەلى خەنە گراو، سەرپۆپى دارخورماکەش دەتوت سەرى شەیتانەکانە^(۷۹۹).
عائیشە ؓ وتى: (ئەى پېغمبەرى خودا ﷺ بۆ ناپسوتىنیت و جادووەگەى بۆ
[خەلگى] ئاشکرا بکەیت فەرمووی: ((نەخیر من خواى پەرورەدگار [چاگى کردمەو
شیفای بۆ ناردم] پیمناخۆشە خراپەم بۆ [هیچ کەسنىک هەبیت] فەرمانیکرد ئەو
جادووە لە شوینیکدا لە ژێر خاکدا بشارنەو)^(۸۰۰). [ئەو پیاووە جولەکەپەش لەدواى
ئەم رپووداووە دەهاتە خزمەت پېغمبەرى خودا ﷺ، وە پېغمبەرى خودا ﷺ هیچ
قەسەگەى پێنەدەوت سەرزەنشیشى نەکرد لەئەویارەپەووە]^(۸۰۱). [وہ دەموچاویشى
لێگرژ نەکرد بەجۆرێک هەست پێبکات) هەتا کۆچیدوايیکرد]^(۸۰۲).

ناپاگى جولەکەکانى خەیبەر لەئەووەو دەرکەوت کە سکالای توندو تیزى عەبدوﻟﻻى
کۆرپى رەواحەیان ؓ لە حسابات و خەمﻻندنى کەلوپەلەکان و بەروبوومەکەیان هینایە
خزمەت پېغمبەرى خودا ﷺ وە هەوﻟیشیاندا کەبە بەرتیل عەبدوﻟﻻ رازیبکەن بۆ
ئەوێ بەشى زیاتریان پێدات، ئیبنو عومەر ؓ دەفەرمویت: (عەبدوﻟﻻى کۆرپى
رەواحە هەموو سالتیک دەچوو بۆ حسابات و خەمﻻندنى بەرھەمەکانیان سەرۆککاری
دەکردن)^(۸۰۳). [کاتیک خورما پێدەگەیشت بەرلەئەوێ لیبیخۆن]^(۸۰۴). ئەو جارە هات
و نیوێ بۆ دیاریکردن و پێیدان بەبیکەموکۆرپى جولەکەکان هاتنە مەدینەو سکالایان
لەدەست وردى خەمﻻندن هەژمارکردنەگەى کرد لە خزمەت پېغمبەرى خودا ﷺ
لەسەر عەبدوﻟﻻى کۆرپى رەواحە لەلایەگى ترەو و یستیان بەبەرتیل رازیبکەن). [تاگو
چاوپۆشیان لیبکات هەندیک لە زێرو خسلئى ئافرەتەکانیان بۆ هینابوو] وتبوویان ئەمە
گشتى بۆ تۆ بەس چاوپۆشى بکە لەبەشەگەمان واتە: بەزیاوە بماندەپە عەبدوﻟﻻ
ﷺ وتى: ئەى دووزمنانى خوا بەرتیلەم دەرخوارد دەدەن وەﻻهى من هاتووم لەلایەن
خۆشەویسترین کەس لەناو خەلگى بەلامەوێ ئیووش لەهەموو خەلگى زیاتر رەمﻟیتانە

(۷۹۹) أخرجه: البخاري (۵۷۶۶).

(۸۰۰) أخرجه: احمد (۹۶/۶)، البخاري (۵۷۶۵)، ابن حبان (۶۵۸۳) وقال محققه اسناده صحيح على شرطهما.

(۸۰۱) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۵۰۱۱).

(۸۰۲) أخرجه: احمد (۳۶۷/۴)، والنسائي (۱۱۲/۷)، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح النسائي) (۳۸۰۲).

(۸۰۳) أخرجه: ابن حبان (۵۱۹۹)، وقال محققه: اسناده صحيح واللفظ له، والبيهقي (الكبرى) (۱۱۴/۶)، و(الدلائل) (۲۲۹/۴).

(۸۰۴) أخرجه: ابوداود (۳۴۱۳).

وهك بهرازو مهيمونن^(۸۰۵). [پيغهمبەری خودا دەكوژن و درۆ بە دەم خوداوه دەگەن] بەلام دئنيابن لەرق لیبوونەوهم لەئيوه و خۆشەويستيشم بۆ پيغهمبەری خودا ﷺ وام ليناكات نادادگەريتان بەسەردابكەم^(۸۰۶). [کردوو مە بە بیست هەزار بار خورما ئەگەر دەمتانەوئیت بەئەو جۆرە ئەو بە خۆتان و مەگەر ناتانەوئیت بۆمن؟ وتیان: هەربەئەو دادپەرورەرییە ئاسمانەکان و زەوی راپوستاون...]^(۸۰۷). [ئینجا وتیان ئیمە رازیبووین ئەوبەشە وەرگەرین کەتۆ دیاریت کردوو بەومان]^(۸۰۸). عەبدووللای کورپی رەواحە ﷺ یەك سال سەرۆککاری هەژمارکردنی بەروبوومەکانی کردن پاشان لە سالی (۸)ی کۆچی لە جەنگی (موئتە)دا شەهیدکرا، لەعەبدووللای کورپی ئەبوبەکرێ کورپی حزم دەئیت: ((عەبدووللای کورپی رەواحە سەرۆکاری هەژمارکردن و خەمڵاندنی بەروبوومەکانی خەلکی خەیبەری دەکرد ئەو مەبوو لەجەنگی موئتە)دا شەهیدکرا پاشان پيغهمبەری خودا ﷺ لەجیاتی ئەو جابری کورپی سەخری کورپی خەنسائی نارد بۆ حسابات و خەمڵاندنەکه))^(۸۰۹).

لەگێرانی و مەبەکی تردا لەئەبو هورەیرەو ﷺ دەفەرموئیت: [پيغهمبەری خودا ﷺ کەسێکی بەنی عەدی ئەنصاری نارد بۆ خەیبەر تاكو سەرۆکاریان بکات]^(۸۱۰). بەئەو جۆرە ناپاکی جولەگەکانی خەیبەر بەردەوام بوو هەتاگو کارگەشتە ئەوێ هاوئێکی پيغهمبەری خودایان ﷺ شەهیدکرد بەناوی عەبدووللای کورپی سەهل ﷺ و فریاندایە ناو بیریك لەبیرەکانی خەیبەر، بەشاری کورپی یەسار دەفەرموئیت: (عەبدووللای کورپی سەهلی کورپی زەید و موحیصە کورپی مەسعودی کورپی زەیدی ئەنصاری رۆشتن... [بۆ خەیبەر]^(۸۱۱)... (بەهۆی ئەو ماندووێتیە لە رینگا دووچارى بوون)^(۸۱۲). [هەندیک خورمایان لیکردبوووە بۆ خواردن]^(۸۱۳).

(۸۰۵) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۲/۶۹۱).

(۸۰۶) أخرجه: احمد (۳/۳۶۷)، وقال الشيخ الالباني في (غاية المرام) (۴۵۹) اسناده صحيح.

(۸۰۷) أخرجه: احمد (۳/۳۶۷).

(۸۰۸) أخرجه: ابوداود (۳۴۱۰)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (۲۹۱۰).

(۸۰۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۱۳۶)، وقال الهيثمي (المجمع) (۷۶/۳) مرسل اسناده صحيح.

(۸۱۰) أخرجه: البخاري (۴۲۴۶).

(۸۱۱) أخرجه: احمد (۵/۴).

(۸۱۲) أخرجه: مسلم (۱۶۶۹) و (۱۶۷۰-۱۶۷۴).

(۸۱۳) أخرجه: احمد (۵/۴)، ابن ماجة (۲۶۷۷)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجة) (۲۱۶۸).

لەئەوکاتەشدا دانیشتوانی خەیبەر، جولهکە بوون ریککەوتنی ناشتی و دانوستانیان لەگەڵ پێغەمبەری خۇدا ﷺ ھەبوو جولهکەکان [لەناو باخەکانیان] ھەریەکە لەلایەک کاریان دەکرد بۆ خۆیان [ھێرشیان کردە سەر عەبدووللای کورپی سەھل سەریانبەری پاشان فریاندایە ناو رەووباریکەوھە یاخود بیریکیان چالیکى گەورە لەئەو جۆگە و ئاو و کانیاوانەى خەیبەر بەم جۆرە لەھاوھەلەکانى بزربوو ئەوانیش کەوتنە گەران بەدویدا ھەتا دۆزیانەوھە] (۸۱۴). [لەچالیک لەچالەکانى خەیبەر] (۸۱۵). [موحیصە ھاتە سەر عەبدووللای و بینی خەلتانى خوینبووھە کوژراوھ] (۸۱۶). ھاوھەلەکانى لەگۆرپیکدا شاردیانەوھە ئینجا [ھاتنە لای جولهکەکان موحیصە، وتی: وەلاھى ئیوھ کووشتوتانە وتیان: وەلاھى ئیمە نەمان کوشتووھە] [ناشزانین کى کوشتووھەتى] پاشان بەرھە مەدینە گەپرانەوھە، براى کوژراوھ کە عەبدول رەحمان کورپی سەھل [لەگەڵ دوو ئامۆزاکەى] حویصەو موحیصە [رۆیشتن بۆ خزمەت پێغەمبەرى خۇدا ﷺ عەبدولرەحمان] کە لە ھەر دووکیان بچوکتەر بوو] ویستی پێش ئەوان قسە بکات، پێغەمبەرى خۇدا ﷺ پێیفەرموون: ((گەورەترین کەستان باقسە بکات یاخود فەرمووی: بەتەمەنتەین کەس لەئیوھ بادەست پێبکات)) (۸۱۷).

لەگەپرانەوھەیکى تردا [عەبدول رەحمان لە گۆتاییدا قسەى کرد سەرھەتا حویصە پاشان موحیصە ئینجا عەبدولرەحمان وتی: ئەى پێغەمبەرى خۇدا ﷺ ھێرشیان بردۆتە سەر ھاوھەلەکەمان و کوشتوویمانە وەلە خەیبەرىش دووژمنمان نییە تەنھا جولهکەکان نەپیت] (۸۱۸). [پێغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمووی: کى بەتاوانبار دەزانن وتیان: ئیمە جولهکەکان بەتاوانبارى ئەم تاوانە دەزانین] (۸۱۹). [پێیوتن: بەلگەیکە بەھینن لەسەر ئەو کەسەى کوشتووھەتى وتیان: ھیچ بەلگەیکەمان نییە] (۸۲۰).

(۸۱۴) أخرجه: احمد (۳/۴) (۱۶۰۹۶)، وقال محققه الشيخ الارناؤوط حديث صحيح.

(۸۱۵) أخرجه: النسائي (۱۰/۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۴۰۰).

(۸۱۶) أخرجه: النسائي (۹/۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۳۹۶).

(۸۱۷) أخرجه: النسائي (۱۱/۸)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۴۰۱).

(۸۱۸) أخرجه: احمد (۳/۴) (رقم: ۱۶۰۹۶) وقال محققه: حديث صحيح.

(۸۱۹) أخرجه: النسائي (۱۰/۸) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۳۹۹).

(۸۲۰) أخرجه: النسائي (۱۱/۸)، والطبراني (الكبير) (۵۶۲۹)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۴۰۱).

[پيغمبهرى خدا ﷺ نامه يه كى بۇ جوله كه كان نارد بهم شيويه يا نه و هتا خوښى هاوه له كه مان ده و يت يا خود شه پرتان له گه ل به رپا ده كه ين نه وانيش نووسيانه وه و ه لاهى ئيمه نه مان كوشتووه، پيغمبهرى خدا ﷺ به حويصه و محيصه و عه بدول پر حمانى فهرموو: [ايا په نجا جار سوښد ده خون بۇ نه وهى] [خوښى هاوه له كه تان] و مرگرنه وه و تيان: [ئهى پيغمبهرى خدا ﷺ] [چون سوښد بخوين نه بينيومانه نه له نه و يش بووين، فهرمووى: كه واته جوله كه كان سوښد تان بۇ ده خون....] (۸۲۱). [وتيان: ئيمه رازينابين به سوښد خواردنى جوله كه كان] [چونكه نه وان موسولمان نين] (۸۲۲). [نه وان ئيستاش له سر بيباوهرى سوورن كه گه وره تره له نه وهى كه سوښد بخون له سر تاوان] (۸۲۳).

[پيغمبهرى خدا ﷺ زورى پيناخوش بوو كه هم كارى به نه م شيويه بينى خوښى نه و هاوه له به رپزش به فيرؤ پروات ناچار پيغمبهرى خدا ﷺ سهد و شترى [وهك فيديه بوناردن كه له لاي بوو له مالى صدقه] هه تاكو چوونه ناو ماله كهى سه هل ده لئيت: هه تا له نه و روزه دا و شترى كى سووريان له قه يه كى ليدام] (۸۲۴). به نه و شيويه هه روهك يه كيك له هاوه له به رپزه كان ده لئيت: [پيغمبهرى خدا ﷺ بريارى دا به سوښد دان و خوښوهرگرتن كه له سر ده مى نه فاميدا هه بووه] (۸۲۵).

جوله كه كانى خه يبه ر هه ربه نه وه شه وه نه وه ستان له سر نه و تاوانانه به رده وام بوون به لكو هيرشيان كرده سر عه بدوللاى كورى عومهر ﷺ ده ست و قاچه كانيان له جيبرد له ناو زهوى خوى له خه يبه ر له سر ده مى خه ليفه عومهرى كورى خه طايدا ﷺ عه بدوللاى كورى عومهر ﷺ ده فهرمويت: ((من و زوبيرى كورى عوام و ميقدادى كورى نه سوهه رپوشتين بۇ خه يبه ر بۇ سر زه ويوزارو مولكه كانمان كه وه ختى به ره ميانبوو كاتيك گه يشتينه نه وى بلاوه مانلي كرد به سر مولك و زهويه كانماندا

(۸۲۱) أخرجه: ابي داود (۴۵۲۰-۴۵۲۱)، والترمذي (۱۴۲۲) وقال حسن صحيح، وابن ماجه (۲۱۷۷)، والنسائي (۷/۸)، ابن حبان (۶۰۰۹)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۳۷۹۳)، و(صحيح الترمذي) (۱۱۴۹)، و(صحيح النسائي) (۴۳۹۲)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۱۶۸)، و(الارواء) (۱۶۴۶).

(۸۲۲) أخرجه: البخاري (۶۸۹۸)، ومسلم (۱۶۶۹).

(۸۲۳) أخرجه: احمد (۳/۴) رقم (۱۶۰۹۶) وقال محققه: حديث صحيح.

(۸۲۴) أخرجه: النسائي (۱۱/۸) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۴۰۲).

(۸۲۵) أخرجه: مسلم (۱۶۷۰) النسائي (۵/۸) وصححه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۴۳۸۹).

له شه ودا هیرشیان کرده سهرم من نووستبووم له سهر جیگه کهم دسته کانمیان له
 ئانیشکه مه وه شکاند کاتیک رۆژ بووه وه هاوه له کانم بانگیانکردم و هاتنه لام پرسیاریان
 کرد ئه وه کئ وای به سه رهیناویت؟ وتم: نازانم دسته کانمیان هه لبه ست و پاشان
 بردیانمه خزمهت خه لیفه عومه ر ﷺ)) (۸۲۶).

له گپرا نه وه یه کی تردا [کاتیک سه رده می عومه ر ﷺ هات فرتو فیلیان له موسولمانه کان
 ده کرد عه بدوللای کورپی عومه ریان له سه ربانه وه فرپدایه خواره وه] (۸۲۷) به هوی ئه و
 تاوانه فیزه ونانه ی ئه نجامیاندا عومه ری کورپی خه طاب ﷺ ده ریکردن. ئیبو عومه ر
 ﷺ ده فه رمویت: ((ئه و کاته ی خه لگی خه یبه ر منیان فرپدایه خواره وه و ده ستیان
 شکاندم عومه ری کورپی خه طاب ﷺ هه ستا و تاریکی خوینده وه وتی: ئه ی خه لکینه
 پیغه مبهری خوا ﷺ کریکاره کانی جوله که کانی خه یبه ری دانابوو به سه ر ماله کانیا نه وه
 وه پپیغه رموو بوون: ((بمینه وه تیایدا ئه و منده ی ماوه ی مانه و متان پیدمین)) [وه
 پیغه مبهری خوا ﷺ کردنییه سه رکاری خه یبه ر به ئه و مه رجه ی هه ر کاتیک ئیمه
 ویستمان ده ریان بکه یین به ئه و جوره یان له گه ل بکه یین] وه عه بدوللای کورپی عومه ر
 ﷺ چوو ه سه ر مولکه کانی و له ئه وئ به شه و هه ئیان کوتایه سه ری وه ده ستو قاجیان
 شکاندوه له گه ل ئه و دووژمنکاریه ی [له گه ل هاوه له ئه نصارییه کان ئه نجامیاندا
 له ئه وه پیش] وه ئیمه له ئه و ناوچه یه دا جگه له ئه وان ه یج دووژمنیکی ترمان نییه
 وه ئه وانیش تۆمه تبار ده که یین من وای به باش ده زانم ده ریان بکه یین له ناوچه که) (۸۲۸).

[له به ره ئه وه هه رکه سه یك به شیکی هه یه له خه یبه ر بارای بگریت هه تا دابه شی
 ده که یین من جوله که کان ده رده که م، پاشان ده ریکردن له خه یبه ر] کاتیک عومه ر ﷺ
 رایگستی و مرگرت له سه ر ئه وه یه کیک له کورانی به نو حه قیق هاته خزمه تی [که
 سه رۆکیان] بوو، وتی: ئه ی ئه میری باوه رداران ده رمان ده که ییت له کاتیکدا محمد
 ﷺ دوا ی ئه ویش ئه بو به کر ئیمه یان لیره نیشته جئ کردوه که له سه رمال و مولکی
 خۆمان کاریکه یین به ئه و مه رجانه ی له نیتوانماندا هه بووه، عومه ر ﷺ وتی: وا گومان

(۸۲۶) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۴۱۲/۳) رقم (۸۸۱) وقال محققاه: اسناده حسن، واخرجه احمد (۹۰) وقال محققه:
 اسناده حسن.

(۸۲۷) أخرجه: البيهقي (الکبری) (۱۱۴/۶)، وابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه: اسناده صحيح.

(۸۲۸) أخرجه: البخاري (۲۷۳۰).

دمبهیت من فهرمووده میه کی پیغمبرم له بیر چۆته وه که فهرمووی: ((چۆن دمبهیت کاتیک له خه یبهر دمرده کریت خۆت و شتره کان بهرمو [شام ده که وتنه] ری شو له دوا ی شهو)). وتی: نه وه سوبعت و گالته یه کی نه بو قاسم بووه، عومهر ﷺ وتی: درۆت کرد نهی دووژمنی خوا پاشان هه موویانی دمرکرد^(۸۲۹). (بهرمو تیماء واریحا) نرخ و بهشی خۆیانی پیدان له نه و شتانه ی بهریان کهوت له مائه کانی خۆیان وه له بهر و بووم و پارمو پول و وشتر و مالآت و ههروه ها که لوپهل و پیویستی مال نه و منده ی به بارو کۆچ بگوازیته وه [ئینجا عومهری کوری خه طاب هه مووی دابه شکرد له نیوان نه وانه ی به ژداری غزای خه یبهریان کردبوو وه له پهیمانی خوده یبیهش له گه ل پیغمبره ی خودا بوون^(۸۳۰)].

له گیرانه وه میه کی تردا [ئیمامی عومهر ﷺ خه یبهری دابه شکرد به سهر هاوسه ره به پرتزه کانی پیغمبره دا ﷺ وه سهرپشکی کردن له نه وه ی که بهشیان بۆ دیاریبکریت له زهوی و زاره کانی و ئاو یاخود به بری دیاریکراو له بهر و بوومیان به پتوانه و بار پیبدریت هه ندیکان زهوی و زاریان هه لئبژارد و ههشیان بوو به ره می دیاریکراو به بارو پتوانه ی هه لئبژارد خاتوو عائیشه زهوی و زاری هه لئبژارد^(۸۳۱). به نه و شیومه عومهری کوری خه طاب ﷺ جوله که کانی و مدمرنا له ناوچه کانی خه یبهر و مرپگیه دابه نه وانه ی بۆ بازرگانی هاتبوونه ناوچه که بۆ ماوه ی سێ رۆژ بمیننه وه^(۸۳۲)].

دوا ی ماومه کی زۆر له دمرکردنی جوله که کان پر و پاگه ندمیه کیان بلا و کرده وه که گوایه پیغمبره ی خوا ﷺ نووسراویکی بۆ نووسیون له سهر نه وه ی (جزیه) و سه رانه یان له سهر لاجوو ه نه و نووسراوه یان به دهرخست و کهوتنه بانگه شه بۆ کردنی له سه رده می ئیبن جهریر (۲۲۴ - ۳۱۰ ک) وه له سه رده می (خه طیبی به غدادی) (۳۹۲ - ۴۶۳ ک) خه طیب دمریخست که نه و نووسراوه درۆیه وه به ساخته نووسراوه له چه ندین روه وه دووباره دهریانخسته وه له سه رده می ئیبنو ته مییه (۶۶۱ - ۷۲۸ ه) و ئیبنو فهیم ده لیت: له کتابی (المنار المنیف) دا (ص: ۱۰۵) نه و کیتابه یان خسته به رده م

(۸۲۹) أخرجه: ابن حبان (۵۱۹۹) وقال محققه: اسناده صحیح.

(۸۳۰) أخرجه: البخاری (۲۳۳۸).

(۸۳۱) أخرجه: البخاری (۲۳۲۶).

(۸۳۲) انظر: التلخیص الحیر (۴/۶۶)، و (مختصر البدر المنیر) (۲/۲۶۱۳) عن مالک.

شیخی ئیسلام ئیبنو تیمییه جولهکهکان دهیانویست ساختهکاری تیدا بکهن و بهگهوره بیخه نه بهرچاو به ئاوریشم روکاره کهیان پۆشی بوو کاتیک کردیه وه لییوردبو وه تفیکی لیکردو وتی: ئەوه کیتابیکی پوچ و هه ئبه ستراره له چهن دین پرووه وه و هه مووشی بۆ باس کردن ئینجا به پرسیوایی و سه رشۆریه وه له خزمه تیدا هه ستان و رۆیشتن، ئیبنو قهیم پوچه ئی و به تالی ئەو نووسراوه له چهنده ها پرووه باس دهکات له کتابی (المنار المنیف) (ژ ۱۹۳، ۱۰۶۴)، وه (الحافظ ابن کثیر له البدایه ۴/ ۲۶۰) دمه رمویتی: دواي حهوت سه د ساڵ جوله کهکان ئەو نووسراوه یان دهرخست وه ک نووسراوه کهی که (ابن الصباغ، ابو حامد، ابو یهلی) له نووسینه کانیاندا هه ئهسته یان له سه رکردبوو وه منیش ته ماشامکرد درۆ و هه ئبه سترابوو چونکه ئامازه دهکات به شایه تی سه عدی کوری موعاذ ﷺ له کاتیکدا ئەو له پێشدا له غه زای (به نی قوره یظه) دا شهید بووه به هوی خوین به ربوونی برینیکی که له (غه زای خه ندق) به تیر له شاده ماری قوئی درابوو له سالی (۵) کۆچی بهرله غه زای خه یبه ر، ههروه ها تیدا هاتوو ئامازه به شایه تی معاویه ی کوری ئەبو سوفا یان دهکات که له ئەو کاته دا موسوئمان نه بووو وه له کۆتایشدا عه لی کوری ئەبو طالب ﷺ نووسیویه تی وه هه ئه ی پیزمانی و ناریکی زۆری تیدایه له گه ل دانانی (جزیه) واته: سه رانه که له ئەو کاته دا یاسایه کی ئیسلامی نه بووه له شه ریه تدا وه باسی ئه وهش دهکات له ده ورویه ری سالی (۹) ی کۆچی وه ک و مفد چوونه خزمه تی پیغمه به ر ﷺ.

نامه ناردن بۆ سه روک و پادشاکان

له دواي ریککه و تننامه ی حوده یبیه و خه یبه ر و مل پیکه چکردنی جوله کهکانی باکوری حیجاز، پیغمه به ری خودا ﷺ ویستی بانگه وازی ئیسلامی و بلا و کردنه وه ی ئیسلام بگه یه نیته دمه وه ی دوورگه ی عه رمیه ی، ئەم هه نگاهه تازه یه شی بۆ یه کخستنی دوورگه ی عه رمیه ی و ئەرکی هه لگرتنی ئەم ئیسلامه بۆ سه ر شانی گهلانی تری جیهان بوو تا وه کو له ئەوه دنیایان بکاته وه و بیسه لمینیت که ئەم په یامه بۆ گشت جیهانه، نامه ناردن و ئالوگۆری نامه کان بۆ سه روک و پادشاکان ئاشکرا کردنی ئیسلام بوو له لایان، بۆ ئه وهش موسوئمانه کان له ئەو ریکایه وه شه رزایی هه ئو یست و په رچه کرداری سه روک و پادشاکانی سه ر رووی زهوی بن و بیرو پای ئه وان و نه خشه

و پلانیەکانی داھاتووی ئەوانیان بۆ رووندەبێتەو دەربارەی ئیسلام و موسوڵمانەکان و لەرێگای نامە گۆڕینەووە پردیکی پەییوەندی نوێکرایەووە و وایکرد موسوڵمانەکان بتوانن خۆیان یەکلایی بکەنەووە بۆ پەیرەوکردنی نامەییەکی سیاسی و سەربازی بۆ قوناغی داھاتوو جیا لەقوناغەکانی پیشووتر بەجۆرێک جێبەجێکردنی ئەم رێسایە ئیسلام بێت کە پێویستە لەسەرەتادا شەڕ و کوشتاری هیچ کەس نەکەن هەتاکو بانگەوازی ئیسلامی پاک و دوور لەشیرکیان پێبگەین.

ئەنەسی کورپی مالیک ﷺ دەفەرموێت: (پێغمەبەری خودا ﷺ نامەی نووسیوە بۆ کیسرای پادشای فارس و قەیسەری رۆم و نەجاشی حەبەشە و بۆ ھەموو خاوەن دەسەلاتێک تێیدا بانگەوازی کردوون بۆ باوەرھێنان بەخودای گەورە وپالادەست) (۸۳۳).

کاتیک پێغمەبەری خودا ﷺ ویستی وفەرمان بدات بەنووسینی نامەکان بۆ سەرۆک و پادشاگان ھاوھەڵانی ئاژمێیان کرد بەدروستکردنی مۆرێکی تاییبەت بەخۆی لەبەر ئەووی سەرۆک و پادشاگان نامەی بئۆمۆر وەرناگرن و ناخویننەووە و بایەخی پێنەدەن.

ئەنەسی کورپی مالک ﷺ دەفەرموێت: (کاتیک پێغمەبەری خودا ﷺ ویستی نامە بنووسیت بۆلای رۆمەکان و [خەلکانی نەتەوہەکانی غەیری عەرەب] لەخزمەتیدا بووم عەرزیانکرد [کە ئەوانە هیچ نامەییەکی وەرناگرن ئەگەر مۆری لەسەر نەبێت] وە نامەگەشت ناخویننەووە ئەگەر مۆرنەکرا بێت [ئەووە بوو پێغمەبەری خودا ﷺ ئەنگوستیلەییەکی زیوی دەست خست وداى بە کابرایەکی حەبەشی [حەبەشیەک] بوو [نووسراویکی لەسەر نووسی] [بەسێ وشە: (محمد) وشەییەک، (رسول) وشەییەک، (اللہ) وشەییەک]. [فەرمووی: ((إِنِّي اتَّخَذْتُ خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ وَنُقِشْتُ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ فَلَا يَنْقُشَنَّ أَحَدٌ عَلَى نَقْشِهِ)) واتە: ((من ئەنگوستیلەییەکی زیو دەکەمە مۆر و ئەم دەستەواژەییە تێدا ھەڵدەکەنم: (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) باھیچ کەس لە ئێوہ لەسەر ئەو شیواژە نەخشە سازیە ھەتەکەنیت)). ئەنەس ﷺ دەفەرموێت: (من بریسکەى ئەنگوستیلەکەم دەبینی لە پەنجە توتەى پێغمەبەردا) [ئەو ئەنگوستیلەییە مۆری پێغمەبەری خودا ﷺ بوو وە لە دەستیدا بوو، لە دواى پێغمەبەر ﷺ لەپەنجەى ئەبویەکردا بوو ﷺ، لەدواى ئەبویەکر ﷺ لەپەنجەى عومەردا بوو ﷺ، بەلام لەسەردەمى عوتمان ﷺ

دانیشتبوو له سہر بیرى (نہریس) له پهنجہی کرد بوووه و دمیہینا و دمیبرد نہوہ بوو له دستیکهوتہ خواروہ، سئ رۆژ له گه‌ل عوتمان ﷺ گہران به‌دوایدا و ناوی بیرہکشیان دردا نہیانڈۆزیہوہ)) (۸۳۴).

ہەر له‌ئوہ باروہ نہنس ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ ئەنگوستیلہی له پهنجہی دەستی راستیدہ کرد نہخشہ هه‌لکەنراوہکەى کهوتبووہ سہر دەستی) (۸۳۵).
له گپرانہوہیہکی تردا دہفہرموئیت: [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ ئەنگوستیلہکەى له پهنجہ تووتہی دەستی چہ پیدا بوو] (۸۳۶).

ئیبنو عومەر ﷺ دہفہرموئیت: ((پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ﷺ)) ئەنگوستیلہیہکی زیوی له‌دەستدا بوو به‌جۆرئیک نہخشی هه‌لکەنراوہکەى کهوتبووہ سہر دەستی، ئەم دەستہواژہیہی له‌سەر هه‌لکەنرا بوو (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ) به‌ردەوام له پهنجہی بوو هه‌تا کۆچیدوایکرد) (۸۳۷).

عومہری کورپی خەطاب ﷺ له‌بەر خواناسی خۆی رپگریدہ کرد له‌ئوہی خەلک نہخشی سہر ئەنگوستیلہکانیان و نووسینی عەرہبی له‌سەریان به‌شیوازی ئەنگوستیلہکەى پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بئیت، له‌سەر ئەوہی کہ له‌فہر موودہکەى پيشوودا هاتبوو کہ دہفہرموئیت: ((.... باھیج کہس له ئیوہ له‌ئوہ شیوازہ نہخش و هه‌لکەندن له‌سەر ئەنگوستیلہکەى نہکات کہ له‌ئوہی من بچئیت)) (۸۳۸).

ہەر له‌ئەنہسەوہ ﷺ دہفہرموئیت: (ئیمامی عومەر ﷺ فەدەغەیکرد کہ نووسین به‌ عەرہبی له‌سەر ئەنگوستیلہکان هه‌لبەکەنرئیت) (۸۳۹). له‌گپرانہوہیہکی تردا هاتووہ فہر موویہتی: (کہ عومەر ﷺ دہفہرموئیت: (له‌سەر ئەنگوستیلہکانتان به‌زمانی

(۸۳۴) أخرجه: البخاري (۵۸۷۲، ۵۸۷۴، ۵۸۷۹)، ومسلم (۲۰۹۴).

(۸۳۵) أخرجه: احمد (۴۹۰۷) وقال محققه: اساده قوي، وابوالشيخ في (اخلاق النبي ﷺ) (برقم: ۳۴۳) وقال محققه: صحيح، وقال محقق (شرح السنة) (۳۱۴۵): اساده حسن.

(۸۳۶) أخرجه: ابوداود (۴۲۲۸)، وابوالشيخ في (اخلاق النبي ﷺ) (برقم ۳۵۷) قال محققه: اساده صحيح، وقال محقق (شرح السنة) لبغوي (۳۱۴۷): اساده صحيح

(۸۳۷) أخرجه: البخاري (۵۸۷۳، ۵۸۶۵)، ومسلم (۲۰۹۱)، وابوداود (۴۲۱۸)، وابن حبان (۵۴۹۴).

(۸۳۸) أخرجه: البخاري (۵۸۷۷).

(۸۳۹) أخرجه: البخاري (التأريخ الكبير) (۴۵۵/۱) وقال الارناؤط: اساده حسن (مسند احمد تحت الحديث رقم (۱۱۹۵۴).

عەرەبی مەنووسن و نەخش و ھەلکۆئینی تێدا مەکەن^(۸۴۰).

پیغمبەر ﷺ بۆ ئەمکارە گرنگە کەسانیکی دەستنیشانکرد و ناردنی کە گەنجی شۆخو شەنگ و دەم و چاو جوان و خاوەنی ناوی خۆشبوون و ھەموو تاییەتمەندیەکی شاندى سەرکەوتووین تێدا بەدیدەکرا لەنازایەتی و بویری و بلیمەتی و دانایی و کەسایەتی سەنگین و بەھەیبەت و بەھەوسەلەو لەسەرخۆ و زمان پاراو و شارەزاو لێزان لە ھونەرەکانی دانوستان و قسەکردن و چۆنییەتی دواندنی پادشاو سەرۆکەکان لەگەڵ ئەمانەشدا جوانی و پوختی جلوبەرگ و روخساری دەرەومیان خاوەنی لاشەو ھەیکەلێکی شایستە و پێک و پێک بەویقاربوون، پیغمبەری خوا ﷺ فەرمانیدەرکرد بەھاوولانی. لەئەویارەو ھەرۆک دەفەرمویت: ((ئەگەر نامەیکە ئیمەتان برد ویستان کەسێک وەک نامەبەر و سەفیر بنێرن ئەو کەسێکی رووخۆش و دەموچاوجوان و ناوخۆش بنێرن))^(۸۴۱).

ئیبنو سەعد ﷺ دەفەرمویت: (شەش کەس پۆشتن لەیەک رۆژدا بۆ ئەم مەبەستە ئەومش لەمانگی موخەرەمی سالی حەوتەمی کۆچیدا بوو، ھەریەکەیان شارەزای زمانی ئەو گەلەبوو کە دەنێردرا بۆ ناویان)^(۸۴۲). لێردا ھەندیک لەنامەکانی پیغمبەر ﷺ دەخەینەرۆو باسیان دەکەین.

۱ - نامەى پیغمبەر ﷺ بۆ نەجاشى پادشای حەبەشە

پیغمبەری خوا ﷺ عەمرى كورى ئومەیەى ضەمرى ﷺ بەنامەیکە خۆیەو ھەندى نارد بۆلای نەجاشى پادشای حەبەشە، (ئیستا ولاتی ئەتیوبیایە و پایتەختی ئەدیس ئەبابایە زۆریەى دانیشتوانى گاورن) (کاتیک عەمر گەیشتە لای نەجاشى بىنى ئەوانەى بۆ لای نەجاشى ھاتوون و دەچن خزمەتى بەچەمانەو ھە و ملکەچییەو ھە لەدەرگای بچوو کەکەو ھە چوونە ژووورەو ھە، عەمر کاتیک ئەو دەرگا نزمەى بىنى کەبەناچارى ئەو خەلکە دەچەمێنەو ھە بەشیو ھەى رکو ھە و دەچنە ژووورەو بۆلای پادشا،

(۸۴۰) أخرجه: ابن ابى شيبه (المصنف) (۲۵۶۲۵) وقال الارناؤوط: اسناده صحيح (انظر: تحقيق مسند احمد تحت الحديث رقم: ۱۱۹۵۴).

(۸۴۱) أخرجه: البزار (۱۹۸۵) واسناده صحيح كما قال محقق (اخلاق النبي) لابي الشيخ رقم (۸۰۱)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۱۸۶) و(صحيح الجامع) (۴۰۳).

(۸۴۲) أنظر: (الطبقات الكبرى) لابن سعد (۲۳/۲).

پشتی تیکردن نینجا پستاو پشت چووہ ژوورہوہ بوئوہی نہ چہ میتہوہ کاتیک له دمرگاکہ چووہ ژوورہوہ وخوی راستکردهوہ بهرپکی بهرہولای رویش، نہم هه لویتسه حہبہ شیه کانی راجلہ کاند کہوتنه بیرى گوشتنى. وتیان بہ نہ جاشی: "ئہوہ بوچی بہئہوشیوہی ئیمہ نہ ہاتہ ژوورہوہ؟ نہ جاشی پرسیارى لیگرد و وتی: چ شتیک ریگرت بوو وەك ئەوان بییتہوہ ژوورہوہ؟ عہمر ﷺ وتی: "ئیمہ ئہو شیوازہ بو پیغہ مہرہ کمان ناکہین، ئەگەر بو ہەرکە سیکمان بگردایہ پیغہ مہرہ کمان شایستہ ترہ بوئى ئەنجام بدمین؟". نہ جاشی وتی: "وازی لیبئین راستدہکات" (۸۴۳).

بہلام دەقى نامەکە له ئیبنو ئیسحاقہوہ ﷺ ہاتووہ بہ لاوازی (ضعیف) لە دوو ریگاوە ریگای یەکەم حاکم گیراویہ تیہوہ و ہیناویہ تی (دہبى) یش بیدہنگ بووہ لى و ہ ئەمەش دەقہ کە یە تى: (ئیبنو ئیسحاق ﷺ): (ئەم نامە یە لە پیغہ مہرہی خوداوە ﷺ محمد بو نہ جاشیہ: ((بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ: هَذَا كِتَابٌ مِّنْ رَّسُولِ اللّٰهِ اِلَى النَّجَاشِيِّ الْاَضْحَمِّ عَظِیْمِ الْحَبَشِيِّ: سَلَامٌ عَلٰی مَنْ اَتَّبَعَ الْهُدٰی، وَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ، وَشَهِدَ اَنْ لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ وَحْدَهُ لَا شَرِیْكَ لَهٗ، لَمْ يَتَّخِذْ صَاحِبَةً وَّلَا وَلَدًا، وَاَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهٗ وَرَسُوْلُهٗ، اَدْعُوْكَ بِدُعَاۃِ اللّٰهِ، فَاِنِّیْ اَنَا رَسُوْلُ اللّٰهِ، فَاَسْلِمُ تَسْلَمٌ ﴿۱۶﴾ قُلْ يٰۤاَهْلَ الْكِتٰبِ تَمٰلَوْا اِلٰی كَلِمٰتِ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَسْبُدْ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَوْلُوْا اَشْهَدُوْا اِنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۱۷﴾ (آل عمران) فَاِنْ اٰبَيْتَ فَعَلَيْكَ اِنْ تَمَّ النَّصْرٰی)) (۸۴۴).

واتہ: ((بہناوی خودای بہ خشنده و میہرہ بیان ئەم نامە یە لە محمد نیردراوی خوداوە ﷺ بو نہ جاشی ئەصحہم گہورہو خاومنی شکوی حہبہ شہ: سلاو لەئہو کەسەى شوین ریگای ہیدایہت دەکەوئت، باومر بہ خودا و پیغہ مہرہ کە ی بہینہ و شایہ تی بدہ کە ہیج بہ ستراوئیک نییہ بہ حەق تەنہا (اللہ) نہ بیت و تاک و تەنہا یە و ہیج ہاوبہ شی نییہ ہاوسەر و مندالیشی نییہ، شایہ تی بدہ کە محمد بہندہو پیغہ مہرہی رەوانہ کراوی خودایہ، بانگہوازت دەکەم بو لای خودا، من نیردراو و بہ یامبہری خودام موسولمان بہ سہ لامەت دەبیت: وہ خواى گہورہ دەقہ رموئت:

(۸۴۳) أخرجه: الطبراني (الاسوط) (۴۸۹) قال محققه: اسنادہ ضعيف فيه عبد الله بن موسى صدوق كثير الخطأ، وابن ابى

شيبه (۲۷۷۸۲) وقال محققه: مرسل اسنادہ حسن، وقال الهيتمي (المجمع) (۳۹/۸): رجاله ثقات.

(۸۴۴) أخرجه: الحاكم (۶۲۳/۲) برقم (۴۳۰۳) وسكت عنه الحاكم والذهبي لكن قال محقق الكتاب: سنده لابن اسحاق

[ئهی پیغمبهر! ﷺ به خاوهن نامه کان بلی: وهرن با ئیمه و ئیوه له سهه و شهو بهرنامهیهک سووربین که بو ههردوولامان چوونیههکهو یهکسانه، و په یامبهرانیس هه موو هاودهنگ بوون له سههری، واز له نهو ته فرمه قیه بینن وهرن باجگه له خوا که سیکێ تر نه په رستین، و هیچ شتیکیش نه کهینه هاوبهشی هه ندیکیشمان له باتی خوا نه کهینه خواو بهرسترین، نه گهر پشتیان هه لکرد به راشکاوی پیاان بلین: ده سا ئیوه به شایهت بن و بزنان که به راستیی ئیمه موسوسلمان و ملکه چی بریارهکانی خواین] وه نه گهر پشت هه لکه هیت و موسولمان نه بیت نه وه تاوانی نه صاراکانی ژیر دهسه لاتت له نه ستودا ده بیت)).

رینگای دووه م طه بهری ﷺ هیناویه تی له ئیبنو ئیسحاقه وه ﷺ ده فه رمویت: (پیغمبهری خودا ﷺ عه مری کورێ ضه مری ﷺ نارد بو لای نه جاشی ئه صحه م پادشای حه به شه که له نامه کهیدا بو ی نووسی بوو: ((سَلِّمْ أَنْتَ، فَإِنِّي أَحْمَدُ إِلَيْكَ اللَّهُ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيِّمُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ رُوحَ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ ابْنَتِ الطَّيِّبَةِ الْحَصِينَةِ، فَحَمَلَتْ بِعِيسَى، فَخَلَقَهُ اللَّهُ مِنْ رُوحِهِ وَنَفَخَهُ كَمَا خَلَقَ آدَمَ بِيَدِهِ وَنَفَخَهُ، وَإِنِّي أَدْعُوكَ إِلَى اللَّهِ وَحَدِّثْ لِي شَرِيكَ لَهُ، وَالْمَوْلَاةَ عَلَى طَاعَتِهِ، وَأَنْ تَتَّبِعَنِي وَتُؤْمِنَ بِالَّذِي جَاءَنِي، فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ ... وَدَعِ التَّجْبُرَ، فَإِنِّي أَدْعُوكَ وَجُنُودَكَ إِلَى اللَّهِ، فَقَدْ بَلَغْتُ وَنَصَحْتُ، فَاقْبَلُوا نَصِيحِي، وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى)) واته: ((سلاو له تو موسولمان ببه من سو پاس و ستایشی خودای گه وره ده که م که خاوهنی ئه م ناو وسیفه تانه یه (الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُهَيِّمُ) وه شایه تی ده ده م که عیسی کورێ مه ریم ﷺ (روح) و (کلمه) ی خودایه به خشیویه تی به مه ریه می داوین پاک و ره وشت به رزو خو پاریزی کرده دوو گیان به عیسی ﷺ، خودای گه وره دروستیکرد له (روح) ی خو ی به هو ی فو پیداکردنی فریشته وه به فه رمانی خودا ههروهک ئاده می دروستکرد به دهستی خو ی و فوی پیداکرد، من بانگه وازت ده که م بو لای خودایه کی تاک و ته نها و بی شه ریک و هاوبهش، وه بو سو ربوون له سهه ره خو شه ویستی و پشتیوانیکردن له سهه ره گوپراهی ئی فه رمانهکانی داوات لیده که م که شوین ئه م بانگه وازه بکهویت و باو مرپت به نهو په یامه هه بیت که من هیناومه دلنیا به من نیردراوی خودام... ده ست هه لگرن له خو به گه وره زانین و سه مکردن تو ش و سه ربازه کانیش بانگ ده که م بو لای خودا، نه وه من په یامی خو مم پیرا گه یانندن و رینگای هیدایه تم بو روشنکردنه وه ئیوه ش ئاموژگاری و رینماییهکانی

خوا وەرگرن ورمتى مەكەنەو، سلاو لەئەو كەسەى شوپن رینگای هیدایەت دەكەویت).

نەجاشى لەوئەلامدا ئەم نامەیهى بۆ خزمەتى پيغمبەرى خوا ﷺ نووسى: (بەناوى خودای گەورەو میهرەبان، بۆ محمد پيغمبەرى خوا ﷺ، لەنەجاشى ئەصحەمى كورپى ئەبجەر: سلاوى خودای خاوەن بەزەمى و فەرپو بەرەكەت لەتۆبیت ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ لە خودایەكەو كە بېجگە لە خۆى هیچ بەرستراوێك بەحەق بوونى نییه، ئەو خودایەى كە منى رېنمونی كرد بۆ ئىسلام و هیدایەتى دام پاشان: نامەكەت گەيشتە لام ئەى پيغمبەرى خوا ﷺ لەئەویدا تیدا باست كردهو و عیسی ئەوئەندەى ئەو تۆيكلە تەنكەى خورما و دەنكەكەى زیاترى باس نەكردووە لەئەوێ كە تۆ فەرمووتە، لەئەو تىگەيشتین كە ناردوتە بۆلامان ئیمەش ئامۇزاكەت و هاوئەلانیمان لە نزیك خۆمان داناو و نیشتەجیمان كردهوون شایەتى دەدم بەئەو پەرى راستگۆییانەو و لەناخى دلەو كە تۆ پيغمبەرى خودایت وەبەیعەتت پىدەدم كورە مامە كەشت دەكەمە وەكیل بۆ بەیعەتدان و لەسەر دەستى ئەو موسولمان دەبم و ملكەجى فەرمانەكانى پەرورەدگارى جیهانیان دەبم، و السلام عليك ئەى پيغمبەرى خوا) (۸۶۰). (خالیید سەبید عەلى) لە كىتابەكەى دا (رسائل النبى) (ص: ۱۸) دەفەرمویت: وینەى دەقى ئەو نامەیهى پيغمبەر ﷺ بۆ نەجاشى لە (اسكوتلاندا) هەیه لەلای رۆژھەلات ناس (د.م. دنلوب). پاشان نەجاشى دوو خوفى رەشى بەدیاری بۆ پيغمبەرى خوا ﷺ نارد لەگەڵ نامەكە (خوف: وەك گۆرەوى واپە لەپىدەكریت لەچەرم دروستەكریت) لەئەو بارەیهو بەورەیدە ﷺ بۆمان دەگێریتەو و دەفەرمویت: (نەجاشى دوو خوفى رەشى سادەى بەدیاری نارد بۆ خزمەت پيغمبەرى خوا ﷺ ئەویش لەپى كردن و دەستنوژی گرت و مەسحى لەسەر كردن بێئەوێ دایان بنى و قاجى بشوات) (۸۶۷).

لەگێرانه وەپەكەدا لە خاتوو عائیشەو ﷺ: دەفەرمویت: (نەجاشى [خشلى

(۸۴۵) أخرجه: ابن اسحاق (المغازي) (۲۱۰)، وعن الطبري (التاريخ) (۲/۲۵۲) وقال البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) برقم (۲۶۹): اسناده الى ابن اسحاق ضعيف وقد ذكره ابن اسحاق بلاغاً. هذا وان كان الحديث ضعيفاً ولكنه ثبت الكتابة الى النجاشي في حديث انس: (ان نبي الله ﷺ كتب الى كسرى والى قيصر والى النجاشي) أخرجه: مسلم (۱۷۷۴). (۸۴۶) أخرجه: ابوداود (۱۵۵)، والترمذي (۲۸۲۰) وفي (الشمال) (۶۹)، وابن ماجه (۳۶۲۰)، ابن ابي شيبة (المصنف) (۲۵۶۸۱)، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (۱۴۴)، و(مختصر الشمال) (۵۸)، وحسنه الأرنؤاط في تحقيق (شرح السنة) (۳۱۵۰).

رازاندنه وهى] بهديارى بۇ پيغمبهر ﷺ نارد بوو [كه نهنگوستيله يهكى زيڤرى تيدا بوو]. نه قش و هه لكه ندى حه بهشى تيدا بوو، (پيغمبهرى خودا هه ليگرت و لاي جوان بوو خوى همزى پينه ده كرد يا خود له په نجه كانى ده كرد پاشان بانگى نومامه ي كچى نه بو عاصى كرد كه كچى زمينه بى كچى بوو فهرمووى: (تَحَلَّى بِهَذَا يَا بُنَيَّةُ)) واته: ((كچم به نهمه خوت برارزينه وه))^(۸۴۷). (به م شيويه نه وه نه جاشيه موسولمان بوو (نه جاشى نازناوى پادشاكاني حه به شه بوو ههروهك چون سهروك كؤمار، سهروك وهزيران، پادشا نيستا هه يه).

پيغمبهرى خودا ﷺ له كاتى هاوسه رگيريدا له گه ل خاتوو نوم حه بيه بى كچى نه بوسوفيان كردى به وه كيلي خوى بۇ ماره برينه كه ي (چونكه نوم حه بيه هاوسه ره كه ي كه كوره پورى پيغمبهرى خودا بوو عوبه يدولا كورپ جه حش دايقى نومه يمه ي كچى عبدالمطلب ببووه گاور له سه ر نه صرانيه ت مرد).

له خاتوو عائيشه وه ﷺ ده فهرمويت: (عوبه يدولاى كورپ جه حش له گه ل هاوسه ره كه ي نوم حه بيه بى كچى نه بو سوفيان كؤچيان كرد بۇ ولاتى حه به شه، كاتيك گه يشته خاكى حه به شه نه خوش كه وت كاتيك گه يشته گيانه لا وه سيه تى كرد كه شو به پيغمبهر بكا ته وه دواى خوى [نه وه بوو گيانى سپارد پيغمبهرى خوداش دواى به سه رچوونى تازيه و(عه ده) داخوازي نوم حه بيه بى كرد ﷺ كه له ولاتى حه به شه بوو نه جاشى داخوازي ليكرد و بووه وه كيلي پيغمبهرى خودا و وه ماره بيه كه ي چوار هه زار دره هم بوو [كه ده كاته چوار سه د دينا ر] نه وه ش جيه ازي بو كيني بوو نه جاشى بؤيكرد له لاي خو يان، له گه ل هاوه لاني به ريز شه رحه بيلي كورپ حه سنه ﷺ نارديه وه بۇ خزمه تى پيغمبهرى خودا ﷺ هه موو پيدا ويسته كانى نه م هاوسه رگيريه له لايه ن نه جاشيه وه دا بين كرابوو، پيغمبهرى خودا ﷺ هيج شتيكى بۇ نه وه زه ما ومنده دا بينه كرد به شيويه كى گشتى مارمى هاوسه ره كانى پيغمبهر ﷺ چوار هه زار دره هم بوو]^(۸۴۸).

(۸۴۷) أخرجه: ابوداود (۴۲۳۵)، وابن ماجه (۳۶۴۴)، صححه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (۲۹۳۹)، و(صحيح ابى داود) (۳۵۶۴).

(۸۴۸) أخرجه: احمد (۲۷۴۰۸)، وقال محققه: رجاله ثقات، و(ابوداود (۲۱۰۷)، والنسائي (۱۹/۶) وفي (الكبرى) (۵۵۱۲)، والحاكم (۱۸۱/۲) و(صحه على شرطها ووافقها الذهبي، الطبراني (الكبرى) (۴۰۲/۲۳)، والدارقطني (السنن) (۳۰۶۶)

پروودای ئەم هاوسەرگیرییە پیرۆزە لە گێرپانەوهیەکی ئیمانی بەیەهەقیدا ﷺ بەدریژی باسکراوه و هاتوووە لە ئوم حەبیبەئەووە ﷺ که خۆی لەئەو بارەوه دەفەرمویت: (دوای کۆچی دوای هاوسەرەکم هەستیکی ناخۆشم لەوولاتی حەبەشە بۆ دروستبوو بوو هەستم بەغەریبی دەکرد هەتا دوای هاتنی نێردراوەکەى نەجاشی، که ئافەرتیکی خزمەتکار بەناوی ئەبرهه که تاییبەت بوو بەجلوبەرگ و پازاندنەوهی نەجاشی، هاتە لام و داوای پوخسەتی هاتنە ژوورەوهی کرد منیش فەرمووم لێکرد، فەرمووی: پاشا منی ناردوووە بە تۆ بۆئیم: که پیغمبهری خودا ﷺ له رینگای نامەیهکەوه که ناردویەتی بۆ خزمەت پادشام داخوازی لەتۆ کردوووە وەک. هاوسەری ژیاانی خۆی دیاریت بکات پادشا بۆ ئەووەی ئەم داخوازیەى بۆ بکات منیشی ناردۆتەو خزمەتت؟ منیش لە خۆشیان وتم: خودا مژدەى خۆشت بداتى، وه وتیشى: پادشا فەرمووی پیتبۆئیم، که یەکیک بە وهکیل بۆ خۆت دەستنیشان بکە وەک سەرپەرشتیار بەشوت بدات وەک کەسى خۆت کارەکه بەجیبگەیهنیت؟

منیش ناردم بۆ خزمەت خالیدی کورپی سەعیدی کورپی عاص ﷺ (که خزمیکی نزیکم بوو) (باپیرم برای باپیری بوو) کردم بەئەوهکیلی خۆم وه لەخۆشیان دوو بازن و دوو خرخاڵ و ئەنگوستیلەکم که هەموو زیو بوون بەدیاری پێشکەشى ئەبرههەم کرد، لەخۆشى ئەو مژدەیه شادی کهوتە گشت گیانم وه گەشامهوه، کاتیک وهختی عیशा هات، نەجاشی میوانداریهکی بەئەوهبوئەوه سازکرد و بانگی جەعفەری کورپی ئەبووطالب ﷺ و ئەو موسولمانانەى کرد که له لای حەبەشە بوون، نەجاشی وتاریکی بۆ دان و فەرمووی: سوپاس بۆ خودای خاوهنی ئەم ناو سیفەتانە (الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُؤْمِنُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ) شایهتی دەدەم که جگە له خودای گەوره هیچ پەرستراویکی تر بەحەق بوونی نییه ومحمدیش بەنده و نێردراوی خودایه، ئەو هەر ئەو کەسەیه که عیسی کورپی مەریم ﷺ مژدەى هاتنی داوه.

پاشان: پیغمبهری خودا ﷺ نامەیهکی بۆ نووسیوم که تێیدا داوایکردوووە داخوازی ئوم حەبیبەى کچی ئەبوسوفیانی بۆ بکەین منیش وهلامی داواکاری

وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (١٣٩/٧) وفي (الدلائل) (٤٦٠/٣)، وابن هشام (السيرة) (٢٥٨/٤)، وابن حبان (٦٠٢٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (١٨٥٢)، وصححه ايضاً الشيخ مقبل (الصحيح المسند) (١٥٥٢)، واللفظ لابن حبان واحمد.

پیغمبهرم ﷺ دامه وه و به دەم داخوایه که شیه وه چووم و ئەوه چوارسەد دیناریشم کردە مارە ی ئوم حەبیبە، پاشان پارە کە ی خستە بەر دەم خە لکە کە، دوا ی ئەو خالی دی کور ی سە عیدی کور ی عاص ﷺ فەر مووی: سو پاسوستایش بۆ خودای گە ورە کە شایستە ی پێ دا هە لگوتنە وه دوا ی لیخۆ شبوونیش هەر لە ئەو دە کە ین وه شایە تمان بە یه کتاپە رستی خودا و پیغمبە رایە تی و بە نڊایە تی محمد ﷺ دینین کە خودا ئەو ی بە هیدایە ت دە رو ی ئایینی کی راستو دروست ناردو وه بۆ ئەو ی سە ریبخات بە سەر هە موو ئایین و بە رنامە کانی تر دا گەر چی مو شریکە کانی ش پێ یان ناخۆ ش بێ ت پاشان: ئەوه وه لآمی داخوای پیغمبەری خودام دایه وه ﷺ و بە دەم داوا کە شیه وه دە چین و هەر چی بە ک پیغمبەر ﷺ بیه ویت بۆ ی جیبە جێ دە کە ین وه ئوم حەبیبە ی گچی ئە بو سو فیانی شی لی مارە دە کە ین و پێ شکە ش بێ ت خودای گە ورە ئە م هاوسەر گیر ییە له پیغمبە ره کە ی پیرو ز بکات ﷺ) نە جاشی پارە ی مارە یی یه کە ی دایه خالی دی کور ی سە عید ﷺ ئەو یش قە بوو لی کرد، ئەوه بوو پاش ئە مە خە لکە کە ویستی ان هە ستن و برۆ ن (نە جاشی) فەر مووی: فەر موو دانیش ن له سوننە تی پیغمبە ران و نە ریتی ان ئە وه یه ئە گەر ژنی ان مارە کرد دە بێ ت نانی هاوسەر گیر ییە کە بخوریت ئە وه بوو نانی ان خوارد پاشان ب لآو می ان لی کرد (۸۴۹).

ئەو نە جاشیه کە ناوی (نە صحمه) بوو موسو لمان بوو بە موسو لمان ییە تی مرد و پیغمبەری خودا ﷺ کە هە وائی مردنە کە ی پێ گە یشت بە هاوه لآنی را گە یان د بە کۆ مە ل نوێ ژ ی مردوو یان بە غائیب لە سەر کرد لە دوا ی ئەو نە جاشیه نە جاشیه کی تر هاتە سەر تە خت پیغمبەری خودا ﷺ نامە ی بۆ ئەو یشی ان نووسی و ناردی هە رو هک ئە نە س ﷺ لە ئە و باره یه وه دە فەر مویت: (... ئەوه ئەو نە جاشیه نە بوو کە پیغمبەری خودا ﷺ نوێ ژ ی مردوو ی بە غائیب لە سەر کرد) (۸۵۰). هیچ گیرانه وه میه کی راستو دروست نە هاتوو هە بارە ی ئەو نامە یه وه یا خود لە سەر وه لآمی نە جاشی دو وه بۆ ئەو نامە یه بە لآم لە گیرانه وه میه کی لاوازا (ضعیف) هاتوو هە کە نە جاشی دو وه وه لآمی بانگە وازە کە ی پیغمبەری نە داو هتە وه و موسو لمان نە بووه بە لکو نامە کە ی پیغمبە ریشی ﷺ پارچه پارچه کردو وه و پیغمبەری خوداش ﷺ دوعای لی کردو وه،

(۸۴۹) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۴/۶۲۲) بسنده، والحاكم (۴/۲۰)، وقال الذهبي (السيرة) (۲/۲۲۱) قصة منكرة.

(۸۵۰) أخرجه: مسلم (۱۷۷۴).

نیمہش لیردا تہنہا بؤ زانیاریتان باسیدہ گہین، له سہ عیدی کوری ئہبو راشدہ ئہویش له تہنوخہ نیردراوی قہیسہرہوہ ئہویش بہ مہرفوعی له پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوداوه ۷ فہرموویہ تی: (ئہی برای تہنوخ... نامہیہ کم نووسی بؤ نہ جاشی بہ لآم ئہو دراندی و پارچہ پارچہ ی کرد خوداش له ناویبہریت و مولک و دہسہ لاتیسی له ناویبہریت...).

عہبادی موہلہ بی له ئہوانہیہ کہ ئہم فہرموودہیہ یان گیراوتہوہ دمفہرمویت: بہ ئیبنو ہہیثمم ۷ و ت: ئہی نہ جاشی موسولمان نہبوو وہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ۷ ہہوآلی مردنہ کہیدا بہ ہاواہ لانی له شاری مہینہ و ہہموو نویتزیان له سہر کرد بہ غائب؟ فہرمووی: بہ ئی بہ لآم ئہویان فلانی کوری فلان بوو. ئیبنو ہہیثم ہہر دووکیانی ناو ہینان و باسیکردن من لہ بیرم چۆتہوہ) (۸۵۱).

۲- نامہ ناردنی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بؤ (موقہوقس) پادشای میسر و ئہسکہ ندریہ:

عہدولرہ حمانی کوری عہدولقادر دمفہرمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ۷ حاطبی کوری ئہبو بہ لہتہعہی نارد بؤ لای (موقہوقس) کہ ناوی (جورہیجی کوری مینی) بوو پادشای ئہسکہ ندریہ بوو لہ ولاتی میسر (گہورہی (قبطی) یہکان بوو)، (حاطب) ہہلگری نامہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ۷ بہریکہوت بؤ لای (موقہوقس) کہ گہیشتہ لای ریزی لہ حاطب گرت و میوانداریہ کی شایستہی کردو نامہ کہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خودا ۷ بہریرہوہ و ہرگرت [سہرہرای ئہوہی کہ موسولمان بوو بہ لآم قسہی زور جوانیکرد و بانگہ وازمہ کہی بہ دل بوو].. (۸۵۲)

ئہم نامہیہ و وہ لآمہ کہی ئیبنو قہیم لہ (زاد المعاد) ہیناویہ تی ئہمہش دمفہ کہیہ تی: ((بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مِنْ مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ اِلَى الْمُقَوْسِ عَظِيْمِ الْقَبِيْطِ، سَلَامٌ عَلٰی مَنْ اَتَّبَعَ الْهُدٰى، اَمَّا بَعْدُ: فَاِنِّیْ اَدْعُوْكَ بِدِعَايَةِ الْاِسْلَامِ اَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَاَسْلِمْتَ يُوْتِكَ اللّٰهُ اَجْرَكَ

(۸۵۱) أخرجه: ابو عبید (الاموال) (۶۲۵)، وابن زنجویہ (الاموال) (۹۶۱، ۱۰۴)، و ابویعلی (۱۵۹۷) وقال محققه: رجالہ ثقات، واحمد (۱۵۶۵۵، ۱۶۶۹۳، ۱۶۶۹۴) وقال محققه: حدیث غریب واسنادہ ضعیف، وقال الہیثمی (المجمع) (۲۳۴/۸) رواه احمد و ابویعلی رجالہم ثقات، وقال ابن کثیر (البدایة) (۱۵/۵): هذا حدیث غریب واسنادہ لابأس بہ.
(۸۵۲) أخرجه: ابن سعد (۲۶۰/۱)، وابن ہشام (۲۰۶/۴)، والبیہقی (الدلائل) (۳۹۵/۴)، وقال ابراہیم العلی فی (صحیح السیرة) (۶۱۲): مرسل سند رجالہ ثقات.

مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْقَبْطِ ﴿۶۱﴾ قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ تَمٰلَوْا اِلٰى كَلِمٰتِ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اَلَّا نَعْبُدَ اِلَّا اَللهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِنْ دُوْنِ اَللهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَوْلُوْا اَشْهَدُوْا بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ ﴿۶۲﴾ (آل عمران) واته: ((به ناوی خواى به خسهنده و میهره بان له محمد بهنده و به یامبهری خوداوه بو (موقه و قهیس) گه وره و خاوهن شکوی قیبطیه کان سلاو له نه و که سهی شوین ریگای هیدایهت ده که ویت پاشان: من بانگه و ازیت ده که م به بانگه و ازى ئیسلام، موسولمان بیه سه لامهت ده بیت، موسولمان ببه خودای گه وره دوو جار پاداشت ده داته وه وه نه گهر پشت هه لکه هیت و وه لامی بانگه و ازه خوا بیه که نه ده هیت وه ئوبالی تاوانی قیبطیه کانته له نه ستودایه وه خواى گه وره ده فهرمویت: [ئه ی پیغمبهر! ﷺ به خاوهن نامه کان بلئ: و مرن با ئیمه و ئیوه له سه ر وشه و به رنامه یه ک سووربین که بو هه ردو و لامان چوونیه که وه یه کسانه، و په یامبهرانیش هه موو هاودمگ بوون له سه ری، و از له نه و ته فرقه یه بین و مرن باجگه له خوا که سیکیتر نه په رستین، و هیچ شتیکیش نه که یه نه هاوبه شی هه ندیکیشمان له باتی خوا نه که یه نه خوا و به رستین، نه گهر پشتیان هه لکرد به راشکاوی پینان بلئین، ده سا ئیوه به شایهت بن و بزنان که به راستی ئیمه موسولمان و ملکه چی برپاره کانی خواین]] (۸۰۳).

حاطبی کوری ئه بو به لته عه ﷺ ده فهرمویت له نه و باره یه وه: (پیغمبهری خودا ﷺ منی نارد بو لای (موقه و قس) پادشای ئه سه کهندریه به نامه ی پیغمبهری خودا ﷺ وه چوومه لای میوانداریه کی شایسته ی کردم له نزیك خویانه وه مامه وه، پاشان ناردی به شوینمدا و هه رچی پیاوی ئایینی (بطاریق) ده کان هه بوو کۆیکردنه وه و ئینجا فهرمووی: من ده مه ویت چه ند قسه یه کت له گه لدا بکه م وه زوری شم پیخوشه که تیمبگهیت و گویم لیبگریته؟ ده فهرمویت: وتم: ئاماده م بو گوینگرتن، فهرمووی: ده ی دمنگوباسی هاوه له که تم بو باسبکه نایا نه و هه ر به راستی پیغمبهره؟ وتم به لئ: به دنئیاییه وه نه و نیردراوی خودایه، فهرمووی: نه مه چوون پیغمبهریکه و چوون به نه و شئویه ده بیت له کاتیکدا خزم و که سه کانی خوی و دمدریان ناوه له ولاتی خوی بو شوینیکی تر هیچ نزایه کی خرابی لینه کردن بو نه وه ی له ناو بچن؟ وتم نایا تو شایهتی نادهیت که عیسی کوری مه ریم ﷺ پیغمبهری خوا یه، نه ی چوون ده بیت

له کاتێکدا که گه له کهى خۆى گرتیان و ویستیان له خاچى بدمن ئایا پاراپیه وه له خودا که له ناویان ببات ههتا ئه وه کاتهى خواى بالادهدست له ناویاندا بهرزیکردوه بۆلای خۆى؟ فەرمووی: تۆ دانا ولێهاتووی له لای که سیکی داناو ژیره وه هاتوویت...^(۸۵۴).

له گێرپانه وه میه کی تردا (موقه وقه یس) دمفه رمویت: له په یامی ئه وه پیغه مبه ره وردبوومه ته وه و سه رنجمدا وه بینیومه فه رمان ناکات به کاری خراب و ڕێگریش ناکات له کاری چاکه، وه ساحیرێکی گومرپاکار و فالچییه کی درۆزن نییه، وه من نیشانه ی پیغه مبه رایه تی تیدا به دی ده کم به تایبه تی له ئاشکرا کردنی شته شارا وه و په نهانه کان و هه والدان له باره ی شته نادیار و غه یببیه کانه وه من به وردتر سه رنج دهمم و بیردم که مه وه له باره یه وه.

حاطه ب ﷺ دمفه رمویت: پاشان نامه که ی پیغه مبه ری ﷺ لێومرگرتم و خسته دمفرێکی عاجه وه و مۆرێکرد و دایه دست که نه زه یه کی ئافره تی خۆى ئینجا بانگی نووسه ریکی تایبه تی کرد نامه یه کی به زمانی عه ره بی نووسی بۆ خزمه ت پیغه مبه ری خودا ﷺ که ئه مه ی خواره وه دمفه که یه تی: (به ناوی خواى به خشنده و میهره بان بۆ موحه مه دی کورپی عه بدوللا له موقه وقه یس خاومن شکۆی قیبطیه کان، سلاوت لیبیت. پاشان من نامه که تم خوینده وه و تیگه یشتم له ئه وه ی که تیایدا باسکردوه و بانگه وازی بۆ ده که یه ت ده شزانم که پیغه مبه رێک ما وه و به رپوه یه، وه من وایبۆده چووم که له شام دمرکه ویت من رپزم له نیردرا وه که ت گرت و دوو که نه زه شم به دیاری بۆ ناردوویت که له ناو قیبطیه کان پله و پایه ی تایبه تیان هه یه، له گه لجل و به رگ و هێستریکیشم به دیاری بۆ ناردوویت بۆ ئه وه ی سواری ببیت وه سلاوت لیبیت) ئه وه بوو موقه یس موسولمان نه بوو وه له مه زیاتریش هه لئویستی تری نه بوو^(۸۵۵).

عیمه ری دمفه رمویت: «دمفه کانی ئه وه نامانه ی که بۆ موقه وقه یس فه رمان ره وای میسر نووسراون دوانن هه روه ها وه لامه کانی موقه وقه یسش دوانن به لام له رێگه یه کی راستو دروسته وه پشتراست نه کرا و نه ته وه»^(۸۵۶).

(۸۵۴) اخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۹۶/۴)، وابن سعد (الطبقات) (۲۶۰/۱)، وفي اسناده ضعيف، وقال ابراهيم العلي في

(صحيح السيرة) (۶۱۲): الحديث يرتقي الى درجة الحسن.

(۸۵۵) انظر: (زاد المعاد) لابن القيم (۶۱/۳)، وانظر كيفية كتابه الرسائل اليهم في (احكام اهل الذمة) لابن القيم (۳/۱۳۲۴ -

۱۳۲۷).

(۸۵۶) أنظر: (السيرة النبوية الصحيحة) لاکرام ضياء العمري (۲/۴۵۸).

وہباسکراوہ کہ دەقی نامەکہی پیغمبەر ﷺ لە مۆزەخانەیی (توب قابی) لە شاری ئەستەمبۆل لە تورکیا پارێزراوہ لە سەرەتای سەدەیی (۱۹) لەنزیک ئەجمیم لە شاری صەعیدی میسر دۆزراوہتەوہ (۸۵۷).

موقەوقەیس ھەندیک دیاری و کۆیلەییەکی لەگەڵ دوو کەنیزەک ناردووہ بۆ پیغمبەر ﷺ ئەمەش لە چەندین گێرانیوودا ھاتووہ لەئەوانە:

خاتوو عائیشە ؓ (موقەوقەیس فەرمانرەوای ئەسکەندەرئە کلدانیک و بوخوردانیک بۆنخۆشی شامی و ئاوینە و شانەییەکی بەدیاری نارد بۆ پیغمبەر ﷺ) (۸۵۸).

وہبورمیدەش ﷺ لەئەوبارەییەوہ دەفەرمویت: (موقەوقەیس قیبطی دوو کەنیزە [خوشکی یەگتر و ئیستریکی] وەک دیاری پێشکەش بە پیغمبەر ﷺ کرد [پیغمبەرئەش ﷺ قبوڵیکردن] ئیستەرکە پیغمبەر ﷺ کردیہ و لاخی سواری خۆی، یەکیک لە کەنیزەکانیشی مارەکرد وە بوو بەھاوسەری وە ئیبراھیمی] کورپی پیغمبەرئەش خودا لەئەو ژنەبوو، ئەوی تریشیانی بەخشیہ حەسانی کورپی ثابت ﷺ و بووہ دایکی عەبدولرەحمانی کورپی حەسان) (۸۵۹).

ئیستەرکە بەئەک بوو ناوی (دەل) بو لە ناوہەرەبدا ھاوشیوہی نەبوو ھەر لەبەر ئەوہش بوو عەلی ﷺ فەرموویەتی: (ئیستریکیان بەدیاری بەخشیہ پیغمبەرئەش خودا ﷺ سواری بوو [سەرنجراکیش بوو فەرموویان ئەی پیغمبەرئەش خودا ﷺ] بۆچی ئیتمەش گویدرێژ سواری ماین نەکەین تاهێستری ئاواھمان دەستکەویت؟ پیغمبەر ﷺ لەوہلامدا فەرمووی: ((ئەوہ کەسانیک نەشارمزاو بیتاگا ئەو کارە دەکەن)) (۸۶۰). ئیبنو عەباس ﷺ لەئەو بارەییەوہ دەفەرمویت: (پیغمبەرئەش خودا

(۸۵۷) انظر: (رسائل النبي ﷺ) لخالد سعيد علی (ص: ۴۵).

(۸۵۸) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۷۳۰۵) وقال محققه: اسنادہ حسن، وقال الهيتمي (المجمع) (۱۵۲/۴) رجاله ثقات.

(۸۵۹) أخرجه: الطبراني (الوسط) (۳۵۴۹) قال محققه: اسنادہ صحيح، والبخاري (۱۹۳۵)، وابن أبي عاصم (الآحاد والمثاني) (۳۱۲۳)، وقال الحافظ (الأصابه) (۴۰۵/۴): رواه البخاري وسنده حسن، وقال البوصري (اتخاف الخيرة المهرة) (۳۹۹۵): اسنادہ صحيح.

(۸۶۰) أخرجه: احمد (۷۸۵) وقال محققه: اسنادہ صحيح، والنسائي (۳۵۸۰)، وابوداود (۲۵۶۵)، والبخاري (۸۸۹)، وابن حبان (۴۶۸۲) وقال محققه: اسنادہ صحيح، ووصحه الشيخ الالباني في (صحيح أبي داود) (۲۲۳۶)، و(صحيح النسائي) (۳۳۴۷).

ﷺ [فہرمانی پیکردن] دەست بەرداری ئەسپەکان نہبین و لەبەر گویدرێژەکان بەشیاوترینان نہزانین لەئەسپەکان^(۸۶۱). قەدەغەیی کردین لەئەو کارە لەبەر ئەوہی ئەسپ گۆشتەکەیی دەخوریت و سودەکانی ئیجگار زۆرن وە لەپراگرتن و راھینانیاندا پاداشت ھەییە و ھۆکاریکی سەرھکی کاتی جیھاد و تیکۆشان بوو وە فەرۆ بەرھەکتی پێوہیە ھەرۆک پێغەمبەری خودا ﷺ لەئەویارہیوہ دەفەر مویت: ((فەرۆبەرھەکت بەنیوچەوانی ئەسپەوہیە))^(۸۶۲).

وہەر لەئەو بارہیوہ ئەبو صەعصەع ﷺ دەفەر مویت: (موقەوہیس فەرمانرہوای ئەسکەندەریہ لەسالی ھەوتەمی کۆچی ماریہ و خوشکەکەیی سیرین و ھەزار مسقال زێرۆ بیست پارچە جلوہرگ و ئیستریک و گویدرێژیک بەناوی (عەفیر) یاخود (یەعفور) وەخزمەتکاریک بەناوی (مەئبور) نارد بۆ پێغەمبەر ﷺ.

لەگێرانەوہیەکی تردا ھاتووہ: بیست پارچە جلوہرگی قیبطی و پەرداخیکی شوشە کە [رۆنی پرجی تێدابوو] وە دکتۆریک دواتر پێغەمبەری خودا ﷺ پێغەرموو: (بگەرپێوہ بۆ ناو کەس و کاری خۆت ئیمە خەئکانیکین نان ناخۆین ھەتا برسیمان نہبیت، و ئەگەر خواردیشمان تیرناخۆین))^(۸۶۳). لەموصەبەیی کورپی عەبدوئلائی کورپی زوبەیر ﷺ دەفەر مویت: (پێغەمبەر ﷺ ماریہی کچی شەمعونی مارەکرد و وەک ھاوسەری خۆی دەستنیسانی کرد کە موقەوہیس فەرمانرہوایی ئەسکەندەریہ وەک دیاری لەگەئ خوشکەکەیی سیرین و پیاویکی نیرەموک بەناوی (مەئبور) پێشکەشی پێغەمبەری ﷺ کردبوون، پێغەمبەری خودا ﷺ سیرینی پێشکەش بە ھەسانی کورپی ثابت ﷺ کرد... ماریہش لەمانگی (ذی الحجە)ی سالی ھەشتەمی کۆچی لە پێغەمبەری خودا ﷺ ئیبراھیمی بوو ھەر لەمەدینە کۆچی دوایی کرد لەتەمەنی سالیک وشەش مانگی دا)^(۸۶۴).

ھەندیک لە دوورووہکان ھەولیاندا تانە بدن لەئیبراھیم کە کورپی پێغەمبەر بیت ﷺ کەوتنە دروستکردنی گومان و دوو دئی لەئەویارہیوہ ئەنەس ﷺ دەفەر مویت:

(۸۶۱) أخرجه: النسائي (۳۵۸۱)، ووصحه الشيخ الالباني في (صحيح النسائي) (۳۳۴۸).

(۸۶۲) أخرجه: احمد (۱۱۴/۳)، والبخاري (۲۸۵۱)، ومسلم (۱۸۷۴)، والنسائي (۲۲۱/۶).

(۸۶۳) أخرجه: البزار (۱۹۳۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۵۲/۴) فيه ضعيف، وابن سعد (۲۶۰/۱) واللفظ له، وانظر (اعلام السائلين) لابن طولون (ص: ۲۱).

(۸۶۴) أخرجه: الحاكم (۳۸/۴) برقم (۶۹۰۸) وقال محققه: اسناده صحيح.

(كەسێك تۆمەتبار دەكرا بەئەوهی كە باوكی ئیبراهیمی كۆری پێغەمبەری خودا ﷺ بێت كە گوايه لەدايكی ئیبراهیم نزیکه، پێغەمبەر ﷺ بە عەلی فەرموو: ((اَذْهَبْ فَاضْرِبْ عُنُقَهُ)) واتە: ((بپرۆ لەگەردنی بده و بیکۆژە)). عەلی ﷺ گەیشته لای لەناو حەوزێك مەلهی دەكرد و خۆی فێنك دەكردەوه، عەلی پێیفەرموو وەرە دەرەوه، دەستیگرت و دەریهێنا و سهیری كرد بپاو نییه و نێرەموكه، عەلی ﷺ وازی لیهێنا و پاشان گەپرایهوه خزمەت پێغەمبەری خودا ﷺ فەرموو: ئەو پێغەمبەری خودا ﷺ ئەو نێرەموكه و ئەندامی نێرینە (نییه)^(۸۶۵). لەگێرانهومیهکی تردا هاتوو ماریه و سیرین بەدیاری پێشكەشی پێغەمبەری خودا ﷺ کران (مەئبور) لەخزمە نزیکەکانی ماریه بوو. لەئەوبارمیهوه عەبدووللای كۆری عاص ﷺ دەفەرموویت: (... (ئەو) لە خزمەت خاتوو ماریه‌دا بوو لەگەڵیدا هاتبوو لەولاتی میسرەوه موسولمان ببوو... ئەو ئەندامی نێرینە خۆی بریبوو زۆروكەم ئارەزووی بۆ ئافرمت نەمابوو خۆی خەساندبوو...)^(۸۶۶).

۲- نامەى پێغەمبەر ﷺ بۆ كیسرا پادشای ولاتی فارس:

لە عەبدووللای كۆری عەباسەوه ﷺ دەفەرموویت: (پێغەمبەری خودا ﷺ نامەیهکی نووسی بۆ كیسرا بۆ گەیانندی ئەم نامەیه عەبدووللای كۆری حوزافەى سههەمى هەلبژارد و پێیفەرموو كە بیگەیه‌نیتە فەرمانرەواى (بەحرین)، ئینجا ئەویش رەوانەى بکات بۆ لای كیسرا كاتێك خۆیندیەوه دراندی و پارچە پارچەى كرد. ئیبنو موسەیب ﷺ دەفەرموویت: "پێغەمبەری خودا ﷺ نژای خرابی لێکردن بەئەوهی كە خودا مولكو دەسلەتیاى پارچەپارچە بکات"^(۸۶۷).

لە گێرانهومیهکی تردا لەسەعیدی كۆری موسەیبەئەوه ﷺ دەفەرموویت: (پێغەمبەری خودا ﷺ بۆ كیسرا و قەیسەرو نەجاشی یەك جۆر نامەى نووسیوه: (بەناوی خۆى بەخشندهو میهرەبان لە محمد پێغەمبەری خوداوه ﷺ بۆ كیسرا.... پاشان ﷻ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ

(۸۶۵) أخرجه: مسلم (۲۷۷۱)، واحمد (۸۳/۱)، والحاكم (۴۰/۴).

(۸۶۶) أخرجه: ابن عساکر والطبرانی وسنده حسن كما قال السيوطي: انظر (کنز العمال) (۳۵۵۴۳).

(۸۶۷) أخرجه: احمد (۲۴۳/۱)، والبخاري (۴۴۳۴)، (۷۲۶۴).

﴿ ۱۶ ﴾ (ال عمران) بہ لآم کیسرا بہر لہ سہیرکردنی نامہ کہی دراند و پارچہ پارچہ ی کرد پیغمبر صلی الله علیه و آله فہرمووی: (خودا خوی ونہ تہ وہ کہہ پارچہ پارچہ بکات) (۸۶۸).

طہبری ؑ دہقی نامہ کہی باسکردووہ و ہیناویہ تی لہ ئینبو ئیسحاقوہ ؑ
 نہویش لہ یہ زیدی کوری حہ بیبہئوہ ؑ دہفہرمویت: (پیغمبر صلی الله علیه و آله خودا ؑ
 عہدوللای کوری حوزافہی نارد... بولای کیسرای کوری حورمز پادشای ولاتی
 فارس ئەم نامہ یہی بؤ نووسیوو: ((بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ مِنْ مُحَمَّدٍ رَّسُوْلِ اللّٰهِ اِلٰی
 کِسْرٰی عَظِیْمِ قَارِسَ.. سَلَامٌ عَلٰی مَنْ اَتَّبَعَ الْهُدٰی، وَ اَمَنَ بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ، وَ اَدْعُوْكَ بِدَعَاِ اللّٰهِ، فَاِنِّیْ
 اَنَا رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلٰی النَّاسِ کَافَّةً لِاَنْذَرَ مَنْ كَانَ حَیًّا وَ یَحِقُّ الْقَوْلُ عَلٰی الْکَافِرِیْنَ، فَاَسَلَمَ تَسَلَّمَ، فَاِنَّ
 اَبِیْتِ، فَاِنَّ اِثْمَ الْمَجُوْسِ عَلَیْکَ)) واتہ: ((بہناوی خوی بہ خشندهو میہربان لہ محمد
 پیغمبر صلی الله علیه و آله خواوہ ؑ بؤ کیسرا خاومن شکوی ولاتی فارس... سلاو لہئوہ کہ سہی
 کہ شوین رینگای ہیدایہت دہکەویت، و ہباومر بہ خودا و پیغمبر صلی الله علیه و آله دہہینیت بؤ
 بانگہوازی خودای گہورہ بانگتدہ کہم کہ من پیغمبر صلی الله علیه و آله خودام ؑ بؤ گشت خہ لکی
 جیہان بؤ ئەوہی خہ لکی زیندوو خاومن ہوش بیدار بکہمہوہ وہ بہ ئینی خوداش بؤ
 بیباومر ان دیتہدی، موسولمان بہ سہلامت دہبیت وہ ئەگہر پشتت ہہ لکەیت و بہ دەم
 بانگہوازہ کہوہ نہ یہیت ئەوہ ئوبالی تاوانی ناگر پەرستہکانی ژیر دہسہ لاتی خۆت
 لہ ئەستوی تۆدا دہبیت). کاتیک کیسرا خویندیہوہ دراندی و پارچہ پارچہ ی کرد و
 وتی: بہئوہ شیوہیہ نامہم بؤ دہنووسیت لہ کاتیکدا ئەو ژیر دہستہی منہ).

پاشان کیسرا نامہ یہکی نووسی بؤ (بازان) کہ فہرمانرہوای فارسہکان بوو لہ سہر
 ولاتی یہمەن: [من ہہ وائت پی دەدەم کہ کہ سیک بہیدابووہ شتیک دہئیت ہیچی
 لہ بارہوہ نازانم [بانگہشہی پیغمبر صلی الله علیه و آله دہکات] بہدوایدا بنیرہ و پییرابگہ یہنہ
 با لہ مالی خوی دانیشی و بہ ہیج جوړیک نہ چیتہ ناو خہ لکەوہ وئوہ بانگہوازہش
 بلاونہ کاتہوہ] و بادہست ہہ لگرت لہئوہ کارہ ئەگہر نا کہسانی وای بؤ دہنیرم
 خوی و کہ سوکاری و ہۆزہ کہی لہ بہین بہرن] ئینجا دوو کہسی جہر بہزہو بہ جہرگ
 لہ لای خۆت بنیرہ بؤ لای ئەو پیاوہی کہ لہ حیجازدا سہری ہہ لداوہ با بیہینن بؤ
 لام پاشان (بازان) پالہوانیکی خوی کہ ناسراوو بوو بہ (بابویہ) نارد (کہ نووسہریکی

(۸۶۸) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۷۷۸۲)، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۴۸۰)، وابوعبيد (الاموال) رقم (۵۹)، وقال ابراهيم العلي في (صحيح السيرة) رقم (۶۰۹): حديث حسن.

لیهاتووی کارنامه‌ی فارسی بوو) له‌گه‌ئیدا که‌سیکی فارسی تری نارد پێیان دهوت (خوڕخه‌سرو) نامه‌یه‌کی نووسراوی پێدان که بیگه‌یه‌نه‌نه خزمهت پیغمبهر ﷺ وه فرمانی پیکردن که له‌گه‌ئ خۆیاندا بیهینن بۆ لای کیسرا، به (بابویه) ی وت: برۆ بۆ ئه‌و شاره‌ی ئه‌و پیاوه‌ی لێیه، قسه‌ی له‌گه‌ئدا بکه و دهنگوباسه‌که‌م بۆ بهینه‌وه، رۆیشتن هه‌تا گه‌یشتنه شاری طائف جاویان کهوت به‌که‌سانیکی قوره‌میش که له‌ده‌روازه‌ی طائف نیشته‌جی‌بوون پرسیاریان لیکردن له باره‌ی پیغمبهره‌وه ﷺ وتیان:

ئهو له‌شاری مه‌دینه‌یه. له‌ئهو‌یدا قوره‌میشیه‌کان شادو دلخۆش بوون به‌ئهو دهنگوباس و هه‌واڵ پرسینه هه‌ندیکیان به ئه‌وانه‌ی تریان ده‌وت: مژده‌تان لیبیت ئه‌مجاره‌یان که‌وتۆته داوی کیسراوه پادشای پادشایان، ئه‌و پیاومتان له‌کۆل ده‌کاته‌وه ئه‌وه بوو رۆیشتن هه‌تا‌کو گه‌یشتنه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ (بابویه) که‌وته قسه‌کردن له خزمه‌تیدا وتی: شاهی شاهان پادشای پادشاکان کیسرا نامه‌یه‌کی نووسیوه بۆ خزمهت پادشا و خاومن شکۆمان (بازان) فرمانی پیکردوووه که به‌داوی تۆدا بنی‌ریت و له‌گه‌ئ خۆیدا بتبات، ئه‌ویش منی ناردوووه بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ئم بیبیت بۆ لایان، ئه‌گه‌ر به‌قسه‌مان بکه‌یت ئه‌وه خاومن شکۆ (بازان) شتیگ دهنووسیت له باره‌ی تۆوه بۆ پادشای پادشاکان که به‌قازانجی تۆبیت و ده‌ستت بۆ درێژنه‌کات به‌مه‌به‌ستی نازاردانت، وه ئه‌گه‌ر به‌گو‌ییان نه‌که‌یت و پشته‌لکه‌یت ئه‌وه دلنیا‌به و بزانه ئه‌وکات خۆت و گه‌له‌که‌ت له‌ناو ده‌بات و ولاته‌که‌تان کاولده‌کات، کاتیگ چوونه خزمهت پیغمبهری خودا ﷺ به‌ریشی تاشراو و سمیلی زله‌وه، پیغمبهری خودا ﷺ چه‌زی نه‌ده‌کرد سه‌یریان بکات، پاشان روویتیکردن و پییفه‌رموون: ((وَيْلُكُمْ! مَنْ أَمْرُكُمْ بِهَذَا؟)) واته: ((خاک به‌سه‌رتان و مال ویرانبین کێ ئه‌و فرمانه‌ی پیکردوون؟)) وتیان: په‌روه‌ردگارمان گه‌وره‌مان (واته: کیسرا) فرمانی پیکردووین به‌ئهو‌کاره، پیغمبهر ﷺ فه‌رمووی پێیان: ((لَكِنَّ رَبِّي قَدْ أَمَرَنِي بِإِعْقَاءِ لِحْيَتِي وَقَصِّ شَارِبِي))^(۸۶۹) واته: ((به‌لام

(۸۶۹) له ئیبنو عومره‌وه ﷺ که‌له‌ئهو‌بارمه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: (ذکر لرسول الله ﷺ المجوس فقال: ((انهم يوفون سالهم ويحلون لِحاهم فخالفهم)) واته: (باسی ناگر په‌رسته‌کان بۆ پیغمبهری خودا ﷺ کرابوونه‌ویش فه‌رمووی: ((ئه‌وان سمیلیان درێژ ده‌که‌ن و ریشیان ده‌تاشن ئیومش پیچه‌وانه‌ی ئه‌وان بکه‌ن)) اخرجه: ابن حبان (۵۴۷۶): وقال محققه: اسناده حسن، والبيهقي (الكبرى) (۱۵۱/۳)، وقال الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۲۸۳۴): اسناده جيد.

په روهردگارم فه رمانی پیکردووم به هیشتنه وهی ریشم و کورت کردنه وهی سمیلَم)).
 نینجا فه رموی پیمان: ((اَزَجَا حَتَّى تَأْتِيَانِي غَدًا)) واته: ((بروون هه تا کو سبهی و مرنه وه
 لام))، وه حی له ئاسمانه وه بو پیغمبري خودا ﷺ هات دهربارهی دهنگوباسی کيسرا:
 که خوی گه و ره شیرویه کوری کيسرای زانکردووه به سهر کيسرادا و کوشتویه تی له نه وه
 شه وهی راپردوودا له فالانه سه عات و فالانه مانگدا، کوره کهی خوی شیرویه توانی
 به سهریدا زالبیت و بیکوژیت. دواتر بانگی کردنه وه و هه واله کهی پیراگه یاندن^(۸۷۰)
 [فه رموی: ((اَذْهَبَا اِلَيَّ [صاحبکم] اَلَّذِي تَزْعُمُونَ اَنَّهُ رَبُّكُمَا ، فَاَخْبِرَاهُ اَنَّ رَبِّي قَتَلَ الَّذِي يَزْعُمُ
 اَنَّهُ رَبُّهُ))] واته: ((بروونه وه بو خزمهت [فه رمانرپه واکه تان] و هه وائی پیدهن که
 نه وه که سهی که ئیوه به خودای خوتانی دهرانن نه وه خودای من کوشتویه تی که
 بانگه شهی خودایه تی ده کرد بوخوی)) وتیان: تو دهرانی چی ده لیت ئیمه لیره
 ماوینه ته وه له سهر تو وه ستاوین له نه وهش بچو کترمان پيقبول نه ده کرا نه وهش
 بنووسین له سهر زاری تووه و به پادشای راگه یه نین؟ فه رموی: ((به لئ)) [فه رموی:
 فه رمايشته که یان نووسی که له ج سه عاتیک و رُوژنیک و مانگی کدا روویداوه] پیغمبري
 خودا ﷺ (فه رموی: ((اَخْبِرَاهُ ذَلِكَ عَنِّي، وَقُولَا لَهُ: اِنَّ دِينِي وَسُلْطَانِي سَيَبْلُغُ مَا بَلَغَ مَلِكُ كِسْرَى،
 وَيَنْتَهِي اِلَيَّ مُنْتَهَى الْخُفِّ وَالْحَاظِرِ وَقُولَا لَهُ: اِنَّكَ اِنْ اَسْلَمْتَ اَعْطَيْتُكَ مَا تَحْتَ يَدَيْكَ، وَمَلَكْتُكَ عَلَيَّ
 قَوْمِكَ مِنَ الْاَبْنَاءِ)) واته: ((نه وهی له منه وه پیراگه یه نن و پیبیلین: نه وه ئایین و
 ده سه لاتهی من به م زووانه ده گاته گشت نه وه شوینانهی مولکی کيسرای پیگه يشتووه
 له نه ویدا کوتایی دیت سمونالی پیناگات وه هه وایشی پیدهن: نه گهر موسولمان بیت
 نه وه هه رچی له ژیر ده سه لاتیه تی پیدهدینه وه و ده یکه یه نه وه به فه رمانرپه وای سهر
 نه ته وه کهی خوی)).

دواتر له خزمه تیدا رویشتن هه تا گه يشتنه وه لای (بازان) و هه واله که یان پی
 گه یاند، وتی: وه لاهی نه وه قسهی پادشایان نییه من وای بو ده چم نه وه بیاوه پیغمبر
 بیت هه ر وه ک ده فه رمویت دهی باچاوه ری بکه ین له نه وهی که فه رمویه تی نه گهر
 راستدرچوو نه وه قسهی ئاسایی نییه به لکو پیغمبريکی نیردراوه له خوداوه، وه

(۸۷۰) وفي رواية ابي بكرة: ان رجلاً من اهل فارس اتى النبي ﷺ فقال (رسول الله ﷺ): ((ان ربي قد قتل ربك))
 (يعني كسرى).. أخرجه: احمد (۲۰۴۳۸) قال محققه: حديث صحيح، والبخاري (۲۷۰۴)، والترمذي (۲۲۶۲)، والنسائي
 (۲۲۷/۸)، والبخاري (۳۶۴۹)، والحاكم (۱۱۸/۳).

ئەگەر بە پیچەوانەوه دەرچوو ئەوه تیروانین و هەلۆیستمان لەبارمیهوه بەهەمان شیوهی پیشوو دەبیت. هیشتا بازان هەلنەستاو زۆری پینەچوو کەنیردراوی (شیرویه) بەنامەیهکەوه گەیشته خزمەتی کە تیدا نووسرابوو: (... لەپاشان من کیسرام کوشتوو، وە ئەم کارەشم تەنھا لەبەر تۆلە سەندنەومبوو بۆ فارسەکان چونکە خوینی پیاو ماقولان و گەورە پیاوانیان بەهەدەر دەرژاندو ویهۆدە دەیانکوشتن و سوپاکەشیان لە ناو ولاتی خۆیان توندکردوون و گیریان خواردوو بە دەست بەندکردنەوه، ئەگەر ئەم نووسراوەی منت پینگەیشت بەهەمان دەستوری پیشو گوێپراپەلی من دەبیت: بەوردی سەرنجی ئەو پیاو بەدە کە باوکم کیسرا نامەکە ی لە بارمیهوه بۆ نووسیویت هیچ هەلۆیستیکی لە بارەوه مەنوینە هەتاکو فەرمانی منت لە بارمیهوه پێدەگات).

کاتیک نامەکە ی (شیرویه) گەیشته (بازان) خویندیەوه وتی: بەراستی ئەو پیاو پیغمبەرە ئینجا موسولمان بوو لەگەڵ ئەو فارسانە ی کە لەیەمەن لەگەڵیدا بوون... هەر لەبارە ی سەردانەکە ی دوو کەسەکە بۆ مەدینە (بابویه) بەبازانی وت: قەسە لەگەڵ هیچ کەسێک نەکردوو ئەومندە ی ئەو پیاو گەورە و سەنگین بوو بێت لەلام. بازان فەرمووی پێی: لەبەر ئەوه ی پاسەوان و دارودەستە ی لە دەوربوو؟ وتی: نەخیر ((بەدنیای و ئەو لەئەو پەری ئاسایشەوه) لە ناویاندا دەهات و دەچوو بێنەوه ی لەهیچ شتیک بترسیت و بەسادمی و بێنەوه ی پاسەوانی هەبیت و بەهیچ جۆریک دەنگیان هەلنابرن وقەسە لەقەسەیدا ناکەن و لەخزمەتیدا بێدەنگ دادەنیشن...))^(۸۷۱).

پاشان ئەوه بوو کیسرای نوێ لەناو چوو هیچ کیسرایەکی تری بەدوادا نەهات هەرۆک پیغمبهری خودا ﷺ فەرموو بووی: ((...إِذَا هَلَكَ كِسْرَى فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ))^(۸۷۲) واتە: ((...ئەگەر ئەم کیسرایە لەناو چوو هیچ کیسرایەکی تر لە دوا ی نایەت و کۆتایی یان پێدیت)). ئەوه بوو فارسەکان بارودۆخیان لیتیکچوو دووچار ی نوشتی هاتن و کارمات دوا ی کارمات بەسەریان داها ت لە دوا ی ئەمەوه ئافرهتیک بوو بە

(۸۷۱) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۲/۶۵۴-۶۵۷) وابن سعد (۱/۱۴۷)، وابن ابي شيبه (۳۷۷۸۱) وقال محققه: رجاله ثقات - وقال الأرنؤاط: مرسل رجاله الصحيح- احمد (۸۶/۳۴) رقم (۲۰۴۲۸)، وابونعيم (الدلائل) (۲۴۰، ۲۴۱)، والبزار (۲۳۷۴)، البيهقي (الدلائل) (۴/۳۹۰)، والطبراني كما في (الفتح) (۱/۴۰)، وابن ابي الدنيا (الدلائل) كما في (الأصابة) (۷۵۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۸/۲۸۷): رواه الطبراني ورجالہ الصحيح غير كثير بن زياد وهوثقه، وحسنه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۱۴۲۹) ؟، و(فقه السيرة) (ص: ۳۸۹).

(۸۷۲) أخرجه: البخاري (۳۱۲۱)، ومسلم (۲۹۱۹)، والترمذي (۲۳۱۳).

فەرمانرہوایان و دەسەلاتی گرتە دەست، لەئەو بارمییەووە ئەبویبەکر ﷺ دەفەرمویت: (کاتێک کیسرا مرد پیغمبهری خودا ﷺ فەرمووی: ((مَنْ وَلَّوْا بَعْدَهُ))؟ واتە: ((کێ هاتە جیگای و بوووە فەرمانرہوایان؟)) [پێیگوترا کە کچەکەى (بوران) بۆتە جینشینى و چۆتە سەرتهختى باوکى]. پیغمبهر ﷺ فەرمووی: ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ أَسْنَدُوا أَمْرَهُمْ إِلَى امْرَأَةٍ))^(۸۷۳) واتە: ((گەلێک سەرفراز و سەرکەوتوو نابن کە کاروباری و لاتیان بە ئافرمتیک بسپێرن)). لەگێرانه و مەیه کی تر دا: فەرموویەتی: ((لَا يُفْلِحُ قَوْمٌ مَمْلِكُهُمْ امْرَأَةً))^(۸۷۴) واتە: ((گەل و نەتە و مەیه کە سەرفراز و سەرکەوتوو نابن کە ئافرمتیک سەرۆکایەتیان بکات)).

لەگێرانه و مەیه کی تر دا هاتوو: ((لَنْ يُفْلِحَ قَوْمٌ وَلَّوْا أَمْرَهُمْ امْرَأَةً)) واتە: ((نەتە و مەیه کە سەرناکەون و سەرفراز نابن کاروباریان ئافرمتیک بەرپۆمبەهریت و سەرۆککاری بکات))^(۸۷۵). وە باسکراوە کە دەقی ئەم نامەیهی پیغمبهری خودا ﷺ کە بۆ کیسرای ناردوووە پارێزراوە لەلای کەسێک بەناوی (هنرى فرعون) لەو لاتى لوبنان^(۸۷۶).

۴- نامەى پیغمبهرى خودا ﷺ بۆ هیرقل پادشای ولاتی رۆم

ئیبنو عباس ﷺ دەفەرمویت: (پیغمبهری خودا ﷺ نامەى نووسیوە بۆ قەیسەر (واتە: هیرقل) تیدا بانگی کردوووە بۆ موسولمانبوون و بۆ ئەمکارەش دوحیهی کەلبی هەلبژاردوووە و نامەکەى پێدا ناردوووە، پیغمبهری خودا ﷺ فەرمانی پێکردوووە کە بیداتە دەست فەرمانرہوای (بوسرا) بۆ ئەو دایە بیگەیه نیتە دەستی قەیسەر، ئەویش فرمانەکەى جیبەجیکرد و دایە دەست گەرەى (بوسرا) ئەویش گەیاندىە خزمەت قەیسەر...)^(۸۷۷).

دوحیهی کورێ خەلیفەى کەلبی ﷺ هەستا بەهەلگرتن و گەیاندى ئەم نامەیهی

(۸۷۳) أخرجه: احمد (۲۰۴۰۲) وقال محققه: اسناده صحيح، والبزار (۳۶۸۵) واسناده صحيح ايضاً - كما قال الارناؤط (احمد) (۲۰۴۵۵).

(۸۷۴) أخرجه: احمد (۲۰۴۳۸) وقال محققه: حديث صحيح، والبخاري (۲۷۰۴)، والترمذي (۲۲۶۲)، والنسائي (۲۷/۸)، والحاكم (۱۱۸/۳).

(۸۷۵) أخرجه: البخاري (۷۰۹۹).

(۸۷۶) أنظر: (رسائل النبي) خالد سيد علي (ص: ۵۵).

(۸۷۷) أخرجه: البخاري (۲۹۴۰)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۷/۴) عنه.

پيغمبهر ﷺ ئه وئيش مژدهى بههشتى پيدا، له ئه نهسى كورى ماليكه وه ﷺ دهفهرمويت: (پيغمبهرى خودا فهرمووى: (مَنْ يَنْطَلِقْ بِصَحِيفَتِي هَذِهِ إِلَى قَيْصَرَ وَلَهُ الْجَنَّةُ؟)) فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ (وهو دحية الكلبي): وَإِنْ لَمْ أُقْتَلْ؟ قَالَ: ((وَإِنْ لَمْ تُقْتَلْ)) فَأَنْطَلِقَ الرَّجُلُ بِهِ...)) واته: ^(۸۷۸) ((ههر كه سيك ئهه نامهيهى من بگهيه نيته لاي قهيسهر بههشتى بو ههيه له پاداشتي)) كه سيك له ناو خه لكه كه فهرمووى: (ئهو كه سه دوحيهى كورى خه ليفهى كه لى بو). ئه گهر نه شكوزرئيت؟ فهرمووى: ((ئه گهر نه شكوزرئيت)) ئه وه ده بيته ئه وه كه سهى نامه كهى بر دووه...)) ناردنى ئه وه نامهيه له مانگى موحه رهمى سائى حه وته مى كوچيدا بوو. هاوكات له گه ل گه يشتنى نامه كهى پيغمبهر ﷺ كه زاويه كى كاروانى بازرگانى قوره يش كه به ره وه فه له ستين ده رويشتن گه يشتنه ئه وئى بومه به ستى بازرگانى قه ده مرى خودا ئه وان ئامادهى ئه وه كوڤر و كو بوونه وه يه بوون واته: گه ياندى ئه وه نامه يه ي پيغمبهرى خودا ﷺ به قهيسهرى پادشاهى روم كه ناوى هيرقل بوو، هيرقل داوايكر كه بازرگانه كانى قوره يش بيته خزمه تى كه ئه بو سوفيانيان تيدا بوو بو ئه وهى پرساريان له باره ي پيغمبهرى خوا وه ﷺ لئيكات له ئه و باره يه وه دوو گيرانه وه هه يه: گيرانه وه يه كى ئيمامى بوخارى ويه كيكى ئيبنو ئيسحاقه ئيمه ههر دوو كيانمان هينا وه دواى كو كرده وه و ريكخستى هه ر دوو كيان هه تاكو باسكردنى روودا وه كه به شيويه كى ريكوپيك بيت.

له ئيبنو ئيسحاقه وه ﷺ دهفهرمويت: زوهرى له عوبه يدولاى كورى عه بدوللاى كورى عوتبه ي كورى مسعود ئه وئيش له عه بدوللاى كورى عه باسه وه ﷺ بوى گيرامه وه كه دهفهرمويت: (ئه بو سوفياني كورى حه رب به زارى خوئى بوئى گيرامه وه و فهرمووى: ئيمه هوزيكى سه رقائى بازرگانى بووين و بازرگان بووين جه نگو هه راش به گيرى هينا بووين و گه مارؤى دابووين له ئه وهى ده ربجين بو بازرگانى هه تاكو هه رچى مائو سامانى هه مان بوو له ناوچوو، كاتيك ريككه وتن نامه ي حوده ييبه مان مؤر كرد و كه وتينه دانوستان له گه ل پيغمبهرى خودا ﷺ كه وتينه ئاسايشه وه و دوخه كه هئور بووه كه له ئه وه و پيش به ئه وه جو ره نه بوو وه ك بازرگانىك رويشتم بو ولاتى شام له گه ل كو مه لئيك قوره يش وه لاهى ئه وهى من زانيومه له مه كه كه دا

(۸۷۸) أخرجه: ابن حبان (۴۰۴) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال الحافظ (الفتح) (۳۷/۱) أخرجه: ابن زنجوية (الأموال) بسند صحيح، وصححه الارناؤوط (زاد المعاد) (۱۲۱/۱) وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۸۶).

هیچ زن و بیاویک نه ماوه مهگەر داوای پیویستییهکی لیکردوین، شوینی نالوگۆری بازرگانیهکهشمان له ولاتی شام بوو له شاری غهزهی خاکی فهلهستین رویشتین ههتا گهیشتینه ئهوی، ئهوهش له سهروو بهندی زالبوونی قهیسهری خاوهن شکۆی رۆمهکان به سههر ئه و ناوچانه که له ولاتهکهیدا داگیرکرا بوون له لایهن فارسهکان توانی له ژیر رکیزی ئهوان دهریبهینیت و خاچهگهورهکهیان که ره مزیان بوو گهراپهوه دهستیان که له ئه و کاته لیانسه ندرابوو کاتیک ئه م ههواله ی پیگه یشت که خۆی له شاری (حمص) دا داده نیشته له خاکی شام به پیاوه وهک نیشانه ی سوپاسگوزاری بهری کهوت به ره و مزگهوتیک له ایلیاء (واته: قدس) بۆ ئه وهی نوێژی سوپاسگوزاری بۆ [خوا بکات له کاتیکدا ئه و دهستکهوتانه ی بۆ گهراومهتوه که پیشتر لیزهوت کرابوو] چه ندين فهرش و رایهخی بۆ راخرا بوو وه بۆن و بهرامی خۆشی به سهرداگرا بوو که به سهریدا بروت، کاتیک گهیشته (ایلیاء) کارهکانی تهواو کرد [له به جیهینانی نوێژ و پارانهوه پیاوه ئایینی و گهوره و خانه دانهکانی رۆمیش له خزمهتیدا بوون] (۸۷۹) ئیبنو ناطور که فه رمانهروای (ایلیاء) بوو هیرقل کردیبه پیاوی گهوره ی ئایینی به سهر (نه صارا) کانی شامه وه، دهگێریته وه له ئه و کاته ی که هیرقل هاته (ایلیاء) ئه و رۆژه بووه رۆژیکی به دوشووم [زۆر غه م بار بوو چاوهکانی هه لبرێ به ره و ناسمان] هه ندیک له به طارقهکان پێیانوت: به شیوهیهکی ئاسایی ناتبینین شیواو و دیاری [فه رمووی: به ئی راسته].

ئیبین ناطور ده فه رموویت: هیرقل زۆر به خهفه تباریه وه سهیری ئه ستیرهکانی ئاسمانی ده کرد کاتیک پرسیا ریانلی کرد له ئه و بارهیه وه له وه لامدا وتی: من ئه مشه و کاتیک سهیری ئه ستیرهکانی ئاسمانم کرد و سه رنجمدا [پادشایهکی خهته نه گراو ده رکهوت، له ناو نه ته وه کاندای خهته نه ده کریت و خهته نه گردن په پیره و ده کات؟ عه رزیان کرد قوربان: هیچ که سیک خهته نه ناکات ته نها جوله کهکان نه بیت ئه وانیش ئه وه منده جیگای مه ترسی نین بۆ تۆ ئه وه مندهش بایه خیان نییه نامه یهک بنووسه بۆ گهوره ی شارهکان با هه رچی جوله که یهک هه یه له ناویان بیات، ئه وان له سهرو بهندی جیه جیکردنی ئه و فه رمانه دا بوون، که بیاویکی [عه رمب] هاته خزمهت هیرقل که پادشای غه سان نار دبووه یه خزمهتی [پادشاکان نالوگۆری دهنگ و باس

هەبوو لەنیوانیاندا] [دەرگاوانەكە) وتى: ئەى خاومن شكۆ كەسنىك لە عەرەبەكان لەئەوانەى سەرقالى مەرپومالاتن دەمەوئیت قەست بۆ بىكات دەربارەى رپوداویكى [سەرسورپهینەر] كە لەولاتى خۇیدا رپویداوه تۆش پرسیارى لئىكە لەئەوبارەوه، كاتىك گەشتە خزمەتى بەومرگپرەكەى وت: پرسیارى لئىكە ئەو دەنگوباسە جیبه كە لەئەولاتەكەیدا بلاوبۆتەوه؟ ئەویش پرسیارى لئىكردوو وتى: كەسنىك لەناو ھۆزى قورمیش دەرکەتووہ [لەناوخۇماندا] بانگەشەى پېغەمبەرایەتى دەكات خەلكانىك شوئىنى كەوتوون و ھەندىكئیشیان دزایەتى دەكەن لە نیوانیشیاندا چەندین شەرپو ھەرابەرپا بووہ [لەزۆر] شوئىندا لەولاتى خۇمان وەدەرمان ناوہ ھەر لەسەر پەيامى خۇیان بەردەوامن، كاتىك ئەو ھەوالەى پئیدا فەرمووى: [بړۆن سەپرى كەن وېزان خەتەنەكراوہ یاخود نا] [جەلەكانى لەبەر داكەنن] [كەسەپریان كرد] خەتەنەكرابوو، ئىنجا ھاتنەوه خزمەتى و عەرزىان كرد قوربان خەتەنەكراوہ، وەپرسیارىشیان لئىكرد لە بارەى عەرەبەكانەوه وتى: ئەوان خەتەنەكردن لەناویاندا باوہ.

ئىنجا ھىرقل فەرمووى: ئەو پادشاى ئەم ئومەتەتەى كەسەرى ھەلداوہ [جەلوپەرگ و پۆشاكى پئىبەخشن بابړوات لەلامان]]^(۸۸۰). ھەر لەئەو ساتەوهختەدا بوو كە دوخىەى كورپى خەلىفە ﷺ بە نامەى پېغەمبەرى خوداوہ ﷺ ھاتە خزمەتى ھىرقل قەيسەرى رۆم، لەئەوبارەىوہ ئەنەس ﷺ دەفەرموئیت: (... ئەوہ بوو بردنى نامەكەى پېغەمبەرى ﷺ لەلایەن دوخىەوہ ھاوكات بوو لەگەل ھاتنى قەيسەر بۆ مزگەوتى [ئىلباء])، كەچەندىن فەرشورپاخەریان بۆ راختبوو كە تەنھا خۇى بەسەرىدا دەرپۆشت، نامەكەى خستە سەر فەرشەكەو بۆى چەمايەوہ وەك رپز لئىنان بۆى، كاتىك قەيسەر گەشتە لاى نامەكەى ھەلگرتەوہ، پاشان بانگى گەورەى پياوہ ئایىنىيەكانى كرد ئەویش بۆى خوئندەوہ و فەرمووى: زانىارى من دەربارەى ئەو نامەى ھەرۆك زانىارى تۆیە. ئەوہ بوو قەيسەر بانگىكرد: كى خاومنى ئەم نامەىیە دئىابئیت كە پاپزراوہ، ئەوہ بوو كەسەكە ھاتە خزمەتى (واتە: دوخىە)...^(۸۸۱).

(۸۸۰) أخرجه: البخاري (۴۵۵۳)، وعبدالرزاق (۹۷۲۴)، ومسلم (۱۷۷۳)، واحمد (۲۳۷۰) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرطهما، واللفظ للبخاري والزیادة لابن اسحاق عند الطبري (التاریخ) (۶۴۷/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۸۱/۴)، والطبراني (الكبير) (۷۲۷۱).

(۸۸۱) أخرجه: ابن حبان (۴۵۰۴) وقال محققه: اسنادہ صحیح - كذا قال أيضاً في تحقيق (زاد المعاد) (۱۲۱/۱)، وصححه أيضاً الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۸۶).

له م گێرانه و هدا دمرده كه ویت كه خاومن شكۆ (بوسرا) دوحیهی ناردوو به نامه كه وه بۆ خزمهتی قهیسەر هیرقل له مزگهوتی (ایلیاء) نامه کانیش به پێی نه ریتی ئه وان له سه ر فهرشه راخراوه كان له رینگای هیرقل داده نران له هه ر لایه كه وه بووايه ههروهك له گێرانه و مهیه کی تر دا ها تووه: (ئه بوسوفیان ده ئیت:.... دوحیهی كه لبی به نامه ی پیغمه مبه ره وه ﷺ ها ته خزمهت فه رمان په وای (بوسرا) ئه ویش ناردییه خزمهت هیرقل).

ئیبنو عباس ؓ دمفه رمو یت: (کاتیک قهیسەر نامه که ی پیغمه مبه ری خودای بیگه یشت و بۆی خویند رایه وه فه رمووی: برۆن که سیکی ئه و [هۆزه م بۆ بینن که خزمی ئه و پیاوه بیت که بانگه شه ی پیغمه مبه رایه تی ده کات] بۆ ئه وه ی پرسیا ریان لێبکه م له باره ی پیغمه مبه ری خودا وه ﷺ) (۸۸۲).

هه ر ئیبنو عباس ؓ له ئه بو سوفیا نه وه ؓ دمفه رمو یت: (...ئه و بوو بانگی سه روکی جه ندرمه کانی کرد بوو پێی فه رمو و بوو: دمه ره وه و ناوه وه ی شامم بۆ سه رو بن ده که یته هه تا کو که سیکی خزم و که سی [ئه و پیاوه م] [بۆ دینی] تا پرسیا ر له باره ی پله و پایه ی لێده که ی و [ئه بو سوفیا ن ؓ دمفه رمو یت]: وه لاهی من و ها ورپیکانم له ناو شاری غه ززه بووین که [سه روکی بۆ لیسه کان] هه ئیان کوتایه سه رمان [۸۸۳] پرسیا ریان لێکردین ئیوه کی؟ ئیمه ش وه لامان دانه وه [وتی: ئیوه خزمو که سی ئه و پیاوه ن که له حیجاز دمرکه و توو؟ و تمان: به ئی. وتی: دمفه رمو و با برۆین بۆ خزمه تی بادشا، ئیمه ش له گه ئیدا رۆیشتین] هه مو ومانیا ن به راپێچکردن برد بۆ خزمه تی [هه تا کو گه یشتینه (ایلیاء) چوینه ژووره وه بۆ لای بینیمان دانیش تووه له سه ر ته ختی پادشایی و تاجی له سه ر ناوه و به ده وریشیه وه گه وره پیاوانی رۆم دانیش توون] [۸۸۴] [ئیمه ش له به رده میدا دانیش تین] [بانگی و مرگێره که ی کرد] (ئه بو سوفیا ن دمفه رمو یت: وه لاهی به بۆ چوونی من ئه وه منده ی گه راوم هیچ پیاویکم نه بینیه وه ئه وه منده ی ئه و خه ته نه نه کرا وه مه به سته هی رقله ژیره دانا بیت کاتیک گه یشتینه خزمه تی (بانگی و مرگێره که ی کرد) [وتی: ئیوه له خزم و که سی ئه و پیاوه ن؟ و تمان: به ئی] [وتی: کیتان له روه ی په چه له ک و نه ژاده وه له هه مو وتان نزیکترن له ئه و

(۸۸۲) أخرجه: البخاري (۲۹۶۰)، والبيهقي (الدلائل) (۳۷۷/۴).

(۸۸۳) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۶۴۷/۲).

(۸۸۴) أخرجه: البخاري (۲۹۶۱).

پیاوهی که بانگه‌شهی پیغمبهرایه‌تی ده‌کات؟ ئه‌بو سوفیان ده‌فه‌رموویت: وتم: من [له‌هه‌موویان نزیکترم له‌ رووی په‌چه‌ئه‌کو نه‌ژاده‌وه. فه‌رمووی: خزمایه‌تی نیتوانتان چیه؟ وتم: ئه‌و کوری مامه‌ له‌ناو ئه‌و کاروانه‌ی ئیمه‌دا ئه‌و رۆژه‌ هیچ که‌سیک له‌نه‌وه‌ی عه‌بدومه‌ناف نه‌بوو ته‌نها خۆم نه‌بیت. فه‌یسهر فه‌رمووی] [نزیکی بخه‌نه‌وه لیم هاوه‌ئه‌کانیشی بالینزیک بن له‌لای پشته‌وه‌ی رایانگرن] ^(۸۸۵) [منیان له‌ نزیکیه‌وه دانیشاند هاوړیکانیشیان] [له‌دواوه‌ لای شانمه‌وه‌ دانیشاند]... به‌ (وه‌رگیره‌که‌ی) وت: پیمان بلی: من پرسپاری لیده‌که‌م له‌باره‌ی ئه‌و پیاوه‌ وه‌ که‌بانگه‌شهی پیغمبهرایه‌تی ده‌کات ئه‌گهر درۆی له‌گه‌ل کردم ئیوه‌ش به‌درۆی بخه‌نه‌وه‌.

ئه‌بوسوفیان ﷺ ده‌فه‌رموویت: [وه‌لاهی] [له‌ئه‌و رۆژه‌دا] ئه‌گهر [له‌شه‌رمی] ئه‌وه‌ نه‌بووايه‌ نه‌ترسامایه‌که‌ [هاوړیکانم] به‌درۆم بخه‌نه‌وه‌ له‌ئه‌وه‌کاته‌ی پرسپاری لیده‌کردم له‌باره‌یه‌وه‌ درۆم به‌ده‌مه‌وه‌ ده‌کرد به‌لام شه‌رم وئا‌برو‌چوون له‌ترسی ئه‌وه‌ی به‌درۆم بخه‌نه‌وه‌ وایکرد به‌راستی وه‌لامی به‌ده‌مه‌وه‌].

له‌ گیرانه‌وه‌یه‌که‌ی ئیبنو ئیسحاق‌دا هاتوو ﷺ: [ئه‌بو سوفیان ﷺ فه‌رموویه‌تی: به‌دنیایه‌وه‌ ده‌مزانی ئه‌گهر درۆی به‌ده‌مه‌وه‌ بکه‌م ئه‌وه‌ به‌درۆ ناخریمه‌وه‌ به‌لام به‌خۆم ده‌وت: فه‌رمانی که‌سایه‌تیه‌کی گه‌وره‌ ده‌بیت ریزی لیبگیریت ههر بویه شه‌رمم ده‌کرد به‌درۆی بخه‌مه‌وه‌ وه‌ ده‌شمزانی لایه‌نی که‌می ئه‌و کاره‌ [که‌من به‌درۆی بخه‌مه‌وه‌] سه‌ره‌نجام قسه‌کانم ده‌گیردریته‌وه‌ له‌مه‌ودا قسه‌ی له‌باره‌وه‌ ده‌کریت و کارده‌کاته‌ سه‌رکه‌سایه‌تیم بویه‌ بریارمدا به‌هیچ جوړیک درۆی به‌ده‌مه‌وه‌ نه‌که‌م فه‌رمووی: پیمبلی ده‌نگوباسی ئه‌و پیاوه‌ی له‌ناوتاندا ده‌رکه‌وتوو [ئه‌و چیه‌ و چۆنه‌؟ وتم: گه‌نجه‌] پله‌و پایه‌ی زور به‌رز نییه‌ ئه‌و کاره‌ی بانگه‌شهی بۆ ده‌کات له‌ چوار چپوه‌یه‌ک ده‌رنه‌چوو [وه‌ وتم: ئه‌ی خاوه‌ن شکۆ ئه‌و کاره‌ی ئه‌و ده‌ستی داوته‌ی ئه‌وه‌نده‌ چیکای بایه‌خ نییه‌ و به‌ئه‌و راده‌یه‌ش شان و شکۆی نییه‌ که‌ به‌ئیه‌وه‌ گه‌یشتوو] وه‌لاهی له‌ئه‌و قسانه‌ی کردم ئاو‌پیشی لینه‌داوه‌، فه‌رمووی: پیمبلی له‌ئه‌وه‌ی پرسپارت لیده‌که‌م له‌باره‌ی ئه‌و کاره‌ی ده‌یزانی وتم: پرسپار بکه‌ له‌باره‌ی هه‌رچیه‌ک که‌ به‌بیرتادیت؟] ^(۸۸۶) [یه‌که‌م پرسپاریک له‌باره‌یه‌وه‌ لیبیکردم ئه‌وه‌ بوو

(۸۸۵) أخرجه: البخاري (۷).

(۸۸۶) أخرجه: الطبري (التاريخ) (۶۴۸/۲)، والبيهقي (الدلائل) (۳۸۲/۴)، والطبراني (۷۲۷۱)، وعن رواية ابن اسحاق وقد

فہرمووی] بہومرگپرہکھی: پرسپاری لیبکہ رچہ لہک و نہزادی چۆنہ لہناوتاندا؟
ئہبو سوفیان دمفہرموویت: وتم: ئہو لہناوماندا خانہدان و خاوەن نہزادو رچہ لہکی
رہسہنہ، فہرمووی: ئایا ہیج لہباوک و باپیرانی پادشابوون.

لہگیرانہوہی ئیبینو ئیسحافدا [ئایا لہئہوہ و پئیش پادشایان ہہبوو مولک و
دمسہلاتی زہوت کرابیت بۆیہ ئہو قسہیہم کرد بۆ ئہوہی بزائم ئایا نایہوویت مولک
ودسہلاتی پیشووی بۆ بگپرئہوہ] وتم: نہخیر، فہرمووی: بہر لہئہو بانگہوازہی
ئیسٹا دەیکات درۆتان لیبینیوہ بہئہوہ تاواتبارتان کردوہ؟ وتم: نہخیر. فہرمووی:
کی شوینی دەکەویت خانہدان و گہورہکان یاخود چہوساوہ و ژیر دەستہکان؟
وتم: ژیر دەستہو چہوساوہکان. فہرمووی: زیادہکەن یاخودکەم دەکەن؟ وتم: زیاد
دەکەن. فہرمووی: ئایا ہیج کەس لہئہوانہی کەشوینی دەکەون لہ ئایینہکەہی پاشگہز
دەبنہوہ لہدوای ئہوہی موسولمان دەبن لہرقی ئہو؟ وتم: نہخیر فہرمووی: شہرتان
لہگہلدا کردوہ؟ وتم: بہئی، فہرمووی: شہرہکانتان لہگہلدا چۆن بوو؟ وتم: جہنگ
لہنیوانماندا بہنۆرہ بووہ جارێک ئہو سەرکەوتووہ و جارێک ئیمہ. فہرمووی: ئایا
پہیمان شکینی دەکات؟ وتم: نہخیر ئیمہ ئیسٹا لہگہلدا لہ دانواستانداین نازانین
چی بەسەر دینیت [وہ ئیمہ مەترسیمان ہہیہ لہئہوہی پہیمانہکە بشکینیت] (۸۸۷).
دمفہرموویت: وەلاہی ہیج قسہیہکیانم بہئہندازہی ئہم قسہیہم بیبایہخ نہبوو لہلای
ہیج گومان و دوودلییہکی لہ دلدا دروستنہکرد [لہئہومتسام بہہۆیہوہ کەسایہتیم
لہکەدار بیت لہہیج شتیکی تر نہدەترسام کارم تیبکات] لہگیرانہوہی موسوی کوری
عوقبہ و عروہی کوری زوبہیر ﷺ: [دمفہرموویت: ئایا پہیمانہشکینیت. ئہبو سوفیان
فہرمووی: نہخیر مہگەر ئہمجارہ کەشہرمان وەستاندووہ ئہو پہیمانہشکینی بکات.
ہیرقل وتی: ئہم جارہ بہہۆی ج کاریکتانہوہ لہپہیمانہشکینی ئہو دەترسن؟ وتم:
خەلگانیکي ئیمہ پشتیوانی ہاوپہیمانہکانیان کردوہ لہدژی ہاوپہیمانہکانی ئہو
کە خۆی لہمەدینہیہ. ہیرقل فہرمووی: کەواتہ ئیوہ دەست پیشخہریتان کردوہ و

خۆشتان پەيمانەشکينن^(۸۸۸). فەرمووی: [لەناوتاندا] بەر لەئەو هیچ کەسێک هەبوو ئەم بانگەشەیه بکات؟ دەفەرموویت وتم: نەخێر.

لەگێرانەوهی عروه و موسا [هێرقل فەرمووی: ئێوه بەراستگۆی دەزانن یا بەدرۆزن لە بانگەوازەکەیدا؟ دەفەرموویت: بەلکو بەدرۆزنی دەزانین. هێرقل وتی: ئەو قسانەى پیمەئین. دلنیا بن درۆ لەهیچ کەسێکەوه دەرناکەوێت کە ئەو بانگەشەى ئاوا بکات ئەگەر ئەو پيغمبەرە لەناوتاندا یە شەرى لەگەڵدا مەکەن چونکە جولهکەکان ئەم کارەدەکەن ئەمە تايبەتمەندی ئەوانە]^(۸۸۹) [فەرمووی: فەرمانتان بەجی پێدەکات؟ وتم: دەفەرموویت: (خوا بەتاک و تەنها بپەرستن و هیچ هاوبەشى بۆ بریار مەدەن وە دەسبەردارى ئەوقسانەبن کە باوباپیرانتان وتویانە لەسەر بیروبوومرتان].

لەگێرانەومیهکی تردا [فەرمانمان پێدەکات کە خودا بپەرستین و هاوبەشى بەهیچ جۆرێک بۆ دانەنێین و قەدەغەمان دەکات لەپەرستنی ئەوشتانەى باوباپیرانمان پەرستووینانە] وە فەرمانمان پێدەکات بەنوێژ خویندن و [زەکاتدان] وە بەراستگۆی و داوین پاکى و پەيوەندى خزمایەتى و [بەئەمەك بوون بەرامبەر پەیمان و بەئین و پاراستن و گێرانەوهی سپاردەگان]^(۸۹۰) ئینجا هێرقل بەومرگێرەکەى فەرموو کە پێیبلی: کەپرسیارم لێکرد لە بارەى [رەجەلەکیەوه] وە وتت کە لەناوماندا خاوەن بنەمالە و نەژادى رەسەن پيغمبەرانیش بەهەمان شێوه لەناو بنەمالەى خانەدان و نەژادى رەسەن دەنێردین، کەپرسیارم لێکردیت: ئایا هیچ کام لە باوکو باپیرانى پادشا بوون؟ وتت: نەخێر، وتم: ئەگەر یەکیک لەئەوان پادشا بووبیت ئەوه ئەو پیاوه داواى مولک و دەسەلاتى باوباپیرانى دەکاتەوه وە کەپرسیارم لێکردیت لەبارەى شوین کەووتوانى [کە خانەدان و خاوەن دەسەلاتەکانن یاخود چەوساوه و ژیر دەستەکانن باست کرد کە ژیر دەستەکانن] ئەوانە شوین کەوتوانى پيغمبەرانن.

کەپرسیارم کرد: ئایا بەر لەئەوهى ئەو بانگەشەیه بکات درۆتان لێدیبوو. وتت نەخێر، بۆم دەرکەوت کەسێک بەهیچ جۆرێک درۆ لەگەڵ خەلکیدانە کات چۆن دەرواوت درۆ بەناو خواوه بکات، وە کە پرسیارم کرد: ئایا هیچ کەس لەئەوانەى شوینیکەوتون

(۸۸۸) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (۳۸۴/۴).

(۸۸۹) نفس المصدر.

(۸۹۰) أخرجه: البخاري (۲۶۸۱).

پاشگه زبوونه ته وه له نايينه كه يان له دواى باومرهيئان پيى وهك بيزار بوون و نارمزاى لى، وت نه خير، باومرهيئانيش ههروايه كاتيك تيكه لى دلودمروون بوو [هيچ كهس لىيومر سناييت] (۸۹۱).

كه پرسيارم ليكرديت: ئايا زياد دهكهن يا خود كه م وتت زياددهكهن، باومرپيش ههروايه هه تاكو ته واو داده مزرئت، وه كه پرسيارم كرد: ئايا شهرتان له گه لدا كردوو؟ وتت به لى جهنگه كهش به نوره بووه جارئك ئيمه سهركه وتووين و جارئكيش نهو پيغمه مبهرانيش به نهو جوورمبوون تا دواچار بو ئه وان بووه.

كه پرسيارم ليكرديت، ئايا پهيمانشكيني كردوو و وتت نه خير، وه پيغمه مبهران پهيمانشكيني ناكهن، وه كه ليم پرسيت هيچ كه سيك بهرله نهو له ناوتاندا هه مان بانگه شهى كردوو و وتت نه خير، وتم: نه گهر كه سنيكى تر بهر له نهو نهو بانگه شهيهى كردبيت نهوه (لاساى) نهو قسه و تراوانهى پيش خوى دهكاته وه، وتت: [فه رمانمان پيدهكات به په رستنى خودا و هاوبهش بو دانه نانى به هيچ شيوميهك و هقه دهغه مان دهكات له په رستنى بت و داروبهرد] وه (فه رمانمان) پيدهكات به نويز خو پندن و زهكاتدان و گه ياندنى په يو هندی خزميه تى و [راستگويى] و داوین پاكي و [به جيگه ياندنى په يمان و به لئين و پاراستنى سپارده و دانه وهى به خاومنه كانيان نه مهش له تايبه تمه ندى پيغمه مبهرانه] (۸۹۲) نه گهر هه موو نهو شانهى وتت راستين نهوه پيغمه مبهره و [زور نزيكه دهسه لاتى] [بگاته نه م شوين پيئانهى من] من وامدمزانى كه نهو له دمروهى ئيوه ديت هه رگيز گومانم وانه بوو كه له ناو ئيوه دا بيت، نه گهر بمزانايه دمه توانم بگه مه خزمه تى نهوه زور حهز به چاوپيكيه وتنى دهكهم، نه گهر ئيستاش له خزمه تيا بومايه قاچه كانيم بو دشورى دلنيابن نه م شوين پيئانهى منيش دهكه ويته زير دهسه لاتى. ئينجا داوايكرد كه نامه ي پيغمه مبهرى خودا ﷺ به پينه خزمه تى ئينجا خوى ريكرده وه و خو پنديه وه نووسرا بوو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ [من محمد عبدالله ورسوله] إِلَى هِرْقَلٍ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَا بَعْدُ فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمْتَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمُ يُؤْتِكَ اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ وَإِنْ تَوَلَّيْتَ فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَامٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا

(۸۹۱) أخرجه: البخاري (۵۲).

(۸۹۲) أخرجه: البخاري (۲۶۸۱).

وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿١٦١﴾ (آل عمران) (۸۹۳) واته: ((به ناوی خودای به خشنده و میهره بان [له محمد بهنده و پیغمبهری خوداوه ﷺ] بۆ هیرقل خاوهن شکۆی رۆم سلاو له نهو کهسهی که شوین ریگی هیدایهت ده که ویت پاشان من به بانگه وازی ئیسلامهتی بانگت ده که م موسولمان بیه سهلامهت ده بیت موسولمان بیه، خودا دوو جار پاداشتت دمهاته وه وه ئه گهر به دهم بانگه وازه که مه وه نهیهت و پشت هه لکه هیت نهوا ئۆبالی تاوانی ئاریسیه کانت له نهستۆیه که له ژیر دمه لاتی تۆدان وه خوا ی گه وره دمه فرمویت: [ئه ی پیغمبهر! ﷺ] به خاوهن نامه کان بلێ: وهرن با ئیمه و ئیوه له سه ر وشه و بهرنامه یه ک سووربین که بۆ ههردوولامان چوونیه که وه یه کسانه، و په یامبه رانی ش هه موو هاوده نگبوون له سه ری، واز له نهو ته فرمه یه بێن وهرن با جگه له خوا که سێکی تر نه په رستین، و هه یج شتیکی ش نه که یه هاوبه شی هه ندیکیشمان له باتی خوا نه که یه خوا و بیه رسترین، ئه گهر پشتیان هه لکرد به راشکاوی پێیان بلێن: دمه سا ئیوه به شایهت بن و بزانه که به راستی ئیمه موسولمان و ملکه چی بریاره کانی خواین)).

له گیرانه وه یه کی تر دا [ئه بو سو فیان ده ئیت: خاوهنشکۆ هیرقل نیوچه وانی ئاره فی لیده تکا له نهو ناره حه تییه ی دوو چاری ببوو به هۆی نامه که ی پیغمبهر ﷺ] که بۆ نووسی بوو وه کاری گه ری نه وه ی پێوه دیار بوو [(۸۹۱) له گیرانه وه یه کی تر دا [قهیسه ر نامه که ی پیغمبهری خودای ﷺ] خوینده وه فه رموی: ئه م نامه یه له دوای سوله یمان پیغمبهره وه ﷺ] که س گو یستی نه بووه که تیدا نووسراوه (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) [(۸۹۰) ئه بو سو فیان ده ئیت: کاتیک [که له فه رمایسته کانی بووه وه] هیرقل نه وه ی ویستی له نهو باره وه قسه ی کرد و نامه که ی بۆ خویندنه وه ئیتر بووه دهنگه دهنگ و [دهنگی نه وانه ی چوارده وری له گه وره پیاوانی رۆم به رزی بووه وه و که ونته قیزه و هه رای زۆر ئیمه نه مانده زانی ده ئین چی، پاشان فه رمانیکرد ئیمه یان کرده دهره وه]

(۸۹۳) أخرجه: البخاري (۴۵۵۳)، ومسلم (۱۷۷۳)، واحمد (۲۳۷۰)، وعبدالرزاق (۹۷۲۴)، وابن حبان (۶۵۵۵)، وابوداود (۵۱۳۶)، والترمذي (۲۷۱۷).

(۸۹۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۲۷۴)، وابونعيم (الدلائل) رقم (۲۳۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۰۷/۵) رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

(۸۹۵) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (۳۷۷۸۲) عن سعيد بن المسيب مرسلًا ومراسيلة صحيحة، وسعيد بن منصور (السنن) (۲۴۸۰).

[كاتيك چووينە دەرەو لەگەڵ ھاوړيكانم ھەر خۇمان بووین پيښگوتن] بەراستی نايينەكەى كورې ئەبو كەبشە (مەبەست نايينى پيغەمبەرى خودايە ﷺ) چاك گەورەبوو و پەرهى سەندوو پادشای (بەنى ئەصفەريش) رۆمەكان ليیدەترسيّت [بەردەوام لەترس و دلەراوكتى محمددا بوو] (۸۹۶).

[ھەر بەئەو جۆرە بەردەوامبووم ھەتاكو تەواو دلتيابووم كە نايينەكەى بەم نزيكانە سەردەكەويّت و خودای گەورەش ئيسلامەتى خستە دلەووە و موسولمان بووم كەپيشتەر رەقم ليیدەبوووە... پاشان ھيرقل نامەى نووسى بۆ ھاوړپيەكى خۆى لەرۆميەكان، كە ھاوشانى خۆى بوو لە زانستو زانيارى، ھيرقل بەريكەوتەو بەرەو (حمص) ھيشتا نەگەيشت بوووە (حمص) كەنامەى ھاوړيكەى ھاتە خزمەتى ھەمان بۆچوونى ئەوى ھەبوو لەھاتنى ئەو پيغەمبەرە، وە ئەو پيغەمبەرەش [ئەو كەسەيە كەچاوهرپى بووین ھيچ گومانى تيدانايە شوينى بكەووە باوهرپى پيبيھينە] ھيرقل ئەم بانگەوازەى خوى بەگوپى گەورە پياوانى رۆمادا (لەسەر بينايەكى بەرز لەسەر شيوەى كۆشك دروستكراوو) لەشارى (حمص) فەرمانيكرد دەرگاگانيان داخست پاشان لەسەر بەلەكۆنەى قەسرەكەووە دەرکەوت و فەرمووى: ئەى گرۆھى رۆم ئايا سەرفرازى و سەرکەوتنتان دەويّت و دەتانەويّت رينگاي راستبگرن و ئەم دەسەلات و مولكەتان بۆ بمينيتەووە ئەو شوينى ئەو پيغەمبەرە بكەون، ھەر كە ئەمەيان بيست وەك كەرەكپوى ھەئيان كوتايەسەر دەرگاگان بينيان داخراون، كاتيك ئەم ھەلچوون و راپەرينەى بينى لتيان لەباوهرپينانيان بيئوميد بوو فەرمووى: بيان گيرنەووە وتى: من لەئەووەبەر ئەو قسانەمكرد ويستم تاقيتانبكەمەووە بزائم تاج رادەيەك سوورن لەسەر نايينەكەتان ئيستا دلتيابووم و بە چاوى خۇم ديتم ئينجا ھەموو كەوتنە كړنوش بردن بوى و رەزامەنديان نيشاندا بەرامبەرى] (۸۹۷).

لەگيرانەووەكەى ئيبنو ئيسحاقدا ﷺ: (...فەرمانيكرد كەگەورە پياوانى رۆم كۆببنەووە لەكۆشكى پاشايەتى و فەرمانيكرد دەرگاگان لەسەريان داخات، پاشان خۆى لەترسى ئەوان لەبەلەكۆنەيەكى بەرزووە كەبەسەرياندا دەپروانى دەرکەوت و فەرمووى: ئەى گرۆھى رۆم من نامەيەكى ئەحمەدم پيگەيشتوووە وەلاھى ئەووە ئەو

(۸۹۶) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۲۷۴)، وابونعيم (الدلائل) (رقم: ۲۳۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۰۷/۵) رجاله رجال الصحيح.

(۸۹۷) أخرجه: البخاري (۴۵۵۳)، ومسلم (۱۷۷۳)، والنسائي (الكبرى) (۱۱۰۶۴)، وعبدالرزاق (۹۷۲۴)، وابن حبان (۶۵۵۵).

پیغمبرهیه که نیمه چاومریمانده کرد و مباسی ئه و له کتیبه که ماندا هاتوو به کات و نیشانه کانی دهیناسینه وه موسولمانین و شوئنیبکه ون ئایینه که تان و دواروژتان سهلامت ده بیت. هر که ئه مهیان بیست هه ئیان کوتایه سر دمرگاکان و وه ک یه ک راپه رین و کاتیک سهیریان کرد دمرگاکان له سهریان داخراون هیرقل ترسا لئیان و وتی: بیانگیرنه وه بۆ لای من ئه وانیش گیرایاننه وه فهرمووی: ئه ی گروھی رۆمه کان من ئه و قسانه م بۆیه بۆ ئیوه کرد تاقیم کردنه وه تا بزانه م چون له ده سترنتان به ئایینه که تانه وه به راستی ئه وه ی له ئیوه م بینی دلخوشی کردم ئه وانیش که وتنه کړنوشبردن بۆی پاشان دمرگای کۆشکه که بیان لیکردنه وه ورپوشتنه دمه وه] (۸۹۸).

له گیرانه و مهیه کی تر دا ئه نه س ﷺ ده فه رمو ی: (... هیرقل به دوحیه ی وت: من ئیستا به ره و شاری (حمص) دمه رۆمه وه و مره لام له نه و ی، کاتیک که یشته وه هاته خزمه تی، فه یسه ر فه رمانیکرد دمرگاکانی کۆشکیان داخست، پاشان فه رمانیکرد به بانگدەریک که بانگه واز بکات، که فه یسه ر شوینی محمد ﷺ که وتوو و موسولمان بووه و ده سته ردار ی ئایینی (نه صرانی) بووه، سه ربازه کانی هیرشیان بۆ هینا و خویان پرچه ککرد و ده وری کۆشکه که بیان گرت، ئینجا فه رمو وری به نیردراوه که ی پیغمبره ی خوا ﷺ (واته: دوحیه): خۆت ده بینی به راستی من دمه رسم له ولاته که م، پاشان فه رمانیکرد که بانگدەره که بانگه واز بکاته وه: که فه یسه ر له ئیوه رازیه وه ویستی تاقیتان بکاته وه تا بزانی ت چون ئارام ده گرن له سه ر ئایینه که تان ئیستا بگه رینه وه، ئه وانیش بلا و هیان لیکرد، فه یسه ر نامه ی نووسی بۆ خزمه ت پیغمبره ی خودا ﷺ: من موسولمان بووم چه ن دین دینار پارهی نارد بۆ خزمه تی، پیغمبره ی خودا ﷺ کاتیک نامه که ی خوینده وه: فه رمووی: ((كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، لَيْسَ مُسْلِمًا، وَهُوَ عَلَى النَّصْرَانِيَّةِ)) واته: ((درۆ ده کات دووژمنی خودا موسولمان نه بووه ئیستاش نه صرانییه)) پاره که شی دابه شکرد (۸۹۹). ئه وه ی ئه م فه رمو وده یه زیاتر به هیزتر ده کات فه رمو وده یه کی تره که باسه کات ئه و ترسا وه که ده سه لات ی له به ی ن بچیت هر بۆیه موسولمان نه بووه ئه وه ش له گیرانه و مهیه کی لاوازا (ضعیف) له عه بدوللای کوری شه داده وه هاتوو ﷺ:

(۸۹۸) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۳۷۱)، والبيهقي (الدلائل) (۳۸۴/۴)، والطبري (التاريخ) (۶۴۸/۲).

(۸۹۹) أخرجه: ابن حبان (۴۵۰۴)، وقال محققه الارناؤط: اسناده صحيح - وكذا قال في (زاد المعاد) (۱۲۱/۱)، وقال الحافظ في (الفتح) (۳۷/۱) أخرجه: ابو عبيد في (الأموال) بسند صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (۳۸۶).

(...ہیرقل فہرموویہ تی من دہزانم و باومردہ کم بہنہوی کہ دمیفہرمویت بہلام ناتوانم شوینی بکہوم رومہگان دہمکوژن و مولک و دہسہلاتم لہ بہین دہچیت. لہ گپرانہ و ہیکہ کی تردا: [دہفہرمویت: بہ ہاوہ لہ کتہت رابگہ یہنہ کہ من باومردم ہہیہ کہ نہ و پیغمبرہ بہلام دہستہرداری مولکو دہسہلاتہ کم نام] (۹۰۰).

لہ گپرانہ و ہیکہ کی تردا ہاتوہ لہ ہیشامی کوری عاصی ئەمہوی کہ دہفہرمویت لہ سہردہمی ئەبو بہ کردا ﷺ لہ گہل کہ سیکی تردا (نیردراوہ بۆ لای ہیرقل کہ بانگیبکات بۆ ئیسلام... لای ہیرقل وینہی ئەم پیغمبرانہی بینی بوو (آدم، نوح، ابراہیم، موسی ہارون، لوط، ئیسحاق، یعقوب، اسماعیل، یوسف، داود، سلیمان، عیسی، محمد پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم) لہ کو تایدہ ہیرقل فہرمووی: وہ لاهی بہختہ و مر و ئاسودہم بہ دہرچوونی خوم لہ مولک و دہسہلاتہم بہ جوریک بیمہ گویلہی ئەمیرہ کہ تان لہ ناو مولک و دہسہلاتی ئەودا ہہ تاگو دہمرم. دہفہرمویت: پاشان باشترین و جوانترین دیاری پیشکە شیکردین و بہرئیکردینہوہ...) (۹۰۱).

بہلام ہیرقل پاریزگاری لہ نامہ کہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کرد و بہرئزہوہ پاراستی ہہر و ہک سوہیلی ﷺ دہفہرمویت: (ہیرقل نامہ کہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہ ناو لولہ کیکی زپردا ہہ لگرت و ہک ریزو گہورہ ییہک بۆ نامہ کہ و بہردہوام قہیسەر دوا ی قہیسەر بہ میرات لہ یہ کترین و مردہ گرت) (۹۰۲). لہ گپرانہ و ہیکہ کی ئەبو راشد ﷺ ہاتوہ ئەویش لہ تہنوخی نیردراوی قہیسەر بۆ خزمەت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرموویہ تی: (...نامہ یہ کم نووسیوہ بۆ خاومنہ کتہت، ہہ لیگرتوہو بہردہوام خہ لکی لہ لای ئەودا سہیریدہ کەن بہ گہورہ یی و ریزہوہ ہہر لہ بہر ئەوہ بہردہوام خیر و خۆشی لہ خۆیان دہبینن) (۹۰۳). لیکۆلەر (خالد سہید علی) ئەوہ دووپاتدہ کاتہوہ

(۹۰۰) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٩٨١)، وابن عديم (الدلائل) (رقم: ٢٤٠)، وقال الحافظ في (الفتح) (٣٠٩/٥) فيه ضعيف، وقال الهيثمي (المجمع) (٣٠٩/٥) فيه ضعيفان.

(۹۰۱) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٨٤/١)، والطبراني (الكبير) (١٤٤/٢)، وقال ابن كثير: حديث جيد الاسناد ورجاله ثقات: انظر (كنز العمال) (٣٠٢٩٥)، و(تفسير القرآن العظيم) (٥٦٤/٣)، وقال ابن دقيق العيد: حديث حسن: انظر (مجمع الزوائد) (٢٣٢/٨).

(۹۰۲) أخرجه: (فتح الباري) (٦٠/١).

(۹۰۳) أخرجه: احمد (١٦٦٩٣) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابويعلی (١٥٩٧) وقال محققه: رجاله ثقات، وابن زنجويه

كە نامەگەى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ بۇ قەيسەر پادشای كۆچكردووى ئوردن (مەلىك حوسەين) كرىوئەتى، مۆزەخانەى بەرىتانىاش ئەو دەووات دەكاتەو كە ئەو نامەى دەگەرپتەو بۇ سەدەى حەوتەمى زاینى واتە: سەردەمى پېغەمبەر ﷺ (۹۰۴).

لەفەرموودەىكى لاوازدا (ضعيف) هاتوو كە هیرقل دیارى بۇ پېغەمبەر ﷺ ناردوو هەرەك ئەنەس ﷺ لەئەوبارمەو دەفەرموئەت: (پادشای رۆم كەوئىكى درېژ لەئاورىشى تەنكى بەدیارى بۇ پېغەمبەر ﷺ ناردبوو...)(۹۰۵) ئەوئە دەبئە بەلگە بۇ ئەو دەو فەرموودەى كە رۈونى دەكەنەو دوحیە ﷺ دوو دیارى گەیاندووئە خزمەتى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ كەلەئەوانەى لەلای پاشای رۆمەو هینابئەتى ئەوانىش پۆشاكى سېبى قىبلى و دوو خوف بوون: لە ئوسامەى كورى زەیدەو ﷺ دەفەرموئەت: (پېغەمبەرى خۇدا ﷺ پۆشاكى قىبلى ئەستورى پېدام كە لەئەوانە بوو دوحیە كەلبى بەدیارى بۇ هینابوو، منىش دامە هاوسەرەكەم كە لەبەرىبكات پېغەمبەرى خۇدا ﷺ فەرمووى: ((مَالِكٌ لَمْ تَلْبَسِ الْقُبْطِيَّةَ؟)) واتە: ((لەبەرچى پۆشاكە قىبلىكەت لەبەر نەكردوو؟)) وتم: ئەى پېغەمبەرى خۇدا ﷺ دامە هاوسەرەكەم تا بېپۆشئەت، فەرمووى: ((مُرَهَا فَلْتَجْعَلْ تَحْتَهَا غِلَالَةً، فَإِنِّي فَإِنِّي أَحْسَى أَنْ تَصِفَ عِظَامَهَا)) واتە: ((بړو پى بلى لە ژیرهو ژیر كراسك بېپۆشئەت، دەترسئەم كەئیسكەگانى لەناويدا دەرگەوئەت)) (۹۰۶).

لەموغیرهى كورى شوعبەئەو دەفەرموئەتى: (دوحیەى كەلبى ﷺ دوو خوفى بەدیارى بۇ پېغەمبەر ﷺ هینابوو هەتا كۆن بوون و دران لەپېكردن) (۹۰۷).

پېغەمبەرى خۇدا مژدەى داو بەلەناچوونى كیسرا و قەيسەر و فەرمووئەتى

(الاموال) (۱۰۴)، و ابى عبید (الاموال) (۶۲۵)، وقال ابن كئیر (البدایة) (۱۵۰/۵): حدیث غریب اسنادە لا باس بە، وقال البوصري (الاتحاف) (۶۳۵۷): اسنادە صحیح.

(۹۰۴) انظر: (رسائل النبي ﷺ) (ص: ۳۰).

(۹۰۵) أخرجه: احمد (۱۳۴۰۰) وقال محققه: اسنادە ضعيف، و ابى داود (۴۰۴۷)، وضعفه الشيخ الألباني في (ضعيف أبي داود) (۸۷۴).

(۹۰۶) أخرجه: احمد (۲۷۷۸۶) وقال محققه: اسنادە محتمل التحسين، و ابن سعد (۶۴/۴)، والطبراني (الكبير) (۳۷۶)، والبزار (۲۵۷۸)، والبيهقي (الدلائل) (۲۳۴/۴).

(۹۰۷) أخرجه: الترمذي (۱۷۷۵)، وفي (الشامائل) (۷۳)، و ابوالشيخ (اخلاق النبي ﷺ) رقم (۳۸۱) وقال محققه: اسنادە حسن، وقال الارناؤط (شرح السنة) (۳۱۵۱): اسنادە صحیح، و صحه أيضاً الشيخ الالباني في (مختصر الشامائل) (۵۹).

کہ کیسراو قہیسہری تر بہ دویاندا نایہنہوہ، جابر رضی اللہ عنہ دہیگریتہوہ کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله دہفہرمویت: ((إِذَا هَلَكَ قَيْصَرٌ، فَلَا قَيْصَرَ بَعْدَهُ، وَإِذَا هَلَكَ كِسْرَى، فَلَا كِسْرَى بَعْدَهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَنْفَقَنَّ كُنُوزُهُمَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ)) واتہ: ((نہگہر قہیسہر لہناوچوو قہیسہری تر لہدوای نایہتہوہ، وہ نہگہر کیسرا لہناوچوو کیسرای تر لہدوای نایہت، سویند بہئہوہی گیانی منی بہدہستہ گہنجینہکانیان دہبہخشنہوہ لہپیناوی خودای بالادہست))^(۹۰۸).

۵- نامہی پیغمبر صلی الله علیه و آله بؤ پادشای عومان

لہ عہمری کوری شوہیبہئہوہ ئہویش لہعہمری کوری عاصہوہ رضی اللہ عنہ دہفہرمویت: (پیغمبرہری خودا صلی اللہ علیہ و آله و سلم ناردمی بؤ لای جیفر و عہبیدی کوری جہلنہدی کہ لہ عومان بوون ہہردووکیان پادشا بوون لہبہنی ئہزدبوون: (دہقی نامہکہ): ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى جَيْفَرِ وَعَبْدِ ابْنِي الْجَلْنِدِيِّ، سَلَامٌ عَلَيَّ مِنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكُمْ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ أَسْلِمًا تَسْلِمًا، فَإِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَى النَّاسِ كَافَّةً؛ لَأُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَجْعَلُ الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ، فَإِنَّكُمْ إِنِ أَقْرَبْتُمْ بِالْإِسْلَامِ وَلَيْتُكُمْ، وَإِنْ أَبَيْتُمْ أَنْ تُقِرَّ بِالْإِسْلَامِ، فَإِنَّ مَلِكَكُمْ زَائِلٌ وَخَيْلِي تَحُلُّ بِسَاحَتِكُمْ، وَتَطْهَرُ نُبُوتِي عَلَى مَلِكِكُمْ)) واتہ: ((بہناوی خواوی بہخشنہ و میہرہبان لہ محمد بہنہدی خوداوہ بؤ جیفر و عوبہیدی کورانی جہلنہدی، سلاو لہئہو کہسہی شوین پریگای ہیدات دہکوویت، پاشان من بہ بانگہوازی ئیسلاہ بانگتان دہکہم، موسولمانین، سہلامہتدہبن من پیغمبرہری خودام بؤ خہلکی جیہان بہگشتی بؤ ئہوہی ہہموو کہسیکی خاوہن ہؤش وزیر بیدار بکہمہوہ، وادہو بہئین دینمہجی بؤ سہر بی باومپران، ئیوہ نہگہر موسولمان ببن ئہوا دہبنہوہ دہسہلاتداری ناوچہکہی خوٲتان، وہ نہگہر پشت ہہلگہن و دان بہئیسلاہ دا نہئین، ئہوا مولک و دہسہلاتتان لہ بہین دہجیت ئہسپسوارہکانی من دہگہنہ سہرتان و پیغمبرہرایہتی منتان بؤ دہردہکوویت و بہسہر دہولتہتہکہتاندہ فہرمانرہوایی دہکات)).

لہگپرانہوہیہکی تردا: (ہہر پاشان موسولمانبوون (واتہ: پادشاکانی عومان) لہگہلیاندا خہلکیکی زور موسولمانبوون و سہرانہ و (جزیہ) یان دانا لہسہر ئہوانہ کہ موسولمان نہبوون)^(۹۰۹).

(۹۰۸) أخرجه: احمد (۹۲/۵)، والبخاري (۳۶۱۸)، ومسلم (۲۹۱۸)، والترمذي (۲۳۱۳).

(۹۰۹) أخرجه: ابن سعد (۱۸/۱)، وابن هشام (۲۲۸/۴)، أخرجه: الطبراني (الکبير) (۸/۲۰) وفي (الاحاديث الطوال) (۲۳)،

بِغْمِبْهُرِي خُوا ﷺ ستایشی خه لکی عومانی کردوه وه ناشکرای کرد که نهوان له نامه بهرو نیردراوهگان نادهن و قسهی ناشیرینیان پینالین، له نه بو بهرزهی نه سله میه وه ﷺ ده فهرمویت: (بِغْمِبْهُرِي خُوا ﷺ که سیکی نارد بو ناوچه یه که له ناوچه گانی عهره ب بو پنیوستیه که نهوان لیاندابوو وه قسهی ناشیرینیان پیوتبوو [نهو که سه گه رایه وه] و جووه خزمهت پبغمه بهری خُوا ﷺ [سکالای نه وهی له خزمه تیدا کرد] و هه واله که ی بو گیرایه وه پبغمه بهر ﷺ پبغمه رموو: ((لوانک [أَتَيْتَ أَهْلَ عَمَانَ مَا ضَرَبُوكَ وَلَا سَبُوكَ])^(۹۱۰) واته: ((گهر تو [بجوویتایه ته لای خه لکی عومان] دوو چاری لیدان و قسه پیوتن نه ده بوویت)). له گیرانه وه میه کدا: ((لَكِنَّ أَهْلَ عَمَانَ نُو أَتَاهُمْ رَسُولِي مَا سَبُوهُ وَلَا ضَرَبُوهُ))^(۹۱۱) واته: (به لأم خه لکی عومان نه گهر نیردراوی من بجوایه ته لایان قسه یان پینه ده وتن ولتیان نه ده دان).

۶- نامه ی پبغمه بهر ﷺ بو به نی زوهه یر

نه م نامه یه بانگه واز وروونکردنه وه بوو بو یه کی که له عه شیرمه ته گانی هوزی عوکل نه ویش به نی زوهیری کوری ئوقیش بوون، له عه بدوللای کوری شوخه یره وه ﷺ ده فهرمویت: (ئیمه له مه ربه دی (به صره) بووین پیاویکی سه رو قزی نالووسکاوم بینی (ناوی: نه مری کوری تولب) بوو پارچه یه که چه رمی به ده سه ته بوو، پیمان وت: ده ئیی خه لکی بادیه ی؟ وتی: به ئی، وه فهرمووی: نه مه نامه ی پبغمه بهری خودایه ﷺ بوی نووسیوم] وتمان: نهو پارچه پیسته ی له ناو ده ستدایه بمانده ری؟ [فهرمووی: ئایا که سیکتان تیدایه بیخونیته وه؟ وتم: (واته: عه بدوللای کوری شوخه یی): من ده ی خوینمه وه. فهرمووی: بیگره لیموهرگرت پبغمه بهری خُوا ﷺ بوی نووسیوم] ئیمه ش لیمانوهرگرت و خویندمانه وه بینمان تیدایه هاتووه: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ] مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَىٰ بَنِي زُهَيْرٍ [إِنَّكُمْ إِنْ شَهِدْتُمْ: أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَأَقَمْتُمْ الصَّلَاةَ، وَأَتَيْتُمْ الزَّكَاةَ، وَأَدَيْتُمْ] الْخُمْسَ مِنَ الْعَنِيمَةِ، وَسَهَمَ النَّبِيِّ ﷺ وَالصَّفِيَّ [وَفَارَقْتُمْ الْمُشْرِكِينَ] فَأَنْتُمْ آمِنُونَ بِأَمَانِ اللَّهِ وَأَمَانَ رَسُولِهِ))^(۹۱۲) واته: ((به ناوی خودای به خشنده ومیره بان

وقال الحافظ في (الاصابة) رقم (۱۳۱۲): رواه عبدان باسناد صحيح الى الزهري

(۹۱۰) أخرجه: احمد (۱۹۷۹۷). وقال محققه: اسناده حسن، ومسلم (۲۵۴۴)، وابي يعلى (۷۴۳۵)، واحمد في (الفضائل)

(۱۵۱۶)، وصححه الشيخ الالباني في (الصحيحه) (۳۷۳۰).

(۹۱۱) خرجه: ابن حبان (۷۳۱۰)، وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(۹۱۲) أخرجه: احمد (۷۷/۵)، وابوداود (۲۹۹۹)، والنسائي (۱۳۴/۷)، والبيهقي (الكبرى) (۵۸/۷)، وابن ابي شيبة (المصنف)

له محمد پَيَغَمبَهَرِي خُواوه ﷺ بُو بهنى زوهه پىرى [ئيوه نه گهر شايه تمان بئىن كه جگه له خُوا هيج په رستراوئيك به حهق بوونى نيه و محمدش نيردر اوى خُوايه و نويز بكن و زهكاتبدن] وه پئنج يهك له غه نيمهت ديار بكن له گهل بهشى پَيَغَمبَهَرِي خُوا و ﷺ هه زاران [وه له موشر يكه كان جيابنه وه و پشتيوانياننه كهن] نه وه ئيوه ناسايستان مسوگهر ده بيت به نه مانى خُواو پَيَغَمبَهَرِه كهى ﷺ.....).

۷- نامه ي پَيَغَمبَهَر ﷺ بُو بهنى به كرى كورى وائيل

نه نس ﷺ ده فهر مويت: (پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ نامه ي نووسيوه بُو بهنى به كرى كورى وائيل: ((مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى بَكْرِ بْنِ وَاثِلٍ أَنْ أَسْلِمُوا تَسْلُمًا)) واته: ((له محمد پَيَغَمبَهَرِي خُواوه ﷺ بُو بهنى به كرى كورى وائيل نه گهر موسولمانبن سهلامهت ده بن)) مه رته دى كورى ضه بيان ده فهر مويت: (نامه ي پَيَغَمبَهَرِي خُوا مان ﷺ بُو هات هيج خوئنده وار يكمان ده ستنه كهوت بو مان بخوئنيته وه هه تا كه سيكى بهنى ضوبه يعه بُوى خوئندينه وه...) (۹۱۳).

۸- نامه ي پَيَغَمبَهَر ﷺ بُو بهنى جوذه يمه

ئيبنو ئيسحاق ﷺ ده فهر مويت: (له كاتى دانووستانى حوده يبيه دا ريفاعه ي كورى زميدى جوذامى هاته خزمهت پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ وه كويله يهكى پيشكهش به پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ كرد، پاشان موسولمانبوونيكى راسته قينه و خواناسانه موسولمانبوو، پَيَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ نامه يهكى بُو هوزمه كى نووسى كه له نامه كه دا هاتبوو: ((بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، هَذَا كِتَابٌ مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ، لِرِقَاعَةِ بِنِ زَيْدٍ إِنِّي بَعَثْتُهُ إِلَى قَوْمِهِ عَامَّةً، وَمَنْ دَخَلَ فِيهِمْ، يَدْعُوهُمْ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَمَنْ أَقْبَلَ مِنْهُمْ فَفِي حِزْبِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ أَدْبَرَ فَلَهُ أَمَانٌ شَهْرَيْنِ)) واته: ((به ناوى خُواى به خشنده وميه ره بان نه م نامه يه له محمدى پَيَغَمبَهَرِي خُواوه ﷺ بُو ريفاعه ي كورى زميدى جوذامى من ناردوومه بُو ناو هوزمه كى به گشتى، هه ركه سيك بيته ناويانه وه و له گه لياندا بيت

(۳۷۷۹۰) وقال محققه: صحيح، والطبراني (الوسط) (۴۹۴۰)، ابن حبان (۶۰۵۷) ووقال محققه: اسناده صحيح،

وصححه الشيخ المقبل (الصحيح المسند) (۱۴۶۹)، وصححه ايضاً الشيخ الالباني (الارواء) (۳۲/۵).

(۹۱۳) أخرجه: احمد (۶۸/۵)، وابن سعد (۲۸۱/۱)، والطبراني (الصغير) (۳۰۷)، وابويعلی (۲۹۴۷) وقال محققه: اسناده

صحيح، والبزار (۱۶۷۰)، وقال الهيثمي (المجمع) (۳۱۵/۵) رواه ابويعلی والبزار ورجالهما رجال الصحيح، وابن حبان

(۶۰۵۸)، وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

بانگەوازىبەكەن بۇ لاى خودا و پيغەمبەرەكەى ﷺ، ھەركەسىك لەئەوانە قبولىكرد ئەو دەپتە ناو كۆمەلى خودا و پيغەمبەرەكەى ﷺ، وە ھەر كەسىكىش پشتىھەلكردوو موسولمان نەبوو ئەوا تا دوو مانگ لەئاسايشدا دەبیت)). كاتىك رىفاعە گەراپەوہ ناو ھۆزەكەى بەدەم بانگەوازەكەپەوہ ھاتن و موسولمانبوون، پاشان رۆيشتن بۇ مەدینە و لە گەرمەسىرى (حزە الرّجلان) لەئەویدا نىشتەجىبوون^(٩١٤).

٩- نامەى پيغەمبەر ﷺ بۇ ئوكەيدىر خاوەنى ناوچەى دومە

ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: (پيغەمبەرى خودا ﷺ نامەى نووسى بۇ كیسرا و قەيسەر و ئوكەيدىرى دومە بانگەوازی دەكردن بۇ لاى خودای گەورە)^(٩١٥).

ھەروەھا نامەى نووسىوہ بۇ مونزىرى كورپى ساوى فەرمانرەواى بەحرەين و ھۆزمیل كورپى عەلى فەرمانرەواى يەمامە^(٩١٦) وەنامەپەكى نووسىوہ بۇ خەلكى جەرەش^(٩١٧)، وە بۇ زۆرىكى تریش بىجگە لەئەوانە، زۆربەرى ئەم نامانە بانگەوازی بوون بۇ گەياندىنى ئەم ئايپنە تازەپە بەخەلكىدا روونكردنەوہى ھەندىك لەھوكمە خواپىيەكان بوو^(٩١٨)، پيغەمبەرى خودا ﷺ ھەندىك لەديارىيەكانيانى قبولىكردووہ بۇ راگرتنى دئيان و ئاشناپەتى و دۇستاپەتى زياتر وە ديارى بۇ ناردوونەتەوہ، لە ئەنەس ﷺ دەفەرمویت: (ئوكەيدىرى دومە ديارىيەكى پيشكەشى پيغەمبەرى خودا كرد كە پۇشاگىكى نەرمونيان بوو خەلكەكە سەريان سورما بوو لە جوانىيەكەى پيغەمبەرى خودا ﷺ فەرمووى: ((دەستە سەرەكەى سەعد (واتە: سەعدى كورپى موعاذ ﷺ) لەبەھەشتدا باشتەرە لەئەوہ))^(٩١٩). عىكرەمە ﷺ دەفەرمویت: (پيغەمبەرى

(٩١٤) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٥٦٢)، وابن هشام (٢٠٦/٤)، وابن عبد البر في (الدرر) (ص: ٣١٣)، وقال الهيثمي (المجمع) (٣١٠/٥): اسناده الى ابن اسحاق جيد.

(٩١٥) أخرجه: ابن حبان (٦٥٥٣)، وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٩١٦) أخرجه: الطبري (٦٤٤/٢)، وابن سعد (٦٧٦/٢)، وابن كثير (البداية) (٢٦٨/٤)، وصححه الشيخ الالباني في (فقه السيرة) (٣٨٦، ٣٩١، ٣٩٢).

(٩١٧) أخرجه: احمد (١٩٦١، ٣١١٠)، وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩١٨) انظر: (اعلام السائلين عن كتب سيد المرسلين) لابن طولون (ص: ٦٦، ٧٠، ١٠٦)، و(مجموعة الوثائق السياسية) لمحمد حميد الله (ص: ٧٠، ٩٠، ...).

(٩١٩) أخرجه: احمد (١٢٠٩٣) وقال محققه: حديث صحيح.

خودا ﷺ خورماى عەجوەى لەگەڵ نامەيه كەدا نارد كە نووسىبووى بۆ ئەبو سوفيانى كورپى حەرب، بە عەمرى كورپى ئوميهى ضەمرى ناردى ئەويش پيستهى بۆ ناردەوه بەديارى^(٩٢٠).

(٩٢٠) أخرجه: ابن سعد (٣٠٠/٢)، وابن عساكر (تاريخ دمشق) (٤٤١/٢٣) وهو مرسل، وقال الحافظ في (الإصابة) ٦٠١

غەزای (ذات الرقاع)

نووسهرانی سیره و غەزاکان و فهرمووده ناسان جیاوازییان ههیه له دیاریکردنی میژووی ئەم غەزایه، ئیمامی بوخاری ﷺ دمهفرمویت: ئەو غەزایه رووی داوه له مانگی (ربیع الاول) له سالی چهوته می کۆچی له دواي غەزای خهیبەر^(٩٢١) له بهر ئەوهی ههریه که له ئەبو موسا و ئەبوهرمیره و ئیبنو عومەر (رمزای خویان لیبیت) بهژداری ئەم غەزایه یان کردوووه وه نوێزی ترسی تیداگراوه ئەمهش به کۆی رای زانیان له دواي ریککه وتنا می حوده میبهوه بووه، به فهرمانیکی شرعی. ئیمامی ئیبن کهثیر^(٩٢٢) و ئیبنو حهجر^(٩٢٣) وه ئیبن قهیم^(٩٢٤) عیمهری و زانیانی تر ئەوانیش له زانا هاوچهرخهکان پشتیوانی ئەو بۆچوونه دهکەن^(٩٢٥). به ویستی خودا ئەمه پراستهرین بۆچوونه، به لام لای ئیبنو ئیسحاق ﷺ ئەم غەزایه له دواي دمرکردنی بهنی نهضیر روویداوه ئەوانه می ئەم بۆچوونه پشتراست دهکەنه وه کۆمه ئیک له نووسهرانی سیره و هندیک له زانا هاوچهرخهکان^(٩٢٦) به لگه بۆچوونه که یان دینه وه که جابر هاوسهری هه بووه له کاتی روودانی غەزای خهندهمقدا خۆی و هاوسه ره که می ﷺ خواردنیا بۆ پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانی ناماده ده کرد و لیرهدا هیج شتیک دمرباره می ژماره می موسولمانهکان و ورده کاریهکانی تره وه نه هاتوووه تهنه له گه پرا نه وه که می واقیدیدا نه بیت که پوخته که می ئەومیه که که سیک هاتوووه له ناویاندا بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ هه والی پیداووه که بهنی مه حاریب و بهنی ئەعله به له هۆزی غه طه فان خهریکی خه لک کۆکردنه وهن و ئەوان ناماده میانده کهن بۆ جهنگ و هه رای پیغمبهری خوا ﷺ، ئەوه بوو پیغمبهری خوا ﷺ به خۆی و چوار سه د یان حه وسه د جهنگا و مره وه رویشت بۆیان موسولمانهکان گه یشتنه شوینی نیشته جیبوونیا و ئەوان به هه له داوان رایانکرد بۆ سه ر لوتکه می شاخهکان و مال و مندالیان به جیهیشت موسولمانهکان نوێزی ترسیان کرد و پاشان گه پرا نه وه بۆ شوینی خۆیان به سه لامه می و بیئه وه می

(٩٢١) انظر: البخاري (كتاب المغازي) (باب: غزوة ذات الرقاع) حديث رقم (٤١٢٥).

(٩٢٢) انظر: السيرة (ابن كثير) (١٦١/٣)، و(البداية) (٨٣/٤).

(٩٢٣) انظر: (فتح الباري) (٥٣١/٧) طبعة (دار الكتب العلمية).

(٩٢٤) انظر: (زاد المعاد) (٢٥٣/٣).

(٩٢٥) انظر: (السيرة النبوية الصحيحة) (٤٦٢/٢).

(٩٢٦) انظر: (السيرة) ابن هشام (١٥٤/٣) طبعة (مكتبة العبيكان). و(فقه السيرة) للبوطي (ص: ٢٠٧).

دووچارى هيچ زيانىك ببن^(٩٢٧).

هۆكارى ناونانى ئەم غەزايە بە (ذات الرقاع) دەلێن ناوى درەختىك بووە يان جىايەك ياخود رەنگى ئالو ئەسپەكانى موسوئمانان بوو^(٩٢٨)، بەلام راستىن بۆچوون لەسەر ناونانى دەگەرپتەووە بۆ ئەووى كە موسوئمانەكان لەبەر زۆر رۆيشتىيان بەپى پىيەكانيان ئاوسابوون و قلىشابوون بۆيە پەرۆيان لەپىيەكانيانەووە پىچابوو هەرودەك ئەبو موسا ئەشعەرى ﷺ لەئەوبارمىيەووە دەفەرمووت: لەخزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوون بۆ غەزا بەشەش كەس يەك و شترمان بەردەكەوت بۆ سواربوون بەنۆرە سواری پىشتى دەبوون ئەووە بوو قاچەكانمان ئاوسان و قلىشيان تىكەوتبوو من پىيەكانم قلىشى بردو نىنۆكەكانم وەرى، ئىمە بەئەو قاچە قلىشاوانەووە دەسوراپىنەووە هەر بۆيە ئەو غەزايەش ناونرا (ذات الرقاع) بە پەرۆ پال قاچە قلىشاو و هەئناوساوەكانمان دەپىچايەووە بۆ ئەووى لەسەرى برۆين و ئازارى نەبىت^(٩٢٩).

جابر ﷺ دەفەرمووت: (لە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ دەرچوون بۆ غەزاي (ئەنمار) [لەگىرپانەوويەكى تردا (ذات الرقاع)]^(٩٣٠) لەكاتىكدا من لەژىر سىبەرى درەختىكدا خستبووم پىغەمبەرى خوا ﷺ جاو پىكەوت، وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ وەرە بۆ ئىرە بۆ ژىر سىبەرى ئەم درەختە، پىغەمبەرى خوا ﷺ دابەزىيە ژىر درەختەكە منىش هەستام بەرەو لاي تورهكەكەمان رۆيشتەم دەستمتىدادهگىرا ترۆزى تازە پىگەيشتووم تىايدا دەرھىنا و فاژمكرد، پاشان بردمە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((مِنْ أَيْنَ لَكُمْ هَذَا؟)) واتە: (ئەمەتان لەكوئى هىناو؟) وتم: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ لەمەدىنەووە لەگەل خۆماندا هىناومانە، جابر ﷺ دەفەرمووت: هاوئىكمان خۆى ئامادەدەكرد بۆ ئەووى برۆات لەپىشتەوومان پاسەوانىمانبكات، فەرمووى: ئامادەمانكرد پاشان رۆيشت بۆ پىشتەوومان دوو پۆشاكى خەتخەتى بەسەر شانيدا دابوو پىشتى لەئىمە بوو پىغەمبەرى خوا ﷺ بەتىرپامانەووە سەيرى دەكرد و فەرمووى: ((أَمَا لَهُ تُوْبَانِ غَيْرُ هَذَيْنِ؟)) واتە: (ئايا دوو جلى ترى نىيە

(٩٢٧) أخرجه: ابن سعد (٤٦/٢) عن الواقدي في (المغازي) (٣٩٦/١).

(٩٢٨) انظر: (سبل الهدى والرشاد) (١٧٥ / ٥).

(٩٢٩) أخرجه: البخاري (٤١٢٨)، ومسلم (١٨١٦).

(٩٣٠) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٣٢/٢).

جگه لهئهو جلانهی که له بهری دایه؟)) وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ له بهر نارێکی و عهیبی ئه و دوو جله ی له بهر کردوو؟ فەرمووی: ((فَادَعُهُ فَمُرُّهُ فَلَيْبَسُهُمَا)) واته: (بانگیبکه رهوه وه پێیبلێ باله بهریان بکات). ده فەرمویت: بانگم کرد و له بهر یکردن و ئینجا ههستاو رۆیشت، پیغمبهری خوا ﷺ فەرمووی: ((مَا لَهُ ضَرَبَ اللَّهُ عُنُقَهُ، أَلَيْسَ هَذَا خَيْرًا لَهُ؟)) واته: ((خودای گه وره گه ردنی بپیکیت ئایا ئه مه یان با شتر نییه؟)) پیاوه که گوێیلبوو فەرمووی: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ له پیناوی خوادا؟ فەرمووی: ((به ئی له پیناوی خوادا))... (٩٣١).

ئیبنو نیشحاق ﷺ ده فەرمویت: (... پیغمبهری خوا ﷺ گه یشت به کوومه ئیکی گه وره ی هۆزی غه طه فان. و له یه کتری نزیک بوونه وه هیج جهنگو هه رایه ک له نیوانیاندا رپوینه دا) (٩٣٢). له کاتی گه رانه وه ی پیغمبهری خوا ﷺ وهاوه لانی دا له دۆ ئیکی پر لدره ختا لایندا بو حه سانه وه له کاتی نیومرپۆدا پیغمبهری خوا ﷺ له ژیر دارێکدا خه وی لیکه وت که سێک له موشریکه کان هه ئی کوتایه سه ری و شمشیره که ی هه لکیشا لئی، پاشان خوی گه وره پاراستی له دهستی، پاشان پیغمبهر ﷺ موشریکه که ی عه فو کرد.

ئه م رپو داوه جابر ﷺ بو مان ده گێرپه ته وه ده فەرمویت: (ئیمه له خزمه ت پیغمبهری خوادا ﷺ بووین له غه زای [ذات الرقاع] [کاتیک فه رمانی گه رانه وه میدا] (منیش له گه ئیاندا گه رانه وه له کاتی نیومرپۆدا له دۆ ئیکی پر دارو دره ختی چرو درکاویدا لاماندا بو حه سانه وه له کاتی قه یلوه دا) (٩٣٣) ئه وه بوو گه یشتینه دره ختیکی سیبه ردار بو پیغمبهری خوامان ﷺ چۆ لکرد [پیغمبهری خوا ﷺ دابه زی و خه لکه که ش بلا و میان لی کرد بو ژیر دره خته چرو پره کان و له ژیر سیبه رهکانی ده حه سانه وه، پیغمبهری خوا ﷺ له ژیر سیبه ری دره ختیکی سه وز و لقو پۆپ بهرز دابه زی و شمشیره که شی به لقیکی دره خته که دا هه لواسی] [خه ویکی قورسمان لیکه وت] [موشریکه کان]

(٩٣١) أخرجه: مالك (٩١٠/٢)، والحاكم (١٨٣/٤) و صححه، والبيهقي (الدلائل) (٢٤٤/٦)، والبخاري (٢٩٦٢)، وابن حبان (٥٤١٨) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٣٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٥٧/٣) برقم (٩٦٤)، والطبري (التاريخ) (٥٥٦/٢).

(٩٣٣) أخرجه: البخاري (٤١٣٥).

ئەویان بینی بوو لەناو موسولمانەکان ویستیان (لەناکاو) دەستی لیبوو و شینن^(٩٣٤) ئەو بوو کە سێک لە موشریکەکان [بەناوی غورثی کوری حارث] هات و شمشیرهکە ی پیغمبهری خوا ﷺ کە بەدرەختەکەو هەئو سارابوو دایگرت و بە دەستی یه وه گرت و هاته سەر سهری پیغمبهری خوا ﷺ و وتی: [تۆ موحه مه دی؟ فهرمووی: (به ئی)]^(٩٣٥). وتی له من دەترسی کە بتکوژم، پییفه رموو: ((نه خیر)). وتی: کەواته کێ له دەستی من رزگارت دهکات؟))^(٩٣٦) فهرمووی: ((خوا [من له دەستی تۆ رزگار دهکات]))^(٩٣٧) ئەو موشریکە شمشیرهکە ی له دەست کەوتە خوارووه [له گیرانه وه یه کی تر دا: شمشیرهکە ی خسته وه کیلان و هەئو ساسیه وه]^(٩٣٦)، پیغمبهری خوا ﷺ به دەستی یه وه گرت و ده فهرمووی: ((ئە ی کێ تۆ له دەستی من رزگار دهکات؟)) وتی: تۆ مەردی خوابه له من چاکتر به. فهرمووی: ((شایه تی ده دیت کە جگه له الله هیچ په رستراویکی تر به حق نییه)) وتی: نه خیر به لام په یمانت ده ده من شه رت له گه ئا نه که م و پشتیوانی که سانیکیش نه که م که شه رت له گه ئا ده که ن]^(٩٣٧).

[جابر ﷺ ده فهرمویت: ئیمه له سه ر دۆخی خۆمان بووین که پیغمبهری خوا ﷺ بانگی کردین کاتیک چووینه خزمه تی ده بینین ئەعرا بیه ک له لایه وه دانیشتوو ه فهرمووی: ((إِنَّ هَذَا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ، فَأَخْرَجْتُ سَيْفِي، فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي، مُخْتَرِطٌ سَيْفِي صَلْتًا، قَالَ [ي]: مَنْ يَمْتَعِكُ مِنِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُ، فَشَامَهُ ثُمَّ قَعَدَ، فَهُوَ هَذَا)) واته: ((ئەوه هاتۆته سه رم له کاتیکدا من نووستبووم شمشیرهکە می داگرتوو و کاتیک من به خه به ر هاتم به سه رمه وه وه ستابوو شمشیرهکە می هه لکیشا بوو به ده ده ستیه وه وتی به [من]: کێ له دەستی من رزگارت دهکات؟ پیموت: الله، شمشیرهکە ی خسته وه کیلان و دانیشت له لام ئەوه خۆیه تی)) پیغمبهری خوا ﷺ سه ر زهنستی نه کرد ولیینه پیچیه وه]^(٩٣٨) [به لام هاوه لانی پیغمبهری خوا ﷺ هه ره شه یانلی کرد له سه ر

(٩٣٤) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٣) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٣٥) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٢) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٣٦) أخرجه: مسلم (٨٤٣) واحمد (١٤٩٢٨) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٩٣٧) أخرجه: احمد (١٤٩٢٩) وقال محققه: صحيح.

(٩٣٨) أخرجه: البخاري (٤١٣٩).

ئەو كارەى] (٩٣٩) [پېغەمبەرى خوا ﷺ] رېگەى دا بېروات ئەوئىش گەراپەوہ ناو ھاوہلانئى خۆى وتئى: لەلاى باشتىرىن كەسى سەر زەوئەوہ ھاوئەوہوہ بۇ ناوتان] [پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانىكرد بەرپۇئىشتن و ھەلگرتنى چەكەكانمان] (٩٤٠) [كاتىك نوئىزى نىوہرپۇ بوو ياخود عەسر پېشنوئىزى بۇكردىن بە نوئىزى ترس] (٩٤١) [ئەوہ بوو بانگدرا] (٩٤٢) و [كۆبووئىنەوہ بۇ نوئىز] (٩٤٣) قامەتى نوئىز كراو كۆمەئىك لە دوایەوہ دوو پركاتيان كرد و پاشان ھاىتنە دوایەوہ و دوو پركاتى ترى بە كۆمەئىكى تر كرد پېغەمبەرى خوا ﷺ خۆى چوار پركاتى كرد و خەلكەكەش دوو پركات دوو پركات بەجىا جىا لەدوایەوہ نوئىزىانكرد] (٩٤٤).

لەگىرانەوہمىەكى صالحى كورپى خەواتى كورپى جوبەير لەباوكىەوہ ﷺ (كە ئەو) لەخزمەت پېغەمبەرى خوا ﷺ بەزدارىكردووە لەغەزای (ذات الرقاع) نوئىزى ترسى كردووە: دەفەر موئىت: كۆمەئىك لەپىشت پېغەمبەرى خوا ﷺ بوون كۆمەئىكىش بەرامبەر دووزمن وەستابوون نوئىزى بە ئەوانە كردووە كە لە دوایەوہ بوون پركاتىك وپاشان ھەستانەوہ و راوہستاوہ بە پىوہ و ئەوان خۆيان تەواوئانكردووە و پاشان رپۇئىشتن شۆئىنى ئەوانى تریان گرتووەتەوہ و بەرامبەر دووزمن وەستاوون و كۆمەئەكەى تر ھاوون پركاتەكەى ترى كەماوہ لەگەئىدا كردوویانە پاشان خۆى دانىشتووە بۇ تەحىيات و ئەوان خۆيان ھەستاوون و نوئىزەكەيان تەواوكردووە و پاشان سلاوى نوئىزى داوہتەوہ و ئەوانئىش بەدواید] (٩٤٥).

ھەر لەئەو غەزایەدا ئافرەتئىكى موشرىكەكان كوژرا كە وەك جەنگاومر ھاىبوو بۇ شەرپ (٩٤٦)، كاتىك ھاوسەرەكەى گەراپەوہ و بەھەوالەكەى زانى، سوئىندى خوارد كە دەبئىت تۆلەى خۆئىنى ژنەكەى لەسوپاى موسولمانەكان بكاتەوہ و لئىيانبكوژئىت،

(٩٣٩) أخرجه: البخاري (٤١٣٦).

(٩٤٠) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٢) وقال محققه: اسنادہ صحیح.

(٩٤١) أخرجه: احمد (١٤٩٣٩) وقال محققه: حدیث صحیح.

(٩٤٢) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٢) وقال محققه: اسنادہ صحیح.

(٩٤٣) أخرجه: ابن حبان (٢٨٨٤) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرطهما.

(٩٤٤) أخرجه: البخاري (٤١٣٦).

(٩٤٥) أخرجه: البخاري (٤١٣٩).

(٩٤٦) انظر: فتاوى الشيخ الالباني رضى الله عنه (ص: ١١١).

کاتیک پیغمبهر ﷺ و موسولمانهکان له پرتگای گه پراڼه وهدا بوون بهر مو مه دینه له پرتگادا بو حهسانه وه له شوینیکدا خستیان، که سیک له موشریکهکان هات سی تیری گرت ه پاسهوانی موسولمانهکان.

ئهم رووداوه جابری کورپی عهبدوئلا ﷺ بو مان دهگیرپرته وه و دهفه رمویت: (له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ دهرچوین بو غهزای (ذات الرقاع) له [خاکی نهجد].... دهوری مالئیکی موشریکهکانمان دا له ناوچه یه کدا که سیک له هاوه لانی ئافرمتیکی گوشت له شهردا، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ گه پرایه وه [هاوسهره کهی] هاته وه که به کارساته کهی نه زانیبوو، بو یان باسکرد سویندی خوارد ناگه پرته وه ههتا که سیک له هاوه لانی پیغمبهری خوا ﷺ نه کوژیت [رؤیشت به شوین پی پی پیغمبهری خوادا ﷺ] ههتا پیغمبهری خوا ﷺ له شوینیکدا وهستا بو پشوودان [کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ له یه کیک له پرتگاکان، له ناو دۆلئیک له دۆلئیکان له گه ل هاوه لانی خستیان فهرمووی: ((مَنْ رَجُلَانِ يَكْلَانَا فِي لَيْلَتِنَا هَذِهِ مِنْ عَدُوِّنَا؟)) واته: (دوو کهسمان دهویت له م شهوهدا پاسهوانیمان بکهن له دووژمن؟) که سیک له موهاجیرهکان [که عه ماری کورپی یاسر بوو ﷺ] [وه یه کیکیش له نه نصاریهکان [که عوبادهی کورپی به شیر بوو ﷺ] (٩٤٧)] [فهرموویان: ئیمه دمینه پاسهوانت ئهی پیغمبهری خوا ﷺ. فهرمووی: ((بجینه دمر وازهی دۆلئکه)) [پیغمبهری خوا ﷺ و هاوه لانی] [دابهبزینه ناوه وهی دۆلئکه وه] [له خواره وهی سهر بازگهی کافرمان] [کاتیک دوو هاوه له بهر پرتزه که رؤیشتن] بو دمر وازهی دۆلئکه بهرامبهر سهر بازگهی دووژمنهکان بو خواره وه عوباده به عه ماری فهرموو: [گام بهشی شهو حهز ده کهیت تیدا پاسهوان بیت سهرمتا کهی یا کو تاییه کهی] بهویستی خو ت ئایا سهرمتا کهی بو من لیده گه پرتیت و خو ت کو تاییه کهی ده گرت یا خود من کو تاییه کهی و تو سهرمتا کهی؟ عه ممار فهرمووی: تو سهرمتا پاسهوان بیه و من له کو تاییدا پاسهوان دهبم، ئه وه بوو عه ممار [پالکهوت] و خه ویلیکهوت] عوباده ههستا دهستیکرد به نوێز خویندن سورمتی [الکھف] ی دوا ی فاتحه دهستپیکرد [٩٤٨]، ئه وه له سهر خویندی قورئان له نوێز کهیدا بهردهوام بوو که هاوسهری ژنه کوژراوه که هات کاتیک [ئهو پیاوه] ی بینی به پیوه وهستاوه زانی ئه وه پاسهوانی موسولمانهکانه

(٩٤٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٦٣/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٣٧٨/٣).

(٩٤٨) أخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣٧٦/٣).

تيريكي تيگرت و پيكاى] ئه ويش [دمرهينا دستبه جي] و نويزه كه ي نه بري له قورئان خويندنى خوى بهرده وام بوو جو له ينه كرد حه زينه كرد بيبريت. [باشان نه و تيري دووه مي تيگرت و لييدا ئه ويشي دمهينا و داينا، هه ربه ئه وه ستاوى مايه وه] به پيوه نه جولا بهرده وام قورئانى ده خويندوه و پييناخوش بوو نويزه كه ي بيبريت هاوسه ري زنه كه بو جارى سئ يه ميش تيريكي تيگرت و به ري كه وت ئه ويشي دمهينا و خسته لاهه پاشان ركوع وسو جودى برد و سلاوى دايه وه.

[ئينجا هاوه له كه ي هه ستاند و پييفه رموو: هه سته پاسه وانويه كه ت بگره]، [من پيكرام] [عه ممار راپه ري] و هه ستا، كاتيک بينان [كه سه كه] هاوسه ري زنه كه يه راده كات وايزانى [هه موو] سوپا كه ي ليئا گادارده كه نه وه [عه ممار سه يري كرد عوباده خوينى ليده تكييت] لاشه ي خه لتانى خوين بووه به هوى تيره كانى مي ردى زنه كوژراوه كه پييفه رموو: [سبحان الله] خودا ليتخوشبيت بوچى له گه ل يه كه م پيكانت بانگت نه كردم؟ هه رموى: من ده ستم به خويندنى سوره تيكي قورئان كرديوو حه زم ده كرد بهرده وام بم، پيمخوش نه بوو بيبرم [هه تا ته واو دم بيت، كاتيک زانيم بهرده وامه تير هاويژه كه چوومه ركوع ئينجا بانگى تو مكرد وه لاهى له ترسى نه وه نه بووايه كه پاراستنى نه وه دمر وازه يم پيسپيتر درابوو به فه رمانى پيغهمبهرى خوا ﷺ ده بووه هوى له دمست دانى نه وه ئه ركه گه وره يه، نه وه نويزه كه م ته واو نه ده كرد هه تا گيانم ده سپارد يا خود ته واو مده كرد]] (٩٤٩).

له ريگاي گه رانه وه ياندا سوپا كه له (به يداء) لا ياندا و خستيان ملوانكه ي خاتوو عائيشه ؓ و نبوو پيغهمبهرى خوا ﷺ خوى ده گه را تا بوى بدوزيته وه موسولمانه كان ئاويان ده ستنه ده كه وت هه ر به ئه و بو نه وه ئايه ته كانى ته يموم دابه زين.

(٩٤٩) أخرجه: احمد (١٤٧٠٤، ١٤٨٦٥) وقال محققه: حديث حسن، وابوداود (١٩٨)، والحاكم (١٥٦/١) وصححه ووافقه الذهبي، وابن حبان (١٠٩٦)، وابن خزيمة (٣٦)، وابن اسحاق (السيرة) رقم (٧٠١)، والطبري (التاريخ) (٥٥٩/٢)، والبيهقي (الكبرى) (١٥٠/٩) وفي (الدلائل) (٣٧٩/٣) وفي (الصغرى) (٣١) وقال محققه: اسناده قابل للتحمين، والدارقطني (٨٥٨) وقال محققه: اسناده حسن، وحسنه الشيخ الالباني ﷺ في (صحيح ابي داود) (١٨٢) واللفظ لاحمد والزيادات لابن هشام وابن حبان وابي داود وغيرهم.

له خاتوو عائیشه وه ﷺ دمفهرمویت: (له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ دمردده جووین بۆ ههندیک له سهفه رهگانی [حافظ کوری حه جهر ﷺ دمفهرمویت: ئەوه له دوای پروودای ئیفک بوو له غهزای (ذات الرقاع))^(٩٥٠). ههتا ئەوه بوو گهیشینه بیدای که ناوچهی (ذو الحلیفه) یه یاخود له (ذات الجیش) بووین (که دۆلێکه دهکهوێته پشته وهی (ذو الحلیفه)) [له ئەو کاته دا بوو ئیمه دهگه پراینه وه به رهو مه دینه]^(٩٥١). ملوانکه یه کم لیونبوو، پیغمبهری خوا ﷺ خۆی دهگه پرا به دوایدا تابیدۆزیته وه [وه ئوسهید و کهسانیکی تری له گه لدا نارد بۆ ئەوهی بیدۆزنه وه و بیهیننه وه خزمهتی] خه لکه کهش له خزمهتیا بوون، شوینه کهش هیچ ناوی لینه بوو، [خه لکه که] هاتنه خزمهت ئەبویه کوری صدیق ﷺ فهرموویان: دهبینی خاتوو عائیشه چیکردوه؟ پیغمبهر ئەو خه لکه ی راگرتوو له شوینه بیئاوه دا هیچ ئاویشمان پینه ماوه [له گاتی به ره به یاندا] ئەبویه کر ﷺ ته شریفی هینا له ئەو کاته دا پیغمبهری خوا ﷺ نووستوو سه ری کردبووه سه رپانم، فهرمووی: [کچه کهم له هه موو گه شت و سه فه ریکدا تۆ مایه ی به لۆو نارچه تیت بۆ ئەو خه لکه]^(٩٥٢).

پیغمبهری خوا ﷺ و ئەو خه لکه ت وه ستاندوو له ئەم شوینه بیئاوه دا هیچ ئاویشمان پینه ماوه. عائیشه فهرمووی: ئەبویه کر ﷺ سه رزمنشتی کردم و په رخنه یه کی زۆری لیگرتم وه به دهستی له که له که می دها، جو له م لیوه نه هات له به ره نه وه ی پیغمبهری خوا ﷺ سه ری خستبووه سه رپانم و خه ویلیکه وتبوو، به ئەو جو ره پیغمبهری خوا ﷺ هه تا به یانی نووست له ئەو شوینه بیئاوه دا، ئینجا خوای گه وه ئایه ته گانی ته یه مومی نارد ه خواره وه، موسو لمانه گان ته یه مومیا نکرد، ئوسهیدی کوری حوضیر ﷺ فهرمووی: ئەوه یه که م به ره که تی ئیوه نییه ئەی بنه ماله ی ئەبویه کر ﷺ: عائیشه ﷺ دمفهرمویت: [کاتیک ئایه تی ته یه موم هاته خواره وه بۆ پیغمبهری خوا ﷺ ئەبویه کر ﷺ زۆر دلخۆشبوو فهرمووی: [وه لاهی کچه که م ئەوه نده ی من بیزانم تۆ فه ربه ره که تت پیوه یه ئەوه به هۆی تۆوه بۆمان دا به زی هه ندیک کاروبار

(٩٥٠) انظر: (فتح الباري) (٤٣٤/١) الحديث (٣٣٤).

(٩٥١) أخرجه: البخاري (٤٦٠٧).

(٩٥٢) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٢٣/١٥٩).

ههیه پیمانناخۆشه به لām خودا دهیگپړئ به مایه ی خیر بۆ (تۆ) و موسولمانان [٩٥٣].
ده فەر مویت ناریدیان ئه و و شتره بینن که من سواریده بووم، ملوانکه که میان دۆزییه وه
له ژیر و شتره که دا بوو [٩٥٤].

وه ههروهها ههر له پێگای گه پانه وه دا به ره و مه دینه و شتری جابر ﷺ و هستاو
نه ده رۆیشت پیغمبهری خوا ﷺ ده ستیلیدا ئه وه بوو پێش خه لکه که که وه ته وه
وه پرسیاریلێکرد له باره ی هۆکاری په له کردنه که ی بۆ مه دینه وه له باره ی
هاوسه رگی ریه که یه وه وه نامۆزگاریکردن و و شتره که ی لێکری، کاتیک گه ی شته وه
مه دینه و شتره که شی دایه وه وه پاره که شی، بۆ ئه م رپوودا وه ش گپرانه وه ی زۆر نا لۆزو
به یه که دا جوو هه یه به شیوازو وشه ی شیواو، هه ولمان داوه یه کیان بخه ین و رپکیان
بخه ین بۆ ئه وه ی رپوودا وێکی گشتگیر و ته واو دهرچیت له دوا ی کۆکردنه وه ی به گشتی
بۆ ئه م رپوودا وه دوو گپرانه وه هه یه گپرانه وه ی ئیما می بوخاری ﷺ و که سانی تر وه
گپرانه وه ی ئیبنو ئیسه قاش ﷺ:

١- گپرانه وه ی یه که م: : کۆکرا وه ته وه له گپرانه وه کهانی ئیما می بوخاری و موسلم
و ئه حمه د و نه سائی و ئیبنو ماجه (رپزای خویان لیبیت) وه غه یری ئه وانیش:
(له جابره وه ﷺ ده فەر مویت: [من له خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ بووم له غه زایه ک
که غه زای (ذات الرقاع) [٩٥٥] [شه ویک و شتره که م ونبوو، به لای پیغمبهری خوا ﷺ
تیپه ریم که قسه ی له گه ل خاتوو عائیشه ده کرد پیمیفه رموو: (ئه وه چیده که ی جابر؟)
وتم: و شتره که م ونبوو یا و شتره که م به ئه و شه وه زنگه رپویشتوو، فه رموی: ((هَذَا
جَمَلُكَ اَذْهَبَ فَخُذْهُ)) واته: ((ئه وه و شتره که ته برۆ بیگره وه)) ههر به ئه و ئاراسته یه ی
نامازه ی بۆ کردم رپویشتم، به لām نه مدۆزییه وه، گه رامه وه خزمه تی و وتم: ئه ی
پیغمبهری خوا ﷺ نه مدۆزییه وه؟ پیمیفه رمومه وه: ((هَذَا جَمَلُكَ اَذْهَبَ فَخُذْهُ)) واته:
(ئه وه و شتره که ته برۆ بیگره وه)) بۆجاری دووه میس به هه مان ئاراسته رپویشتم نه م
دۆزییه وه، گه رامه وه خزمه تی، وتم: به دایکو باوکه مه وه به فیداته م ئه ی پیغمبهری

(٩٥٣) أخرجه: عبدالرزاق (٨٧٩)، والطبرانی (الکبیر) (٢٣/رقم ١٣٠).

(٩٥٤) أخرجه: البخاری (٣٣٤، ٤٥٨٣، ٥٨٨٢) و مسلم (٣٦٧)، و احمد (١٧٩/٦)، و عبدالرزاق (٨٨٠)، و النسائی (١٦٣/١)،
و ابن خزمه (٢٦٢)، و ابن حبان (١٣٠٠).

(٩٥٥) أخرجه: احمد (١٥٠٢٦) و قال محققه: اساده حسن و الحدیث صحیح.

خُوا ﷺ وه لاهى نهم دوزيه وه فەرموى پيم: ((چاومرپبكه)) ههتا خۇيناماده كرد و هات دمستيگرتم و رويشتم له گه لى ههتا گه يشتينه لاي وشتره كه، تى خورى بو لاي من، فەرموى: ((ئەوه وشتره كهت)). خه لكه كه هه نديكيان رو يشتبون^(٩٥٦) [كاتيك پيانگه يشتينه وه به شيوهى قافله دمر و يشتن [له مه دينه نزيكو بو و نه وه]^(٩٥٧) پيغهمبەر ﷺ فەرموى: ((مَنْ أَحَبَّ أَنْ يَتَعَجَّلَ فَلْيَتَعَجَّلْ)) واته: (ههركه سينك پيخوشه به خيراى بروات بابروات)^(٩٥٨) [من وشترىكى بوزم پيبوو]^(٩٥٩) له ناو خه لكه كه دا هاوشيوهى ئەو ميان پينه بوو، ههركه كاتيك سواري ببوو مایه و تيمخورپايه پيشانده كه وتم و خه لكه كه دمكه وتنه دواى منه وه، منيش وهك جارن ههستام سواري پشتى بم تپيخورم بروات دمبينم ناروات]^(٩٦٠) [بويه من) كه وتمه دوايين كه سى خه لكه كه پيغهمبەرى خُوا ﷺ له دواى منه وه بوو]^(٩٦١).

ئەوه بوو پيغهمبەرى خُوا ﷺ گه يشته وه پيم] [كه (ئەو) به سواري له دواى منه وه بوو]^(٩٦٢) [وتم: ئەى هاوار من تهنه ئەو وشتره سستم ههيه).... (پيغهمبەرى خُوا ﷺ گوڤببستى ئەو قسه يه بوو كه وهك ههسرت وتم، گه يشته وه پيم [فەرموى: ((ئەوه كييه؟)) پيموت: جابرى كورى عه بدوئلايه]^(٩٦٣)، فەرموى: ((جابر ئەوه جيت وت پيش نئستا؟)) جابر ﷺ فەرموى: له بيرم چوه وه كه چيم وتبوو... وتم: هيج ئەى پيغهمبەرى خُوا ﷺ هيجم نه وتوو. جابر ﷺ دمفەرمويت: (پاش كه ميك) بيرم كه وته وه كه چيم وتوو، وتم: ئەى پيغهمبەرى خُوا ﷺ (وتم): هاوار بو خۆم وهك ههسرت كيشانيك تهنه وشترىكى سستم ههيه كه ناروات]^(٩٦٤) فەرموى: ((مَا شَأْنُ جَمَلِكَ يَا جَابِرُ؟)) واته: ((جابر وشتره كهت چيه تى؟)) وتم: ئەى پيغهمبەرى خُوا ﷺ

(٩٥٦) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٥٧) أخرجه: البخاري (٥٢٤٧).

(٩٥٨) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(٩٥٩) أخرجه: البخاري (٢٨٦١).

(٩٦٠) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(٩٦١) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٦٢) أخرجه: البخاري (٥٢٤٧).

(٩٦٣) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٦٤) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

[دوو چاری نەخۆشبووه] (٩٦٥) نازانم بە هۆی چیبهوه ئەوهی بەسەر هاتووه] (٩٦٦)؟ [زۆر سسته لەرۆشتندا]... ئەوهنده پەکی کەوتوووه [کە ناتوانیت بپروات بەرپیدا] (٩٦٧)، دواى خستووم لەخەلکەکه] [فەرمووی: ((یەخیکه)) ئەوهبوو یەخمکرد و پيغەمبەرى خوا ﷺ (وشرهکهی) خۆی یەخکرد] (٩٦٨) و [دابەزی] و [کەوتە تیخوڕینی و تەمیکردنی] [بانگی دەکرد و] (٩٦٩) [ئاوی دەکردە قورگیهوه] (٩٧٠) و دەی پڕژاند بە دەم و چاوی و پشتیدا] (٩٧١) [وه کلکی گرت و] (٩٧٢) [فەرمووی: ((بیگره و قامچییهکم بدمیه))] (٩٧٣) [پاشان پيغەمبەرى خوا ﷺ بە قاچی لە وشترهکهی دەدا] (٩٧٤) [لیدانیکی توندی بە قامچی لەپشتی لای دواوهی وشترهکهیدا] (٩٧٥) [ئینجا فەرمووی: ((سواربیه) [بەناوی خواوه])] (٩٧٦)، [منیش سوار بووم] [وشرهکه لەشوینی خۆی هەستا بەگورجی] (٩٧٧) [بازیکیدا ئەگەر جابر خۆی توند نەگرتایه دەیخسته خواروه] (٩٧٨)، [دەفەرمویت: بەجۆریك بۆی دەرچوو هەر هەولمەدا جلهوهکهی توند بگرم]، [ئەوهنده بە توندیی و خیرایی چۆکهکانی هەلدەنا بەرەو پيشهوه و شتری وهام هەرگیز نەدیبوو کە دەیویست جلهوهکهی لەدەستمباتهوه] [بە جۆریك دەرۆیشت وهك باشتین و شتر کە

(٩٦٥) أخرجه: مسلم (٤٠٧٦).

(٩٦٦) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٦٧) أخرجه: مسلم (٧١٠).

(٩٦٨) أخرجه: احمد (١٥٠٢٦) وقال محققه: اسناده حسن.

(٩٦٩) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(٩٧٠) أنظر: (فتح الباري) (٣٩٥/٥) نقلًا عن الطبراني.

(٩٧١) أخرجه: ابن سعد (٤٨/٢).

(٩٧٢) أخرجه: ابن حبان (٦٥١٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٧٣) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(٩٧٤) أخرجه: احمد (١٤١٢٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٧٥) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(٩٧٦) أخرجه: مسلم (٤٠٧٨).

(٩٧٧) أخرجه: البخاري (٢٨٦١).

(٩٧٨) أخرجه: احمد (١٤١٢٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

تُو دِي بِيْتِت [٩٧٩] لَه ئَه وَشُو پِيْنِه دَا بُووَه پِيْشِرَه وِي خَه لَكِه كِه [٩٨٠] ئَه وَشْتَرَه بَه هَه مَوْو رِيْگَاو بَانِيْ كِدَا دَه بِيْرِدَم [٩٨١] بَه رِدِه وَا م لَه گَه لَم دَا بُوو جِه نِد وَشْتَرِيْ كِه هَه بُوون، كِه پِيْشِي خَه لَكِه كِه كِه وَتَبُوون پِيْشِيَان دَه كِه وَتَمِه وَه [٩٨٢] [كَاتِيْ كِه پَيْغِهِ مَبْهَرِي خُوا ﷺ بِيْنِيْمِي وَه سْتَام وَ پِيْشِي نَه كِه وَتَمِه وَه] [٩٨٣]، [بِيْمِيْفَه رَمَوْو: ((كَيْفَ تَرَى بَعِيْرَكَ)) ((مَا أَرَى جَمَلَكَ إِلَّا قَدْ نَشَطَ))] [٩٨٤] ((وَشْتَرِه كِه ت جُوْنِه؟ مَن وَشْتَرِه كِه ت تَه نِهَا بَه گُورْجِي دَه بِيْنِم)) [وَتَم: ئَه وَ خِيْر وَ بِيْرَهِي بَه سَه رِيْدَا رِزَا بَه هُوِيْ بَه رِه كِه تِي بَه رِيْزَت بُوو] [٩٨٥]، [كَاتِيْ كِه لَه مَه دِيْنِه نَزِيْ كِه بُووِيْنِه وَه [دَاوَاي رُوْخَسَه تَم لَه خَزْمَه تِي دَا كَرْد] وَ جَلَه وَ م گَرْت وَ رُوْشْتَم] [٩٨٦] [فَهْر مَوْوِي: ((مَا يُعْجَلُكَ يَا جَابِرُ؟))] [٩٨٧] وَ تَه: ((جَابِرُ جِ شْتِيْ كِه وَ اِيْ كَرْدِه پَه لَه بَكِهِيْت لَه گَه رَا نِه وَه؟)) ((بُوْ كُوِيْ دَه رُوْئِيْت؟)) [وَتَم ئَه ي پَيْغِهِ مَبْهَرِي خُوا ﷺ مَن [تَا زَه زَاوَام] وَ هَاوَسَه رَم تَا زَه خُوَا سْتُووَه] [٩٨٨] ئَه وِيْش رُوْخَسَه تِيْدَام كِه بَه پَه لَه خُوْم بَكِهِيَه نَمِه وَه مَالِه وَه [٩٨٩] [فَهْر مَوْوِي: ((هَلْ تَرَوَّجْتَ بَعْدَ أَبِيْكَ)) [٩٩٠] يَا جَابِرُ)) ((ئَايَا دَوَاي بَاوَكْت زُنْت هِيْنَاوَه جَابِر))؟ وَ تَم: بَه لِيْ، فَهْر مَوْوِي: ((كُجَه يَان بِيُوَه زُن؟)) [٩٩١] وَ تَم: [بِيُوَه زُنَم هِيْنَاوَه] [٩٩٢].

(٩٧٩) أخرجه: البخاري (٥٢٤٧).

(٩٨٠) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٨١) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(٩٨٢) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(٩٨٣) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(٩٨٤) أخرجه: البخاري (٤٦٥٢).

(٩٨٥) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(٩٨٦) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩).

(٩٨٧) أخرجه: البخاري (٥٢٤٥).

(٩٨٨) أخرجه: البخاري (٢٣٠٦، ٢٩٦٧)، ومسلم (٥٢٤٥).

(٩٨٩) أخرجه: احمد (١٤٣٧٦) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(٩٩٠) أخرجه: احمد (١٥٠١٣) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(٩٩١) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(٩٩٢) أخرجه: البخاري (٥٠٨٠).

[فەرمووی: ((فَهَلَّا جَارِيَةٌ تَلَاعِبُهَا وَتَلَاعِبُكَ [تُضَاحِكُهَا وَتُضَاحِكُكَ]))^(٩٩٣) واتە: ((بۆچی كچت نەهینا؟ یاری لەگەڵدا بکەیت و یاریت لەگەڵدا بکات، بیخەیتە پیکەنین وە بتەینیتە پیکەنین)). [وتەم: (کە) (باوکەم) عەبدوڵلا [شەھید بوو لەغەزای ئوحد دا]^(٩٩٤) نۆ کچی لە دواى خۆى بەجیھەشت منیش پیمخۆشەبوو [هاوسەرگیری لەگەڵ] [ئافەرتیکی هیچ نەزانى وەك خۆیان بکەم] [کە هەئەسەیت بە پەرورەدەکردن و مشور خواردنیان]^(٩٩٥) [وە لەئەووش ترسام کە نیوانى من و ئەوان تیکبەدات]^(٩٩٦) بۆیە [هەلسام بۆوژنیکم خواست بۆ ئەوێ خەمخۆریان بێت و پەرورەدیانبکات]^(٩٩٧) [فیرى زانست و زانیارییان بکات]^(٩٩٨) [وە گۆیانبکاتەووە] [خۆشەویستی و تەباییان لەنیواندا بکات]^(٩٩٩) [سەریانبشوات و شانەى بکات بۆیان]^(١٠٠٠) [نەھیلت پشك و ئەسپى لەسەرى یەكێکیان سەر هەلدا و جلی دراوی یەكێکی تریشیان بدوریتەووە ئەگەر درأ]^(١٠٠١) [فەرمووی: ((أَصَبْتُ [بَارَكَ اللَّهُ لَكَ]))^(١٠٠٢) واتە: ((پێكاوتە خودا لیتبیرۆز و موبارەك بکات)) [((بەپراستی تۆ باشترین بیروپرات هەبووە، [هەرواش بوو نافرمت دەخواریت لەبەر ئەم ستانە دینداری و مائو سامان و جوانییەكەى تۆ خاوەن دینەكەت هەلبێزاردوو، دەستی خۆت دیووە و حەساویتەتەووە))]^(١٠٠٣).

[كاتێك رۆشتینەووە و (لەمەدینە نزیك بووینەووە) پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((أَمْهَلُوا، حَتَّى تَدْخُلُوا لَيْلًا (أَي: عِشَاءً) لِكَيْ تَمْتَشِطَ الشَّعِثَةُ، وَتَسْتَحِدَّ الْمُغِيبَةُ)) واتە: ((لەسەر خۆ برۆن هەتا لەشەودا (ساتەوختى عیشا) بجینە شارەو، بۆ ئەوێ هاوسەرەكانتان

(٩٩٣) أخرجه: البخاري (٥٣٦٧).

(٩٩٤) أخرجه: البخاري (٤٠٥٢).

(٩٩٥) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(٩٩٦) أخرجه: البخاري (٥٣٦٧).

(٩٩٧) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(٩٩٨) أخرجه: البخاري (٢٤٠٦).

(٩٩٩) أخرجه: البخاري (٥٣٦٧).

(١٠٠٠) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٠١) أخرجه: احمد (١٤٨٦١) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠٠٢) أخرجه: البخاري (٥٣٦٧).

(١٠٠٣) أخرجه: النسائي (٣٢٢٦)، واحمد (١٤٢٣٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

سهر و هزيان شانە بکەن و پيستی لهشيان موى زيادهى لابدەن))^(١٠٠٤) [كاتيك
گەشتينهوه (صرار) (ناوى شوينىکه له دوورى (٣ ميل) دەگەويته رۆژهه لاتى
مەدينهوه) فەرمانىکرد مانگايەکیان سەرپرى و خواردمان]^(١٠٠٥) [فهرمووى (بەمن):
(أما انك قادم)) واتە: ((تۆ دەچیتە مالهوه))^(١٠٠٦) ((گەر گەرايتەوه و ريبابە ژيرانە
و زيرەکانە برۆرهوه)) ((له کاتى عيشادا بچۆ وه لای هاوسەرەگەت]^(١٠٠٧) [ئەگەر
شەویش چویتەوه مالهوه مەچۆ لای هاوسەرەگەت هەتا خۆى نەرازينيتهوه و مووى
زياده پيستی لەشى لانەبات وه پرچی شانە نەگات))^(١٠٠٨) وه [كاتيك تەواو لەمەدينە
نزيککەوتينهوه، پيغمبهرى خوا ﷺ فەرمووى بە من: ((وشرەگەت چۆنە وچى
دەگات؟)) وتم: ئەوەتە]^(١٠٠٩) [فهرمووى: ((پيم بفرۆشه؟)) دەفهرمويت: شەرممکرد
لەخزمەتيدا (و) بيجگە لەئەوه هيج شتيكى ترم نەبوو ناوى پيپهينم و]^(١٠١٠)
[پيويستيهكى زۆرم هەبوو بەئەو وشرە]^(١٠١١) [ئەویش فەرمووى: ((وشرەگەتم
پيپفرۆشه، وتم: پيشکەشت بێت، فەرمووى: ((نەخیر بەلکو بەفروشتن دەبیت
پيمبفرۆشیت))، وتمەوه: نەخیر، ئەوه پيشکەشى تۆ بېت ئەى پيغمبهرى خوا
ﷺ]^(١٠١٢)، [فهرمووى: ((أَتَسْبِعُ نَاصِحَكَ] إِذَا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِدِينَارٍ وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَكَ فِي
رَوَايَةِ [اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ، اللَّهُمَّ ارْحَمَهُ)) واتە: ((وشرەگەتم پيپفرۆشه بە پارە] [ئەگەر
گەشتينهوه مەدينە إِنْ شَاءَ اللَّهُ خودا لیتخۆشدهبیت.

له گيرانه وهيهكى تردا [خودايه ليتخوشبهو بيخه ره ژير بهزمي خوتهوه]]^(١٠١٣)

(١٠٠٤) أخرجه: البخاري (٥٢٤٧).

(١٠٠٥) أخرجه: مسلم (٤٠٨١).

(١٠٠٦) أخرجه: ابن حبان (٦٥١٨) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(١٠٠٧) أخرجه: النسائي (٤٦٥٢).

(١٠٠٨) أخرجه: البخاري (٥٢٤٦).

(١٠٠٩) أخرجه: احمد (١٤٣٧٦) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(١٠١٠) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(١٠١١) أخرجه: النسائي (٤٦٥٥).

(١٠١٢) أخرجه: مسلم (٤٠٧٧).

(١٠١٣) أخرجه: مسلم (٤٦٥٤).

وتم: ئەگەر گەشتىنەو مەدینە ئەو دەبیتە مالى تۆ ئەى پىغەمبەرى ﷺ [١٠١٤] (فەرمووى: ((تَبِعْنِيهِ إِذَا قَدِمْنَا الْمَدِينَةَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِدِينَارٍ وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَكَ)) واتە: ((كە گىشتىنەو مەدینە بە دینارىك پىمبەرۆشە (ئىن شاء الله) خودا لىتخۆش دەبیت)) [١٠١٥] و تم: و شترى خۆتە ئەى پىغەمبەرى ﷺ [بەردەوام دینار دینار بۆى زیاد دەکردم لە كاتى زیادکردنى ھەر دینارىكیش دەى فەرموو خوا لىتخۆش دەبیت ھەتا گەشتە بىست دینار] [١٠١٦].

لە گىرانەو ھەيەكى تردا [فەرمووى: ((تۆ وشترەكەت بە من دەفرۆشیت؟)) و تم: بەئى، فەرمووى: ((بەچەند؟)) [و تم: من ئۆقىيەيەك زىرى كەسنىك قەرزارم با بە ئۆقىيەيەك بىت تا بۆ قەرزەكەى دابنىم] [١٠١٧] (فەرمووى بە من: ((بِخِ بِيخٍ، كَمْ فِي أُوقِيَّتِهِ مِنْ نَاضِحٍ وَنَاضِحٍ؟)) واتە: ((بەخ بەخ (وشەيەكە دەردەبرپا وەك وەى وەى يان ھەى ھەى) بە چەند ئۆقىيەيەك بۆ وشترىك ئەو ە چ وشترىكە))؟ و تم: ئەى پىغەمبەرى ﷺ لەناو مەدینەدا ھىچ وشترىكى لىنبيە بەلامەو ە خۆشەويست تریبىت لەمە وە ھىچيان ناگەنەو ە پىیفەرمووى: ((قَدْ أَخَذْتَهُ بِأُوقِيَّتِهِ فَتَبَلَّغُ عَلَيْهِ إِلَى الْمَدِينَةِ)) واتە: ((ئەو ە بە ئۆقىيەيەك لىمكرىت [ھەتا مەدینە پىى برۆ و دامەبەزە])، جابر دەفەرمووىت: دواتر لە وشترەكە دابەزىم، فەرمووى: ((ئەو ە جى دەكەيت؟)) و تم: وشترەكە بۆتە ھى خۆت. فەرمووى: ((سواری وشترەكەت ببەو ە))... منیش سواری بوومەو ە] [١٠١٨] (پاشان) فەرمووى: ((جابر ئىستا برۆرەو ە مالىو ە لای ھاوسەرەكەت إِنْ شَاءَ اللَّهُ بەجۆرىك دەيانبىنیت ئاواوئاوا خۆيان بۆترازان دوو ەتەو ە ھەتا باسى جىگاكەشكىرد، فەرمووى: ((جىگايەك بۆ پیاو ەكە، جىگايەك بۆ ھاوسەرەكەى سىيەميان بۆ ميوان و چوارەميان بۆ شەيتانە)) [١٠١٩]، [فەرمووى: ((چەندىن راخەر و فەرستان بۆ راخراو ە؟)) و تم: ئەى پىغەمبەرى ﷺ ئىمەو ئەوانە؟ فەرمووى: ((ھاوسەرەكەتان

(١٠١٤) أخرجه: مسلم (٤٠٧٨)، وابن ماجه (٢٢٠٥).

(١٠١٥) أخرجه: احمد (١٥٠١٣) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (٧١٤١) وقال محققه: صحيح.

(١٠١٦) أخرجه: مسلم (٤٠٧٨)، وابن ماجه (٢٢٠٥).

(١٠١٧) أخرجه: مسلم (٤٠٧٧).

(١٠١٨) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠١٩) أخرجه: احمد (١٤١٢٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

ئهو راخهرو فهرشانهى بؤ داناون))]](١٠٢٠).

[جابر ﷺ دمفهرمويت: من پيش خه لگى گه يشتمه وه مه دينه، خالم گه يشت پيم، پرسياريلتكردم له بارهى وشتره كه مه وه منيش بؤم گپرايه وه كه چيم ليكردووه؟]](١٠٢١)
 [دهنگوباسى سستى وشتره كه م بؤ گپرايه وه و ئه وهى كه پيغهمبهرى خوا ﷺ كردى بهرامبهرى و پييدا كيشا و چاكبووه وه]](١٠٢٢) [سه رزه نشتيكردم (له سهر ئه وهى كه بؤچى وهك ديارى پيشكه شى پيغهمبهرى خوام ﷺ نه كرددووه؟)] دمفهرمويت (پاشان) سوارى وشتره كه م بوومه وه هه تا گه يشتمه وه لاي پورم، خوشكى باوكم له مه دينه پيم وت: نايا دمزانى وشتره كه م به پيغهمبهرى خوا ﷺ فروشتوو به ئوقيه يهك؟ دمفهرمويت: وام هه ستركد ئه وهى به لاهه زؤر سهير و سه مه ره بوو]](١٠٢٣)، [ئه وه بوو پيغهمبهرى خوا ﷺ پيش من گه يشتمه وه مزگه وت]](١٠٢٤) [چوه ناو كوومه ئيك له هاوه لاني كه به شهبش له ناو مزگه وت بوون]](١٠٢٥)، [ئينجا هه ندي گه لاي دارم هه لگرته وه و خستمه به رده مى، پاشان جله ويمگرت و بردم بؤ خزمه ت پيغهمبهرى خوا ﷺ]](١٠٢٦) [گه يشتمه خزمه تى له كاتى (چيشته نگاودا) له لاي مزگه وت بوو]](١٠٢٧)، [له بهر دهرگاي مزگه وت بينيم و فهرمووى: ((ئيسا (له مكاته دا) هيناوته؟)) وتم: به ئى، فهرمووى: ((فَدَغْ جَمَلَكْ، فَاذْخُلْ، فَصَلِّ رُكْعَتَيْنِ)) واته: ((وشتره كه ت واز لي به ينه ومه زوره وه دوو ركات نويز بكه))]](١٠٢٨) (فهرمووى): وشتره كه م له شوپنيكى نزيك مزگه وت به سته وه))]](١٠٢٩) ئينجا [چوومه زوره وه و نويزمكرد] [پاشان گه پرامه وه] [ده بينم پيغهمبهرى خوا ﷺ وه ستاوه و كه سيك قسه ي له گه لدا ده كات، وتم: ئه ي

(١٠٢٠) أخرجه احمد (١٤١٣٢) وقال محققه: اسناده صحيح على شرطهما.

(١٠٢١) أخرجه: البخاري (٢٩٦٧).

(١٠٢٢) أخرجه: البخاري (٢٤٠٦).

(١٠٢٣) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠٢٤) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٢٥) أخرجه: البخاري (٢٨٦٦)، و احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(١٠٢٦) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠٢٧) أخرجه: البخاري (٢٣٩٣).

(١٠٢٨) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٢٩) أخرجه: البخاري (٢٨٦١).

پېغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ و شترەكەت و مرگرتەوہ لىم] (١٠٣٠) [تەشرىفى ھاتە دەرەوہ و بە دەورى و شترەكەدا دەسوراپەوہ و سەيرىدەكرد و دەيفەرموو: ((ئەم و شترە و شترى ئىمەيە)) [ئىنجا جەلەويگرت] و [فەرموو: ((باشترىن و شتر و شترەكەى منە)) (١٠٣١) [پاشان بانگى بىلالى كرد ﷻ و پېيفەرموو: [كيشى ئوقىيەيەك [لە زىر] [بۆ جابر] بكيشە] (١٠٣٢) وە قىراتىكى بۆ زياد بكە].

لەگىرانەوہيەكى تردا فەرموو: [بىلال لە غەنيمەكەش بىست دىنارى پېدە و زياترىشى پېدە] (١٠٣٣) [دەفەرموئەت: لەگەل بىلال رۆيشتم] [داواى تەرازوى كرد [ئوقىيەكى] زىرى بۆ كيشام بە زيادەوہ] (١٠٣٤) [بە جۆرىك تەرازوئەكە لا سەنگ بوو] (١٠٣٥) [جابر ﷻ دەفەرموئەت: گەرامەوہ خزمەت پېغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ ھەر بە پىوہ وەستابوو قسەى لەگەل ئەو پياوہ دەكرد، و تەم: ئوقىيەيەكى بە زيادەوہ بۆ كيشام، ئەو مەسارى خۆى تىك نەدا كە من بىئەوہى ناگام لەخۆم بىت رىگەى مائەوہم گرتەبەر، دواى ئەوہ پېغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ بانگىكردبوو: ((كو جابر لە كوئىيە؟)) فەرمووئەت: [جۆتە وە مائەوہ] [فەرموو: ((جابر بۆ بانگىكەنەوہ)) (١٠٣٦) [بە (كەسىكى) فەرموو: ((بۆ بگە بە [جابر] و بىيەنەوہ لام)) (١٠٣٧).

[جابر ﷻ دەفەرموئەت: كەسىكى بەدواى مندا ناردبوو] (١٠٣٨) [ئەوہ بوو نىردراوہكەى بەپەلە ھاتە لام و فەرموو: جابر پېغەمبەرى ﷺ خوا ﷻ بانگت دەكات] و [لەدلى خۆمدا] و تەم: ئىستا و شترەكەم دەداتەوہ ھىچ شتىكەم بەقەد ئەوہ پىخۆشەبوو] (١٠٣٩) [چومە خزمەتى] و [فەرموو: ((جابر] [نرخەكەت بەتەواوى و مرگرت؟)) و تەم:

(١٠٣٠) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠٣١) أخرجه: احمد (١٥٠٠٤) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط البخاري.

(١٠٣٢) أخرجه: مسلم (٤٠٧٧).

(١٠٣٣) أخرجه: ابن حبان (٧١٤١) وقال محققه: صحيح.

(١٠٣٤) أخرجه: النسائي (٤٠٦٤).

(١٠٣٥) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٣٦) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

(١٠٣٧) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٠٣٨) أخرجه: مسلم (٧١٥).

(١٠٣٩) أخرجه: البخاري (٢٠٩٧).

بەئى ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ^(١٠٤٠) [فەرمووى: ((أُتْرَانِي مَا كَسْتِكَ (اي: ناقتى معك ثمن الجملى)) واتە: ((بينيت دەمەتەقتى نرخی وشرەكەتم لەگەل كوردى تا وشرەكەتم كرى))]]^(١٠٤١) [فەرمووى: وشرەكەت بگرە و ببەرەوه؟) وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ تازە وشرى من نىيە، بوووتە موئكى خۆت، فەرمووى: ((وشرەكەت بەرەوه))، ديسان وتم: وشرى من نەماوه [من وشرى تۆ نابەمەوه] ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ [فەرمووى: ((فَخَذُ جَمَلِكَ، ذَلِكَ فَهُوَ مَالُكَ)) واتە: ((وشرەكەت بگرەو ببەرەوه مالى تۆيە))]]^(١٠٤٢) ((الْتَّمَنُ وَالْجَمَلُ لَكَ)) واتە: ((وشرەكەش و پارەكەش بۆ خۆت)) [و بگرەپۆه بۆ ناو مالى ومندالەكەت] [و مەرگرتەوه و پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: [و دلاهى بەكارمان نەهتیاوه بۆ هیچ شتىك لەئەو كاتەى تۆى لەسەر دابەزىويتەتە خوارەوه]]^(١٠٤٣).

[جابر فەرموویەتى: پېغەمبەرى خوا ﷺ وشرەكە و پارەى وشرەكە و بەشى تاپیەتى خۆمى لەگەل خەلكەكەش پېبەخشیم]^(١٠٤٤) [دواتر لەگەرانه وهدا] بەلاى كەسىكى جولەكەدا تیبەریم دەنگوباسەكەم بۆ گىراپەوه بەسەر سورمانەوه وتى: وشرەكەى لىكریت و نرەكەشى پىدايت و پاشان پىبەخشیت؟ وتم: بەئى]^(١٠٤٥) [پاشان هاتەوه بۆ لاى بورم بە وشرەكەو ئۆقیە زىرەكەوه پىم وت: سەیركە پېغەمبەرى خوا ﷺ ئۆقیە زىرەكەشى پىدام و وشرەكەشى بۆ گەرانه وهدا]^(١٠٤٦). جابر ﷺ ئەو قىنطارە زیادەى كە پېغەمبەرى خوا ﷺ لەگەل ئۆقیەكەدا پىدا بوو، لاى خۆى پاراستبووى هەر وەك خۆى دەفەر مویت: (وتم زیادەى پېغەمبەرى خوا ﷺ نابیت لىمجىابىتەوه [خستە ناو تورەكەیه كەوه كە هىى خۆم بوو]... ئەو (قىراط)

(١٠٤٠) أخرجه: البخاري (٢٨٦١)، و احمد (١٥٠٠٢).

(١٠٤١) أخرجه: مسلم (٧١٥).

(١٠٤٢) أخرجه: البخاري (٢٧١٨).

(١٠٤٣) أخرجه: البخاري (٢٨٦١).

(١٠٤٤) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤).

(١٠٤٥) أخرجه: البخاري (٢٤٠٦).

(١٠٤٦) أخرجه: احمد (١٤٢٥١) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم.

(١٠٤٧) أخرجه: احمد (١٤٨٦٤).

ه له توره که ی جابری کوری عبدوئلا جیانه بووه (١٠٤٨) وه ئهو و شتره شی لای خوی پاراست که پیغمبهری خوا ﷺ پیشکه شیکرد ههروهک له ئهو بارهیه وه خوی دهفه رمویت: (ئهو و شتره له لام مایه وه له سهرده می پیغمبهری خوا ﷺ و ئه بو به کوری صدیق ﷺ و عومهر ﷺ ههتا توانای نهما هینامه خزمهت عومهر ﷺ، رووداوه که ی بیرکه وته وه و فهرمووی: (بیه ره ناو و شتره کانی سهدهقه وه له باشتین له وهرگا دایبنی ئه وه بوو بردم به ئهو شیوه یه ی ئهو فهرمووی: ههروا مایه وه تا کو مرد) (١٠٤٩).

٢- گێرانه وه ی دووه م: له سه ره ئهو رووداوه گێرانه وه که ی ئیبنو ئیسه قه ﷺ دهفه رمویت: وه هبی کوری که یسان له جابری کوری عبدوئلا ﷺ بوی گێرانه وه دهفه رمویت: (له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ دهرجووم بۆ غه زای (ذات الرقاع) له کاتی دهرجوونی به رو بوومی خورمادا [سواری] و شترکی لاواز بووم [که زۆر به سستی رینگای دهرپری] وه کاتیک پیغمبهری خوا ﷺ فه رمانی گه رانه وه میدا هاوه له کانم منیان به جیه یشت و دوکه وتم ههتا ئه وه بوو پیغمبهری خوا ﷺ بیه مگه یشت و فهرمووی: ((ئه وه چیه جابر!)) وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئه م و شتره ده سته ره پوی کردم ناروات به چاکی، [فهرمووی: ((یه خیکه))]] منیش یه خمکرد پیغمبهری خوا ﷺ و شتره که ی خوی یه خدا و فهرمووی: ((أَعْطِنِي هَذِهِ الْعَصَا مِنْ يَدِكَ)) واته: ((ئهو داره ی ده ستم بده یه)) یا فهرمووی: ((اقطع لي عصا من شجرة)) واته: ((داریکم له ئهو دره خته بۆ ببه ره)) فهرمووی: [داره که م دایه ده ستی] پیغمبهری خوا ﷺ وهریگرت و چه نندین نه قیزه ی تیه وه ژاند و فهرمووی: ((سواری به وه [جابر])) منیش سواری بووم بوی دهرجوو به جۆریک سویند به ئه وه ی که پیغمبهری به حه ق ناردوه بیه سبرکیی له گه ل و شتره که ی ده کرد که جله ویشم توند کرد بوو، له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ که وتینه قسه کردن و فهرمووی بیه م: ((أَتَبِعْنِي جَمَلًا هَذَا يَا جَابِرُ!)) واته: ((جابر ئهو و شتره م پینا فرۆشیت!)) وتم: ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ پیشکه شتیده که م، فهرمووی: ((رازی نابم به لام بیه م بفرۆشه)).

وتم: باشه چۆن خۆت پیت خۆشه ئه ی پیغمبهری خوا ﷺ. فهرمووی:

(١٠٤٨) أخرجه: البخاري (٢٣٠٩)، ومسلم (٤٠٧٧).

(١٠٤٩) أخرجه: الحافظ (فتح الباري) (٤٠٣/٥) عن ابن عساکر.

((نرخەكەى چەندە؟)) تۆ ناوى خواى لىبىنە ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ، فەرمووى: ((بەدرهەمىك بىمدىه)) وتم: نەخىر زياتر دەكات ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((بە دوو درهەم)) دەفەرموئىت وتم: نەخىر، دەفەرموئىت: بەردەوام پېغەمبەرى خوا ﷺ نرخەكەى بۆ زىاد دەكردم هەتا گەيشتە نۆقىيەك، ئىنجا وتم: [ئىستا رازىم] وتم: بەسە ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ رازىمبەئەوه؟ فەرمووى: ((بەئى))، وتم: [بەئى رازىم] ئەوه مالى تۆيە، دەفەرموئىت: ((وهرى گرت، پاشان فەرمووى: [بەمن]:)) (جابر زنت هئناوه)) وتم بەئى ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ؟ فەرمووى: ((كچە يان بئومژن)) وتم: بەلكو بئومژنە، فەرمووى: بۆچى كچت نەخواست تا يارى لەگەلدا بكەيت و يارىت لەگەلدا بكات)) وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ باوكم لە غەزاي ئوحدود دا شەهيد بوو حەوت كچى لەپاش بەجئماوه، ئافرهتئىكم هئناوه كە مشور خۇريانبئىت و كۆيانبكاتەوه و سەريان بۆ شانەكات و [جلوبەرگيان بۆ بشوات]، فەرمووى: ((زۆر باشە كارئىكى [چاكتردووھ] پئىكاوتە إن شاء الله))، هەر كەگىشتىنە ناوچەى (صرار) فەرمانىپئىداين بەسەربىنى و شتر و كەوتىنە گۆشتخواردن، ئەو رۆژە پئىداين كە گۆشەو سەرىنمان دەبئىت وتم: وهلاهى سەرىن وگۆشەمان نىيە ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((إِنَّهَا سَتَكُونُ، فَإِذَا أَنْتَ قَدِمْتُ فَأَعْمَلْ عَمَلًا كَيْسًا)) واتە: ((ئەوه لەمەودوا دەتبئىت بەلام كە چووئىتەوه ژىرانە هەلسوكەوت بكە)) جابر ﷺ دەفەرموئىت: كاتئىك گەيشتىنە ناوچەى (صرار) پېغەمبەرى خوا ﷺ فەرمانىكرد بە سەربىنى و شتر ئەو رۆژە تىر گۆشتمان خوارد، كاتئىك رۆژ ئاوابوو پېغەمبەرى خوا ﷺ رۆيشتەوه ناو شار ئىمەش بەشوئىنى ئەودا چووئىنەوه.

جابر ﷺ دەفەرموئىت: قسەم لەگەل ھاوسەرەكەمكرد (كەناوى سەهلەى كچى مەسعود بوو) رووداوهكەم بۆ باسكرد كە پېغەمبەرى خوا ﷺ چى بەمن فەرمووه؟ (لەبارەى سەرجىي لەگەل ھاوسەرەكەى)، ھاوسەرەكەى فەرمووى: [بىستمان وگوئىرايەل دەبىن وژوور ئامادىه] جابر ﷺ دەفەرموئىت: ئەو شەوه بەيەكەوه ماينەوه هەتا بەيانى] هەر كەرۆژ بووهوه جلهوى و شترەكەم گرت و بەرهو مزگەوت بردم هەتا لە بەردەم دەرگای مزگەوتى پېغەمبەرى خوا ﷺ يەخمكرد، پاشان خۆشم لەناو مزگەوت لە نىكەيهوه دانىشتم پېغەمبەرى خوا ﷺ ھاتە دەرەوه و شترەكەى بىنى فەرمووى: ((ئەوه چىيە؟)) وتم: ئەى پېغەمبەرى خوا ﷺ ئەو و شترە جابر هئناويەتى

فەرمووی: ((جابر خۆی لەکوێیە؟)) بانگیانکردمە خزمەتی و فەرمووی: ((ومرە) کورپی بڕام، جلەوی وشترەکمەت بگرە ئەمەش بۆ خۆت دەبێت)) بانگی بیلالیشی کرد وپێی فەرموو: ((بڕۆ لەگەڵ جابر ئۆقیەییەکی بدمیە)) جابر دەفەرموویت: لەگەڵیدا رۆیشتەم ئۆقیەییەك وشتیکی زیادەى پێبەخشیم وەلاهی بەردەوام لەلای خۆم دەمپاراست لەشوینیکی تایبەت لە مائەكەمدا هەتا دوینی دووجاری ئەو بەلایە بووین بڕدیان وەك شتەكانی تر: (مەبەست لە جەنگی (الحرّة)یە لەسەردەمی یەزیدی كورپی موعاویە))^(١٠٥٠).

١- سەریەى غالبى كورپی عەبدوڵلا بۆ سەربەنى مەلوح

دەنگوباسی ئەو سەریە بەكورتی هاتوو لای ئەبو داودوحاکم، وە بەدریژی هاتوو لەلای ئیمامی ئەحمەد و غەیری ئەویش، سەنەدەكەى بێهێزە (ضعیف) لێردا باسمانکردوو بۆ ئەوەى خۆینەر زانیاری هەبێت لەسەر درێژەى رپووداوەكانى ئەم سەریەى و لەئەوبارمیهووە جوندبى كورپی موکەیت جوھینی ﷺ دەفەرموویت: (پېغمبەرى خوا ﷺ غالبى كورپی عەبدوڵلاى كەلبى (كەلب لە لیث) نارد بەسەریەكەووە بۆ سەر بەنى مەلوح لەناوچەى (كەدیر)، فەرمانیپێکردین كە هێرش بەرینەسەریان، بەرپێككەوتن منیش لەسەریەكەدا بووم، رپوشتین هەتا گەشتینە (قەدید) لەئەویدا توشى حارثى كورپی مالك بووین كەناسرابوو بەكورپی بەرصاصی لەیثى دەستگیرمانکرد وتی: من هاتووم موسوڵمانبیم، غالبى كورپی عەبدوڵلا ﷺ وتی: ئەگەر وەك خۆت دەتێت هاتوویت موسوڵمانبیت ئەو گەیرانى شەو و رپوژێك هیچ زیانیك پێناگەینیت، ئەگەر بەپێچەوانەوش هاتبووی ئەو دەستگیرت دەكەین و دەتەستینەو، فەرمووی: بەشریتێك ببیەستنەو، دواجار كەسێكى رەشمان لەگەڵداوو بەدیارییەووە جییهتشت و پێیفەرموو: بەدیارییەووە بمانەووە هەتا ئێمە دەرپوین ئەگەر بەر بەرەكانى كرد لەگەردنیدە.

دەفەرموویت: پاشان رپوشتین هەتا گەشتینە ناوچەرگەى ناوچەى (كەدیر)، لەعەسریكى درەنگ لەئەویدا خستمان، هاووەلانم میاننارد بۆ رپبەرى پێشەرەى

(١٠٥٠) أخرجه: احمد (١٥٠٢٦) وقال محققه: اسناده حسن والحديث صحيح، وأخرجه: ابن هشام (السيرة) (١٦٢/٣) برقم (٧٠٠) وقال الارناؤوط (زاد المعاد) (٢٥٤/٣): سنده صحيح، وكذا قال صاحب (صحيح السيرة) (٥٩٦): سنده صحيح، وقد رتب رواية ابن هشام مع احمد والبيهقي (الدلائل) (٣٨٢/٣).

سەریەكە بەسەر تەپۆلكەیهك كەوتەم كە بەسەریاندا دەمیریوانی، لەسەر روو پاكشام لەسەر گەردەكە، [تۆزىك] بەر لە خۆر ئاوابوون بوو بۆئەوێ نەمبىن، كەسێكىيان ھاتە دەرەوێ منى بىنى لەسەر دەم پاكشابووم لەسەر گەردەكە، بەزەكەى وت: وەلاھى رەشایىەك بەدەدەكەم لەسەر ئەو تەپۆلكەیه سەر لەبەیانى نەم بىنیوێ تۆ سەیركە بزەنە سەگەكان ھىچ كەلوپەلى تۆیان نەبەردو، رۆیشت تەماشایكرد وتى: نەخىر وەلاھى ھىچ شتىكەم نەفەوتاو، پیاوێكە پىبوت: تىروكەوانەكەم بەدەدە دوو تىرىشەم لەناو ھەگبەى تىرەكانەم بۆ دەربەینە، داھە دەستى ئەویش تىرىكى ھاویشت داى لەكەلەكەم دەرم ھىناو جوئەم نەكرد لەجىگای خۆم پاشان ئەوى تىرىشى تىگرتەم لەسەر شانى دام دەرمھىناو خستەم لایەكەم وە جوئەمنەكرد، بە خىزانەكەى وت: وەلاھى تىرەكانەم بەرىكوتن ئەگەر نازەل بێت لەجوئە كەوت سەبەى دەچەم تىرەكانەم دىنەم وە ئەگەر بشخوړیت تىرەكانىيان پىناخوړیت سەگەكان.

دەفەرمووت لىيانگەرپاين ھەتا مەرۆ مالاتەكەیان ھىناو ئاویاندان و پاشان یەخیاندا و كریانە ناو تەویلەكانىيان و دونیا كوشمات بوو، ماوێەك لەشەو تىپەرى ئىنجا لەھەموو لایەكەوێ ھىرشان كەردنە سەرۆ ئەوێ كوژرا لىيانكوشتمان و مەرۆ مالاتەكەشيانمانداھە پىش خۆمان رىگەمان گرتەبەر بەشێوێ قافلەو گەرپاينەوێ ئەو مېو و ھاواری فریاكەوتنىيان لىدا بۆ ھۆزەكانىيان داواى ھاوکارىيان لىكردن ئىمەش بە پەلە بۆى دەرجووین و ھەتا گەیشتىنەوێ حارىشى كورپى بەرصاء و پاسەوانەكەى لامان دانابوو ئەوانىشمان لەگەل خۆمان ھەلگرت و رۆیشتىن، ھاوار و دەنگەدەنگى خەلكەكە گەیشتە لامان، خەلكى زۆریان بۆ كۆكردىنەوێ كە چارماننەدەكردن، ھەتا وایلەھات نىوانمان لەناوجەرگەى دۆلەكەدا بوو كە خوداى گەرە لە ھەموو لایەكەوێ كەردى بە بارانىك كە ھەرگىز بەرلەئەوێ باران و ھەورى ئاوامان نەدىبوو، لافاویكى بەخوړى ھىنا لەناو دۆلەكە، ئىمەى لە ئەوان جیاكردەوێ و بەجوړىك بوو كە ھىچ كەس لەئەوان نەیدەتوانى بپەریتەوێ و بگاتەوێ پىمان ئىمەش بەپەلە مالاتەكانمان داھە پىش خۆمان ھەتا گەیاندمانە ناوچەى (مەشلەل) (كەشوپىنێكە) پاشان لىزبووینەوێ بەرەو خوار و دووژمنەكان نەیانتوانى پىن بەدواماندا و نا ئومىد بوون لەئەوێ مالاتەكانىيان بسىننەوێ (لیمان)^(١٠٥١).

(١٠٥١) أخرجه: احمد (١٥٨٤٤) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن هشام (السيرة) (٢٥٧/٤)، والطبراني (الكبير) (١٧٢٦)،

وابوداود (٢٦٧٨)، والحاكم (١٢٤/٢) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (٨٨/٩) وفي

٢- سريه ي غالبى كورې عه بدوللاى له يثى بو ناوچه ي (حرقات) له بهنى جوهينه

ئيبنو ئيسحاق ؓ دمفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ غالبى كورې عه بدوللاى كلبى (كلب ليث) به فهرمانده ي سريه يه ك نارد بو خاكى بهنى مور، مهرداسى نوههيك كه هاوپهيمانيان بوو له بهنى حرقه ي هوزى جوهينه بوو، ئوسامه ي كورې زميد كوشتى له گه ل كه سيكى ئهنصارى) (١٠٥٢).

له گيرانه وهى واقيديدا: (يه سار خزمه تكارىكى پيغمبهرى خوا ﷺ بوو عهرزى پيغمبهرى كرد: ئه ي پيغمبهرى خوا ﷺ من زانيومه كه بهنى عه بدى كورې شهعله به له هه لىك ده گه رپن كه له ناكاو بدن به سه رماندا، سريه يه ك بنيره من له خزمه تياندا ده بمه چاو ساغيان تا به سه رياندا بدين، ئه وه بوو پيغمبهرى خوا ﷺ غالبى كورې عه بدوللا به سه د و سى كه سه وه نارد له گه لى....) (١٠٥٣) وه ك باسكراوه ئه م سريه نيردراوه له مانگى رهمه زانى سالى حه وته مى كوچيدا بوو. چهندين گيرانه وه هاتوو به وشه كارى جوړاو جوړ له رپنگه ي جياوازه وه له سه ر چوئيتى كوشتنى نه و موشريكه ي كه وتويه تى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دواچار كه له لايهن ئوسامه وه كوژراوه ئيمه ليرده هه موويمان كو كردوو ته وه له دوو گيرانه وه دا:

١- له نه و باره وه ئوسامه ي كورې زميد ؓ خو ي دمفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ ئيمه ي نارد بو ناوچه ي حرقه . [له گيرانه وه يه كدا: (حرقات) بوئانو هوزى جوهينه]، له بهر به ياندا دامان به سه رياندا له سه ر ناوه كه ياندا كه وتينه شه ر له گه ئياندا [كه سيكيان تيدابوو جه ربه زمبوو كاتيك روويه روومان دمبوونه وه نه و له پالنه وانه پيشر ه وه كانيان بوو له دزمان ده وه ستايه وه پشتيانه لده كرد نه و ده بووه پاريزه رو پاسه وانيان تا رايانده كرد] وه نه گه ر كه سيكى له موسولمانه كان مه به ست بووايه نه و بو ي ده چوو دهيكوشت] [نه وه بوو تيكمانشكاندن] و [رايانكرد] من و پياويكى ئهنصارى گه يشتين به نه و پياوه باسمانكرد كاتيك ده ورماندا به هه ر دوو كمان وتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

(الدلائل) (٢٩٨/٤)، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٠٢/٦): رواه احمد والطبراني ورجاله ثقات، وقال الحافظ (الاصابة)

(١٨٤/٣) (رقم: ٦٩٠٤): وقال ابو عمر رواه احمد بسند حسن، وضعفه الشيخ الالباني في (ضعيف ابى داود) (٥٧٣).

(١٠٥٢) أخرجه: الطبري (التاريخ) (١٥٧/٣)، وابن هشام (السيرة) (٢٣٥/٤)، والبيهقي (الدلائل) (٥٧٣).

(١٠٥٣) أنظر: (المغازي) للواقدي (٧٢٦/٢)، و(الدلائل) للبيهقي (٣٠٠/٤).

که ئەمەى وت ئەنصارىه که دەستى لىهه لگرت و وازيهينا به لام من، به ڤمه کهم ليمدا و کوشتم [اشتیک له دلما دروست بوو له سهر نه و کاره] [ئه وه بوو سهر که وتين وه مژدمهر گه يشته وه خزمهت پيغمبهرى خوا ﷺ ڤرسيارىکرد له نه و باره وه نه و يش دهنگوباسه کهى بو گپرايه وه و ههتا کوشتنى نه و پياوه که چى به سهر هاتوه و چون کوژراوه... بانگى کردم فهرموى: ((بوجى کوشت؟)) منيش (ئوسامه) وتم: نهى پيغمبهرى خوا ﷺ موسولمانه کانى شپزه کردبوو، نازارى پيگه يانندن وه فلان و فيسارى کوشت ناوى چهند که سيکم هه لدا، منيش هه لمکوتايه سهرى کاتيک شمشيرى بينى وتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) [فهرموى: ((کوشت)) وتم: به ئى]. فهرموى پيم: (يَا أُسَامَةَ، أَقْتَلْتَهُ بَعْدَ مَا قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واته: ((ئوسامه کوشت له دواى نه وهى وتى (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)). له گيرانه وميه کى تردا ((أَقَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَقَتَلْتَهُ؟)) واته: ((نايا وتى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و تو کوشت؟)) وتم نهى پيغمبهرى خوا ﷺ [ئه وه له ترسى چهک بووه] تا خوئى [له کوشتن] رزگار بکات فهرموى: ((أَفَلَا شَقَقْتَ عَن قَلْبِهِ حَتَّى تَعْلَمَ أَقَالَهَا [من اجل ذلك] أَمْ لَا، مَنْ لَكَ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ((نايا دلته له تکرد بوو ههتا بزانى [له بهر نه وه] ئەمەى وتوه يا خود نا و [کئى رزگارته دهکات له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) که ڤوژى قيامهت هات)) ((وتم): نهى پيغمبهرى خوا ﷺ داواى ليخوشبوونم بو بکه لای خوا؟ فهرموى: ((كَيْفَ تَصْنَعُ بِلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ إِذَا جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ)) واته: ((چيت کرد وه بهرامبهر (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) چى دهکەيت نه گهر ڤوژى قيامهت هات))؟ بهردهوام ئەمەى دوباره ده کرده وه [له ڤوومدا] ههتا خوزگه م دهخواست که [بهر له نه وه ڤوژه موسولمان نه بوومايه]) ((١٠٥٤)).

٢- له عوتبهى كورى مالکوه ﷺ ده فهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ سريهيه کى نارد بو سهر هوزى موشريکى عهره ب هه لئانکوتايه سهريان و که سيکيان به ته نيا دابرا له خه لکه که، پياويک له سريهى موسولمانان شمشيرى ليهه لگيشاو شوينى که وت، پياوه که وتى: من موسولمانبووم، هيچ گوئى به سهه کهى نه دا که چى ده ئيت؟ شمشيرى ليداو کوشتى [کاتيک گه پرايه وه و هه وائه که يان بو پيغمبهر ﷺ گپرايه وه به نه وه شيوهى که ڤووى دابوو] [فهرممايشتيكى زور توندى فهرموو له بارهى ڤووداوه که وه گه يشته وه بکوژه کهى] پيغمبهرى خوا ﷺ ههستا و وتاريکى خوئنده وه

(١٠٥٤) أخرجه: البخاري (٤٢٦٩، ٦٨٧٢)، ومسلم (٩٦، ٩٧، ١٥٨، ١٥٩)، واحمد (٢١٧٤٥، ٢١٨٠٢) وقال محققه: اسنده صحيح على شرطهما، وابن حبان (٤٧٥١) واللفظ للبخاري والزبادات لمسلم والامام احمد.

و حمد و ستایشى خودای کرد و پاشان فهرمووی: ((أَمَّا بَعْدُ، فَمَا بَالُ الْمُسْلِمِ يَقْتُلُ الرَّجُلَ وَهُوَ يَقُولُ: إِنِّي مُسْلِمٌ))؟ واته: ((سهرنج بدن چۆن ده بیئت موسولمانیک که سیک بکوژیت که بلایت من موسولمان بووم؟)) پیاوه (بکوژه که) وتی: نهی پیغمبهرى خوا ﷺ وهلاهی نه وهی دهربرى و گوئی تهنها له بهر نه وهی له کوشتن رزگارى بکات. دهفه رمویت: پیغمبهرى ﷺ رووی له پیاوه که وخه لکه کهشى ومرگپرا که له لای نه وه بوون، کهوته سهرزمنشتى به توندی له خوتبه که یدا، پیاوه که خوی پینه گیرا بو جارى سیهم وتی: نهی پیغمبهرى خوا ﷺ وهلاهی نه وه قسه هی تهنها بو نه وه بوو له کوشتن رزگارى بیئت، پیغمبهرى خوا ﷺ نینجا روویتیکرد و سه ریکرد و نارچه تى و نائومیدیم له ده موچا ویدا ههست پیده کرد [دهستى راستى بو دریزگرد و] پى فهرموو: ((إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَبَى عَلِيٍّ [فِيْمَنْ] قَتَلَ [مُسْلِمًا])) واته: ((خودای گه وره داوام لی دهکات پشت [له نه وه کهسه] بکه که [موسولمانیک] به ناحق ده کوژیت)). [له گیرانه ومیه کی ترده: ((خودای گه وره حهرامیکردوه له سهرم که باومرداریک به ناحق بکوژم] (سى جار نه مهی فهرموو))^(١٠٥٥).

له گیرانه ومیه کی ترده پیغه فهرموو: ((فَلَا أَنْتَ قَبِلْتَ مَا تَكَلَّمُ بِهِ، وَلَا أَنْتَ تَعَلَّمُ مَا فِي قَلْبِهِ)) واته: ((نه خیر تو نه ویت لیقبول نه کرد که وتی به تو نه ترانیه دلی چی تیدایه)) له گیرانه ومیه کی ترده: ((قَدْ قَالَ لَكَ بِلِسَانِهِ فَلَمْ تُصَدِّقْهُ عَلَىٰ مَا قَالَ فِي قَلْبِهِ)) واته: ((به زمان بیوتی به لام تو بروات پینه کرد به نه وهی که له دلیدایه))^(١٠٥٦). ئوسامه ﷺ پابه ند بوو به وهسیه ته که هی پیغمبهرى خواوه ﷺ وه عهرزیکرد: (نهی پیغمبهرى خوا ﷺ په یماندهم به خوا هیچ که سیک نه کوژم هه تا ماوم له زیانمدا که بلایت (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)...) ^(١٠٥٧) ههر له بهر نه وهش بوو ئوسامه ﷺ به ژدارینه کرد له نه وه جهنگه کی که هه لگیرسا له نیوان ئیمامی عهلی و موعاویه دا.

(١٠٥٥) أخرجه: ابن ابي شيبة (المصنف) (٣٩٥٤٦)، والنسائي (الكبرى) (٨٥٩٣)، واحمد (١٧٠٠٩، ٢٢٤٩٠) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبراني (١٧/٩٨٠)، وابي يعلى (١٨٢٩) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن سعد (٤٨/٧)، والحاكم (١٨/١) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابن حبان (٥٩٧٢) وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (٩٤٨).

(١٠٥٦) أخرجه: احمد (١٩٩٣٧) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن ماجه (٣٩٣٠)، والطبراني (الكبير) (١٨/١٨٩)، وحسنه الشيخ الالباني في (صحيح ابن ماجه) (٣١٧٥).

(١٠٥٧) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٥/٤) (برقم: ١١٧٧).

۲- سريه ی عہدوللای کوری حوزافہ ی سهه می

ئیبنو ئیسحاق ؓ دمفہرمویت: (کاتیک و مقاصی کوری موجذزی مہدلہجی له غہزای (ذی قرد) کوژرا، عہلقہ مہی کوری موجہذزی برای داوایکرد له خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم که فہرمانبکات بہناردنی بہشویں بکوژہکانیدا بؤ ئہوہی پئیانبکات و تۆلہیان لیبکاتہوہ)^(۱۰۵۸).

له ئہبو سہعیدی خدریہوہ ؓ دمفہرمویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم عہلقہ مہی کوری موجہذزی کردہ فہرماندہی سريہیہک و ناردی منیش له گہلئ بووم ہہتا گہیشتنہ سہر ئہوانہی کہ شہریان له گہل دہکردین یاخود له نیوہی رینگا، [کۆمہ ئیک له سريہکے داوايانکرد کہ رۆخسہتیانبادات تا بگہرپنہوہ] ئہویش عہدوللای کوری حوزافہی کوری قہیسی سہہمی کردہ ئہمیریان، کہ له بہژداربووانی غہزای بہدر بوو، کہ کہسیکی قسہخۆش و سوعبہتچی بوو [لہیہکیک له سہفہرہکانی دا وشتی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم برد بوو بؤ ئہوہی بہئہو کارہی بیخاتہ پیکہنین]^(۱۰۵۹).

منیش لهئہو کہسانہبووم کہ گہرامہوہ، لہبہشیکی رینگاکہ لاماندا بؤ حہسانہوہ، خہلکہکەش ئاگریانکردہوہ بؤ خواردن ئامادہکردن و خۆگہرمکردنہوہ لہبہری [ئہوہ بوو عہدوللای کوری حوزافہ ؓ فہرمووی پئیان]: ئایا گوپرایہ ئیکردنی ئیوہ بؤ من بیویست نییہ؟ وتیان: بہلئ وایہ. فہرمووی: من فہرمانتان بہ ہەرچی شتیک پیبدہم دہبیت جیبیہ جیبیکہن؟ فہرموویان: بہلئ. فہرمووی: [من فہرمانتان پیدہکەم] بہئہو مافہ گوپرایہ ئیہی لہسہرتانہ بؤ من کہ خۆتان فریدمنہ ناو ئہو ئاگرہ. خہلکہکە ہہستان و راوہستان بہرامبہری ہہتا دلئیابوو کہ خۆیان فریددہمنہ [ناو ئاگرہکە] ئینجا فہرمووی: راوہستن ئہوہ تہنہا سوعبہتم لہگہلکردن [کاتیک گہرانہوہ] گہیشتنہوہ خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئہوہمان بؤ گپرایہوہ فہرمووی: واتہ: ((مَنْ أَمْرَكُم مِّنْهُمْ (اي: من مولا) مَعْصِيَةٍ فَلَا تُطِيعُوهُ)) واتہ: ((ہہرکەسیک فہرمانیکپیکردن بہسہرپیچی لہ فہرمانی خودا و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئیوہ گوپرایہ ئیمہکەن))^(۱۰۶۰).

(۱۰۵۸) أنظر: (السيرة) لابن هشام (۲۵۱/۴) (برقم: ۱۱۹۲).

(۱۰۵۹) اخرجہ: الحاکم (۶۳۰/۳) و صححہ و وافقہ الذہبی.

(۱۰۶۰) اخرجہ: احمد (۱۱۶۳۹) وقال محققہ: اسنادہ حسن، وابن ابی شیبہ (۳۴۱/۱۴)، وابن ماجہ (۲۸۶۳)، وابن حبان

(۴۵۵۸) وقال محققہ: اسنادہ حسن، و ابی یعلی (۱۳۴۹) وقال محققہ: اسنادہ حسن، وحسنہ الشیخ الالبانی فی

(الصحيحة) (۲۳۲۴)، و(صحيح ابن ماجة) (۲۳۱۲).

لە گيرانه و هيهكى تردا هاتوو له نيمامى عهلى يهوه ﷺ دهفهرمويت: (پيغمبەرى خوا ﷺ سريهيهكى نارد كه سيكى ئه نىصارى كرده ئه ميرىان فەرمانى پيكردن كه گوپرايه لى بكن و ملكه ج بن، دواتر له شتيكدا تورپهيان كردبوو فەرمووى: [فەرمانتان پيده كه م] كه چيلكه و چه و آل بۆ كۆ بكنه وه، ئه وانيش بۆيان كۆ كردبووه وه پاشان فەرمووى: ناگرى تى به ردهن ئه وانيش هه لىانگيرساند، ئينجا فەرمووى: ئايا پيغمبەرى خوا ﷺ فەرمانى پيپنه كردن كه گوپرايه لىم بكن و ملكه چى فەرمانه كانمبن؟ فەرموويان: به لى وايه. فەرمووى: دمبچنه ناو ناگره كه وه [خه لكانيك ويستيان بچنه ناويه وه] [و هه ستانه وه و خۆيان ناماده كرد كه بچنه ناويه وه] و سه يريه كترىان ده كرد [هه نديكيان فەرموويان]: له ترسى ناگر با وهرمان به پيغمبەرى خوا ﷺ هيناوه و چووينه لاي ئه وه، ههر به ئه وه شيويه مانه وه هه تاهاته وه سه رخۆى و تورپهيه كهى نه ما ئينجا ناگره كهى كوژانده وه، كاتيك گه پراينه وه خزمهت پيغمبەرى خوا ﷺ ئه وه مان بۆ باسكرد [فەرمووى به ئه وانى كه دميانويست بچنه ناويه وه: ((لَوْ دَخَلْتُمُوهَا لَمْ تَزَالُوا فِيهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ)) واته: ((ئه گه ر بچوونايه ناو ناگره كه هه تا روژى قيامهت تيايدا داده مانه وه)) به ئه وانى تريشى فەرمايشتيكى جوانى فەرموو: ((لَا طَاعَةَ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ، إِذَا طَاعَهُ فِي الْمَعْرُوفِ)) واته: ((گوپرايه لى ناكرىت له سه رپيچى كردنى فەرمانى خوا، به لكو گوپرايه لى كردن ته نها له كارى چا كه دايه))^(١٠٦١).

له ئه وه بارهيه وه ئيبنو عباس ﷺ دهفهرمويت: ((خوای گه وه ﷺ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﷺ (النساء: ٥٩) واته: ئه وه كه سانهى با وهرتان هيناوه! گوپرايه لى فەرمانى خوا و په يامبه ربن له هه موو كاروبارى كدا وه به ر فەرمانى كاربه دهستان و كارسازانى خۆتانبن، واته: به قسهى ئه وه كاربه دهست و زانايانه بكن، كه له خۆتانن. واته: له چوارچيوهى شه ريعه تدا گوپرايه لىان بن ئينجا ئه گه ر له شتيكدا كيشه و ناكوكتان بوو بيگيرنه وه بۆلاى خوا و په يامبه ر ﷺ، واته: باته نها قورئان و سونهت دادوه رو چه كه متان بن. به لى پيوسته له هه موو شتيكدا بگه رپينه وه لاي خوا و په يامبه ر ﷺ، دياره كه بپريارى په يامبه ريش ﷺ ههر بپريارى خوايه، وه نابن به هيج تاغووتيك بپروات هه بيت، ئه گه ر با وهرتان به خوا و به روژى دواى هه يه، ده بيت ئاوا بيت ئه وه كيشه و هه رايانه بگيرنه وه بۆلاى قورئان و سونهت،

جوانترو چاكتره بۆتان، چاكترين رەفتاريشە بۆداھاتووتان.] لەسەر عەبدوئاللاى كورى حوزافەى سەھەمى خواى گەورە ئەو ئايەتەى نارده خواروھە كە پېغمبەرى خوا ﷺ كرد بووى بەفەرماندەى سريەكە و ناردبووى^(١٠٦٢). لەلای ئيبنو سەعد بەسەرھاتى ﷺ ئەو سريەكە لەمانگى (ربيع الاخرى) سالى حەوتەمى كۆچيدا رويداوه^(١٠٦٣).

٤- سريەى ئيبنو ئەبو حەدرەدى ئەسلەمى بۆ ناوچەى غابە

باسى ئەم سريەيش ھاتووھ لەلای ئيمامى ئەحمەد و ئيبنو ھيشام بەسەنەدىكى لاواز (ضعيف) ئيمە ليرەدا بە كورتى باسیدەكەين بۆزانياريتان، لە ئيبنو ئەبو حەدرەوھ ﷺ دەفەرمووت: (داخووزى ئافرەتتېكم كرد لە ھۆزەكەى خۆم دووسەد درھەم مارەييەكەى بوو ھاتمە خزمەت پېغمبەرى خوا ﷺ داواى يارمەتيم لێكرد بۆ ھاوسەرگيرىيەكەم فەرمووى: ((چەندت مارەيى بۆداناوھ؟)) و تەم دووسەد درھەم ئەى پېغمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((سُبْحَانَ اللَّهِ، لَوْ كُنْتُمْ تَأْخُذُونَ الدَّرَاهِمَ مِنْ بَطْنِ وَادٍ مَا زِدْتُمْ، وَاللَّهِ مَا عِنْدِي مَا أُعِينَك بِهِ)) واتە: ((سبحان الله ئەگەر ئيوە درھەمەكان لەناو جەرگەى ئەو دۆلانە دەستخەن ئەوچار بۆتان دەستەبەر نابيت و زياد ناكات وەلاھى ئەوئەندەم لەلانیيە كەيارمەتى ھاوسەرگيرى تۆى پېدەم))^(١٠٦٤).

لەگىرپانەوھيەكى تردا لە ئەبو ھورەيرەوھ ﷺ دەفەرمووت: (كەسېك ھاتە خزمەت پېغمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ئافرەتتېكى ئەنصاريم مارەكردوھ، پېغمبەرى خوا ﷺ پېيغفەرموو: ((هَلْ نَظَرْتَ إِلَيْهَا فَإِنَّ فِي عُيُونِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا (يعني: صغراً))) واتە: ((نايا سەيرت كردووھ بەوردى چونكە لە چاوى ئەنصاريەكاندا شتېك ھەيە (واتە: چاويان بچوكە) فەرمووى: سەيرمكردوھ بەجوانى، فەرمووى: ((لەسەر چەند مارت كوردووھ؟)) فەرمووى: لەسەر چوار ئوقىيە، پېغمبەرى خوا ﷺ فەرمووى: ((عَلَى أَرْبَعِ أَوْاقٍ كَأَمَّا تَنْحِتُونَ الْفِصَّةَ مِنْ عُرْضِ هَذَا الْجَبَلِ، مَا عِنْدَنَا مَا نُعْطِيكَ، وَلَكِنْ عَسَى أَنْ نَبْعَثَكَ فِي بَعْثٍ تُصِيبُ مِنْهُ)) واتە: ((لەسەر چوار ئوقە وەك ئەوھيە كە زيو لەرووى ئەو شاخە دەرپين ئەوئەندەمان لەلانیيە كە ببەخشين بەلام بەلكو لەمەو دوا لەگەل سريەكەدا بتنيرين

(١٠٦٢) اخرجه: احمد (٣١٢٤)، والبخاري (٤٥٨٤)، ومسلم (١٨٣٤)، وابي داود (٢٦٢٤).

(١٠٦٣) انظر: (فتح الباري) (٧٣/٨)، (دلائل النبوة) (٢٩٠/٤).

(١٠٦٤) اخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٤٢/٤) رقم (١١٨٤)، وعنه البيهقي (الدلائل) (٣٠٣/٤)، واحمد (١٥٧٠٦) وقال

محققه: اسناده ضعيف، والطبراني (الكبير)، (٨٨٢/٢٢).

ودہستکھ و تیک ببيت)) . نهبو هورميره ﷺ فہرمووی: پېغمبهری خوا ﷺ سرپه يه کی نارد بؤسر بهنی عهباس و نهبو پياوشی نارد له گه ئياندا))^(۱۰۶۵) نهبو فہرموودميه راسته بهلگه يه له سهرئوهی که سرپه که و رووداوه که راسته قينهن، بهلام ئيبنو ئيسحاق له گيرانه و ميه کدا دمفهرمويت: (ناردنی سرپه که بؤ سر بهنی جوشم بووه، ههروهک ئيبنو ئيسحاق ﷺ دهگيرتتهوه له ئيبنو نهبو هدرهوه ﷺ دمفهرمويت: (چهند رۇزیک بهنهبو جوړه ماینهوه تا که سيک هات له بهنی جوشمی کوری موعاويه که ناوی: ريفاعه ی کوری قهيس يا قهيسی کوری ريفاعه بوو له گه ل به شیکي گه وره و زوری هوزه که ی خوی بهنی جوشه يم بؤ پشتیوانی هاتبوون له ناوچه ی (غابه) دابه زين و خستیان مهبهستی بوو که هوزی (قهيس) کؤبکاتهوه بؤ جهنگوه را بهرپاکردن له گه ل پېغمبهری خوا ﷺ که خوی که سيکی خانه دان و به ناو بانگ بوو له ناو هوزی جوشم. له گيرانه و ميه کی ترده: (بهنهبو شیوميه مامهوه پاشان پېغمبهری خوا ﷺ بانگی کردم و کردميه فہرماندہری سرپه که و ناردمی بهرہو خاکی نه جد فہرمووی پیمان: ((اُخْرُجْ فِي هَذِهِ السَّرِيَّةِ لَعَلَّكَ أَنْ تُصِيبَ شَيْئًا فَأَنْفُلَكَ)) واته: ((برؤ له گه ل نهبو سرپه يه دا به لکو شتيکت دهستکھ ویت بهنهبو بیدم به خوت)) دمفهرمويت: رۇيشتين تا دممهو ئیوارانی گه پيشتينه ناوچه که یان، کاتیک تاریکی شهو رۇيشت نهميره که مان دووکهس دووکهس دهیان ناردین تا دهوری سہربازگه که مان گرت...))^(۱۰۶۶).

له دواين گيرانه و ميه دا هاتووه: (... و شترو مہر و مالاتيکی ئيجگار زورمان دهستکھوت پيشخومان داو هینامانهوه خزمهت پېغمبهری خوا ﷺ ... پېغمبهری خوا ﷺ له ناو و شترهکان به سيانزه و شتر هاوکاری کردم بؤمارميه که وهمنيش کؤمکردهوه و بردم بؤ هاوسره که م)^(۱۰۶۷).

چهندين سرپه ی تریش هاتووه له بهر لاوازی سهنه دهکانیان لیره دا باسما نه کردووه له نهبوانه: سرپه ی عومهری کوری خهطاب ﷺ بؤ (تورپه)، سرپه ی (بهشیری کوری سه عیدی نهنصاری ﷺ بؤ بهنی مورہ، بؤ سر خاکی غهطه فان. و شوینی تریش.

(۱۰۶۵) اخرجه: احمد (۷۹۸۴۹)، ومسلم (۳۴۷۱)، والنسائي (۳۲۳۴)، وابن حبان (۴۰۴۱).

(۱۰۶۶) اخرجه: احمد (۲۳۸۸۲) وقال محققه: اسنادہ ضعيف.

(۱۰۶۷) اخرجه: ابن هشام (السيرة (۲۴۲/۴)، والبيهقي (الدلائل) (۳۰۳/۴).

عهمره ی قهضاء

موسای کوری عوقبه ﷺ له ئیبنو شیهابی زوهریه وه ﷺ دمهفر مویت: (ئه وه بوو سائیک له دوای ریککه وتننامه ی خودیبیه وه پیغمبره ی خوا ﷺ به جلی عهمره وه دمرچوو به ره وه مهککه له مانگی (ذی القعدة) سائی حهوتهمی کۆچی که هاوکات بوو له گه ل ئه وه مانگهی که موشریکه کان رینگه یان نه دا بجینه (مزگه وتی حه رام) (١٠٦٨) هه موو ئه وانهی له خودیبیه دا به ژداربوون به ژداری ئه م عهمریه یان کرد ته نها ئه وانه نه بیته که کۆچیدوایان کردبوو یان شهیدبوون، وه له گه ئیاندا خه لگی تریش به ژداربوون که ژمارمیان ده گه یشته دوو هه زار که س (١٠٦٩).

پیغمبره ی خوا ﷺ له گه ل هاوه لانی له شاری مه دینه دمرچوون له ناوچه ی (ذی الحلیفة) ئیحرامیان به ست به ویردی (لبیک) وه رۆیشتن، شه ست وشتری (هدیه یان بۆ قوربانی پێش خۆیان دا بووبه سه ره په رشتی ناحیه ی کوری چونب ﷺ (١٠٧٠) وه چه ک و پێداویستی جهنگیان به ته واوی ئاماده کردبوو و هینا بوویان له گه ل خۆیان له ترسی په یمانشکینی قوره یش، عهمری کوری قه تاده ﷺ دمهفر مویت: (چه ک و پێداویستیه کانی شهریان له شمشیر و پم و تیروکه وان هه لگرت له گه ل سه د ئه سه سپوار به سه رگر دایه تی به شیر ی کوری سه عدی ئه نصاری ﷺ کردیانه سه ره په رشتیاری چه که کان، وه موحه مه دی کوری مه سه له مه ی ئه نصاری ﷺ کرایه فه رمانده ی ئه سه سپوار مه کان) (١٠٧١).

پیغمبره ی خوا ﷺ له رینگه ی مه ککه دا که له شاخی بۆ کرا که له ئیحرامیشدا بوو له ناوه راستی سه ری (١٠٧٢). له گه رانه ومیه کی لاوازا (ضعیف) دا هاتوه ئیمه لیرمه دا باسی ده که یان ته نها بۆ زانیارتان که واقیدی دمهفر مویت: (پیغمبره ی خوا ﷺ (لبیک)

(١٠٦٨) اخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣١٤/٤)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٠١٨٩): رواه الطبراني ورجال الصالح.

(١٠٦٩) اخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٦٧/٣)، والحاكم (الأكليل) كما في (الفتح) (٦٣٧/٧).

(١٠٧٠) في رواية عن ابي حردان ان النبي ﷺ قال: ((من يسوق ابلنا هذه)) ؟ فقام رجل، فقال ((ما سمك)).. قال: ناجية.

قال ((انت لها فسقها)). اخرجه: البخاري (الادب)، (٨١٢)، والحاكم (٢٧٦/٤)، وضعفه الشيخ الالباني في (الضعيفة) (٤٨٠٤)، و(ضعيف الادب المفرد) (١٢٨).

(١٠٧١) اخرجه: الطبري (التاريخ) (٣٦/٣).

(١٠٧٢) اخرجه: البخاري (١٨٣٦)، ومسلم (١٢٠٣) واللفظ له.

دەفەر موو موسولمانەکانیش لە خزمەتیدا (لبیک)یان دەفەر موو، موحه مەدی کورپی مەسلەمە ئەنصاری ﷺ بە ئەسپسوارەکانەوه رۆشت هەتا گەشتە (مَر الظهران) لەئەویدا (چاویان) کەوت بەچەند کەسێکی قورەیش، پرسیاریان لە موحه مەدی کورپی مەسلەمە ﷺ کرد ئەویش فەر مووی: ئەوه پیغمبهری خوا ﷺ سبەى إن شاء الله دەگاتە مالى خوا، کە ئەو چەك و تفاقە زۆریان بینی لەگەڵ بەشیری کورپی سەعد ﷺ بەپەلهو خیرا رۆشتنەوه هەتا گەشتنەوه لای قورەیش هەواڵیانپێدان بەئەوهی کە دیبووین لە چەك و ئەسپی جەنگ، قورەیش دووچارى ترس و دلەپراوکی بوون و وتیان: وەلاهی هیچ کارێک لەسەر دەستی ئێمە رۆوینەداوه ئێمە لەسەر دانووستانی خۆمانین لەبەرچی محمد و هاوێلانێ هیرشمان بۆ دینن؟ پیغمبهری خوا ﷺ لە (مَر الظهران) لایدا و دابەزی چەك و پێداووستیەکانی جەنگی رەوانەى ناوچەى (یاچج) کرد (کە هەشت میل لە مەككەوه دووره) بەشیومیهك هەلگەوتوووه لێیهوه دەپروانی بۆ پایەکانی حەرەم).

قورەیش بۆ ئەو مەبەستە موکەرێزەى کورپی حەفصی کورپی ئەحنەفیان لەگەڵ چەند کەسێکی تر نارد.... لەئەوکاتەدا پیغمبهری خوا ﷺ لەناو هاوێلانێ بوو، و شترەکانی قوربانی (هەدیە) و چەك و تفاق کەوتبوونە ئەو ناوچەیه، وتیان: محمد ﷺ نازانین ئێمە لەبچوگەوه تا گەوره پەیمانشکێنمیان لەتۆ نەببینووه لەبەر چی دەتەوێت بەچەگەوه بێیتە حەرەمەوه بەسەر خزم و کەسوکارەکاندا بەدەیت ئەوان مەرچیان لەگەڵ دانای کە بە چەکی گەشتیارییهوه نەبیت نەیهیتە مەككەوه ئەویش شمشیرە لە کیلاندا؟ پیغمبهری خوا ﷺ فەر مووی: ((من به چه گه وه نایه مه سه ریان))، موکەرێزەى کورپی حەفص وتی: ئەو تاییبەتمەندیەى کە تۆی پێدەناسریتەوه چاکی وەفادارییه بەرامبەر پەیمان، پاشان خۆی و هاوێلانێ بەپەله گەپانەوه بەرەو مەككە وتی: محمد نایەتە مەككەوه بە چەگەوه و لەسەر ئەو شەرتوبەلێنەیه کە لەسەری رێککەوتون))^(١٠٧٣). پیغمبهری خوا ﷺ دەبویست هاوێلانێ بەهێزو چوست و چالاکیهوه بچنە ناو مەككەوه هەر لەبەر ئەوه داوایکرد هەموو زاده و زەخیرەیان بۆ کۆکردەوه و نزای خیری لەسەر خویند و دووعای بەرەگەتی بۆ کردن دەستیان کرد بە خواردن و تێریانخوارد.

ئیبنو عباس ؓ دمهرمویت: (که پیغمبهری خوا ﷺ دابهزی له (مز الظهران) لهکاتی [عهمرهکهیدا] که له ریککهوتندا بوو لهگهڵ قورهیش، هاوهلانی پیغمبهری خوا ﷺ پێیانگهیشتبوو که قورهیش وتویانه: [ناتوان ههستنبوون لهبهر نهخۆشی و برستی، هاوهلان عهرزی پیغمبهری خویان ﷺ کرد فهرموویان: ئەه ی پیغمبهری خوا ﷺ ئەگەر ههندیك لهوشرهکانمان سهبرپین]، [گۆشتهکهی] بخۆین وله گۆشتاوهکهی بخۆینهوه سبهی که چوینه مهککهوه بو ناو قورهیش تا به تیری و چوستوچالاکیهوه بمانبینن؟ فهرمووی: ((لَا تَفْعَلُوا) وَلَكِنْ اِتُّوْا) [واجمعوا لي] [مَنْ قَصَلَ اَزْوَادِكُمْ]) واته: ((نهخیر [وشرهکان سهبر مهبرن] بهلام ههرچی زادو زهخیرهتان ههیه بیهینهوه ئیره)) نهو بوو سفرهیان راخست و ههرچی پێخۆری ههیان بوو کۆیانکردوه لهسهری، پیغمبهری خوا ﷺ دوای بهرهکهتی بۆکردن، ئینجا کهوتنه خواردنی ههتا تیریانخوارد و نهوهی زیادهش بوو خستیانه تورمهکو جهوالهکانیانهوه...))^(١٠٧٤).

پیغمبهری خوا ﷺ هاوهلانی نامۆزگاریکرد که چوونه مهککهوه به چوستوچالاکي و جهربهزیهوه بچه ناویهوه وهیزی خۆیان دهریخن، له ئیبنو عباسهوه ؓ دمهرمویت: که (پیغمبهری خوا ﷺ) فهرموویهتی به هاوهلانی کاتیک و یستوویانه بو عهمره بچه مهککهوه له دای ریککهوتننامهی حودهیبیه: ((إِنَّ قَوْمَكُمْ عَدَا سِرَّوْنَكُمْ، فَلَيَرَوْنَكُمْ جُلْدَاءَ)). واته: ((سبهی خزم و کهسهکانتان لهقورهیش تهماشاتان دهکهن بابه هیرو تواناوه بتانبینن و سهیرتانبکهن))^(١٠٧٥).

ئیبنو شهاب ؓ دمهرمویت: ((پیغمبهری خوا ﷺ) گهیشه ناوچهی (یأجج) و ههرچی جهک و تفاقى شهروو داینا له شمشیر و تیروکهوان و رم و قهلقان و زری، تهنها بهچهکی سواربیهوه که شمشیر بولهکیلندا چوو مهککهوه، پیغمبهری خوا ﷺ جهعههری کوری نهبو طالب ؓ نامۆزای لهبریکاری خۆیهوه نارد بو خوازبینی مهیمونهی کچی حارثی کوری ههزنی عامیری بو نهوهی لییماره بکات

(١٠٧٤) اخرجه: ابوداود (١٨٨٦)، وابن خزيمه (٢٧٠٧)، والبيهقي (٧٩/٥)، واخرجه: احمد (٢٧٨٢) وقال محققه: اسناده

قوی، وابن حبان (٣٨١٢) وقال محققه: حديث صحيح، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابي داود) (١٦٦١).

(١٠٧٥) اخرجه: احمد (٣١٤/١)، وابوداود (١٨٩٠)، وابي يعلي (٢٥٧٤) وقال محققه: اسناجه صحيح، وابن حبان (٣٨١٤)،

وقال محققه: اسناده صحيح.

بہوہ کالہت...^(۱۰۷۶) موشریکہ کان کہوتنہ بلاوکردنہوہی پریوہاگنہدی ئہوہی کہ موسولمانہکان برسیتی و ماندووبوون لاوازیکردوون بہرلہئہوہش تاو گہرمای مہدینہ بیہیزی کردبوون، لہئہو ہارمہوہ ئیبنو عباس ﷺ دمفہرمویت: (پیغمبر مہری خوا ﷺ لہگہل ہاوہلانی گہیشتنہ شاری مہککہ کہ ہہوای گہرمی مہدینہ لاوازی کردبوون ویہیزی بووبوون موشریکہکان وتیان: سبہی خہلکانیک دینہ ناوتان تہی گہرم بیہیزی و لاوازی کردوون و دووچاری نارہحتی و دژوارہکی زوربوون)^(۱۰۷۷). ہہندیک لہ پیاو ماقول و گہورہ پیاوانی قورمیش بہردہوام رق و قین و حسادمتیان لہ دل و دہرونیاندا دہشاردہوہ چاویان بہئہوہ ہہئہدہات کہ سہیری پیغمبر مہری خوا ﷺ و موسولمانہکان بکہن، کہ بہ ئاشکرا لہمہککہدا مہراسیمی دینداری خوئیان ئہنجام بدن و دروشمہکانیان بہدہنگی بہرز بلینہوہ، ہہندیکیان سہرکہوتنہ سہر کیوی (قیقعان) (ئہو کیوہیہ کہ دہکہویتہ لای روکن و مہقام) لہئہویوہ سہیری موسولمانہکانیان دہکرد^(۱۰۷۸) ہہندیکیان لہ دوای (حجر)وہ دانیشتن^(۱۰۷۹) ئہوہی ماہوہوہ لہخہلکی مہککہ بہ دووریز و ہستابوون چاویان بریبوہ موسولمانہکان لہسہر تہبولگہ و بہرزایہکانہوہ^(۱۰۸۰). پیغمبر مہری خوا ﷺ لہگہل ہاوہلانی رویشتن لہسہر و شترہکہی (قصواء) بوو [ہاوہلان دہوریان دابوو دہیان پاراست لہمندال و ہہرزہکانی قورمیش بو ئہوہی ئازارنہدریت]^(۱۰۸۱).

(لبیک اللہم)یان دہوتہوہ و بہشمشیرہکانیانہوہ خوئیان سازوئامادہ کردبوو کاتیک گہیشتنہ (ذی طوی)، پیغمبر مہری ﷺ لہسہر و شترہکہی (قصواء) بوو و ہستا موسولمانہکانیش بہدہورویہریہوہ بوون، ئینجا لہ (ثنیہ) وہ چونہ ناو مہککہوہ

(۱۰۷۶) اخرجہ: البیہقی (الدلائل) (۴/۳۱۴) عن موسی بن عقبہ، وقال الہیثمی (المجمع) (۱۰۱۸۹): رواہ الطبرانی ورجالہ رجال الصحیح.

(۱۰۷۷) اخرجہ: مسلم (۱۲۶۶).

(۱۰۷۸) اخرجہ: البخاری (۴۲۵۶)، وابن حبان (۲۸۱۱).

(۱۰۷۹) اخرجہ: مسلم (۱۲۶۶).

(۱۰۸۰) اخرجہ: الترمذی (۲۸۴۷)، والنسائی (۲۰۲/۵)، ابی یعلیٰ (۳۳۹۴)، وابن حبان (۵۷۸۸) وقال محققہ حدیث صحیح..

وقال الحافظ فی (الاصباب) (۸۰/۶): اخرجہ ابی یعلیٰ بسند حسن، وصححہ الشیخ الالبانی فی (صحیح الترمذی)

(۲۲۸۳)، وفی (مختصر الشمائل) (۲۱۰).

(۱۰۸۱) اخرجہ: البخاری (۴۲۵۵).

کہ بہ سہر (حہ جون) دا دہروانیت^(۱۰۸۲)، موشریکہ کان لہ ناو خویاندا کہ وتنہ ہسہ کردن دہیانوت: [محمد و ہاوہ لانی اتاو گہرما ی ہٹریب بیہیزو لاوازی کردوون] ناتوانن لہ بہر لاوازیان تہوافی کہ عہہ بکہن و ئیرہییان پیدمہردن^(۱۰۸۳).

ئہنہس ﷺ لہئہویارہیہوہ دہفہرمویت: (پیغمبہری خوا ﷺ لہ عہمرہی (قضاء) دا چوو ناو شاری [مہککہ وہ خہلکی مہککہ و ہستابوون (بہ دوو ریزہوہ) عہبدوئلای کوری رہواحہ ﷺ [شمشیرہکھی بہدہستہوہ بوو] دہرویشٹ و ئہمپارچہ ہونراومیہی دہخویندہوہ:

الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَىٰ تَنزِيلِهِ	خَلَّوْا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ
وَيَذْهَبُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ	ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ
أَنَا الشَّهِيدُ أَنَّهُ رَسُولُهُ	خَلَّوْا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ
فِي صُحُفٍ تُتْلَىٰ عَلَىٰ رَسُولِهِ	قَدْ أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ، فِي تَنزِيلِهِ
إِنِّي رَأَيْتُ الْحَقَّ فِي قُبُولِهِ	بِأَنَّ خَيْرَ الْقَتْلِ فِي سَبِيلِهِ
خَلُّوا فَكُلَّ الْخَيْرِ فِي رَسُولِهِ	خَلَّوْا بَنِي الْكُفَّارِ عَنْ سَبِيلِهِ
[أَعْرِفُ حَقَّ اللَّهِ فِي قُبُولِهِ] ^(۱۰۸۴)	يَا رَبِّ إِنِّي مُؤْمِنٌ بِقِيلِهِ

واتہ:

- ۱- ئہی گروہی بیباومہران رینگہی پیغمبہری خوا ﷺ چوٹکہن و مہبنہ بہرہست.
- ۲- ئہمرو کہ بہفہرمانی خوا کہ لہ قورئاندا ہاتووہ دہدہین و تارو مارتان دہکہین؟
- ۳- لیدانیک سہرتان لہ لاشہ جیابکاتہوہ و بیبہرینیت.
- ۴- لیدانیک دوستی گیانی بہگیانی لہیہکتر فہراموش بکات.
- ۵- ئہی کومہلی بیباومہران رینگہی لیمہگرن و لئیگہرین با ہروات.
- ۶- من شاہیدی بہردہوامم کہ پیغمبہری خواہ.
- ۷- خودای بہخشنده لہ قورئاندا وای فہرمووہ لہئہو بہراوہدا کہ بو پیغمبہر خویندراومتہوہ.

(۱۰۸۲) اخرجہ: الواقدي (المغازي) (۷۳۴ / ۲) وهذه الفقرة أوردناه للعلم.

(۱۰۸۳) اخرجہ: البخاري (۴۲۵۶)، ومسلم (۱۲۶۴) واللفظ له.

(۱۰۸۴) اخرجہ: ابن اسحاق كما في (السيرة) (۳۲۵/۳)، والطبري (التاريخ) (۲۴/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۳۲۳/۴)، والبيت الأول والثاني عند الترمذي (۲۸۴۷)، والنسائي (۲۰۲/۵)، والبيت الثالث والرابع عند البيهقي (دلائل) (۳۱۴/۴)، والبيت الخامس عند ابن حبان (۴۵۲) وغيره، والبيت السادس والسابع عند ابن هشام (السيرة) (۳۲۵/۳)، والبيهقي (دلائل) (۳۲۳/۴).

- ٨- روون و ئاشكرايه كه باشترين كوژراوان له پيناوي ئهو دايه من حهق و راستي وا دهبينم كه ئهو پيپرازيبيت.
- ٩- ئهي بهرهي بيباومرآن ريگهي مهگرن بابروات ههموو خيريك له پيغهمبههركهي دايه.
- ١٠- ئهي پهرومردگار من باومردارم به فهرموودهكاني وه مافي خوام ناسيوه له ومركرتني ئه ودا.

عومهر ﷺ فهرمووي: كوري رهواحه ئهري ئهوه له خزمهت پيغهمبههري خوادا ﷺ شيعر دهخوينتيهوه و [لهحهرمي خوا] (پيغهمبههري خوا ﷺ فهرمووي: ((لهسهر خؤبه عومهر ﷺ (لييگهري) ئهو شيعره بههيزتره بو سهردل و دهروونيان له هاويشتني تير)) (١٠٨٥).

ئيبنو عهباس ﷺ دهفهرمويت: ((پاشان پيغهمبههري ﷺ روشت ههتاچوه ناو مزگهوت] قورهشيهكان له لاي (حج) هوه كو بوونهوه، پيغهمبههري خوا ﷺ دهستي ههلبري (به عهباكهيهوه) به هاوهلاني فهرموو: ((لَا يَرَى الْقَوْمَ فِيكُمْ غَمِيْرَةً أَي: ضعفاً) [أُزْمَلُوا لِيَرَى الْمُشْرِكُونَ قُوَّتَكُمْ])) ((با موشريكهكان لاوازي تان تيدا بهدينهكهن)) [به گورگه لوقئ برؤن بو ئهوهي موشريكهكان هيزو تواناتان ببينن] (١٠٨٦).... ئينجا خؤي و هاوهلهكاني روشتن به پيههتا دهستياندايه (الركن الاسود) [پيغهمبههري خوا ﷺ فهرماني پيكردن سي قوناغهكه به گورگه لوقئ بپرن] (١٠٨٧) [چوارهميشيان] به روشتني ناسايي بپرن] (١٠٨٨) [هيچ شتيك ريگر نهبوو لهبهردهم پيغهمبههري خوا ﷺ كه فهرمانيان پييكات كه ههموو قوناغهكاني تر به ههروهله بپرن تهنها لهبههري مانهوهيان نهبيت بهسهريانهوه كه ماوميهك ديارى كرابوو] (١٠٨٩).

(١٠٨٥) اخراجه: الترمذي (٢٨٤٧) وفي (الشامل) (٢١٠)، والنسائي (٢٠٢/٥)، وابي يعلى (٣٣٩٤/٣٥٧١)، والبخاري (٢٠٩٩)، والبيهقي (٢٢٨/١٠) وابن حبان (٥٧٨٨ / ٤٥٢١) وقال محققه: حديث صحيح، وصحيح الحديث كل من الحافظ (الفتح) (٦٣٨/٧) تحت الحديث (٤٢٥١)، وفي (الاصابة) (٤٦٧٦)، والشيخ الالباني في (فقه السيرة) (ص: ٣٩٤)، (صحيح الترمذي) (٢٢٨٣) و(مختصر الشامائل) (٢١٠).

(١٠٨٦) اخراجه: البخاري (٤٢٥٦).

(١٠٨٧) اخراجه: البخاري (٤٢٥٦)، ومسلم (٣٠٤٤).

(١٠٨٨) اخراجه: مسلم (١٢٦٤).

(١٠٨٩) اخراجه: البخاري (٤٢٥٦-٤٢٥٧)، ومسلم (١٢٦٦).

له نه و بارميه وه قوريشيه كان دميانگوت كاتيك به ههروه له به لاياندا تيده پهرين:
ده لئي ناسكن [هه به روشتن ناو مستن به لكو وهك ناسك خويان هه لده دن] ((١٠٩٠)،
پاشان به گورجى راگردنى نيوان (صهفا) و (مهروه) يان نه نجامدا تا موشريكه كان
هيز و توانايان ببينن ((١٠٩١).

پيغمبري خوا ﷺ دوعاى له ناوچونى ليكردن له نه و باره وه عهبدو لئلاى كورى
نه بو نه وفا ﷺ دمه رمويت: (پيغمبري خوا ﷺ پوشاكى عومرهى له بهر كرد و
عومرهى به جيته ناو ته و افى كه عبهى كرد و پاشان روشت راگردنى نيوان (صهفا) و
(مهروه) نه نجامدا نيمه ش پاريزگاريمان ليده كرد له دست خه لكى مهككه نه وهكو
كه سنيك بيه و يت بيبيكيت يا خود دوو چارى شتيك بيت گويم لئبوو دوعاى له نه حزب
ده كردو دهى فهرموو: ((خوايه گيان تيكيان بشكيت زهوى له ژيرياندا بله رزيني
نهى دابه زينه رى قورئان و خاومنى ليپرسينه وهى خيرا تيك شكينه رى نه حزب خوايه
تيكيان بشكيت)) ((١٠٩٢).

خه لكى مهككه به زنو پياو و منداله كانيانه وه كو بو بوونه وه و سهيرى پيغمبري
خوا ﷺ و هاوه لانيان ده كرد له نه و كاتهى كه ته و افى كه عبه يان ده كرد... كه سنيك له
پياو ماقول و گه وره كانى موشريكه كان رقى ناو دئيان دهشارده وه، له بهر رق و كينه و
حه سادمت ولايه نى دموونيان ريگه ينه نه دان و چاويان هه نه ده هات كه سهيرى
پيغمبري خوا ﷺ بكن بويه روشتن بو (خه نده مه) ((١٠٩٣).

كاتيك ته و او بوون له راگردنى صهفا و مهروا (هديه) كانيان هيناو لاي مهروه
وه ستاندى و پيغمبر ﷺ فهرمووى: ((هَذَا الْمَنْحَرُ، وَكُلُّ فِجَاجٍ مَكَّةَ مَنْحَرٌ)) واته: ((ئيره

(١٠٩٠) اخرجه: احمد (٢٧٨٢) وقال محققه: اسناده قوي، و ابى داود (١٨٨٦)، وابن خزيمة (٢٧٠٧)، والبيهقي (الكبرى)
(٧٩/٥)، وابن حبان (٢٨١٢) وقال محققه: حديث صحيح.

(١٠٩١) اخرجه: البخاري (٤٢٥٧).

(١٠٩٢) اخرجه: احمد (٣٥٥/٤)، و ابى داود (١٩٨٢)، وابن ماجه (٢٩٩٠)، والحميدي (٧٢١٩)، وابن حبان (٣٨٤٣) وقال
محققه اسناده صحيح على شرطها، وصححه الشيخ الالباني في (صحيح ابى داود) (١٦٧٣).

(١٠٩٣) اخرجه: البيهقي (الدلائل) (٣١٤/٤)، وقال الهيتمي (المجمع) (١٠١٨٩): رواه: الطبراني ورجاله رجال الصحيح.

قوربانیکهیه وه هه موو شوپنیکى مهککه قوربانیکهیه))^(١٠٩٤). هه ره له نه ویندا (لای مهروهوه) قوربانیکهیه کهى سه رپرې و سه ریشى تاشى، پاشان خه لگانیکى نارد بۆ ناوچهى (بأجج) هه تاکو بچن ببن به پاسه وانى چه که کان وه ئه وانهى له نه وین بین دروشمه کانى خوا په رستى به جیبه یلینن به نه و شیوهیه موسولمانه کان ئالا و دروشمى یه کتاپه رستى و (لبیک) و بانگونیویزی به کۆمه ئیان له پیش چاو و گوێی خه لکی مهککه ئه نجامدا ئه وان دوو چارى سه رسوپمان بوون به رامبهر به نه و ئایینه تازه یه و پیغمه مبه رکه ی وه اوه لانی.

له ماوه ی مانه وه ی له مهککه دا پیغمه مبه رى خوا ﷺ خاتوو مه یمونه ی ماره کرد ئه مه شى خسته ئه ستۆ عه باسى مامى ﷺ که خوشکى هاوسه ره که ی بوو که ناوی ئوم فه ضلی کچی حارثى ﷺ عه باس بوو ﷺ، له جیاتی پیغمه مبه رى خوا ﷺ ئه و چوار سه د دره ه می کرده ماره یی^(١٠٩٥).

پیغمه مبه رى خوا ﷺ ماوه ی سى رۆژ له شارى مهککه مایه وه، کاتیک ماوه که ی ته واو بوو داوايانلیکرد که مهککه به جیبه یلینت ئه ویش وه فای به جیگه یانداو چوو دهره وه لی، له نه و باره یه وه به راه ﷺ ده فه رمویت: (... پیغمه مبه ر ﷺ کاتیک چوو ه شارى مهککه وه و ماوه ی مانه وه ی ته واو بوو و موشریه که کان نوینه ریان هاته لای ئیمامى عه لی ﷺ وتیان: به هاوه له که مت بلن با مهککه جیبه یلینت چونکه ماوه که ی ته واو بوو)^(١٠٩٦).

موسای کورې عوقبه ﷺ ده فه رمویت: که ئبینو شیه ابى زوه رى ﷺ فه رموویه تی: (... کاتیک پیغمه مبه رى خوا ﷺ که وته به یانى رۆژى چواره مه وه سو هه یلی کورى عه مرو حوو ه یطبی کورى عه بدلعزا هاتنه خزمه تی پیغمه مبه رى خوا ﷺ له نه و کاته دا پیغمه مبه رى خوا ﷺ له ناوکۆرو دانیشتنى ئه نصاریه که کان بوو له گه ل سه عدی کورى عوباده ﷺ قسه ی ده کرد، حوو ه یطیب هاواریکرد: خودا و په یمانه که مت ده خه مه وه یاد له خاکه که مان بچۆره دهره وه [ماوه که مت ته واو بوو لای ئیمه و ئیره جیبه یلئه]

(١٠٩٤) اخرجه: ابى داود (١٩٠٧)، و (ابن ماجه) (٣٠٤٨)، و صححه الشیخ الالبانى فى (الصحيحه) (٢٤٦٤)، و (صحيح ابى داود) (١٦٧٨).

(١٠٩٥) اخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٢٧/٣)، و البيهقي (الدلائل) (٣١٥/٤) عن ابن شهاب.

(١٠٩٦) اخرجه: البخاري (٤٣٥١).

سہعدی کوری عبادہ ﷺ فہرمووی: درؤت کرد ئیرہ نہخاکی تویہ نہ بہمیرات له باوک وباپیرتہوہ بؤت جیماوہ وہلاہی ناجینہ دمرہوہ، پاشان پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بانگی سوهیل وحووہیطیبی کرد وپییانی فہرموو: ((إِنِّي قَدْ نَكَحْتُ فِيكُمْ امْرَأَةً [وَمَا عَلَيْكُمْ لَوْ تَرَكَتُمُونِي فَأَعْرَسْتُ بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ، وَصَنَعْنَا لَكُمْ طَعَامًا فَحَضَرْتُمُوهُ] (۱۰۹۷) فَتَأْكُلُونَ مَعَنَا)) واتہ: ((من نافرہتیکم ہیناوہ لہناوتان [ئہگہر بکریت دمرہفتم پییدمن لیرہدا وہلیمہی ژن گواستہوہمکہم بکہم خواردنیک نامادہ بکہم بؤتان و ئیوہش میوانی من بن] تابہیہکہوہ خواردنیک بخوین)) [وتیان: ئیمہ پیویستمان بہ میوانداری تۆ نییہ] تکات لیدہکەین بہ خواو ئەو پەیمانہی کہ لہ نیوانماندانہ کہ برؤ دمرہوہ لہ ناومان نینجا [پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دمرچوو لہمککە]. ہتا گہیشتنہ ناوچہی (سرف) لہئہویدا خستیان (کہ ناوچہیہکە نزیک لہتہنعیم)، موسولمانہکان مانہوہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ئەبو رافی ﷺ جیہیشتبوو تاکو خاتوو مہیمونہ لہگہل خۆیدا ہہلگریت لہکاتی ئیوارہدا خۆی بگہیہنیتہ خزمەتی، ئەوہبوو لہ (سرف) مانہوہ ہتا خاتوو مہیمونہ گہیشتہ خزمەتی، خاتوو مہیمونہ و ئەوانہی لہگہلیدا بوون دووچاری ئازار و مہینہتی بوونہوہ لہ سہر دەستی ہہرزہ و مندالہکانی قورمیش، لہ (سرف) گہیشتنہ خزمەتی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہئہویدا گواستیہوہ و ئەو شہوہ لہئہوئی بوون دواتر کہوتنہرئ ہتا گہیشتنہوہ مہدینہ... (۱۰۹۸).

لہسہر کچی ئیمامی حمزہ ﷺ ہہریہکە لہجہعفہر و زمید وعلی ﷺ بوو بہ ہہرایان کاتیک گہیشتنہ مہدینہ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دواى برانہوہی کیشہکە دای بہ جہعفہر ﷺ، لہئہو بارہوہ بہراء ﷺ دہفہرموئیت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم کہ دمرچوو لہشاری مہککە کچؤلہکەى ئیمامی حمزہى ﷺ مامی کہوتہ دواى و بانگیدہکرد: مامہ مامہ علی ہہلیگرت و دەستیگرت و بردیہ خزمەت خاتوو فاطمہ ﷺ پیفہرموو: کچہ مامہکەت بگرہ و لہگہل خۆت ہہلیبگرہ [علی ﷺ دہفہرموئیت: کاتیک گہیشتینہوہ مہدینہ لہسہر ئەو کچہ من و زمید و جہعفہر بووہ

(۱۰۹۷) اخرجہ: الطبرانی (۱۱۶۰)، وابن ہشام (السیرة) (۳۲۸/۳)، والطبري (التاریخ) (۲۵/۳)، والبيهقي (الدلائل) (۴/۳۳۰) مرسلًا.

(۱۰۹۸) اخرجہ: البيهقي (الدلائل) (۴/۳۱۴).

دهمه قِرْدَمَان [عَهْلِي فِهْر مَوُو: مَن هَه لَمْگِرْتَه وَه [مَن شَايْسْتَه تَرْم پِيْ] نُه وَه كَجِي مَامَه [وَه هَاوسَه رَه كَه شَم كَجِي پِيْغَه مَبَهْرِي خَوَايَه ﷺ نُه وَ بُوِي لَه پِيْشْتَر وَ شَايْسْتَه تَرَه]، جَه عَفْهَر ﷺ فِهْر مَوُو: [مَن دِه يَگْرَمَه خُوْم مَن لَه پِيْشْتَرْم لَه نِيْوَه بَه نُه وَ] كَجِي مَامَمَه وَ پُوْرِي شِي هَاوسَه رَمَه [پُوْرِي شِي خُو شِكِي دَايْ كَمَه وَ لَه جِيْگَه ي دَايْ كَه] وَه زَمِيْد ﷺ فِهْر مَوُو: [مَن شَايْسْتَه تَرْم بَه نُه وَ] كَجِي بَرَامَه (بَرَا ي نَايِي نِي كَه پِيْغَه مَبَهْر لَه مَه كَكَه ش وَ مَه دِيْنَه ش نُه وَ بَرَا يَه تِيَه ي نِيْوَانَمَانِي دَرُوسْتَر كَرْد بُو وَ حَه مَزَه وَ زَهِيْدِي كَرْد بُو وَه بَرَا) (١٠٩٩).

پِيْغَه مَبَهْرِي خُوا ﷺ دَاوَمَرِي كَرْد لَه نِيْوَانَمَانْدَا وَ گِيْرَا يَه وَه بُو پُووري فِهْر مَوُو: ((الْخَالَةُ مَنَزَلَةُ الْأُمِّ)) وَتَه: ((پُوور خُو شِكِي دَايْ ك وَ لَه جِيْگَه ي دَايْ كَه)) وَه بَه عَهْلِي ﷺ فِهْر مَوُو: (([تُو عَهْلِي لَه مَنِي مَنِي ش لَه تُوْم])) بَه جَه عَفْهَرِي شِي ﷺ فِهْر مَوُو: (([تُو جَه عَفْهَر] شِي وَه وَ نَا كَارْت لَه مَن دَه جِيْت)) وَه بَه زَهِيْدِي شِي ﷺ فِهْر مَوُو: (([تُو زَهِيْد] بَرَامَانِي وَ سَه رَدَارْمَانِي [كَجَه كَه بَالَا ي پُوْرِي بِيْت چُونَكَه پُوور وَه ك دَايْ كَه] وَه عَهْلِي ﷺ فِهْر مَوُو: بُوْجِي كَجِي حَه مَزَه ﷺ نَا خَوَا زِيْت؟ فِهْر مَوُو: (([نَهَا اَبْنَةُ أَخِي مَن الرِّضَاعَةَ])) (١١٠٠) وَتَه: ((نُه وَ كَجِي بَرَا ي شِيْرِي مَه)). نُوِيْبَه كَه نِيْزَه ي نَا زَا دَكْرَا وِي نُه بُو لَه هَب شِيْرِي دَاوَه بَه حَه مَزَه وَ پِيْغَه مَبَهْر ﷺ بَه يَه كَه وَه).

(١٠٩٩) فِي رَوَايَه: .. وَكَانَ زَيْدٌ مُؤَاخِيًا لِحَمْزَةَ، أَخِي بَيْنَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (r) أَخْرَجَهُ: أَحْمَدُ (٢٠٤٠) وَقَالَ مُحَقِّقُهُ صَحِيحٌ لِّغَيْرِهِ، وَابُو يَعْلَى (٢٣٧٩).

(١١٠٠) أَخْرَجَهُ: الْبُخَارِيُّ (٤٣٥١)، وَاحْمَدُ (٧٧٠) وَقَالَ مُحَقِّقُهُ: اسْنَادُهُ حَسَنٌ، وَابِي دَاوُدَ (٢٢٧٨)، وَالْحَاكِمُ (١٢٠/٣)، وَابِي يَعْلَى (٥٢٦)، وَانْظُرْ: (صَحِيحُ أَبِي دَاوُدَ) (١٩٩٣)، وَ(الصَّحِيحَةُ) (١١٨٢)، وَاللَّفْظُ لِلْبُخَارِيِّ وَالزِّيَادَاتُ لِأَحْمَدَ وَابِي دَاوُدَ.

موسولمانبوونی کە ئە پیاوانی قورەیش (عەمری کورپی عاص و خالیدی کورپی وەلید و عوسمانی کورپی ئەبو طەلحە)

بە دنیایەوه رێککەوتننامەی حودەبیبیە و عەمرە (قضاء) پۆلئیکی گەورە و بەرچاوی هەبوو لە گەیانندی ئیسلام و بلاوکردنەوهی بەناو خەلکدا و ناساندنی پێیان وەك خۆی، بەتایبەتی لای موشریکەکانی خەلکی مەككە، کە بەرپز وەستابوون لەسەر بەرزاییەکانی شاری مەككەوه و بە دیقەتەوه دەیانروانییە پیغمبەری خوا ﷺ و موسولمانەکان کە چۆن مەككە و ئەو شارە پیرۆزە بەرز و پیرۆز رادەگرن، بە دەنگی بەرز بانگی یەکتاپەرستی دەدەن بەگوێیاندان و لەمزگەوتدا بەیەکەوه نوێژ بەکۆمەڵ بەجێدەگەینن جیا لەئەو پەرستە شئیونراو و بێبنەمایە ئەوان کە بریتیبوو لە فیکەو چەپلەرپزان، موسولمانەکانیان دەبینی تیکەلاوی خەلک دەبوون بەئەو رەوشتە بەرزو سەنگینانە ئیسلام هەلسوکەوتیان لەگەڵدا دەکردن.

هەموو ئەمانە بوونە هۆکار و پالئەری بەهێز بۆ ئەوهی گۆرانکاری لە دید و تیروانینی خەلکیدا رۆوبدات بەرامبەر بەئیسلام وکەسایەتی پیغمبەری خوا ﷺ هەتا گەیشتە ئەوهی هەندیکیان پەلە بکەن لەچوونە ناو بازنە ئیسلامەتی و شوین ئەم بەیامە خواپیە بکەون نەك لەخەلکی سادە بەتەنها بەلگو لە سەرکرده و پیاو ماقول و خاوەن بیروپراگانیان، لە ناویشیاندا عەمری کورپی عاص و خالیدی کورپی وەلید و عوسمانی کورپی طەلحە، عەمری کورپی عاص لەئەوبارەیهوه دەفەرموئیت: (کاتیک گەراپنەوه لە غەزای (الأحزاب) لەرۆژی خەندەمقدا چەندین کەسایەتی مەككەم کۆکردوه ئەوانە پلەو پایە منیان بەلاوه گرنگ بوو، گوئیان بۆ دەگرتە پیموتن: وەلاهی بزانی من وادەبینم کەئایینەکە محمد ﷺ بەسەر هەموو ئایینەکاندا زال دەبیت بەسەرکەوتن و زالبوونئیکی گەوره و نەخوازراو کەحەزی پیناکەین، من لەسەر ئەمە بۆ چوونئیکم هەیه [نازانم برۆای ئیوه لەئەو بارەیهوه چۆنە؟

وتیان راووبچوونی تۆ جیبە؟ وتی: من پێشیارەکەم بە بیری خۆم کە پەيوەندی بکەین بە نەجاشی پادشای حەبەشە کە لەلای خۆی دال دەمانبدات و بمینینەوه، ئەگەر محمد سەرکەوت بەسەر هۆزەکەمان دا ئەوه ئیمە دووچارى هیچ نابین و لە خزمەت

نەجاشىن وە ئىمە لە لای ئەوبىن پىمان خۆشترە لەئەوى بکەوينە ژىر دەستى محمد، وە ئەگەر خزم و کەسوکارىشمان سەرکەوتن ئەو ئىمە بەئەوان ئاشناين، خۆ دواجارمان نابىت کە بىينهەو ناويان.

وتيان: بەراستى بۇ چوونىكى جوانە و لە جىي خۆيهتى، پىموتن: دەى ديارىم بۇ كۆبکەنەو تا بۇى ببەم خۆشەويستىر شتىك كەپپىخۆشبىت كە لەولاتى ئىمەو بە بۇى بچىت وپپشكەشى بکرىت پىستەيه، ئەو بوو پىستەيهكى زۇريان بۇ كۆكردمەو، رۆيشتىن هەتا گەيشتىنە خزمەتى، وەلاهى من لەخزمەتى دابووم كە عەمرى كورپى ئومەيهى ضەمرى هاتە لای، كە پېغەمبەرى خوا ﷺ ناردبووى بۇ كارو بارى جەعقەر و هاوەلانى بە مەبەستى ناردنەوميان. دەفەرموئىت: هاتە ژوورەو بۇ خزمەتى منىش هاتە دەرەو، بە هاوەلەكانم وت: ئەو عەمرى كورپى ئومەيهى ضەمرىيە ئەگەر چوومە لای نەجاشى و [ديارىهكانم] برده خزمەتى داواى لىدەكەم بىداتە دەستم و لەگەردنى بدم ئەگەر ئەووم كرد قورمىش ئەو بىيستن دەرزانن من تۆلەيان بۇ دەكەمەو و پاداشتيان دەدەمەو، لە كاتىكدا كە نىردراوى محمدیان بۇ دەكوژم من چوومە خزمەتى وە كرنوشم بۇ برد هەروەك و پىشتر ئەو كارەم دەگرد وتى: سلاو لە هاورپىكەم شتىكت بەديارى لەولاتى خۆتەو بۇ هیناوم؟ وتم: بەئى ئەى خاوەن شكۆ پىستەيهكى زۆرم بەديارى بۇ هیناويت، ئىنجا پىشكەشم كرد و بردمە خزمەتى زۆر حەزى پىدەگرد و سەرى سورما بەرامبەرى [كاتىك وەرى گرت دووچارى ئەو سەرسامىه بوو لەبەر ديارىهكان] وتم خاوەن شكۆ من [بىنىم نىردراوى محمد هاتە خزمەت] و لە لای تۆ هاتە دەرەو، ئەو نىردراوى پىاويكە دووژمنى ئىمەيه، بىدە دەستم با بىكوژم چونكە ئەو [پەرتەوازەى گردووين و] خانەدان و پىاو ماقولەكانى كوشتىن، دەفەرموئىت: نەجاشى تورەبوو دەستىبرد و كىشای بە لوتى خۆيدا و گومانم برد كە رەنگە شكاندىبىتى^(١١٠).

لەئەو كاتەدا ئەگەر زەوى شەق بووايه حەزمدەگرد بچمە ناويهو تا لىيجىابىمەو، پاشان وتم: ئەى خاوەن شكۆ، وەلاهى من وادەبىنم تۆ ئەو داوايهى منت پىناخۆش

(١١٠) وفي رواية: (فغضب فرجع يده ف ضرب بها انفي ضربة ظننت انه كسره فابتدرت منخراي فجعلت اتلقى الدم بشبابي

فصابني من الذل مالوانشقت لي الارض دخلت فيها فرقا منه). اخرج: الواقدي (٧٤١/٢) وعنه ابن كثير (البداهة)

(٢٣٦/٤) والبيهقي (الدلائل) (٣٤٧/٤).

بوو، فەرمووی: داوام ئێدەكەیت نیردرای كەسێكت پێبەدم بیکوژیت كە جبریل دیتە خزمەتی و ئەو وەحیەى بۆ دینى كە پێشتر دەبیردە لای موسا ﷺ و تەم ئەى خاوەن شكۆ ئەو بەئەو شیومیهیه؟ [فەرمووی: بەئى وەلاهی وایە هاوار بۆ تۆ عەمر من نامۆزگاریت دەكەم] بەگویمدەكەیت شوینى بكەوه و [بچۆ خزمەتی و موسولمان ببە] وەلاهی ئەو لەسەر حەقە وه پەيامەكەى راستەقینەیه، بەدئنیاییهوه [ئەو لەگەڵ ئەوانەى لەخزمەتیدان] سەردەكەون بەسەر نەیارەكانیاندا هەروەك موسا سەركەوت بەسەر فرعەون و دارو دەستەكەى، و تەم: [خاوەنشكۆ] پەیمانوبەیعەت دەدەم [بەتۆ] لەسەر ئەوهى موسولمانبیم. فەرمووی: بەئى، دەستی درێژكرد و بەیعەتەم پێدا لەسەر ئەوهى كە موسولمانبیم، پاشان رۆیشتمەوه لای هاوڵەكانم ئەوان هەر لەسەر بۆچوون و حالى خۆیان بوون، موسولمانبوونى خۆم دشاردەوه لە هاوڵەكانم [وتیان: دەنگوباس چیه؟ و تەم: خوشیتان] (١١٠٢).

كاتى ئیوارە داھات سەركەوتە سەر و لاخەكەم و بۆى دەرچووم و ئەوانم بەجیھێشت [مەبەستم بوو بپۆم بۆ خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ تا موسولمان بوونى خۆم رابگەیهنم، لەرێگادا گەیشتم بە خالدى كورى وەلید ﷺ ئەوهشى ماوہیەك بەر لەفەتەحى مەككە بوو، لەشارى مەككەوه دەھات پیموت: بۆكوئ دەجیت باوكى سولەیمان؟ وتى: وەلاهی رێگای راست رۆونبووتەوه و دەمەوێت رێگای راستبگرم، ئەو پیاوہ پىغەمبەرە، وەلاهی دەچمە خزمەتی و موسولمان دەبم، و تەم: وەلاهی منیش تەنھا بۆ ئەوه ھاتووم كە موسولمان بيم. دەفەرموویت: گەیشتینە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ خالید كورى وەلید پێشكەوت و موسولمانبوو بەیعەتیبێدا، پاشان من نزیكبوومەوه و عەرزەمكرد: ئەى پىغەمبەرى خوا ﷺ من بەیعەتت پێدەدەم لەسەر ئەوهى كە داواى لىخۆشبوونم بۆ بكەى تا لە خوا لەتاوانەكانى رابردووم خۆشى ببیت، پىغەمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ((يَا عَمْرُو، بَايَعُ، فَإِنَّ الْإِسْلَامَ يَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَإِنَّ الْهَجْرَةَ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا)) واتە: ((عەمر بەیعەتەمپێدە ئىسلام ئەوهى پێش خۆى پاكەكاتەوه و نایهێلێت وە كۆچكردنیش لەبەر خوا ئەوهى پێش خۆى نایهێلێت)) دەفەرموویت: بەیعەتەم پێداو گەرامەوه.

(١١٠٢) وفي رواية الواقدي: (ففارقتهم كأني اعمد لحاجة، فعمدت الى موضع السفن فاجد سفينة قد شحنت تدفع فركبته معهم، ودفعوها حتى انتهوا الى الشعبية (وهي ميناء قريب من جدة) وخرجت من السفينة ومعني نفقة فابتعت بعيرا، وخرجت اريد المدينة، حتى خرجت على مرالظهران..) اخرجه: الواقدي (المغازي) (٧٤١/٢).

ئیبنو ئیسحاق رضی اللہ عنہ دمه رمویت: (بؤیان گیرامه وه له که سیک که تۆمهت بارنا کریت به هیج شتیک که نه شیاو بیت وه قسه ی لیومرده گیریت که عوئمان کوری طه لحه ی کوری نه بوطه لحه ش رضی اللہ عنہ له که ئیاندا موسولمانبووه له نه وکاته دا نه وان تیایدا موسولمانبوون) ^(۱۱۰۳).

له گیرانه وه یکی تر دا هاتوه عه مر رضی اللہ عنہ دمه رمویت: (... کاتیک خوی گه وره ئیسلامه تی خسته دلمه وه هاتمه خزمهت پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ وتم: دهستی راستت بینه جاری به یعهتت پیناده م و دهستی راستی هینا، دهستم دریزنه کرد فه رموی: ((ئه وه بؤچی واده که ی عه مر؟)) وتم: ده مه ویت مه رج دابنیم فه رموی: ((ج مه رجیکت هه یه؟)) وتم: به یعهتت پیده ده م نه ی پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ که له تاوانه کانی رابردووم خۆشبتیت [فه رموی: (([یا عمرو] أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِيْكُمْ مَا كَانَ قَبْلَهُ [من الذنوب]، وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِيْكُمْ مَا كَانَ قَبْلَهَا [من الذنوب]، وَأَنَّ الْحَيَّ يَهْدِيْكُمْ مَا كَانَ قَبْلَهُ)) واته: (([عه مر] نه تزانیوه موسولمانبوون [تاوانی] پیشخوی دمه سرتته وه، وه کۆچکردن له پیناوی خوا [گوناهی] پیش خوی دمه سرتته وه، وه حه ج کردن گوناهی پیش خوی دمه سرتته وه)) دمه رمویت: هیج که سیک له پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ خۆشه ویستتر نه بوو به لاهمه وه وه له بهر چاویشم له نه وه گه وره تر و ریزدارتر نه بووه له بهر نه وه نه مده توانی به چاوه کانم سهیری بکه م به ته واوی له بهر گه وره یی و سام وه هه یبه تی وه نه گه ر ئیستا داوام لیبکریت وه سفی بکه م ناتوانم چونکه چاوه کانم پر نه بوون و تیرنه بوون له ته ماشاگردنی تا من باسیبکه م) ^(۱۱۰۴).

له گیرانه وه یه کی تر دا هاتوه: ((کاتیک به یعهتم دا به پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ له هه موو که س زیاتر و زۆرتتر شهرمم لیده کرد هه رگیز چاوه کانم تیرنه دمه بوون له سهیرکردنی پیغه مبهری خوا رضی اللہ عنہ وه نه ده که رامه وه خزمه تی بؤ شتیک که بمویستایه [له بهر شهرمکردن و ریز گرتنم بؤی] هه تا گه یشته وه به خزمه تی خوی گه وره)) ^(۱۱۰۵).

(۱۱۰۳) أخرجه: احمد (۱۷۷۷۷) وقال محققه: اساده حسن في المتابعات والشواهد والقصة محتملة للتحسين، والبخاري (التاريخ الكبير) (۲۱۲/۲)، والحاكم (۲۹۷/۳)، البيهقي (الكبرى) (۱۲۳/۹) وفي الدلائل (۳۴۳/۴)، والطبراني (الاحاديث الطوال) (۱۲) وابن هشام (السيرة) (۲۳۱/۳)، والطبري (التاريخ) (۲۹/۳) واللفظ لاحمد والزيادات للبيهقي.

(۱۱۰۴) أخرجه: مسلم (۱۲۱) واللفظ له والزيادة لأحمد (۱۷۸۲۷) وقال محققه: اساده صحيح على شرط مسلم.

(۱۱۰۵) أخرجه: احمد (۱۷۷۸۱، ۱۷۸۱۳) وقال محققه: اساده حسن.

موسولمان بوون عہمر و ہاوہ لانی له مانگی سہ فہری سالی حہوتہ می کۆچیدا بووہ^(١١٦).

حافظ ﷺ دہفہرمویت: راستترین بۆچوون لہ سہر ئہوہی کہ موسولمان بوونیان دوومانگ بہر لہ غزای (مؤتہ) بووہ^(١١٧). لہ گپرانہ و میہ کی تردا ہاتووہ کہ عہمری کورپی عاص ﷺ لہ حہ بہشہ لہ سہر دہستی جہ عفر ﷺ موسولمان بووہ.

لہ عومہیری کورپی ئیسحاق ﷺ دہفہرمویت: (جہ عفر کورپی ئہبو طالب ﷺ ہاتہ خزمہت پیغمبہری خوا ﷺ داوای رۆخسہتی لیکرد و وتی: کہ رپگہ مبدہ بچمہ خاکیک خوای گہورہی تیدا بہرستم و لہ ہیج کہ سیک نہ ترسم، ئہویش رۆخسہتی پیداو کۆچی کرد و چووہ خزمہت نہ جاشی، دہفہرمویت: عہمری کورپی عاص ﷺ بۆی گپراموہ فہرمووی: کاتیک پلہو پایہی ئہوم دی لای نہ جاشی ئیرہیم پیدہبرد وتم وہ لاهی دہبیت بچمہوہ لای ئہو و ہاوہ لہ کانی پاشان چووہوہ خزمہت نہ جاشی.... برواناکم ہیج کہ سیک ہہبیت ہیندہی من پیخۆش بووبیت کہ بچیتہ خزمہت نہ جاشی و جہ عفری لینہبیت رۆژیکیان لہرپگادا گہیشتم بہ جہ عفر سہیری پیش خۆم کرد ہیج کہ سیکم بہدینہ کرد ناورم دایہوہ پشتہوہ کہ سم نہبینی لہ درپزی قسہکانیدا دہفہرمویت: لپینزیک کہ وتمہوہ و دہستمبرد بۆ دہستی و پیم وت: تۆ شایہت بہکہ من موسولمان بووم و شایہتی دہدم کہ جگہ لہ خوای گہورہ ہیج بہرستراویک بہ حہق نییہ، وہ محمدیش پیغمبہر و بہندہی خوایہ فہرمووی: خودا ہیدایہتی دای بۆ ئیسلام ئینجا تۆش بہردہوامبہ لہ سہری و کۆلمہدہ.....)^(١١٨).

(١١٦) أخرجه: الحاكم (٤٥٤/٣)، والبيهقي (الدلائل) (٣٥٢/٤).

(١١٧) انظر: (فتح الباري) (١٠١/٥).

(١١٨) أخرجه: ابويعلی (٧٣٥٢) وقال محققه: اسنادہ جيد، والبخار (١٧٤٠)، والبيهقي (الدلائل) (٢٨٥/٢)، وقال البوصري (اتحاف الخيرة المهرة) (٥٨٤٢): عمر بن اسحاق اختلف فيه وباقي رجاله ثقات، وقال الحافظ في (المطالب العالیة) (٤٢٢٨): اسنادہ حسن الا انه مخالف للمشهور ان اسلام عمروا كان علی يد النجاشي نفسه.

غزای مؤتہ

له سالی هه شته می کۆچیدا خیل وهۆزه عهرهبه گاورهکانی گۆی له مست و هاوپهیمانی رۆم کهوتنه دووژمنکاری ئەوانه‌ی دههاتنه ژیرسایه‌ی ئیسلام و موسولمان ده‌بوون له‌ئهو ناوچه‌یه‌دا ورینگاکانی بازرگانی نه‌و ده‌وله‌ته ئیسلامیه تازه پیگه‌یشتوانه‌یان سه‌ره‌له‌ندراوه‌یان ده‌خسته مه‌ترسیه‌وه و که‌وتبوونه هه‌ره‌شه‌و گوره‌شه‌کردن، له‌گه‌ل هه‌موو ئەوانه‌شدا هه‌ستان به‌کوشتنی نیردراوی موسولمانه‌کان حاریتی نوزدی ﷺ که نه‌و کاته به‌هیچ پاساوێک نیردراو نه‌ده‌کوژرا، هه‌موو ئەوانه پیوستیانکرد که رینگه‌چارمیه‌ک بدۆزیته‌وه بۆ ته‌میکردنی نه‌و خیله‌ عهرهبانه به‌تایبه‌تی دوا‌ی نه‌وه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامیان پرتکرده‌وه و قبولیاننه‌کرد، بووه ئه‌رک و پیوستیه‌کی حاشا هه‌لنه‌گر که نه‌و شان و شکۆ و لوت به‌رزیه‌یان تیک بشکینریت و ملکه‌ج و زمبوون بکرین ئیسلامیش له‌ناوچه‌که‌دا بلا‌وبکریته‌وه‌و ئاسایش بگێردریته‌وه بۆ رینگا بازرگانیه‌کان.

ئهم غه‌زایه له‌مانگی (جمادی یه‌که‌م) روویداوه هه‌روه‌ک عوروه ﷺ ده‌فه‌رمویت: (پیغه‌مبهری خوا ﷺ س‌ریه‌یه‌کی نارد بۆ مؤته له‌مانگی (جمادی یه‌که‌می) سالی هه‌شته‌می کۆچیدا)^(۱۱۰۹). به‌له‌به‌ر‌جاو‌گرتنی دووری رینگه‌که و مه‌زهنده‌کردنی رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل هیزیکی پر چه‌کو زه‌به‌لاح و ژماره زۆردا، وه له‌پیناو پاراستنی یه‌که‌ریزی سوپاکه و رینگرتن له‌ پاشاگه‌ردانی و گوینه‌دان به‌یه‌که‌تری پیغه‌مبهری خوا ﷺ دوو سه‌ر‌کرده‌ی تری سوپای وه‌ک یه‌ده‌ک دانا بۆ ئه‌میری سوپاکه.

له‌ئه‌وه‌باره‌وه ئه‌بو فه‌تاده‌ی نه‌نصاری ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((عَلَيْكُمْ زَيْدُ بْنُ حَارِثَةَ [فَإِنْ قُتِلَ زَيْدٌ وَاسْتُشْهِدَ فَأَمِيرُكُمْ جَعْفَرٌ، وَإِنْ قُتِلَ وَاسْتُشْهِدَ فَأَمِيرُكُمْ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ] ^(۱۱۱۰) (الأنصاري)) (پیغه‌مبهری خوا ﷺ س‌ریه‌ی (ئه‌میره‌کانی) نارد [زه‌میدی کورپی حارثی ﷺ کرده فه‌رمانده‌ی سوپا وه فه‌رمووی پێیان]: ((زه‌مید کورپی حارث ئه‌میرتان بێت [ئه‌گه‌ر

(۱۱۰۹) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۱۴۵۷)، وابن هشام (۳۲۸/۳)، والطبري (۳۶/۳)، والبيهقي (دلائل النبوة) (۳۵۸/۴).
 (۱۱۱۰) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأبي داود (۴۱۹۲)، والنسائي (الكبرى) (۸۶۰۴)، والطبراني (۱۴۶۱)، والحاكم (۲۹۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه اسناده الحافظ في (الفتح) (۶۵۱/۷)، والنووي (رياض الصالحين) (۱۶۴۰)، والشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (۳۵۳۲)، و(فقه السيرة) (ص: ۴۰۱)، و(أحكام الجنائز) (۶۶).

زهيد شهيدگرا نهوه با جهعفر ﷺ نه ميرتان بيت، نهگه نهوئش شهيدگرا نهوه با عهبدوللاى كورى ره واحه (نه نصارى) نه ميرتان بيت].

جهعفر هه وئيدا و فهرمووى: بهدايك باوكهوه بهفيداتم ئه پيغمبهرى خوا ﷺ من دهرسم كه زهيد بهسهرمهوه نه مير بيت شتيك لهلام دروست ببيت؟ فهرمووى: ((امضه؛ فَاِنَّكَ لَا تَدْرِي اَيُّ ذٰلِكَ خَيْرٌ))^(١١١١). ((برؤ له خزمه تيدا تو نازانيت خير له جيدايه)).

مالئاواى كردن له سوپاكه

عروهى كورى زبهير ﷺ دهفهرمويت خه لكه كه خوئان ئاماده كرد پاشان كه وتنه ئاماده باشى بو بهرپكه وتن ژماره يان سئ هه زار كه سبوو، كاتيک ده يانويست برؤن خه لكه كه به شيوه ي مه راسيميكي شايسته مالئاويان ليكردن سلاوى جوئدان يان له نه ميره كانى پيغمبهرى خوا ﷺ كرد، له كاتى خوا حافيزى و مالئاوايه كه دا مالئاوايى له عهبدوللاى كورى ره واحه دهكرا ﷺ كه يه كتيك بوو له نه ميره كانى پيغمبهرى خوا ﷺ دايان بوو دهستى كرده گريان، وتيان بو ج شتيك ده گريت كورى ره واحه؟ له وه لام دا فهرمووى: وه لاهى له بهر خو شه ويستيم بو دنيا و جيا بوونه وه له ئيوه ناگريم، به لام گويم له پيغمبهرى خوا ﷺ بوو نايه تيكى ده خوئنده وه له كتيبه پيروژه كه ي خواي گه وره كه تيدا باسى ناگرى دوزه خ دهكات: ﴿وَإِنْ مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا ۖ﴾ (مریم) واته: انه ي خه لکينه! ئيلا دمبئ هه موو نزيكى ناگرى دوزه خ ببنه وه وه به سه ر پرده كه ي (صيراط) دا تپه رن، نه مه ش برپاريكه له لايه ن په رومردگار ته وه بو نه وه دراوه و براوه ته وه وه شتيكى حه تميه يه].

من نازانم له كاتى تپه ر بووندا چؤن به سه ري دا ده رؤم رزگارم ده بيت يا خود نا، موسولمانه كان پيئانفه رموون: خوا پشتيوانتان بيت و دووژمنه كانتان تيکبشکينيت وه به لاتان له سه ر لابي ات و به سه لامه تي بگه رينه وه بو ناومان... پاشان سريه كه بهرپكه وتن پيغمبهرى خوا ﷺ له گه لياندا تا دهره وه مه دينه رويشت تا مالئاوايى ليكردن و ديار نه مان پاشان گه رايه وه^(١١١٢).

(١١١١) أخرجه: أحمد (٢٥٥١) وقال محققه صحيح لغيره، وابن أبي شيبه (٣٨١٢١)، والدارمي (٢٤٤٨)، والنسائي (الكبرى)

(٨٢٤٩)، وابن حبان (٧٠٤٨) وقال محققه: اسناده صحيح، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣/٣٦٧)، وصححه الشيخ

الألباني في (أحكام الجنائز) (ص: ٤٦)، و(الإرواء) (٢٨٥/٥)، وصححه أيضاً الشيخ مقبل في (الصحيح المسند) (٢٧٧).

(١١١٢) أخرجه: الطبراني (٤٦٥٥)، والطبري (٣٦/٣)، وابن هشام (٣٣٢)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٥٨/٤)، وقال الهيثمي

له گيرانه وهيه كدا هاتوه له عهبدوئلاي كوري يه زيه دوه ﷺ دمه رمويت: (كاتيك
پيغهمبهرى خوا ﷺ له گهل سوپاكه رويشت بهمه بهستي مائناويي كردن كه گهيشته
ثنية الوداع) فهرمووي: ((أَسْتَوْدِعُ اللَّهَ دِينَكُمْ، وَأَمَانَاتِكُمْ، وَخَوَاتِيمَ أَعْمَالِكُمْ))^(١١١٣). (خوتان
و نايينه كه تان و كوتايي كرده وه كانتان به خواي گهوره ده سپيرم)). دوو گيرانه وه ي
تر هاتوه له باره ي دوا كه وتنه كه ي عهبدوئلاي كوري ره واحه وه ﷺ، له نه و باره يه وه
نيبنو عباس ﷺ دمه رمويت: (كه پيغهمبهرى خوا ﷺ سريه كه ي نارد بو مؤته...
كوري ره واحه دوا كه وت نويزي هه يني له خزمه ت پيغهمبهرى خوا ﷺ نه نجامدا
پي فهرموو: ((بو جي دوا كه وتويت؟)) وتي بو نه وه ي نويزي جومعه له خزمه تدا
بكه م. فهرمووي: ((لَعْدُوَةٌ أَوْ رَوْحَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا فِيهَا))^(١١١٤). (دهرچووني
به يانيان يان ئيواران له پيناوي خوادا باشته ره له دونياو له نه وه ي تيديايه)).

ههروه ها گيرانه وه يه كي ترش له نه و باره يه وه هه يه: (پيغهمبهرى خوا ﷺ
عهبدوئلاي كوري ره واحه ي ﷺ له گهل سريه يه كدا نارد هاوكات بوو له گهل روي
هه يني هاوه لان هه موو رويشتن و عهبدوئلا فهرمووي: (من دواده كه وم نويزي جومعه
له خزمه ت پيغهمبهرى خوا ﷺ ده كه م فهرمووي: ويستم كه نويزي هه يني له خزمه تدا
بكه م پاشان بگه مه وه پييان پيغهمبهرى خوا ﷺ فهرمووي: ((نه گهر هه رجي له
زه ويدا هه يه بيه خشي ناگه يته وه به خير و چا كه ي زوو چونه دهره وه يان بو
غه ز))^(١١١٥). له گيرانه وه يه كدا: ((...وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَقَدْ سَبَّوْكَ بِأَبْعَدِ مِمَّا بَيْنَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ [فِي الْفَضِيلَةِ]))^(١١١٦). (...سوئند به نه وه ي گياني مني به دهسته پيشكه وتن
له چا كه و خيردا] زياتر له دووري نيوان روزه لات و روزه ناوا)).

(المجمع ١٠٢٢٠): رجاله ثقات إلى عروة، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (٤٦٧/٢): اسناده حسن.

(١١١٣) أخرجه: ابوداود (٢٦٠٠)، واحمد (٢٥٥/٢)، والحاكم (٩٧/٢)، وابي يعلى (٥٦٢٤)، وابن حبان (٢٣٧٦)، واللفظ
للبيهقي (الكبرى) (٣٧٢/٧) وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (١٤)، و(صحيح الجامع) (١٩٥٧)، و(الكلم
الطيب) (١٦٩).

(١١١٤) أخرجه: أحمد (٢٣١٧) وقال محققه: حسن لغیره، وابن ابی شیبہ (١٩٦٤٩) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابي يعلى
(٢٥٠٦)، وقال محققه: اسناده ضعيف، وقوله ٢ (لعدوة أوروحة... ما فيها) أخرجه: البخاري (٢٧٩٣)، ومسلم (١٨٨٢).

(١١١٥) أخرجه: أحمد (١٩٦٦) وقال محققه: اسناده ضعيف، والترمذي (١٦٤٩)، والطياسي (٢٦٩٩)، والطبراني (١٢٠٨١).

(١١١٦) أخرجه: الطبراني (الكبير) (١٥٧/٢٠) وقال محققه: فيه ثلاثة ضعفاء، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٨٤/٥) فيه زياد بن
فايد وثقه ابوحاتم وضعفه الجمهور وبقية رجاله ثقات، وقال أحمد شاکر (سنن الترمذي) (٤٠٦/٢) رواه عبدالحكم
(فتوح مصر) (ص: ٢٩٨) واسناده جيد.

گەشتنى سوپاكە بەمەيدانى جەنگ

سوپای موسولمانەکان رۆشتن بەئەو بیابان و گەرمەسیر و خاکە بەردەلانیەدا هەتاکو گەشتنە دەوری خاکی (بەلقاء) وە لەئەویدا بۆیان دەرکەوت کە ژمارەى دووژمنەکانیان دەهیندەى ئەوان، هەندیکیان کەوتنە دوو دلیبەووە و بیستیان کە لەشوینى خۆیاندا بمیننەووە و نەجولین و داوای هاوکاری و پشتیوانی زیاتر بکەن، بەلام عەبدووللای کورپی رەواحە ﷺ کەوتە جۆشدانیان لەسەر جیهاد و تیکۆشان لە پیناوی خوادا و شەرکردن لەگەڵ دوژمندا لەئەنجامدا هەموویان بۆچوونەکەى ئەویان پەسەندکرد و یەکلاییبوونەووە لەسەر رۆوبەرۆو بوونەووەى دووژمن.

لەئەوبارمیهووە عروە ﷺ دەفەرمووت: (پاشان رۆشتین هەتا گەشتنە ناوچەى (معان) لە خاکی شام لەئەویدا خستیان، هەوائیان پیدان کە هیرەقل بەر لەئەوان لەناوچەى (ماب) لەناوچەى (بەلقاء) دابەزیووە بەسەد هەزار سەربازی رۆمیهووە، وە سەد هەزاریش لەئەو عەرەبانەى کە لەرەجەلەکدا عەرەب نەبوون چوونەتە پالی و کۆبوونەتەووە لە هۆزەکانی (لەخم و جوزام و بکی و بلقین و بهراء) بەسەرگردایەتى کەسێکی خێلی (بەلى) کە ئالاکەى هەلگرتووە و ناوی مالیکی کورپی زافیلهیه، کاتیک ئەو دەنگوباسە بەئەو جۆرە گەشتە موسولمانەکان دوو رۆژ لەناوچەى (معان) مانەووە لەبارودۆخی رۆمیهکانیان دەروانی تابزانن هەلۆیستیان چی دەبییت، وتیان: نامەیهک دهنووسین بۆ خزمەت پېغمبەرى خوا ﷺ وە لەژمارەى دووژمن ناگاداری دەکەینەووە، یا ئەوئەتا هاوکاریمان بۆ بنیتریت یاخود فەرمانیکمان بۆ بکات بەپێینەووە برۆین بەرپووە.

عەبدووللای کورپی رەواحە ﷺ کەوتە هاندانی خەلکەکەو بە دێرە شعرەکانی جۆشى دەدان فەرمووی: ئەى خەلکینه ئەوہى ئیوہ لەسەر دلتان گرانه ئەوہیه کە بۆی دەرچوون ئەویش داواکردن و گەرانه بۆ بەدەستەینانی شەهیدی ئیمە ناچەنگین لەگەڵ ئەو خەلکەدا بە زۆرى ژمارەى هیزو توانای سەربازیمان، ئەم شەرەیان لەگەڵدا دەکەین بەئەو نایینەى کەخوا ریزیلگرتوون پیتی کە ئیسلامە کەواتە هەستن با برۆین ئیمە تەنھا دوو شتمان لا مەبەستە یا سەرکەوتن یا شەهید بوون...

زېمېدې كورې ئه رڼه م ﷺ دمه رمويت: من هه تيو بووم له مائې عه بدوئلاي كورې
 په واحه دمه زيام له وسه فېره دا دمر جووم له گه لې له پشته وهې له سه ر شتوومه كې
 وشتره كې دانې شت بووم، وه لاهې له شه وېكدا دمر وېشتين كه گويم لېبوو ئه م دېره
 هونراوه يهې خوي د خوينده وه:

إِذَا أَدْبَيْتَنِي وَحَمَلْتِ رَحْلِي مَسِيرَةَ أَرْبَعِ بَعْدَ الْحِسَاءِ
 فَشَأْنُكَ أَنْعَمَ وَخَلَاكِ دَمٌ وَلَا أَرْجِعُ إِلَى أَهْلِي وَرَائِي

واته: نه گهر نزيكيان كرده وه ئه و گه شته هه ئي گرتم ماوهې چوار رېوژ له دواي
 نه و رېگا بېر ده لانه پله و پايت بهرزه و زينيكي پر نازونعمت چارمنووسته، وه
 وه لومو كراو دمېت نه و كه سهې به پېچه وانته هه لسو كهوت ودر گريت دواي نه مه
 ناگه رېمه وه ناو كه سوكارم.

كاتېك گوښېستي نه م دوو دېره هونراويه بووم دستم كړد به گريان به قامچييه ك
 به زمرده خنه وه ليدام و فېرمووي: نه وه چييه كوره به لاته وه ناخوشه خواي گه وره
 شه ادمت به من ببه خشيت وه توش له سه ر كوږاني نه م وشتره بگه رېيته وه...

عروه ﷺ دمه رمويت: سوپا كه رويشت تاگه يشته سنووري (به لقاء) گه يشتن
 به سوپاي بېزماره ي هيرمه قل كه رومه كان بوون، عه ربه كانيش له ناوه دانېيه ك
 له ناوه دانېيه كاني (به لقاء) بوون پنياندهوت (مشارف ماب) پاشان دووژمن لتيان
 نزيكده بونه وه و موسولمانه كانيش لاياندا بو دنيه ك پييدموترا (مؤتة) كه (١١٠٠) كم
 له شاري مه دينه وه دوور بوو، خه لكه كه له نه ويدا رووبه رووي يه كېبونه وه، موسولمانه كان
 خويان ساز و ناماده كړد نه و بوو له لاي راستيانه وه كه سيكي به ني (عوذره) يان
 دانا به ناوي هوه لېبه ي كورې فوتاده ﷺ، وه له لاي چه پيشيانه وه كه سيكي نه نصاريان
 دانا به ناوي عه بېاده ي كورې ماليك ﷺ [موساي كورې عوقبه ﷺ دمه رمويت:
 ..رېويشتين هه تا گه يشتن به كورې نه بوسه بره ي غه ساني له (مؤتة) ژماره يه كې
 زوري له گا وره كاني عه رب و روم له گه لدا بوو له خيله كاني (ته نوخ و به هراء) كورې
 نه بو سه بره دمر گاي هه لاهه ي سي رېوژ له موسولمانه كان داخست پاشان چوونه دمه وه
 له سه ر شينا ييه ك كه كرابوه كوشتوكال رووبه رووي يه كېبونه وه شه رېكي سه خت و

دژواریان کرد له گهڻ (یه ک) [١١١٧]. عروه ﷺ دهفهرمویت: (زمیدی کورپی حاریته ﷺ به ئالاکه‌ی پیغمبهری خواوه چوو مهیدان و کهوته شه‌پرکردن هه‌تا کهوته بهر ویزه‌ی ږم و نیزه‌ی دووژمنه سهرسه‌خته‌کانه‌وه، پاش ئه‌وه جه‌عفهر ﷺ ئالاکه‌ی هه‌لگرت و کهوته شه‌پرکردن و کوشتاری ږومه‌کان به‌ئالاکه‌وه هه‌تا شه‌ږکه‌ تاوی سه‌ند دواجار دهوریان داو ئه‌ویش له‌ئسه‌په‌که‌ی دابه‌زی که ئه‌سپیکى سوورباو بوو شمشیړیکى لیداو کوشتی ئینجا به‌پیاده کهوته شه‌پرکردن له‌گه‌ئاندا هه‌تا کوژرا) [١١١٨].

له گپ‌راننه‌وه‌یه‌کدا که‌سیکی به‌نی مورپی کورپی عه‌وف ده‌گپ‌رته‌وه ده‌فهرمویت: (وه‌لاهی له‌بهر چاومه ئیستاش له‌ئو کاته‌ی که‌ده‌وری جه‌عفهری کورپی ئه‌بو طالباندا ئه‌ویش له‌ئسه‌په‌ سوورباوه‌که‌ی هاته‌ خواره‌وه وه شمشیړیکى له‌ئسه‌په‌که‌ی داو کوشتی، ئینجا به‌ پیاده‌که‌وته شه‌ږله‌گه‌ئیان تا کوژرا] ده‌فهرمویت: ئای له‌خوشی نزیک‌بوونه‌وه له‌ئو به‌هه‌شته‌ی که‌بوئی خو‌شه وه ناوه‌که‌شى سازگار و فینکه‌] [١١١٩]. کاتیک جه‌عفهر ﷺ شه‌هید کرا عه‌بدو‌ل‌لای کورپی ږه‌واحه ﷺ ئالاکه‌ی هه‌لگرت، به‌ره‌و پېشه‌وه ده‌ږویشته به‌سهر ئه‌سه‌په‌که‌یه‌وه، دل‌و ده‌رونی هه‌ندئ شتی بو دروستکرد، هه‌ندی دل‌ه‌ږاوکئ و دوو دل‌ی ږوویتیکرد پاشان کهوته سهرزمنشت و شکاندنئ نه‌فسی خو‌ی به‌ هونراوه فه‌رمووی:

اقسمت یا نفسي لتزلنه طَائِعَةً أَوْ لَتَكْرَهْنَه
مَالِي أَرَاكَ تَكْرَهِيَنِ الْجَنَّةَ إِنَّ أَجْلَبَ النَّاسِ وَشَدُّوا الرَّثَةَ [١١٢٠]

واته: سویندت لیده‌خۆم ئه‌ی نه‌فس ده‌بیت بو‌یان دابه‌زیته مه‌یدان به‌خوشی خۆت بئ‌ یان به‌زۆرداری، بو‌ ده‌بینم به‌هه‌شتت لاناخۆشه له‌کاتیکدا دووژمن هپ‌رشى هیناوته سه‌رمان به‌ هاواریگران پاشان دابه‌زی له‌ ئه‌سه‌په‌که‌ی.

(١١١٧) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٣٦٤/٤)، وقال الهيثمي (المجمع) (١٦١/٦) (١٠٢٢٢): رواه الطبراني ورجاله ثقات،

وهي رواية موسى بن عقبة قال الحافظ (الفتح) (٦٥٤/٧): مغازی موسى بن عقبة هي أصح المغازي.

(١١١٨) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٢١/٣)، والطبري (التاريخ) (٣٨/٣)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٦٠/٤).

(١١١٩) أخرجه: أبو داود (٢٥٧٣)، وابن أبي شيبه (١٩٧٥٩) وقال محققه: حديث حسن، والحاكم (٢٠٩/٣)، والطبراني (الكبير)

(١٤٦٢)، وقال الحافظ في (الفتح) (٦٥١/٧): اسناده حسن، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (٤٦٨/٢): سند ه حسن،

وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٢٢٤٣).

(١١٢٠) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (٨٢/٣)، وقال العدوي في (الصحيح المسند من فضائل الصحابة) (ص: ٢٨١): اسناده

حسن.

لہئەوکاتەدا کەدابەزی بوو کورە مالکیەکە ھاتە خزمەتی پارچەپەک گۆشتی بۆ ھینا و پیتیوت: ئەمە بگرە با ئاھیکت بێتەوہ بەبەردا تۆ ئەم چەند رۆژە دووچارى نارەحەتی و برسیتتییەکی زۆر بوویت ھیچت نەخواردووہ ئەویش لەدەستی وەرگرت و قەپئیکی لەگۆشتەکەدا و پاشان گوێی لەگرم و ھورپی شەرەکە بوو خەلکەکە کەوتبوونە ناویەک فەرمووی: تۆ ھیشتا لەدونیای، ئینجا گۆشتەکەى فرپیدا، شمشیرەکەى ھەلکیشاو چووہ پێشەوہ، کەوتە شەرکردن ھەتا ئەویش کوژرا، دواى ئەو ئابتی کورپی ئەرفەم کەپەگیکە لەبەنى عەجلان فەرمووی: خەلکینە، پیککەون لەسەر کەسانیکى ناو خۆتان یەکیکتان بکەن بەئەمیری خۆتان؟ فەرموویان خۆت ببە بە ئەمیر و سەرکردەمان. فەرمووی: من ئەو کارەناکەم. [(نابت) ئالاکەى دایە دەست خالیدی کورپی وەلید ئەویش وتی: بۆچی دەیدەیت بە من؟ وتی: تۆ شارەزاتری لە من لەجەنگکردن و پیلان دانان]دا^(۱۱۴۳). ئەوہ بوو خەلکەکە رازیبوون بە فەرماندەریی خالیدی کورپی وەلید ﷺ، کاتیک ئالاکەى ھەلکرت کەوتە رووبەر و بوونەوہی دووژمن و بەرگریکردن لە موسوئمانان...^(۱۱۴۴).

بەئەو شیوہیە خالید ئالاکەى وەرگرت و کەوتە شەرکردن لەگەڵیاندا ئەو رۆژە سەختترین جەنگ روویدا ھەتا نو شمشیر لەدەستیدا شکان، خالید لەئەوبارەپەوہ دەفەرمویت: (لە جەنگی مۆتە دا نو شمشیر لەدەستەدا شکا، ھیچ شمشیریک لەدەستەم خۆی نەدەگرت تەنیا شمشیریکى یەمانی نەبیت)^(۱۱۴۳).

موسوئمانەکان شەرپیکى یەجگار سەخت و دژواریان لەگەڵ دووژمندا کرد کە مەزەندە نەدەکرا بەجۆریک دەستکەوتیان دەستخست دووژمنیان دووچارى زەرورزیانیکی چاوەرواننەکراو کرد.

ئەوہی پشتراستی ئەمە دەکاتەوہ گیرانەوہکەى عەوفی کورپی مالیکی ئەشجەعیە ﷺ دەفەرمویت: (بەژداریمکرد لەسریەى زەیدی کورپی حاریثە ﷺ ھاوشانى

(۱۱۲۱) أخرجه: الطبراني (الأوسط) (۱۶۴۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۱۹) رواه الطبراني في (الأوسط) فيه حمزة الشمالي ضعيف، وقال الحافظ (الإصابة) (۹۰/۱): رواه ابن منده باسناد ضعيف.

(۱۱۲۲) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۳۳۲/۳)، والطبراني (۱۲۱/۱۷)، وقال الهيثمي (المجمع) (۱۰۲۲۱): رواه الطبراني ورجاله، ثقات وقال الحافظ (الفتح) (۶۵۱/۷) اسناده حسن، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۶۸/۲): سندہ حسن.

(۱۱۲۳) أخرجه: البخاري (۴۲۵۶).

موسولمانه كان رويشم بؤ مؤته^(١١٤٤). كه سيكى خيلى همير بووه هاورييم كه وه كه كومهكى و هاوكارى خيلى همير له [ولاتى يه مهنه وه] هاتبوونه پال ئيمه و له نه وه سه فهردها له گه لماندا بوون هيچ چهكو تفاقيكى بينه بوو تنها شمشيريك نه بيت، كه سيك له موسولمانه كان چندين وشترى سه ريرى بوو بؤ خواردن [كابرا هاوكار و پشتيوان داوايكرد هه نديك له پيسته كه ي پييدات نه ويش پييه خشي] زوري نه برد كه پيسته كه ي و مرگرت شيوه قه لغانىكى ليدر و ستر رايخست له سه ر زهوى و لئيه گه پرا هه تا وشك بووه وه پاشان ده سيكى بؤ كر دبوو له شيوه قه لغان و ريكيخست ئينجا [رويشتن روويه رووى] دووژمنه كانمان بوونه وه كه روم و عه ره به كانى خيلى قوضاعه بوون، شه ريكي سه ختيان له گه لدا كردن.

له ناوخه لگه كه دا كه سيكى رومي هه بوو له سه ر ئه سپيكي سوورباو بوو زيني ئه سپه كه و پشتوين و شمشيره كه ي زيپ پؤشكرا بوو، به سه ر خه لگه كه وه ده هات و ده چوو هانيدهدان بؤ چهنگ كردن له گه ل موسولمانه كان] [پياوه هميريه كومه كيه كه له پشت به رديكى گه وره وه بؤسه ي بؤ دانا، روميه كه به لاي داتيپه ري] له پشته وه به شمشيره كه كيشاي به پشتى پي ئه سپه كه ي داو شاده ماري برى پياوه كه كه وته خواره وه] پاشان شوينيكه وت و [داى به زهويدا] دايه بهر شمشير هه تا كوشتى [ئينجا چهك و ئه سپه كه ي هينا] [هاته وه به زين و لغاو و شمشير و پشتوينه كه ي، چهك و تفافه كه ي هه موو زيرو گه وه هر بوو برديه خزمهت خاليدى كورى وه ليد ﷺ] كاتيك خواى گه وره فه تح و سه ركه وتنى [به خشي به موسولمانه كان] [خاليد كورى وه ليد ﷺ] ناردى به شوينيدا و ده سته كه وته كانى كابراى كوژراوى ده ستي خوى ليومرگرت، كه هاته خزمه تي داواى ده سته كه وته كانى ليكرده وه خه لگه كه شاهه تيان بؤدا كه نه و بكوژيه تي، خاليد هه نديكى پييه خشي وه، نه وه ي تريشى هه مووى گلدايه وه كاتيك گه رايه وه لاي هاوسه فهره كه ي عه وف بؤيباسكرد، عه وفيش پييه رموو: بگه ريوه لاي با نه وه ي تريشت بداته وه، نه ويش چووه خزمه تي به لام نه يدايه وه، عه وف رويشت هه تا گه يشته خزمه تي خاليد ﷺ فهرمووى: [خاليد نه وه چيه؟] باشبزانه كه پيغمبهرى خوا ﷺ بريارى [هه موو] ده سته كه وتى كوژراوى داوه به بكوژه كه ي؟ فهرمووى: راسته. وتى: نه ي چي ريگرته كه كه لوپه لي كوژراوى ده ستي خوى بؤ

بگيرتهوه و پييبه خشي؟ خالد ؑ فه رمووی: [به لام من] نه مه به زور دهمانم بؤ نهو. فه رمووی: [يا بؤی ده گيرتهوه و پييده دهی يا له خزمهت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بؤی ده گيرمهوه و باسیده کهم خالد رازینه بوو که بیداتهوه]، عهوف ؑ فه رمووی: [وه لاهی] نه گهر پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوام ؑ بینی بؤی بگيرمهوه و پييبیم (۱۱۴۵).

له گيرانه و ميه کی ترده له جابره وه ؑ دمه فرموت: عوقه یلی کوری نه بو طالب ؑ که وته شهر ی مهیدانی و زوران گرتن له گه ل که سیکدا، دواتر کوشتی شمشير وقه لغانه که ی بؤ نهو بوو، نه نگوستيله که شی ده سته کوت که نقیمی سووری لیله لکه نرا بوو (۱۱۴۶).

کوتای جه نگه که

موسولمانه کان به نه و ره یه کی بؤلایینه وه خوراگرانه به رامبر له شگری بیژماره و زور و زوهندی پرچهک و تفاقى روم وستان و توانیان له به ردهم نهو دووژمنه سه رسه خته دا یهک رۆزی تهواو دان به خویاندا بگرن سه رمپرای شهید بوونی سن سه رکردهیان و سه خترین شهریان نازایانه و دلیرانه له گه لدا بکه ن، [له دوی نه وه ی که خالیدی کوری وه لید ؑ نالا که ی و مرگرت بووه سه رکرده ی سوپای موسولمانه کان که وته پروبه پروو بوونه و ميه کی توند له گه ل دووژمندا و دووری خستنه وه له موسولمانه کان پاشان که وته خولادان و کؤکردنه وه ی موسولمانه کان به لایه کدا به جوریک رزگاربان بکات له نه و جه نگه ناله باره پاشان نه خشه که ی سه ری گرت و که وته گه رانه وه و پاشه کشه پیکردنی موسولمانه کان نه مه بؤچوونی ئیبنو ئیسه ق ؑ و ئیبنو قه یم ؑ پشته راستی ده کاته وه (۱۱۴۷).

به لام له راستیدا موسولمانه کان سه رکه و تنیان مسؤگه رکرد ههروهک موسای

(۱۱۲۵) أخرجه: مسلم (۱۷۵۳)، وأحمد (۲۳۹۸۷، ۲۳۹۹۷) وقال محققه اسناده صحیح علی شرط مسلم، وابوداود (۲۷۱۹)، والطبرانی (الکبیر) (۱۸۵/۱۸)، والبيهقي (۳۱۰/۶)، والطحاوي (۱۳۰/۲)، وابن حبان (۴۸۴۲) وقال محققه: اسناده صحیح، وانظر: (ارواء الغلیل) (۱۲۲۳) واللفظ لهم جميعاً.

(۱۱۲۶) أخرجه: البيهقي (الكبرى) (۳۰۹/۳) ورواه بلفظ اخر الواقيد (المغازي) (۷۶۸/۲)، وعنه البيهقي (دلائل النبوة) (۳۷۳/۴).

(۱۱۲۷) انظر: (السيرة) ابن هشام (۳۳۴/۳) (رقم: ۸۹۸)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۶۸/۲): اسناده حسن، وابن القيم (زاد المعاد) (۱۷۳/۲).

کورپی عوقبه ﷺ له ئەو باریهوه دمهفرمویت: (...خوای گهوره دووزمنی دووچارى شکست وتیکشکانکرد وه موسولمانهکانی سهرخست بهسهریاندا)^(١١٢٨). وه زهریش ﷺ هه مان بۆچونی ههیه وه دمهفرمویت: (خالی د کورپی وه لید ﷺ بووه فهرمانه دى موسولمانهکان وه خوای گهوره فهتخ و سهرکهوتنى پێبهخشین و بهسهر رۆمهکاندا سهریخستن)^(١١٢٩).

وه ئەوهی پشتراستی بیروپراکەى دهکاتهوه ئەم بۆچونهی ئیمامی بهیههقیه ﷺ دمهفرمویت: (...موسولمانهکان سهرکهوتن بهسهر موشریکهکانی رۆم و عهربهکانیان، موشریکهکان دووچارى شکست و دۆرانبوون، وه ئەو فهرموودهیهی ئەنهسی کورپی مالیک ﷺ که له پیغمبهری خوا ﷺ گێپراویه تیهوه وه دمهفرمویت: (...ثم اخذ خالد بن الوليد من غير امرٍ [ففتح الله عليه] وفي رواية [حتى فتحه الله عليهم])^(١١٣٠). هذا يدل على ظهوره عليهم والله أعلم بالصواب)^(١١٣١). (...پاشان خالی دى کورپی وه لید به بیپراویژیکى گشتیکرا به فهرمانه و ئالاکهى گرتهدهست [خوای گهوره لهسهر دهستی ئەو رزگاریکردن و سهرکهوتن]). ئەوه به لگهیه لهسهر ئەوهی که خوای گهوره سهریخستوه و موسولمانهکان زالبوون بهسهریاندا خوای گهوره زاناره به راستی ئەم داستانه).

ههروهها فهرمایشته کهى عهوفى کورپی مالیکى ئەشجبه عى ﷺ ئەم بۆچوونه بههیزتر دهکات که له ئەو باریهوه دمهفرمویت: (...کاتیک خوای گهوره [موسولمانهکانى] سهرخست و فهتخى پێبهخشین چۆن فهتخیک...)^(١١٣٢).

ئیبنو کثیر ﷺ دمهفرمویت: (دهتوانین لهکۆکردنهوهى بیروپراى ئیبنو ئیسحاق و ئەوانیتر بگهینه ئەو راستیهى که خالی د ﷺ ئالاکهى ومهگرت موسولمانهکانى کۆکردهوه و خستنییه پال یه که وه بهجۆریک ههتا رزگاریکردن له ئەو لهشکره زۆر و زه وهندهى بیباومه رهاکان، کاتیک خالی د ﷺ سوپاکهى بهشیوازی سهربازى ئەهوکاته وهک تهکنیکی جهنگی ریکخست لهشیوهى پینج بهشى بهئالوگۆرپی بهشهکان بۆ شوینى

(١١٢٨) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٣٦٤/٤)، وهورأى الواقدي أيضاً (المغازي) (٧٦٤/٢).

(١١٢٩) انظر: (السيرة النبوية) لابن هشام (٣٣٨/٣).

(١١٣٠) أخرجه: البخاري (١٢٤٦، ٣٠٣٦، ٤٢٦٢).

(١١٣١) انظر: (دلائل النبوة) للبيهقي (٣٧٥/٤).

(١١٣٢) أخرجه: أحمد (٢٣٩٨٧) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأخرجه: مسلم (١٧٥٣).

یه‌کتر گۆرپینی لای راست و لای چەپ پێشەو و دواو و رۆمه‌کان که‌وتنه‌ واق و پرمان وا به‌بیراندا هات که ئەو و هیزی پشتیوانییە بۆ موسولمانەکان نێردراو و هاتوو، دواى ئەو و خالید ﷺ هەلی کوتایە سەریان به‌پشتیوانی خۆی گەورە شکاندنی و دووچارى شکستیکردن خوا باشتر دەزانیت) وە دەفەر مویت: (موسولمانەکان گوشتاریکی زۆر و زەوهندەیان لیکردن و دووچارى سەختین زیانیانکردن وە چەندینیان لە سەرکردە و پیاو ماقول و خانەدانەکانیان گوشت و مەئەگەر بارودۆخەکش بەئەوشیوویە لەبەرژەوهندیاندا نەبووایە نەیاندمتوانی پاشەکشەبکەن و بیووی لە جەنگەکه دەربچن) (١١٣٣).

راستی رۆداو که بەئەو جۆرەبوو که موسولمانەکان لە رۆزی یەکه‌مدا تاکۆتایی ئەو رۆژە پلنگ ئاساو بە گۆر و هیزەو دێئیرانە دەجەنگان لە تاریکی شەودا خالید توانی دوو سوپاکە لەیەکتر جیابکاتەو وە لەشەو زەنگدا گۆرانکاری لەپایەکانی سوپاکەدا کرد و دەستەییکی لەسوپاکە پاشەکشە پیکرد بۆ پشەو و بۆئەو ی لەبەرەبەیاندا دەنگ و هەرایەکی زۆر بنێنەو و تەپۆتۆزیکى زۆر بکەن هەتا دووژمن و ابزانیت که موسولمانەکان پشتیوانیان بۆ هاتوو.

که به‌یانی شەبه‌قی دا خالید ﷺ هەستا بە ئەنجامدانی چەندین هەئەمەتی خیراو یەکلە دواى یەك و بیوچان زۆر بە گۆر و تینەو، که رۆمه‌کانی توشی زەرەر و زیانیکی یەجگار گەورە کرد، ئەو و بوو رۆمه‌کان که ئەمەیان بینی و ایانزانی که موسولمانەکان هیز و پشتیوانی تریان بۆ هاتوو ئیتر ئەوان بەرەبەرە که‌وتنه‌ خۆدواخستن و تەمبەلی لەئەو ی که هێرشەکانیان درێژە پێنەدەن بۆسەر موسولمانەکان تەنها که‌وتنه‌ بەرگری و وەستان لەرۆوی ئەو هێرش و پەلامارانەى موسولماناندا که دەکرایە سەریان، لەئەوکاتە دا خالید ﷺ که‌وته کیشانەو ی هەردوو بآلی سوپاکە لای راست و لای چەپ بە پارێزگاریکردنیان به‌هیزەکانی ناو، کاتیک دوو بآله‌کەى سوپاکە دوورکه‌وتنه‌و لەشەری دووژمن و رزگاریان بوو بەئەو دوورخستەوویەیان، هەستا بە هیزەکانی ناوچەرگەى سوپاکە که دەکه‌وته بەشى ناو پرستەو و بە پارێزگاری کردنی هەردوو بآله‌کەى سوپاکە بەمەش دەستەبەری بیزیانی سوپاکەى کرد لەکاتی پاشەکشەى گشتیدا وە بەئەو جۆرە هیچ بەرەبەستیکیان نەهاتە رینگا، ئەو کیشانەوویە

ہر خوی له خویدا به سہرکہ و تیکی گہورہ ہہ ژمار دمکرتت بو موسولمانہ کان^(۱۱۳۴).

زمرہرو زیانی گیانی موسولمانہ کان به بہراورد له گہل رومہ کان شتیکی ومہانہ بوو شایہنی باسکردن بیت ژمارہی شہیدہ کانیان گہیشته دوانزہ شہید یاخود سیانزہ شہید^(۱۱۳۵).

ئو پاشہکشہ و سہرکہ و تنہ بہرچاوه گہورمہ بہ بہرہ کہتی نزاکہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بوو کہ بو خالد و موسولمانہ کان کرد لهئو غہزایہدا.

له ئہبو قہتادہوہ ﷺ دمفہرمویت: (... پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم دستہکانی) بہزکردہوہ بو ئاسمان وہ فہرموی: ((اللَّهُمَّ هُوَ سَيْفٌ مِنْ سَيُوفِكَ فَأَنْصُرْهُ وَفِي رِوَايَةٍ: فَأَنْتَصِرُ بِهِ)) ((ئہی خویہ گیان ئہوہ شمشیریکہ له شمشیرہکانی تو سہری بخہیت)). له گیرانہوہیہکی تردا: [موسولمانان سہریخہ بہہویہوہ]] لهئوہ رۆژوہ خالد نیتر بہ ((سَيْفَ اللَّهِ) شمشیری خوا ناسراوہ))^(۱۱۳۶).

بہہوی ئازای ونہبہردی موسولمانہکان بہگشتی وہ سی فہرماندہ شہید کراوہکانیانہوہ بہتایبہتی کہرۆلئیکی کاریگہرو سہرہکیان ہہبوو له دستہ بہرکردنی ئہو سہرکہ و تنہدا کہ بہ فہرمانی خوا ہاتہدی ئہوہبوو جہعفر ﷺ ئالاکہی بہدہستی راستی گرت و دواتر قرتانندیان پاشان بہدہستی چہپی ہہ لیگرت ئہویشیان قرتاند ئینجا له باوشی گرت وہ خوی بہسہردا دا ئہوہبوو لہدواجار له ہہموو لایہ کہوہ بہ رم و شمشیر و تیر پووینتیکرد و تیربارانیان کرد ئہویش دہستہ برداری نہبوو ہہتا گیانی سپارد وہ شہید بوو.

ہہر وہک ئینبو ہیشام ﷺ لهئوہبارمہوہ دمفہرمویت: (کہسانئیکی خاوہن زانست کہ جیگای متمانہی ئیمہ بوون بویان گیرامہوہ کہ جہعفری کوری ئہبو طالب

(۱۱۳۴) انظر: (المغازي) للواقدي (۷/۲۶۷)، و(السيرة النبوية الصحيحة) (۲/۴۶۶)، و(معارك خالد) (ص: ۱۷۳)، و(الرسول القائد) (ص: ۲۰۶)، و(دفاع عن السيرة) (ص: ۳۱) للشيخ الألباني.

(۱۱۳۵) انظر: (السيرة النبوية) لابن هشام (۳/۳۴۲)، و(جوامع السيرة) لابن حزم (ص: ۲۲۰).

(۱۱۳۶) أخرجه: أحمد (۲۲۵۵۱، ۱۷۵۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وابن حبان (۷۰۴۸) وقال محققه: اسناده صحيح، وقال الشيخ الألباني في (ارواء) (۲۸۵/۵): صحيح على شرط مسلم وقال في (أحكام الجنائز) (ص: ۴۶)، وأخرجه: أحمد واسناده حسن.

ﷺ ئالاکهی به دهستی راستی گرت ههتا قرتانديان، پاشان به دهستی چهپی ئالاکهی گرت هوه ههتا ئه ويشيان قرتاند، دواتر به ههردوو قوئی گرت وهخوی به سهردا دا ههتا شههید کرا لهئهو کاتهدا له تافی لاویتی دابوو ته مهنی سی و سی سالان بوو^(۱۱۳۷).

عهبدوئلاهی کورپی عومهر ﷺ دهفه رموئیت: (من لهئهو غهزایه دا بهژداریمکرد دواي جهنگه که بۆ جه عفه ری کورپی نه بوطالب ﷺ گه راین دواتر دۆزیمان هوه له ناو کوژراوه کان بینیمان نه وه و ئه وه منده برین به لاشه یه وه بوو به تیرو شیر لییدر ابوو [هیچیان لهئهو لییدانانه له پشت هوه لیینه درابوو])^(۱۱۳۸).

ئهو غهزایه جهنده ها په ند ئامۆزگاری بۆ خالد ﷺ وه بۆ موسوئمانه کان دمرخست که پیشتر نه یاندمزانی تاله غهزاکانی داهاتوو یاندا سوود و که ئکی سه ربازی لیومر بگرن ئه وهتا بۆ یه که مینجار توانیان له گه ل رۆمدا بجهنگین وه ئاگاداری لایه نه تایبه تهکانی ئه وانین له شهردا بزنان و شارمزی هیزو توانای پرچه کیان و شیوازی جهنگردنیان ببن تا دواتر موسوئمانه کان سویدیان لیومرگرتن لهئهو جهنگانه ی که له داهاتوودا دزی رۆمه کان نه نجامیان دهدا^(۱۱۳۹).

(۱۱۳۷) انظر: (السيرة النبوية) لابن هشام (۳۳۲/۳)، و (البدایة) لابن کثیر (۴/۴۸۰).

(۱۱۳۸) انظر: البخاری (۴۲۶۰، ۴۲۶۱).

(۱۱۳۹) انظر: (الرسول القائد) لمحمود شیت خطاب (ص: ۲۰۶).

پیغمبهری خوا ﷺ بہ وردی جہنگہ کہ بۆ ہاوہ لانی باسدہ کات

پیغمبهری خوا ﷺ دہنگوباسی شہرہ کہی بۆ باسکردن و ہہوالی شہید بوونی
ہہرسن سہر کردہ کہی پیدان، داواشی لہ ہاوہ لان کرد کہ داوای لیخوشبوونیان بۆ
بکہن، وہ بچن بۆ فریاکہوتن و پشتیوانیان ہیج کہس دوانہ کہہ ویت، ئەوہ لہ چہندین
گیرانہ و مدد ہاتوہ لہ ئەوانہ:

لہ ئەنہس ﷺ وہ دہفہرموویت: (پیغمبهری خوا ﷺ ہہوالی شہید بوونی
ہہریہ کہ لہ زمید ﷺ و جہعفر ﷺ و کورپی رہواحہی ﷺ راگہ یاند وہ بہ خہ لکہ کہی
فہرموو: (أَخَذَ الرَّايَةَ زَيْدٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ جَعْفَرٌ فَأَصِيبَ، ثُمَّ أَخَذَ ابْنُ رَوَاحَةَ فَأَصِيبَ. وَعَيْنَاهُ
تَذْرِفَانِ: حَتَّى أَخَذَ الرَّايَةَ سَيْفٌ مِنْ سُوفِ اللَّهِ [خالد بن الوليد] حَتَّى فَتَحَهُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ))^(۱۱۴۰)
(زمید ئالاکہی ہہ لگرت دواتر شہید کرا، پاشان جہعفر ﷺ ئالاکہی ہہ لگرت و
ئہویش شہید کرا، دواي ئەوان کورپی رہواحہ ﷺ ئالاکہی ہہ لگرت ئەویش پیکرا
وہ شہید بوو، (لہ ئەوکاتہ دا جاوہ کانی فرمیسی مائناوایی لہ یارانای لیدہباری)
ہہتا شمشیریک لہ شمشیرہ کانی خوا ئالاکہی ہہ لگرت [ئہویش خالد کورپی و لید
ﷺ] بوو خوای گہورہ لہ سہر دەستی ئەو دہرووی خیری لیکردنہوہ و سہری خستن
بہ سہریاندا)). وہ فہرموو: ((مَا يَسْرُهُمْ أَنَّهُمْ عِنْدَنَا وَعَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ))^(۱۱۴۱) (بہ چاوی
فرمیساویہوہ: ئیستا پیانخوشنییہ لای ئیمہ بمانایہ نہوہ)).

ئەنہس ﷺ دہفہرموویت: پیغمبهری خوا ﷺ ہہوالی شہید بوونی بہ خہ لکہ کہ
گہ یاند بہر لہ ئەوہی دہنگوباسیان بگاتہوہ مہدینہ^(۱۱۴۲).

لہ ئەو بارمہوہ ئەبو فہتادہش ﷺ دہفہرموویت: (بہویستی خوا ماومیہ کیان پیچوو
بوو کہ دہرچوو بوون ولہ ئەوئ ماووونہوہ، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ سہر کہو تہ
سہرمینبہر و فہرمانیکرد کہ بانگبدریت: (الصَّلَاةُ جَامِعَةٌ) (ئہوہش بانگیک بوو بۆ
کۆکردنہوہی خہ لکی بۆ کاری پیویست و گرنگ) ((فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَتْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ [اما بعد]

(۱۱۴۰) أخرجه: البخاري (۴۲۲).

(۱۱۴۱) أخرجه: البخاري (۲۷۹۸).

(۱۱۴۲) أخرجه: البخاري (۳۷۰۷).

ثَابَ خَبْرٌ... أَلَا أَخْبَرْتُمْ عَنْ حَيْشِكُمْ هَذَا الْغَازِي [إِنَّ اخوانكم] إِنَّهُمْ انْطَلَقُوا حَتَّى لَقُوا الْعَدُوَّ وَإِنَّ زَيْدًا أَخَذَ الرَّايَةَ، فَقَاتَلَ حَتَّى اسْتَشْهِدَ [فَاسْتَعْفِرُوا لَهُ] فَاسْتَعْفَرَ لَهُ النَّاسُ ((ثُمَّ أَخَذَ اللُّوَاءَ [بعده] جَعَفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ فَشَدَّ عَلَى الْقَوْمِ [فقاتل] حَتَّى قُتِلَ شَهِيدًا، أَشْهَدُ لَهُ بِالشَّهَادَةِ، فَاسْتَعْفِرُوا لَهُ، ثُمَّ اسْتَغْفِرُوا لَهُ، ثُمَّ أَخَذَ اللُّوَاءَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ رَوَاحَةَ فَأَثْبَتَ قَدَمَيْهِ حَتَّى أُصِيبَ شَهِيدًا، فَاسْتَعْفِرُوا لَهُ، ثُمَّ أَخَذَ اللُّوَاءَ [سَيْفٌ مِنْ سُيُوفِ اللَّهِ] خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ وَلَمْ يَكُنْ مِنَ الْأَمْراءِ، هُوَ أَمَرَ نَفْسَهُ [فَفَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ])) [ئینجا حممد و ستایشی خوای گهورهی کرد و فهرمووی: [له پاشان] دهستی کرد به گپرانه وهی دهنگوپاسی شهرکه... و فهرمووی: ((نایا ههوالی سوپاکه تان پیبلییم که بو ئه و غهزایه دمرچوون له ج بارودوخیکدان [براکانتان] رویشتن ههتا رووبه پرووی دووژمنکانتان بوونه وه [زهید ﷺ] نالاکهی هه لگرت و کهوته شهرکردن له گه لیان ههتا شهید کرا [داوای لیخو شبوونی بو بکه ن]))، خه لکه کهش داوای لیخو شبوونیان بو کرد، (([له داوای ئه و] جه عه فهری کوری ئه بو طالب ﷺ] نالاکهی هه لگرت و بویرانه هه لته متی برده سهر دووژمن به سه ختی رووبه پروویان بووه وه [کهوته شهرکردن له گه لیان] ههتا شهید کرا، شاهیدی دهم که شهیده داوای لیخو شبوونی بو بکه ن، ئه وه بوو داوای لیخو شبوونیان بو کرد، پاشان عه بدو لای کوری ره و احه ﷺ] نالاکهی هه لگرت وهه لو یسته یه کیکرد پاشان کهوته شهرکردن ههتا شهید بوو داوای لیخو شبوونیش بو ئه و بکه ن، پاشان [شمشیریک له شمشیره کانی خوا] خالیدی کوری وه لید ﷺ] نالاکهی هه لگرت ئه و له فهرمانده هه لپژاردراوه کان نه بوو به لکو لیها تووی خوی وایکرد که بیکه نه سه رکرده [به هوی ئه وه وه خوای گهوره سهری خستن و رزگار یانبوو]).

پیغمبهری خوا ﷺ دهسته کانی به رزکرده وه و فهرمووی: ((خوایه گیان ئه وه شمشیریکه له شمشیره کانت سه ریخه به سهر دووژمنه کانی دا)). له نه وساو ه خالید ناو را وه به (سیف الله)، پاشان پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((دهر بچن برؤن به هاواری براکانتانه وه فریایان بکه ون با هیج که سیکتان دوانه که ویت)) خه لکه کهش دمرچوون له گه رمایه کی سه ختدا به سواری به پیاده بو پشتیوانیان^(١١٤٣).

(١١٤٣) أخرجه: أحمد (١٧٥٠) ومن حديث عبدالله بن جعفر، وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وأحمد (٢٢٥٥١) ومن حديث أبي قتادة وقال محققه: صحيح لغيره، وابن سعد (٤٦/٣)، وابن أبي شيبة (٣٨١٢)، والدارمي (٢٤٤٨)، والنسائي (الكبرى) (٨٢٤٩، ٨٦٠٤)، والحاكم (٩٨/١٣) وصححه ووافقه، البيهقي (دلائل النبوة) (٣٦٧/٤)، وابن حبان (٧٠٤٨)، وقال محققه: اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني رحمه الله في (الاحكام الجنائز) (ص: ٤٦)،

ہر لہنہ وبارمیہ وہ نہ بو مسیرہ ﷺ دمفہرمویت: کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ
 ھه والی شہید بوونی زہید وجہ عفو رو عہد ولالی کوری رھوا حہی پیرا گہ یاندن وہ
 دہنگوباسہ کانی بو باسکردن نینجا فہرمووی: ((اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِزَيْدٍ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِزَيْدٍ. اللَّهُمَّ
 اغْفِرْ لِزَيْدٍ. اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِكَ الْوَالِدِ بْنِ رَوَاحَةَ))^(۱۱۴۱). ((خواہی لہ زہید خو شہ،
 خواہی لہ زہید خو شہ، خواہی لہ زہید خو شہ، خواہی لہ زہید خو شہ خواہی
 لہ عہد ولالی کوری رھوا حہ خو شہ)).

موسا کوری عوقبہ ﷺ دمفہرمویت: (واباسیان کردوہ خواہی گہ ورہش با شتر
 دہزانیٹ کہ یہ عہلی کوری مہنیہ ہاتوٹہ خزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ھه والی غہزای
 (موتہ) ھینا و متہ وہ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم پپیغفہرمووی: ((إِنْ شِئْتَ فَأَخْبِرْنِي وَإِنْ شِئْتَ
 أَخْبِرْكَ)) (تہ گہر حہز دہ کہیت ھه والہ کہم بو بگیر پوہ وہ تہ گہر حہ زیش دہ کہیت
 من بوٹ باسدہ کہم)) وتی: تو بو م با سبکہ تہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ؟ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم
 ﷺ کہوتہ باسکردنی (یہ عہلی) وتی: سویند بہ تہ وہی کہتوی بہ حہ ق رھوانہ کردوہ
 ھیح شتیکت و ہلا نہ ناوہ و ھه مووت باسکرد و رھوادوہ گہش بہ تہ و شیوہیہ رھوادوہ
 کہ گپراتہ وہ. پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ﷺ فہرمووی: ((إِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى رَفَعَ لِي الْأَرْضَ حَتَّى
 رَأَيْتُ مُعْتَرَكَهُمْ))^(۱۱۴۵). ((خواہی بہر زو بیھاوتا زہوی بو بہر زکردمہ وہ ھه تا شوینی
 رھو بہر و بوونہ وہ کہ یانم بینی)).

دل تہنگی و ماتہ مینی موسولمانہ کان

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ھه والی شہید بوونی ھه رسن فہرماندہ کہیدا بہ موسولمانہ کان
 و چاوہ کانیش فرمی سکیان پیدادہ ماتہ خوارہ وہ و پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم و ھه رچی
 لہ مہدینہ دادہ نیشت لہ موسولمانہ کان ھه موو دوو چاری خہ مباریہ کی زور بوون

و(الرواء) (۲۸۵/۵)، وقال الشيخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۲۷۷): حديث صحيح.

(۱۱۴۴) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (۱۵۳۱) وقال محققه: رجاله ثقات مرسل، وابن أبي شيبة (المصنف) (۱۲۱۰۱)
 وقال محققه: اسناده صحيح مرسل، وابن سعد (الطبقات) (۴۶/۳).

(۱۱۴۵) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (۴۶۵/۴) من مغازي موسى بن عقبة وهي اصح المغازي، فقد أخرج البيهقي أيضاً
 في (دلائل النبوة) (۱۰۱/۳) بسنده عن مطرف ومعن ومحمد بن الضحاك قالوا: كان مالك رحمه الله اذا سأل عن
 المغازي قال: عليك بمغازي الرجل الصالح موسى بن عقبة فإنه أصح المغازي، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۵۴/۷):
 مغازي موسى بن عقبة من أصح المغازي. وفي رواية ضعيفة عن الطبراني (۳۷۸/۲۰): (ان ابا عامر الاشعري اخبر النبي
 ﷺ بأخبار مؤتة).

باشان پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم له قورئان وفہر موودہ کاندہ
 بہاوسہرہ کہی سہرہ خووشی و تہ عزیزباری لیگردن ہہر وہک لہنہ و بارمہوہ ہاوسہری
 جہعفر ﷺ ئەسمائی کچی عومہیس ﷺ دمفہرمویت: (کاتیک جہعفر و ہاودہ لانی
 شہیدکران پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تہ شریفی ہینایہ مالمان منیش چل پیستہم دمباغ
 کردبوو ہہویرہ کہم شیلابوو سہری منالہ کانم شور دبوو پاک و خاوینم کردبوون روئم
 لہ قزبان دابوو، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم فہرمووی بہمن: ((اَتْنِي بَيْتِي جَعْفَرٍ)) (مندالہ کانی
 جہعفرم بۆ بینه)). دمفہرمویت: منیش مندالہ کانم بردہ خزمہتی، چاودہکانی
 پرپوون لہ فرمیسک و لہ باوہشیگرتن بۆنیگردن، وتم: بہدایکو باوکمہوہ بہ فیدات
 بم ئەہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم بۆچی دہگرت شتیکت پیگہیشتوہ لہ بارہی جہعفر و
 ہاودہ لانیہوہ؟ فہرمووی: ((نَعَمْ، أُصِيبُوا هَذَا الْيَوْمَ)) (بہ لئ ئەمرو شہیدکران)) منیش
 ہہستام ہاوارم لیہہستاو دہستمکرد بہ گریان [فہرمووی: ((يَا أَسْمَاءُ لَا تَقُولِي هُجْرًا، وَلَا
 تَضْرِبِي صَدْرًا))] (ئەسماء فسہی ناریکوپیک بہ دہمتا نہیہت وہ لہ سنگو بہروکی خوٹ
 نہدہیت)).

ئەوہبوو ئافرەتان ہاتنہلام وہ لہدہورم کۆبوونہوہ، پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم رویشتہوہ
 بۆ مالہوہ وہ فہرمووی: ((لَا تُغْلُوا آلَ جَعْفَرٍ مِنْ أَنْ تَصْنَعُوا لَهُمْ طَعَامًا، فَإِنَّهُمْ قَدْ شَغِلُوا بِأَمْرِ
 صَاحِبِهِمْ))^(۱۱۶). (وریابن مالی جہعفر ہشتگۆی مہخەن لہنہوہی کہ خواردنیان بۆ
 دروست بکہن چونکہ ئەوان بہہووی سہرقالیان بہ خەمی ہاوسہرہ کہیان نایان پەرژیتہ
 سہر خواردن ئامادہکردن)). لہگیرانہوہیہکی تردا: ((إِنَّ آلَ جَعْفَرٍ قَدْ شَغِلُوا بِشَأْنِ مَيِّتِهِمْ،
 فَاصْنَعُوا لَهُمْ طَعَامًا))^(۱۱۷). (مالی جہعفر سہرقالی شہید بوونی ہاوسہرہ کہیان
 ئیوہ خواردنیان بۆ دروست بکہن)).

ہەر لہنہوہ بارہوہ خاتوو عائیشہ ﷺ دمفہرمویت: (کاتیک ہہوالی شہیدبوونی
 زمیدی کوری حاریتہ ﷺ وہ جہعفری کوری ئەبو طالب ﷺ و عہبدوئلای کوری
 رہواحہ ﷺ ہات پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم [لہناو مزگہوت] دانیشتبوو [لہدہم و چاویدا]
 ہہست بہخەمباری دہگرا.

(۱۱۶) أخرجه: عبدالرزاق (۶۶۶)، واحمد (۲۷۰۸۶) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن هشام (السيرة) (۳۳۵/۳)،
 والطبراني (الكبير) (۲۴/۳۸۰، ۳۸۱)، والبيهقي (دلائل النبوة) (۴/۳۷۰)، وابونعيم (دلائل النبوة) رقم (۴۵۹).
 (۱۱۷) أخرجه: الترمذي (۹۹۸)، وابوداود (۳۱۳۲)، وابن ماجه (۱۶۱۱)، وعبدالرزاق (۶۶۵)، واحمد (۱۷۵۱) وقال محققه:
 اسناده حسن، والحاكم (۳۷۲/۱) وصححه ووافقه الذهبي، وحسنه الشيخ الألباني (صحيح أبي داود) (۲۶۸۱)
 (وصحيح ابن ماجه) (۱۳۰۷) و(صحيح الجامع) (۱۵۱۸).

خاتوو عائیشہ ؓ دہفہرمویت: من له درزی دەرگاگہوہ سہیرمکرد کہ سیک ہاتہ خزمہت پیغمبہری خوا ﷺ وتی: [ئہی] پیغمبہری خوا ﷺ مال و خیزانی جہعفر [توشی بہلاو کارساتی کردین] باسی شیوہی گریانہکہی بؤ گیرانہوہ پیغمبہری خواش ﷺ فہرمانیپیکرد کہ قہدہغہیان بکات لہئہوکارہ (لہ گیرانہوہیہکی تردا): ((فَارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَمَا سَكِنْتُمْ)) [پیغفہرموو: برؤ بیدہنگیانکہ]] دہفہرمویت: پیاوہکہ رۆیشت و پاشان ہاتہوہ خزمہتی و فہرمووی: [ئہی پیغمبہری خوا ﷺ وہلاہی] من قہدہغہمکردن و رپگرمکردن ئینجا باسی ئہوانی کرد کہ بہقسہیاننہکردووہ، پیغمبہر ﷺ دیسان فہرمانیپیکرد [کہ بؤ دووہمجار بگہرپتہوہ و ئہوکارہیان لیقہدہغہبکات] پیاوہکہ رۆیشت پاشان ہاتہوہ خزمہت پیغمبہری خوا ﷺ فہرمووی: چاریان ناکہم ئہوان زالبوون بہسہر مندا... (لہ گیرانہوہیہکی تردا) [پیغفہرموو: ((فَادْهَبْ فَمَا سَكِنْتُمْ، فَإِنْ أَبَيْتَ فَأَحْتُ فِي أَفْوَهِتُمْ))]: برؤ بیدہنگیان بکہ ئہگہر ملیاننہدا و بہردہوامبوون ئہوکات خۆل لہ دەمیانکہ. [لہگیرانہوہیہکی تردا]: ((فِي وُجُوهِتُمْ)) ((الْزَّابِ)) ((خۆل بہ دەم و جاویاندا بکہ)).

خاتوو عائیشہ ؓ دہفہرمویت: [لہ دلئ خۆمدا وتم] خوای گہورہ لوتت لہ خۆل و مردەدات وہلاہی تو ئہوکارمت پیناکریت و پیغمبہری خواش ﷺ بہئہو نارہحہتیہوہ دہہیلتیہوہ و دەستبەرداری نابیت، دەمزانی کئہو ناتوانیت خۆل بکاتہ دەمیانہوہ(۱۱۴۸).

ئیمامی شەعبی ؓ دہفہرمویت: (کاتیک ہہوالئ شہید بوونی جہعفری کوری ئہبو طالب ؓ گہیشتہ خزمہت پیغمبہری خوا ﷺ ئہویش رپگہی بہہاوسہرہکہی ئہسمائی کچی عومہیس ؓ دا کہ بگری ہہندئ لہخەم و خەفەت و نارہحەتی خۆی دەربرپت وہ لہپاش نەمانی فرمیسکەکانی ئہوہبوو پیغمبہری خواش ﷺ ہاتہ مالیان و سہرہخۆشی لیکردن و دلئ دانہوہ و بانگی مندالہکانی جہعفری کرد و دوہای خیری بۆکردن بہ تاییبەتی دوہای بؤ عہبدوئلای کوری جہعفر کرد پارایہوہ

(۱۱۴۸) أخرجه: البخاري (٤٢٦٣)، ومسلم (٣٠، ٩٣٥)، وابن داود (٣١٢٢)، وابن أبي شيبة (٢٨١٢٢، ١٢٢٤٦) وقال محققه: حديث حسن، واحمد (٣٧٦/٦)، والطبراني (١٤٧١)، والحاكم (٢٠٩/٣، ٢١٥) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابن حبان (٣١٤٧) وقال محققه: اسناده صحيح، وابن هشام (السيرة) (٣٣٦/٣)، واللفظ للبخاري والزيادات لابن أبي شيبة وابن هشام والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٧٢/٤).

له خوا كه بهرەكەت بخاتە ئەوەى كە دەستى دەداتى لەكەسابەت وە هەرشتيك دەيفرۆشيت قازانجى لاييكات^(١١٤٩).

پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ فەرمانى كرد بە ئەسمائى كچى عومەيس ﷺ كه تەنها سى رۆژ بوى هەيه جلى تەعزیه بپۆشى پاش ئەوه هەرچليك دەپۆشيت بەئارەزوى خوى بيت لەئەوانەى كەريگە پي دراوه بۆ ئافرمتيك كه له (عدە) دابيت لەئەوانەى كه نەرازي نرابي تەوه وە بۆنخۆش نەكرابيت وە پۆشاكى تەعزیه نەبیت^(١١٥٠). لەئەوه بارهيه وە ئەسمائى كچى عومەيس ﷺ دەفەرمويت: (كاتيك جەعفەر شەهيدكرا پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ سەردانىكردين وە فەرمووى: ((تَسْلِيَّيْ^(١١٥١) ثَلَاثًا، ثُمَّ اصْنَعِي مَا شِئْتِ))^(١١٥٢). (سى رۆژ پۆشاكى تەعزیه بپۆشه پاشان بەويستى خۆتە چيدەپۆشيت)).

له گيرانهوهى ئيمامى ئەحمەد ﷺ سى رۆژ جلى تەعزیه بپۆشه پاشان بەويستى خۆت بكه لەئەوهدا كەچى دەپۆشيت))، ئيبنو ئەثير ﷺ دەفەرمويت: (پۆشاكەكه ناوى (السلاب) بووه و تراوه پۆشاكى رەش بووه ئافرمتى تەعزيبار سەرى پي دا پۆشيوه).

پاش رۆيشتنى ماوهى سى رۆژەكه پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ سەردانىكردن و سەرەخۆشى لايكردن و دوعاى بۆكردن، و فەرمانىكرد كە سەرى منداڵەكانى جەعفەر ﷺ بتاشن هەرسايكىان، لەئەوه بارهيه وە عەبدووللاى كورپى جەعفەر ﷺ دەفەرمويت: (...پاش ئەوهى كه پَيَغَمبەرى خُوا ﷺ سى رۆژ لەمالى جەعفەر گەرا تا تەعزیه بەسەرچوو، ئينجا تەشريفى هينايه مائەوهيان وە فەرمووى: ((لەدواى ئەمپرو وە براكەم مەگريئن وە شين و گريانى بۆ مەكەن منداڵەكانى براكەم بۆ بهينن)).

عەبدووللا دەفەرمويت: ئيمەيان برده خزمەتى ((كه عەبدووللا وە موحمەد و عەون بوون)) و ابزانم سەرمان ريشك ئەسپى تيداوه فەرمووى: ((ادْعُوا إِلَيَّ الْخَلَاقَ))

(١١٤٩) أخرجه: ابن ابى شيبه (المصنف) (٣٨١٣٦) وقال محققه: مرسل اسناده حسن ومراسيل الشعبي صحيحه.

(١١٥٠) انظر: (تفسير الطبري) (٩٠/٥) تحقيق: أحمد شاكر.

(١١٥١) وفي رواية أحمد (٤٣٨/٦): ((البي ثوب الحداد ثلاثاً ثم اصنعي ما شئت))، وقال ابن الأثير (النهاية) (٣٨٧/٢) (والسلاب: قيل هو ثوب اسود تُعطي به المحدث رأسها).

(١١٥٢) أخرجه: أحمد (٢٧٤٦٨)، والطبري (التفسير) (٥٠٨٨، ٥٠٨٩)، والطبراني (الكبير) (١٣٦٩/٢٤)، وابن سعد (الطبقات) (٣٨٢/٨)، والبيهقي (الكبرى) (٤٣٨/٧) و(معرفة الآثار) (٤٦٧٦)، وابن حبان (٣١٤٨) وقال محققه قوي، وقال الحافظ (الفتح) (٤٨٧/٩): حديث قوي الإسناد، وقال الشيخ الألباني في (السلسلة الصحيحة) (٣٢٢٦): اسناده صحيح.

((بانگی سہرتاشم بؤ بکہنہ ئیرہ)) شہرتاشیان ہینا سہری تاشین پاشان فہرمووی:
 ((أَمَّا مُحَمَّدٌ فَشِبِّهِ عَمَّنَا أَبِي طَالِبٍ وَأَمَّا عَبْدُ اللَّهِ (في رواية) [وَأَمَّا عَوْنٌ^(۱۱۰۳) فَشِبِّهِ خَلْقِي وَخُلُقِي])
 ((موحہمدیان له ئەبوتالبی مامان دەچیت وہ عہدوللآش (لہگیرانہ وومیہ کی تردا:
 [وہعہونیش] شیوہ و ناکاری لەخۆم دەچیت)) پاشان دەستہکانی گرتم و بہرزی
 کردمہوہ و فہرمووی: ((اللَّهُمَّ اخْلُفْ جَعْفَرًا فِي أَهْلِهِ، وَبَارِكْ لِعَبْدِ اللَّهِ فِي صَفْقَةِ مَيْمِنِهِ)) ((خواہیہ
 جیگہی جہعفر بگریتہوہ لەناو خانہوادہکەیدا وہ بہرہکەت بخەیتہ کاروکاسپی
 عہدوللآ و ہوہی لەدەستی دادەبیت)) ئەمەہی سئ جار فہرموو.

(لہ گیرانہ وومیہ کی ترا): [پاشان سئ جار دەستی بەسەرمدا ہینا و ہەر جارێک
 دەستی بەسەرمدا دەہینا دەیفہرموو: ((اللَّهُمَّ اخْلُفْ جَعْفَرًا فِي وَادِهِ))^(۱۱۰۴) ((خواہیہ
 جیگای جہعفر بہکورہکەہی پربکەیتہوہ و شوینی ئەوی بؤ بگریتہوہ)).

(عہدوللآ) دەفہرموویت: دایکمان ہاتہ خزمەت پیغمبەری خوا ﷺ و باسی
 ہەتیوہکانی بؤ کرد (کہ باوکیان شەہید بووہ و ہیچ خزم و کەسوکاریان نییہ
 سەرپەرشتیان بکات) ئەوہ بوو پیغمبەری خوا ﷺ دلخۆشیکرد و فہرمووی: ((تۆ لە
 ہەژاری لێیان دەترسیت من سەرپەرشتیاریان دەبم لەدونیاو دوارۆژدا))^(۱۱۰۵).

پیغمبەری خوا ﷺ مندالہکانی جہعفری بینی لەرو لاوازبوون فەرمانی بەدایکیان
 کرد دوغایان بەسەردا بخوینیت تا لە چاوی پیس بیانپارێزیت، لەئەوبارہوہ جابر ﷺ
 دەگپرتہوہ: (پیغمبەری خوا ﷺ فہرمووی بە ئەسمای کچی عومہیس ﷺ): ((مَالِي
 أَرَى أَجْسَامَ بَنِي أَخِي ضَارِعَةً (يعني: نحيفة) أَتُصِيبُهُمُ الْحَاجَةُ؟)) ((ئەوہ بۆچی لەشولاری
 مندالہکانی براکەم بە لاوازی دەبینم پیوستیان بەجییہ ئایا دووچاری شتێک
 بوون؟)) وتی: نەخیر بەلام [چاوی پیس زۆر کاری تیکردوون ئایا دوغایان بەسەردا

(۱۱۰۲) أخرجه: ابن أبي شيبة (۳۸۱۲۹)، وقال الحافظ في (الإصابة) (۴۴/۳) (رقم: ۶۱۰۷): اسنادہ صحیح.

(۱۱۰۴) أخرجه: النسائي (عمل اليوم والليلة) (۱۰۶۶)، وحمد (۱۷۶۰) وقال محققه: اسنادہ حسن، والحاكم (۳۷۲/۱).

(۱۱۰۵) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرط مسلم، وای داود (۴۱۹۲)، والطبراني (الکبیر) (۱۴۶۱)
 قال محققه: صحیح علی شرط مسلم، والنسائي (الکبری) (۸۶۰۴)، والحاكم (۲۹۸/۳) وصححه ووافقه الذهبی،
 وصححه علی شرطہما النووی (ریاض الصالحین) (۱۶۴۰)، وقال الحافظ في (الفتح) (۶۵۱/۷) وفي (الأصابة) (۶۱۰۷):
 اسنادہ صحیح، وصححه الشیخ الألبانی (فقہ السیرة) (ص: ۴۰۱)، و(صحیح ابی داود) (۳۵۳۲)، و(أحكام الجنائز)
 (۶۶)، وصححه ایضاً کلٌّ من الشیخ مقبل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۶۵۰) والعدوي (الصحيح
 المسند من فضائل الصحابة) (۴۵۳).

بخوینم؟ فہرمووی: ((بہچی؟)) نھویش بۆی باسکرد وہ فہرمووی: ((ارْقِيهِمْ))^(۱۱۵۶) ((نھو دوعایہیان بہسہردا بخوینہ)) .

لہ گیرانہیہکی تردا: لہ نھسمائی کچی عومہیس ﷺ: کہ نھو فہرموویہتی بہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ کہ مندالہکانی جہعفر ﷺ چاویپیس لییداون ئایا دوعایان بہسہردا بخوینم؟ فہرمووی: ((نَعَمْ، لَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقُ الْقَدْرِ لَسَبَقْتَهُ الْعَيْنُ))^(۱۱۵۷) . ((بہئی، نھگر شتیک پیش قہدہری خوا بکہوتایہ نھوہ چاویپسی دہبوو)) .

پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ بہردہوام مندالہکانی جہعفر صلی الله علیه و آله بہسہر دہکردہوہ لہخوا بۆیان دہپارایہوہ، لھئو بارمیہوہ عامیر ﷺ دہفہرموویت: ((پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ ناردی بۆلای ھاوسہرہکھی جہعفر صلی الله علیه و آله کوری نھبوتالب ﷺ کہ مندالہکانی جہعفر صلی الله علیه و آله بۆ بہینیت، نھوہ بوو ہینایہ خزمہتی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ و فہرمووی: ((اللَّهُمَّ إِنَّ جَعْفَرَ قَدْ قَدَّمَ إِلَيْكَ أَحْسَنَ الثَّوَابِ، فَأَخْلَفُهُ فِي ذُرِّيَّتِهِ بِخَيْرٍ مَا خَلَقْتَ عَبْدًا مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ))^(۱۱۵۸) . ((خوایہ گیان جہعفر گہرایہوہ خزمہتت باشتیرین پاداشتی بدہرہوہ، مندالہکانی بہخیرو چاکہ جیگہی باوکیان بۆ پربکہرہوہ ہہرہوہک چۆن جیگہ بۆ بہندمیہک لہبہندہ چاکہکانت پردہکیتہوہ)) .

کاتیک پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ ئوسامہی کوری زمیدی ﷺ چاویپیکہوت لہ دوای شہید بوونی باوکی چاوہکانی فرمیسیکیان پئدا دہہاتہ خوارہوہ، لھئوہبارہوہ ئیبنو مہسعود ﷺ دہفہرموویت: ((کاتیک زمیدی کوری حاریئہ ﷺ شہیدکرا ئوسامہ بہکھی دہچوہ خزمہت پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ و ہسستی دنواند، لہدوای نھوہی چوہ خزمہتی پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ وہ لہبہردہمیدا و ہستا و پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ چاوہکانی فرمیسیکیان پئدا دہہاتہ خوارہوہ، پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ کاتیک فرمیسیکہکانی و ہستا وہ گریانی نہما پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ: ((لَمْ أَبْطَأَتْ عَنَّا، ثُمَّ جِئْتَ نُحْزِنُنَا؟)) ((لہبہرچی سہرمان لینادہیت پاشان دییت و خہمبارم دہکیت؟)) ئوسامہ بۆ رۆزی دواتر ہاتہوہ خزمہت

(۱۱۵۶) أخرجه: (۱۴۵۷۳)، ومسلم (۲۱۹۸).

(۱۱۵۷) أخرجه: أحمد (۲۷۷۷۰) وقال محققوه: حديث حسن، والترمذي (۲۰۵۹، ۲۱۵۱)، وابن ماجه (۳۵۱۰) واللفظ له، والطبراني (الكبير) (۱۳۷۹/۲۴)، والحميدي (۳۳۰)، والنسائي (الكبرى) (۷۵۳۷)، وصححه الشيخ الألباني رحمه الله في (صحيح الترمذي) (۱۶۸۲)، و(صحيح ابن ماجه) (۲۸۲۹)، و(الصحيحه) (۱۲۵۲).

(۱۱۵۸) أخرجه: أحمد (فضائل الصحابة) (۱۶۹۰) وقال محققه: اسناده مرسل رجاله ثقات.

پیغمبهری خوا ﷺ به رهو پرووی چوو پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((إِنِّي لَلْآقِ مِنْكَ الْيَوْمَ مَا لَقِيتُ مِنْكَ أَمْسٍ))^(١١٥٩). ((دوینی چیم به سه هات له بینینت نه مرپوش هه واملی به سه ردیت)).

له گیرانه وه یه کی تر دا: فهیسی کوری حازم ﷺ ده فهرمویت: (ئوسامهی کوری زمید ﷺ کاتیک که باوکی شهید کرا له خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ، که به نه و جوړه یینی چاوی پیغمبهری خوا ﷺ پر بوون له فرمیسک پاشان سبهی هاته وه خزمهتی و له هه مان شوین له خزمهتیدا دانیشه وه، پیغمبهری خوا ﷺ پیغه فهرموو: ((أَلْقِي مِنْكَ الْيَوْمَ، مَا لَقِيتُ مِنْكَ بِالْأَمْسِ))^(١١٦٠). ((ئهوی دوینی به سه رم هات له بینینتدا نه مرپوش هه روا م به سه ردیت)).

گه رانه وهی سوپاکه

کاتیک خوی گه وره د مرووی له موسوئمانه کان کرده وه و پرزگاریکردن و ترسی خسته دلی رومه گانه وه، و پاشان موسوئمانه کان پاشه کشه یان کردو گه رانه وه رومه گانیش وره وزاتی ئه و میان نه کرد بوجاری دووهم هیرش بکه نه وه سه ریان و بکه ونه راوه دوونانیا و شوینکه و تانیا و ه سوپای موسوئمانه گانیش ده ستیان کرد به گه رانه وه به رهو مه دینه له رپنگای گه رانه وه یاندا ده گیرنه وه که په لاماری فه لاکه یان داوه و لادییه کان هه لیان کوتا و ته سه ریان چونکه له کاتی رپوش تانیا به رهو مؤته نیسته جیبوونی ئه و جیگه یه که سیکیان له موسوئمانه کان گوشت و موسوئمانه گانیش له گه رانه وه دا که مار و یاندا و هه تا خوی گه وره فه تحیکرد بویان هه رچی شه رکه ری تیدابوو گوشتیان^(١١٦١).

وه هه له رپنگای گه رانه وه دا هیزه پشتیوانه کانیا پیکه یشت که پیغه مبهری خوا ﷺ نارد بوونی دوی گه یشتنی هه وائی شه هید بوونی سی فهرمانده که به موسوئمانه کان،

(١١٥٩) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (٦٦٩٨)، وقال الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (٨٣٢): حديث صحيح.

(١١٦٠) أخرجه: ابن أبي شيبة (المصنف) (٣٢٩٧٠) وقال محققه: اسناده على شرط مسلم، وأحمد (الفضائل) (١٥٣٠) وقال محققه: مرسل اسناده صحيح.

(١١٦١) أخرجه: ابن عائد في (المغازي) بسند مقطوع كما قال الحافظ (الفتح) (٦٥٤/٧).

موسولمانه كان له كاتي چوونه ناوشاري مهدينه بهرپرز و شكومه ندييه وه پيشوازيان ليكردن وه نهو پيشوازييه گهرموگوره و پرزليئانه بؤ زوربه ي سوپاكه بوو كه شهريان له گه ل دووژمن كرديو وه به هيچ جورئك پشتيان ليئه لئه كرديوون به لام نهو پيشوازييه گهرمه بؤ نهوانه نه بوو كه تاقمئكي بچوك بوون له كاتي رووبه رووبوونه وهدا و زوري ژماره ي رومه كانيان كرديووه پاسا و بؤراكردن و پشتيان هه لكرديوو له دووژمن.

نهو كومه له ي خه لكى مهدينه به شيويه كي تر پيشوازيان كردن و خاك و خوليان بيذا ده كردن و پياند هوتن: نه ي راکردوه كان راتانكردوه له تيگوشان له پيناوي خوا، ههروهك عروه ﷺ له نهو بارميه وه دفهرمويت: ((كاتيك سوپاي مؤته گه راپيه وه) كاتيك نزيكبوونه وه له دروازه ي مهدينه پيغهمبهري خوا ﷺ و موسولمانه كان پييانگه يشتن وه منداله كانى مهدينه ش به توندوتيزى پيياندا هه لپزان و پيغهمبهري خوا ﷺ له گه ل خه لكه كه به ره و روويان هات له سهر و لاخيكه وه فهرمووي: ((منداله كان بگرن و له گه ل خوتان سواريان بگرن كوره كه ي جه عفه ريش بدن به من)) عهبدو لالا يان بيذا و له گه ل خوي سواريكرد، خه لكه كه خوليان به سهر سوپاكه دا ده كرد و دميانوت: نه ي راکردوه كان راتانكردوه وه له رووبه رووبوونه وه له پيناوي خوا دا. پيغهمبهري خوا ﷺ فهرمووي: ((نيسوا بانقار، و لكنهم الكرار ان شاء الله تعالى))^(١١٦٦). واته: ((نهوانه راکردوونين، به لكو نهوانه هه لمه تبهرن ان شاء الله تعالى)).

ههر له سهر نه م گيرانهويه ئيبنو كثير ﷺ دفهرمويت: ((ئيبنو ئيسحاق له نه م چوار چيوه يدا به هه لده اچوو و گومانيو ابووه كه نه م جوره پيشوازيه بؤ زورينه ي سوپاكه بووه، به لام له راستي دا نه وه تهنه نهوانه يان بووه كه له رووبه روو بوونه وه كه دا هه لها توون پييانوتوون (راکردوه كان). به لام زورينه ي سوپاكه راياننه كر دووه به لكو جهنگاون وه سه ركه وتوو بوون. ههروهك له نهو بارميه وه پيغهمبهري خوا ﷺ هه واليدا وه فهرمووي: ((ثُمَّ أَخَذَ الرَّايَةَ سَيْفٌ مِنْ سُوفِ اللَّهِ، فَقَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِ)) ((پاشان ئالاكه شمشيرئك له شمشيره كانى خوا هه ليگرت خوي گه وره له سه رده ستى نه وه رزگار يكردن)) له دواي نه وه وه چؤن موسولمانه كان ناوزه مند دمكهن به راکردوو به لكو بهرپرز و گهرميه وه

(١١٦٦) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣٣٧/٣)، والطبري (التاريخ) (٤٢/٣)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٧٤/٤)، وقال ابن كثير (البداية) (٤٨٤/٤) مرسل وفيه غرابة، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (٤٦٩/٢) سنده حسن الى عروة ولكنه مرسل، واورده البرزنجي (ضعيف تاريخ الطبري) (٣٠٠).

پيشوازيان لىكردن بەلام خۆل بەسەردا كردنيان وه ناونانيان بەراكردوو تەنھا بۆ ئەوانەيان بوو كەرايانكردبوو لەئەويدا وه بەجيانەپشتبوون))^(١١٦٣).

كەواتە ئەوانەى لەمەيدانى جەنگدا پشتيان هەلكردبوو وه گەرابوونەوه مەدينە موسولمانەكان سەرزەنشتيان دەكردن و پىياندەوتن: راکردووەكان لەئەمبارەيهوه سى گىرانەهوى لاواز هاتوو، هەر وەك لەئوم سەلەمەوه ﷺ دەفەرموئەت: (كە ئەو بە هاوسەرى سەلەمەى كورپى هيشامى كورپى عاصى كورپى موغىرەى فەرموو: ئەوه بۆچى سەلەمە ﷺ نابىنم ئامادەى نوێزى جەماعەت بێت لەخزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ لەگەل موسولمانەكان؟ ئەويش وتى: وه لاهى ناتوانيت لەمال بێتە دەرەوه هەر كە دیتە دەرەوه خەلكى بەهاواركردن بەرپوویدا دەلێن: ئەى راکردووەكان راتانكردووە لەجيهاد لەپىناوى خوا، ئىستا لەمالەوه دانىشتوه و ناتوانيت بێتە دەرەوه)^(١١٦٤).

لەگىرانەوهيهكى ترى لاوازدا لەئىبنو عومەرەوه ﷺ هاتوه دەفەرموئەت: (من لەسرىهەكدا بووم لەسرىهەكانى كەپىغەمبەرى خوا ﷺ ناردبوونى هەندىك لەخەلكەكە پشتيانەلكردو راپانكرد منيش لەئەوانەدا بووم كە راپانكرد، وتان: ئەوه چىمانكرد بەخۆمان كە راپانكردووە لەرۆزى رپووبەرپوو بوونەوهدا تورپى خوامان خستەسەر خۆمان [چۆن چاومان بەپىغەمبەرى خوا ﷺ بكەوئەت لەكاتىكدا هەلهاووون ئەوه بوو ئەو نايەتەى خوا دابەزى: ﴿... وَمَنْ يُؤَلِّمْ يَوْمَئِذٍ دُبُرَهُ إِلَّا مُتَحَرِّفًا أَوْ مُتَحَرِّزًا إِلَىٰ فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (١٦) ﴿الأنفال﴾).

[پاشان فەرموومان: بابگەرپىنەوه شارى مەدينە لەشەودا تابەيانى پاشان وتان: با بچىنە خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ تارىگەچارىهەكمان بۆ بدۆزىتەوه ئەگەر بۆمان هەبىت تۆبە بكەين ئەگەر نادەرپۆين و مالدۆيران دەبين [ئىنجا لەگەل كۆمەلەىك شەو چويناوه مەدينە خۆمان شاردەوه بەنەيتى] پاشان چويناوه خزمەت پىغەمبەرى خوا ﷺ بەر لەنوێزى بەيانى، ئەوهبوو پىغەمبەرى خوا ﷺ هاتە دەرەوه دەفەرموئەت: (كەسانىك لەخەلكەكە) عەرزىانكرد: ئىمە راپان كردووە لەمەيدانى

(١١٦٣) انظر: (البداءة والنهاية) لابن كثير (٤/٤٨٤).

(١١٦٤) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٣/٣٨٨)، والطبري (التاريخ) (٣/٤٢)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٤/٣٧٥)، والحاكم

(٤٢/٣) وصححه على شرط مسلم، ووافقه الذهبي وقال محقق (المستدرک) رقم: (٤٤١٢): صحيحة الاسناد، واورده

البرزنجي في (ضعيف تاريخ الطبري) (٣٠١).

جهنگو پروبه پروبوونه وه، فهرمووی: ((لَا بَلْ أَنْتُمْ الْعَكَارُونَ، أَنَا فَتَنُكُمْ وَأَنَا فَتَنُ الْمُسْلِمِينَ))
فَاتِينَا حَتَّى قَبَلْنَا يَدَهُ^(۱۱۶۵). ((نه خیر به لگو ئیوه هه لمه تبه رن من له کومه ئی ئیوهم من
له کومه ئی موسولمانانم)) ئیمهش چوینه خزمهتی و دستمان ماچکرد).

پَلَه و پَایَه ی سَی فَهْر مَانِدَه کَه

پَیَغَمبَهَرِي خُوا ﷺ لَه خَه ویدا جه عَهْرِي ﷺ بَیْنِي بُو و دُووبَالِي هَه بُو و پَیْ
دَهْفَرِي لَه گَه ل فَرِیْشْتَه کَانِدَا لَه نَاوَبَه هَه شْتَدَا بُو هَه رَشُوئِنِيْکِ خُو ی بَیْوِیْسْتَايَه، لَه بَهْر
ئَه و هِی جَه عَهْر ﷺ هَه رَدُو و دَه سْتِي لَه پَیْ نَاوِی خُوا بَرَان خَوَا ی گَه و رَه لَه جِیَانِي ئَه و
دُو و دَه سْتَه دُو و بَالِي پَیْ بَه خَشِي لَه بَه هَه شْتَدَا تَا پَیْ بَیْ فَرِیْ ت هَه رَوَه ک لَه م فَهْر مَوُودَه
بَیْرُوْزَانَه ی خَوَارَه و هِدَا هَاتَه و:

۱- لَه ئَه بُو هَه رَه رَه و ه ﷺ دَه گَیْرِیْتَه و ه کَه پَیْ غَمبَهَرِي خُوا ﷺ دَهْفَهْر مَوِیْت: ((مَرَّ بِي
جَعْفَرٌ فِي مَلَأٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ، وَهُوَ مُخَضَّبٌ الْجَنَاحَيْنِ بِالْدَمِ أبيضُ الْفُوَادِ))^(۱۱۶۶). ((جَه عَهْر بَه لَامِدَا
تَیْ پَهْرِي لَه گَه ل کُومَه ئِي فَرِیْشْتَه دَابُو و پَیْشِي بَالَه کَانِي خَوِیْنِي پَیْوَه بُو و دَلیْشِي پَاک
و سَیْ بُو و)).

۲- هَهْر لَه ئَه بُو هَه رَه و ه ﷺ دَه گَیْرِیْتَه و ه کَه پَیْ غَمبَهَرِي خُوا ﷺ دَهْفَهْر مَوِیْت:
((رَأَيْتُ جَعْفَرَ بْنَ أَبِي طَالِبٍ مَلَكًا يَطِيرُ فِي الْجَنَّةِ مَعَ الْمَلَائِكَةِ بِجَنَاحَيْنِ)). و فِي رَوَايَةٍ ((...يَطِيرُ
مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ مُضْرَجَةً قَوَادِمَهُ (اي: مَدْمِيَةٌ مَقْدَمَةٌ جَنَاحِيَّةٌ) بِالدَّمَاءِ))^(۱۱۶۷). ((جَه عَهْرِي
کُورِي ئَه بُو طَالِبِم بَیْنِي وَه کَ بَالْتَدَمِيَه کَ لَه گَه ل فَرِیْشْتَه کَان بَه دُو و بَال دَهْفَرِي لَه نَاو
بَه هَه شْتَدَا)). لَه گَیْرَانَه و ه مِيَه کِي تَرْدَا: (...بَیْشَه و هِی بَالَه کَانِي سُوْر کَرَابُو و بَه خَوِیْنِ

(۱۱۶۵) أخرجه: أحمد (۷۰۱۲) وقال محققه: اسناده ضعيف، والبخاري (الأدب المفرد) (۹۲)، والحميدي (۶۸۷)، وابي داود (۲۶۴۷)، والترمذي (۱۷۱۶)، وابن ماجه (۳۷۰۴)، وقال الحافظ العراقي (الأحياء) (۲۰۲/۲) رواه ابوداود بسند حسن، وضعفه الشيخ الألباني رحمه الله تعالى في (ضعيف ابي داود) (۵۶۷)، و(ضعيف الترمذي) (۶۴/۱)، و(ضعيف الأدب المفرد) (۱۵۲)، و(دفاع عن السيرة) (۳۶)، و(في الارواء) (۱۲۰۳). والحديث ضعيف اوردناه للعلم فقط.

(۱۱۶۶) أخرجه: الحاكم (۲۱۲/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه ابن حجر (الفتح) (۷۶/۷)، والشيخ الألباني (الصحيحة) (۲۲۸/۳).

(۱۱۶۷) أخرجه: الترمذي (۳۷۶۳)، والحاكم (۲۰۹/۳) وصححه، والطبراني (الكبير) (۱۴۷۴)، وابن حبان (۷۰۴۷) وقال محققه: حديث صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (الصحيحة) (۱۲۲۶) و(صحح الجامع) (۳۳۶۳) و(صحح الترمذي) (۲۹۶۳).

لہناو بہہشتدا دمفری بہویستی خوی بو ہرشوینیک ہزی پیکردایہ). ہرودہا لہئینو عہباسوہ ﷺ دمگپریتہوہ کہ پیغمبر صلی الله علیه و آله دمفہرمویت: ((دَخَلْتُ الْجَنَّةَ الْبَارِحَةَ فَتَنْظَرْتُ فِيهَا قَادًا جَعْفَرُ يَطِيرُ مَعَ الْمَلَائِكَةِ، وَإِذَا حَمْرَةٌ مُتَكِيٌّ عَلَى سَرِيٍّ))^(۱۱۶۸). واتہ: ((دوینئ چومہ بہہشت سہیریکی ناوبہہشتہم کرد جہعفرم بینی لہگہل فریشتہکان دمفری حہزمشم بینی لہسہر تہختیک پائی دابوودہ)).

۳- ہر لہبہر ئہوش بوو ناوئرا جہعفری بالدار (جعفر الطیار) ﷺ، لہئہوباروہ عامیر ﷺ دمفہرمویت: (ئینو عومہر ﷺ کہسلاوی لہکورپی جہعفر دمکرد دمیفہرموو: سلام عہلیک ئہی کورپی خاومن دووبالہکہ)^(۱۱۶۹).

جہعفر ﷺ خوی دوو کورہکہی (عہدوللا و عہون) لہشیوہ و ئاکاریان لہپیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ دہچوون، ہرودہک لہئہوبارمیہوہ پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ بہکورپی جہعفری فہرموو: ((...أَمَا عَبْدُ اللَّهِ، فِي رَاوِيَةٍ أَمَا عَوْنٌ فَشَبَّهَ خَلْقِي وَخُلُقِي))^(۱۱۷۰). ((...بہلام عہدوللا یان (لہ گیرانہومیہکدا): بہلام عہونیان چوتہوہ سہرخوم لہشیوہو ئاکارو رپہوستدا)). ہرودہا پیغمبر صلی الله علیه و آله خواش ﷺ خوشی ئہمہی بہجہعفر ﷺ وہ زمید ﷺ فہرمووہ کہ دمفہرمویت: ((اشبہت خَلْقِي وَخُلُقِي)): ((...بہ جہعفری فہرموو: ((تو شیوہ و ئاکارت لہ خوم دہچیت)) وہ بہ زمیدیشی فہرموو: ((انت اخونا و مولانا))^(۱۱۷۱). ((تو برامانی و خوشہویست و بہنادراومانی)).

لہگیرانہومیہکی تردا پیغمبر صلی الله علیه و آله خوا ﷺ دمفہرمویت: ((...أَمَا أَنْتَ يَا جَعْفَرُ فَأَشَبَّهَ خَلْقَكَ خَلْقِي، وَأَشَبَّهَ خُلُقِي خُلُقَكَ، وَأَنْتَ مِنِّي وَسَجَرَتِي... وَأَمَا أَنْتَ يَا زَيْدُ فَمَوْلَايَ، وَمِنِّي وَإِيَّيْ،

(۱۱۶۸) أخرجه: الطبراني (الکبير) (۱۴۶۶، ۲۹۴۴)، والحاكم (۲۰۹/۳، ۱۹۶) وصححه، وقال الحافظ (الفتح) (۷/۷۶): اسنادہ

جيد، وصححه الضياء المقدسي في (المختارة) (۱۶۴۳)، وصححه كل من الشيخ الألباني في (صحيح الجامع) (۳۳۳)، والشيخ الأرنؤوط في تحقيق لـ (شرح السنة) (۳۹۳۸).

(۱۱۶۹) أخرجه: البخاري (۳۷۰۹)، والطبراني (۱۴۷۴).

(۱۱۷۰) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: اسنادہ صحيح على شرط مسلم، وإبي داود (۴۱۹۲)، والنسائي (الکبرى)

(۸۶۰۴)، وابن أبي شيبه (المصنف) (۳۸۱۲۹)، والحاكم (۲۹۸/۳) وصححه ووافقه الذهبي، وقال الحافظ (الفتح)

(۶۵۱/۷) و(الإصابة) (۶۱۰۷): اسنادہ صحيح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح إبي داود) (۳۵۳۲)، و(فقه السيرة)

(۴۰۱)، و(احكام الجنائز) (۶۶).

(۱۱۷۱) أخرجه: البخاري (۴۲۵۱).

وَأَحَبُّ الْقَوْمِ إِلَيَّ))^(۱۱۷۲). واتہ: (...تو ئہی جہ عفر رپوشتو ئاکارت لہرپوشتو ئاکاری خوم دہجیت، شیوہشت لہشیوہی خوم دہجیت، تو لہمنی و ہلہ رپہ لہکی منی... وہ توش ئہی زہید ئازادکراو پہنادہری خومی و لہمنی، وہ خوشہویستترین کہسی بہلای منہوہ)).

وہ ہہرسے فہرماندہ کہسی زہید ﷺ و جہ عفر ﷺ و عہدوللا ﷺ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوی داواوی لیخوشبوونی بو کردن لہخزمت خوی گہوردا و ہشایہتی بوڈان کہشہیدن و فہرمانیشی کرد بہ خہ لکہ کہ کہ داواوی لیخوشبوونیان بو بکہن))^(۱۱۷۳).

ئہو پلہ و پایہ گہورہ و شکومہ ندارہ تہنہا شایستہی ئہوانہ، ہہر ئہو ہشیان بہسہ کہ پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم لہخہودا بینیونی لہگہل یہک دانیشتون لہناو بہہشتدا، ہہر و ہک لہئہ و ہارمیہوہ ئہبو ئومامہ ﷺ دہفہرمویت: گوئی بیستی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا بووم دہیفہرموو: (بیتنا انا نائم إذ أتاني رجلان.... ثم أشرفا بي شرفاً فإذا بنفراً ثلاثاً يشربون من خمر لهم فقلت: ((من هؤلاء؟)) قالوا: هؤلاء جعفر بن أبي طالب، وزيد بن حارثة، وعبد الله بن راحة...))^(۱۱۷۴). ((لہکاتیکدا من نووستبووم دوو کہس ہاتنہ لام... پاشان بہرزیان کردمہوہ بو شوینیکی بہرزو بلند چاوم کہوت بہسے کہس لہلای یہک کوبووبوونہوہ لہخواردنہوہی بہہشتیان دہخواردہوہ و تم: ((ئہوانہ کین؟)) وتیان: ئہوانہ جہ عفر صلی اللہ علیہ وسلم کورپی ئہبو طالب، زہیدی کورپی حایتہ، عہدوللا کورپی رہوا حن...)).

(۱۱۷۲) أخرجه: أحمد (۲۱۷۷) وقال محققه: اسناده ضعيف، وابن سعد (۳۶/۴)، والبخاري (التاريخ الكبير) (۱۹/۱)،

والنسائي (الكبرى) (۸۵۲۳) وقال محققه: اسناده صحيح، والطبراني (الكبير) (۳۷۸)، والحاكم (۲۱۷/۳) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، والخطيب (تاريخ بغداد) (۶۲/۹)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۷۵/۹) (رقم: ۱۵۵۱۰): رواه أحمد واسناده حسن، وقال الشيخ الألباني رحمه الله تعالى في (السلسلة الصحيحة) (۱۵۵۰): حديث صحيح.

(۱۱۷۳) أخرجه: أحمد (۱۷۵۰) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، و(برقم: ۲۲۵۵۱) وقال محققه: صحيح لغيره.

(۱۱۷۴) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۷۶۶۶، ۷۶۶۷) واللفظ له، والنسائي (الكبرى) (۳۲۸۶)، وابن خزيمة (۱۹۸۶)، وابن حبان (۷۴۹۱) وقال محققه: اسناده صحيح، والحاكم (۴۳۰/۱) وصححه على شرط مسلم ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني رحمه الله تعالى (الصحيحة) (۳۹۵۱)، و(صحيح الترغيب) (۹۹۵).

سريهى (ذات السلاسل)

ئەم سريهيه بهناوى ئاويكەوه ناونراوه كه دهكهويته ناوچهى خيلى (قوضاعه) ناوى (سلاسل)ه بهپيى راسترين بوجوون له مانگى (جماد الاخرة) له سالى ههشتهمى كوچى ئەم سريهيه نيردراون. هوكارى ناردنهكهى نهوهبوو كه خيلى (قوضاعه) هاوپهيمان و دوستى رومهكان بوون وه بهزداريهكى كارايان كرد هاوشانى ئەوان له دزى موسولمانهكان له غهزاي مؤتهدا بهپاشهكشهى موسولمانهكان له خويان بايى بوون و كهوتنه خوكوكردنهوه دهيانويست خويان نزيكبهنهوه له سنورهكانى دهولهتى ئيسلامى بۆئهووى بكهونه بهربههكانى و رووبهروو بوونهوهى وه كۆبينهوه له گهه خيلهكانى عهرههه بهر بهرامبهر موسولمانهكان. بهرپرکردنى سريهكه مانگيک دواى جهنگى مؤته بوو. له بهرئهووى پيغمبهرى خوا ﷺ دهيوست سريهيهكيان بۆ بنيريت و كهسيكى ليهاتو كارا له بوارى سهربازى وه شارمزا له جهنگ كردن بۆ ئەو مهبهسته دهستنيشان بکات له گهه ئەوهشدا پهيوهنديهكى باشى خزمایهتى له گهه يهكيك له ئەو شهش خيله گهورانە ناوچهكهدا ههبيت ئەويش خيلى (بهلى) بوو له ئەوبارهيهوه ئيبنو ئيسحاق ؓ دهفهرمويت: (...عهمرى كورپى عاصى ؓ) بۆ ئەو مهبهسته ههلبژارد) له بهرئهووى نهكى عهمر دايكى باوكى عاصى كورپى وائيل له خيلى (بهلى) بوو، پيغمبهرى خوا ﷺ ناردى بۆ سهريان بۆئهو مهبهستهش داواى ليكرد يارمهتى وهربرگريت له ههريهك له ئەو هۆزانەى ئەو ناوچهيهدان) (١١٧٥).

عروهى كورپى زوبهير ؓ دهفهرمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ عهمرى كورپى عاصى ؓ نارد) له گهه تاقمىكى هۆزى (بهلى) كه له خالوانى عاصى كورپى وائيلى باوكى بوون وه ئەوانيش كه له خيلى (قوضاعه) هاوپهيمان و دوستيان بوون له گهه ليدا ناردنى و ئەوى كرده فهريماندهيان) (١١٧٦).

به ئەو جۆره پيغمبهرى خوا ﷺ عهمرى كورپى عاصى ؓ ههلبژارد و كرده ئەميرى ئەوسريهيه، له بهر ليزانى و زيرهكى ودانايى و شارمزاى له بوارى سهربازى و جهنگ و ئەو پهيوهنديه خزمایهتیهى كه ههيوو له گهه ئەو خيله عهرههه

(١١٧٥) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤).

(١١٧٦) أخرجه: البيهقي (دلائل النبوة) (٣٩٨/٤).

دوورہ دستانہدا، عہمری کوری عاصی ؑ دہفہرموویت: (پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم ناردی بہشویندما و فہرمووی: ((يَا عَمْرُو، اَشْدُّ عَلَيْكَ سَلَاَحَكَ وَتِيَابَكَ [وَأْتِنِي])) (عہمر برؤ خوت توندوتوؤل بکہو چہک وتفاقت بہستہو [ومرہوہ لامان])) دہفہرموویت: منیش چی فہرموو وامکرد و گہرہامہوہ خزمہتی دہبینم: [دانیشتوہو] دہستنوئز دہشوات سہری بہرزگردہوہ، بہوردی سہیریکردم وتیمپاما [باشان سہری دانہواند] فہرمووی: ((يَا عَمْرُو، إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَبْعَثَكَ وَجْهًا [عَلَى جَيْشٍ] فَيُسَلِّمَكَ اللَّهُ وَيُعْنِمَكَ، وَأَرْعَبُ لَكَ مِنَ الْمَالِ رَغْبَةً صَالِحَةً)) (عہمر من دہمہوویت بہفہرماندہری سوپایہکہوہ بتنیرم تا خوای گہورہ سہلامہتت بکات و دہستکہوتی باشت بہدہست بخات من ناواتہ خوازی مائیکی چاکم بوٹ و ہیوادارم دہستبکہوویت)) دہفہرموویت وتم: ئہی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم [من لہبہر مالوسہرومت دہستخستن موسولمان نہبووم بہلکو لہبہر حہزو خوُشہوہستیم بو ئیسلام موسولمان بووم.

(لہ گیرانہوہیہکی تردا): [لہبہر خوُشہوہستی حہزم بو جیہاد] و لہبہر ئہوہ کہ لہخزمہت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوا ؑ بم، فہرمووی: ((يَا عَمْرُو، نِعْمَ الْمَالُ الصَّالِحِ لِلْمَرْءِ الصَّالِحِ)).^(۱۱۷۷) واتہ: ((عہمر باشترین مالوسہرومتی چاک بو مروُفی چاک و باشہ)). پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم روونی کردہوہ بو ہاوہلانی ہوکاری دہست نیشان کردنہکہی وہک ئہمیری ئہو سریہیہ لہگہل ئہوہشدا کہ تازہ موسولمان بووبوو.

لہ گیرانہوہکی ئیبنو سیرینہوہ ؑ (کہ یہکیکہ لہتابیعیہکان) دہفہرموویت: (کاتیک پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم عہمری کوری عاصی ؑ نارد و کردیہ فہرماندہی سوپایہک فہرمووی: ((إِنِّي لِأَبْعَثُ الرَّجُلَ وَأَدْعُ مَنْ هُوَ أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْهُ، وَلَكِنَّهُ لَعَلَّهُ أَنْ يَكُونَ يُقْظَعُ عَيْنًا، أَوْ أَشَدَّ مَكِيدَةً)).^(۱۱۷۸) واتہ: ((من ئہو پیاوہ دہنیرم بہفہرماندہ ئہوہ ناگہیہنیت کہہیچ کہس لہئہو خوُشہوہستتر نییہ بہلامہوہ بہلکو لہبہرئہوہیہ وریاترین و

(۱۱۷۷) أخرجه: أحمد (۱۷۷۶۳، ۱۷۸۰۲) وقال محققه: اسنادہ صحیح علی شرط مسلم، وفي (فضائل الصحابة) (۱۷۴۵) وقال محققه: اسنادہ صحیح، وابن ابی شیبہ (۱۷/۷)، والبخاري (الأدب المفرد) (۲۹۹)، والحاكم (۲: ۲) وصححه علی شرط مسلم ووافقه الذهبي، وابن حبان (۳۲۱۱) وقال محققه: اسنادہ قوي علی شرط مسلم، والبيهقي (شعب الأيمان) (۱۲۴۸)، وإبي يعلى (۷۳۳۶) وقال محققه: اسنادہ صحیح، والطبراني (الأوسط) (۹۰۱۲)، وقال الحافظ العراقي (الأحياء) (۲۲۸/۳) / اسنادہ صحیح، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح الأدب المفرد) (۲۲۹)، و(غاية المرام) (۴۵۴)، و(مشكلة الفقر) (۱)، وصححه ايضاً الشيخ مقل في (الصحيح المسند مما ليس في الصحيحين) (۱۰۰۹).

(۱۱۷۸) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۲۰۶۵۸)، وسيعد بن منصور (السنن) (۲۶۰۹).

به ناگاترین چاوساغ و ږیبه و به نه زمونترین و شاره زاترین پلان دانهر و به ته کنیکه)).

پیغمبهری خوا ﷺ فهرمانیکرد به هاوه لانی که خویان سازو ناماده بکه ن بو دهر چوون له گه لیدا له نه و بارهیه وه حارثی کوری په زید به کری ﷺ دمه رمویت: (که یستمه شاری مه دینه جوومه ناو مزگه و ته وه بینیم زوریک له خه لگی کوبوونه ته وه چه ندین نالای رهش ده شه کانه وه [پیغمبهری خوا ﷺ بینی وه ستابوو له سه ردوانگه] له نه و لاشه وه بیلال به شمشیریک به وریاییه وه له خزمه تیدا وه ستابوو، وتم: نه و خه لکه بوچی کوبوونه ته وه؟ فهرموویان: [نه وه پیغمبهری خوا ﷺ] دمه ویت عه مری کوری عاص ﷺ وه که فهرمانده ی سوپایه ک بنیریت... (۱۱۷۹). له گیرانه وه میه کی تر دا: (پیغمبهری خوا ﷺ بانگی عه میر کوری عاصی کرد و نالایه کی سپی بو هه لکرد ودایه دهستی و کردی به فهرمانده ی سی سهد کهس و ناردی بو سه ر دووژمن) (۱۱۸۰).

ئیبنو ئیسحاق ﷺ دمه رمویت: (عه مری کوری عاص ﷺ رویشت هه تا گه یشته سه ر ئاویک به ناوی (سلاسل) له سه ر خاکی (به نی جو نام) هه ر به ناوی نه وه شه وه ناوئرا سریه ی (ذات السلاسل) کاتیک که له سه ر ئاوه که بوو ترسی نه وه ی هه بوو که نه توانیت به نه و ژمارهیه وه له رویاندا بوه ستیت بویه ناردی بو خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ که کومه کیان بو بنیریت، نه وه بوو که پیغمبهری خوا ﷺ نه بو عوبه یده ی کوری جه راحی ﷺ بوئارد [به دووسه د که سه وه] (۱۱۸۱).

له کۆچکه ره بېشینه کان نه بو به کر ﷺ و عومه ریشیان ﷺ له ناو دا بوو له نه و کاته ی که کردیه فهرمانده به نه بو عبیده ی ﷺ فهرموو: ((که گه یشتیه نه وی له گه ل عه مر ناکۆک مه بن)) نه بو عوبه یده رویشت تا گه یشته لای عه مر [له نه ویدا نه بو عوبه یده ﷺ ویستی بېشنوئیزیان بو بکات عه مر ږنگه ینه دا] وتی: [من نه میرم نار دوومه ته خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ که کومه کیم بو بنیریت ئیوه ی بو نار دووم]

(۱۱۷۹) أخرجه: أحمد (۱۵۹۵۳) وقال محققه: اسناده حسن، والترمذي (۳۲۷۳-۳۲۷۴)، وابن ماجه (۲۸۱۶)، والنسائي (الكبرى) (۸۶۰۷)، والطبراني (الكبير) (۳۳۲۵، ۳۳۲۸)، وابن أبي شيبة (۵۱۲/۱۱)، وابن سعد (۳۵/۶) وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترمذي) (۲۶۱۱-۲۶۱۲)، وصح ابن ماجه (۲۲۷۲)، و(الصحيحه) (۲۱۰۰)، و(الضعيفه) تحت الحديث (رقم: ۱۲۲۸)

(۱۱۸۰) أخرجه: ابن سعد (الطبقات) (۹۴/۲)، وعن الواقدي (۷۷/۲)، وأورده الحافظ (الفتح) (۹۳/۸).

(۱۱۸۱) أخرجه: الواقدي (۷۷/۲).

(بە ئەبو عوبەیدەى فەرموو): تۆ بەگۆمەكى نێردراوى بۆلاى من، ئەبو عوبەیدە ﷺ فەرمووى: نەخیر بەلکو من فەرماندەى ئەوانەى خۆم دەبم تۆش فەرماندەى ئەوانى ژیر دەستى خۆت بە [کوچکردووەکان فەرموویان (بەعەر): تۆ ئەمىرى ئەوانەى ژیر دەستى خۆت بەو ئەبو عوبەیدە ﷺ ئەمىرى کۆچکردووەکان بێت].

ئەبو عوبەیدە ﷺ كەسىكى نەرمونيان و لەسەر خۆو دنیا نەویست بوو، عەمر پېیوت: بەلکو تۆ وەك كۆمەكى بۆمن نێردراوى [ئەبو عوبەیدە ﷺ كاتێك ئەمەى بیست خۆى كەسىكى رەوشت بەرز وناكار جوان و لەسەرخۆ بوو بە گورجى بەدەم فەرمووده و پەيامەكەى پېغمبەرى خوا ﷺ وە چوو بىرى كەوتەو و فەرمووى: ((إِذَا قَدِمْتُ عَلَىٰ صَاحِبِكَ فَتَطَاوَعًا [و] لَا تَخْتَلِفًا)) (ئەگەر گەشتیتە براكەت گوى بۆیەكترى بگرن و [و] لەگەئیدا ناكۆك مەبە))، ئەگەر تۆ سەرپێچیم بكەیت دلبابە من گوێراپەئیت دەكەم، عەمر پېیوت: من ئەمىرم بەسەر تۆو و تۆ كۆمەكى بۆ من نێرداوى، ئەبو عوبەیدە ﷺ فەرمووى: با بۆ تۆبیت فەرموو نوێژ بۆ خەلكەكە بكە (١١٨٤).

لەگێرانەوہى عامىرى كورپى شاجیل ئەشجەعى ﷺ دەفەرمویت: (پېغمبەرى خوا ﷺ سوپای سازکرد و ناردى بۆ (ذات السلاسل)، ئەبو عوبەیدەى ﷺ کردە فەرماندەى كۆچکردووەکان، وە عەمرى كورپى عاصى ﷺ کردە فەرماندەى ئەعرابیەکان و پېیفەرموون: ((كە گوى بۆ یەكترى بگرن)) فەرمانیانپێكراوو كە هێرش بەرنە سەر بەنى بەكر، عەمر لەبرى ئەو وە هەلى كوتایە سەر خێلى قوزاعە چونكە خێلى بەكر خالوانى بوون، موغیرەى كورپى شوعەیب ﷺ رۆیشت بۆ خزمەت ئەبو عوبەیدە ﷺ وە وتى: پېغمبەرى خوا ﷺ تۆى كردوو بەئەمىرى ئیمە و كورپى فلانىشى كردۆتە ئەمىرى ئەوخەلكە بەلام ئەو كارەكەى تێكداو و پېچەوانەى ئەوہى فەرمانپێكراوہ كارىکرد لەبەر خوا نابیت گوێراپەئى بكریت، ئەبو عوبەیدە ﷺ فەرمووى: پېغمبەرى خوا ﷺ فەرمانى پێكردووین كە گوى بۆ یەكترى بگرن وە لەفەرمانى یەكترى دابین من گوێراپەئى پېغمبەرى خوا ﷺ دەكەم ئەگەر عەمریش

(١١٨٢) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤) عن ابن اسحاق، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٩٨/٤) عن موسى بن عقبة

واللفظ لابن اسحاق والزوائد لموسى عن عقبة.

سہرپیچی بکات) (۱۱۸۳).

له گپرانہ و مہیکى تر دا ہاتووہ: (ئەبو عوبەیدە ﷺ جووہ ژیر فەرمانى عەمرەوہ ئەویش بووہ ئەمیری ہەردوو سربە نیردراوہ کہ عومەری کورپی خەطاب ﷺ لەبەر ئەو کارە زۆر لە ئەبو عوبەیدە ﷺ تۆرەبوو بە توندی لەئەو بارمەوہ قسەى کرد لەگەڵ ئەبو عوبەیدە ﷺ وە فەرمووی: چوینە ژیر فەرمانى کورپە کہى نابیغەت کرد بەئەمیر بەسەر خۆت و ئەبو بەکر و ئیمەشدا بەراستی ئەوہ رەئى و بۆچوون نییە و کاریکی باشتنە کرد؟ ئەبو عوبەیدە ﷺ بە عومەری کورپی خەطابى ﷺ فەرموو: براکەم پیغمبەرى خوا ﷺ نامۆزگارى کردین کہ سەرپیچی یەکتەر نەکەین لەئەوہ ترسام ئەگەر بە گوینە کەم سەرپیچی پیغمبەرى خوا ﷺ بکەم) (۱۱۸۴).

بەئەو جۆرە خواى گەورە یە کەریزی موسوئمانەکانى پاراست بەھۆى ئەبو عوبەیدەوہ ﷺ لەژیر فەرماندەیک کۆیکردنەوہ ئەویش عەمرى کورپی عاص ﷺ بوو کہ شارەزایى باشى لەبوارى جەنگدا هەبوو، عەمر ﷺ هێرشى کردە سەر خێلى قوزاعە تاکو دنیاو پشتراست بێت لەخێلى بەکر کہ خالوانى بوون.

عەمرى کورپی عاص ﷺ بەھۆى رێبەرى و چاوساغیەوہ دەستیکرد بە رۆیشتن کەریبەر و چاوساغان لە غەزایەدا: رافعى کورپی عەمر ﷺ بوو (۱۱۸۵)، لەئەو بارمەوہ یەزیدى کورپی رومان ﷺ دەفەر مویت: (کہ ئەبو عوبەیدە ﷺ گەرایەوہ وھاتە پال عەمرى کورپی عاص ﷺ ژمارەیان بوو بە پینج سەد کەس بەشەو و رۆژ دەرپوشتن ھەتا گەیشتنە ناوچەى خێلى (بەلى) دەستیکرت بەسەریاندا و ھەرکە دەگەیشتە ناوچەیک پێیان دەوت ئالیرەدا پشتر تاقمیک بۆتان کۆببونەوہ بەلام کہ ھەوائى ھاتنى ئیوھیان بیست بلاوھیان لیکرد تاکەیشتە ئەوپەرى ناوچەى ھۆزى (بەلى) و (عوہ) و (بەلقین) (۱۱۸۶).

(۱۱۸۳) أخرجه: أحمد (۱۶۹۸) وقال: مرسل رجاله ثقات رجال الصحيح، وقال الحافظ في (الإصابة) (۲۵۲/۲) (۴۴۰۰) رواه موسى بن عقبة بسند صحيح الى الشعبي، وضعفه الشيخ الألباني رحمه الله في (فقه السيرة) (۴۰۲)، وقال العمري (السيرة الصحيحة) (۴۷۱/۲): اسناده صحيح الى الشعبي، وهذا الاثر رواه موسى بن عقبة في مغازيه وهي من أصح المغازي ورواه عن الشعبي ومراسيله صحيحة عند أهل العلم.

(۱۱۸۴) أخرجه: عبد الرزاق (المصنف) (۹۷۷۰) عن الامام الزهري.

(۱۱۸۵) أخرجه: الطبراني (الكبير) (۲۱/۵)، وقال الهيثمي (المجمع) (۲۰۲/۵): رواه الطبراني ورجاله ثقات.

(۱۱۸۶) أخرجه: الواقدي (المغازي) (۷۷/۲)، والواقدي حديثه متروك لايحتج به.

ئەو ناوچە یە زۆر سارد بوو ھاوہ لانی داوایانکرد لە عەمری کورپی عاص ﷺ کە ئاگر بکەنەوہ بۆ خۆگەرەم کردنەوہ، بە لایەم عەمری کورپی عاص ﷺ ڕیگەینەدان ئەو کارە بکەن، وە ڕیگەشی نەدان شوینی دووژمن بکەون قوناغ لە دواى قوناغ، لەئەو بارە یەوہ قەیسى کورپی حازم ﷺ دەفەر مویت: (پێغەمبەرى خوا ﷺ) (عەمرى کورپی عاص ﷺ نارد بەسریە یە کەوہ بۆ (ذات السلاسل) وە ھاوہ لانی لەئەویدا داوایانلیکرد کە ئاگر بکەنەوہ بە لایەم ئەو ڕیگەینەدان دواتر چوونە خزمەت ئەبوبەکرى صديق ﷺ بۆ ئەوہى قەسى لەگەڵدا بکات ئەبوبەکر ﷺ کەوتە قەسەکردن لەگەڵى وە فەر مووی: هیچ کەسێک لەئەوانە نابیت ئاگر بکاتە وە ئەگەر ئاگر بکاتەوہ فری دەدەمە ناو ئاگرە کەوہ. دەفەر مویت: دواتر ڕووبە ڕووی دووژمن بوینەوہ و تیکمان شکاند و یستمان شوینیان بکەوین بە مەبەستی ڕاوەدونانیان بە لایەم ڕیگە یپینەداین...) (١١٨٧).

لە گێرانەو مەیکى تردا لە عەبدو لالی کورپی بۆرمیدەوہ ﷺ دەفەر مویت: (... کاتێک گەشتینە شوینی شەرکە عەمر ﷺ فەرمانی پیکردین کە بە هیچ جۆرێک ئاگر نەکەینەوہ عومەر ﷺ تۆرمبوو ویستی [بچیت بە گزیدا] ئەبوبەکر ﷺ نە یهتشت و پێیوت کە پێغەمبەرى خوا ﷺ کردوو یەتیە ئەمیر بەسەر تۆوہ لەبەر ئەوہ بوو کە شەرما یی لەشەر و جەنگ کردندا ھە یە عومەر ﷺ بەئەو قەسە یە ھێور بووہوہ) (١١٨٨).

عەمرى کورپی عاص ﷺ سووربوو لەسەر کارە کە ی لەبەر ئەوہى ئەگەر ئاگریان بکردایەتەوہ ئەوان بیان بینینایە ژمارە یان بۆ دووژمن دەردەکەوت ژمارە شیان کەم بوو ئەو کات دووژمن بە ژمارە یە کى زۆرتەرەو ھێرشیان دەکردە سەریان.

لە گێرانەو مەیکى یەزیدی کورپی رومان ﷺ دەفەر مویت: (... (موسولمانەکان) لە کۆتا قوناغى ئەم سەریە یەدا ڕووبە ڕووی تاقمێک بوونەوہ کە ژمارە یان زۆرنەبوو شەرکە کاژیرێک درێژە کیشا و کەوتنە تیربارانکردنی یە کترى لەئەو ڕۆژەدا عەمرى کورپی رەبیعە ﷺ تیرێک بەر قۆلى کەوت موسولمانەکان ھە لیان کوتایە سەر و ڕایانکرد و دواتر عەمر دەستیگرت بەسەر بارودۆخە کەدا...) (١١٨٩).

(١١٨٧) أخرجه: ابن حبان (٤٥٤٠) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١١٨٨) أخرجه: الحاكم (٤٣/٣) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (دلائل النبوة) (٤٠/٤) وقال الحافظ (الفتح) (٩٨/٤): اسناده صحيح.

(١١٨٩) أخرجه: الواقدي (المغازي) (٧٧/٢) وهو ضعيف.

هاورپی ئه بوبه کوری صدیق ﷺ (رافعی کورپی عه مری طائی) له ئه و سريه يه دا بووه رېبه ر و چاوساغي موسولمانه کان له ئه و بارميه وه رافيعی کورپی ئه بو رافيع ﷺ ده فہر مویت: (پیغمبهری خوا ﷺ عه مری کورپی عاص ﷺ به سوپایه که وه نارد بو (ذات السلاسل) له گه ل ئه و سوپایه شدا ئه بوبه کر ﷺ و عومەر ﷺ و که له پیاوانی هاوه لانی له گه لدا نارد ئه وان رويشتن هه تا گه یشتنه کړوی (طی) عه مر ﷺ فہر مووی: که سيکم پيبلين که ببیته چاوساغي ريگامان وتیان: که سی وا ناناسين مه گەر رافعی کورپی عه مر...)^(١١٩٠).

رافيع ﷺ بووه رېبه ر و چاوساغي موسولمانه کان بو ريگا پاش هاتنه ناو ئيسلام و موسولمانبوونی هه ر وهك خوی له ئه و بارميه وه ده فہر مویت: (کاتيك موسولمان بووم له گه ل ئه و سريه يه دا دمر جووم... وتم: وه لاهی ده بيت براد مریکی [خواناس] بو خوم له ئه و سه فہر مه دا ده ستینشان بکه م [ورد بوومه وه لتيان هيچ که سيکم نه بينی ریکوپيکتەر بيت له ئه بوبه کر صدیق ﷺ] ^(١١٩١). ئه بوبه کرم ﷺ کرده هاوه لی خوم له خزمه تيدا بووم له ئه و گه شته دا له سه ر وشتره که ی ئه و بووم عه بايه کی هه بوو ئه گەر له جيگا يه ک دابه زيتايه رايده خست ئه گەر برويشتينا يه له به ر يده کرده وه) [له سه ر جيگا که ی خوی ده ينواندم و جلو به رگی خوی له به ر دمر دم] ^(١١٩٢) ^(١١٩٣).

موسولمانه کان له ئه و دمر جوونه ياندا دوو چاری برسيتيه کی سه خت بوون عه و فی کورپی مالیکی ئه شجه عی ﷺ به لای خه لکانیکدا رويشت ده يانويست چه ندين وشتر سه ربېرن که هی خویان بوو، ئه و بوو ريککه وت له گه لتيان که بویان که و ل بکات و چاکی بکات دابه شی بکات له نيوانياندا له به رامبه ردا ئه وانيش به شيکی پيبدن.

له ئه و بارميه وه عه و فی کورپی مالیکی ئه شجه عی ﷺ ده فہر مویت: (من له م غه زايه دا به ژداريم کرد که پیغمبهری خوا ﷺ عه مری کورپی عاص ﷺ تيدا کرده فہرمانده و ناردی بو (ذات السلاسل)، من هاوده می ئه بوبه کر ﷺ و عومەر ﷺ بووم

(١١٩٠) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٤٦٧)، وقال الهيثمي (المجمع) (٢٠٢٠/٥): رجاله ثقات.

(١١٩١) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٤٦٨)، وقال الهيثمي (المجمع) (٤٢/٩): رجاله ثقات.

(١١٩٢) أخرجه: ابن أبي عاصم (الآحاد والمثاني) (٢٤٩٦).

(١١٩٣) أخرجه: أحمد (٤٢) مختصراً وقال محققه: اسناده جيد، وابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤)، والطبري (التاريخ) (٣٢/٣).

[دووچارى برسېتىيەكى سەخت بووين رۇيشتەم پېخۇرئىك دەست بىخەم بۇ خۇمان] بەلای كەسانىكىدا تېپەرىم كە لەدەورى چەند وشتريك وەستا بوون سەريان بېرى بوو نەياندەتوانى كەولئى بىكەن و پارچە پارچەى بىكەن و دابەشى بىكەن بەسەر خۇياندا).

(لە گىرپانەو ەيەكى تردا): [بە خەلكانىك گەيشتەم دەيانويست كە چەندىن وشتەر سەر بېرن پېموتن: ئەگەر حەز دەكەن لىيگەرىن من سەرى دەبېرم و بۇتان كەول دەكەم و كېشى دەكەم] چونكە من قەسابىكى كارامە و لىھاتوو بووم وە: [بۇتان چاك دەكەم بە مەرىچىك (دەيەكى) گۆشتەكەى بەن بە من] و دابەشىدەكەم لە نىوانتاندا؟ وتيان: زۇر باشە منىش كردم بەدوو بەشەو و پارچە پارچەم كردن ھەرلە شوينى خۇم [چاك كردن پاشان (ئەو بەشەى خۇم) لىئومرگرتن و ھەلمگرت و بردمە لای ھاو ەكەنەم و كولاندىمان (ئەو بوو ھەندىكەم برد بۇ خزمەت عومەرى كورپى خەطاب ﷺ [فەرمووى گرىپەكە بېماندبوون دەستكەوتو وە من لىيناخۇم] رازىنەبوو لىبىخوات و پاشان بردمە خزمەت ئەبو عوبەيدەى كورپى جەراح ﷺ [دەنگوباسەكەم بۇ باسكرد] بەھەمان شىوئى عومەر كورپى خەطاب ﷺ قەسى لەگەل كردم وە رازىنەبوو بىخوات] [كاتىك ئەووم بىنى منىش دەستەم لىھەلگرت]] (۱۱۹۱).

لەگىرپانەو ەى ئىبنو ئىسحاق دا ﷺ ھاتو: (گۆشتەكەمان كولاندى وە خواردىمان، ئەبو بەكر ﷺ و عومەر ﷺ فەرموويان: ئەو گۆشتەم لە كۆى بوو ەون؟ منىش دەنگ و باسەكەم بۇ گىرپانەو: فەرموويان: وەلاھى كارىكى باشتەنەكرد ئەومت دەر خوارداين لەئەويدا ھەردوو كىيان ھەستان خۇيانر شاندەو ھەرچى چوو بوو سىيان لەئەو ھىنايانەو) (۱۱۹۵).

عەمرى كورپى عاص ﷺ ئەمىريان بوو پېشئوئىزى بۇ دەكردن لەكاتى نوئىزەكاندا، لە شەوئىكى ساردا عەمر ﷺ لەشگران بوو مەترسى ئەو ەى ھەبوو كە خۇى بشوات لەسەرماندا رەق بېئىتەو ە لەبەرنەو ە تەيەمومى كرد ياخود دەستئوئىزى شۇرد و پېشئوئىزى بۇ ھاو ەلانى كرد ئەمەش لە دوو گىرپانەو ە دا ھاتو ە:

(۱۱۹۴) أخرجه: أحمد (۲۳۹۷۸) وقال محققه: اسناده جيد، والطبراني (الكبير) (۱۳۰/۱۸)، والبخاري (التاريخ الكبير)

(۲۸۳/۳)، والبيهقي (الكبرى) (۴۰۵/۴) وفي (دلائل النبوة) (۴۰۴/۴، ۴۰۵) و (۳۰۸/۶).

(۱۱۹۵) أخرجه: ابن هشام (السيرة) (۲۳۸/۴) (رقم: ۱۱۷۹) وقال محققه: اسناده منقطع.

١- له عه مری کوری عاصوه ﷺ دمه رمویت: (دوو چاری له شگرانی بووم شه ویکی ساردو سه ختیدا له غه زای (ذات السلاسل) دا، مه ترسی نه ووم هه بوو نه گهر خوم بشوم بمرم له سه رما، نه وه بوو ته یه مومم کرد پاشان پيشنوئیزی کرد بو هاوه لانه له نوئیزی به یانیدا...) (١١٩٦).

٢- وه له نه وباریه وه فه یسی کوری حازم ﷺ یا خود نه بو فه یسی خزمه تکاری خانه واده که ی عاص ﷺ دمه رمویت: (عه مری کوری عاص ﷺ بوو به فه رمانده ی سریه ی [ذات السلاسل] له نه ویدا دوو چاری سه رمایه کی سه ختیبون که هاوشیوه ی نه بینه روه، هاته دهره وه بو نوئیزی به یانی فه رموی: وه لاهی نه م شهو دوو چاری له شگرانی بووم [به لام وه لاهی سه رمای وه هام نه بینه وه که دوو چاری بووین به نه وشیه] یه (١١٩٧). نینجا سه رئاوی کرد و ده ستنوئیزی وه ک ده ستنوئیزی شور، پاشان پيشنوئیزی بو کردن) (١١٩٨).

ئیبنو فه یم ﷺ دمه رمویت: (واپیده چیت نه م گیرانه ومیه به هیزتر بیت له گیرانه وه که ی تر که ده لیت ته یه مومی کردوه) (١١٩٩).

موسولمانه کان له خاکی دوو ژمن جیگیربوون و له هه موو لایه که وه که وتنه هیرش و په لامار بو سه ریان و به ته واوی ناوچه که یان خسته ژیر کونترولی خویانه وه به جوریک خیله عه ره به کانی ناوچه که توانای به رگری و جهنگردنیان له گه لیاندا نه ماو به لکو په نایان برده به ر راگردن و پشته لکردن له هه ر لایه که وه گوئیستی هاتنی سوپای موسولمانه کان ده بوون که به ئاراسته یان ده هاتن، له دوا ی نه مه وه سوپای موسولمانه کان گه رانه وه به م سه رکه وتنانه یان نه و وره و جهر به زه یه ی که نه و خیله عه ره بانه هه یانبوو به هوی پاشه کسه ی موسولمانه کان له مؤته دا سه ره و نگومیان کردو کپیان کرده وه.

(١١٩٦) أخرجه: أحمد (١٧٨١٢) وقال محققه: حديث صحيح، واي داود (٣٣٤)، والدارقطني (٦٧٠) وقال محققه: اسناده صحيح، والحاكم (١٧٧/١) وصححه ووافقه الذهبي، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٣٢٣).

(١١٩٧) أخرجه: الدارقطني (السنن) (٦٧١) وقال محققه: اسناده حسن.

(١١٩٨) أخرجه: ابوداود (٣٣٥)، والحاكم (١٧٧/١) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (٢٢٦/١) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٣/٤)، ابن حبان (١٣١٥) وقال محققه: اسناده صحيح على شرط مسلم، وصححه الشيخ الألباني في (صحيح أبي داود) (٣٢٤).

(١١٩٩) انظر: (زاد المعاد) (٣٨٨/٣).

ئەم غەزايە ئاسايشى گىرپايەوہ بۇ سنورەكانى دەولەتى ئىسلامى وە سام و ھەيبەتى بالىكىتسا بەسەر ناوچەكەدا ھەموو ھەول و ھەلمەت و پەلامارەكانى خىلە ەرمبەكانى پوچەل كرددوہ بۇ سەر شارى مەدىنە و ەرمبە دۇست و ھاوپەيمانەكانى رۇمە بىزەنطىنىيەكانىان خستە ناو ترس و دلەپراوكى وە تىيانگەياندن كەدمەستى موسولمانەكان دەگاتە بىنا قاقايان وە لەناوچەرگەى مالەكانىان پىياندەگەن و ھاوپەيمانىيەكانىان لەگەل رۇمەكان سوديان پىناگەيەنەيت.

وہ لەرپىگاي گەرپانەوہدا ئەبوبەكر ﷺ ئامۇزگارى ھاودەمى ئەو سەفەرەى كرد كە رافىعى كورپى ەمەرى طائى بوو لەدواى ئەوہى مائناوايلىكرد لەنەوشوينەدا، لەنەويارمىەوہ رافىعى كورپى طائى دەفەرموويت: (...كاتىك غەزاكە تەواوبوو گەيشتىنە ئەو شوينەى كە بۇى ھاتبووين، ئەبوبەكرم ﷺ وەك ھاوپىتى ئەو سەفەرەم بۇ خۇم دەستنىشان كرددبوو ھەموو خىرو چاكەيەكم لىچاوپروان دەكرد و چوومە خزمەتى و ەرزەم كرد: ئەى ھاوپىتى لەم سەفەرەمدا مەن تۆم ھەلبىزارد و چاوپىتى چاكەم لىكردىت لە ناو گشت ھاوہلاندا شتىكم پىبلن ئەگەر مەن لەبەرمكرد و كارمپىكرد وەك ئىوہم لىبىت؟ فەرمووى: پىنج پەنجەكەى خۇت پىلەبەر دەكرىت و تەم: بەلى، فەرمووى: شايبەتى بەدە كە جگە لەخوای گەورە ھىچ بەرستراوىك نىيە وە موخەمەدىش پىغەمبەرى خودايە، پىنج نوپزەكەت بەجوانى ئەنجامبەدە و زەكاتى مالەكەت بەدە ئەگەر [مائلت] ھەبوو، ھەجى مالى خوابكە و مانگى رەمەزان بەرپۇزوبە.

[لە گىرانەوہمىەكى تردا: لەكاتى لەشگرانى دا خۇت بشۇ] [كۆچبەكە لەپىناوى خوادا لەناو موشرىكەكاندا] ئايا ئەم پىنجەت لەبەركرد؟ فەرمووى: بەلى، فەرمووى: شتىكى ترمائوہ ئەویش ئەوہىە كە ھەرگىز نەبىتە ئەمىرى دوو كەس [لەموسولمانەكان]، و تەم: ئايا ئەمىر دەبىت ببىت بۇ خەلكىتر كە بەژداربووانى بەدرتان لەناودا بىت؟ فەرمووى: لەنەوانەيە و نزيكە ئەم ئايىنە بلاوبىتەوہ و ھەموو شوينىك بگرىتەوہ و كاربەدمەستى يەخەى تۇش بگرىت وە خوار تۇش بگرىتەوہ، خوای گەورە و بالا دەست كاتىك پىغەمبەرەكەى رەوانەكرد بەئەو پەيامە خەلكانىك ھاتنە ناو ئىسلام و موسولمانبوون، ئەوان ھاتنە ناو ئايىنەكەوہ خوا رىنمايىكردن، وە ھەندىكىشىان لە ترسى شمشىر ھاتنە ناو ئايىنەكەوہ ئەوہ لەپەناى خوادان و دراوسىنى خوان

و له ژیر سایه و سبهری خودان که سیک کاتیک ده بیته کار به ده دست و ده بیته خه لکی ستم له یه کتر ده کهن وه نه ویش مافیان بۆ له یه کتر وهرناگریت خوداش تۆله ی لیده کاته وه، که سیک مه پکی دراوسیکه ی دهدزیت به لام نه و بهرده وام ده موچا و گرژ ده کات له داخی نه و زیانه ی که گه یشتوو به دراوسیکه ی، خوی گه وره بۆ نه و که سانه [توره تر ده بیته] لیزیاتر له نه و که سه بۆ دراوسیکه ی، ده فهرمویت: له نه و ساته وه خته دا لی کجیا بووینه وه و مائنا و ایمان له یه کتر کرد]... (١٢٠٠).

عه مری کوری عاص ﷺ عه وفی کوری مالیکی نه شجعه ی ﷺ نارد وه بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بۆ نه وه ی دهنگوباسی سریه که ی پیرابگه یه نیته بهر له گه پرانه وه میان.

له نه و بارمه وه عه وفی کوری مالیکی نه شجعه ی ﷺ ده فهرمویت: (... کاتیک سوپاکه گه پراره وه له نه و غه زایه نه وه بوو [منیان راسپارد که هه واله که بگه یه نمه وه] [منیش نارد مه وه بۆ خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ بهر له گه پرانه وه ی سریه که] من یه که م که س بووم که گه پراره وه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ که پیگه ی شتم له ماله وه بوو نوێزی ده کرد وتم: ((السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ)) نه ی پیغمبهری خوا ﷺ فهرمووی: ((عه وفی کوری مالیکی؟)) وتم: به دایک و باو که مه وه فیدات بم به ئی، فهرمووی: ((أَنْتَ صَاحِبُ الْجَزُورِ؟)) ((تۆ خاومنی و شتره سه برپاره کانی؟)) [وتم: به ئی نه ی پیغمبهری خوا ﷺ] له نه وه زیاتر هیچ شتیکی تری پینه فهرمووم (١٢٠١).

کاتیک هاوه لان گه پرانه وه پیغمبهری خوا ﷺ پرسیارلی کردن له باره ی نه میره که یانه وه عه مری کوری عاص ﷺ به خیر وچاکه باسیان کرد و پینانرا گه یاند که پيشنوێزی بۆ کردون به له شگرانییه وه ریگه ی نه داون له سه رمای سه ختدا نه وان ناگر بکه نه وه.

له نه بو فه یسی کویله ی نازاد کراوی عه مری کوری عاص ﷺ ده فهرمویت: ((.. کاتیک عه مری کوری عاص گه یشته خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ پیغمبهری

(١٢٠٠) أخرجه: الطبراني (الكبير) (٤٤٦٧) واللفظ له، وابن أبي عاصم (الاحاد والمثنائي) (٢٤٩٦)، وأحمد (٤٢) مختصراً جداً

وقال محققه: اسناده جيد، وقال الهيثمي (لمجمع) (٢٠٢/٥): رجاله ثقات.

(١٢٠١) أخرجه: أحمد (٢٣٩٧٨) وقال محققه: اسناده جيد، والطبراني (الكبير) (١١٣١/١٨)، والبخاري (التاريخ الكبير)

(٢٨٣/٣)، والبيهقي (الكبرى) (٤٠٥/٤) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٥، ٤٠٤/٤) و(٣٠٨/٦)، وابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤)

رقم (١١٧٨).

خوا ﷺ پرسىارى كرد له هاوه لانی وه فهرمووى: ((عمر و هاوه لان چۆن بوون؟))
 نه وانيش به چاگه باسيانكرد و فهرموويان: پيشنوئىزى به لهش گرانييه وه بۆ كردين،
 پيغمبهرى خوا ﷺ ناردى به شوين عهردا و پرسىارى ليكرد له نه و بارهيه وه نه و يش
 بۆى گيراپيه وه و تىگه ياند و به نه و وش كه دوو چارى ببوو له سه رما [پيغمبهرى خوا
 ﷺ فهرمووى: ((يَا عَمْرُو، صَلَّيْتَ بِأَصْحَابِكَ وَأَنْتَ جُنُبٌ؟)). (ئهى عمر پيش نوئىزىت بۆ
 هاوه لان كردوه به له شگرانييه وه؟)). وتم به لى ئهى پيغمبهرى خوا ﷺ، من دوو چارى
 له شگرانى بووم له شه و يكى ساردو سه رماى سه ختدا ترسام نه گهر خۆم بشۆم له به ين
 بچم، ئهو نايه تهى بۆ خوينده وه كه خواى گه و ره ده فهرمويت: ﴿...وَلَا تَقْتُلُوا
 أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء). پيغمبهرى خوا ﷺ بيكه نى و هيچ
 شتىكى نه فهرموو)) (١٢٠٢).

عمر بۆ پيغمبهرى خواى ﷺ روون كرده وه كه بۆيه رپى له سوپا كه گرتوه
 كه ناگر بكه نه وه به نه و سه رمايه هه تا دووژمن پيياننه زانن و له كه مى ژماره يان
 ناگادار نه بيت و هه روه ها نه به يشتوه شوئى دووژمن بكه ون بۆ ئه ودى كه دووژمن
 نه وه له نه قوزنه وه و له پشته وه هه لكوته سه ريان.

له نه و بارهيه وه عه مرى كورپى عاص ﷺ خۆى ده فهرمويت: (كَاتِبُكَ سَوِيًّا
 سَرِيه كَهَى مِنْ كَهْرَابِيه وَهَمِيَانِ كَهْرَابِيه وَه) (واته: مه سه له ي هه لكردى ناگره كه)
 سكالايان ليكردم له خزمه ت پيغمبهرى خوا ﷺ وتم: پيغمبهرى خوا ﷺ من كه
 پيغمخۆش نه بوو وه رپگرى ناگر كردنه وه كه يانم كرد چونكه دووژمن كه مى ژماره يان
 بۆ ناشكراد مبوو كه له به رزه وه نديان نه بوو، وه چه زيشم نه كردوه كه شوينيان بكه وين
 ئه وان كۆمه لتيك پشتيوانيان هه بوو بۆيان ده سورانه وه و له پشته وه هه ليان ده كوتايه
 سه ريان، پيغمبهرى خوا ﷺ ستايشى كاره كه يكرد). وتم: ئهى پيغمبهرى خوا
 ﷺ خۆشه ويسترين كه س به لاي تۆوه كييه؟ فه مووى: ((له به رچى ئهو پرسىاره
 ده كه يت؟)) وتم: پيغمخۆشه بزانه م كيت خۆشه وئيت؟ فهرمووى: ((عائيشه)) وتم: له

(١٢٠٢) أخرجه: أحمد (٢٣٩٧٨) وقال محققه: اسناده جيد، والطبراني (الكبير) (١١٣١/١٨)، والبخاري (التاريخ الكبير)

(٢٨٣/٣)، والبيهقي (الكبرى) (٤٠٥/٤) وفي (دلائل النبوة) (٤٠٥، ٤٠٤/٤) و (٣٠٨/٦)، وابن هشام (السيرة) (٢٣٦/٤)

رقم (١١٧٨).

پیاوان؟ فہرمووی: ((ئەبوبەکر ﷺ)) (١٢٠٣).

له گێرپانەوہمیەکی تردا عەمری کورپی عاص ﷺ دەفەرموویت: (پێغەمبەری خوا ﷺ منی کردە فەرماندەوی سەریەیک و ناردمی بۆ (ذات السلاسل) له ناو سوپاکەدا ئەبوبەکر ﷺ و عومەریشی ﷺ تێدابوو شتیک بەدئو دەروونم داھات کە ئەو بۆیە منی کردوو بە ئەمیری ئەبوبەکر ﷺ و عومەر ﷺ منی بەسەر ئەوانەوہ داناوہ لەبەر ئەوہمیە کە پلەو پایەیکم لای ئەو ھەبە، چوومە خزمەتی لەبەردەمی دانیشتم و وتم: ئەی پێغەمبەری خوا ﷺ خۆشەویستەری کەس لەناوخەئک دا بەلای تۆوہ کێیە؟ فەرمووی: ((عائیشە)) وتم: من لەئەو پرسیارەدا مەبەستم ھاوسەری بەرپۆرت نییە، فەرمووی ((باوکی عائیشە))، وتم ئەی پاشان کێ؟ فەرمووی: ((پاش ئەو عومەر)) وتم: لەپاش ئەو کێ؟ ھەتا کۆمەئیکی باس کرد لە دئی خۆمدا وتم جارێکی تر پرسیاری لەئەوبارەییەوہ لێناکەم (١٢٠٤).

(١٢٠٣) أخرجه: ابن حبان (٤٥٤٠) وقال محققه: اسناده صحيح.

(١٢٠٤) أخرجه: البخاري (٣٦٦٢)، ومسلم (٢٣٨٤)، والترمذي (٣٨٨٦)، وأحمد (الفضائل) (١٦٣٧)، وإبي يعلى (٧٣٤٥)،

والبيهقي (دلائل النبوة) (٤٠٠/٤) واللفظ له.

سريهى كورى نه بو چه دره د بو دؤلى (ئيضم)

له عه بدوللاى كورى چه دره ده وه ﷺ دمفه رمويت: (پيغمبهرى خوا ﷺ ئيمه ي نارد بو ناوچه ي (ئيضم) (كه دؤليكه خيلى ئه شجه عى تيدا نيسته جي بوون ده كه ويته بهشت جياي ئو حوده وه) دهر جووم وهك فه رمانده ي كو مه ليك له موسولمانه كان، نه بو فه تاده ي نه نصارى حرثى كورى ربه عى و مو حليمى كورى جو ثامه ي كورى فه يساي تيدا بوو، رويشيتن هه تا گه يشتينه ناو دؤلى (ئيضم) له ئه ويده عامرى كورى ئه شجه عى به سواري و شتر يكه وه به لاماندا تيبه رى كه كه لوپه لى به نرخ و كونده يه ك (مه شكه يه ك) شيرى پي بوو، كاتيك گه يشته لامان به سلاوى ئيسلام و موسولمانان سه لامى ليكردين، ئيمه ريگه مانه دا بروات و گرتمان، مو حله مه ي كورى جو ثامه هه لى كوتايه سه رى كوشتى له بهر شتيك كه له نيوان خو ياندا پيشتر روويدا بوو، كه لوپه لى و شتره كه شى برد كاتيك گه راپه وه خزمه تي پيغمبهرى خوا ﷺ و دهنگ و باسه كه مان بو گيراپه وه ئه و ئايه ته ي خوا له باره يه وه هاته خواره وه: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَقَ إِلَيْكُمْ أَسَلْتُكُمْ مَوْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِّن قَبْلُ فَمَنْ أَتَى اللَّهَ عَلَىٰكُمْ فَتَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾﴾

(النساء) (١٤٠٥).

واته: [ئه ي ئه و كه سه انه ي باوهرتان هيناوه! كاتى له رپى خوا دا ده چنه جيهاد، يان هه ركارىكى تر ده كه ن به باشى بكولنه وه له ئه و خه لكه ي پييانده گه ن و له خو تانه وه به كافريان دامه نين و مه يانكوژن و ئه و كه سه داواى ناشتايى ده كات و ده يه وئ فه رمانبه ردار بى، ئيوه پييمه ئين ئيماندار نيت، ده تانه وئ به ئه وه سامان و داراييه كى ژيانى دونيا به ده سته بخه ن خو له لاي خوا غه نيمه تىكى زورو فراوان هه يه ئيوه يش بهر له مه هه ر ئاوابوون و ئيمان هينانتان هه ر به ئه وشيوه يه بوو ليشتان وه رگيرا جاخوا به به زه يى خو ي ريزيگرتن و منه تي نايه سه رتان و دىنى خو ي سه رخست،

(١٤٠٥) أخرجه: أحمد (٢٣٨٨١) وقال محققه: اساده يحتمل التحسين، والطبري (التأريخ) (٣٤/٣) وابن الجارود (٧٧٧)، والبيهقي (دلائل النبوة) (٣٠٥/٤)، وابن هشام (السيرة) (٢٣٩/٤) رقم (١١٨٠) وقال محققاه: اساده ضعيف، وقال الشيخ مقل في (الصحيح المسند من اسباب النزول) (ص٨٦): حسن لغيره.

و نیوهش نیمانی خوئانتان دهربری جا بوجاریکی تر بییان ده لیته وه: له کارمکانتان بکولنه وه نهوسا نه انجامیان بدن. واته: په له مه کهن له برپارداو وردو له سه رخوین به راستی خوا هه همیشه له نه وکارو کرده وانه ی دمیکن به ناگایه و، هه به بیینه وهش پاداشت وتوله تان نه داته وه].

نه و دنگ وباسه له لای نیبنو عه باس ﷺ به جوړیکی تر هاتوه و باس کراوه که دمه فرمویت: (که سیک خیلی سوله یم به لای کومه لیک له هاوه لانی پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم تیه ری که مه ری خو ی [ده له وهراند] و شوانی ده کرد سلاویکی موسولمانانه ی لیکردن نه وان به گومانه وه وتیان: نه وه بویه سلاوی [لیکردین] به نه وشیویه به بؤ نه وه ی خو ی رزگاریکات [له ده ستمان] نه وانیش هه لیکوتایه سه ری و کوشتیان و مهرو مالاته که یان برد له گه ل خو یان و بردیانه وه خزمهت پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خوای گهوره نه م نایه ته ی له باره وه دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّبُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِدٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ عَلَيْكُمْ فَتَيَّبُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾﴾ (النساء) (١٢٠٦).

نه م رووداوه به کورت کراوه یی هاتوه له لای نیبنو عه باسه وه ﷺ که دمه فرمویت: (که سیک رانه مه ریکی خو ی پیبوو موسولمانه کان پیگیگه یشتن فهرمووی: السلام عه لیکم نه وانیش کوشتیان و مهرو مالاته که یان برد، خوای گه ورهش نه م نایه ته ی له باره وه دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَيَّبُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْفَىٰ إِلَيْكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِدٌ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنْ أَلْفَىٰ عَلَيْكُمْ فَتَيَّبُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٤﴾﴾ (النساء) (١٢٠٧). ناردن نه و سریه یه که میک بهر له فهتجی مه کهکه بووه ههروه ک نیبنو نیسحاق ﷺ له نه وباره وه دمه فرمویت و باسی کردوه (١٢٠٨).

(١٢٠٦) أخرجه: أحمد (٢٤٦٢) وقال محققه: حسن لغيره، وابن أبي شيبة (٢٩٥٤٤)، والترمذي (٣٠٢٠)، وابن حبان (٤٧٥٢) وقال محققه: حديث صحيح، والحاكم (٢٣٥/٢) وصححه ووافقه الذهبي، والبيهقي (الكبرى) (١٦٥/٩)، والطبري (التفسير) (١٠٢١٧)، وقال محققه احمد شاکر: اسناده صحيح، والطبري (الكبير) (١١٧٣١)، وقال ابن كثير (التفسير) (١٤٠/٢): اسناده صحيح، وصححه الشيخ الالباني رحمه الله في (صحيح الترمذي) (٢٤٢٨).

(١٢٠٧) أخرجه: البخاري (٤٥٩١)، ومسلم (٣٠٢٥)، وابي داود (٣٩٧٤)، والنسائي (الكبرى) (١١١١٦).

(١٢٠٨) انظر: (السيرة) لابن هشام (٢٣٩/٤).

سریه ی ئه بو قهتاده ﷺ بو ناوچه ی خضر

ناردنی ئه م سریه یه له سائی هه شته می کۆچیدا بوو بهر له فه تحی شاری مه ککه، کاتیك که هه واله که گه یشته خزمه ت پیغمبهری خوا ﷺ که هۆزی غه طه فان. له ناوچه ی (خضر) که خاکی (خیلی محارب) ه له ناوچه ی (نجد) خه ریکی خو کۆکردنه وهن، ئه ویش ده سته جی پانزه که س یان بیست و پینج که سی به سه رکردایه تی ئه بو قه تاده بو ناردن و هیرشیان برده سه ریان و دوو سه د و شتر و هه زار مه ر ده سته که وتیان بوو^(١٢٠٩). خه لکه که ش که وتنه را کردن و بلا و میان لیکرد موسو لمانه کانیش به سه لامه تی گه رانه وه.

گه رانه وه یه ک هاتوو له باره ی ئه م سریه یه وه له ئیبنو عومه ره وه ﷺ ده فته رمویت: (پیغمبهری خوا ﷺ سریه یه کی نارد به ره و خاکی (نجد) منیشیان له گه لدا بووم و ده سته که وتی هه ریه که مان له غه نیمه ته که یان دوانزه و شتر بوو که پیمان درابوو پاشان هه ریه که مان و شتر یکی تری پیدرا که گه راینه وه به سیانزه و شتره وه گه راینه وه واته: هه ریه که مان ئه وه نده ی بهر که وت))^(١٢١٠).

(١٢٠٩) أنظر: (فتح الباري) (٥٦/٨).

(١٢١٠) أخرجه: البخاري (٤٣٣٨)، ومسلم (١٧٤٩)، ومالك (٤٥٠/٢)، وأحمد (٦٢/٢)، واب داود (٢٧٤٤)، والدارمي (٢٢٨/٢)، وابن حبان (٤٨٣٣).

ناوه روک

لاپه ره	بابهت
٥	سریه و غهزاکانی نیوان ئو خود و خهندهق
٥	سریه ی نه بو سه له مه بو ناوچه ی (قطن)
٦	ناردنی عهبدوئلا ی کوری ئونه یس
٩	ناردنی هه ندیک بانگخواز بو (الرّجیع)
١٤	کارمه ساته که ی بیر ی (المعونه)
٢١	غهزای به نونه ضیر
٣١	غهزای نه جد
٣٢	غهزای به دری کوتای ی
٣٤	غهزای (دومه الجندل)
٣٦	غهزای (بنی مصطلق) یان (مریسع)
٤١	هه ولدان بو هه لگیرساندنی ئازاوه له نیوان کۆچکارمکان و نه نصاریه کاندای
٤٦	هه لکردنی بایه کی به هیز بو مردنی سه رکرده یه کی دوورو و مه کان
٤٩	عهبدوئلا ی کوری عهبدوئلا ی کوری ئوبه ی داوا ی مؤلمهت دهکات له پیغمبهری خوا ﷺ بو کوشتنی باوکی
٥٠	رووداوی ئیفک (واته: بوختان)
٦٢	سهفوان له حهسانی کوری ثابت دهکات
٦٤	ئازادکردنی گیراومکانی (بنی مصطلق)
٦٧	حارث و هۆزمکه ی دینه خزمهت پیغمبهری خوا ﷺ به زمکاتی ماله کانیانه وه
٧٠	غهزای خهندهق
٧٠	هۆکاری روودانی ئه م غهزایه
٧٢	دهرچوونی هاوبهشی په یداکه ران به ره و مه دینه

٧٤	خهندهق هه لکه نندن
٧٦	پیغمبری خودا ﷺ له گه ل هاوه لاندایا به ژداری هه لکه نندی خهندهق دهکات
٧٩	که م بوونی خوارده مهنی له کاتی هه لکه نندی خهندهق
٨٤	پیغمبر ﷺ مزدهی فهتج کردنی ولاتی فارس و پرۆم دمدات به هاوه لانی
٨٨	کۆ کردنه وهی ژن و مندا ل له ناو قه لای به نی حارته
٨٩	گه یشتنی سو پای موشریکه کان (بی باومرانه کان)
٩٢	موشریکه کان هه ولای هیرش کردنه سه ر موسولمانه کان دمدن
٩٥	ناگاداری پیغمبری خودا ﷺ بو موسولمانان
٩٦	بریندار بوونی سه عدی کوری مو عاز
٩٨	دواکه وتنی نو یژمه کان به هوی جهنگه که وه
١٠٠	خیانه تی به نی قور میظه و هه لوم شان دنه وهی په یمانی مه دینه
١١٠	زیاد بوونی مهینه تی موسولمانه کان
١١٥	شکانی هیزی دوو ژمن
١١٨	هه ولدان بو ری که وتن له گه ل غه طه فاندایا
١٢١	بلا و کردنه وهی پر و پا گهنده بو په رته وازه کردنی ریزی دوو ژمنان
١٢٨	زانینی بار و دوخی موشریکه کان
١٣٣	گه رانه وهی سو پای موشریکه کان
١٣٦	غه زای به نی قور میظه
١٤٠	گه مار و دانی به نی قور میظه
١٤٩	خویه دهسته وه دانی به نی قور میظه و رازی بوونیان به حو کمی سه عدی کوری مو عاز
١٥٧	داب هس کردنی ده سته که وته کان
١٦١	کۆچی دوا ی سه عدی کوری مو عاز ﷺ
١٦٨	پاشما وهی رودا وه کانی غه زای خهندهق

١٦٨	١-هاوسه رگيرى پيغمبهرى خوا ﷺ له گهڻ خاتوو زمينه بى كچى جه حش ﷺ
١٧٠	٢-كوشتنى نه بو رافيعى سهلامى كورپ نه بو له حقيق
١٧٧	سريه كهى عهبدوئلاى كورپ ره واحة بو لاي يه سيري كورپ روزام
١٧٨	سريه بى موحه مهدي كورپ مه سلمه بو هوزى (بني القرطاء)
١٧٩	موسولمان بوونى ثومامه بى كورپ ناخالى حنه فى
١٨٢	غهازى بهنى لحيان
١٨٤	سريه بى عوكاشه بو ناوچه بى (الغمر)
١٨٥	سريه بى زميدى كورپ نه لهارسه بو ناوچه بى (العيص)
١٨٨	سريه بى (الخط)
١٩٠	سريه كهى عهبدو لره حمانى كورپ عهوف
١٩٢	سريه كهى عهلى كورپ نه بو طالب
١٩٢	سريه كهى نه بو به كرى صديق
١٩٤	سريه كهى كورزه بى كورپ جابرى نه لفه رى
١٩٨	رېككه و تننامه بى خودم بيه
٢٠٧	گورپنى رېگا
٢١١	خوزاعه هه لده ستيت به ناوبزوانى نيوان موسولمانان و قورميش
٢١٤	بارو دؤخى موسولمانه كان
٢١٧	ناردنى شانديكى موسولمانه كان بؤلاى قورميش
٢٢١	به يعه تى (رضوان)
٢٢٦	شانديكى نيردراوه كانى قورميش
٢٣٣	دانوستان و رېككه وتن
٢٤١	دهست دريژى تا قميك له موشريكه كان
٢٤٣	لابردنى ئيجرام و كوتايى پى هيئانى عومره
٢٤٥	گه رانه وه به ره مه دينه
٢٥٢	را كردنى نه بو به صير

٢٦٠	نامه گۆرپنه وه
٢٦٣	سوده گانی رېځکه وتنا مهی خوده پیه
٢٦٥	غزای ذی فرد
٢٧٦	غزای خه پهر
٢٩٣	ئه و خوار دنانهی موسولمانان له برستیدا خوار دیان
٢٩٣	١- خوار دنی گزویا و بهروبومی میوهی کالی پی نه گه یشتوو
٢٩٣	٢- خوار دنی سیرو پیاز
٢٩٤	٣- خوار دنی کهری مالی
٢٩٧	هه ندیک له ئه و رووداوانه ی له قه لای خه پهر روویاندا
٢٩٧	١- شه رکه ریکی دوورپوو (مناقق)
٣٠٠	٢- گۆچکه ره ده شته کیه که
٣٠١	٣- شوانه رشه که
٣٠٣	٤- رانه مه ره که ی (ئه بو الیسر کعب بن عمرو ﷺ الانصاری)
٣٠٣	٥- نه و پیاوه ی که دزی له غه نیمه ت کرد
٣٠٤	دانوستان
٣٠٧	دابه ش کردنی ده سته که وته کان (غه نیمه ت)
٣١٠	به خشین غه نیمه ت به سر گۆپله و ژنه گاندا
٣١١	چاکتر بوونی بارودۆخی موسولمانان
٣١٤	رونکردنه وه ی هه ندیک له حوکه مه شه رعیه کان
٣٢٢	هاتنی ئه بو هورهیره ﷺ و سریه که ی ئیبیان و هاوه لانی
٣٢٣	رووداوی مه ره ژمه راوییه که
٣٢٦	فه ده ک
٣٢٧	دۆلی قورا
٣٣٠	هاوسه رگیری پیغمبري خودا ﷺ له گه ل خانوو (صه فیه)

٣٣٢	پاسەوانى كردنى هاوەلى بەرپز ئەبو ئەيوبى ئەنصارى بۆ پيغمبەر
٣٣٣	حەججى كورى علاط و خەلكى مەككەى
٣٣٧	هۆنراوى سەلەمەى كورى عەمرى كورى ئەكوع
٣٣٨	نووستن لەكاتى نوپزى بەيانيدا
٣٤١	كەوتنى وشترەكەى پيغمبەرى خودا ﷺ
٣٤٣	چوونە ناو شارى مەدينە
٣٤٥	گەرانەوى جەعفەر و ئەشعريەكان
٣٤٨	پلەو پايەى كۆچكەرانى حەبەشە
٣٥٠	گيرانەو زەوى و زارە خوازراوكان
٣٥٥	ناپاكى جوولەكە و دەرکردنيان لە خەيبەر
٣٦٣	نامە ناردن بۆ سەرۆك و پادشاکان
٣٦٦	١- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ نەجاشى پادشای حەبەشە
٣٧٣	٢- نامە ناردنى پيغمبەر ﷺ بۆ (موقەوقس) پادشای مىسرو ئەسكەندەريە
٣٧٨	٣- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ كیسرا پادشای ولاتى فارس
٣٨٣	٤- نامەى پيغمبەرى خودا ﷺ بۆ هيرقل پادشای ولاتى رۆم
٣٩٧	٥- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ پادشای عومان
٣٩٨	٦- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ بەنى زوهەير
٣٩٩	٧- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ بەنى بەكرى كورى وائيل
٣٩٩	٨- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ بەنى جودەيمە
٤٠٠	٩- نامەى پيغمبەر ﷺ بۆ ئوكەيدىر خاوەنى ناوچەى دومە
٤٠٢	غەزای (ذات الرقاع)
٤٢٢	١- سريەى غالبى كورى عەبدوئلا بۆ سەر بەنى مەلوح
٤٢٤	٢- سريەى غالبى كورى عەبدوئلاى لەينى بۆ ناوچەى (حرقات) لەبەنى جوهينە

٤٢٧	٣- سريه‌ى عەبدوڵلأى كورپى حوزافه‌ى سه‌هه‌مى
٤٢٩	٤- سريه‌ى ئيبنو ئەبو حەدرەدى ئەسەلمى بۆ ناوچەى غابە
٤٣١	عەمرەى قەضاء
٤٤١	موسولمان بوونى كەلە پياوانى قورميش (عەمرى كورپى عاص و خاليدى كورپى وه‌ليد و عوثمانى كورپى ئەبو طه‌لحە)
٤٤٦	غەزاي مۆتە
٤٤٧	مالتاواى كردن لە سوپاكە
٤٤٩	گەيشتنى سوپاكە بە مەيدانى جەنگ
٤٥٤	كۆتايى جەنگەكە
٤٥٩	پيغمەبەرى خوا ﷺ بەوردى جەنگەكە بۆ هاوێلان باس دەكات
٤٦١	دلتەنگى و ماتەمىنى موسولمانان
٤٦٧	گەرانه‌وه‌ى سوپاكە
٤٧٠	پله‌و پايه‌ى سى فەرماندەكە
٤٧٣	سريه‌ى (ذات السلاسل)
٤٨٦	سريه‌ى ئيبنو ئەبو حەدرەد بۆ دۆلى (ئيبض)
٤٨٨	سريه‌ى ئەبو قەتادە ؓ بە ناوچەى خضر
٤٩٠	ناومرۆك